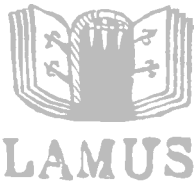

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE
Hanna i Andrzej Osełko

ul. Nowomiejska 7, 00-271 Warszawa
tel. 22 831-63-21, fax 22 635-75-00
ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa
tel. 22 848-16-39, fax 22 848-12-58
e-mail: info@lamus.pl
www.lamus.pl

XXXVIII AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

WARSZAWA 24 MAJA 2014

Aukcja odbędzie się w gmachu Biblioteki Narodowej w Warszawie
al. Niepodległości 213, wejście A (od strony parku)
w sali im. Stefana Dembego.
Rozpoczęcie aukcji o godz. 10.30

Wystawione na sprzedaż obiekty można oglądać
w sali im. Załuskich
w dniu aukcji od godziny 8.00

Katalog opracowali: A. Jabłoński, M. Radomski, M. Sobańska, T. Lenczewski, H. Osełko, M. Bogusz

Fotografie: L. Wawrynkiewicz

Skład komputerowy: D. Górski

Na okładce: poz. 447. B. Czernof. Album Puław. 1857.

REGULAMIN AUKCJI

1. Ceny podane w katalogu są cenami wywołania (w PLN). Ceną nabycia jest cena wylicytowana, do której Antykwariat doliczy 7% opłaty organizacyjnej.
2. W Aukcji można uczestniczyć osobiście lub poprzez wysłanie pisemnego zamówienia, którego druk dołączono do katalogu. W zamówieniu prosimy podać numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze wyrazy tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit). Niezbędne jest podanie dokładnych danych identyfikacyjnych (adresu, NIP-u i numeru telefonu) przez osoby lub instytucje składające zamówienie, a także złożenie odręcznego podpisu. W imieniu osób i instytucji składających zamówienie licytację przeprowadzi osoba upoważniona przez Antykwariat. **Treść zamówienia pozostanie informacją poufną.**
3. Zamówienia prosimy kierować na adres: **Antykwariat „Lamus" ul. Nowomiejska 7, 00-271 Warszawa lub ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa.**
4. Zamówienia przyjmujemy również faxem i pocztą elektroniczną do **23 maja 2014 r. (piątek) do godz. 19.00.**

   fax 22 848-12-58,
   fax 22 635-75-00,
   e-mail: info@lamus.pl
5. W zamówieniu pocztowym i elektronicznym (e-mail) prosimy o podanie sposobu realizacji zakupu:
   – odbiór osobisty zakupionych pozycji po uprzednim dokonaniu przelewu bankowego lub przy płatności gotówką;
   – wysyłka obiektów za pobraniem pocztowym;
   – wysyłka obiektów po odnotowaniu płatności na koncie bankowym.
6. W sprawie licytacji telefonicznej prosimy o wcześniejszy kontakt z Antykwariatem.
7. Informacji przed aukcją udzielamy od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-19.00; w soboty do godz. 15.00 pod numerami telefonów 22 848-16-39 oraz 22 831-63-21 lub pocztą elektroniczną info@lamus.pl.
8. **Informacji telefonicznej o wynikach oraz kosztach wysyłki udzielamy od 28 maja 2014 r.**
9. **Zakupione obiekty aukcyjne wydajemy przy ul. Sandomierskiej 23 w Warszawie od 27 maja 2014 r.** Warunkiem odbioru (w tym wysyłki) obiektu jest uiszczenie całości ceny wraz z ewentualnymi odsetkami, a w przypadku wysyłki – także wraz z jej kosztami. W przypadku nieodebrania zakupionego obiektu w ciągu 2 tygodni nabywca zobowiązany jest do uiszczenia opłaty w wysokości 0,5% (pół procenta) wylicytowanej

przez niego ceny za każdy dzień opóźnienia w odbiorze licząc od 9 czerwca 2014 r. Od 9 czerwca 2014 r. na nabywcę przechodzi ryzyko utraty, zniszczenia lub uszkodzenia zakupionego, a nieodebranego obiektu.

10. Termin płatności wynosi 10 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty zaległości.

11. Obowiązuje odbiór osobisty. Na prośbę nabywcy zakupiony obiekt zostanie wysłany po uprzednim uiszczeniu kosztów wysyłki oraz całości należności. Instytucjom państwowym wysyłamy obiekty wraz z fakturą przelewową.

12. Wpłaty prosimy kierować na konto:
Antykwariaty Warszawskie LAMUS
PKO BP S.A. I O/Warszawa, 00-944 Warszawa, Sienkiewicza 12/14
Nr rachunku: 19 1020 1013 0000 0802 0003 5055

13. Przy płatności kartą kredytową lub płatniczą doliczamy 1,5% do ceny nabycia tj. ceny wylicytowanej powiększonej o opłatę organizacyjną.

14. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska, Archiwum Główne Akt Dawnych oraz Muzeum Narodowe mają prawo pierwokupu po cenach wylicytowanych.

15. Antykwariat nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

16. Antykwariat ma prawo do wycofania obiektów z licytacji bez podania przyczyny.

17. Prowadzący licytację ma prawo, w uzasadnionych przypadkach, po zakończeniu licytacji, do jej kontynuowania lub ponownego przeprowadzenia.

18. Nabywca ma prawo do złożenia reklamacji w ciągu 14 dni od daty aukcji.

19. Uczestnik aukcji wyraża zgodę na otrzymywanie, w tym pocztą elektroniczną, korespondencji handlowej i marketingowej Antykwariatu LAMUS i podmiotów współpracujących.

© ANTYKWARIAT LAMUS 2014

Niniejszy katalog, w tym wszelkie zawarte w nim opisy i zdjęcia, podlega ochronie na podstawie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jakiekolwiek kopiowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie katalogu w całości lub części bez uprzedniej zgody ANTYKWARIAT LAMUS stanowi naruszenie praw majątkowych zagrożone odpowiedzialnością cywilną i karną.

SPIS TREŚCI

1. Starodruki 1

2. Rękopisy i dokumenty 61
– wiek XVI-XVIII 61
– archiwa rodowe 71
– wojskowość XIX-XX w. 79
– ludzie kultury, sztuki i nauki, znani Polacy 87

3. Atlasy i mapy 98
– wiek XVI-XVIII 98
– wiek XIX-XX 108

4. Widoki i plany miast 115

5. Widoki i plany Gdańska 128

6. Widoki i plany Warszawy 136

7. Grafika 145
– portrety i sceny historyczne, ubiory 145
– grafika artystyczna i dekoracyjna, akwarele 164
– ekslibrisy sławnych bibliotek 182

8. Teki graficzne. Książki ilustrowane. Oprawy artystyczne 190

9. Plakaty i afisze 211

10. Fotografie, albumy 222

11. Pamiątki historyczne i patriotyczne 231

12. Heraldyka 243

13. Historia 247

14. Regionalia. Etnografia. Podróże 299
– góry 299
– kresy wschodnie 311
– varsaviana 321
– regionalia polskie 332
– regionalia obce, podróże 341

15. Literatura piękna. Wiedza o literaturze 246

16. Wiedza o książce. Bibliofilstwo. Sztuka 389

17. Gospodarstwo wiejskie i domowe. Przyroda. Myślistwo 401

18. Nuty 427

635, 838 (2 vol.), 732 (2 vol.), 569, 680, 672, 30, 849, 866, 1007, 854, 1008, 999, 114 (3 vol.), 731, 875, 461
435, 19 (2 vol.), 881, 113, 561, 808 (2 vol.), 661 (2 vol.), 566, 666 (2 vol.), 54, 621, 969, 581, 973, 624, 11 (2 vol.), 24
950, 451 (3 vol.), 455 (2 vol.), 763, 861, 644, 847 (3 vol.), 909, 906, 903, 610, 464, 594, 622
59, 660, 109, 79, 105, 914, 458, 459, 111, 215

38. E. Kant. Sławne dzieło filozoficzne. 1783.

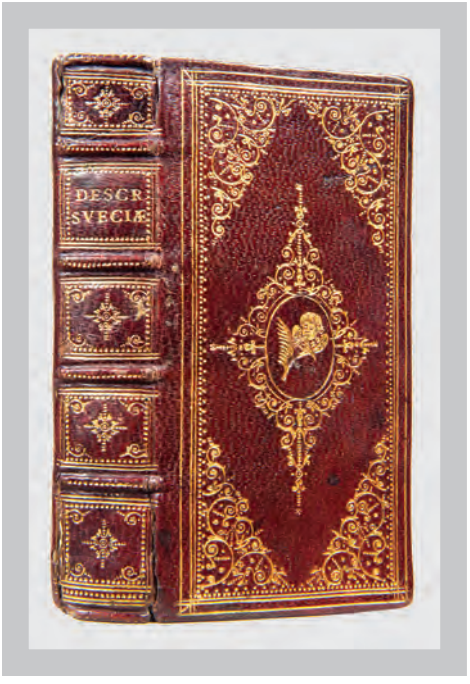

87. Oprawa barokowa. 1631.

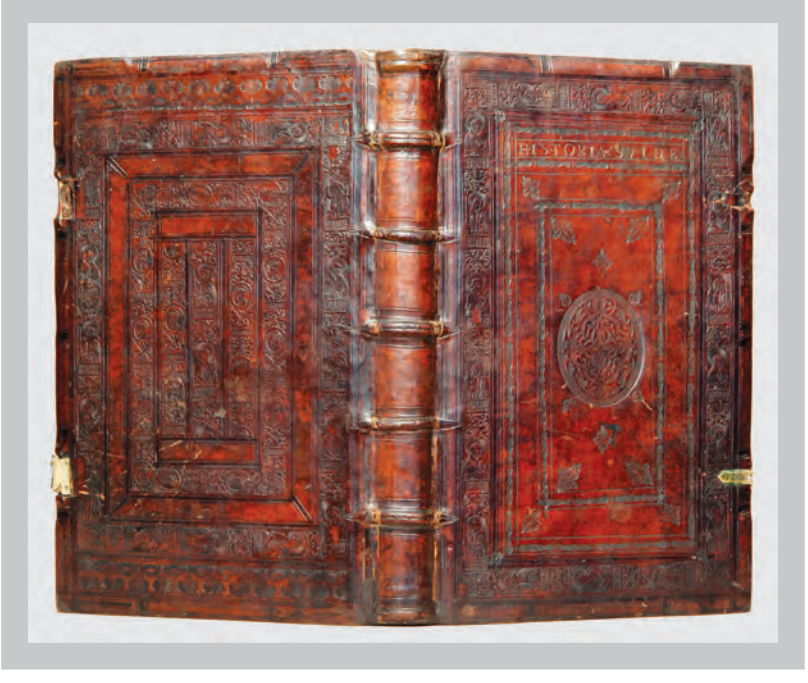

109. Oprawa renesansowa z wizerunkami Jagiellonów. XVI w.

455. B. Zaydler. Historia Polski. 1831.
(z biblioteki ks. Sanguszków).

867. A. Mickiewicz. Poezje. 1829.
(z biblioteki ks. Czartoryskich).

448. E. Raczyński. Widoki Wielkopolski. 1842.

443. A. Lesser. Królowie polscy. 1860.

524. Śmierć ks. J. Poniatowskiego (obraz olejny). XIX w.

539. Papierośnica Wojciecha Kossaka. 1933.

520. Karabela z herbem „Pilawa”. II poł. XVIII w.

522. Pas kontuszowy. XVIII w.

521. Pas kontuszowy. Lipków. 1791-1794.

6. Biblia Leopolity. Pierwsza Biblia w języku polskim. 1561.

105. J. Wujek. Pierwsza postylla katolicka w języku polskim. 1573.

PRZYWILEIE, Y
CONSTITVCIE
SEYMOWE, ZA PANO-
wánia Ie. Krolew: Miłości Zygmun-
tá trzećiego. Roku Páńskiego,
M. D. LXXXVIII.

W KRAKOWIE,
Z Drukárnicy Andrzeia Piotrkowczyka, Krolá I. M. Typo-
gráphá, Roku Páńskiego, 1616.

41. Konstytucje sejmowe XVI/XVII w.

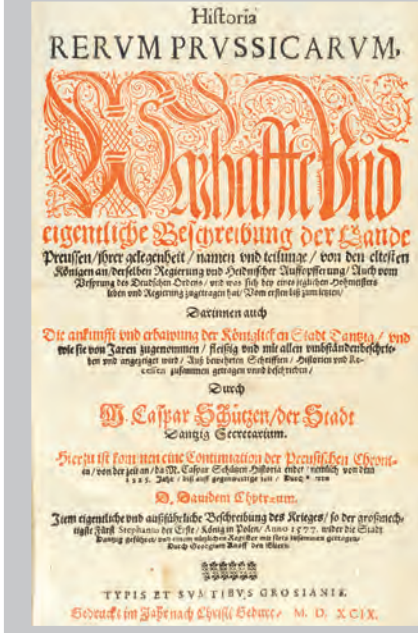

Historia
RERVM PRVSSICARVM,
Warhafftig
eigentliche Beschreibung der Lande
Preussen/jhrer gelegenheit/namen vnd teilung/von den elteſten
Königen an/derſelben Regierung vnd Hendiſcher Auffrichtung/Auch vom
Vrſprung des Deutſchen Ordens/vnd was ſich bey eines jeglichen Hochmeiſters
leben vnd Regierung zugetragen hat/Vom erſten biß zum letzten/
Darinnen auch
Die ankunfft vnd erbawung der Königlichen Stadt Dantzig/vnd
wie ſie von Jaren zugenommen/fleiſſig vnd mit allen vmbſtänden beſchrie-
ben vnd angezeiget wird/Aus bewehrten Schrifften/Hiſtorien vnd Re-
geiſtern zuſammen getragen vnd beſchrieben/
Durch
M. Caſpar Schützen/der Stadt
Dantzig Secretarium.
Hierzu iſt kürtzlich eine Continuation der Preuſſiſchen Chronic-
en/von der zeit an/da M. Caſpar Schütz Hiſtoria endet/nemlich von dem
1525. Jahre/biß auff gegenwertige zeit/durch * * *
D. Dauidem Chytræum.
Item eigentliche vnd außführliche Beſchreibung des Krieges/ſo der groſmech-
tigſte Fürſt Stephanus der Erſte/König in Polen/Anno 1577. wider die Stadt
Dantzig geführet/mit einem nützlichen Register mit fleis inleiten getragen
durch Georgium Knauf den Eltern.
TYPIS ET SVMTIBVS GROSIANIS.
Gedruckt im Jahr nach Chriſti Geburt/ M. D. XCIX.

79. C. Schütz. Kronika Prus. 1599.

Kreutterbuch
Deß Hochgelehrten vnnd
weitberümbten Herrn D. Petri Andreæ
Matthioli, Jetzmalen mit vielen schönen newen
Figuren/auch nutzlichen Artzneyen/sonderlich gegen
Gifften/zum fleissigſten vberſehen/
Durch
Ioachimum Camerarium,
der löblichen Reichsſtatt Nürn-
berg Medicum, &c.
Gemehret mit gegenwertigem nützlichem Register
der Frantzöſiſchen vnd Teutſchen Namen/ſo bißhero
zu Nutz vnd Gebrauch der Artzney/ſonderlich
gemeiner
Beneben gnugſamem Bericht/wo vnd wie Diſtil-
lirt vnd Brennt wird.
Gedruckt zu Franckfurt am Mayn.

59. Zielnik P.A. Mattioliego. 1600.

16
POGONIA
HERB, WIELKIEGO XIESTWA
LITEWSKIEGO
POCZĄTEK
Kiedy BOG Woyna grożiel Swiátu zá grzech iáki,
Vprzedzáły zwyczáynie, Sądy tego, znáki,
Nie wilok gniewowi ſwemu ná Oſtátnie rzeźe,
Groźi, y do pokuty w przod ludźi przeſtrzeże
1 Mach. 1. 2. Oczym w ſwiętych Kronikách Máchábeyſkich ſtoi,
Że ieznych, ná powietrzu, widáno we zdroiu.
Ez Ktorym

72. W. Potocki. Herbarz. 1696.

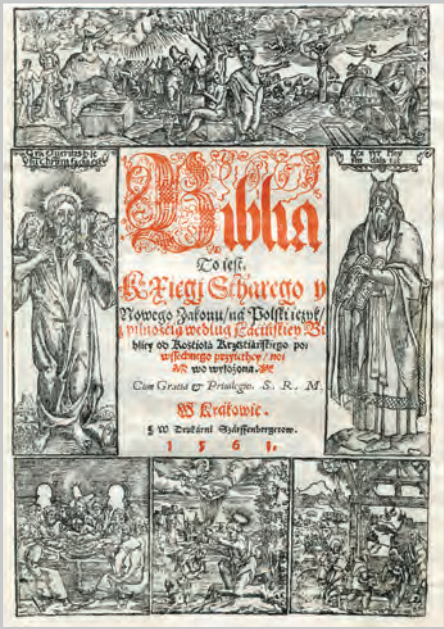

6. Biblia Leopolity. 1561. (wyd. 1).

105. J. Wujek. Postylla katolicka. 1573. (wyd. 1).

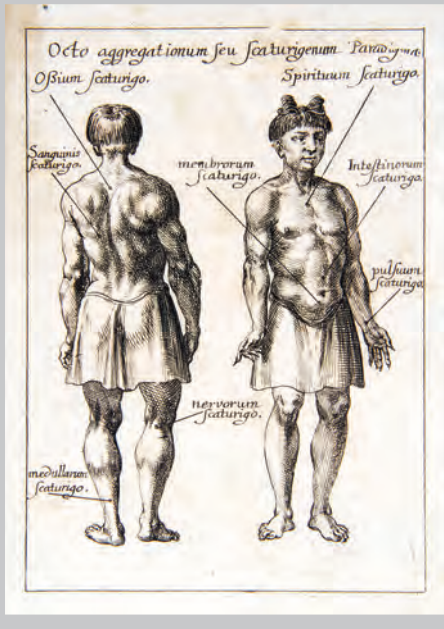

14. M. Boym. Medycyna chińska. 1686.

8. Biblia z rycinami J. Ziarnki. 1621.

BELLUM SCYTHICO-COSACICUM
Seu
De Conjuratione Tartarorum
Cosacorum et plebis Russicæ
Contra Regnum Poloniæ
ab
Invictissimo Poloniæ et Sveciæ Rege
IOANNE CASIMIRO
profligatâ
Narratio
Plenioris Historiæ operi præmissa.
Autore
Ioachimo Pastorio.
DANTISCI
Sumptibus Georgii Förstleri
S. R. M. Bibliopolæ
Anno 1659.

68. J. Pastorius. Dzieje wojen kozackich. 1659.

HISTORIA
VLADISLAI
POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPIS,
ejus Natales et Infantiam, Electionem
in Magnum Moscoviæ Ducem, Bella
Moscovitica, Turcica, enterasque
res gestas continens, usque
ad excessum
SIGISMUNDI III POLONIÆ
SUECIÆQUE REGIS.
Auctore
STANISLAO A KOBIERZYCKO
KOBIERZYCKI.
DANTISCI,

40. S. Kobierzycki. Panowanie Wazów. 1655.

21. R. Curicke. Widoki Gdańska. 1688.

Grund Risse
und
Auf-Züge aller Kir-
chen gebäude in der
Stadt Dantzig
Verzeichnet und auß-
gegeben
durch
Bartel Ranisch

75. B. Ranisch. Kościoły Gdańska. 1695.

OPISANIE
POLSKICH ŻELAZA FABRYK,
PRZEZ
X. JOZEFA OSINSKIEGO *Scholarum Piarum.*
HYACYNTA NAŁĘCZ Z MAŁACHOWIC
MAŁACHOWSKIEGO
Dziewięcią Kopersztychami, z ktorych ośm kolorowych, przyozdobione i do Druku
PODANE.
W WARSZAWIE R. P. 1782.
w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey u XX. *Scholarum Piarum.*

66. J.H. Osiński. Opisanie polskich żelaza fabryk. 1782.

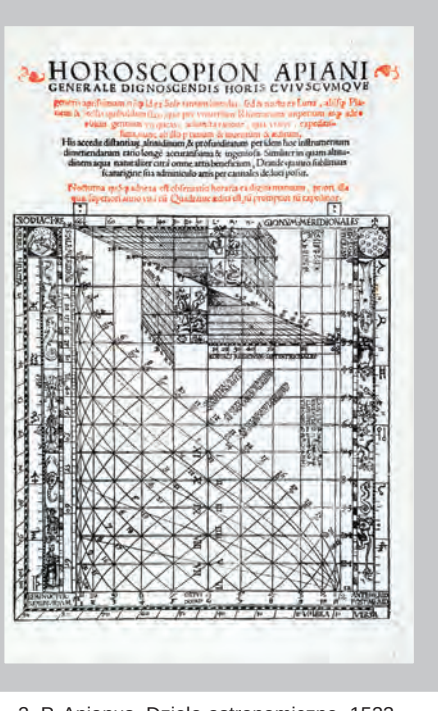
HOROSCOPION APIANI
GENERALE DIGNOSCENDIS HORIS CVIVSCVMQVE

2. P. Apianus. Dzieło astronomiczne. 1533.

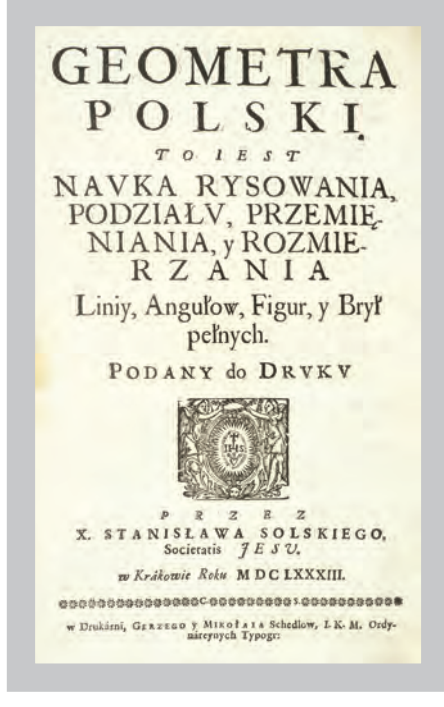
GEOMETRA
POLSKI,
TO IEST
NAVKA RYSOWANIA,
PODZIAŁV, PRZEMIE-
NIANIA, y ROZMIE-
RZANIA
Liniy, Angułow, Figur, y Brył
pełnych.
PODANY do DRVKV
PRZEZ
X. STANISŁAWA SOLSKIEGO,
Societatis JESV,
w Krákowie Roku MDCLXXXIII.
w Drukárni, GERZEGO y MIKOŁAIA Schedlow, I.K.M. Ordynáryeych Typogr:

86. S. Solski. Geometra polski. 1683-1686.

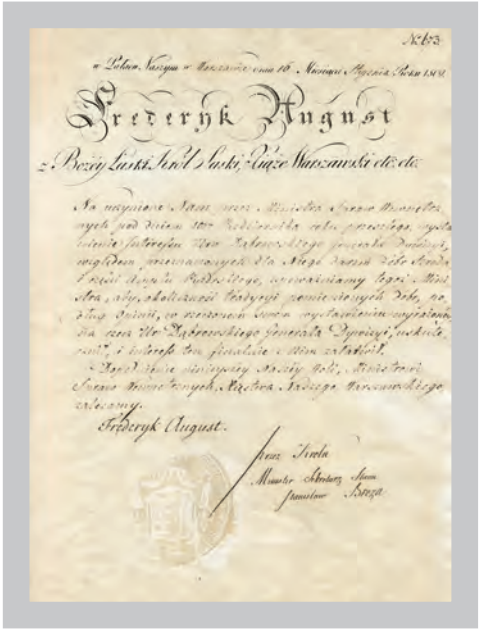

172. Donacja dla J.H. Dąbrowskiego. 1809.

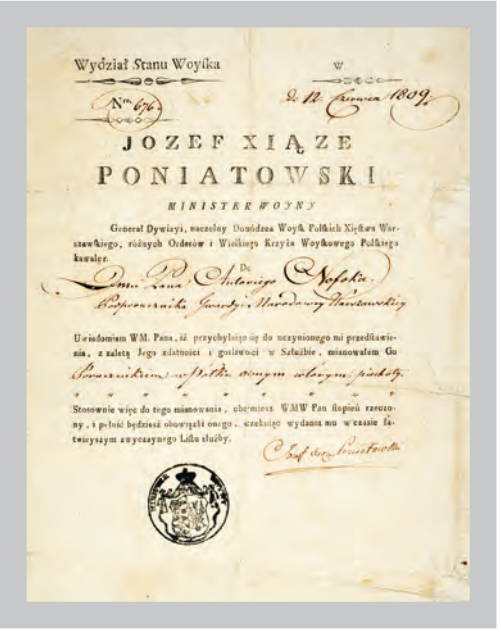

178. Józef Poniatowski. Patent dla A. Noffoka. 1809.

177. W.Ks. Konstanty. Nominacja na porucznika. 1829.

MY STANISŁAW AUGUST

Z BOZEY ŁASKI Y WOLI NARODU KROL POLSKI

WIELKI, XIĄZE LITEWSKI, RUSKI, PRUSKI, MAZOWIECKI, ZMUDZKI, KIIOWSKI, WOŁYNSKI, PODOLSKI, PODLASKI INFLANTSKI, SMOLENSKI, SIEWIERSKI y CZERNIECHOWSKI.

W celu nadgrodzenia zasługi, Męstwa w boiu y biegłości w Sztuce Wojenney okazaney dowodem, Ur[ ] [illegible] Krzyż ciemno-szmelcowany z napisem *Virtuti Militari* z Orłem białym w pośrzodku na złotym nieszmelcowanym gruncie Laurem zielonym obwiedzionym na iedney stronie, na drugiey nieszmelcowany Złoty z Pogonią Litewską ciemno-szmelcowaną w środku także zielonym Laurem obwiedzioną y Literami Naszemi S. A. R. P. na wstędze błękitney z czarnemi brzegami po lewey stronie na Piersiach nosić publicznie dla zaszczytu onemu dozwalamy, y na to Dokument ten Podpisem własney Ręki, oraz Pieczęcią Naszą Woyskową stwierdzony wydaiemy. Dan w Warszawie Dnia XX Miesiąca Lipca Roku Pań: MDCCXCII. Panowania Naszego XXVIII. Roku.

Stanisław August

№ 2126

154. Stanisław August. Nadanie Krzyża Virtuti Militari dla Seweryna Rzewuskiego. 1792.

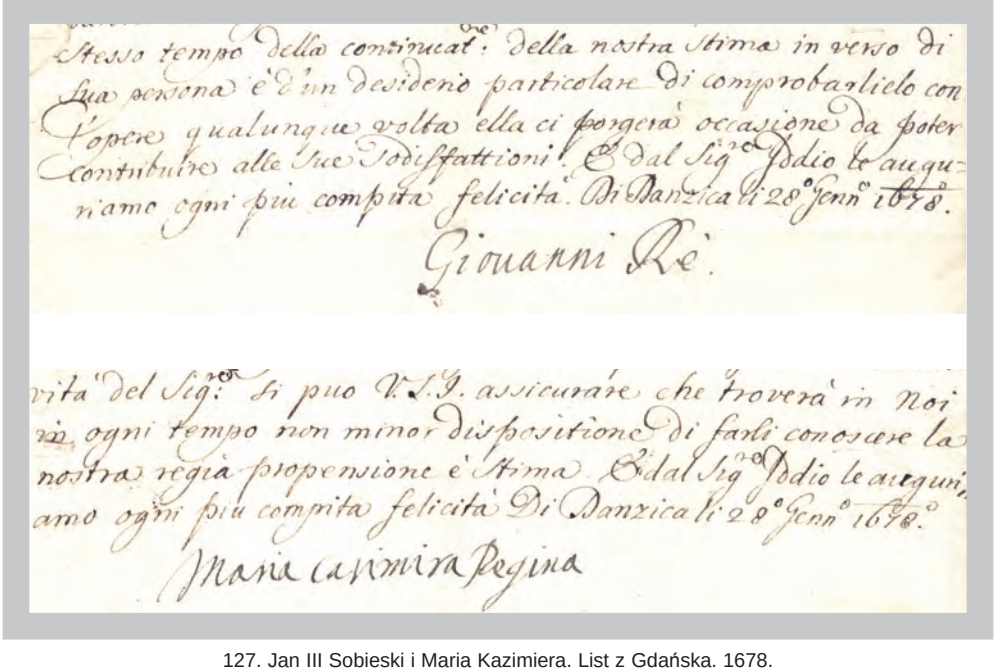

Stesso tempo della continuat: della nostra stima in verso di Sua persona è d'un desiderio particolare di comprobarlielo con l'opere qualunque volta ella ci porgerà occasione da poter contribuire alle Sue Sodisfattioni. E dal Sig.re Iddio le auguriamo ogni più compita felicità. Di Danzica li 28 Genn.o 1678.

Giovanni Re.

vita del Sig.re si puo V. S. I. assicurare che trovera in noi in ogni tempo non minor dispositione di farli conoscare la nostra regia propensione e stima. E dal Sig.re Iddio le auguriamo ogni più compita felicità Di Danzica li 28 Genn.o 1678.

Maria Casimira Regina

127. Jan III Sobieski i Maria Kazimiera. List z Gdańska. 1678.

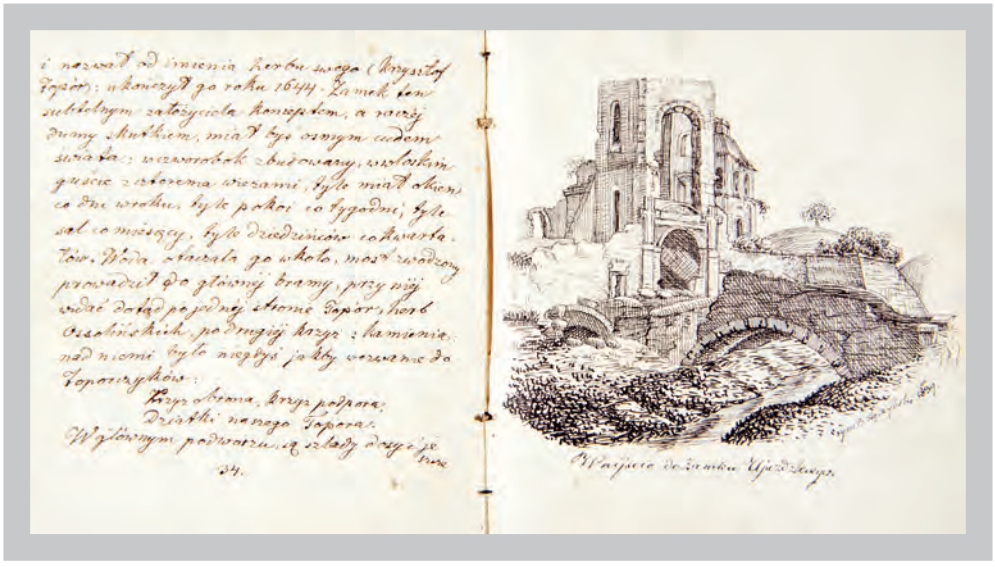

194. Z.B. Stęczyński. Rękopis książki „Życia sławnych Polaków". 1839.

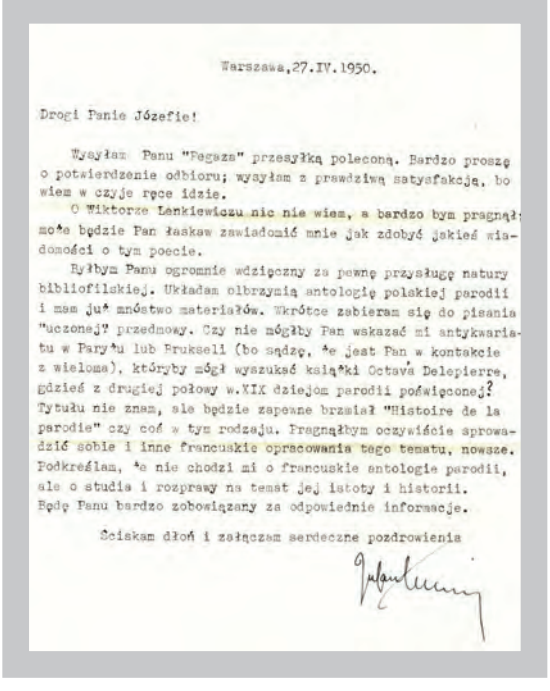

208. J. Tuwim, J. Chudek. Korespondencja. Lata 50. XX w.

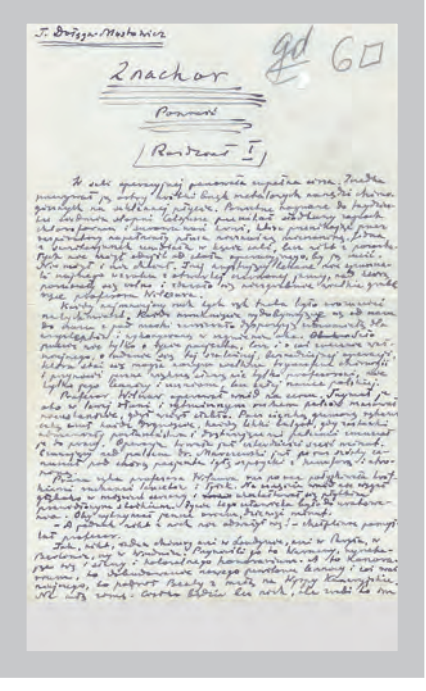

195. T. Dołęga-Mostowicz. „Znachor". Rękopis powieści. 1937.

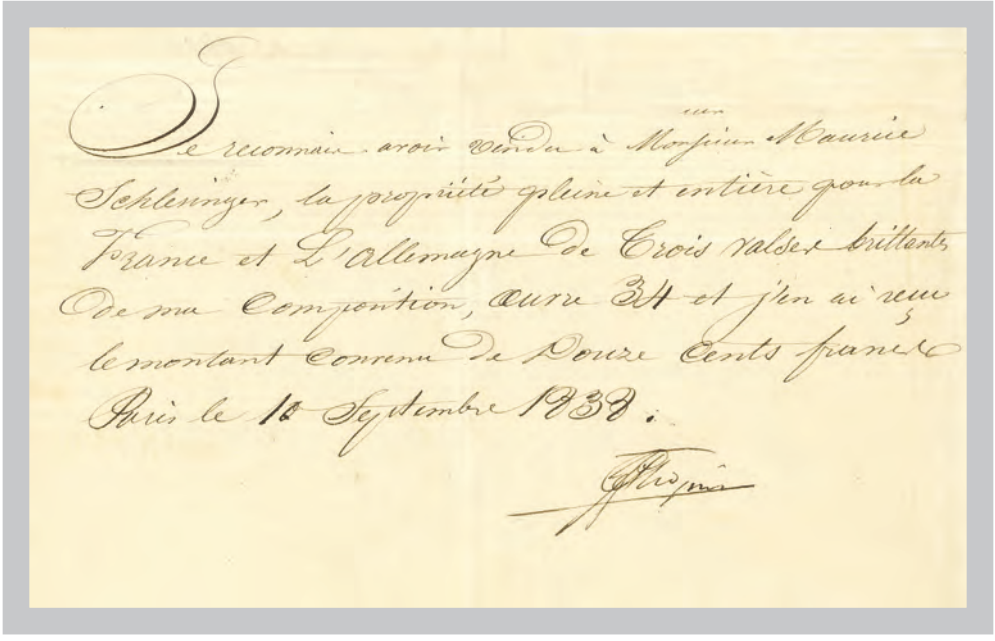

Je reconnais avoir vendu à Monsieur Maurice Schlesinger, la propriété pleine et entière pour la France et l'Allemagne de Trois valses brillantes de ma composition, œuvre 34 et j'en ai reçu le montant convenu de Douze Cents francs. Paris le 18 Septembre 1838.

F. Chopin

192. Fryderyk Chopin. Przekazanie praw autorskich M. Schlesingerowi. 1838.

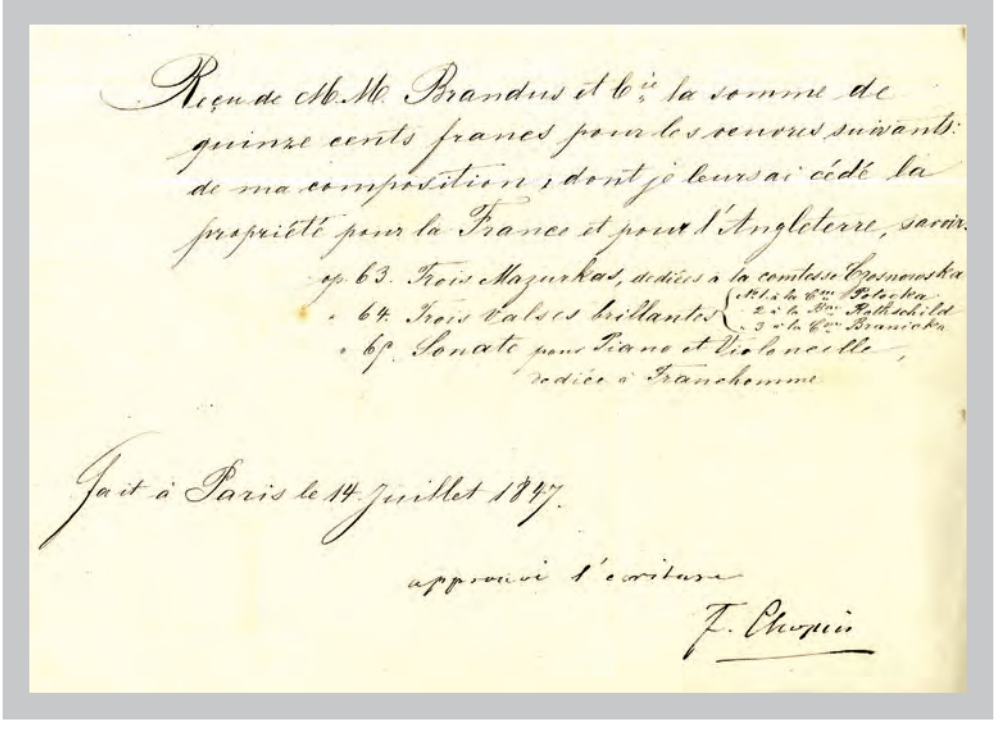

Reçu de MM. Brandus et Cie la somme de quinze cents francs pour les ouvrages suivants de ma composition, dont je leurs ai cédé la propriété pour la France et pour l'Angleterre, savoir.

op. 63. Trois Mazurkas, dédiées à la comtesse Rosmanska
" 64. Trois Valses brillantes { N°1 à la Cesse Potocka, 2 à la Bne Rothschild, 3 à la Cesse Branicka
" 65. Sonate pour Piano et Violoncelle, dédiée à Franchomme

Fait à Paris le 14 Juillet 1847.

approuvé l'écriture

F. Chopin

193. Fryderyk Chopin. Przekazanie praw autorskich braciom L. i G. Brandus. 1847.

230. P. Schenk. Mapa astronomiczna. 1708.

225. L.J. Waghenaer. Najstarsza mapa Zatoki Gdańskiej. 1585.

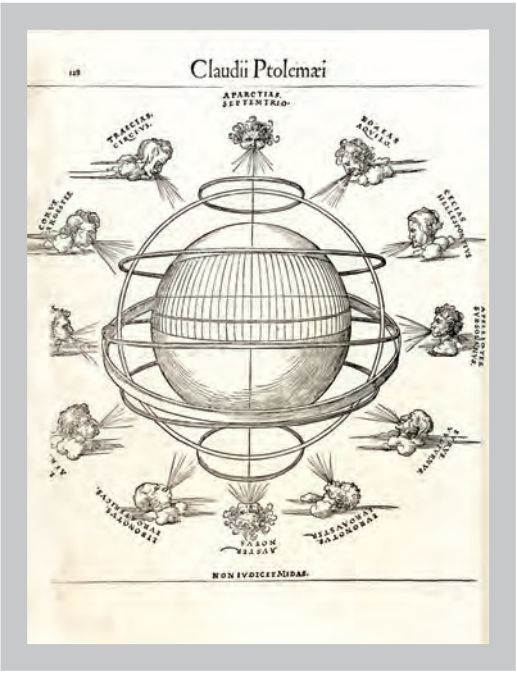

215. K. Ptolemeusz. Atlas geograficzny. 1541.

219. M.A. Moithey. Mapa Polski. 1770.

298. E.J. Dahlberg. Panorama Warszawy. 1696.

274. F.B. Werner. Panorama Torunia. 1729.

279. F.I. Saur. Panorama Wrocławia. Ok. 1750.

277. Wilno. Antokol. Z „Albumu Wileńskiego”1848-1849.

252. Bernardo Bellotto (Canaletto). Widok Drezna. 1749.

262. H. Guttenberg. Moskwa. Widok jarmarku z okazji Świąt Wielkanocnych. 1799.

266. F. Perrot. Widok Petersburga. 1840.

312. A. i P. Pellizzaro. Widoki Warszawy. 1842.

346. Wkroczenie wojsk napoleońskich do Warszawy. 1806.

287. D. Fietta. Oblężenie Gdańska.1807.

291. J.L. Belitski. Plan Gdańska. 1822.

280. J. Greth. Album widoków Gdańska. 1864.

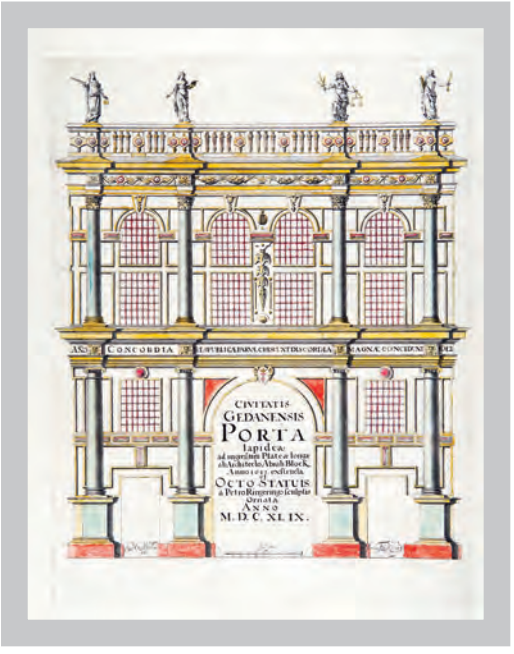

282. J. Falck. Złota Brama. 1649.

281. E. Meyerheim. Widoki Gdańska. 1832.

441. A. Lerue. Album Lubelskie. 1857.

448. E. Raczyński. Widoki Wielkopolski. 1842.

442. A. Lerue. Album Puław. 1859.

434. Stefano della Bella. Wjazd do Rzymu poselstwa Jerzego Ossolińskiego.

446. M. Płoński. Teka grafik. 1805.

444. J.N. Lewicki. Pamiętniki Paska. 1850-1853.

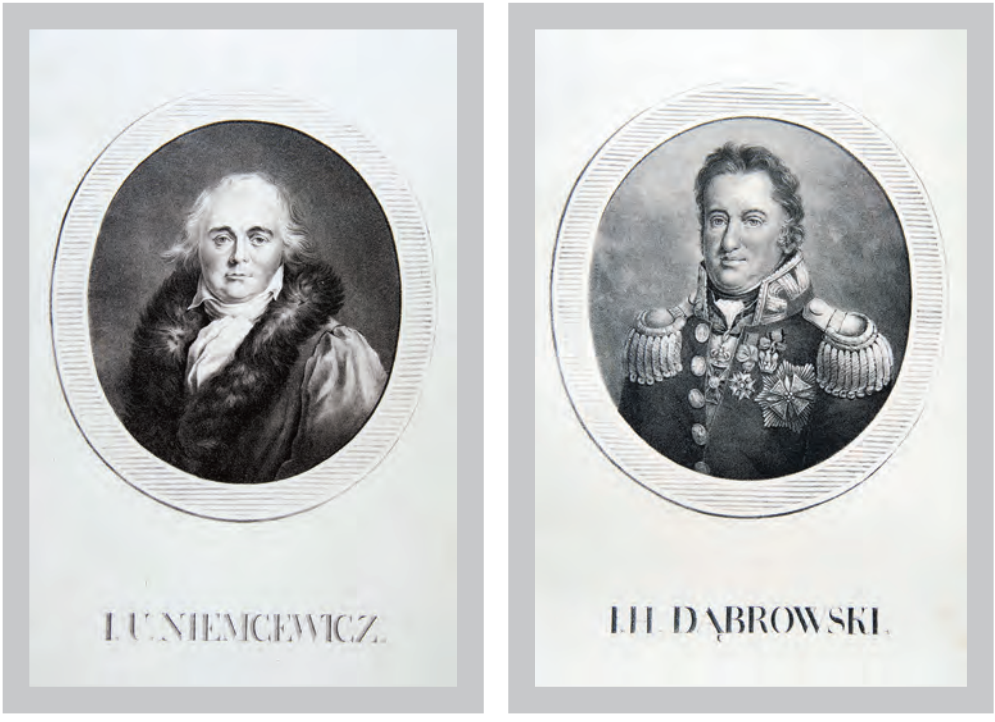

452. W. Śliwicki. Portrety wsławionych Polaków. 1820-1830. (inkunabuły litograficzne)

456. Zbiór znacznieyszych budowli w Województwie Lubelskiem. 1836.

447. B. Czernof. Album widoków Puław i okolic. Po 1857.

447. B. Czernof. Album widoków Puław i okolic. Po 1857.

369. J. Falck. Ekstaza św. Pawła. 1655-1657.

370. J. Falck. Cyklopi. 1655-1657.

378. J. Matejko. Kazimierz Jagiellończyk. 1890.

380. I. Łopieński. Shylock i Jessyka.

343. Apoteoza Konstytucji 3 Maja. Po 1791.

330. J. Pichler. Ks. Józef Poniatowski. 1790.

323. W. Hondius. Jan Kazimierz. 1650.

322. P. Pontius (wg Rubensa). Władysław IV. 1624.

384. H. Berlewi. Mechanofaktura. 1924-1961.

389. H. Dąbrowski. Lublin. 1950.

394. J. Grabiański. Projekt plakatu. 1972.

398. F. Jabłczyński. Wenecja. 1910.

466. Plakat patriotyczny. 1891.

469. Plakat. Wojna 1920 r.

471. Litwa Środkowa. Plakat wyborczy. 1922.

474. K. Jasnoch. Plakat reklamowy. 1925.
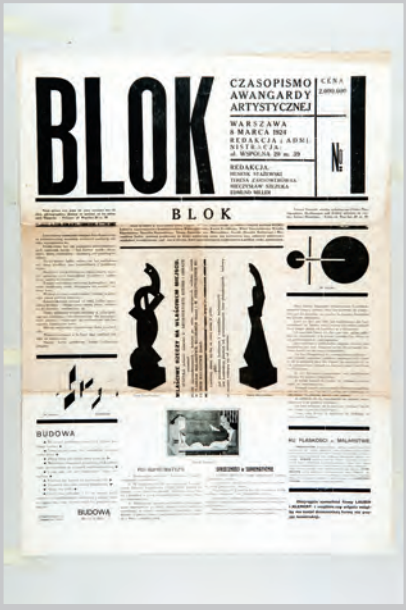
816. Czasopismo Awangardy Artystycznej. 1924.

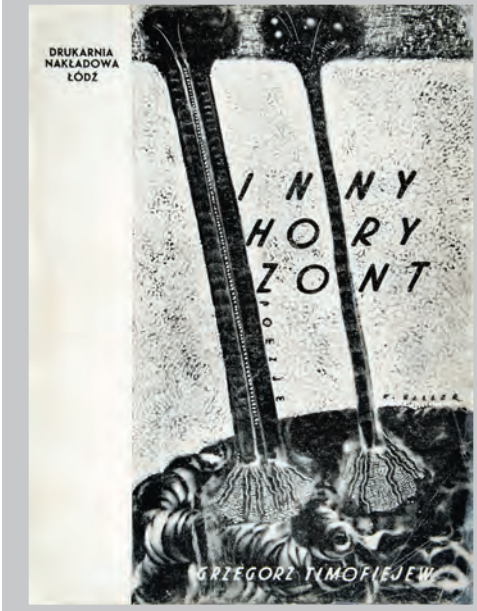

826. G. Timofiejew. Inny horyzont. 1935.

819. B. Jasieński. Palę Paryż. 1929.

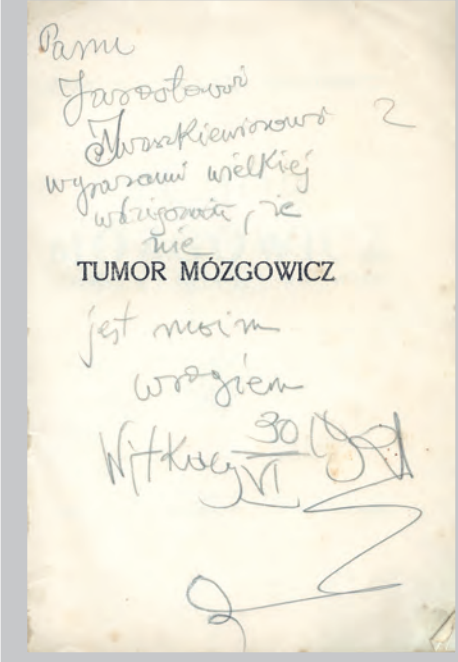

827. Witkacy. Dedykacja dla J. Iwaszkiewicza.

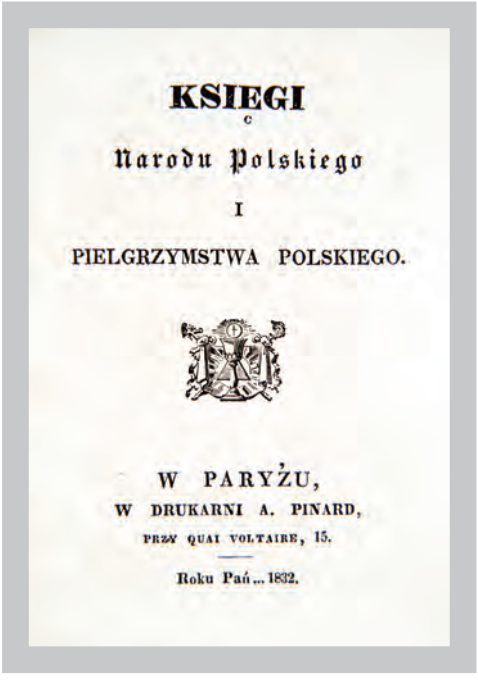
KSIĘGI
O
Narodu Polskiego
I
PIELGRZYMSTWA POLSKIEGO.
W PARYŻU,
W DRUKARNI A. PINARD,
PRZY QUAI VOLTAIRE, 15.
Roku Pań... 1832.

868. A. Mickiewicz. Księgi narodu. 1832.

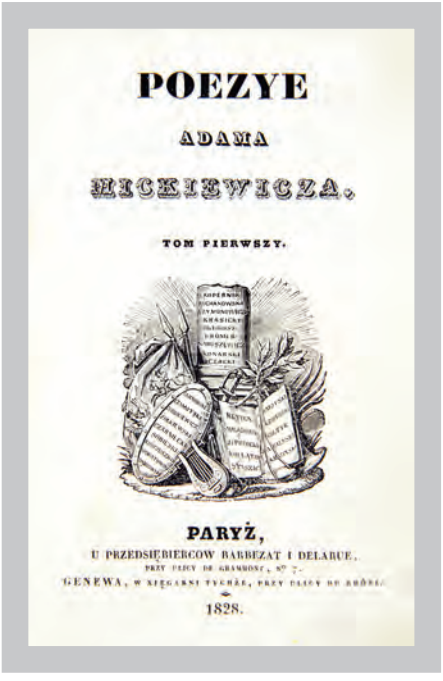
POEZYE
ADAMA
MICKIEWICZA.
TOM PIERWSZY.
PARYŻ,
U PRZEDSIĘBIERCOW BARBEZAT I DELARUE.
1828.

866. A. Mickiewicz. Poezje. 1828.

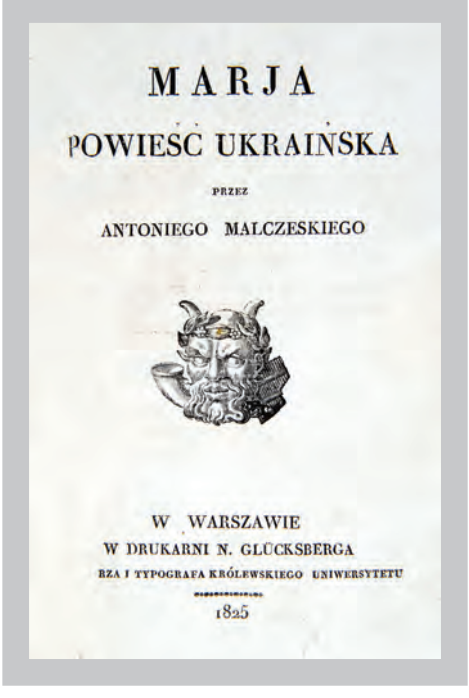
MARJA
POWIEŚĆ UKRAIŃSKA
PRZEZ
ANTONIEGO MALCZESKIEGO
W WARSZAWIE
W DRUKARNI N. GLÜCKSBERGA
BZA I TYPOGRAFA KRÓLEWSKIEGO UNIWERSYTETU
1825

864. A. Malczewski. Maria. (wyd. 1).

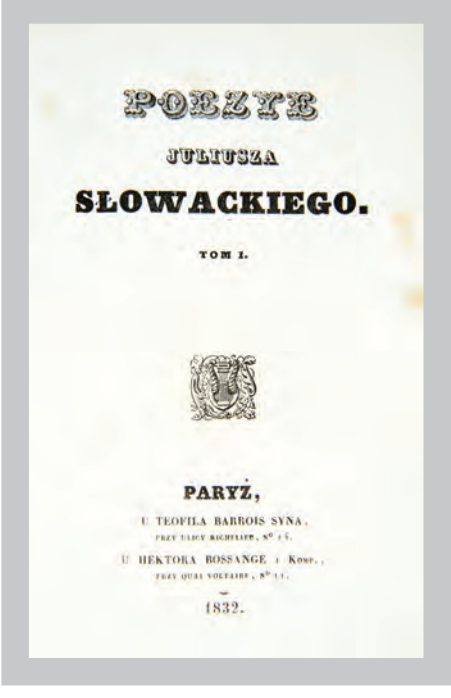
POEZYE
JULIUSZA
SŁOWACKIEGO.
TOM I.
PARYŻ,
U TEOFILA BARROIS SYNA,
U HEKTORA BOSSANGE i Komp.,
1832.

889. J. Słowacki. Poezje (wyd. 1).

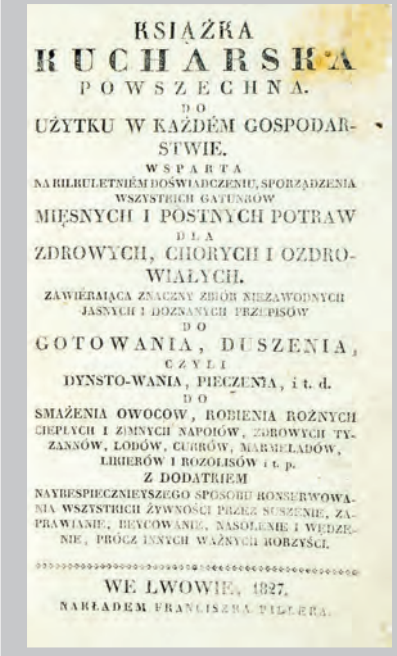

KSIĄŻKA
KUCHARSKA
POWSZECHNA.
DO
UŻYTKU W KAŻDEM GOSPODARSTWIE.
WSPARTA
NA BLISKO LETNIEM DOŚWIADCZENIU, SPORZĄDZENIA WSZYSTKICH GATUNKÓW
MIĘSNYCH I POSTNYCH POTRAW
DLA
ZDROWYCH, CHORYCH I OZDROWIAŁYCH.
ZAWIERAJĄCA ZNACZNY ZBIÓR NIEZAWODNYCH JASNYCH I DOZNANYCH PRZEPISÓW
DO
GOTOWANIA, DUSZENIA,
CZYLI
DYNSTO-WANIA, PIECZENIA, i t. d.
DO
SMAŻENIA OWOCÓW, ROBIENIA ROŻNYCH CIEPŁYCH I ZIMNYCH NAPOIÓW, ZDROWYCH TYZANNÓW, LODÓW, CURRÓW, MARMELADÓW, LIKIERÓW I ROZOLISÓW i t. p.
Z DODATKIEM
NAYBESPIECZNIEYSZEGO SPOSOBU KONSERWOWANIA WSZYSTKICH ŻYWNOŚCI PRZEZ SUSZENIE, ZAPRAWIANIE, BEYCOWANIE, NASOLENIE I WĘDZENIE, PROCZ INNYCH WAŻNYCH RODZYŚCI.

WE LWOWIE, 1827.
NAKŁADEM FRANCISZKA PILLERA.

1000. Książka kucharska. Lwów. 1827.

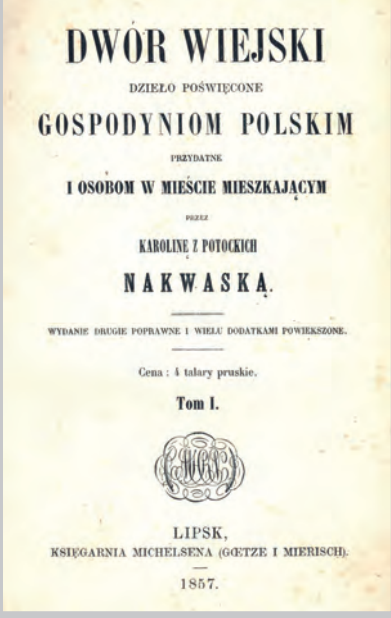

DWÓR WIEJSKI
DZIEŁO POŚWIĘCONE
GOSPODYNIOM POLSKIM
PRZYDATNE
I OSOBOM W MIEŚCIE MIESZKAJĄCYM
PRZEZ
KAROLINĘ Z POTOCKICH
NAKWASKĄ.
WYDANIE DRUGIE POPRAWNE I WIELU DODATKAMI POWIĘKSZONE.
Cena: 4 talary pruskie.
Tom I.
LIPSK,
KSIĘGARNIA MICHELSENA (GŒTZE I MIERISCH).
1857.

982. Dwór wiejski. 1857.

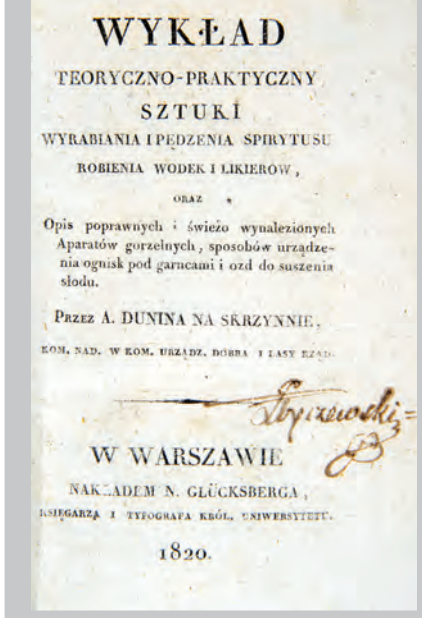

WYKŁAD
TEORYCZNO-PRAKTYCZNY
SZTUKI
WYRABIANIA I PĘDZENIA SPIRYTUSU
ROBIENIA WÓDEK I LIKIERÓW,
ORAZ
Opis poprawnych i świeżo wynalezionych Aparatów gorzelnych, sposobów urządzenia ognisk pod garncami i ozd do suszenia słodu.
Przez A. DUNINA NA SKRZYNNIE,
KOM. NAD. W KOM. URZĄDZ. DÓBR I LASY EZAD.
W WARSZAWIE
NAKŁADEM N. GLÜCKSBERGA,
KSIĘGARZA I TYPOGRAFA KRÓL. UNIWERSYTET.
1820.

999. A. Dunin. Wódki i likiery. 1820.

502. K. Brandel. Warszawa. Zespół 38 fotografii. Lata 80. XIX w.

516. E. Hartwig. Modlitwa (Kazimierz nad Wisłą). 1929.

425. Ekslibris. Biblioteka Tyszkiewiczów. 1903-1915.

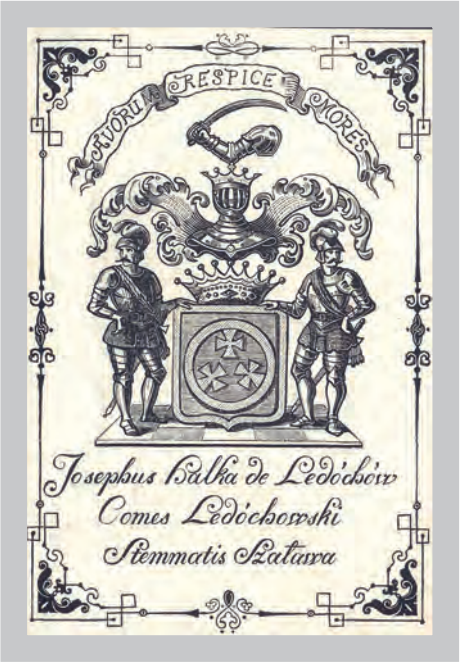

422. Ekslibris J. Halka Ledóchowskiego.

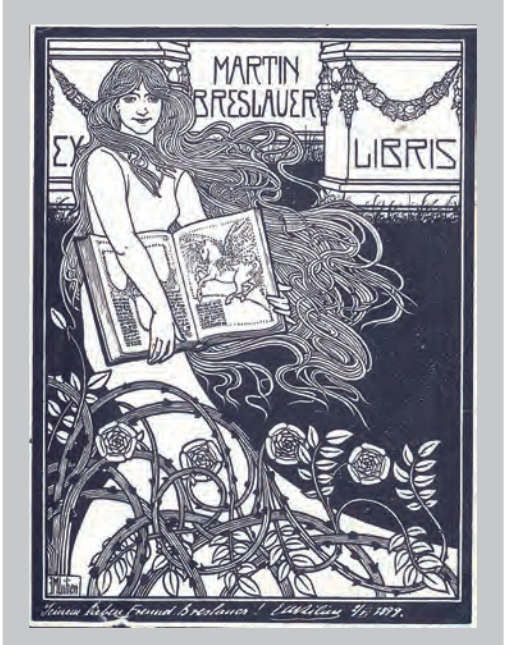

433. Secesja. Ekslibrisy. XIX/XX w.

432. T. Cieślewski syn. Ekslibrisy. 1930-1944.

STARODRUKI

1. Albertrandy Jan Chrzciciel. Dzieje Królestwa Polskiego krótko lat porządkiem opisane. Na język polski przełożone, poprawione i przydatkiem panowania Augusta III pomnożone. Warszawa 1766. Nakładem Michała Grela, 8°, k. [6], s. 368, [3], winieta (miedzioryt), opr. z epoki skóra. 450,-

E.XXVII, 224. **Wyd. 1.** Dzieło Jana Chrzciciela Albertrandiego (1731-1808) – historyka, numizmatyka, bibliotekarza i archiwisty Stanisława Augusta Poniatowskiego, współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Praca jest zręcznie przerobionym tłumaczeniem traktatu **„**Abrégé chronologique de l'histoire de Pologne" Fryderyka Augusta Schmidta, który będąc zaufanym saskiego ministra Henryka von Brühla, mieszkał przez pewien czas w Warszawie i poznał Polskę. Wiadomości historyczne uporządkowano chronologicznie w tabeli według panowania kolejnych władców. Na k. tyt. miedziorytowa winieta wydawcy Michała Grölla. Na nlb. karcie otwierającej tekst dedykacji dla księcia Adama Czartoryskiego efektowna **winieta w miedziorycie sygnowana: „Albertrandi inv. et del. M. Keyl fc."** Otarcia i drobne ubytki skóry opr., brzegi kilku początkowych kart wzmocnione, zaplamienia, ślady po owadach, miejscami próby pióra. Stan ogólny dobry.

– Astronomia –

2. Apianus Petrus. Horoscopion Apiani generale dignoscendis horis [...] Ingolstadt 1533. [Petrus Apianus], folio, k. [20], **liczne ilustracje w tekście (drzeworyty)**, opr. późniejsza, pergamin. 14 000,-

Wydanie 1. Słynne dzieło astronomiczne Petrusa Apianusa (właśc. Bienewitz, Bennewitz; 1495-1552) niemal rówieśnika Kopernika, niemieckiego humanisty, astronoma, kartografa i matematyka, od 1527 profesora matematyki w Ingolstadt, wynalazcy kilku instrumentów astronomicznych, autora najlepszych ówczesnych map geograficznych, a także podręcznika arytmetyki, odkrywcy odsłonecznego kierunku warkoczy komet. Jest to **opis opracowanego przez Apianusa instrumentu astronomicznego - horoscopionu** (szczególnego rodzaju astrolabium) i jego zastosowań. W części pierwszej autor omawia budowę przyrządu i wyrysowanej dla niego tablicy astronomicznej. Druga dotyczy wykorzystania instrumentu przy wykonywaniu pomiarów i obliczeń astronomicznych. W trzeciej autor prezentuje możliwości określania za jego pomocą dystansu i wymiarów odległych, niedostępnych obiektów. Czwartą poświęca zaś dokładnemu określaniu godzin w nocy m.in. przy użyciu samej dłoni i położenia gwiazd. **Pięknie ilustrowane drzeworytami dzieło odbito we własnym warsztacie drukarskim autora.** Na k. tyt. zamieszczona szczegółowa podobizna tablicy astronomicznej niezbędnej do korzystania z wynalazku Apianusa, w tekście liczne kunsztownie wykonane schematy dokonywania pomiarów, przedstawienie sekwencji zodiakalnej oraz tabele. Opr.: pergamin naturalny. Drobne przybrudzenia marginesów kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica XI oraz ilustracja na stronie następnej)

3. [August II Mocny]. Fryderyk I Heski. Haus Kongl. Mt af Swerige akriftwelse til Haus Majts Konungens af Pohlen under den 28 April 1729. Samt Haus Majts Konungens af Pohlen swar däruppå af den 2. Juni samma åhr [...] Ihrer Königl.

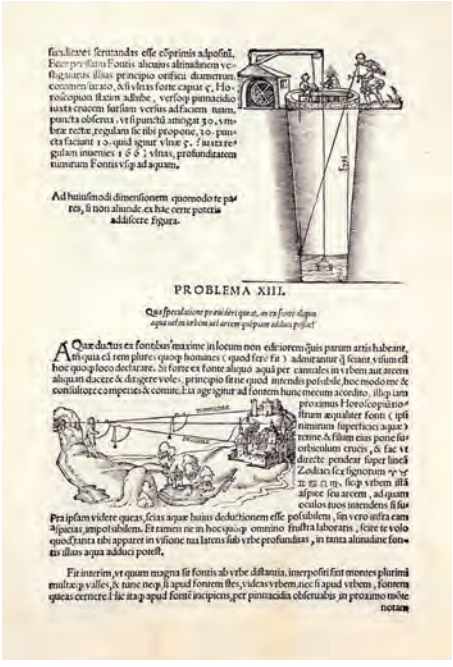

PROBLEMA XIII.

2. P. Apianus. Astronomia. 1533.

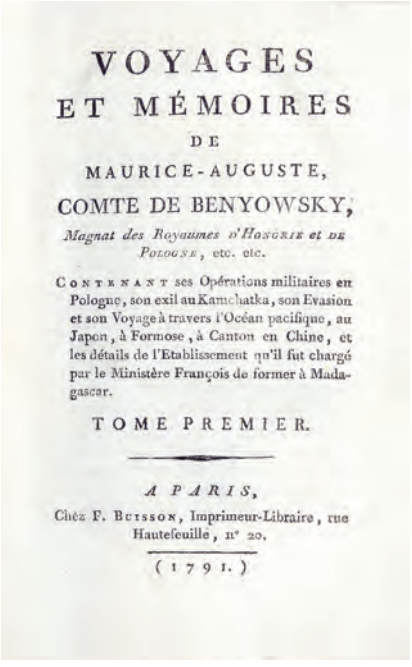

VOYAGES
ET MÉMOIRES
DE
MAURICE-AUGUSTE,
COMTE DE BENYOWSKY,
Magnat des Royaumes d'Hongrie et de Pologne, etc. etc.

CONTENANT ses Opérations militaires en Pologne, son exil au Kamchatka, son Evasion et son Voyage à travers l'Océan pacifique, au Japon, à Formose, à Canton en Chine, et les détails de l'Etablissement qu'il fut chargé par le Ministère François de former à Madagascar.

TOME PREMIER.

A PARIS,
Chez F. BUISSON, Imprimeur-Libraire, rue Hautefeuille, n° 20.
(1791.)

4. M. Beniowski. Pamiętniki. 1791.

Majt von Schweden an Des Königs von Pohlen Majt abgelassenes Schreiben vom 28. April 1729. Nebst Ihrer Majt des Königs von Pohlen Anwort-Schreiben vom 2. Junii selbigen Jahres [...] Stockholm 1729. Truckt uti det Kongl. Tryckeriet uplagt, hos Johan H. Werner, 4°, k. [8], bez opr. **oraz:**
Fryderyk I Heski. Kongl. Majts Allmänna Kundgiörelse om Freden med. Hans Majestät Konung August af Pohlen såsom Chur-Furste af Sachsen. Stockholm 1729. Truckt uti det Kongl. Tryckeriet, 4°, k. [2], bez opr. 300,-

E.XVI, 344-345. Korespondencja dyplomatyczna Fryderyka I Heskiego (1676-1751) króla Szwecji, landgrafa heskiego z Augustem II Mocnym (1670-1733), królem Polski i elektorem Saksonii, dotycząca przyjaźni i pokoju między państwami pozostającymi pod panowaniem obu monarchów. **Poz. 1.** List Fryderyka I z 28. kwietnia i odpowiedź Augusta II z 2. czerwca 1729 r. Tekst drukowany równolegle po szwedzku i niemiecku. **Poz. 2.** List Fryderyka I z 19. czerwca 1729 r. Tekst w języku szwedzkim. Drobne zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

4. Beniowski Maurycy. Voyages et mémoires de Maurice-Auguste, Comte de Benyowsky, Magnat des Royaumes d'Hongrie et de Pologne, etc, etc. T. 1-2 (2 wol.) Paris (Paryż) 1791. Chez F. Buisson, Imprimeur-Libraire, 8°, k. [2], s. VIII, 466; k. [2], s. 486, jednolite opr. z epoki, skórzane z szyldzikami, dolne brzegi kart prósz. 1800,-

E.XII, 476. **Wydanie pierwsze w języku francuskim.** Pierwodruk ukazał się w 1790 r. w angielskim tłumaczeniu z napisanego po francusku rękopisu. Głośne, tłumaczone na wiele języków pamiętniki hr. Maurycego Augusta Beniowskiego (1746-1786), podróżnika i awanturnika, wybitnego szachisty, uczestnika Konfederacji Barskiej, zesłanego na Kamczatkę, władcy Madagaskaru. Pamiętniki zawierają opisy licznych podróży i przygód, m.in. dwóch ucieczek autora: z Kazania i Bolszerecka na Kamczatce. Mimo wielu fantazji i zmyśleń, przez długi czas stanowiły jedno z głównych źródeł wiadomo-

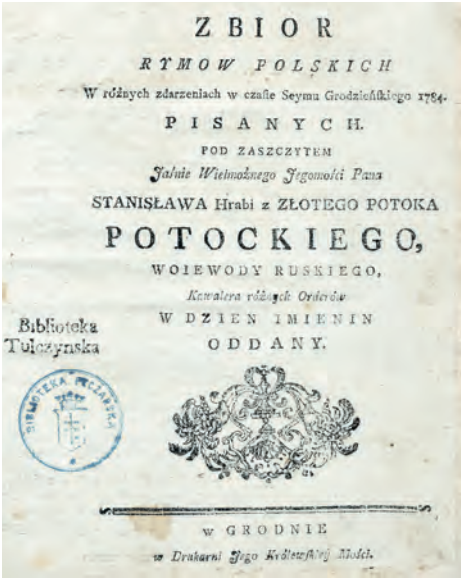
ZBIOR
RYMOW POLSKICH
W różnych zdarzeniach w czasie Seymu Grodzieńskiego 1784.
PISANYCH.
POD ZASZCZYTEM
Jaśnie Wielmożnego Jegomości Pana
STANISŁAWA Hrabi z ZŁOTEGO POTOKA
POTOCKIEGO,
WOIEWODY RUSKIEGO,
Kawalera różnych Orderów
W DZIEN IMIENIN
ODDANY.
Biblioteka Tulczyńska
W GRODNIE
w Drukarni Jego Królewskiej Mości.

5. Z księgozbiorów Potockich. 1784.

6. Biblia Leopolity. 1561 (wyd. 1).

ści o Madagaskarze. Opr.: skóra brązowa, na grzbiecie szyldziki z tłocz. i złoc. tytulaturą. Otarcia opraw, ślady zalania, drobne zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Z księgozbiorów Potockich –

5. Białkowski Mikołaj. Zbiór rymów polskich w różnych zdarzeniach w czasie Seymu Grodzieńskiego 1784. pisanych. Pod zaszczytem Jaśnie Wielmożnego Jegomości Pana Stanisława Hrabi z Złotego Potoka Potockiego, Woiewody Ruskiego, Kawalera Różnych Orderów w dzień imienin oddany. Grodno b.r. (1784?) W Drukarni Jego Królewskiej Mości, 4°, k. [27], opr. późniejsza (1 poł. XIX w.), skóra, brzegi k. prószone. 3000,-

E. nie notuje – wymienia osobno tylko jeden z zamieszczonych tu utworów „Na rocznicę ocalenia drogiego zdrowia i życia nayiaśnieyszego Pana Stanisława Augusta, króla Polskiego, W. X. Lit." (E. XIII, 2). **Egzemplarz pierwotnie w księgozbiorach należących do Potockich: Biblioteki Peczarskiej** (pieczątka na k. tyt.) Rezydencja Potockich w Peczarze na Podolu została zniszczona w 1917 r. przez bolszewików; **Biblioteki Tulczyńskiej** (pieczątka na k. tyt.); **Biblioteka Komandorii Sitkowieckiej** (ekslibris na przedniej wyklejce). Zbiór panegirycznych wierszy poświęconych najmożniejszym członkom elity ówczesnej Rzeczypospolitej. Otwiera go utwór dedykacyjny dla wojewody ruskiego hr. Stanisława Potockiego, prócz tego wiersze dedykowane m.in. Michałowi Poniatowskiemu jako biskupowi płockiemu (autor wspomina już o wyniesieniu go na godność abp. gnieźnieńskiego i prymasa), wojewodzie poznańskiemu Augustowi Sułkowskiemu, marszałkowi wielkiemu koronnemu hrabiemu Michałowi Mniszchowi, Kazimierzowi Sapieże, Tadeuszowi Narbuttowi. Nad wierszem dla Stanisława Potockiego wypisany odręcznie dwuwiersz: „Potocki/ Czemu w tych wierszach nie iesteś zganiony / Kiedy bez braku każdy wnich chwalony." Opr.: czerwona skóra, na licu tłocz. i złoc. tytulatura. Zamazana nota na przedniej wyklejce. Zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia na kartach, ubytki marginesów kilku kart, zagniecenia i ślady po owadach, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie!**
(Patrz ilustracja)

– Pierwsze wydanie Biblii Leopolity –

6. Biblia to iest: Kxięgi Starego y Nowego Zakonu, na Polski ięzyk z pilnością według Łacińskiey Bibliey, od Kościoła Krześcijańskiego powszechnego przyiętey: nowo wyłożona. Kraków 1561. W Drukarni Mikołaja Szarffenbergera, folio, k. [612], liczne drzeworyty w tekście, opr. późniejsza, skóra. 50 000,-

E.XIII, 13-14. **Wydanie pierwsze. Biblia Leopolity jest pierwszym pełnym katolickim przekładem Pisma Świętego na język polski.** Jego inicjatorem i jednocześnie wydawcą był słynny drukarz, typograf i bibliopola krakowski Mikołaj Szarffenberger (od jego nazwiska **biblia zwana jest także Biblią Szarffenbergerowską**). Autorem opracowania polskiego i redaktorem był profesor Akademii Krakowskiej, a zarazem wybitny kaznodzieja Jan Leopolita (1523-1572) z krakowsko-lwowskiego patrycjuszowskiego rodu Niczów, który zasłynął z talentu „złotej wymowy" (Piotr Skarga) m.in. na ambonie w kościele Mariackim (gdzie zachowany jest jego nagrobek), a następnie w katedrze na Wawelu. Otoczony w tradycji uniwersyteckiej legendą znakomitego mówcy, opiekuna i dobroczyńcy młodzieży oraz świątobliwego męża, do dziejów piśmiennictwa polskiego wszedł przede wszystkim jako redaktor prezentowanej biblii (PSB). W pracy nad polskim tekstem oparł się przede wszystkim na łacińskiej Wulgacie oraz Biblii Czeskiej z 1549 roku. Czesław Miłosz napisał o języku przekładu: „Śliczny polski język, nawet dzisiaj nie bardziej niż u Wujka staroświecki, siła ekspresji, czego chcieć więcej" (Miłosz, Księga Hioba: Słowo wstępne tłumacza, Paris 1961, s. 49). Stary Testament poprzedza dedykacja dla króla Zygmunta Augusta. **Biblia Leopolity jest najbogatszą w ilustracje biblią polską XVI w.** Zawiera dużą liczbę drzeworytów (wśród nich wiele całostronicowych) wykorzystanych wcześniej m.in. w Biblii Czeskiej oraz Biblii Marcina Lutra. Na odwrocie k. tyt. Starego Testamentu drzeworyt z portretem Zygmunta Augusta. Nowy Testament ma osobną drzeworytową k. tyt. Opr.: brązowa skóra, grzbiet pięciopolowy. Z księgozbioru Mariana Swinarskiego (ekslibris, podpis), słynnego kolekcjonera i poznańskiego antykwariusza. Z księgozbioru Andrzeja Krzysztofa Łuczaka (1946-2010), kolekcjonera, bibliofila, prezesa Łódzkiego Towarzystwa Przyjaciół Książki. Liczne marginalia w języku niemieckim. K. tyt. w XIX-wiecznej kopii. 3 k. na początku (z dedykacją i przedmową) oraz 13 k. rejestru uzupełniono starannymi kopiami na starym papierze. Egzemplarz po fachowej konserwacji. Stan bardzo dobry. **Piękne pod względem edytorskim dzieło o dużym znaczeniu dla historii drukarstwa polskiego. W handlu pojawiają się egzemplarze z trzeciego wydania, natomiast wydanie pierwsze należy do największych rzadkości antykwarycznych.**
Lit.: J. Muczkowski, O Bibliach Szarffenbergerowskich, „Dwutygodnik Literacki", 1845, nr 24, s. 374-393; M. Kossakowska, Biblia w języku polskim. T. 1, Poznań 1968, s. 199-224.
(Patrz tablica VI, tablica IX oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

7. Biblia Sacra Vulgatae Editionis. Sixti V Pont. M. jussu recognita et Clementis VIII auctoritte edita. Col[oniae] Agrippinae (Kolonia) 1647. Sumpt. Haered. B. Gualteri et sociorum, 32°, k. [37], s. 413, k. [1], opr. z epoki, perg. 1500,-

Wydana w Kolonii mała Biblia zawierająca pierwszych pięć ksiąg Starego Testamentu. Poza Pięcioksięgiem egzemplarz uwzględnia wstęp na temat Biblii przypisywany św. Hieronimowi. Na dwóch ozdobnych stronach tytułowych przedstawiono stworzenie świata i człowieka, Mojżesza z Dawidem, symbole ewangelistów oraz ofiarę Abrahama. Opr.: pergamin naturalny, grzbiet pięciopolowy z wiązaniami i naniesioną atramentem tytulaturą. Egzemplarz do XIX w. należał do zbiorów konwentu benedyktynów w Lubinie, o czym informują dwie noty własnościowe. Na s. przedtytułowej nota własnościowa ręką XIX-wieczną. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

– Ryciny Jana Ziarnki –

8. [Biblia Frizona]. La Saincte Bible françoise, selon la vulgaire latine reveuë par le commandement du pape Sixte V. Et imprimée de l'authorité de Clement VIII. Avec sommaires sur chaque livre du nouveau testament extraicts des annales du cardinal Baronius. Plus les moyens pour discerner les bibles françoises catholiques d'avec les huguenotes... Par Pierre Frizon... Première edition. Illustrée et ornée d'un grand nombre de figures en taille douce... T. 1-2 (w 3 wol). Paris

8. Biblia z rycinami Jana Ziarnki. 1621.

(Paryż) 1621. Par Jean Richer et Pierre Chevalier, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [5], 583, **ilustr. w tekście 28 (akwaforty)**; k. [2], s. 508; 509-864, [3 mylnie liczbowane], 90, k. [27], **ilustr. w tekście 21 (akwaforty), portrety proroków i apostołów 23, mapy 2 (akwaforty)**, winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. jednolita z epoki, skóra, brzegi k. marm. 22 000,-

Wydanie pierwsze. Monumentalny, bogato ilustrowany katolicki przekład Pisma Świętego na język francuski, zwany Biblią Frizona (od nazwiska tłumacza) lub **Biblią Ziarnki** (od nazwiska ilustratora). Biblia dedykowana królowi Francji Ludwikowi XIII. **Dzieło ilustrowane akwafortami przez znanego polskiego malarza, sztycharza i ilustratora Jana Ziarnkę (ok. 1575-1630) oraz, częściowo, przez innych artystów.** Ziarnko (we Francji znany jako Jean le Grain) urodził się we Lwowie, w 1596 r. jako wyzwolony mistrz był wymieniony wśród członków lwowskiego bractwa malarzy katolickich, na przełomie wieków wyjechał do Paryża, gdzie pozostał do śmierci. Był cenionym rytownikiem wykonującym portrety, widoki, sceny religijne i sceny historyczne z życia ówczesnej Francji (m.in. słynna rycina „Sabat czarownic", ilustracje do „Księgi Apokalipsy", zaślubiny Ludwika XIII z Anną Austriaczką – tzw. Karuzel Wielki). Uprawiał przede wszystkim miedzioryt i akwafortę. **Ilustracje wykonane do oferowanej edycji Biblii stanowią jeden z najsłynniejszych cyklów ilustracyjnych w dorobku artysty.** Ponad 30 rycin sztychował sam Ziarnko (według katalogu A. Potockiego – 35, dokładna ich liczba jest trudna do określenia ze względu na całkowity brak sygnatur na rycinach lub drobne, często niewidoczne sygnatury artysty). Pozostałe zostały wykonane przez znanych rytowników francuskich: Leonarda Gaultiera, Michela Lasne'a, Clementa Mellana, Jeana Messagera, Melchiora Taverniera. Prace Ziarnki przyniosły mu sławę i opinię cenionego artysty. Mimo długiego pobytu we Francji nie zapomniał o polskim rodowodzie, **dodając do nazwiska przydomki „Polonus" lub „Leopoliensis"**. W końcowej części drugiego tomu tekst Frizona wyjaśniający różnice między francuskimi edycjami Biblii katolickich i hugenockich. Oprawa z epoki: skóra marmurkowana, grzbiet siedmiopolowy, w dwóch polach złocona tytulatura i numeracja woluminów, w pozostałych złoc. tłocz. Grzbiet 1. wol. konserwowany, niewielkie uzupełnienia grzbietu 3. wol. Zaplamienia i zabrudzenia k., w wol. 1 nieliczne drobne ślady po owadach. Mocne, wyraźne odbitki. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**

Lit.: A. Potocki, Katalog dzieł Jana Ziarnki malarza i rytownika polskiego z XVI i XVII wieku, Kraków 1911; St. Sawicka, Jan Ziarnko, peintre-graveur polonais et son activité a Paris au premier quart du XVIIe siècle, Paryż 1938.

(Patrz tablica IX oraz ilustracja)

9. Birkowski Fabian. Exorbitancye Ruskie, z Grekow odszczepieńcow, Heretyckie z Konfederatow. Kazania dwoie. Przytym Kwiát Opadáiący, abo Nagrobek Gvstawa Adolpha, Krolá Szwedskiego, Gotskiego, Wándálskiego, Wielkiego X. Finlándskiego, X. Estoniey y Káreliey, Páná Ingryey. Kraków 1633. W Drukarni Andrzeja Piotrkowczyka, 4°, k. [4], s. 55, opr. późniejsza, perg. 1200,-

E.XIII, 141. Trzy kazania autorstwa **Fabiana Birkowskiego** (1566-1636) wybitnego polskiego kaznodziei i mówcy, dominikanina, znawcy teologii i literatury antycznej, kaznodziei królewicza Władysława Wazy, któremu towarzyszył w wyprawach wojennych. Kazania Birkowskiego cieszyły się wielką popularnością wśród jemu współczesnych, a dziś są bardzo wysoko oceniane przez historyków i badaczy literatury staropolskiej jako zabytek języka i doskonałe źródło do poznania ówczesnej myśli i życia codziennego. Dwie pierwsze mowy są skierowane przeciw protestantom i prawosławnym, piętnując ich błędy i występki przeciw katolikom. Dołączono do nich (z osobną k. tyt.) kazanie ułożone na wieść o śmierci króla szwedzkiego Gustawa Adolfa. Nieliczne charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

10. Bizot Pierre. Histoire métallique de la République de Hollande. T. 1-2 (1 wol.) Amsterdam 1688. Chez Pierre Mortier, 8°, frontispis (miedzioryt), k. tyt., k. [10], 160, frontispis, k. tyt., 161-315, 12, k. [17], **tabl. ryc. 86 (w miejsce 103, miedzioryty)**, **liczne ilustracje w tekście (miedzioryty)**, winiety i finaliki (miedzioryty i drzeworyty), opr. z epoki, skóra, brzegi k. prósz. 800,-

Dzieło poświęcone historii holenderskich medali i monet autorstwa francuskiego numizmatyka Pierre'a Bizota (1630-1696). Opisy poszczególnych obiektów opatrzono skrótowym komentarzem historycznym. Wydanie pierwsze ukazało się rok wcześniej w Paryżu. **Oferowane wydanie drugie zostało poszerzone o kilkadziesiąt miedziorytowych tablic z podobiznami opisywanych medali.** Prócz tego książkę zdobią liczne miedziorytowe ilustracje umieszczone w tekście i na tablicach włączonych do paginacji (paginacja zwielokrotniona). Tom drugi z osobnymi frontispisem i k. tyt. W 1690 r. ukazała się kontynuacja dzieła pod tytułem „Supplément à l'Histoire métallique de la République de Hollande". Opr.: skóra brązowa, grzbiet pięciopolowy ze złoc., na wyklejkach pap. marm. Na pustych kartach notatki dawną ręką, nieaktualny wpis własnościowy. Brak 17 tablic. Otarcia oprawy, zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.

– Pokój oliwski –

11. Boehme Joannes Gottlob. Acta Pacis Olivensis inedita. T. 1-2. Vratislaviae (Wrocław) 1763-1766. Apud Gvil. Theoph. Kornum et Gampertum, 4°, s. XVI, 328, k. [4], s. 336, k. [7]; s. XII, 648, k. [8], opr. jednolita z epoki płsk. z szyldzikami i złoc., brzegi kart barwione. 2400,-

E.XIII, 200. Egzemplarz ze słynnej biblioteki baronowskiej rodziny Bonde zgromadzonej w zamku Ericsberg (ekslibrisy heraldyczne). Zbiór akt i diariuszów związanych z pokojem zawartym w Oliwie miedzy Szwecją a Polską w 1660 r. Tom pierwszy, dedykowany królowi Augustowi III, zawiera diariusz pertraktacji pomiędzy obiema stronami oraz **dokumenty leżące u podstaw późniejszych postanowień Pokoju Oliwskiego** (Acta Publica Pacificationis Olivensis), opublikowane z zaginionego kodeksu rękopiśmiennego Biblioteki Załuskich. Tom drugi obejmuje diariusze szwedzkie, duńskie i kurlandzkie, ukazujące pertraktacje oliwskie ze strony państw obcych. Brak fragmentów wyklejek, poza tym stan dobry. **Ładny komplet. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

12. Bogusławski Wojciech. Dowód wdzięczności narodu. Komedya we dwóch Aktach, przystosowana do Uroczystości Obchodu szczęśliwego na Tron wybrania Nayiasnieyszego Pana a na dopełnienie Komedyi Powrót Posła napisana. Warszawa 1791. B.w., 4°, k. [4], s. 54, opr. współcz. z wykorzystaniem dawnego płsk. 1500,-

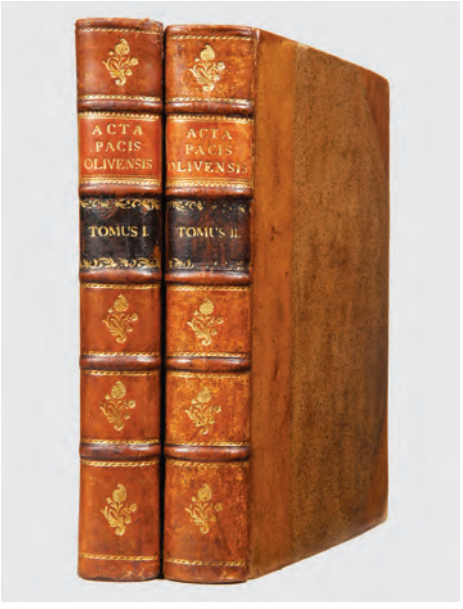

11. J.G. Boehme. Pokój oliwski. 1763-1766.

DOWOD
WDZIĘCZNOSCI NARODU
KOMEDYA
We dwóch Aktach, przystosowana do Uroczystości
Obchodu szczęśliwego na Tron wybrania
NAYIASNIEYSZEGO PANA.
a na dopełnienie Komedyi Powrot Posła
NAPISANA
przez Wojciecha Bogusławskiego.
Któżby nierad, z upadku gdy Oyczyzna wstaie,
Uwielbiać Imię Tego, kto iey rękę daie?
w WARSZAWIE 1791.

12. Po uchwaleniu Konstytucji 3 Maja.

E.XIII, 219. Wydanie 1. komedii wybitnego polskiego reżysera, dramatopisarza, aktora, śpiewaka oraz dyrektora Teatru Narodowego. Utwór powstał na fali sukcesu „Powrotu posła" Juliana Ursyna Niemcewicza i w atmosferze uniesienia **po uchwaleniu Konstytucji 3 maja**. Akcja utworu jest przedłużeniem narracji dzieła Niemcewicza. Bogusławski umieszcza swoich bohaterów w domu Podkomorzego, gdzie obchodzą oni święto narodowe. Autor dodaje nowe postaci burmistrza i mieszczan oraz chłopów z pobliskiej wsi, aby ukazać zgodę, jaka zapanowała w narodzie po akcie z 1791 r. Komedia oddawała nastrój panujący wówczas w Polsce oraz postulowała połączenie szlachty i mieszczan w jeden naród. Egzemplarz ze zbiorów Andrzeja Szuszkowskiego (nota własnościowa na s. tytułowej). Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Inkunabuł –

13. Bonisoli Ognibene. In Lucanum. Wenecja 1486. Nicolaus Battiboue Alexandrinus, folio, k. [184] (winno być 186), opr. późniejsza, pap. 9000,-

Inkunabułowe wydanie humanistycznego komentarza do „Farsalii", jedynego zachowanego dzieła rzymskiego poety Lukana (Marcus Annaeus Lucanus, 39-65), uczestnika spisku Pizona, zmuszonego przez Nerona do popełnienia samobójstwa. Autorem historyczno-filologicznego i literaturoznawczego komentarza był Ognibene Bonisoli (1412-1474) włoski humanista, pedagog, gramatyk, znawca i komentator literatury klasycznej, przedstawiciel piętnastowiecznego renesansu włoskiego. Komentarz Bonisolego drukowany na każdej karcie wokół oddanego większą czcionką tekstu oryginalnego dzieła. „Farsalia" to epos historyczny, którego tematem jest wojna pomiędzy Juliuszem Cezarem a wojskami Senatu rzymskiego dowodzonymi przez Pompejusza Wielkiego. Lukan ukazał wojnę domową jako nieszczęście zesłane na Rzymian przez Fatum. W utworze, który jest ostrą krytyką tyranii, można odnaleźć również silne wpływy filozofii stoickiej. „Farsalia", choć niezachowana w całości, jest uważana za najwybitniejszy epos srebrnego wieku rzymskiej literatury. Opr.: pierwotne zapewne płsk., deski pokryte papierem marm., naklejonym na płótno, z resztkami skóry. Grzbiet współcześnie rekonstruowany z naklejonym pap. z dawnej opr. Liczne marginalia oraz foliacja ręką szesnastowieczną. Na wyklejkach próby pióra. Nieaktualne pieczątki i noty własnościowe. Brak 2 kart. Miejscami zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

PRIMVS.

Postremo etiã Imperator Octauianus: & primo quidem pãs adueríus Antoniũ male pugnauit: deinde Martius Sulla forte pugnans adiuuit. Sed tertio Antonius uictus ab Octauiano in Graeciã coegit. Et quas simul aphera classes Leucas: Quam breuibus uerbis multas historias Lucanus cõplectitur. Augustus Cæsar initio & principio motus belloq; quæ Marcus Antonius secũ traxerit Dyrachium iuxta ubi tenebre Antonio & Cleopatra occurrerint: sed postea castra: Leucada pmontorium castris circundedit: Corinua etiam pmontorii cinxit: & Patram cleopatra & Antonius aduersus Augustũ ducẽtur uerbo aplius hoc uisu sed magnitudo huius gestæ illius: ostã fenis: nonor: remotæ ordinez iungebãt. Præterea tribulata adeo ubi ea erãt: ut castroꝝ & urbiũ forma discernere sed hæc moles exercitus sui non thibonia agiles naues graues Cleopatræ: plures ligneas deorsum: simile dissipauere: & ita Augustus Cæsar uicit. Premit: Quia ubi submersæ sũt Cleopatræ & Antonii naues. Et ardẽti fenestra bella subarbitra: Syrtas quã noie Enonimus pharsalico furore: flumina rus seruos ad libertatẽ & arma uocauit: est Syrtes Dyrrachium: Apollonia: Iam nunc subibit: stipata accepere: Signa: uexilla: signaq; flamas emittebant quo miraculo mortẽ seruis: pio duxq; multum pollita: q; magna multi exercitus collecta: & cæpit ea lita Romanoq; soluere Mater Igni spiri & pollutis sed hos cidẽ nouissima fimus uictos & cũ pestifera cõsiliorum apd Arimi mœ: p pompa in Ægyptia da ne. Ardẽti: Quia sep flammis ensibus: ut plurimum

Multi Ro. Quibus hæc ola bella fuere: i q; uos tãa Romanoꝝ cædes luit: tamẽ bene gestũ est reũ o Roma: q; tale cõmercium pagnoꝝ. Debebãtq; tres. Tibi res ædi: Ideſt ad inditæ tuã. Sunt one pacta Aſiæ: &c. Apollinẽ: Apollinẽ nũc ad. Neronẽ: & pnyronã dicit illã pœa: Ideſt habitu: ceſt: cũ ea hoc corpore hũano dicẽs fuit: aut quando: cæſa

Accedane fatis & quas premit aspera classes
Leucas: & ardenti semiha bella sub æthea. /
Multum roma tamen debes ciuilibus armis.
Quod tibi res acta & necũ hæc statũe pacta
Astra petes: terus pr alati regia exli
Excipiet: gaudente polo: seu sceptra tenere:
Seu te flammigeros phœbi conscendere currus
Telluremq; mihi mutato sole gẽmentem
Igne uago: ustrare iuuet: tibi nunc ab omni
Cedet uriuriquæ nouo natura relinquet.
Quis deus es: & ubi sit abi regnũ poscre mũdi.
Sed neq; in arctoo sedem tibi legeris orbe:
Nec polus auersi calidus qua tergitur austri.
Vnde tuam uideas obliquo sydere romam:
Aetheris immenſi partem ſi preſseris imam:
Semper axis nouus librati pondera cæli
Orbe tenet mediopars atheris illa ſereni

pr solueris deligere possit. Hæc ſtup. Ideſt hæc uita ætheris: & ala ſcorpe nõ q̃li ſ ſtatũe manet. Syrtes: Quia loga uita tibi ſuperũ. Præſtat: ſpoliis ro qua cæli ſpontẽ ſq; ſe remittit. Quadre pologia nõ cædere: facile tibi ſedẽtes: & atheris noo oẽs nihil ce dẽs. Filmigeros: flammis gẽtes: cæli: uert currus ſolis. Nihil nunc: ſequẽ ad modũ ſtatũ. Phaetõ cũ currus phi regat uolutaq; ſi dicat nõ ers: ſimilis phaetõ: q; adiaci nõ ſit: ex tirui habenas: quoq; fuga. Vagus erãte: qa erraturus cũ ſolis: phaetõ: curri: gubernans. Luſtrat: Circuit. Quæ: p ſe. Tuo: uiro: Tuæ poterit: ri. Sed neq; i arctoo: Mor: ne: inuis cæli: pos: deligatæ forte natiori: onẽ: aut: ſimat: ſed dicit ne dũ cæli: locũ capẽdũ: eſſe: ubi ſedẽ: ſua ſ: ſtatuat. Na ſi: exepõe: fleterit: nõ poſſet: nili ex obliqua: Roma: ob ſeruẽ: & ex hoc: ei: ſtrahoꝝ: ſuiſſe ſignificat. Sed neq; ſauce: uocat: neronẽ: p: hyrũ: quẽ: ſtrahus: excipiã: toro: cæſo: nunc: dicit: medũ: cæli: uel: elugidum: nili: ergõ: ſe: cẽſerit: nõ: poterit: nili: ex: obliquo: Roma: aſpicere: poſſet: q; ei: ſtrahoꝝ: eſſe: ſignificat: Cornelii: exitu: teſtimonio: & Euſebii: ideo: dicit: cum: eẽ dii: nibi: cẽſerit: Nec: legeris: Pro: elegeris. In: arctoo: orbe: hoc: ē: in: ſeptẽtrionali: aiadeſcer: i: altero: polo: cæli: ſ: ſi: ſpa: uidere: liceꝝ: dicamus: hoc: eſt: axis: alio: nõ: ſolẽ: appellat: ab: altero: polo: ſ: ſtra: ad: altero: poſſi: p: medũ: ætheris: ſpatiũ: ſe: primũ: polus: arcticus: deſcẽdit: ſeptẽtrionalis: dicit: ab: arctoo: deſcẽdit: ut: ſi: ſe: per: ſpa: ſe: ortũ: ſatine. Alter: uero: ãtarcticus: ẽ: ex: oppoſito: arctici: ſubter: auſtralis: uel: meridionalis. Dicit: ergo: uel: altera: pre: ſe: deligat: Nero: ne: nimio: põdere: cæli: ſiſti: ruat. Nec: polus: hoc: ẽ: in: extremitatibus: cæli: ſidere: nolũ: ſi: uerigo: hi: picuũ: ſentiet. Auſtri: Ideſt: meridie: in: altero: polo: nox: delegerit: ſole. Ver gũ: Volut: ga: cæli: ſimp: uolut: ab: oriẽte: occidẽte: & uertitur: circa: polos: Ideſt: arctici: & ãtarctici.

Aduerſi: auſtri: nã: auſter: a: meridionali: aduerſus: & oppoſitus: ẽ: arctico: Ideſt: ſeptẽtrionali. Aduerſitatem: tico: polo: oppoſiti. Vnde: tuã: Nã: ergõne: poſſimus: uoꝝ: nãſ: ter: obliquo: ſpatio: poterit. Aetheris: i mũſi: Neronẽ: ſi: extremitate: cæli: ſedere: q; nimio: põdere: ſiſti: cæli: ſ: periclo: ſ: ne: corrus. Arc: Soliter: arcticus: & ãtarcticus. Librati: põdera: Quaſi: qui: ſæ: ſidera: ſui: ſpatijs: cæli: ſtrẽt: ſi: medio: ſederis. Orbes: cæli: Ideſt: media: cõſiderare: & obſeruare: in: cæli: ſpatio: ſ. Librati: Ideſt: ſuſpẽſa: ſuſtinẽs: q; hũc: põdere: ſe: ſuſtinet: nulli: ſpatijs: ſimilis: ſibras: cæli: dicit. Parn: Soliter: medij: cæli. Vnde: Ideſt: hinc: ſeptẽtrionalis: ſignificat: craſſi: corporis: hoiñ: æ: ſi: dicat: ita: ẽ: tui: corporis: aſtra: tam: non: cæli: q̃ſi: in: occupatorio: a. iiii

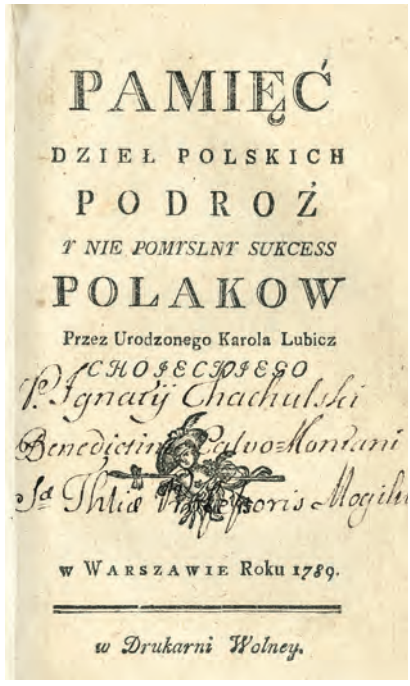
PAMIĘĆ

DZIEŁ POLSKICH

PODROŻ

I NIE POMYSLNY SUKCESS

POLAKOW

Przez Urodzonego Karola Lubicz

CHOJECKIEGO

P. Ignatij Chachulski

Benedictin. Calvo-Montani

Sa Thia Historiographi Mogilo

w WARSZAWIE Roku 1789.

w Drukarni Wolney.

13. O. Bonisoli. Inkunabuł. 1486.

17. Zesłanie na Syberię. 1789.

– Medycyna chińska Michała Boyma –

14. Boym Michał. Clavis medica ad Chinarum doctrinam de pulsibus autore [...], hujus operis [...] fragmenta [...] dispersa collegit et [...] in lucem Europaeam produxit [...] Andreas Cleyerus, [...] a quo nunc demum mittitur totius operis exemplar e China recens allatum et a mendis purgatum procuratore [...] Philippo Copletio Belga. [Norymberga] 1686. [Wolfgang Moritz Endter], 4º, s. 144, **tabl. ryc. 6 (miedzioryty)**, opr. późniejsza, perg., brzegi k. barw. 35 000,-

E.XIII, 303 (nie notuje egzemplarzy, podaje tylko 1 tabl.) **Wydanie 1. Dzieło medyczne poświęcone chińskiej wiedzy lekarskiej o tętnie i krążeniu autorstwa Michała Boyma** (1612/4-1659) polskiego jezuity i misjonarza, przyrodnika, kartografa, odkrywcy i lekarza. **Urodzony we Lwowie Boym, wysłany przez zakon na misję do Chin, stał się wybitnym i jednym z pierwszych europejskich sinologów.** Przebywał na dworze cesarza Yongli z południowej dynastii Ming i w jego imieniu posłował do papieża Innocentego X, aby uzyskać poparcie Europejczyków w rozdzierającym Chiny konflikcie z dynastią mandżurską. W trakcie pobytu w Państwie Środka badał tamtejszą przyrodę, co zaowocowało powstaniem pracy o chińskiej florze. Prowadził też studia geograficzne i przygotowywał mapy. Kontynuował również rozbudzone jeszcze w młodości zainteresowania sztuką lekarską, poznając osiągnięcia chińskiej medycyny. Wynikiem tych fascynacji był szereg prac, w których Boym opatrywał komentarzem tłumaczone traktaty chińskich uczonych i lekarzy oraz notował własne spostrzeżenia. **Jego prace jako jedne z pierwszych przybliżyły Europejczykom zdobycze dalekowschodniej sztuki lekarskiej i chińską wiedzę medyczną.** Oferowane dzieło, przywiezione do Europy przez jezuitę Philippe Coupleta (1623-1692) było częścią większej rękopiśmiennej pracy. Jej fragmenty pierwotnie zredagowane i uzupełnione przez wybitnego niemieckiego lekarza, farmaceutę i botanika Andreasa Cleyera (1634-1697/8) wydrukowano w 1682 r. pod jego nazwiskiem. Oferowana rozprawa o pulsie została wydrukowana w 1686 r. w „Miscellanea curiosa sive ephemeridum medico-physicarum germanicarum academiae naturae curiosum decuriae II., annus quartus". Znalazły się w nim rozważania o pulsie, metody jego pomiaru oraz wykorzystanie pomiaru tętna do

diagnostyki chorób (komentarze Boyma oraz tłumaczenia traktatów: „Wang Shuhe maijue", „Maijing", „Nanjing" and „Huangdi neijing". **Ozdobą wydawnictwa są kunsztownie wykonane według rysunków Boyma miedzioryty ze schematami ludzkiego ciała, miejsc i technik badania pulsu.** Opr.: pergamin naturalny, współczesne sznurki do wiązania opr. Miejscami drobne zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry. **Wielka rzadkość, także na antykwarycznym rynku światowym.**
(Patrz tablica IX)

15. [Budżet Rzeczypospolitej]. Proiekt tabelli expens cywilnych. B.m. B.r. (po 1775). B.w., bifolium. 500,-

E.XXV, 273 (**notuje tylko jeden egz.**) Wydrukowany w formie tabeli projekt ekspens czyli wydatków na kolejny rok **przeznaczony dla posłów, senatorów i dygnitarzy**. W rubryce „Notacye" zawarto proponowane zmiany oraz uwagi do poszczególnych pozycji. Mowa jest m.in. o wydatkach na powstałą w 1775 r. Radę Nieustającą, z podkreśleniem, że biskupi i ministrowie oddelegowani do niej nie pobierają z tego tytułu pensji; finansowaniu najwyższych urzędów koronnych i litewskich; 300 tys. zł. przeznaczonych na Szkołę Rycerską; **wydatkach 100 tys. zł. na odnowienie Zamku Królewskiego w Warszawie**, **Wawelu w Krakowie i Pałacu Rzeczypospolitej (Krasińskich) oraz 35 tys. zł. na odnowienie siedziby ambasadora Rosji;** środkach na szpitale warszawskie i wileńskie oraz wojsko (Gwardię Pieszą Koronną, pułk gen. J. Kraszewskiego, wypłaty hetmanowi A. M. Sapieże i wojsku litewskiemu). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry. **Rzadkie.**

16. Bünting Heinrich. Meibom Heinrich. Newe, volstendige Braunschweigische und Lüneburgische Chronica. Darin eigentlich nach einander beschrieben, was für und nach Christi Geburt in diesen Landen für herrliche Thaten verrichtet [...] T. 1-4 (1 wol.) Magdeburg 1620. Durch Andream Betzeln. In Verlagung Ambrosii Kirchners, folio, k. [8], s. 364; k. [2], s. 365-464; k. [1], s. 1-24, 493-550; k. [2], s. 551-612, k. [11], **liczne ryc. w tekście (drzeworyty)**, opr. z epoki, perg. 2400,-

Kronika niemieckiego Księstwa Brunszwiku i Lüneburga (od połowy XVII wieku nazywanego potocznie Księstwem, a później Elektoratem Hanoweru) napisana przez Heinricha Büntinga (1545-1606) hanowerskiego duchownego, teologa, kronikarza i geografa, znanego najbardziej z opracowania geografii biblijnej pod tytułem „Itinerarium Sacrae Scripturae". Kronika ukazała się po raz pierwszy w latach 1584-85. Oferowane wydanie drugie zostało rozszerzone o opis wydarzeń do 1620 r. przez Heinricha Meiboma (1555-1625) historyka i poetę, profesora Uniwersytetu w Helmstedt. Kronika zawiera genealogię i opis panowania kolejnych władców poszczególnych części składowych Księstwa Brunszwiku i Lüneburga od czasów legendarnych. Zdobią ją liczne drzeworyty, przede wszystkim przedstawienia herbów kolejnych władców i ich małżonek. **Na szczególną uwagę zasługuje 6 drzeworytów z widokami najważniejszych miast księstwa: Hildesheim** (zdublowany)**, Lüneburga, Brunszwiku, Hanoweru i Getyngi.** Opr.: perg. naturalny, zwięzy pergaminowe. Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Zabrudzenia i zaplamienia oprawy, na kartach ślady po owadach, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

– Zesłanie i ucieczka z Syberii –

17. Chojecki Karol Lubicz. Pamięć dzieł polskich podróż y nie pomyślny sukcess Polaków. Warszawa 1789. W Drukarni Wolney [Jana Potockiego], 8°, k. [4], s. 165, herb, finalik (drzeworyty), opr. współczesna, płsk., brzegi k. barw. 1500,-

E.XIV, 193. **Wydanie pierwsze.** Jeden z pierwszych polskich pamiętników z zesłania na Syberię i opis dalekiej Rosji. Książka dedykowana krajczemu koronnemu Janowi Potockiemu. Pamiętnik Karola Lubicz Chojeckiego konfederata barskiego, sybiraka, pamiętnikarza. Obejmuje wydarzenia lat 1768-1776, m.in. niewolę, drogę na zesłanie do Kazania, służbę wojskową w Tarze, ucieczkę autora z zesłania, tłumienie buntu Pugaczowa, wspomina także o Maurycym Beniowskim. **Książka wydrukowana w Drukarni Wolnej Jana Potockiego**, założonej w 1788 r. w Warszawie, podległej wyłącznie cenzurze kościelnej. Wpis własnościowy benedyktyna z klasztoru w Mogilnie. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 568.
(Patrz ilustracja)

18. J.-B. Colbert. Dzieło polityczne. 1693.

19. W. Coxe. Podróż po Polsce. 1786.

18. Colbert Jean-Baptiste. Testament politique de [...] Ministre et Sécrétaire d'État. Où l'on voit tout ce qui s'est passé sous le Règne de Louis le Grand, jusqu'en l'année 1684. La Haye (Haga) 1693. Chez Henry van Bulderen, 12°, k. [16], s. 501, opr. z epoki, skóra z szyldzikiem na grzbiecie, brzegi k. barw. 500,-

Niezidentyfikowany ekslibris heraldyczny: z insygniami Orderu Orła Białego, pod książęcą koroną rangową tarcza czteropolowa, na niej m.in. herby Korony i Litwy (Orzeł Biały i Pogoń Litewska). Nad klejnotem dewiza: „Nec temere nec timide". Ekslibris opatrzony inicjałami P. P. T. Dzieło Jeana-Baptiste'y Colberta (1619-1683) pierwszego ministra i Generalnego Kontrolera Finansów Francji za panowania Ludwika XIV, jednego z twórców francuskiego absolutyzmu, autora kolbertyzmu, czyli doktryny polityczno-ekonomicznej opartej o założenia merkantylistyczne i protekcjonistyczne. Autor opisał w nim wydarzenia polityczne i sytuację Francji pod panowaniem Ludwika XIV (do 1684 r.) oraz syntetycznie przedstawił swoją koncepcję zarządzania państwem. Opr.: skóra brązowa, na grzbiecie złocenia oraz szyldzik z tytulaturą, na wyklejkach pap. marm. Nieaktualny podpis własnościowy. Pęknięcia grzbietu opr., na części kart zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

19. Coxe William. Voyage en Pologne, Russie, Suède, Dannemarc, etc. Par Mr… Traduit de l'anglais, enrichi de notes et des éclaircissemens nécessaires, et augmenté d'un Voyage en Norvège. Par Mr. P.H. Mallet. Ouvrage orné de cartes géographiques, portraits, plans et figures en taille-douce. T. 1-2 (2 wol.). Genève (Genewa) 1786. Chez Barde, Manget et Compagnie, 4°, k. [1], s. VI, k. [1], s 428, **ilustracje miedziorytnicze: mapy 2 (rozkł.), plany 2 (rozkł.), portrety 2 (w miejsce 3,), tabl. ilustr. 2**; k. [1], s. 382, **mapy 3 (w tym 2 rozkł.), plany 5 (w tym 4 rozkł.), portret 1, tabl. ilustr. 1**, winietki, finaliki (drzeworyty), jednolita opr. z epoki, skóra z szyldzikami na grzbiecie. 4000,-

E.XIV, 435. Edycja w większym formacie. Jedno z najważniejszych dzieł podróżniczych Williama Coxe'a (1747-1828) angielskiego historyka, jednego z najsłynniejszych podróżników europejskich XVIII w. Opis podróży odbytej po północnej Europie w latach 1784-1786. W jej trakcie autor zwiedził przede

wszystkim Polskę i Rosję, dość długo bawił w Warszawie, przyjmowany był przez króla Stanisława Augusta i polskich możnowładców. **Tom I zawiera obszerny opis Polski (strony 1-110), wzbogacony portretem Stanisława Augusta Poniatowskiego oraz rozkładaną mapą Polski autorstwa angielskiego rytownika Thomasa Kitchina.** Resztę tomu pierwszego oraz początek tomu drugiego zajmuje szczegółowy opis Rosji wzbogacony rozkładaną mapą Rosji Kitchina, planami Moskwy i Petersburga oraz portretem Katarzyny II. Pozostałą część tomu drugiego wypełnia relacja z podróży po Szwecji i Danii zilustrowana mapami obu krajów, portretem króla Gustawa III oraz planami m.in. Sztokholmu i Kopenhagi. Opr: skóra marm., grzbiety sześciopolowe, w polach 2. i 4. szyldziki z tłocz. i złoc. tytulaturą i numeracją tomu, w pozostałych polach stylizowane ozdobniki kwiatowe, papier wyklejek marm. W t. 1. brak portretu Pugaczowa. Niewielkie otarcia oprawy, pęknięcie skóry w górnych partiach grzbietów, oprawa tomu drugiego po konserwacji z niewielkimi uzupełnieniami grzbietu, miejscami na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.** *(Patrz ilustracja)*

– Medycyna i farmacja –

20. Cristini Bernardino. Pratica Medicinale & Osservationi [...] Tradotta di Latino, in Italiano, e data in luce da Giuseppe Testori de Capitani, Divisa in tre Libri. T. 1-3. Venetia (Wenecja) 1680-1681. Angelo Bodio, 4°, k. [11], s. 462, [2]; k. [4], s. 224; k. [4], 224, 16, inicjały drzeworyty, **adl.:**
Melich Georg. Avvertimenti nelle compositioni de' medicamenti per uso della Spetiaria, [...] Con aggionta di molte compositioni utili, e necessarie, raccolte da migliori antidotarii venuti in luce fino al presente [...] da Alberto Stecchini [...] Con nuove tavolle copiossime per più intelligenza di tutta l'opera. Et nel fine il Trattato delle virtu della theriaca dell'eccellentissimo signor Oratio Guarguante. Venetia (Wenecja) 1681. Francesco Brogiollo, 4°, k. [11], s. 343, adl., opr. z epoki, skóra. 2000,-

Poz.1. Włoski przekład monumentalnego traktatu medycznego autorstwa Bernardina Cristini, pochodzącego z Korsyki kapucyna, lekarza, obywatela Wenecji. W trzech księgach autor szczegółowo omówił teorię i praktykę medycyny. Pierwsza część poświęcona jest ogólnej wiedzy medycznej, podstawowym lekom i ich zastosowaniom, anatomii i najpowszechniejszym chorobom. **Księga druga, w całości dotycząca chorób kobiecych, była w zasadzie pierwszym w nowożytności tak obszernym i szczegółowym omówieniem tej tematyki.** W księdze trzeciej znalazł się opis najróżniejszych gorączek i ich leczenia. **Poz. 2.** Włoski przekład traktatu farmaceutycznego Georga Melicha (XVI w.), działającego w Wenecji niemieckiego lekarza i chemika. **Autor opisał w nim zastosowanie oraz receptury setek pigułek, syropów, maści, proszków, wyciągów ziołowych, dekoktów, naparów i żywic.** Na końcu przydany traktat o zaletach driakwi, czyli znanego od starożytności uniwersalnego lekarstwa (na bóle, zatrucia, ropiejące rany, gorączki, drgawki etc.), przygotowywanego z rozmaitych składników roślinnych i zwierzęcych. Opr.: skóra brązowa, grzbiet czteropolowy, podzielony zwięzami, na licach bogate tłoczenia m.in. z motywami ornamentu kandelabrowego i palmet, zachowane klamry. W poz. 1. liczne błędy w paginacji (ciągłość tekstu zachowana). Pęknięcia grzbietu opr. (po konserwacji), część kart podklejona, zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Widoki siedemnastowiecznego Gdańska –

21. Curicke Reinhold. Der Stadt Dantzig historische Beschreibung, worinnen von dero Uhrsprung, Situation, Regierungs-Art, geführten Kriegen, Religions- und Kirchen-Wesen aussführlich gehandelt wird. Verfasset und zusamen getragen durch... Im Jahr Christi 1645 . Amsterdam und Dantzigk (Amsterdam-Gdańsk) 1688. Verlegt durch Johann und Gillis Jansons von Waesberge Buchhändlern, folio, s. [14], 432, [10], frontispis ryt. (miedzioryt), 2 portrety (miedzioryty), **tabl. ryc. 15 (miedzioryty, w tym 3 rozkł.), plan (miedzioryt rozkł.), w tekście 33 ryc. (miedzioryty)**, opr. perg. z epoki. 25 000,-

20. Medycyna i farmacja. 1680-1681.

21. R. Curicke. Widoki Gdańska. 1688.

E. XIV, s. 469. Podstawowe ikonograficzne i merytoryczne dzieło **dotyczące dziejów dawnego Gdańska zawiera około 50 widoków wnętrza miasta.** Frontispis z apoteozą króla Jana III Sobieskiego z Orłem Białym i herbem Janina, poniżej alegoria Gdańska z rozwiniętym zwojem – banderolą z panoramą miasta i jego herbem. Bogato ilustrowana historia miasta, opis jego budowli z przytoczeniem przywilejów i praw oraz epitafiów historycznych ze świątyń. **Rozkładany plan Gdańska z panoramą miasta (61 x 52,5 cm, sygn. Peter Willer del.)**. Z bardzo precyzyjnych, bogatych w szczegóły miedziorytów Petera Willera (w tym dużych rozkładanych i całostronicowych) wyłania się całościowy obraz życia miasta w tamtej epoce. Cenne, kaligraficznie pisane po niemiecku marginalia XVIII-wiecznego właściciela, znakomicie uzupełniające tekst i korygujące wiele dat błędnie podanych przez autora. Uzupełnienia list urzędników rządzących Gdańskiem od 1607 do 1752 r. (s. 86-132). Na s. 63 naklejony właściwy miedzioryt, którym zakryto mylnie odbity. Egzemplarz kompletny. Gdzieniegdzie naderwania i naddarcia dolnych marginesów, k. tyt. dublowana pap., plan naklejony na płótno, na k. 45/46 niewielki ubytek marginesu (przycięty krawędzią płyty miedziorytniczej), tabl. przed s. 47 z uszkodzonym dolnym narożnikiem (bez naruszenia pola ryc.). **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.** *(Patrz tablica X oraz ilustracja)*

– Numizmatyka Śląska –

22. Dewerdeck Gottfried. Silesia Numismatica, oder Einleitung zu dem Schlesischen Müntz-Cabinet, in welchem biss 368. Theils sehr alte rare und schöne, im Bande verfertigte Müntzen durch accurate Kupffer gewiesen, umbständlich erkläret und dabey viele in der Schlesischen Historie begangene Fehler deutlich entdecket werden. Jauer (Jawor) 1711. Gedruckt bey Johann Gottfried Webern, 4°, s. 852, k. [39], **tabl. ryc. 42 (miedzioryty)**, opr. z epoki, perg. naturalny, brzegi k. prósz. 3000,-

E. nie notuje. **Pierwsza pełna i szczegółowa praca poświęcona śląskim monetom i medalom, stanowiąca dzieło życia Gottfrieda Dewerdecka** (1675-1726) niemieckiego duchownego, pisarza religijnego, bibliotekarza i numizmatyka, urodzonego i żyjącego w Legnicy. Jako diakon w tamtejszej

22. G. Dewerdeck. Numizmatyka Śląska. 1711.

23. Z biblioteki Potockich w Chrząstowie.

parafii św. Piotra i Pawła opiekował się biblioteką, w której, prócz wielkiego księgozbioru, znajdowała się bogata kolekcja monet i medali. Zafascynowany numizmatyką Dewerdeck systematycznie ją poszerzał, badając jednocześnie dzieje śląskich numizmatów. Oferowane dzieło podzielone jest na sześć części. Pierwsza poświęcona jest monetom władców Śląska (cesarzy niemieckich, królów i książąt polskich, królów czeskich i książąt niemieckich), druga monetom biskupów wrocławskich i książąt legnicko-brzeskich, trzecia monetom pozostałych księstw śląskich, czwarta numizmatom możnych i miast śląskich, piąta i szósta numizmatom Wrocławia. Numizmatyczne opisy poszczególnych obiektów zostały opatrzone również komentarzem historycznym. **Szczególną wartością pracy Dewerdecka są zawarte przez niego informacje o projektantach numizmatów. Dzieło zdobią 42 miedziorytowe tablice z podobiznami opisywanych obiektów.** Książka stała się podstawowym źródłem dla kolejnych badaczy śląskiej numizmatyki m.in. J.Ch. Kundmanna (patrz poz. 46, 47, 48), H. Segera, F. Friedensburga. Drobne zabrudzenia opr., miejscami niewielkie zagniecenia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

23. Duclos Charles. Considérations sur les moeurs de ce siècle. Suivies de trois mémoires lus dans différentes assemblées de l'Académie Royale des Inscriptions et Belles-Lettres, sur des sujets intéressans. Londres (Londyn) 1769. Chez Dodsley, 8º, k. [3], s. 340, opr. z epoki skóra marm. z szyldzikiem na grzbiecie i bogatymi złoc., brzegi kart barwione. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczątka z herbem Pilawa Potockich, odręczny wpis hrabiny Ostrowskiej). Zbiór rozważań na temat moralności wieku XVIII autorstwa Charlesa Pinota Duclosa (1704-1772) francuskiego historyka i pisarza, członka Akademii Francuskiej. **Majątek Chrząstów** (położony w powiecie włoszczowskim) należał do hr. Henryka Potockiego. W pałacowych zbiorach znajdowały się liczne portrety rodzinne, obrazy malarzy polskich i obcych, a także wspaniała biblioteka z dziełami historycznymi. W pałacu zgromadzono również bogate zbiory archiwalne rodziny Potockich linii chrząstowskiej wraz z dokumentami od XVII w. Ekslibris Józefa Zawadzkiego. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Sztuka artyleryjska –

24. Dulacq Joseph. Théorie nouvelle sur le mechanisme de l'artillerie. Dédié au Roy de Sardaigne. Paris (Paryż) 1741. Chez Charles-Antoine Jombert, 4°, k. [4], s. XVI, 985, [15], **tabl. ryc. 39 (miedzioryty rozkł.)**, winiety (miedzioryty), opr. z epoki, skóra z szyldzikiem na grzbiecie, brzegi k barw. 1200,-

Traktat inżynieryjny poświęcony sztuce artyleryjskiej napisany przez Jospeha Dulacqa (1706-1756) kapitana artylerii armii księstwa Sabaudii i Piemontu, komendanta Szkoły Artylerii w Turynie. Praca została podzielona na trzy części. W pierwszej autor omówił właściwości prochu, rodzaje jego mieszanek oraz skutki zależne od użytej ilości. Drugą poświęcił wyznaczaniu trajektorii lotu pocisków, obliczeniom balistycznym oraz celowaniu. W ostatniej części skupił się na skutkach wystrzału, zwłaszcza na zjawisku odrzutu i jego znaczeniu dla projektowania umocnień i baterii artyleryjskich. **Dzieło zdobi 39 miedziorytowych tablic z przedstawieniami dział, schematami ich ładowania oraz wykresami balistycznymi.** Opr.: skóra brązowa, marm., grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tłocz. i złoc. tytulaturą, w pozostałych polach bogate tłocz. i złoc. ozdobniki, na wyklejkach pap. marm. Nieaktualne podpisy własnościowe i ekslibris. Drobne ubytki skóry opr. na rogach, pęknięcie na krawędzi grzbietu, na kartach miejscami drobne przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

25. Erazm z Rotterdamu. Erasmi Roterdami de Dvplici Copia Verborvum ac Rervm Commentarii duo, multa accessione novisque formulis locupletati. Basileae 1542. Per Nicolaum Brylingerum. 8°, k. [14], s. 483, k. [5], inicjał, znak drukarski (drzeworyty), opr. współczesna płsk. 900,-

Książka z księgozbioru Józefa Olszewskiego (1925–2013), związanego z Zakopanem prawnika, prezesa Tatrzańskiego Klubu Katolików KIK w Zakopanem. Filologiczne dzieło Erazma z Rotterdamu (1466–1536), wielkiego myśliciela, pisarza, filologa i filozofa, propagatora kultury antycznej i jednego z najważniejszych humanistów. Wydana w Bazylei w drukarni Nikolasa Brylingera, aktywnego w latach 1537–1565. Na s. tytułowej oraz na końcu książki jego znak drukarski (w dwóch wariantach kompozycyjnych): trzy lwy wpatrujące się w klepsydrę. Egzemplarz noszący ślady bardzo intensywnej lektury, wszystkie karty zapisane ręką czasowników, formułami oraz liczne probacje. Między s. 364 a s. 365 wszytka kartka z notatkami na temat dwunastu prac Heraklesa. Opr. płsk brązowy, grzbiet trójpolowy z wiązaniami. Lico opr. drewniane z wyrytą tytulaturą w ozdobnej ramie oraz superekslibrisem ekslibrisem. Liczne błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Ślady zalania, charakterystyczne zażółcenia kart, ubytki fragmentów marginesów i rogów kart bez szkody dla tekstu, brak rogu karty tytułowej. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

26. Europäischer Staats-Secretarius Welcher Die neuesten Begebenheiten unpartheyisch erzehlet, und vernünftig beurtheilet. Nr 1-12 (1 wol.) B.m. (Lipsk) 1735. B.w. (Weidmann), 8°, k. [3], s. 1130, k. [12], **portretów 12 (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 1200,-

E.XXIX, s. 150 (wspomina pobieżnie tylko o 3 numerach). Niemieckie wydawnictwo periodyczne ukazujące się w Lipsku w latach 1734-1748. Drukowano w nim wiadomości o najważniejszych, aktualnych wydarzeniach politycznych z poszczególnych krajów europejskich (najwięcej z Niemiec, Rzeczypospolitej i Rosji), zamieszczając fragmenty traktatów, depesz dyplomatycznych, korespondencji i praw. Karty tytułowe poszczególnych numerów poprzedzono portretami władców i ważnych osobistości (**głównie z Rzeczypospolitej**): **Augusta III Sasa**, carycy Anny Iwanowny, króla Hiszpanii Filipa V, króla Sardynii Karola Emanuela III, **Michała Wiśniowieckiego, Józefa Mniszcha, Teodora Potockiego, Andrzeja Załuskiego, Jana Lipskiego, Józefa Potockiego i Teodora Lubomirskiego, Augusta Czartoryskiego.** Opr.: brązowa skóra, grzbiet pięciopolowy podzielony zwięzami, w polu 2. papierowy szyldzik z tytulaturą. Nieaktualna nota własnościowa na przedniej wyklejce. Miejscami zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

25. Erazm z Rotterdamu. Dzieło filologiczne. 1542.

26. Aktualności polityczne. 1735.

– O wojnach polsko–szwedzkich –

27. Fowler John. The history of the troubles of Suethland and Poland, which occasioned the expulsion of Sigismundus the Third, king of those kingdomes, with his heires for ever from the Suetish crown. With a continuation of those troubles, untill the Truce, An. 1629. As also, a particular narration of the daily passages at the last and great treaty of pacification between those two kingdomes, concluded at Stumbsdorff in Prussia, Anno 1635. Concluding with a briefe commemoration of the Life and Death of Sr. George Duglas Knight, ambassadour extraordinairy from the late King of Great Brittaine for the treaty above mentioned. London (Londyn) 1656. Printed by Thomas Roycroft for Henry Twyfrod, folio, k. [5], s. 254, **portretów 8 (miedzioryty)**, winietki, inicjały, finaliki drzeworytowe, opr. późniejsza (XVIII w.), skóra z szyldzikiem na grzbiecie, brzegi kart prószone. 6500,-

E.XVI, 271 (**wspomina tylko o 4 portretach!**) Historia wojen polsko-szwedzkich toczonych za panowania Zygmunta III Wazy i Władysława IV, zakończonych rozejmem w Sztumskiej Wsi. Zawiera życiorys sir George'a Douglasa Knighta, uczestniczącego w rokowaniach ambasadora nadzwyczajnego króla Anglii i Szkocji Karola I (co ciekawe w książce wydanej w okresie Republiki Angielskiej w tytulaturze królewskiej użyto sformułowania król Wielkiej Brytanii, czyli oficjalnie nieistniejącego tytułu, promującego forsowany przez Stuartów projekt unii realnej Szkocji i Anglii). Dzieło zostało napisane przez świadka wydarzeń, sekretarza ambasadora, Johna Fowlera. Pomiędzy tekstem rozprawy a życiorysem ambasadora autor zamieścił streszczenie traktatu pokojowego. Każda z części dzieła posiada odrębną kartę tytułową. **Wydanie zdobi 8 miedziorytowych portretów z wizerunkami: Karola X Gustawa, Zygmunta III, Karola IX, Gustawa Adolfa, Władysława IV, królowej Krystyny, Axela Oxenstierny i Jana Kazimierza.** Opr. skóra brązowa, na obu licach tłocz. złotem superekslibris, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w 3. superekslibris literowy „W.V." Nieaktualne noty własnościowe i ekslibris. Pęknięcia skóry w górnej partii grzbietu, drobne zabrudzenia i charak-

27. J. Fowler. Wojny polsko-szwedzkie. 1656.

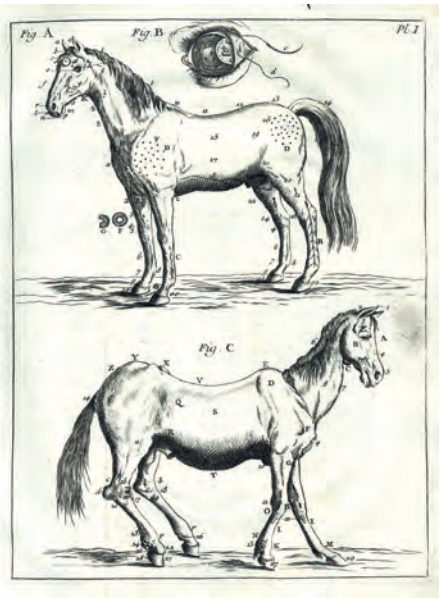

28. F.-A. de Garsault. Traktat o koniach. 1770.

terystyczne przebarwienia, naddarcia kart (bez szkody dla tekstu i rycin), poza tym stan więcej niż dobry. **Ładny egzemplarz z kompletem rycin. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Lekarstwa końskie –

28. Garsault François-Alexandre de. Le Nouveau parfait maréchal, ou La Connoissance générale et universelle du Cheval. Divisé en sept Traités [...] Avec un dictionnaire des termes de cavalerie. Paris (Paryż) 1770. Chez Delalain, 4°, k. [18], s. 641, **tabl. ryc. 49 (miedzioryty, w tym rozkł.)**, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skóra z szyldzikiem na grzbiecie. 1800,-

Popularny traktat poświęcony końskiej weterynarii napisany przez Françoisa-Alexandre'a Pierre'a de Garsaulta (1693-1778) francuskiego botanika, zoologa, rysownika i malarza. Dzieło ze względu na przystępny język i sposób prezentacji wiedzy zyskało ogromną popularność w XVIII-wiecznej Francji i doczekało się wielu wydań (pierwsza edycja ukazała się w 1741 r.) Praca podzielona jest na 7 części dotyczących kolejno: końskiej anatomii, hodowli reprodukcyjnej, końskiego rzędu, chorób i ich leczenia, chirurgii i operacji, sztuki podkuwania oraz lekarstw. **Ozdobą dzieła są miedziorytowe tablice: 29 rozkładanych zawiera przedstawienia końskiej anatomii, części uprzęży**, schematy przeprowadzania zabiegów chirurgicznych etc.; **20 tablic botanicznych z wizerunkami roślin** wykorzystywanych do sporządzania lekarstw. Opr.: skóra brązowa, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tłocz. i złoc. tytulaturą. Nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe. Otarcia opr., ubytek i pęknięcie skóry wzdłuż krawędzi grzbietu, ślady po owadach, miejscami zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

29. Grosez Jean-Étienne. Dziennik swiętych albo rozmyślania na każdy dzień roku z ewangelij, albo z życia swiętych krótkiego wyczerpnione [...] Przetłomaczone z Łacińskiego na Polski ięzyk przez Sodalisa iednego, przychylnego temuż Zako-

nowi. T. 2 (z 2). Lwów 1744. W Drukarni Brackiey SSS Troycy, 8°, k. [1], s. 377, k. [4], opr. z epoki, skóra, brzegi k. barw. 360,-

E.XVII, 415. Drugi tom kalendarzyka świętych ułożonego przez francuskiego jezuitę Jeana-Étienne-'a Groseza (1642-1718), obejmujący drugie półrocze. Pod każdą datą zamieszczono krótką notkę o świętym, którego wspomnienie obchodzone jest danego dnia w Kościele Katolickim oraz rozważania i zalecone intencje modlitw. Na końcu przydano teksty 39 modlitw na różne święta. Przykład popularnych ówcześnie książeczek do prywatnej dewocji. Opr.: skóra brązowa. Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Stan bardzo dobry.

30. Guevara Antonio de. Zegar monarchów. Z życia M. Aureliusza cesarza rzymskiego. Poznań 1762. W Drukarni J. K. M. Collegium Soc: Jesu, 8°, k. [1], s. 389, k. [2], s. 237, k. [4], finaliki (drzeworyty), opr. płsk. współczesny, grzbiet z epoki, brzegi k. prószone. 900,-

E.VI, 462. Polskie tłumaczenie dzieła Antonia de Guevary (1481–1545), franciszkanina, kaznodziei cesarza Karola V. Z języka łacińskiego na polski zostało przełożone przez Antoniego Roszkowskiego. Książka stanowi podręcznik dla monarchów, zwierciadło królów, w którym wskazuje się dobre cechy władcy i podaje się liczne anegdoty ilustrujące zachowanie sprawiedliwego władcy. Egzemplarz należał do księgozbioru warszawskiego Kolegium Ojców Pijarów. Opr. płsk. współczesny, grzbiet z epoki, pięciopolowy z szyldzikiem. Przebarwienia kart, ślady zawilgocenia. Stan dobry.

31. [Gustaw III król Szwecji]. Artaud de Montor Alexis-François. Histoire de l'assassinat de Gustave III, roi de Suède par un officier polonais témoin oculaire. Paris (Paryż) 1797. Chez A. C. Forget, Desenne, Maret, k. [1], **frontispis (miedzioryt)**, 8°, k. tyt., s. XII, 182, [2], opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 400,-

E.XXV, 140. Historia zamachu na króla Szwecji Gustawa III dokonanego w 1792 r. Estreicher mylnie przypisuje autorstwo dziełka Jerzemu Michałowi Potockiemu, który posłował wówczas do Sztokholmu. W rzeczywistości jest to praca Alexisa-Françoisa Artaud de Montor (1772-1849) francuskiego historyka i dyplomaty. Artaud, który przebywał w Szwecji w czasie zamachu, prawdopodobnie wykorzystał rzeczywiście jakiś rękopis naocznego świadka zamachu, być może powstały w kręgu polskiej misji dyplomatycznej, opatrując go jednak szerszym komentarzem historycznym. **Na miedziorytowym frontispisie portret Gustawa III, poniżej scena zabójstwa oraz portret zabójcy.** Opr.: brązowy płsk., z czerwonym szyldzikiem z wytłoczoną tyt., na licach pap. Stan bardzo dobry.

– Dzieje Śląska –

32. Henel von Hennenfeld Nicolaus. Silesiographia renovata, necessariis scholiis, observationibvs et indice aucta. Cz. 1 (z 2). Wratislaviae (Wrocław) et Lipsiae (Lipsk) 1704. Apud Christianum Bauchium, 4°, k. [1], **frontispis (miedzioryt)**, k. [15], s. 804, 768, [3], winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, perg., brzegi k. prósz. 3500,-

E. XVIII, 96. **Wydanie 2. (i ostatnie). Monumentalne kompendium wiedzy o Śląsku** napisane przez Nicolausa Henela von Hennenfeld (1582-1656) wrocławskiego syndyka, śląskiego regionalistę, kronikarza, historyka, biografa i genealoga. Wydanie 1. ukazało się w 1613 r. Oferowane wydanie drugie, znacznie rozszerzone i składające się z dwunastu rozdziałów zebranych w dwie części, zostało opracowane przez Michaela Josepha Fibigera pastora kościoła św. Macieja we Wrocławiu. Uznawane jest za pierwszą zbiorową publikację naukową o Śląsku. W oferowanej części 1. znalazły się rozdziały 1-7, w których opisano podział Śląska i jego topografię (m.in. rzeki, jeziora, źródła), mieszkańców, ich język i obyczaje, etymologię nazw śląskich, bogactwa i produkty wytwarzane w regionie, śląską faunę (zwierzęta hodowlane i dziko żyjące), miasta, miasteczka i zamki śląskie. W tekście cytowano w oryginale wiele dokumentów i tekstów źródłowych. Na frontispisie miedziorytowy portret autora, pod którym wiersz Bernharda Wilhelma Nüsslera (1598-1643) śląskiego poety, przez Estreichera błędnie uznanego za wykonawcę ryciny. Opr.: perg. naturalny, na grzbiecie wykaligrafowana tytulatura. Błędy w paginacji (ciągłość tekstu zachowana). Nieaktualne noty własnościowe i marginalia dawną ręką.

32. Monumentalne dzieje Śląska. 1704.

34. St. Hozjusz. Traktat polemiczny. 1558.

Ubytek pergaminu na grzbiecie, drobne zabrudzenia opr., miejscami zabrudzenia i zbrązowienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

33. Hermelin Olof. Responsio ad Legatos Sacrae Regiae Majestatis Poloniae cum illorum e numero Dominus Pro-Cancellarius Comes Szczuka Ob conciliatam Pacem Sacrae Regiae Majestati Sueciae gratias ageret Alt-Ranstadae die VII/ XVII Novembris MDCCVI. B.m. [1706]. B.w., 4°, k. [2], bez opr. 150,-

E.XVIII, 162. Oficjalna odpowiedź sekretarza stanu Królestwa Szwecji Olofa Hermelina (1658-1709/12) udzielona poselstwu wysłanemu przez **króla Stanisława Leszczyńskiego** do Karola XII. Poselstwo, któremu przewodził podkanclerzy litewski Stanisław Antoni Szczuka (1654-1710), przekazało szwedzkiemu władcy gratulacje z okazji zawarcia pokoju z Saksonią. Drzeworytowy inicjał i finalik. Zagniecenia kart, poza tym stan dobry.

34. Hozjusz Stanisław. Verae Christianae Catholicaeque Doctrinae Solida Propugnatio, Una Cum Illustri Confutatione Prolegomenorum, quae primum Ioannes Brentius adversus Petrum a Soto Theologum scripsit, deinde vero Petrus Paulus Vergerius apud Polonos temere defendenda suscepit [...] Coloniae (Kolonia) 1558. Apud Maternum Cholinum, folio, k. [9], s. 405, [1], inicjały (drzeworyty), **adl.:**
Kling Melchior. Matrimonialium causarum tractatus. Francoforti (Frankfurt nad Menem) 1559. Christian Egenolff, folio, k. [4], 44, **adl.:**
Tapper Ruard. Explicationis Articulorum Venerandae Facultatis Sacrae Theologiae Generalis studii Lovaniensis circa dogmata Ecclesiastica ab annis triginta quatuor controversa: vna cum responsione. Lovanii (Leuven) 1555. Martinus Verhaffelt, folio, k. [16], s. 402, [4], adl., opr. z epoki, skóra. 5000,-

Poz. 1. E.XVIII, 291-292. **Traktat polemiczny Stanisława Hozjusza** (1504-1579), kardynała, biskupa warmińskiego, sekretarza królewskiego, humanisty, teologa, jednego z czołowych przywódców polskiej i europejskiej kontrreformacji, wybitnego polemisty religijnego, którego polemiczne dzieła odznaczały

Sereniſſimo atq; Potentiſſimo
PRINCIPI ac DOMINO,
DOMINO
JOANNI III.
POLONIARUM REGI,
Pio, Felici, Auguſto,
Libertatis non Sarmaticæ tantùm, ſed
& Europææ Vindici ac Statori
invictiſſimo,
inter
publicos *Maji Menſis*, ac memoriâ
PACIS OLIVENSIS excitatos plauſus,
Et
Communes ex *reſtitutâ REGIS OPTIMI Sanitate*
Lætitia Verna Senſus,
in
Splendidâ Auditorum Coronâ,
PANEGYRIS HABITA
à
JOANNE SCHULTZIÔ,
Pruſſo-Polono.
GEDANI,
Literis JOANNIS-ZACHARIÆ STOLLII, 1694.

35. Panegiryk na cześć Jana III. 1694.

Stanislaus Augustus Poniatowski
geb. d. 17. Jan. 1732, reg. ſeit d. 7. Sep. 1764.
Stanislas Auguſte Poniatowski
né le 17. Jan. 1732. roi depuis le 7. Sep. 1764.

37. Ryciny D. Chodowieckiego. 1795.

się ciętym językiem, ogromną erudycją i znakomitą łaciną. Praca wymierzona była w poglądy Johanna Brenza (1499-1570) niemieckiego teologa protestanckiego, który miał bronić doktryny luterańskiej na soborze w Trydencie oraz opracował tak zwane wirtemberskie wyznanie wiary. Hozjusz zadedykował swoje dzieło królowi Zygmuntowi Augustowi. **Na k. tyt. drzeworytowa winieta z Orłem Białym z monogramem Zygmunta Augusta. Poz. 2.** Traktat prawniczy poświęcony małżeństwu autorstwa Melchiora Klinga (1504-1571) niemieckiego prawnika, znawcy zwyczajowych praw niemieckich. Oferowane dzieło przyczyniło się do rozwoju i usystematyzowania protestanckiego prawa regulującego kwestie małżeństwa. **Poz. 3.** Dzieło objaśniające różne zagadnienia teologiczne, które podejmowano i rozważano na wydziale teologii słynnego uniwersytetu w Lovanium (obecnie Leuven w Belgii) wraz z odnośną polemiką z doktrynami reformacyjnymi. Autorem był Ruard Tapper (1480-1559) katolicki teolog i inkwizytor mianowany przez cesarza Karola V, zaciekle zwalczający protestantyzm. Pozycje oprawione w kolejności: Kling, Hozjusz, Tapper. Opr.: skóra, grzbiet pięciopolowy, podzielony zwięzami. Na licach tłoczenia radełkiem z wizerunkami postaci biblijnych (m.in. Chrystus i król Dawid). Zabrudzenia i zaplamienia opr., drobne ślady po owadach na opr. i kartach, miejscami charakterystyczne zażółcenia i zabrudzenia, poza tym stan niż dobry.
(Patrz ilustracja)

35. [Jan III Sobieski]. Szchultz-Szulecki Jan. Serenissimo atque Potentissimo Principi ac Domino, Domino Joanni III., Poloniarum Regi, Pio, Felici, Augusto, Libertatis non Sarmaticae tantum, sed et Europaeae Vindici ac Statori invictissimo, inter publicos Maii Mensis, ac memoria Pacis Olivensis excitatos plausus, Et Communes ex restituta Regis Optimi Sanitate Laetitiae Vernae Sensus, in Splendida Auditorum Corona Panegyris Habita a [...] Gedani (Gdańsk) 1694. Literis Joannis-Zachariae Stollii, 4º, k. [41], bez opr. 800,-

E.XXVII, 290. **Panegiryk na cześć króla Jana III Sobieskiego i królowej Marii Kazimiery** autorstwa Jana Schultza-Szuleckiego (1662-1704) prawnika i historyka, nadwornego historiografa Jana III Sobieskiego, profesora słynnego gimnazjum akademickiego w Gdańsku, który za traktat o nigdy nienaruszonej suwerenności Polski uzyskał nobilitację. Mowa panegiryczna została wygłoszona z okazji rocznicy zawarcia pokoju oliwskiego, który kończył potop szwedzki. Autor wychwala Sobieskiego jako

wspaniałego władcę, wybitnego dowódcę wojskowego, niezwyciężonego zbawcę Polski i Europy spod Wiednia. Inicjały i finalik w drzeworycie. Niewielkie zabrudzenia stron, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

36. [Jan III Sobieski]. Winkler Marcin. Panegyricvs Serenissimo et Invictissimo Ioanni III. Regi Poloniæ, Magno duci Lithuaniæ [...] In primo ad Regni Metropolim ingressu, Cum Coronam Fascesque Regios, Solennia Imperij capesseret. Cracoviae (Kraków) 1676. Typis Universitatis, folio, k. [20], opr. współcz., skóra. 1700,-

E.XXXIII, 50. **Panegiryk skomponowany na cześć króla Jana III Sobieskiego z okazji jego koronacji i pierwszego wjazdu do Krakowa** przez Marcina Winklera (zm. 1700 r.) pisarza, panegirystę, profesora Uniwersytetu Krakowskiego. Koronacja Sobieskiego odbyła się dopiero w 1676 r., w dwa lata po wyborze na króla, ze względu na trwającą wojnę polsko-turecką. Dzieło odznacza się pięknem i kunsztem językowym i retorycznym. Autor, prócz licznych cnót władcy, wychwala jego męstwo, waleczność i umiejętności dowódcze, które zaprezentował jako hetman w walkach z Turkami. Na odwrocie k. tyt. znalazł się **całostronicowy drzeworyt z herbem królewskim Sobieskiego** – pod koroną królewską, tarcza pięciopolowa, na której w polu 1. i 3. Orzeł Biały, 2. i 4. Pogoń Litewska, a w polu centralnym Janina Sobieskich. Opr.: skóra brązowa z tłocz. wykonana przez Marka Bauera (sygnowana ślepym tłokiem). Nieaktualny wpis własnościowy. Stan bardzo dobry.

37. [Kalendarzyk polski]. Historisch-Genealogischer Kalender auf das Schalt-Jahr 1796. Enthält die Geschichte von Polen. Mit 2 Karten, 7 Bildnissen, und 6 histor. Vorstellungen von D. Chodowiecki. Berlin [1795]. Bei Johann Friedrich Unger, 24°, k. [13], s. 142, k. [153], **portretów 7 (miedzioryty)**, **tabl. ryc. 6 (miedzioryty Daniela Chodowieckiego)**, mapa Polski (miedzioryt rozkł. kolor.), plan Warszawy (miedzioryt rozkł.), tabl. genealog. 3, opr. z epoki, pap. marm., brzegi kart marm. 3000,-

E.XIX, 48. Pierwszy z dwóch kalendarzyków poświęconych Polsce, wydanych w Berlinie w nakładzie ok. 600 egzemplarzy. Kalendarzyk otwiera kalendarium na rok 1796. Następnie znajduje się zarys historii Polski doprowadzony do śmierci króla Zygmunta Augusta, napisany przez Johanna Ericha Biestera. Tekst ozdobiony został portretami (Stanisława Augusta Poniatowskiego, Mikołaja Kopernika, Władysława IV, Augusta II, Jana III Sobieskiego, Stanisława Leszczyńskiego, Tadeusza Kościuszki,) **oraz sześcioma scenami historycznymi autorstwa Daniela Chodowieckiego** (Piast z żoną gości dwóch nieznanych podróżnych; Bolesław Śmiały karze żony rycerzy za wiarołomstwo; Krzyżacy; Wystąpienie Rafała Leszczyńskiego przeciw królowi Zygmuntowi Augustowi na Sejmie Piotrkowskim; Hetman Jan Sobieski dziękuje Bogu za zwycięstwo odniesione nad Tatarami w 1672 r.; Spotkanie Jana III Sobieskiego z cesarzem Leopoldem I po oswobodzeniu Wiednia w 1683 r.) W kalendarzyku znajduje się ponadto rozkładana, ręcznie **kolorowana mapa Polski oraz rozkładany plan Warszawy**. Według A. Kraushara kalendarzyki z r. 1796 i 1797 są świadectwem polskości Daniela Chodowieckiego, faktem często w literaturze pomijanym. Stan bardzo dobry. **Ładny, kompletny egzemplarz. Rzadkie.**
Lit.: A. Kraushar, Daniel Chodowiecki, jego sceny dziejowe polskie oraz wizerunki królów, wodzów, dygnitarzy, uczonych i typów ludowych rytowane na schyłku XVIII w., Warszawa 1930, s. 11-16.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Sławne dzieło filozoficzne –

38. Kant Emmanuel. Prolegomena zu einer jeden künftigen Metaphysik, die als Wissenschaft wird auftreten können. Riga (Ryga) 1783. Bey Johann Friedrich Hartknoch, s. 222, opr. z epoki skóra z bogatymi tłocz. i złoc. na okładzinach i grzbiecie, dwa szyldziki z tytulaturą, brzegi kart złoc. 4000,-

Wydanie 1. Jedno z podstawowych dzieł filozoficznych E. Kanta (1724-1804), pochodzącego z Królewca niemieckiego filozofa oświeceniowego, profesora logiki i metafizyki na Uniwersytecie Królewieckim. W traktacie, którego polski tytuł brzmi „Prolegomena do wszelkiej przyszłej metafizyki, która będzie mogła wystąpić jako nauka", znajdują się główne myśli i twierdzenia z wydanego w 1781 r.

Prolegomena
zu
einer jeden
künftigen Metaphysik
die
als Wissenschaft
wird auftreten können,
von
Immanuel Kant.
Riga,
bey Johann Friedrich Hartknoch.
1783.

38. E. Kant. Dzieło filozoficzne. 1783.

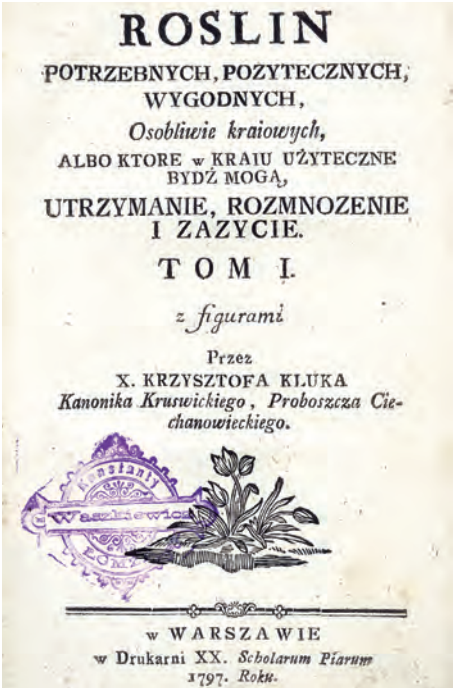
ROSLIN
POTRZEBNYCH, POZYTECZNYCH,
WYGODNYCH,
Osobliwie kraiowych,
ALBO KTORE w KRAIU UŻYTECZNE
BYDŹ MOGĄ,
UTRZYMANIE, ROZMNOZENIE
I ZAZYCIE.
TOM I.
z figurami
Przez
X. KRZYSZTOFA KLUKA
Kanonika Kruswickiego, Proboszcza Ciechanowieckiego.
w WARSZAWIE
w Drukarni XX. *Scholarum Piarum*
1797. *Roku.*

39. K. Kluk. Traktat botaniczny. 1788-1802.

fundamentalnego dzieła Kanta - „Krytyki czystego rozumu", wyrażone jednak znacznie bardziej przystępnie. Efektowna oprawa z epoki: skóra bogato zdobiona tłoczeniami i złoceniami z dekoracjami klasycystycznymi w zwierciadłach obu okładzin. Wpis własnościowy starym piórem z 1815 r. na pustej k. przedtyt. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica II oraz ilustracja)

39. Kluk Krzysztof. Roślin potrzebnych, pożytecznych, wygodnych, osobliwie kraiowych, albo które w kraiu użyteczne być mogą, utrzymanie, rozmnożenie i zażycie. T. 1-3 (3 wol.) Warszawa 1797-1788-1802. Druk. XX. Pijarów, 8º, k. [5], s. 290, **tabl. ryc. 4** (**miedzioryty rozkł.)**; k. [5], s. 309, **tabl. ryc. 3** (**miedzioryty rozkł.)**; k. [4], 1-288, 305-352, **tabl. ryc. 1** (w miejsce 2, **miedzioryt rozkł.**), opr. płsk. z epoki. 1800,-

E.XIX, 319-320. **Pierwszy polski krytyczny traktat botaniczny**, autorstwa wybitnego przyrodnika doby Oświecenia Jana Krzysztofa Kluka (1739-1796). Dzieło powstało w oparciu o materiał botaniczny głównie z Polski centralnej i Litwy; wiele roślin zostało tu opisanych po raz pierwszy, a pionierski charakter opracowania przyczynił się do powstania polskiej naukowej terminologii botanicznej. W uznaniu zasług Krzysztof Kluk otrzymał od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego medal „Merentibus". T. 1: o drzewach, ziołach ogrodowych, ogrodach. T. 2: o drzewach i ziołach dzikich, lasach. T. 3: o rolnictwie, zbożach, łąkach, chmielnikach, winnicach i roślinach gospodarskich. W oferowanym komplecie t. 2. pochodzi ze wcześniejszego wydania z 1788 r. Opr. jednolite dla t. 1 i 3.: brązowy płsk. z szyldzikiem, na licach pap. marm., brzegi k. barw.; opr. t. 2. nieco inna: brązowy płsk, na licach pap. marm., brzegi k. prószone. W t. 3. brak 1 tabl. oraz s. 289-304. Nieaktualne podpisy i pieczątki własnościowe. Ślady po owadach na opr., otarcia opr., w t. 1. ubytek na tylnym licu. Ubytek fragmentu tabl. w t. 1. Miejscami drobne przebarwienia i zabrudzenia. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

– Z księgozbioru Juliana Ursyna Niemcewicza –

40. Kobierzycki Stanisław. Historia Vladislai Poloniae Et Sueciae Principis, ejus Natales et Infantiam, Electionem in Magnum Moscoviae Ducem, Bella Moscovitica, Turcica, caeterasque res gestas continens, usque ad excessum. Sigismundi III Poloniae Sueciaeque Regis. Dantisci (Gdańsk) 1655. Sumptibus Georgij Försteri, 4°, **k. tyt. (miedzioryt)**, k. [5], s. 952, opr. XIX w., skóra, brzegi k. prószone. 6000,-

E.XIX, 350. **Ekslibris oraz własnoręczna nota („Kupiono w Lipsku d. 24 Aug 1792. w Czasie wygnania naszego. JUNiemcewicz") Juliana Ursyna Niemcewicza** (1757-1841) wybitnego polskiego pisarza, poety, dramaturga, historyka, publicysty, tłumacza, pamiętnikarza, aktywnie zaangażowanego w prace Sejmu Czteroletniego i opracowanie projektu Konstytucji 3 Maja. Niemcewicz po sukcesach konfederacji targowickiej musiał udać się na wygnanie, trafiając najpierw do Lipska, gdzie wedle noty nabył oferowaną książkę. **Wydanie pierwsze jednej z dwóch najważniejszych prac historycznych Stanisława Kobierzyckiego** (ok. 1600-1665) pisarza, historyka, sekretarza królewskiego i wojewody pomorskiego. Dzieło „jest w istocie bardziej historią części panowania Zygmunta III niż biografią królewicza. Napisana piękną łaciną, oparta o prace gdańskich historyków" (PSB, t. 13, s. 152). Zapowiedziana w przedmowie kontynuacja poświęcona panowaniu Władysława IV nigdy nie powstała. **Piękna karta tytułowa w miedziorycie z przedstawieniem wjazdu Władysława IV do Krakowa (widok miasta i Wawelu)**, rytowana przez Jana van Meurs („sygn. J. v. Meurs sculp.") Opr.: brązowa skóra z pięciopolowym grzbietem, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, na przednim licu tłocz. i złoc. superekslibris literowy „W. C. v. T.", papier wyklejek marm. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** *(Patrz tablica X)*

41. [Konstytucje sejmowe 1586-1632]. Przywileie y constytvcie seymowe za panowania Iego Królewskiej Miłości Zygmunta trzeciego. Roku Pańskiego MDXXXLVIII. Kraków 1616. Z Drukarniey Andrzeia Piotrkowczyka, folio, s. 399-938, k. [9], **adl. z osobnymi drukami kolejnych konstytucji do roku 1632 (zob. w opisie)**, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), oprawa późniejsza, płsk. z szyldzikiem. 8000,-

E.XX, s. 41-46. **Zbiór konstytucji sejmowych z okresu panowania Zygmunta III Wazy, złożony zapewne w XVIII w., stanowiący ciekawy zabytek staropolskiej kultury prawnej.** Poszyt otwiera fragment zbiorowego druku ustaw (Statuta y Przywileye na Walnych Seymiech Koronnych od Roku Pańskiego 1550 aż do roku 1616 uchwalone. Kraków 1616. Andrzej Piotrkowczyk), z którego wzięto s. 399-938 oraz 9 nlb. k. rejestru. Jako k. tyt. poszytu wykorzystano drugą k. tyt. wzmiankowanej publikacji, otwierającą panowanie Zygmunta III, umieszczoną w paginacji jako s. 443/444 (na s. 399-442 akta okresu bezkrólewia po śmierci Stefana Batorego). Opuszczono natomiast 93 s. Acta i decretalia oraz 19 s. Postępku skróconego, ponieważ te znalazły się w kolejnych drukach konstytucji, które następują: **2. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego w Warszawie Roku M.DC.XI. Dnia dziewiątego Listopada. Kraków [1611]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 49, k. [10] (Uniwersał poborowy), s. 19 (Postępek prawny skrocony); **3. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego w Warszawie Roku M.DC.XIII. Dnia dziewiętnastego Lutego. Kraków [1613]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 50; **4. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego w Warszawie Roku M.DC. XIII. Dnia dwudziestego czwartego Grudnia. Kraków [1614]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 12, k. [14] (Uniwersał poborowy oraz rejestry konstytucji dla sejmów 1611 i 1613 r.); **5. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego w Warszawie Roku M.DC.XVI. Dnia 26. Kwietnia. Kraków [1616]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, 5-50 (brak k. tyt. i s. 1-4), k. [10] (Uniwersał poborowy); **6. Constitvcie** Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XVIII. Kraków [1618]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 8; k. [11] (Uniwersał Poborowy); **7. Constitvcie** Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XIX. Kraków [1619]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 6, k. [12] (Uniwersał poborowy); **8. Constitvcie** Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XX. Kraków [1620]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 26, k. [14] (Uniwersał poborowy); **9. Constitvcie** Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XXI. Kraków [1621]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 26, k. [8] (Uniwersał poborowy); **10. Constitvcie** Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XXIII. Kraków [1623]. W Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, k. [1], s. 18; **11. Consti-**

tvcie Seymv Walnego Generalnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XXIIII. Warszawa [1624]. W Drukarni Iana Rossowskiego, s. 15 (E. nie notuje edycji z paginacją); **12. Uchwała** Seymv Walnego Koronnego w Warszawie Roku M.DC.XXV. Dnia XX. Stycznia. Warszawa [1625]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [4] (E. nie notuje edycji Rossowskiego); **13. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku Pańskiego M.DC.XXVI. Warszawa [1626]. W Drukarni Iana Rossowskiego, s. 40; **14. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku M.DC.XXVII. Dnia 23. Listopada. Warszawa [1627]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [24]; **15. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku M.DC.XXVIII. Dnia 18. Lipca. Warszawa [1628]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [18]; **16. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku M.DC.XXIX. Dnia 20. Lutego. Warszawa [1629]. W Drukarni Iana Rossowskiego, s. 26, 25 (Uniwersał poborowy); **17. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku M.DC.XXIX. Dnia 27. Listopada. Warszawa [1629]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [13]; **18. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Roku M.DC.XXXI. Dnia 12. Marca. Warszawa [1631]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [35]; **19. Constitvcie** Seymv Walnego Koronnego Warszawskiego Trzyniedzielnego Roku Pańskiego M.DC.XXXII. Dnia 1. Kwietnia. Warszawa [1631]. W Drukarni Iana Rossowskiego, k. [20], s. 24 (Porządek Elekcyey), k. [16] (Suffragia Woiewodztw). Opr.: brązowy płsk. z szyldzikiem, na licach pap. marm. Nieaktualne noty własnościowe. Otarcia i ślady po owadach na opr., zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia kart, kilka kart z drobnymi ubytkami marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica VIII)

42. [Konstytucje sejmowe 1654]. Constitucie seymu walnego koronnego warszawskiego, Roku Pańskiego MDCLIV. Zaczętego dnia 9 Czerwca. Warszawa [1654]. U wdowy y dziedziców Piotra Elerta J. K. M. typographa, folio, k. [1], s. 40, winiety i inicjał (drzeworyty), opr. późniejsza, płsk. 400,-

E.XX, 55. Wydanie konstytucji sejmowych uchwalonych na sejmie warszawskim w 1654 r. Ze względu na burzliwe czasy – **dogasające powstanie Chmielnickiego i trwającą wojnę z Rosją** – sejm skrócono do trzech tygodni. Wśród najważniejszych spraw podnoszonych na sejmie znalazł się problem opłacenia wojska i utrzymania go pod bronią dla obrony Rzeczypospolitej. Na k. tyt. drzeworyt z herbem królewskim Jana Kazimierza. Opr. płsk. na licach pap. marm. Zaplamienia i zabrudzenia poza tym stan dobry.

43. [Konstytucje sejmowe 1667-1668]. Constitvcie Seymv Vvalnego, Koronnego Ex Consensu totius Reipublicae, Szescniedzielnego Ordynaryinego w Warszawie Roku Pańskiego MDCLXVII dnia VII. Miesiąca Marca odprawuiącego sie. Warszawa [1667]. V Dziedzicow Piotra Elerta I.K.M. Typogr, fol., s. 78 **adl.**
Uchwała Seymu Walnego Koronnego, szescniedzielnego ordynaryinego: ex consensu totius Reipublicae do trzech Niedziel skroconego: w Warszawie roku Pańskiego M.D.CLXVIII. Warszawa 1668. Druk. Dziedzicow Piotra Elerta, fol, s. 12, **adl.**
Confederacya generalna omnium ordinum regni et magni ducatus Lith. ná Conwokácyey Glowney Warszawskiey uchwalona Roku Pańskiego 1668 dniá 5. Miesiącá Nowembrá. Warszawa 1668. Druk. Dziedzicow Piotra Elerta, fol, s. 32, k. [7], opr. płsk. z epoki. 500,-

E.XX, 57. E.XXXII, 10. Zbiór konstytucji uchwalonych przez sejmy r. 1667 i 1668. Sejm pierwszy, zwołany na sześć tygodni obradował głównie nad stanem państwa w kilka miesięcy po podpisaniu rozejmu w Andruszowie. Uchwała sejmu z r. 1668 zawiera ogłoszony 16. września akt abdykacji Jana Kazimierza, który z powodu podeszłego wielu zdecydował się oddać swoją władzę stanom oraz prymasowi. Sejm konwokacyjny obradujący od 05.11 do 05.12.1668 uchwalił porządek nowej elekcji oraz regulacje dotyczące bieżących spraw państwowych. Na miejsce obrad sejmu elekcyjnego wyznaczono pola na Woli. Umieszczony w zbiorze porządek tego sejmu zawiera teksty przysiąg elektorów oraz liczne zakazy min. przybywania na pola z bronią. Niezwykle ważne i rzadkie źródło do historii politycznej XVII wieku. Uzupełnione ubytki w kartach (w kilku przypadkach brak teksu). Charakterystyczne zażółcenia papieru i ślady zawilgocenia. W tekście Konfederacji r. 1668 brak k. tytułowej i k. 7–8, 15–16. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

CONSTITVCIE
SEYMV VVALNEGO
KORONNEGO
Ex Conſenſu totius Reipublicæ,
SZESCNIEDZIELNEGO
ORDYNARYINEGO
w Warſzawie Roku Páńſkiego MDC LXVII.
dnia VII. Miesiąca Marca odprawuiącego ſie.
Cum Priuilegio S. R. Maieſtatis.
W WARSZAWIE,
W Dziedzicow Piotra Elerta I. K. M. Typogr.

43. Konstytucje sejmowe. 1667-1668.

Die
Heimſuchungen
GOTTES
in Zorn und Gnade
Uber das Hertzogthum Schleſien
in Müntzen.
Nebſt einer Abhandlung derer Medaillen,
Welche auf den Todes-Fall Ihro Kayſerl. Majeſtät
CARL VI.
Und den bald darauf erfolgten Krieg in Schleſien;
Denn aber, nach Behauptung Nieder-Schleſiens,
Sr. Königl. Majeſtät in Preuſſen
geleiſteten Erb-Huldigung und neuen Landes-Einrichtungen,
zum Vorſchein kommen;
Denen beygefüget ein Verzeichniß und Nachricht,
Von einer zu edirenden Hiſtorie der Gelehrten in Müntzen:
Wie auch von denen allbereit herausgekommenen und noch folgenden
Schrifften des Autoris.
Mit nöthigen Kupffern dem Druck überlaſſen
von
D. Johann Chriſtian Kundmann
Medico Vratislaviensi.
Der Kayſerl. Reichs-Academ. Nat. Curioſ. Mitgliede.
Leipzig,
In Verlag David Siegerts, Buchhändler in Liegnitz.

46. J.Ch. Kundmann. Numizmatyka Śląska. 1742.

44. [Królewiec]. Rosner Johann. Votiva Acclamatio quam Friderico Regi Borussorum Potentissimo &c. &c. &c. Occasione Anno 1740 d.20 Julii Regiomonti Praestiti Ab Omnibus Homagii [...] Königsberg (Królewiec) 1740. Litteris Reusnerianis, plano, k.1, bez opr. 180,-

Arkusz o wymiarach 41 x 34 cm. Druk panegiryczny przygotowany z okazji koronacji nowego władcy Prus Fryderyka II. Wiersz pochwalny po łacinie napisany przez Johanna Rosnera, sekretarza legacji w Królewcu, ojca Carla Ludwiga, znanego doktor prawa i rajcy w Malborku. Arkusz po fachowej konserwacji, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

45. [Królewiec]. De Sacratissimo Homagio Qvo Augustissimo Ac Potentissimo Principi Ac Domino Domino Fridericio Regi Borussiae [...] Humillimam Suam Gratulationem Devota Mente Praestant Rector et Senatores Regiae Academiae Regiomontanae. Regiomonti (Królewiec) 1740. Litteris Reusnerianis, folio, k. 4, bez opr. 320,-

Zbiór wierszy pochwalnych po łacinie na cześć nowego władcy Fryderyka II. Utwory autorstwa profesorów Akademii w Królewcu: rektora J. B. Hahna, J. J. Quandta, F. A. Schultza, R. F. de Sahme, D. Nicolai, M. P. Hartmanna i innych. Drzeworytowe winieta z Orłem Pruskim i finalik z koroną. Po fachowej konserwacji, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

– Numizmatyka Śląska –

46. Kundmann Johann Christian. Die Heimsuchungen Gottes in Zorn und Gnade uber das Hertzogthum Schlesien in Müntzen. Nebst einer Abhandlung derer Medaillen Welche auf den Todes-Fall Ikro Kayserl. Majestät Carl VI [...] denen beygefüget ein Verzeichniss und Nachricht von einer zu edirenden Historie der Gelehrten in Müntzen [...] Leipzig (Lipsk) 1742. In Verlag David Siegerts,

4°, k. [6], s. 656, 100, 70, k. [2], tabela rozkł. 1., opr. z epoki, pperg., brzegi k. prósz. 1800,-

E. nie notuje. **Dzieło łączące wiadomości z dziedziny numizmatyki i medalierstwa śląskiego, opatrzone szerokim komentarzem historycznym z informacjami o nadzwyczajnych zdarzeniach i klęskach naturalnych, do których doszło na Śląsku (m.in. komety, epidemie, wielka powódź z roku 1736).** Autorem był Johann Christian Kundmann (1684-1751) wybitny wrocławski lekarz, numizmatyk i przyrodnik, właściciel słynnego gabinetu osobliwości przyrodniczych, jeden z największych ówczesnych znawców śląskiej numizmatyki i medalierstwa. Do głównej pracy Kundmann przydał rozprawę o medalach bitych od śmierci cesarza Karola VI oraz traktat o uczonych numizmatykach i ich dokonaniach. Opr. pperg (naturalny), na grzbiecie wypisana piórem tytulatura, na licach pap. marm. Brak 6 tabl. miedziorytowych z podobiznami monet. Zabrudzenia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.** (Zob. kolejne poz.)
(Patrz ilustracja)

47. Kundmann Johann Christian. Nummi Singulares, Oder Sonderbare Thaler und Müntzen. So offt wegen einer kleinen Marque, oder, theils curieusen Historie, theils fabelhafften Mährchen, von denen Müntz-Liebhabern hochgeschätzet, und desswegen in Müntz-Cabinettern vor andern aufbehalten werden [...] Breslau (Wrocław) – Leipzig (Lipsk) 1734. Bey Michael Hubert, 4°, s. 154, k. [11], **tabl. ryc. 5 (miedzioryty rozkł.)**, adl.
Kundmann Johann Christian. Nummi Jubilaei, Oder Jubel Schau-Stücke, So nach 50-jähriger Hochfürstlicher Regierung, nach eben so lang geführten wichtigen Amts-Würden; Insonderheit auf Hochzeit-Jubiläa, zum Vorschein kommen; Nebst denen hierbei veranstalteten Jubel-Solennitäten, beschrieben, Und auf Verlangen, zusamt dem Kundmannischen Jubel-Gedächtnitz, Als der andere Theil Der Sonderbaren Müntzen, dem Druck überlassen von […] Breslau (Wrocław) – Leipzig (Lipsk) 1734. Bey Michael Hubert, 4°, s. 204, tabl. rozkł. 2, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty rozkł.)**, opr. z epoki, pperg, brzegi k. barw. 2400,-

E. nie notuje. **Dwie rozprawy numizmatyczne Johanna Christiana Kundmanna** (zob. wyżej), poświęcone medalom i monetom z różnych epok, w tym numizmatom okolicznościowym, z obszernym komentarzem historycznym. **Na osobnych tablicach wizerunki awersów i rewersów monet i medali.** W końcowej części drugiej pozycji teksty jubileuszowych mów z okazji pięćdziesiątych urodzin autora. Opr.: pperg. (naturalny), na grzbiecie wypisana tytulatura, na licach pap. marm. Otarcia i zabrudzenia opr., zabrudzenia i charakterystyczne przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** (Zob. kolejna poz.)
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

48. Kundmann Johann Christian. Silesii in Nummis, oder Berühmte Schlesier in Müntzen so durch grosse Helden-Thaten, durch hohe und wichtige Amts-Würden oder durch Gelehrtsamkeit und Schriften ihren Namen unvergesslich gemacht dem Druck nebst vielen Kupfern überlassen. Breslau (Wrocław) – Leipzig (Lipsk) 1738. Verlegts Michael Hubert, 4°, k. [10], s. 480, k. [28], tabl. rozkł. 57, **tabl. ryc. 38 (miedzioryty)**, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. kart. z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 2400,-

E.XX, 379. **Dzieło poświęcone medalierstwu śląskiemu napisane przez Johanna Christiana Kundmanna** (zob. wyżej). Autor skatalogował i opisał medale z przedstawieniami wybitnych Ślązaków, zamieszczając też wiele informacji biograficznych i genealogicznych. **Dzieło wzbogaca 38 miedziorytowych tablic z podobiznami omawianych medali** i trzech nagrobków oraz 57 rozkładanych tablic genealogicznych. Z biblioteki pałacu w Lubiechowej (pieczątka). Na pustych kartach wpisy dawną ręką, w tekście nieliczne marginalia. Zabrudzenia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan więcej niż dobry. **Rzadkie.**

47. J.Ch. Kundmann. Medalierstwo śląskie. 1734.

49. Z biblioteki Ch.H.A. Gereta. 1724.

– Z księgozbioru Ch. H. A. Gereta –

49. Küster Heinrich Bernhard. Schlüssel der ersten und letzten Hebräisch-Griechisch-Teutschen Harmonie: welche nicht nur in einer Probe von tausen Woertern an Bedeutung und Klang eine nahe Verwandtschafft zeiget [...] Berleburg 1724. Johann Jacob Haug, 8°, k. [11], s. 567, [1], tabl. rozkł. z tabelami 6, opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 500,-

Dzieło będące podręczną pomocą dla czytających Biblię, zawierające hebrajsko-grecko-niemiecki słownik podstawowych terminów biblijnych, wstępne uwagi na temat gramatyki starożytnych języków oraz charakterystykę grafii poszczególnych liter hebrajskich i greckich wraz z omówieniem ich symbolicznego znaczenia. Zostało opracowane przez Heinricha Bernharda Küstera (1662-1749) znawcę języków starożytnych i orientalnych, należącego do ruchu radykalnego pietyzmu (radikaler Pietismus), jednego z odłamów protestantyzmu. Niemieccy radykalni pietyści uważali, że w poznawaniu i interpretowaniu Biblii należy kierować się także mądrością żydowską, dlatego zalecali korzystanie z Biblii drukowanej równolegle w językach oryginalnych i niemieckim. Oferowana książka miała ułatwiać posługiwanie się tak wydawanymi tekstami biblijnymi. Na przedniej wyklejce ekslibris Christopha Heinricha Andreasa Gereta (1686-1757) niemieckiego duchownego i teologa, przybyłego w 1713 r. do Torunia, pastora przy tamtejszym kościele Najświętszej Marii Panny, właściciela prywatnego księgozbioru. Miejscami charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Z księgozbioru ks. Czartoryskiego –

50. Labrune Jean de. La vie de Charles V., Duc de Lorraine et de Bar, Généralissime des Troupes Impériales. Divisée en cinq Livres. Seconde Édition revûuë et corrigée. Amsterdam 1691. Chez Jean Garrel Libraire, 12°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [1], s. 447, **portret 1 (miedzioryt)**, opr. z epoki, skórzana. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru ks. Witolda Kazimierza Czartoryskiego (ekslibris). Pierwsza drukowana biografia Karola V Lotaryńskiego (1643-1690) księcia Lotaryngii i Baru, feldmarszałka, dowódcy wojsk niemieckich przybyłych na odsiecz Wiednia w 1681 r. **Ekslibris heraldyczny z Pogonią Litewską Czartoryskich ks. W. K. Czartoryskiego** (1876-1911), podróżnika, lingwisty, bibliofila, który w swym normandzkim zamku Côte de Grâce zgromadził ogromną kolekcje książek (po jego śmierci zbiory trafiły do biblioteki uniwersyteckiej Uniwersytetu Lwowskiego i Biblioteki XX. Czartoryskich w Krakowie). Opr.: skóra brązowa, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. tytulatura, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na przednim licu w centrum lustra tłocz. kompozycja roślinna. Oprawa po konserwacji, wewnątrz stan dobry.

– O wyrobie marokinu –

51. Lalande Joseph Jérôme de. Sposób wyprawiania Szafianów czyli sztuka Szafiannika. w języku francuzkim przez Pana De La Lande. napisana w korpusie opisania powszechnego Manufaktur czyli Rzemiosł, będąca, a teraz dla przysłużenia się Narodowi staraniem i kosztem J. W. Jmci Pana Hyacynta Małachowskiego [...] na oyczysty ięzyk przełożona y do druku z kopersztychami podana. Warszawa 1770. Michał Gröll, 4°, s. 36, winieta na k. tyt. (miedzioryt), opr. płsk. 2500,-

E.XXI, 30. **Dzieło poświęcone wyrabianiu safianu, zwanego również marokinem lub skórą marokańską.** Zawiera szczegółowy opis kolejnych etapów produkcji tego typu skóry ze wskazaniem metod używanych przez rzemieślników z różnych regionów świata oraz z uwzględnieniem literatury tematycznej. Francuski oryginał opracowany przez pisarza, naukowca i wybitnego astronoma Jérôme'a Lalande'a (1732-1807) ukazał się w serii „Descriptions des Arts et Métiers" wydawanej z inicjatywy Akademii Francuskiej (autorami prac poświęconych poszczególnym rzemiosłom byli członkowie Akademii). Pomysłodawcą i fundatorem wydawania polskich przekładów książek z tej serii był Jacek Małachowski (1737-1821) późniejszy kanclerz wielki koronny, który wspierał rozwój rolnictwa i rzemiosła w Rzeczypospolitej. Prace wydawnicze powierzył najwybitniejszemu drukarzowi epoki stanisławowskiej Michałowi Gröllowi. Opr.: brązowy płsk., na licach pap. marm. Odręcznie wypisane nieaktualne sygnatury biblioteczne. Brak tablicy miedziorytowej, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

52. La Place Pierre Antoine de. La Croix Jean-François de. Hornot Antoine. Anecdotes du Nord, comprenant la Suède, le Danemarck, la Pologne, et la Russie; depuis l'origine de ces monarchies jusqu'à présent. Paris (Paryż) 1770. Chez Vincent, 8°, s. IV, 216, 156, 215, 208, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. barw. 800,-

E.XXI, 71. Podręczne kompendium historii Szwecji, Danii, Polski i Rosji w języku francuskim. Każdemu z państw poświęcono osobną część (z oddzielną paginacją), opisując najważniejsze wydarzenia z jego historii od czasów bajecznych do XVIII wieku, przydając krótkie charakterystyki kolejnych władców. **Dzieje Polski rozpoczyna datowane na 550 r. panowanie Leszka a kończy oblężenie Gdańska i ucieczka Stanisława Leszczyńskiego w 1735 r.** Opr.: skóra brązowa, marm., grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi, na wyklejkach pap. marm.. Nieaktualny ekslibris. Drobne otarcia opr., nieliczne zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry.

53. Lengnich Karl Benjamin. Nachrichten zur Bücher- und Münzkunde. T. 1-2 (1 wol.) Danzig (Gdańsk) 1780-1782. Bey J. H. Flörke, 8°, k. [8], s. 413, **tabl. ryc. 3 (miedzioryty)**; k. [6], s. 534, k. [1], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, tabela rozkł. 1, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 2400,-

E.XXI, 174. **Zbiór rozpraw bibliologicznych i numizmatycznych** autorstwa Karla Benjamina Lengnicha (1743-1795) **gdańszczanina** z patrycjuszowskiej rodziny Starego Miasta, archidiakona i bibliotekarza kościoła NMP, naukowca, znawcy dawnych druków, bibliofila i numizmatyka, właściciela wielkiego zbioru polskich monet i medali, **odznaczonego przez Stanisława Augusta Poniatowskiego**

SPOSOB WYPRAWIANIA SZAFIANOW
czyli
SZTUKA
SZAFIANNIKA.
w Języku Francuskim
przez Pana DE LA LANDE.
NAPISANA.
w Korpusie Opisania powszechnego Manufaktur, czyli Rzemiosł będąca,
á teraz dla przysłużenia się Narodowi tłumaczeniem y kosztem.
I. W. Imc. Pana HYACYNTA MAŁACHOWSKIEGO,
Referendarza W. K. Piotrkowskiego y Grodeckiego Starosty, Znaku Hussarskiego
w Woysku Koronnym Rotmistrza, Orderow: Orła białego, y S. Stanisława w Polsce,
á S. Alexandra Newskiego w Moskwie Kawalera, na Oyczysty język
przełożona y do druku z kopernatychmi
PODANA.
w WARSZAWIE 1770
Znayduie się u MICHAŁA GRÖLLA I.K.MCi.Kommissarza, y Bibliopole.

51. Traktat o wyrobie marokinu. 1770.

Carl Benjamin Lengnichs
Nachrichten
zur
Bücher- und Münzkunde.
Erster Theil.
Mit Kupfern.
Danzig,
bey J. H. Flörke, 1780.

53. K.B. Lengnich. Numizmatyka. 1780-1782.

medalem za pracę naukową. W t 2.: na k. tyt: „auf des Verfassers Kosten", na ostatniej k.: „Wittenberg gedruckt bey Carl Christian Dürr 1782". Wśród tekstów o dawnych drukach oraz recenzji i omówień prac bibliologicznych i numizmatycznych znalazły się też **artykuły poświęcone monetom gdańskim** („Zur Suite der Danzigen Duckaten und Goldmünzen") **i historii polskich monet i medali** („Zur polnischen Münz und Medaillen Geschichte") **oraz aktualne wiadomości i ciekawostki numizmatyczne m.in. z Gdańska i Elbląga.** Tekst zdobią tablice miedziorytowe z wizerunkami omawianych monet i medali oraz podobizną karty piętnastowiecznej Biblii. Opr.: płsk. marm., grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, na licach pap. marm. Ręcznie. Na przedniej wyklejce ekslibris Lecha Kokocińskiego. Noty i pieczątki własnościowe. Miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

– Głos wolny wolność ubezpieczający –

54. Leszczyński Stanisław. La voix libre du Citoyen, ou observations sur le gouvernement de Pologne. T. 1-2. [Paryż] 1749. B.w., 8°, k. [1], s. XXXII, 196; 167, **winietki (miedzioryty)**, winietki, finaliki, inicjały (drzeworyty), współopr., opr. z epoki skóra marm. z szyldzikiem i złoc., brzegi kart barwione. 1800,-

E.XXI, 222. **Pierwsze wydanie francuskiego przekładu „Głosu wolnego wolność ubezpieczającego" –** najgłośniejszej rozprawy przypisywanej królowi Stanisławowi Leszczyńskiemu, a zarazem jednej z najważniejszych pozycji XVIII-wiecznej polskiej literatury politycznej. Przekładu na język francuski dokonał Solignac. „Głos wolny…", wydany w języku polskim w Nancy ok. 1743 r., stanowi szczytowe osiągnięcie polskiej myśli reformatorskiej pierwszej połowy XVIII w. W treści autor analizuje słabości ustroju Rzeczypospolitej, wskazuje propozycje reform niezbędnych do uzdrowienia państwowości polskiej. Przedstawia jednolity system, który, przy zachowaniu wartości tradycyjnych, umożliwi funkcjonowanie odrodzonego państwa. Za niezbędny warunek dla powodzenia reform autor uznał przede wszystkim zmianę sytuacji chłopów w społeczeństwie, zapewnienie im ochrony prawnej i wolności osobistej. Na kartach tyt. obu tomów miedziorytowe winietki z ukoronowanym Orłem trzymającym szarfę z dewizą: „Elementum meum libertas". Oprawa z epoki: skóra brązowa marmurkowana, grzbiet sześciopolowy, na szyldziku złocona tytulatura, w pozostałych polach ozdobniki florystyczne, brzegi

54. Głos wolny wolność ubezpieczający.

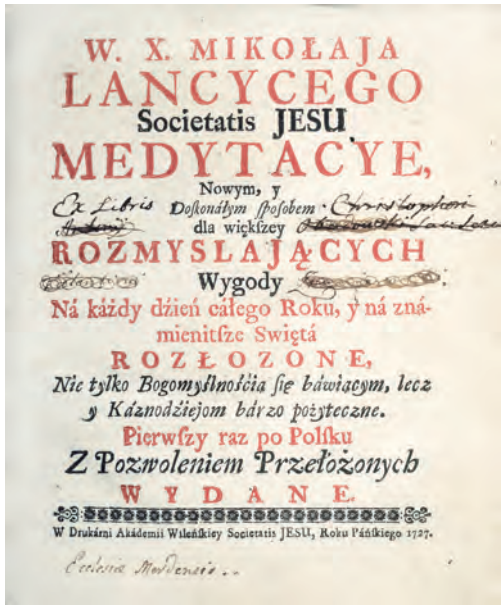
W. X. MIKOŁAJA
LANCYCEGO
Societatis JESU
MEDYTACYE,
Nowym, y
Doſkonałym ſpoſobem
dla większey
ROZMYSLAJĄCYCH
Wygody
Ná każdy dzień całego Roku, y ná známienitſze Swiętá
ROZŁOZONE,
Nie tylko Bogomyślnośćia ſię báwiącym, lecz
y Kaznodźiejom bárzo pożyteczne.
Pierwſzy raz po Polſku
Z Pozwoleniem Przełożonych
WYDANE.
W Drukárni Akádemii Wileńſkiey Societatis JESU, Roku Páńſkiego 1727.

56. M. Łęczycki. Rozmyślania religijne. 1727.

kart barwione, papier wyklejek marmurkowany. Minimalny ubytek krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry. **Ładnie zachowany egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

55. [Lwów]. Uniwersał względem kontrybucyi kwaterowego czynszu na naywyższy rozkaz w wszystkich kraiu okolicach wypisać się maiącey na bonifikacyą woyskowych kwater. Dan we Lwowie Monarchycznym Stołecznym Mieście dnia 13. lutego Roku 1776. B.m. b. r. B.w., folio, s. 19, [1], k. [1], winietka, inicjały (drzeworyty), arkusz wyd. 300,-

Estreicher nie notuje! Tytuł i tekst równolegle w języku niemieckim i polskim. Uniwersał cesarzowej Marii Teresy wydany we Lwowie 13 lutego 1776 r. w sprawie warunków kontrybucji czynszu kwaterowego we Lwowie i okolicach. Ubytki marginesu pierwszej karty (bez straty tekstu), ślady zawilgocenia, drobne marginalia. **Rzadkie.**

56. Łęczycki Mikołaj. Medytacye, Nowym, y Doskonałym sposobem dla większey Rozmyślających Wygody na każdy dzień całego Roku, y na znamienitsze Święta rozłozone. Nie tylko Bogomyślnością się bawiącym, lecz y Kaznodziejom barzo pożyteczne. Pierwszy raz po polsku z pozowleniem przełożonych wydane. [Wilno] 1727. W Drukarni Akademii Wileńskiej Societatis Jesu, 4°, k. [8], s. 566, k. [1], opr. z epoki, skórzana, brzegi k. barw. 400,-

E.XXI, 41. **Pierwsze wyd. w języku polskim.** Rozmyślania religijne oparte o nauki świętego Ignacego Loyoli autorstwa Mikołaja Łęczyckiego (1574-1653) polskiego jezuity, teologa, myśliciela religijnego i mistyka. Medytacje rozpisane na każdy dzień roku miały służyć zarówno dewocji prywatnej jak i jako pomoc dla kaznodziejów. Nieaktualne noty własnościowe. Na grzbiecie opr. ślady po owadach i drobny ubytek skory, miejscami zaznaczenia ołówkiem, drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan więcej niż dobry.
(Patrz ilustracja)

58. Z biblioteki Potockich w Chrząstowie.

57. Madai David Samuel. Vollständiges Thaler-Cabinet aufs neue ansehnlich vermehret in zweyen Theilen herausgegeben, und mit nöthigen Registern versehen von […] T. 1-2 (2 wol.) Königsberg (Królewiec) 1765-1766. Verlegts J. H. Hartungs Erben und Johan Daniel Zeise, k. [15], s. 768, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**; k. [15], s. 904, k. [2], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**; winietki z wizerunkami talarów 6 (miedzioryty), winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. jednolita z epoki płsk. z szyldzikami, brzegi kart barwione. 2000,-

E. XXII, 21; Pączkowski poz. 209. Jedna z najważniejszych prac numizmatycznych Davida Samuela Madaia (1709-1780) pochodzącego z Węgier niemieckiego lekarza i numizmatyka. Katalog charakteryzujący ponad siedem tysięcy monet z całej Europy (od końca XV w.) **W każdym tomie znajdują się informacje o polskich monetach, w tym o gdańskich, elbląskich, toruńskich, inflanckich i kurlandzkich.** Praca przez długi czas stanowiła niezastąpiony podręcznik dla zbieraczy monet. Opr.: ciemnobrązowy płsk., na grzbiecie szyldziki, tłocz. i złoc. Ubytki krawędzi grzbietów, brak części wyklejek, na kartach charakterystyczne zażółcenia i drobne zabrudzenia. **Rzadkie.**
Lit. Gumowski, Bibliografia numizmatyki polskiej, poz. 3190.

– Z biblioteki Potockich w Chrząstowie –

58. [Massuet Pierre]. La Science des personnes de cour, d'épée et de robe. T. 1-7 (16 wol.) Amsterdam 1752. Chez Z. Chatelain et fils, 12º, frontispis, k. [35], s. LXXVI, 229, **tabl. ryc. 9** (miedzioryty, w tym rozkł.), map. 1 (miedzioryt); k. [1], s. 230-509, map 25 (miedzioryty rozkł.); k. [2], s. 384; k. [1], s. 385-703; k. [2], s. 360; k. [1], s. 361-694; k. [2], s. 340, **tabl. ryc. 6** (miedzioryty, rozkł.); k. [1], s. 341-634; k. [2], s. 482, 48; k. [1], s. 483-876, **tabl. ryc. 15** (miedzioryty), k. [2], s. 356, **tabl. ryc. 18** (miedzioryty rozkł.); k. [1], s. 357-774; k. [2], s. 260, **tabl. ryc. 19** (miedzioryty rozkł.); k. [1], s. 261-416, **tabl. ryc. 30** (miedzioryty rozkł); k. [1], s. 417-774; k. [1], s. 775-1140, **tabl. ryc. 12** (miedzioryty rozkł.), **acc.**
Massuet Pierre. Suite de La Science des personnes de cour, d'épée et de robe. T. 1-2 (2 wol.) Amsterdam 1752. Chez Z. Chatelain et fils, 12º, frontispis, k. [11], s. 432, tabl. ryc. 16 (miedzioryty rozkł.); frontispis, k. [1], s. 433-932, tabl. ryc. 13 (miedzioryty rozkł., jednolita opr. z epoki, skórzana z szyldzikami, brzegi k. barw. 6000,-

Z księgozbioru biblioteki Potockich w Chrząstowie (pieczątka z herbem Pilawa Potockich). Monumentalne wydawnictwo o charakterze encyklopedycznym, zbierające wiadomości z najróżniejszych dziedzin – nauk przyrodniczych, historii, filozofii, sztuki etc. Jego edycję rozpoczął na przełomie XVII i XVIII wieku Monsieur De Chevigny. Kolejne wydania (do 1730 r. ukazało się 7 edycji) redago-

wał Henri Philippe de Limiers, a później Pierre Massuet (1698-1776) lekarz, erudyta, znawca nauk przyrodniczych, medycznych, historycznych i filozoficznych. W 1752 r. Massuet opublikował kolejne wydanie zbioru, uzupełniając tom 7. o dwa woluminy dodatków i dwutomową kontynuację serii pod tytułem „Suite de La Science des personnes...” (łącznie 18 woluminów). Dzieło zdobią liczne miedziorytowe tablice oraz mapy. Jednolite opr.: jasnobrązowa skóra marm., grzbiety sześciopolowe, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą oraz numeracją tomu, w pozostałych polach bogate tłocz. i złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi. **Majątek Chrząstów** (położony w powiecie włoszczowskim) należał do hr. Henryka Potockiego. W pałacowych zbiorach znajdowały się liczne portrety rodzinne, obrazy malarzy polskich i obcych, a także wspaniała biblioteka z dziełami historycznymi. W pałacu zgromadzono również bogate zbiory archiwalne rodziny Potockich linii chrząstowskiej wraz z dokumentami od XVII w. Miejscami charakterystyczne przebarwienia, w kilku tomach na nielicznych kartach zaplamienia, poza tym stan bardzo dobry. **Egzemplarz w pięknej oprawie z epoki. Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

– Sławny zielnik –

59. Mattioli (Matthioli) Pietro Andrea, Camerarius Joachim (Młodszy). Kreutterbuch [...] Jetzt widerumb mit viel schönen neuwen Figuren, auch nützlichen Artzeneyen, und andern guten Stücken, zum andern mal auß sonderm Fleiß gemehret und verfertigt [...] Franckfurt am Main 1600. Gedruckt bey Palthenio in Verlegung Johan. Rosen, folio, k. [10], 460, [27], **liczne ilustr. w tekście (drzeworyty)**, opr. z epoki, skóra. 8000,-

Niemieckie wydanie monumentalnego zielnika ułożonego przez Pietra Andrea Mattioliego (1501-1578) włoskiego lekarza, osobistego medyka arcyksięcia Ferdynanda Habsburga i cesarza Maksymiliana II, botanika i naturalistę. Część opisów roślin występujących na terenach Cesarstwa opracował współpracujący z Mattiolim **Joachim Camerarius Młodszy** (1534-1598) pochodzący z Norymbergi humanista, botanik, zoolog i lekarz, który również przygotował niemieckie wydanie dzieła. W zielniku umieszczono opisy budowy, występowania i właściwości leczniczych ponad tysiąca gatunków roślin. Przydano również praktyczny poradnik destylacji spirytusu i leczniczych wyciągów oraz indeks, w którym zestawiono łacińskie i niemieckie nazwy opisywanych roślin. **Dzieło zdobi ponad tysiąc zamieszczonych w tekście drzeworytów** z przedstawieniami poszczególnych gatunków flory oraz schematami aparatury potrzebnej do destylacji. Ilustracje w większości zaczerpnięto z prac Konrada Gesnera. **Zielnik Mattiolego zyskał ogromną popularność w całej Europie i w czasie dwustu lat doczekał się ponad 60 wydań w różnych językach.** Opr.: deski obciągnięte jasną skórą. Grzbiet sześciopolowy, w polu 1. tytulatura. Lica bogato tłoczone z dekoracją z koncentrycznie ułożonych pasów ornamentu roślinnego. Egzemplarz po fachowej konserwacji. Stan oprawy bardzo dobry. Ubytek części k. tyt. uzupełniony z odtworzeniem tekstu i drzeworytowej bordiury, kilkanaście kart z ubytkami, które zostały uzupełnione (miejscami z niewielką szkodą dla tekstu), zaplamienia i zabrudzenia, ślady po owadach, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica VIII oraz ilustracja na stronie następnej)

– Książka kucharska –

60. Menon (pseud.) La cuisinière bourgeoise: suivie de l’office, à l’usage de tous ceux qui se mêlent de dépenses de maisons. Contenant la manière de disséquer, connoître et servir toutes sortes de viandes. Nouvelle édition. Augmentée de plusieurs Ragoûts des plus nouveaux, et de différentes Recettes pour les Liqueurs. Bruxelles (Bruksela) 1771. Chez François Foppens, 12°, s. 408, opr. z epoki, skórzana. 600,-

Najpopularniejsza osiemnastowieczna, francuska książka kucharska, stanowiąca kompendium ówczesnej sztuki kulinarnej. Prócz przepisów znalazły się w niej też podstawowe wiadomości o różnych rodzajach mięs, warzyw, serów, alkoholi etc. Dzieło ukazało się po raz pierwszy w 1746 r., zdobywając wielką popularność. Doczekało się licznych wydań, uzupełnień i przekładów na kilka języków. Autor znany jest tylko z pseudonimu Menon, pod którym wydał kilka innych książek poświę-

59. P.A. Mattioli. Zielnik. 1600.

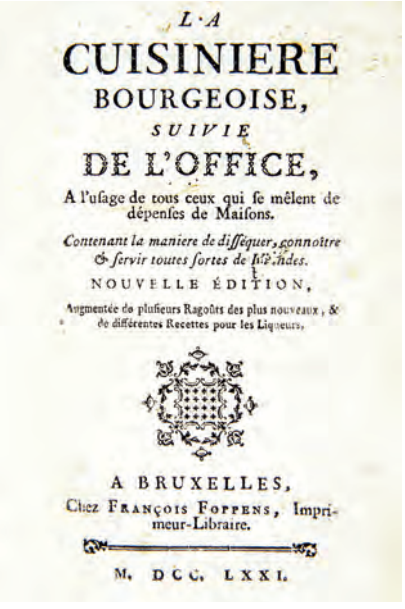

60. Książka kucharska. 1771.

conych kuchni. Opr.: skóra, grzbiet pięciopolowy. Nieliczne drobne ślady po owadach na opr. i kartach, drobne zaplamienia i zabrudzenia, część stron wzmacnianych, poza tym stan więcej niż dobry. *(Patrz ilustracja)*

61. **Missae** pro defunctis. Ex Missali Romano recognito cum ordinario et canone, ut in ipsis servatur, desumptae. Ad usum ecclesiarum Regni Poloniae et Magni Ducatus Lithvaniae. Reimpressae. Cracoviae 1740. Typis Collegii Maioris Universitatis Cracoviensis, folio, k. [1], s. 1-6, 9-32 (brak s. 7/8), **ilustracja całostronicowa (drzeworyt), nuty,** opr. współczesna, pł. 700,-

E. XXII, 424. Porządek i kanon mszy za zmarłych z Mszału Rzymskiego w wersji przeznaczonej dla kościołów Korony i Wielkiego Księstwa Litewskiego (z uwzględnieniem polskich patronów i świętych). **Na s. 6 całostronicowy drzeworyt odbity zapewne ze starszego klocka (XVII w.?) z tradycyjnym przedstawieniem grupy ukrzyżowania** (Chrystus na krzyżu, u stóp którego Najświętsza Maria Panna i św. Jan Ewangelista) na tle pejzażu miejskiego. Na k. tyt. winieta ze sceną celebracji mszy. W tekście nuty śpiewów mszalnych. Brak s. 7/8, ślady po owadach, zaplamienia i zabrudzenia, fragmenty kilku kart uzupełnione w XIX wieku wraz z tekstem. Stan drzeworytu dobry. **Rzadkie.**

62. **Młodzianowski Tomasz.** Praelectiones theologicae de iure et iustitia. Leopoli 1667. Typis Collegii Soc. Iesu, folio, k. tyt., s. 166, opr. z epoki, skóra, brzegi k. prósz. 360,-

E.XXII, 454. Traktat teologiczny poświęcony zagadnieniom prawa i sprawiedliwości autorstwa Tomasza Młodzianowskiego (1622-1686) polskiego jezuity, misjonarza, kaznodziei, pisarza religijnego. Tom był częścią serii podręcznikowych rozpraw, w których autor omówił najważniejsze zagadnienia teologiczne i filozoficzne. Opr.: brązowa skóra, grzbiet sześciopolowy podzielony zwięzami. Z księgozbiorów: Placyda Knieczona (XVII/XVIII w.) przeora prowincji litewskiej dominikanów; **Leona Rychtera (1804-1844), bibliotekarza w Bibliotece Ordynacji Zamoyskiej**. Nieaktualne ekslibrisy, noty i pieczątki własnościowe. Brak 1 karty nlb. następującej po k. tyt., 2 kart nlb. z regestem i omyłkami. K. tyt. i s. 1-30 ze śladami nadpalenia, z uzupełnieniem spalonych fragmentów ze szkodą dla tekstu. Ślady po owadach na opr. i kartach, zabrudzenia i zaplamienia.

63. [Mycielscy]. Bobiński Remigiusz. Meta nieodmienney intencyi na utwierdzenie bez terminu rodzicielskich pociech Jasnie Wielmoznego Jmśći Pana Macieia Mycielskiego, Kasztelana Poznanskiego, y Jasnie Wielmozney Jey Mośći Pani Weroniki z Konarzewskich Mycielskiey, kasztelanowey Poznanskiey, oyczystemi y macierzystemi Jáśnie Wielmożnego domu kleynotami naznaczona, a w biegu Anielskiego życia, przy solenney professyi wielebney w Bogu Jey Mośći Pannny Genowefy Mycielskiey zakonnicy Swiętego Oyca Dominika krótkiemi słowy Na dokument prawdziwych usług od Konwentu Generalnego Lwowskiego pod tyt. Bożego Ciała WW. OO. Dominikanów okryslona Roku páńskiego 1743. Mieśiącá.... dnia... Lwów [1743]. W Drukarni Pawła Józefa Golczewskiego, folio, k. [9], drzeworyty, opr. współczesna, ppł. 280,-

E.XIII, s. 180-181. Relacja i potwierdzenie obłóczyn Genowefy Mycielskiej, składającej śluby zakonu sióstr dominikanek lwowskich. Druk dedykowany jej rodzicom kasztelanowi poznańskiemu Maciejowi Mycielskiemu i Weronice z Konarzewskich. Wiersze na herby Dołęga Mycielskich i własny herb Konarzewskich ozdobione drzeworytami. Na k. tyt. i pod dedykacją zaklejono informacje o autorze o. Remigiuszu Bobińskim (zm. 1743), nalepiając karteczki z wyszczególnieniem Konwentu Generalnego Lwowskiego. Opr.: ppł. brązowe, na licach pap. marm. Nieaktualny podpis własnościowy. Zaplamienia, poza tym stan dobry.

64. [Ordynacja Ostrogska]. Remanifest Przyjaciela przed aktami sprawiedliwego Sądu y Urzędem nie interessowanego zdania, naprzeciwko Manifestowi przez J. O. X. Jmci Sanguszka Marszałka Nadw. W. X. L. w Roku teraźniejszym 1755. w Wielki Czwartek w Grodzie Warszawskim zaniesionemu uczyniony. B.m. B.r. (1755). B.w., folio, k. [6], opr. późniejsza, płsk. 280,-

E.XXVI, 236. **Druk dotyczy głośnego skandalu politycznego z połowy XVIII w., o którym wspomina nawet Jędrzej Kitowicz w „Opisie obyczajów za panowania Augusta III".** Odpowiedź na manifest w sprawie Ordynacji Ostrogskich oblatowany w aktach grodzkich warszawskich przez księcia Janusza Aleksandra Sanguszkę (1712-1775) marszałka nadwornego litewskiego, ósmego ordynata ostrogskiego. Anonimowy autor zbija decyzje i argumenty księcia Sanguszki, który idąc za namową Czartoryskich, rozwiązał w 1753 r. Ordynację Ostrogską, rozdzielając majątek pomiędzy największe rody Rzeczypospolitej. Ostatecznie rozwiązanie istniejącej od 1609 r. ordynacji potwierdził sejm warszawski w 1766 r. Opr.: brązowy płsk., na licach pł. Pierwsza karta uzupełniona z niewielką szkodą dla tekstu, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

65. Orléans Pierre-Joseph de. Historya Hiszpańska Czyli Dzieie odmian i przypadków zaszłych w Hiszpanii Od wtargnienia Maurów do tego Królestwa aż do zupełnego ich wykorzenienia za czasów Ferdynanda i Izabelli [...] Z Francuskiego na Polski Język Przetłomaczona przez Xiędza Kazimierza Gołeckiego. T. 1. Poznań 1799. W Drukarni Dekiera i iego Kompanii, 8°, k. [4], s. 394, opr. późniejsza, pap. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 300,-

E.XXIII, 423-424. **Egzemplarz z księgozbioru Augustyna Gorzeńskiego (ekslibris na przedniej wyklejce).** T. 1 (z 4). Synteza historii Hiszpanii napisana przez francuskiego historyka Pierre'a-Josepha de Orléans (1641-1698). W tomie pierwszym omówiono dzieje Półwyspu Iberysjkiego od najazdu Maurów na królestwa Wizygotów w początku VIII w. do wydarzeń pierwszej połowy XIII wieku. **Augustyn Gorzeński** (1743-1816) generał-major wojsk I Rzeczypospolitej, szambelan i adiutant króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, **współtwórca Konstytucji 3 Maja**, w okresie Księstwa Warszawskiego senator-wojewoda kaliski. Stan bardzo dobry.

– Polskie dzieło o hutnictwie żelaza –

66. Osiński Józef Herman. Opisanie polskich żelaza fabryk, W Którym świadectwa Historyków wzmiankuiących mieysca Minerałów przytoczone; Przywileie nadane

66. J.H. Osiński. Polska metalurgia żelaza. 1782.

szukaiącym Kruszców w całości umieszczone; początek wyrabiania u nas żelaza odkryty; Rudy Kraiowey czterdzieści ośm gatunków w kolorach właściwych wydane i w szczególności wyłożone; Piece i Dymarki w całym Królestwie znayduiące się wyliczone; z żelaza Kraiowy zysk okazany; Słownik Kuźniacki, oprócz wyrazów Technicznych, wiele wiadomości zawieraiący przydany. Przez... Staraniem i kosztem Jaśnie Wielmożnego Hyacynta Nałęcz z Małachowic Małachowskiego […] Dziewięcią Kopersztychami, z których ośm kolorowych, przyozdobione i do Druku podane. Warszawa 1782. W Drukarni J.K.Mci i Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, 4°, k. [2], s. 90, k. [1], **tabl. ryc. 9 (miedzioryty, w tym 8 ręcznie kolor. i 1 rozkł.)**, tabele 2 (rozkł.), brosz. okł. ochronna z epoki, teka skórzana i etui ochronne. 38 000,-

E.XXIII, 465. **Wydanie pierwsze.** Pionierskie dzieło z zakresu polskiej metalurgii żelaza, podające obszerne wiadomości o wydobywaniu i wstępnej przeróbce rud, technice uzyskiwania wysokich temperatur, budowie i eksploatacji urządzeń wielkopiecowych, napisane na podstawie własnych obserwacji autora badającego wyłącznie polskie huty. W tekście autor opisał 10 zakładów, ułożył „Tabelę generalną pieców wielkich w Koronie i Litwie, tudzież Dymarek", podał przegląd literatury dotyczącej rozmieszczenia złóż rudy, na końcu zamieścił wartościowy słowniczek górniczo-hutniczy obejmujący 164 hasła. **Dzieło ozdobione rozkładanym wizerunkiem wielkiego pieca w Antoninowie,** „który wystawił Hiacynt Małachowski na trakcie z Warszawy do Krakowa i nazwał go Antoninów od imienia małżonki, Antoniny Rzewuskiej" oraz **8 ręcznie kolorowanymi tablicami** z 48 typami rud żelaza. **„Praca Osińskiego o hutnictwie żelaza jest poważnym osiągnięciem polskiej literatury technicznej końca XVIII w."** Za „Opisanie…" oraz podręcznik fizyki Osiński został odznaczony przez Stanisława Augusta medalem „Merentibus". Ubytki okładki ochronnej, ubytek dolnych krawędzi końcowych kart (bez straty rycin i tekstu), blade ślady zacieku na kilku początkowych i końcowych kartach, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: T. Nowak. Cztery wieki polskiej książki technicznej, Warszawa 1961, s. 144-151.
(Patrz tablica XI oraz ilustracja)

– Konfederacja Barska –

67. Pac Michał. Wielhorski Michał. Manifeste de la République confédérée de Pologne. Du quinze Novembre mil sept cent soixante-neuf. Traduit du polonois. B.m. 1770. B.w., 4°, s. 141, [3], 293, [1], k. [1], opr. późniejsza pperg. 1800,-

E.XXIV, 6; E.XXII, 122; E.XXXII, 452. **Egzemplarz z księgozbioru Wacława Szczygielskiego** (podpis), historyka i znawcy dziejów Konfederacji Barskiej. Zbiór dokumentów historycznych dotyczących Konfederacji Barskiej. Tom zawiera teksty 42 dokumentów z lat 1764-1769 (manifesty, akty konfederacji, instrukcje, uniwersały, mowy, deklaracje, wyciągi). Wśród autorów dokumentów wymienieni m. in.: Radziwiłł, Chreptowicz, Pociey, Wielhorski, Repnin, Marian Potocki, Golicyn, **„Opisuje dokładnie ucisk ze strony Moskwy"** (Estreicher). Karta tytułowa zabrudzona z uzupełnionym dolnym marginesem, ślady zawilgocenia na marginesie początkowych i kilku końcowych kart, nieaktualne podpisy i pieczątki własnościowe. **Cenne źródło do historii Konfederacji Barskiej. Rzadkie.**

– Powstanie kozackie Chmielnickiego –

68. Pastorius Joachim. Bellum Scythico-Cosacicum, seu de Conjuratione Tartarorum Cosacorum et plebis Russicae contra Regnum Poloniae ab Invictissimo Poloniae et Sveciae Rege Ioanne Casimiro prostigatâ. Narratio Plenioris Historiae operi praemissa. Dantisci (Gdańsk) 1659. Sumptibus Georgij Försteri, 4°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [7], s. 269, [3], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem. 4000,-

E.XXIV, 109-110. **Wydanie drugie.** Dzieje wojen kozackich z lat 1647-1657 opracowane przez Joachima Pastoriusa de Hirtenberg (1611-1681) historyka, pedagoga, poetę, sekretarza króla Władysława IV, profesora Gimnazjum Akademickiego w Gdańsku, który w momencie wybuchu powstania Chmielnickiego mieszkał na Wołyniu jako lekarz rodziny Sieniutów, skąd uciekając przed wojną udał się do Gdańska. Dzieło dedykowane Janowi Kazimierzowi. Przy pracy autor korzystał m.in. z pamiętników Andrzeja Miaskowskiego oraz dzieł Alberta Kojałowicza i Janusza Radziwiłła. **Przed tekstem znajduje się piękny frontispis rytowany przez Wilhelma Hondiusa** (1597-1657), działającego w Gdańsku kartografia i rytownika. Został wykonany według rysunku niemieckiego artysty Samuela Niedenthala (1620-1666). Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie szyldzik z tłocz. i złoc. tytulaturą. Nieaktualne ekslibrisy na przedniej wyklejce. Oprawa po fachowej konserwacji. Otarcia opr., miejscami drobne zabrudzenia na kartach, poza tym stan dobry. **Rzadki druk gdański.**
(Patrz tablica X)

69. [Pokój oliwski]. Instrumentum pacis perpetuae. Eller Instrumentet af den Ewiga Freden, hwilken emellan Hans Kongl. Maytt. Wår Allernadigste Konungh och Sweriges Rijke, på then eena; och Hans Kongl. Maytt. och Republiken Pohlen, tillijka med thess Bundzförwanter och Krijgs Consorter såsom Hans Keyserl. Mayst. sampt Hans Durchleuchtigheet Churförsten af Brandenburgh, pä then andre sijdan fullkommeligen är sluten och vprättad worden vthi Olive, på den 23. Dagh Apr. St. V. men underteck nadh och besegladh then 30 i samma Månadh St. Vet. på thet Åhret effter Christi Bördh 1660. Stockholm [1660]. Tryckt i Stockholm hoos Henrich Khyser Kongl. Booktryckiare, 4°, k. [32], bez opr. 300,-

E.XVIII, 593. Tekst traktatu pokojowego podpisanego między Szwecją, Polską i Brandenburgią w 1660 r. Zawarty w opactwie cystersów w Oliwie pokój kończył wyniszczający kraj potop szwedzki. Nie przyniósł w zasadzie zmian terytorialnych, potwierdzał natomiast suwerenność Prus Książęcych zapisaną w traktatach welawsko-bydgoskich. **Szwedzi zobowiązali się też zwrócić zagrabione w Polsce zbiory biblioteczne, dzieła sztuki i archiwalia (z czego wywiązali się w niewielkim stopniu).** Tekst w języku szwedzkim. Górna krawędź kart przycięta z niewielką szkodą dla tekstu (około wersu), poza tym stan dobry.

70. J. Potocki. Dzieło o Słowiańszczyźnie. 1793.

70. Potocki Jan. Chroniques mémoires et recherches pour servir à l'histoire de tous les Peuples Slaves. Livre XLII. Comprenant la fin du Neuvième Siècle de notre ère. T. 1 (cz. 1-2). Varsovie (Warszawa) 1793. B.w., 4°, s. 231, **mapa** (**miedzioryt rozkł.**); 148, współopr. płsk. 4500,-

E. XXV, s. 138. **Wydanie pierwsze.** Wybór tekstów pochodzących ze starych kronik (z przekładami francuskimi) m.in. historia Walgerza i Helgondy (zapisana w średniowiecznej Kronice Wielkopolskiej), Bogufała, **początek dynastii Piastów (Jana Długosza, Marcina Galla),** mitologia Prus (mnicha Helmolda oraz Piotra z Dusburga), **mitologia Litwy (Macieja Stryjkowskiego**, Nestora - staroruski latopis opisujący dzieje państwa ruskiego, do początku XII w.). W cz. 2 zamieszczono historię ludów słowiańskich m.in.: Kroacji, Serbii, Bułgarii, ludów położonych na północy Morza Kaspijskiego, Węgier, Kaukazu. Jan Potocki (1761-1815), powieściopisarz, historyk, polityk, podróżnik, poseł na Sejm Czteroletni (od 1788), związany z obozem reformatorskim, któremu użyczył swojej własnej drukarni. Autor „Rękopisu znalezionego w Saragossie" (1803-15). Sławny pionier badań historycznych i archeologicznych nad Słowiańszczyzną. Z tej dziedziny wydał również pięciotomowe dzieło pt. „Essay sur l'histoire universelle et Recherches..." (1789-1792). Pracami tymi wsławił się jako prekursor teorii o autochtonizmie Słowian. Miedziorytowa mapa Sarmacji: „Carte Cyclographique de la Sarmatie" (44,5x28 cm). **Cenne opisy wierzeń, obyczajów, kultury, organizacji społecznej oraz życia codziennego Słowian**. K. tyt. we współczesnej kopii, brak pierwszych 5 kart obejmujących: wstęp, spis rozdziałów oraz listę subskrybentów (k. tyt. we współczesnej kopii). Grzbiet po konserwacji, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

71. [Potocki Józef]. Leśniewski Franciszek Michał. Luctus multiplex ex unica jactura viri toga, sago, religione, maximi; celsissimi domini, domini Josephi in Zbaraż et Niemirow Potocki, Castellani Cracoviensis, Supremi Copiarum Regni Ductoris, Sniatynensis, Leżayscensis etc. Praefecti; funebri ejusdem laudatione Nonnihil delinitus á dolentissimo gratiísq; sui Fundatoris devinctissimo Collegio Stanislaopoliensi Societati Jesu. Leopoli (Lwów) 1751. Typis Colegii Soc. Jesu, folio, k. [42], winieta, finalik, inicjały (drzeworyty), opr. współczesna, brosz. 500,-

E. XXI, 199. Laudacja przygotowana na pogrzeb Józefa Potockiego (1673-1751) hetmana wielkiego koronnego, wojewody poznańskiego i kasztelana krakowskiego, jednego z przywódców stronnictwa republikantów, fundatora kościoła, klasztoru i kolegium jezuitów w Stanisławowie, rodowej siedzibie Potockich. Autorem panegiryku był Franciszek Michał Leśniewski (1720-po 1790) jezuita, tłumacz, poeta i retor ówcześnie związany z kolegium lwowskim (mowę dla swego zmarłego dobroczyńcy zamówili jezuici stanisławowscy). Na odwrocie k. tyt. drzeworyt z Pilawą Potockich. Zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia kart, w dwóch ostatnich kartach wypalona dziura.

– Herbarz W. Potockiego –

72. Potocki Wacław. Poczet herbów szlachty Korony Polskiej y Wielkiego Xięstwa Litewskiego..., Kraków 1696. W Drukarni Mikołaja Adama Schedla J.K.M. ord: Typografa, folio, k. [4] (w miejsce 7, z tego 2 uzupełnione współcześnie), s. 741, **kilkaset drzeworytów w tekście**, opr. płsk. 12 000,-

E.XXV, 177-178. Herbarz poetycki Wacława Potockiego, podstarościego bieckiego i podczaszego krakowskiego, wybitnego twórcy doby baroku, satyryka, moralisty, uważanego przez Aleksandra Brücknera za najoryginalniejszego i najbardziej narodowego poetę dawnej Polski. Potocki pisał go od lat 80-tych XVII wieku, wykorzystując wiadomości i obserwacje zebrane w trakcie swego życia i uzupełniając je informacjami z dzieł drukowanych. Stworzył poetyckie opisy herbów, w których zawarł ich historię, pochodzenie, wykład symboliki oraz listę rodów nimi się pieczętujących, okraszając je dodatkowo anegdotami, moralizatorskimi uwagami i licznymi spostrzeżeniami obyczajowymi. Będąc świadkiem wszelkich zagrożeń, trudów i problemów, z którymi zmagała się XVII-wieczna Rzeczypospolita nadał swemu dziełu głęboko patriotyczny charakter, pełen troski o ojczyznę i jej przyszłość. Zadedykował je synom Jana III Sobieskiego, królewiczom Jakubowi, Aleksandrowi i Konstantemu. **Wierszowane opisy napisane piękną XVII-wieczną polszczyzną są ilustrowane kilkuset drzeworytowymi podobiznami herbów.** Dzieło zostało wydrukowane w 1696 r. w słynnej krakowskiej drukarni Schedlów, prowadzonej przez Mikołaja Aleksandra Schedla (zm. ok. 1707) i cieszącej się wówczas m.in. wyłącznym prawem druku konstytucji sejmowych. Liczne błędy w paginacji (ciągłość tekstu zachowana). K. tyt. i 4 karty z dedykacją uzupełniono starannymi podobiznami. Kilkanaście kart z początku i końca z uzupełnieniami ze szkodą dla tekstu. Część kart z uzupełnieniami krawędzi. Zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica VIII)

73. [Prusy]. Wolter. Des Herrn Voltaire Schreiben an Fridericum II Königen in Preussen A.1740. B.m. (Królewiec?) 1740. B.w., bifolium, bez opr. 180,-

Wiersz pochwalny napisany przez Woltera (1694-1778) słynnego oświeceniowego filozofa i pisarza na cześć nowego króla Prus Fryderyka II. Autor przyjaźnił się z młodym pruskim władcą i w późniejszych latach korzystał z jego gościny, przebywając w Prusach na wygnaniu. Wersja francuska oraz tłumaczenie niemieckie drukowane równolegle. Po fachowej konserwacji, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

– Podróż do Ziemi Świętej –

74. Radziwiłł Mikołaj Krzysztof. Peregrinacya abo Pielgrzymowanie do Ziemie Świętey. Iaśnie Oświeconego Pana… Przez Jego Mości Xiędza Thomasza Tretera, kustosza warmieńskiego ięzykiem łacińskiem napisana i wydana. A przez X. Andrzeia Wargockiego na polski ięzyk przełożona. Kraków 1628. W Drukarniey Antoniego Wosińskiego, 4°, k. [4], s. 356, finaliki (drzeworyt), opr. późniejsza, perg., brzegi k. barw. 4500,-

E.XXVI, s. 89. Diariusz peregrynacji do Ziemi Świętej odbytej w 1582 r. przez Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła zwanego „Sierotką" (1549-1616), marszałka wielkiego litewskiego, wojewodę trockiego i wileńskiego, pierwszego ordynata nieświeskiego. Trasa pielgrzymki prowadziła przez Włochy, Kretę, Cypr, Syrię, Palestynę i Egipt. Relacja z podróży została spisana w języku polskim przez samego księcia ok. 1590 r. Kilka lat później tekst został przełożony na łacinę przez kustosza warmińskiego

PEREGRINACYA
Albo
Pielgrzymowánie
DO ZIEMIE SWIĘTEY.
Iáśnie Oświeconego PANA,
JEGO MOIĆI PANA
MIKOŁAIA CHRISTOFA RADZIWIŁA, XIĄŻĘCIA NA OŁYCE Y Nieświeżu, Hrábie ná Szydłowcu, y Mir, Woiewody Wileńskiego, Sáwelskiego, &c. &c. Stárosty.
PRZEZ JEGO MOIĆI XIĘDZA
THOMASZA TRETERA, KVSTOSZA WARmieńskiego/ ięzykiem Łácińskiem nápisána y wydána.
Á przez Ie.
ANDRZEIA WARGOCKIEGO, NA polski ięzyk przełożona.
Cum Gratia & Priuilegio S. R. M.
W KRAKOWIE,
W Drukárniey Antoniego Wośinskiego, Roku P. 1628.

74. M.K. Radziwiłł. Peregrynacje. 1628.

RESPUBLICA,
Sive Status Regni
POLONIÆ, LITUANIÆ,
PRUSSIÆ, LIVONIÆ,
etc.
Auctorum Autorum
LVGDVNI BATAVORVM.
Ex Officina Elzeviriana.
ANNO CIↃIↃCXXVII.
Cum Privilegio.

76. Opis Rzeczypospolitej. 1627.

Tomasza Tretera i w 1601 r. wydany drukiem. Tłumacz zmienił literacką formę diariusza, podzielił tekst na cztery listy, do których dodał własne wstępy i zakończenia. Następnie z tej wersji został dokonany przekład na język polski przez księdza Andrzeja Wargockiego. Diariusz stanowi niezwykle barwny, pełen kolorytu opis Orientu i obyczajów tam panujących. **„Ze względu na wartości poznawcze i literackie diariusz Radziwiłła jest uważany za jeden z najcenniejszych zabytków tego rodzaju piśmiennictwa staropolskiego”** (H. Lulewicz, PSB, t. XXX, s. 358). Świadectwem wysokiej oceny i popularności tego dzieła w XVII i XVIII w. były liczne wydania łacińskie i polskie, a także tłumaczenia na język niemiecki, rosyjski i francuski. **Na verso karty tytułowej portret Mikołaja Radziwiłła w drzeworycie.** Nieaktualne wpisy własnościowe. Opr.: perg. barwiony na zielono. Brak 2 kart ze s. 349-352. Na kartach drobne zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Kościoły Gdańska –

75. Ranisch Bartel. Beschreibung aller Kirchen-Gebaude der Stadt Dantzig, worinnen einer jeden Kirchen Grund-Riss Auffzug oder Abriss vollkommlich zu ersehen, wie dann auch von den Kunstreichen Bewolbern in denen Kirchen, sowohl im Grund-Risse als Auffstellung derselben deutlich gehandelt wird; newst der Beschreibung aller anderen Kirchen, so ausserhalb Walles in den Vorstadten gelegen seyn, nach ihrer Maass. Verfasset und gezeichnet durch [...] Dantzig (Gdańsk) 1695. Johann Zacharias Stollen, folio, frontispis (miedzioryt sygn. Charles de la Haye), s. [10], 76, [2], **tabl. ryc. 42 (miedzioryty),** w tym rozkł. autorstwa Johanna Bensheimera i J. M. Gockhellera, opr. z epoki pperg. 16 000,-

E. XXVI, s. 126-127. Imponująco wydane dzieło, z bogactwem wielkich rozmiarowo rycin, poświęcone architekturze sakralnej XVII-wiecznego Gdańska, Praca autorstwa Bartłomieja Ranischa (1648-

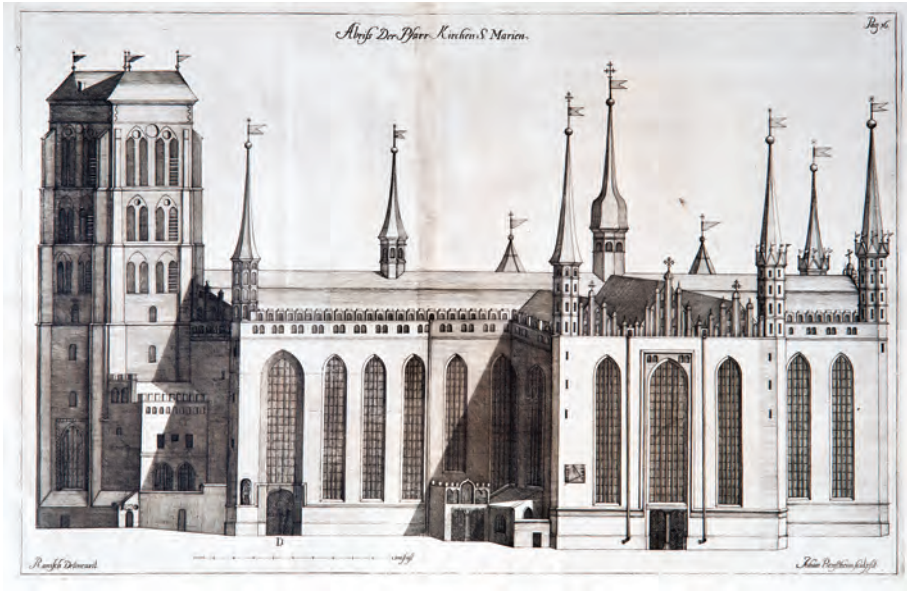

75. B. Ranisch. Kościoły Gdańska. 1695.

1701), pisarza i architekta miejskiego w Gdańsku, który zbudował m.in. Kaplicę Królewską w Gdańsku i kościół Jezuitów w Starych Szkotach k. Gdańska. Księga została wydrukowana przez Jana Zachariasza Stolle, drukarza Rady Miejskiej działającego w Gdańsku w latach 1685-1720. **Kartę tytułową rytował Charles de la Haye**, nadworny sztycharz Jana III Sobieskiego. Autorami większości miedziorytów zdobiących dzieło są **Jan Bensheimer junior**, grafik współpracujący z gdańskimi wydawcami oraz **J. M. Gockheller**. Wśród sztychów 14 rozkładanych przedstawia najważniejsze kościoły Gdańska, plany kompleksów sakralnych oraz analizę strukturalną sklepień, najczęściej gotyckich, w tym słynnych sklepień „kryształowych" w Bazylice Najświętszej Maryi Panny. Rycina z widokiem Kaplicy Królewskiej podklejona płótnem; ryc. z widokiem bocznej pierzei kościoła św. Barbary częściowo pokolorowana akwarelą, drobne zaplamienie farbą s. 70. Poza tym stan dobry. **Cenny zespół rycin ukazujący kościoły gdańskie w 2 poł. XVII w. z detalami architektonicznymi, które zwykle możemy oglądać na panoramach miasta z dużej odległości. Rzadkie.**
Lit. Z. Jakrzewska-Śnieżko, Gdańsk w dawnych rycinach.
(Patrz tablica X oraz ilustracja)

– Z serii „małych republik" –

76. Respublica sive status Regni Poloniae, Lithvaniae, Prussiae, Livoniae etc. diversorum authorum. Lugduni Btavaorum (Lejda) 1627. Ex Officina Elzeviriana, 16°, k. tyt. (**miedzioryt**), k. [7] (w tym 4 niezadrukowane), s. 450, k. [7], opr. późniejsza, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. złoc. 1200,-

E.XXVI, 263. Wydanie 2. Opis Rzeczypospolitej ze słynnej serii tzw. „małych republik" wydawanej przez Oficynę Elzewirów w latach 1617-1649 w formacie kieszonkowym, ułatwiającym zabranie dzieła w podróż. Ukazało się w niej 35 tomików poświęconych poszczególnym państwom. Wszystkie wydawnictwa Elzevierów charakteryzowały się wyjątkową jakością wykonania i były niezwykle popularne i poszukiwane w ówczesnej Europie. Wydanie 1. ukazało się rok wcześniej bez ozdobnej karty tytułowej. **W dziele stanowiącym kompendium wiadomości o ówczesnej Rzeczypospolitej** zamieszczono m.in. Status Regni Poloniae compendiosa descriptio Stanisława Krzystanowica, **fragment kroniki Marcina Kromera**, fragmenty opisów Polski i Wołoszczyzny autorstwa francuskiego historyka Jacquesa Auguste'a de Thou (1553-1617), partie **dzieła Aleksandra Gwagnina (1534-1614)**

poświęcone Wielkiemu Księstwu Litewskiemu, Żmudzi i Prusom, rozprawę o bóstwach żmudzkich Jana Łasickiego (1534-po 1599) oraz teksty o polskim systemie prawnym, o monetach i podatkach (Salomona Neugebauera). **Ozdobna k. tyt. w miedziorycie,** charakterystyczna dla wydawnictw Elzewirów: pod tytułem herb królewski Wazów na tronie polskim (co ciekawe zamiast snopka w środkowej tarczy błędnie położono lilię) z insygniami Orderu Złotego Runa, po bokach tarczy „dwaj rycerze: polski i litewski" (Estreicher). Opr. nieco późniejsza: ciemnozielona skóra, na grzbiecie czerwony szyldzik z tytulaturą, tłocz. i złoc. zdobienia na licach i grzbiecie. Otarcia opr., niewielki ubytek szyldzika, poza tym stan więcej niż dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 38)

– Rytuał dla Kościoła w Rzeczypospolitej –

77. Rituale sacramentorum ac aliarum ecclesiae caeremoniarum. Ex decreto Synodi Provinc[ialis] Petric[oviensis] ad uniformem Ecclesiarum Regni Poloniae usum recens editum. Cz. 1-2 (1 wol.) Cracoviae (Kraków) 1647. In Offic[ina] Viduae et Heredum Andreae Petricovii, S. R. M. Typogr., 4°, k. [4], s. 151, (recte 211); k. [3], s. 479, k. [5], nuty, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana, brzegi k. barw. 5000,-

E.XXVI, 311. Rytuał sprawowania sakramentów w Kościele Katolickim na terytorium Rzeczpospolitej w oparciu o piotrkowskie dekrety synodalne uchwalone pod przewodnictwem Jana Wężyka. **Liczne k. z gregoriańskim zapisem nutowym.** Prymas Polski w liście zamieszczonym we wstępie zaleca polskiemu duchowieństwu używanie tego Rytuału. Ułożyli go Jan Foxius, archidiakon krakowski, Marcin Kłociński, proboszcz kaźmierski, dominikanie i Sebastian Nuceryn, doktor teologii. Ten Rytuał, zwany wcześniej również „Agendą" różnił się w 35 miejscach od obowiązującego Rytuału Rzymskiego. Kilka nauk w języku polskim i niemieckim. Część druga opisuje sposób udzielania błogosławieństw, prowadzenia procesji oraz sprawowania egzorcyzmów. Na odwrocie k. tyt. drzeworyt z herbem prymasa Wężyka. Opr.: skóra, grzbiet pięciopolowy, na licach bogate tłoczenia: koncentryczne pasy z ornamentem oraz wizerunkami postaci biblijnych, na przednim licu w centrum lustra medalion z wizerunkiem Chrystusa. Zachowane klamry na skórzanych paskach oraz wklejone na brzegach kart zakładki z pasków skórzanych, umożliwiające szybkie odnajdywanie istotnych fragmentów. Nieaktualne XVIII-wieczne wpisy własnościowe. Na odwrocie k. tyt. nota o nabyciu księgi w Warszawie z przeznaczeniem do kościoła franciszkanów w Wejherowie. Opr. po konserwacji, uzupełniana, z zabrudzeniami. Miejscami drobne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Tego typu dzieła będące w stałym użytkowaniu w kościele należą do rzadkości.**
(Patrz ilustracja)

– Order Orła Białego –

78. Sapieha Jan Fryderyk. Adnotationes Historicæ De Origine, Antiqvitate, Excellentia, Heroici Ac Celeberrimi In Regno Poloniæ Ordinis Equitum Aquilæ Albæ. Kolonia (w rzeczywistości w Warszawie) 1730. Apud Adamum Cholinum (w rzeczywistości Drukarnia Soc. Jesu), 4º, k. [31] (winno być 32), s. 346, k. [8], **tabl. ryc. 11 (miedzioryty)**, opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. barw. 3500,-

E.XXVII, 91-92. **Wydanie 1.** (w tym samym roku ukazała się edycja polska). **Wedle E. Łomnickiej-Żakowskiej wydrukowano jedynie 100 egzemplarzy.** Dzieło poświęcone Orderowi Orła Białego napisane przez Jana Fryderyka Sapiehę (1680-1751) późniejszego kanclerza wielkiego litewskiego, kawalera Orderu Orła Białego. Sapieha udowadnia starożytność Orderu, wskazując, że już Władysław Łokietek wskrzeszał jego istnienie w XIV w., więc musiał mieć on jeszcze dawniejszą metrykę. W ostatnich rozdziałach pisze o restytucji Orderu przez Augusta II Mocnego oraz daje listę żyjących kawalerów. **Dzieło zdobi 11 miedziorytów (wizerunki insygniów orderu, portrety: autora, Lecha, Przemysła I, Władysława Łokietka, Władysława IV) wykonanych przez Jana Surmackiego** (sygn. „Jan Surmacki sculp."), polskiego rytownika działającego w 1. poł. XVIII w. **Piękna opr.:** ciemnobrązowa skóra, na grzbiecie szyldzik z tytulaturą oraz tłocz i złoc. kasetony z ozdobnikami kwiatowymi, lica ujęte ornamentalną bordiurą z motywami akantu, palmet, półksiężyców, gwiazd i muszli. K. tyt. w sta-

77. Rytuał dla polskiego Kościoła. 1647.

78. O Orderze Orła Białego. 1730.

rannej kopii. Drobne ślady po owadach na grzbiecie opr., zabrudzenia i przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Grafika polska XVIII wieku, Warszawa 2008, s. 181-183.
(Patrz ilustracja)

– Kronika Prus –

79. Schütz Caspar. Historia Rerum Prussicarum. Warhaffte Und eigentliche Beschreibung der Lande Preussen, ihrer gelegenheit, namen und teilunge [...]. Darinnen auch Die ankunfft und erbawung der Königlichen Stadt Dantzig [...]. Hierzu ist kommen eine Continuation der Preusischen Chronica [...] [Lipsk] – Islebii (Eisleben) 1599. Typis et sumptibus Grosianis, folio, k. [14], 555, [11], tabl. genealogiczna 1, opr. późniejsza (XVIII w.), płsk. z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 10 000,-

E.XXVII, 282-283. Wydanie 2 (wydanie 1. ukazało się w 1592 r.) **Monumentalna kronika dziejów Prus** autorstwa Caspara Schütza (1540-1594) miejskiego pisarza Gdańska, profesora poetyki na Uniwersytecie w Królewcu, kronikarza i historyka. Dzieło powstało z inspiracji Albrechta Hohenzollerna (1490-1568) księcia w Prusach, który nie był zadowolony z zamówionej wcześniej kroniki dziejów pruskich spisanej przez Lucasa Davida (ta została wydana dopiero w XIX w.) Praca obejmuje dzieje od misji św. Wojciecha w końcu X wieku do sekularyzacji Prus i hołdu Albrechta Hohenzollerna złożonego Zygmuntowi Staremu w 1525 r., zawierając też wiele informacji o księstwach pomorskich i Polsce. Schütz korzystał z bogatego materiału źródłowego, cytował liczne dokumenty m.in. kroniki Piotra z Dusburga, Wiganda z Marburga, Marcina Kromera. **Autor wiele miejsca poświęcił historii Gdańska.** Oferowane drugie wydanie zostało uzupełnione kontynuacją obejmującą wydarzenia od 1525 r. napisaną przez Davida Chytraeusa (1530-1600) teologa i historyka, profesora Uniwersytetu w Rostoku. Część ta ma osobną kartę tytułową, przy zachowaniu ciągłej foliacji. **Dzieło w wydaniu z 1599 roku pozostawało przez blisko 200 lat podstawowym opracowaniem dziejów Prus.** W 1721 roku Rada Miejska Gdańska zleciła Gotfrydowi Lengnichowi sporządzenie kontynuacji kroniki Schütza, który opublikował ją pod tytułem „Geschichte der Preussischen Lande Königlich-Polnischen Antheils**”. Na tablicy genealogia dynastii Jagiellonów.** Błędy w foliacji, ciągłość tekstu zachowana. Opr.:

jasnobrązowy płsk, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych polach tłocz. i złoc. ozdobniki. Na przedniej wyklejce **ekslibris heraldyczny ordynacji Groß Bestendorf (obecnie Dobrocin, gmina Małdyty)** należącej do baronów von Domchardt od końca XVIII w. Nieaktualne noty własnościowe. W tekście liczne podkreślenia i marginalia dawną ręką. Drobne spękania grzbietu i otarcia opr., miejscami charakterystyczne zbrązowienia i zabrudzenia. Ubytek fragmentu tabl. genealogicznej bez szkody dla tekstu. **Rzadkie.**
(Patrz tablica VIII)

80. Sczaniecki Stefan. Pierwsza Wedle Porządku Kościoła Swiętego Zapowiedz Beatyfikacii B. Jana Franciszka Regis [...] Przy solennym Jego Obrazu z Prześwietną Duchowieństwa Farskiego Krakowskiego Tegosz Miasta Stołecznego, Processyą, z Kościoła Nayświętszey Panny Maryi do Swiętey Barbary, wprowadzeniu; Ogłoszona. Kraków 1716. W Drukarni Akademickiey, folio, k. [17], opr. późniejsza, płsk. 350,-

E.XXVII, 326. **Z odręczną dedykacją autora na karcie tytułowej.** Relacja i kazanie z uroczystości zorganizowanej w Krakowie z okazji wieści o beatyfikacji Jana Franciszka Regis (1597-1640) francuskiego jezuity, ogłoszonego świętym Kościoła Katolickiego w 1737 r. Druk dedykowany klerowi i władzom miejskim Krakowa. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. Nieaktualne noty własnościowe. K. tyt. podklejona, miejscami drobne zabrudzenia, zaplamienia i ślady po owadach, poza tym stan dobry.

81. [Sejm czteroletni]. Tagebuch des unterm Bande der Konfoederazion im Jahr 1788 angefangenen und ins gegenwaertige 1789 Jahr fortgesetzen merkwuerdigen Polnischen Reichstages nebst verschiedenen bey dieser Gelegenheit herausgekommenen Schriften. T. 2. Warschau und Leipzig (Warszawa i Lipsk) 1789. Gedruckt und verlegt von Michael Gröll, 8º, k. [2], s. 377-733, tabel rozkł. 2, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 360,-

E.XXI, 14. **Z supereksklibrisem kurlandzkiego rodu baronowskiego von Heyking.** Periodyk wydawany przez **najwybitniejszego drukarza, wydawcę i księgarza epoki stanisławowskiej Michała Gröllа**, zawierający drukowane w języku niemieckim wiadomości i sprawozdania z obrad Sejmu Czteroletniego oraz teksty dotyczące aktualnej sytuacji politycznej w Rzeczypospolitej. Kolejne zeszyty, z ciągłą paginacją ukazywały się co sobotę, a następnie były zbierane w tomy (po 10 lub 12 zeszytów na tom). Łącznie ukazało się pięć tomów. Oferowany tom 2. obejmuje listopad i grudzień 1788 r. oraz początek roku kolejnego (mowy sejmowe, memoriał o miastach, Uwagi nad życiem Zamoyskiego, sprawy dotyczące dysydentów etc.) Opr. ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie szyldzik oraz tłocz. i złoc. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Otarcia opr., miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry (por. poz. następna).
(Patrz ilustracja)

82. [Sejm czteroletni]. Tagebuch des unterm Bande der Konfoederazion im Jahr 1788 angefangenen und ins gegenwaertige 1789 Jahr fortgesetzen merkwuerdigen Polnischen Reichstages nebst verschiedenen bey dieser Gelegenheit herausgekommenen Schriften. T. 5. Warschau und Leipzig (Warszawa i Lipsk) 1789. Gedruckt und verlegt von Michael Gröll, 8º, k. [2], s. 380, tabel rozkł. 2, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 360,-

E.XXI, 14. **Z supereksklibrisem kurlandzkiego rodu baronowskiego von Heyking.** Periodyk z wiadomościami z obrad Sejmu Czteroletniego (zob. poz. poprzednia). Oferowany tom 5. obejmuje okres od lipca do października 1789 r. Zawiera m.in. „Listy ojca do syna" Platera, listy papieża Piusa V do polskich biskupów, pisma dotyczące rewolucji we Francji. Opr. ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie szyldzik oraz tłocz. i złoc. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Otarcia opr., miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

83. Seneca Lucius Annaeus (Minor). Epistolae et Quaestiones naturales. T. 2. (z 3). Patavii (Padwa) 1728. Ex Typographia Seminarii. Apud Joannem Manfre, 12°, k. [1], s. 740, opr. z epoki, skóra z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 500,-

81. Sejm Czteroletni. Periodyk. 1789.

85. Biografia Stanisława Leszczyńskiego.

Z księgozbioru Ewarysta Andrzeja Kuropatnickiego (ekslibris). Tom drugi (z 3, zob. poz. następna) dzieł zebranych Seneki Starszego i Seneki Młodszego. Seneka Młodszy zwany Filozofem (Lucius Annaeus Seneca Minor Philosphus, 4 r. p.n.e. – 65 r. n.e.) rzymski retor, filozof stoicki, poeta i pisarz, wychowawca Nerona, syn Seneki Starszego. W tomie pomieszczono listy i „Zagadnienia przyrodnicze". **E. A. Kuropatnicki (1734-1788)**, starosta buski, potem kasztelan bełski, kawaler Orderu św. Stanisława i Orła Białego, a także historyk, heraldyk (autor „Wiadomości o kleynocie szlacheckim"), geograf i bibliofil. W swym majątku Lipinki koło Gorlic zgromadził bibliotekę oraz archiwum rodowe, m.in. dzięki pomocy żony Katarzyny. Przyjaźnił się także z Józefem Maksymilianem Ossolińskim, z którym dzielił pasję bibliofilską. Kuropatnicki miał ponad 40 rodzajów ekslibrisów, różniących się napisami i zdobieniami. Po jego śmierci zbiory uzupełniał syn Józef, następnie zostały rozproszone – znalazły się m.in. w bibliotece uniwersytetu we Lwowie. Opr.: skóra brązowa, marm., grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą. Drobne otarcia opr., miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

84. Seneca Marcus Annaeus (Senior). Suasoriae, ac Controversiae, cum Declamationum excerptis. T. 3. (z 3). Patavii (Padwa) 1728. Ex Typographia Seminarii. Apud Joannem Manfre, 12°, s. 594, opr. z epoki, skóra z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 500,-

Z księgozbioru Ewarysta Andrzeja Kuropatnickiego (ekslibris). Tom trzeci (z 3, zob. poz. poprzednia) dzieł zebranych Seneki Starszego i Seneki Młodszego. Seneka Starszy zwany Retorem (Lucius/Marcus Annaeus Seneca Senior Rhetor, ok. 54 r. p.n.e. – ok. 39 r. n.e.) rzymski retor, ojciec Seneki Młodszego, dziadek poety Lukana. Tom zawiera dzieła retoryczne. Opr.: skóra brązowa, marm., grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą. Miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

85. Seyler Jerzy Daniel. Leben Stanislai I, Königs von Pohlen, Mit nöthigen Anmerckungen und Urkunden erleütert von S*** [pseud.]. Welchem Das Leben des Cardinals Michael Radziejowski beÿgefüget worden. Magdeburg und Leipzig (Magdeburg i Lipsk) 1740. B.w., 8°, k. [3], s. 282; 62, winietki, finaliki (drzeworyty), opr. XIX-wieczna płsk. z szyldzikiem i złoc., brzegi kart barwione. 300,-

E.XXVII, 415. Wydanie 3 (wyd. 1 ukazało się w 1737 r.) **Biografia króla Stanisława Leszczyńskiego** przypisywana Jerzemu Danielowi Seylerowi (1686-1745) historykowi, rektorowi Elbląskiego Gimnazjum Akademickiego. W części końcowej dodana biografia kardynała Michała Radziejowskiego. W porównaniu z wydaniem pierwszym oferowana edycja miała skrócony tekst i nie posiadała rycin. Oprawa XIX-wieczna: półskórek brązowy, grzbiet płaski podzielony liniami na pięć pól, w jednym polu szyldzik ze złoconą tytulaturą, w pozostałych złota rozeta, brzegi kart barwione. Brak portretu Stanisława Leszczyńskiego, pojedyncze ślady po owadach, nieaktualna pieczątka własnościowa, stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Staropolska myśl techniczna –

86. Solski Stanisław. Geometra Polski To Iest Navka Rysowania, Podziałv, Przemieniania, y Rożmierzania Liniy, Angułow, Figur, y Brył pełnych. Podany do Drvkv przez [...]. Cz. 1-3. Kraków 1683-1686. W Drukarni Gerzego y Mikołaia Schedlow, folio, k. [14], s. 288; k. [3], s. 152; 204, **tabl. ryc. 23 (w tym dwustronne, drzeworyty i miedzioryty)**; **liczne figury w tekście (drzeworyty)**, opr. z epoki, perg., brzegi k. złoc. 15 000,-

E.XXIX, 53-54. **Wydanie 1. jednego z dwóch najważniejszych dzieł Stanisława Solskiego** (1622-1701) polskiego matematyka, geometry, architekta, kapelana hetmana Jana Sobieskiego (późniejszego króla). Solski związany był z licznymi kolegiami jezuickimi m.in. we Lwowie i Krakowie, brał też udział w poselstwach do Turcji, gdzie pracował wśród uprowadzonych z Rzeczypospolitej jeńców. Interesował się architekturą, mechaniką i budową maszyn – skonstruował nawet perpetuum mobile, które opisał w jednym ze swych dzieł – oraz geometrią. Praktyczny podręcznika geodezji dla XVII-wiecznych mierniczych. Przedmowa zawiera wyliczenie przeszkód, „które polerowniejsze odrażają od praktykowania geometrii" (niedostatek ksiąg, brak terminów), dalej znalazła się słowniczek neologizmów terminologicznych autora (**część pojęć wprowadzonych przez Solskiego jest do dziś wykorzystywana przez polskich mierniczych**). Księga 1 (obejmująca teorię geometrii) składa się z 6 głównych działów („zabaw"): Terminy i definicje geometryczne, O rysowaniu linii, O kreśleniu kątów i ich dzieleniu na części i stopnie, O rysowaniu figur, O przemienianiu figur jednej w drugą, Planimetria i stereometria. Księga druga zawiera zabawy 7-11, w których omówiono pomiary odległości, wysokości i głębokości, wyliczanie pól i obwodów figur płaskich bez potrzeby stosowania trygonometrii, podział gruntów. W części trzeciej pomieszczono zabawy 12-14 (obliczenia dotyczące brył, **sztuka rysowania zegarów słonecznych**, reguły arytmetyczne) oraz suplement do zabawy 7. Opr.: pergamin naturalny, na grzbiecie wypisana ręcznie tytulatura. Ekslibris Andrzeja Krzysztofa Łuczaka (1946-2010) kolekcjonera, bibliofila, prezesa Łódzkiego Towarzystwa Przyjaciół Książki. Pęknięcie perg. na grzbiecie, zabrudzenia opr. Drobne zabrudzenia i charakterystyczne zażółcenia kart, poza tym stan dobry. **Wspaniały przykład staropolskiej myśli technicznej. Komplet rycin. Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XI oraz ilustracja)

87. Soter Henrik. Bure Anders. Svecia sive de Suecorum, regis dominiis et opibus. Commentarius politicus. Lugd[uni] Batav[orum] (Lejda). Ex officina Elzeviriana 1631, 24º, k. tyt. (**miedzioryt**), [3], s. 319, opr. nieco późniejsza, skórzana, brzegi k. złoc. 800,-

Opis Królestwa Szwecji ze słynnej serii tzw. „małych republik" wydawanej przez Oficynę Elzewirów w latach 1617-1649. Ukazało się w niej 35 tomików w formacie 24º poświęconych poszczególnym państwom. Wszystkie wydawnictwa Elzevierów charakteryzowały się wyjątkową jakością wykonania i były niezwykle popularne i poszukiwane w ówczesnej Europie. Opis Szwecji przygotowali Anders Bure (1571-1646), szwedzki matematyk i kartograf oraz Henrik Soterus (1600-1645), szwedzki teolog i pedagog. W książeczce znalazły się informacje o geografii, ustroju, obyczajach, armii i szwedzkiej rodzinie królewskiej. Na miedziorytowej k. tyt. umieszczono m.in. wizerunek Gustawa II Adolfa oraz herb królestwa Szwecji. **Piękna oprawa:** brązowa skóra (marokin), grzbiet pięciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, w pozostałych tłocz. i złoc. zdobne kasetony. Na licach bogate ornamentalne bordiury, w centrum luster ujęte w ornament owalne pole z ozdobnikiem (putto zdmuchujące pióro), na wyklejkach pap. marm. Drobne otarcia opr., nieznaczne pęknięcia krawędzi w dolnej części grzbietu, drobne zabrudzenia k., poza tym stan więcej niż dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz tablica II)

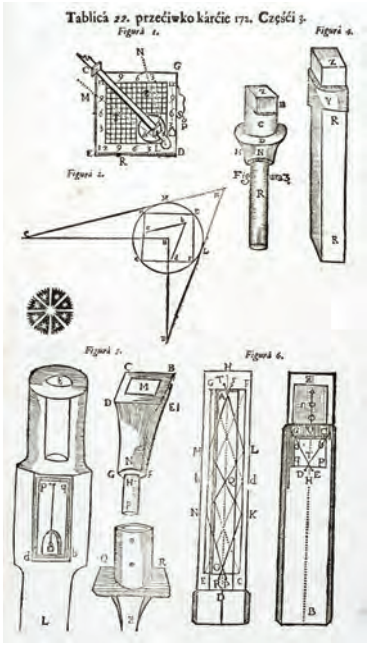

86. St. Solski. Geometra polski. 1683.

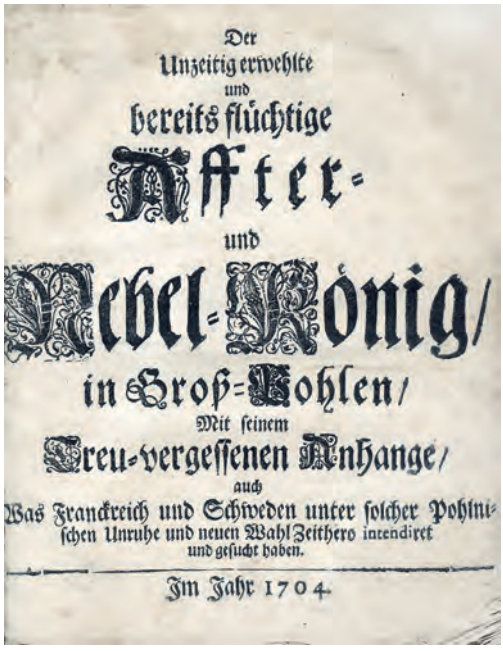

90. [Stanisław Leszczyński]. Traktat polityczny. 1704.

88. [Stanisław Leszczyński]. Berättelse om the Swenska Herrar Ambassadeurernes intog och första audience hos Konungen i Pohlen, som skedde i Warschau den 19/29 julij 1704. B.m., b.r., b.w., 4°, k. [4], opr. współczesna, ppł. 350,-

E.XII, 480. Relacja o przybyciu do Warszawy ambasadora szwedzkiego wysłanego przez Karola XII i o złożeniu przez niego listów uwierzytelniających królowi Stanisławowi Leszczyńskiemu. Szwedzi, toczący wojnę z Saksonią pod panowaniem Augusta II Mocnego, doprowadzili do elekcji Leszczyńskiego na polski tron i długo wspomagali jego zmagania w wojnie domowej z Wettynem wspieranym przez wojska rosyjskie. Tekst w języku szwedzkim. Charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

89. [Stanisław Leszczyński]. Kort Berättelse om förloppet wid Konungens af Pohlen Stanislai den I. och des Drottnings Catharinæ Kröning, som behörigen war utskrefwen och berammad at fulbordas i Warschau den 24. septemb./4. octobris. Anno 1705. Stockholm [1705]. Tryckt unti Kongl. Boktr. Hos Sal. Wankijfs Änkia, 4°, k. [8], opr. współczesna, kartonowa. 300,-

E.XXI, 223. Szwedzka **relacja z koronacji Stanisława Leszczyńskiego i Katarzyny z Opalińskich**, która odbyła się **w kolegiacie św. Jana Chrzciciela w Warszawie** 4 października 1705 r. Do wyboru Leszczyńskiego na króla Polski doprowadził król szwedzki Karol XII, toczący wojnę z Saksonią pod panowaniem Augusta II Mocnego. Tekst w języku szwedzkim. Winieta i finalik w drzeworycie. Drobne zaplamienia, paginacja piórem, poza tym stan więcej niż dobry.

90. [Stanisław Leszczyński]. Der unzeitig erwählte und bereits fluechtige Affter- und Nebel- König in Gross-Polen mit seinem treu-vergessenen Anhange, auch was Franckreich und Schweden unter solcher Polnischen Unruhe und neuen Wahl zeithero intendiret und gesucht haben. B.m. 1704. B.w., 4º, k. tyt., s. 70, okł. pap. marm. 600,-

E.XII, 69. Krótki traktat polityczno-historyczny analizujący sytuację w Rzeczypospolitej w pierwszych latach XVIII wieku. Głównym tematem był **wybór Stanisława Leszczyńskiego** na króla Polski (w tytule oferowanej pracy określanego królem Wielkopolski) **w opozycji do Augusta II** (1704 r.), prowadzący do wybuchu wojny domowej. Anonimowy autor zwracał uwagę na ingerencje francuskie i szwedzkie w sprawy Polski, podkreślając decydującą rolę króla szwedzkiego Karola XII w elekcji Leszczyńskiego i wywołaniu wojny domowej. Zagięcia rogów kart, zabrudzenia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

91. Starowolski Szymon. Institutorum Rei Militaris. Libri VIII. Cracoviae (Kraków) 1646. In Officina Christophori Schedelij, folio, k. [8], s. 523, [1], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, perg. 2400,-

E.XXIX, 192. **Wydanie 2** (wydanie pierwsze ukazało się w Krakowie rok wcześniej). Rozprawa poświęcona zagadnieniom wojskowym napisana przez Szymona Starowolskiego (1588-1656) pisarza, polihistora, kanonika krakowskiego. Oferowana edycja dedykowana jest Janowi Zamoyskiemu, wnukowi słynnego hetmana. Praca dzieli się na osiem ksiąg, w których Starowolski omówił m.in. teorię wojny, dowodzenie i rolę dowódcy, dyscyplinę wojskową, sztukę obwarowywania i oblegania oraz wojnę morską. Przy pisaniu autor korzystał z licznych tekstów starożytnych, zachodnioeuropejskich, ale także ze źródeł polskich (Przyłuski, Stryjkowski). W treści znajdują się **liczne przykłady z dziejów wojen polskich (m.in.: Smoleńsk, Cecora, bunty kozackie, Połock, Lisowczycy, husarze, Kircholm**). Opr. pergamin malowany na czerwono, ze śladami po sznurkach do wiązania. Na k. tyt. zamazane podpisy własnościowe, nieaktualne pieczątki własnościowe. Fragment k. tyt. uzupełniony. Drobne ubytki skóry opr., drobne zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

92. Staszic Stanisław. Uwagi nad Życiem Jana Zamoyskiego Kanclerza i Hetmana W.K. Do dzisieyszego stanu Rzeczypospolitey Polskiey przystosowane. [Warszawa 1785. Michał Gröll], 8°, s. 365, [2], opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 900,-

E.XXIX, 220-222. **Wydanie pierwsze** (wariant pierwszy bez korekty błędów drukarskich). Jedna z najgłośniejszych prac politycznych Stanisława Staszica, a zarazem jedno z głównych dzieł publicystyki reformatorskiej epoki stanisławowskiej. Dzieło ukazało się anonimowo, bez miejsca i roku wydania, z adnotacją „W Heilsbergu, 20 maja 1785". Nawiązywało do wydanej w 1775 r. pracy Franciszka Bohomolca „Życie Jana Zamoyskiego". Na początku znajduje się rozdział poświęcony edukacji, w którym Staszic zawarł swoje przemyślenia pedagogiczne. Następnie przedstawia własne poglądy na sprawy wojska, podatków, kwestie ekonomiczne, prawodawstwo, sądownictwo, kupiectwo. Praca Staszica wywołała obszerną dyskusję i stała się inspiracją dla licznych pism polemicznych wydawanych w początkowym okresie działania Sejmu Czteroletniego. Opr.: ciemnobrązowy płsk. z szyldzikiem. Na licach pap. marm. K. tyt. mocno uzupełniona. Drobne ślady po owadach na opr. i kartach. Ubytki pap. na licach, przebarwienia i zabrudzenia stron, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** Zob. poz. następne (Zbior pism 94 i 95)

93. Staszic Stanisław. Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego Kanclerza y Hetmana W.K. Do dzisieyszego stanu Rzeczypospolitey Polskiey przystosowane. [Łuck przed 4 marca 1789]. B.w., 8°, s. 347, [1], opr. z epoki, płsk., brzegi kart barwione. 1200,-

E.XXIX, 222. **Piracki przedruk** jednej z najważniejszych prac Stanisława Staszica, a zarazem jednego z głównych dzieł publicystyki reformatorskiej epoki Oświecenia. Wydanie pierwsze ukazało się 1787 r. Praca powstała z inspiracji Andrzeja Zamoyskiego. Opierając się na dziełach Jana Jakuba Rousseau, Staszic przedstawił środki mające naprawić Rzeczypospolitą. Tekst składa się z 19 rozdziałów obejmujących zagadnienia z polityki wewnętrznej i zewnętrznej. Od s. 223 następuje „Pochwała Jana Zamoyskiego". Opr.: brązowy płsk z tłocz. ozdobnikami na grzbiecie, na licach pap. marm. Błędy w paginacji. Nieaktualne podpisy własnościowe. Drobne ślady po owadach na opr. i części kart, k. tyt. z niewielkimi uzupełnieniami, zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry. **Rzadka edycja jednej z najważniejszych publikacji epoki stanisławowskiej.** (patrz pozycje następne).
(Patrz ilustracja)

SIMONIS STAROVOLSCI
INSTITVTO
RVM
Rei Militaris,
LIBRI VIII.
Quorum
I. Generalem belli descriptionem continet...
II. Duces qualitates, et officia comprehendit...
III. Delectum militum, disciplinamq; eorum edocet...
IV. (Ordines ...) et artes instruit...
V. Navale pralium describit...
VI. Solertia Ducum facta ostendit...
VII. Subsidia, atq; defendendarū urbiū rationes monstrat.
VIII. Dubia ...
CRACOVIÆ,
Ex Officina Typographi Scholtzij, S. R. M. Typogr.
Anno Dñi M. DC. XXXV.

91. Sz. Starowolski. Traktat militarny. 1646.

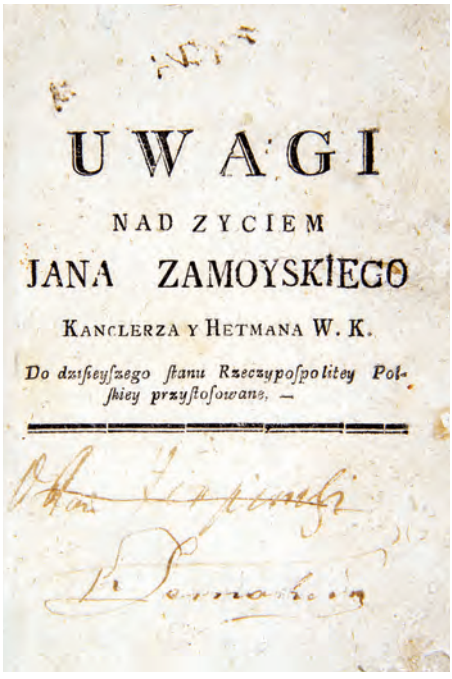
UWAGI
NAD ZYCIEM
JANA ZAMOYSKIEGO
KANCLERZA Y HETMANA W. K.
Do dzisieyszego stanu Rzeczypospolitey Polskiey przystosowane. —

93. St. Staszic. Uwagi. 1785.

94. [Staszic Stanisław]. Zbior pism do których były powodem Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego. Drugie pismo. Sposob Powiększenia Sił Kraiowych w Polszcze przez popisowe Milicye. B.m. 1788. B.w., 8°, k. [2], s. 46, opr. późniejsza, płsk. 300,-

E.XX, 327; XXIX, 131. Pismo polemiczne dotyczące obronności Rzeczypospolitej powstałe w odpowiedzi na opublikowane przez Stanisława Staszica „Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego", które były jednym z głównych dzieł publicystyki reformatorskiej epoki stanisławowskiej. Ponieważ praca Staszica wywołała szeroki odzew i była niezwykle żywo komentowana, rozpoczęto wydawanie serii, która gromadziła poszczególne pisma odwołujące się do niej (w sumie wydano 8 tekstów, zob. poz. następna). Estreicher przypisuje autorstwo oferowanej pracy posłowi Ignacemu Krzuckiemu na podstawie odręcznej noty na jednym z bibliotecznych egzemplarzy. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Egzemplarz nieobcięty. Miejscami drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

95. [Staszic Stanisław]. Zbiór pism do których były powodem Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego. Trzecie pismo. Zgoda i Niezgoda z Autorem Uwag nad życiem Jana Zamoyskiego. B.m. 1788. B.w., 8°, k. [2], s. 58, opr. późniejsza, płsk. 300,-

E.XVIII, 549. Pismo polemiczne powstałe w odpowiedzi na opublikowane przez Stanisława Staszica „Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego", które były jednym z głównych dzieł publicystyki reformatorskiej epoki stanisławowskiej. Ponieważ praca Staszica wywołała szeroki odzew i była niezwykle żywo komentowana, rozpoczęto wydawanie serii, która gromadziła poszczególne pisma odwołujące się do niej. Estreicher podaje jako autora oferowanej pracy Jacka Jezierskiego (1722-1805) kasztelana łukowskiego, pisarza politycznego i publicystę. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Miejscami drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

96. Stęplowski Kazimierz Franciszek. Luctus Fatalis Intra Lvxvs Baltassaris Regis Babiloniorvm Solenniter, Sed Impie Commenssantis Latitans Ac Ex Theatre a Nobili Academiae Culmensis Iuventute inter hilaria Bacchi In Frequentissima Magnorum Hospitvm Facie Manifestatus Opera. Thorvnii (Toruń) [1728]. Impressit Ioh. Nicolai Nobil. Senat. & Gymn. Typographus, fol., k. [5], brosz. 300,-

E.XVIII, 292. Broszura autorstwa Kazimierza Stęplowskiego (1700–1772) kanonika krakowskiego, dziekana kościoła św. Floriana w Krakowie, doktora teologii, wykładowcy i rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Utwór zawierający program przedstawienia teatralnego, które przybliżało postać starotestamentowego króla Baltazara, symbolizującego złego władcę. Dziełko w formie polsko-łacińskiego argumentum. **Na odwrocie s. tytułowej herb miasta Chełmna** (drzeworyt). Estreicher wymienia tylko dwa egzemplarze. Ubytki karty tytułowej, poza tym stan dobry.

97. [Sułkowski Aleksander]. Presser Michael Lorentz. Als unsre Landes-Sonne Sr. Excellence [...] Herr Alexander Joseph [...] Graf von Sułków Sułkowski, Wie auch Graf und Erbherr zu Lissa [...] B.m. (Leszno) 1742. Michael Lorentz Presser, k.2. 380,-

E. nie notuje. Panegiryczny utwór na cześć Aleksandra Józefa hr. Sułkowskiego (1695-1762), byłego premiera Saksonii, który nabywszy **dobra Leszno i Rydzyna od króla Stanisława Leszczyńskiego**, po 1741 r. obrał wielkopolskie posiadłości jako stałą siedzibę. Druk wydany z okazji przypadających 15. marca urodzin Sułkowskiego, datowany na 19. marca. Autorem tekstu jest miejscowy drukarz, który w bardzo służalczym tonie chwali pana na Lesznie. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry.

98. [Śląsk]. Karol VI Habsburg. Edykt dla Królestwa Czech i krajów zależnych (Śląsk) dany w Wiedniu 27. marca 1727. B.m. (Wrocław) [1727]. B.w., folio, k. [5], brosz. 200,-

E. nie notuje. Druk w języku niemieckim. Edykt podtrzymujący i potwierdzający wydane wcześniej patenty na produkcje oraz dostawy prochu i saletry w Królestwie Czech i na Śląsku wystawiony 27. marca 1727 r. przez cesarza Karola VI Habsburga (1685-1740) ostatniego męskiego przedstawiciela tej dynastii. Winieta drzeworytowa. Stan bardzo dobry.

99. [Targowica]. Okęcki Antoni Onufry. List Pasterski względem publicznych Supplikacyi. [Warszawa 1792. B.w.], folio, k. [1], oryg. arkusz wyd. 150,-

E.XXIII, 206 (notuje tylko 1 egzemplarz). List pasterski Antoniego Onufrego Okęckiego (1729-1793) – biskupa poznańskiego i warszawskiego, kanclerza wielkiego koronnego, stronnika konfederacji targowickiej. List wzywa wiernych do wzmożenia modlitw za kraj, w pozytywnym świetle ocenia konfederację targowicką: „Możesz nam bydź co właściwszego i potrzebnieyszego, iak teraz szczególniey prosić Boga, aby powołanym do dźwignienia Rzpltey ścisłym Konfederacyi Jeneralney Koronney związkiem pod Targowicą złączonym i zostaiącym przy sterze Rządu, udzielał Mądrości, która przodkuie radom Jego przedwiecznym? Aby im dał Ducha zgody, iedności i miłości Braterskiey? Aby natchnął i napełnił Serca ich sprawiedliwością, którą stoią Państwa i Narody". Ślad złożenia, stan dobry. **Rzadkie.**

100. Traktaty między mocarstwami Europeyskiemi od roku 1648 zaszłe. Podług lat porządku. Z przyłączoną potrzebney historyi wiadomością opisane. T. 1 (z 6). Warszawa 1773. W Drukarni J. K. Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, 8°, k. [1], s. 340, k. [1], opr. z epoki, skórzana. 300,-

E.XXXI, 281-282. Całość dzieła obejmowała 6 tomów wydanych w latach 1773-1790. „Podaje ono informacje o ważniejszych traktatach międzynarodowych europejskich w okresie lat 150; ważniejsze dla nas w tekście całkowitym (ale w przekładzie polskim); nie dotyczące nas bezpośrednio w streszczeniu. Jest to więc niejako historia dyplomatyczna Europy, nawiązana do zawieranych między mocarstwami traktatów i oparta na ich streszczeniu lub na ich tekstach" (Estreicher). T. 1. zawiera traktaty z lat 1649-1699 (Kozacy, Szwedzi, Turcy). Opr.: skóra brązowa, grzbiet sześciopolowy, w polu 2.

tłocz. i złoc. tytulatura, w pozostałych kwiatowe ozdobniki. Zamazane noty własnościowe. Ślady po owadach na opr., nieliczne zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.

101. Vastovius Joannes. Vitis Aquilonia, sive vitae sanctorum regni Sveo-Gothici. Emendavit et notis illustravit Ericus Benzelius filius. Upsaliae (Uppsala) 1708. Typis Johannis Henrici Werneri, 4°, k. [13], s. 160, kol. 84, opr. późniejsza, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 1000,-

E.XXXII, 257. **Wydanie 2.** Zbiór legend i żywotów świętych skandynawskich (głównie szwedzkich) autorstwa Joannesa Vastoviusa (1576?-1642) nawróconego na katolicyzm szwedzkiego księdza, pisarza kontrreformacyjnego, kanonika warmińskiego, kapelana i bibliotekarza Zygmunta III Wazy. **Obszerna dedykacja dla Zygmunta III.** Pierwsze wydanie ukazało się w Kolonii w 1623 r. Oferowane wyd. 2. przygotował do druku i opatrzył komentarzem oraz przypisami Erik Banzelius młodszy (1675-1743) teolog, uczony, arcybiskup Uppsali, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli szwedzkiego oświecenia. Opr. płsk., grzbiet czteropolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na licach pap. marm. Nieaktualna nota własnościowa na przedniej wyklejce. Drobne zabrudzenia i zaplamienia kart, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

102. Wachter Johann Georg. Archaeologia nummaria, continens præcognita nobilissimæ artis, quæ nummos antiquos interpretatur. Lipsiae (Lipsk) 1740. Ex Officina Breitkopfiana, 4°, k. [2], s. 150, k. [1], **ilustr. w tekście 20 (miedzioryty), winietka tyt. (miedzioryt)**, winietki, finaliki, inicjały (drzeworyty), opr. z epoki perg. naturalny ze zwięzami pergaminowymi, brzegi k. barwione. 800,-

Wydanie 1. Zbiór rozpraw dotyczących numizmatyki antycznej autorstwa Johanna Georga Wachtera (1663-1757), niemieckiego uczonego i filologa. Znalazły się w nim m.in. teksty poświęcone wynalezieniu pieniądza i jego przemianom w starożytności, najstarszym monetom greckim, macedońskim i rzymskim. Oferowane dzieło dobrze pokazuje metody badawcze osiemnastowiecznej numizmatyki. Na tablicach podobizny awersów i rewersów monet. Oprawa lekko zabrudzona, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

– O przyczynach upadku Polski –

103. Williams John. The rise, progress, and present state of the Northern Governments; United Provinces, Denmark, Sweden, Russia, and Poland, or observations on the nature, constitution, religion, laws, policy, customs, and commerce of each government… and on the circumstances and conjunctures which have contributed to produce the various revolutions which have happened to them. T. 1-2 (w dwóch wol.). London (Londyn) 1777. T. Becket, Adelphi, Strand, 4º, s. XXII, 676; [4], 659, opr. z epoki płsk. ze złoc. i tłocz. na grzbietach. 8000,-

E. XXXIII, s. 31-32 (Estreicher zna z wydań angielskich tylko edycję 4-tomową z 1777 r.); Cox, t. 1, poz. 1777. **Opis trwającej pięć lat podróży po krajach Europy Północnej,** angielskiego podróżnika, Johna Williamsa (1751-1814). T. 1: dzieje Holandii, Danii i Szwecji oraz początek opisu Rosji. T. 2: dalsza część dziejów Rosji doprowadzona do 1777 r. Zawiera rozdziały o jej ustroju, obyczajach, stanie ekonomicznym, dochodach i wojsku. Pozostała część tomu **poświęcona jest Polsce, w tym dziejom zamieszek i rozbiorom Polski.** Autor interesuje się nie tylko dziejami politycznymi, ale i stanem ekonomicznym i społecznym opisywanych krajów. W pracy swojej korzysta z licznych źródeł archiwalnych. Przeprowadził kwerendę w Moskwie oraz w Polsce. **Pracował głównie w bibliotece Załuskich, czytał pisma Sarnickiego, Krasińskiego, Karnkowskiego, Chwałkowskiego,** Kochowskiego, Pawła Potockiego, Fredry, dzieła Załuskich. Korzystał z informacji od familii
Potockich i z kół protestanckich. Dzieje Polski rozpoczyna od krótkiego opisu geograficznego, po którym następuje historia panowania królów, doprowadzona aż do panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego. Jako protestant, interesował się szerzej sprawą dysydentów i ich rzekomego ucisku. Wspomina o konfederacji barskiej, porwaniu króla, układzie trzech mocarstw poprzedzającym I rozbiór Polski oraz roli, jaką w tym wydarzeniu odegrali Katarzyna II i Fryderyk Wielki. Pisze też o polityce

IOANNIS VASTÓVII,
GOTHI,
VITIS AQUILONIA,
Sive
VITAE SANCTORUM
REGNI SVEO-GOTHICI.
EMENDAVIT ET NOTIS ILLUSTRAVIT
ERICUS BENZELIUS FILIUS.
UPSALIAE
Typis JOHANNIS HENRICI WERNERI, Typographi
Regii & Academiæ Upsalensis.
CIↃ IↃ CC VIII.

101. J. Vastovius. Legendy skandynawskie.

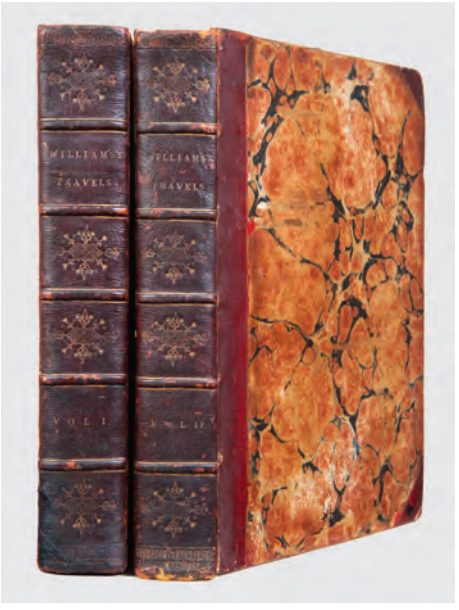

103. J. Williams. Przyczyny upadku Polski. 1777.

tego władcy wobec Gdańska i wyjaśnia znaczenie portu dla Anglii. Gani surowość praw wobec ludu i niedoskonałość trybunałów. W części poświęconej obyczajom **pisze o złotej wolności szlacheckiej, wpływach kleru, niskim stanie rozwoju kupiectwa i handlu,** podkreślając zarazem opłakany stan manufaktur. Pisząc o ciemnocie polskiego chłopa, autor twierdzi, że Polska nie może mieć kultury, gdyż chłop jest zbytnio uciskany. W rozdziałach o dochodach i siłach zbrojnych pisze, że zbytek i przepych dowódców w wojsku jest niewspółmierny w stosunku do słabości i nikłości polskiego wojska. Podkreśla fakt, że **ówczesna Polska jest rządzona przez arystokrację najbardziej tyrańską ze wszystkich mu znanych.** Despotyzm jest godną potępienia formą rządu, ale anarchiczne rządy złej arystokracji są według niego jeszcze gorsze, gdyż wywołują niezadowolenie i zamieszki, a Polska, w tym stanie, w jakim jest, nie może się bronić przed sąsiadami. Mimo licznych uwag krytycznych, dzieło napisane zostało obiektywnie, z dużym znawstwem i zauważalną nutą życzliwości dla Polski. Autor czarno jednak widzi dalszy los państwa i przewiduje kolejne rozbiory. Ważne podsumowanie historii schyłku I Rzeczpospolitej. Niewielki ubytek krawędzi i pęknięcia grzbietu reperowane, miejscami nieduże zażółcenia w tekście. Stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

104. Williams John. Histoire des Gouvernements du Nord, ou de l'Origine et des Progrès du Gouvernement des Provinces-Unies, du Danemark, de la Suède, de la Russie et de la Pologne, jusqu'en 1777 [...] T. 1-4 (4 wol.) Amsterdam 1780. B.w., 8°, s. XII, 647; k. [2], s. 502; k. [3], s. 576; k. [3], s. 575, winietki (drzeworyty), jednolita opr. z epoki, skórzana z dwoma szyldzikami i złoc. na grzbiecie, brzegi k. marm. 2400,-

E.XXXIII, 31-32. **Pierwsze wyd. w jęz. francuskim** (oryginał angielski ukazał się w 1777 r.) **Opis podróży po krajach Europy północnej** odbytej przez angielskiego podróżnika Johna Williamsa (1751-1814). Zawiera wiadomości o Niderlandach, Danii, Szwecji, Rosji i **Polsce, której w całości poświęcony jest tom 4.** Pisząc o Rzeczypospolitej, autor wykorzystał liczne źródła archiwalne zebrane w polskich i rosyjskich archiwach i bibliotekach. Pracował głównie w bibliotece Załuskich, studiował prace Sarnickiego, Krasińskiego, Karnkowskiego, Chwalkowskiego, Kochowskiego, Pawła Potockiego, Fredry, dzieła Załuskich. Korzystał z informacji uzyskanych od familii Potockich i z kół protestanckich. Dzieje Polski rozpoczął krótkim opisem geograficznym, po którym zamieścił historię panowania po-

104. J. Williams. Podróż po Polsce. 1780.

ADWENT
z POSTEM
Kázaniami o Sądzie Bożym, o Męce Páńskiey, o pokucie, o zmartwychwstaniu ciała zmarłych, y innych Prawdach Wiáry Chrześciańskiey, ku wygodzie Chwale Bożkiey, y pożytkom Duszludzkich po rożnych Katedrach
z Regestrem Kazánnyrzkim ná wszystkie Roku Niedziele,
ZAPOWIEDZIANY.
Głośnemu ná wszystkie czasy Imieniowi
JJ. WW. Jch Mciow Pánow,
KAROLA
Márgrábi ná Mirowie z WIELOPOLSKICH
GONZAGI
MYSZKOWSKIEGO,
Koniuszego Koronnego, Generała Mało-Polskiego, Krakowskiego, Lipinskiego STAROSTY.
JANA
Czesnika Kor: Starosty Lackoronskiego,
HIERONIMA
STAROSTY Zarnowieckiego, Generała Woysk J.K.Mći y RzeczyPospolitey,
WIELOPOLSKICH,
Ná Zywcu, y Pielkowey Skale S. P. R.
HRABIÓW, KAWALEROW
ORŁA BIAŁEGO,
Ná dowod, y powinney Oświadczenie wdzięczności
POŚWIĘCONY.
Przez X. Semotá od S. Florýána Scholará Pisarow, Prowincyi Polskiey Assystenta
Roku Páńskiego 1749.
W WARSZAWIE

106. S. Wysocki. Kazania. 1749.

szczególnych królów, doprowadzoną do czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego. Wspomniał o sprawie dysydentów, konfederacji barskiej, porwaniu króla, układzie trzech mocarstw poprzedzającym pierwszy rozbiór Polski. **Opisał politykę Fryderyka Wielkiego wobec Gdańska**, wyjaśniając znaczenie tego portu dla Anglii. Ganił surowość praw wobec ludu i niedoskonałość trybunałów. Wyjaśnił znaczenie konfederacji, starostw, liberum veto. W części poświęconej obyczajom pisał o złotej wolności szlacheckiej, wpływach kleru, niskim stanie rozwoju kupiectwa i handlu, podkreślając zarazem opłakany stan manufaktur. W rozdziałach o dochodach i siłach zbrojnych zwrócił uwagę, że **zbytek i przepych dowódców wojskowych jest niewspółmierny w stosunku do słabości i nikłości polskiego wojska**. Praca napisana została obiektywnie, z dużym znawstwem i zauważalną nutą życzliwości dla Polski. Autor pesymistycznie ocenił jednak dalszy los Rzeczypospolitej, przewidując kolejne rozbiory. Opr.: brązowa skóra marm., grzbiety pięciopolowe, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą i numeracją tomów, w pozostałych tłocz. i złoc. zdobienia z motywami roślinnymi, pap. wyklejek marm. Nieliczne drobne uszkodzenia i otarcia opr. W t. 3. i 4. zaplamienia i ślady zalania części kart, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

– Polemika z Rejem –

105. Wujek Jakub. Postilla Catholica tho iesth Kazania na każdą niedzielę y na każde święto przez cały rok, według wykłady samego prawdziwego Kościoła Świętego Powszechnego dla pospolitego człowieka teras nowo a prosto językiem polskim napisana. Cz. 1-2 (1 wol.) Kraków 1573. Mattheus Siebeneycher, folio, k. [18], s. 849, k. [3], **ryc. w tekście (drzeworyty),** inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 18 000,-

E.XXXIII, 389-391. **Wydanie 1**. Cz. 1-2. Część 3. ukazała się w Krakowie w 1575 r. Druk gocki. **Pierwsza postylla katolicka wydana w języku polskim, opracowana przez Jakuba Wujka** (1541-1597) jezuitę, katolickiego tłumacza Pisma Świętego, wybitnego teologa i polemistę. Postylla Wujka ma charakter apologetyczny i polemiczny wymierzony przeciwko głównym herezjom epoki (luteranizmowi, kalwinizmowi, antytrynitaryzmowi). Wszystkie kazania i postylle są sformułowane w ten sposób,

aby bronić głównych dogmatów wyznania katolickiego oraz atakować artykuły wiary dysydentów. Niemal nie ma w nich nauki moralnej i etycznej. Nie pojawiają się również tematy społeczne i polityczne. Wujek przywołując fragmenty z pism m.in. Lutra, Kalwina i Melanchtona obala ich argumenty. Z polskich autorów szczególnie silnie polemizuje z Postyllą Mikołaja Reja. Estreicher sugeruje nawet, że dzieło Wujka zostało stworzone jako odpowiedź na tę pracę, o której autorze kaznodzieja pisze na s. 338 „Bo jako ten pismo ma wykładać, który się go jako żyw nie uczył? Który swe lata w żarciech i karciech, w dworstwie, w szyderstwie, w kunściech a w rymowaniu strawił?". **Ozdobą tekstu są liczne wysokiej klasy drzeworyty ze scenami biblijnymi.** Opr.: pergamin naturalny, na grzbiecie wypisana tytulatura. Na licach tłoczenia, na przednim w polu centralnym scena ukrzyżowania, na tylnym scena zmartwychwstania. Pola obwiedzione pasem z wizerunkami postaci biblijnych. Zachowane klamry, na współcześnie dodanych pasach skóry. Dawny wpis własnościowy. Oprawa czyszczona. Karty czyste, miejscami z drobnymi uzupełnieniami, poza tym stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica VII oraz tablica IX)

106. Wysocki Samuel. Adwent z postem kazaniami o Sądzie Bożym, o Męce Pańskiej, o pokucie, o umartwianiu pięciu ciała zmysłów, y inszych prawdach wiary chrześcianskiey, ku większej chwale Boskiey, y pożytkom dusz ludzkich po różnych katedrach z regestrem kaznodzieyskim na wszystkie roku niedziele, zapowiedziany... Warszawa 1749. Collegium XX. Scholarum Piarum, folio, k. [6], s. 775, [9], inicjały, winietki (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana, brzegi k. barw. 4000,-

E.XXXIII, 462-463. Zbiór kazań pijara Samuela Wysockiego (1706-1771) napisanych piękną, czystą polszczyzną, zawierających treści moralizatorskie, wygłaszanych od 1735 r. w Warszawie oraz w katedrze krakowskiej. Na odwrocie k. tyt. herb Starykoń Wielopolskich w panopliowym sztafażu. Wierszowane **dedykacje imienne 38 młodzieńców ze znakomitych rodów szlacheckich i magnackich** na cześć rodu Wielopolskich (wśród nich przedstawiciele rodzin m.in. Borzęckich, Bystrzanowskich,Czapskich, Jordanów, Lasockich, Linowskich, Mierów, Narzymskich, Podkańskich, Ponińskich, Rudzińskich, Sapiehów, Szołdorskich, Reyów, Russockich, Szymanowskich, Świdzińskich, Święcickich, Tarłów, Tuchołków i Wodzickich). Zażółcenia i drobne zaplamienia, krawędzi części kart wzmacniane, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

107. [Zygmunt I Stary]. Fassmann David. Gespräche in dem Reiche derer Todten, hundert vier und sechszigste Entrevuë Zwischen Dem grausamen König von Dänemarck, Schweden und Norwegen, Christierno, Der sein Leben in einem 27. jährigen Gefängniss beschlossen, und Sigismundo I. König in Pohlen, Worinnen die sonderbare Historie beyder Potentaten, folglich aber überaus merckwürdige Begebenheiten, enthalten. Samst dem Kern derer neuesten Merckwürdigkeiten, und darüber gemachten curieusen Reflexionen. Leipzig (Lipsk) 1732-1733. Verlegts Wolffgang Deer, 4°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [1], s. 245-316, opr. współczesna, brosz., brzegi k. barw. 800,-

E.XVII, 123 (notuje egzemplarz z inną wersją tytułu). 164. numer czasopisma „Gespräche in dem Reiche derer Todten" („Rozmowy w krainie umarłych") redagowanego w latach 1718-1740 przez Davida Fassmanna (1685-1744) niemieckiego historyka, dziennikarza i pisarza. Czasopismo miało charakter moralizatorski, gatunkowo było zbliżone do angielskiego „The Spectator". Każdy numer był osobnym fikcyjnym dialogiem między znanymi postaciami historycznymi (nie tylko zmarłymi), które najczęściej żyły w rzeczywistości w zupełnie innych czasach. Rozmówcy dyskutowali między sobą różne kwestie etyczne i moralne, często inspirowane ich poczynaniami za życia. W oferowanym numerze znalazł się **dialog między królem Polski Zygmuntem I Starym a Chrystianem II Oldenburgiem (1481-1559) królem Danii, Szwecji i Norwegii**, który obalony spędził ostatnie 27 lat swojego życia w niewoli. **Na miedziorytowym frontispisie wizerunki rozmówców.** Charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

107. Rozmowy królów. 1732-1733.

108. Panowanie Zygmunta III Wazy.

– O tron szwedzki –

108. [Zygmunt III Waza]. Werwing Jonas. Konung Sigismunds och konung Carl den IX:des historier, uti hwilka beskrifwes Sweriges rikes då warande oroliga tilstånd, samt desz med Dannemarck, Pålen och Ryszland förda krig, sammanskrefna af… och nu af des handskrift : i allment tryck med korta anmärckningar och et omständeligt register utgifna af Anders Anton von Stiernman. Cz. 1-2 w dwóch wol. Stockholm (Sztokholm) 1746-1747. Tryckt hos Lorentz Ludwig Grefing, s. [34], 470, [76], **tabl. ryc. 2 (miedzioryt rozkł.)**; s. [4], 238, winietki, finaliki, inicjały (drzeworyty); **acc.:**
Bilagor Til Konung Sigismunds Och Konung Carl den IX:s Historier. Stockholm (Sztokholm) 1747. Tryckt hos Lorentz Ludwig Grefing, s [2], 272, 4°, opr. jednolita z epoki w 2 wol., skóra ze złoc. i tłocz., brzegi kart barwione. 2800,-

E. XXXII, 392. Oparta na źródłach historia panowania Zygmunta III Wazy (króla Szwecji w latach 1592-1599) i Karola IX Sudermańskiego. Narracja obejmuje lata 1544-1610. W przedmowie autor omawia wykorzystane druki i rękopisy (m.in. dzieła Łubieńskiego, Piaseckiego, Łaskiego). Na końcu dodana obszerna część źródłowa z wyborem dokumentów z lat 1587-1604. W tekście liczne polonika. Przed kartą tytułową t. 1 efektowne **miedziorytowe portrety Zygmunta III Wazy i Karola IX**. Pęknięcia i naderwania jednego portretu (częściowo podklejone), stare zapiski na wyklejkach, w t. 1-szym 3 ostatnie konserwowane, tylna wyklejka nowa, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Oprawa z wizerunkami Zygmunta Starego, Bony, Zygmunta Augusta –

109. [Wolf Hieronim]. Suidae Historica, caeteraque omnia que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant, solis verborum explicationibus… (quae quidem in vulgatis Lexicis passim extant) praetermissis: Opus iucunda rerum varietate et multiplicieruditione refertum: nunc primum liberalitate Magnifici et Generosi viri D. Caroli Villinger, Baronis a Schoeneberg, Caesareae Maiestati a consiliis: opetra vero ac studio Hiero. Wolfii in latinum sermonum conversa. Acessit Rerum et verborum extra ordinem alphabeticum memorabilium Index. Basileae (Bazylea) 1564. Apud Joannes Oporinum et Hervagium, s. 10, 1095, [1], sygnet drukarski, inicjały w drzeworycie, folio, opr. skóra z epoki naciągnięta na deskę z bogatymi tłocz. na obydwu licach z użyciem radełka jagiellońskiego. 8000,-

Wydanie 1. Na k. tyt. napis proweniencyjny: „Joannes Opatoviensis Canonicus et Praedicator Leopoliensis me prossidet pro loco" („Nabył mnie Jan Opatowczyk, Kanonik i Kaznodzieja Lwowski") oraz pieczęć. Przekład łaciński tzw. księgi Suda, leksykonu bizantyjskiego z X wieku n.e. w tłumaczeniu wybitnego znawcy Bizancjum, Hieronima Wolfa (1516-1580), niemieckiego humanisty i filologa (zarówno autorstwo jak i pochodzenie nazwy słownika nie zostały do tej pory przez badaczy rozpoznane). Dzieło, cieszące się ogromną popularnością w dobie renesansu, zawiera w większości wiadomości historyczne i literackie, poza tym przekazuje informacje z teologii, geografii i filozofii, a także cytuje wiele fragmentów zaginionych utworów klasyków i innych autorów greckich. **Piękna renesansowa oprawa jagiellońska.** Deski obciągnięte tłoczoną skórą. Tytuł ze śladami złoc. W centrum oprawy, tłoczony ślepo medalion arabeskowy z motywami roślinnymi. Wokół rama z postaciami świętych i sentencjami łacińskimi. Grzbiet sześciopolowy gładki. Na tylnej okładzinie w bordiurach z motywów roślinnych dwie ramki z portretami wykonanymi radełkiem jagiellońskim. **W medalionach portrety Zygmunta Starego, królowej Bony, Zygmunta Augusta i jego trzeciej żony, Katarzyny Habsburżanki.** Brak indeksu, o którym jest mowa w tyt. Zachowana klamra z epoki. Wyklejki po konserwacji, k. tyt. wzmocniona przy grzbiecie. Stan oprawy bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica II oraz ilustracja)

– Oprawa renesansowa z wizerunkami Batorego i Zygmunta III –

110. Piatti Girolamo. De bono status religiosi libri III. Augustae Trvirorum (Trewir) 1593. Excudebat Henricus Bock, 4°, k. [4], s. 703, [13], inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skóra. 3000,-

E. notuje tylko polskie tłum. (XXIV, 337). **Traktat o stanie duchownym i korzyściach duchowych płynących z życia zakonnego** autorstwa włoskiego jezuity Girolamo Piattiego (Hieronymus Platus, 1545-1591). Tekst podzielony na trzy księgi. Autor scharakteryzował cechy stanu duchownego, skupiając się przede wszystkim na życiu zakonnym. Wskazał jakie korzyści przynoszą zakonne reguły posłuszeństwa, ubóstwa i czystości. Pisał o źródłach godności kleru i przypominał, że duchowni swym sposobem życia ciągle walczą z szatanem, który oblega ludzkość. Księga trzecia ma charakter polemiczny, Piatti odpowiada w niej na argumenty atakujących model życia zakonnego. W 1606 r. dzieło ukazało się w języku polskim pod tytułem „Dobra duchowne stanu zakonnego". **Późnorenesansowa oprawa krakowska (być może z warsztatu Kaspra Rajmana starszego)**: skóra brązowa, grzbiet czteropolowy podzielony zwięzami. Na licach bogate tłoczenia. Przednie: lustro obwiedzione bordiurą z motywów roślinnych, w jego centrum medalion z popiersiem Chrystusa (w otoku inskrypcja: „IESVS CHRISTVS FILIVS DEI VIVI SALVATOR MUNDI REX REGUM ET DOMINUS DOMINANTIU[M]"), w około którego ozdobniki z motywami kwiatu lilii i palmet. Tylne: Kompozycja z koncentrycznych pasów wykonanych radełkiem, na przemian pustych i wypełnionych ornamentem kandelabrowym, w który ujęte powtarzające się medaliony z wizerunkami królów Stefana Batorego (inskrypcja: „STEPHA") i Zygmunta III Wazy (inskrypcja: „SIG:III"). Zachowane fragmenty metalowych klamer. Zabrudzenia i zażółcenia, na kilku ostatnich kartach i wyklejce ślady po owadach, poza tym stan więcej niż dobry.
(Patrz ilustracja)

---

109. Oprawa jagiellońska. XVI w.

110. Oprawa renesansowa. XVI w.

– Superekslibris miasta Królewca –

111. Bellarmino Roberto. Novendecim varii argumenti opuscula [oraz] Supplementum tomi septimi (1 wol.) [Opera. T. 7 z 7]. Coloniae Agrippinae (Kolonia) 1617-1619. Sumptibus Bernardi Gualtheri, folio, k. [4], kolumn 1680, k. [6], 1681-2212, s. 59, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana. 3000,-

Tom dzieł zebranych Roberta Bellarmina (1542-1621) ogłoszonego świętym i doktorem Kościoła Katolickiego włoskiego jezuity, kardynała, **inkwizytora nadzorującego proces i egzekucję Giordana Bruna**. Zawiera m.in. jedne z najsłynniejszych jego prac „De potestate Summi Pontificis in rebus temporalibus", „De arte bene moriendi" i „**De officio principis Christiani". E. XII, 449 (inne wyd.) Ten ostatni traktat autor zadedykował polskiemu królewiczowi Władysławowi, synowi Zygmunta III Wazy.** Oprawa: świńska skóra, grzbiet sześciopolowy. **Bogate tłoczenia na licach:** wykonane radełkiem koncentryczne pasy z ornamentami roślinnymi, kandelabrowymi, wizerunkami postaci biblijnych (m.in. Chrystus, Król Dawid), otaczające środkowe pole, w którym głowa Chrystusa w otoczeniu herbów Prus Książęcych i trójmiasta królewieckiego (Starego Miasta, Lipnika i Knipawy). Dawne noty własnościowe mieszkańców Królewca. Zabrudzenia opr., miejscami na kartach drobne zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowna oprawa.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Superekslibris księżnej Anny Ossolińskiej –

112. Fénelon François. Abrégé des Vies des anciens philosophes, avec un recueil de leurs plus belles maximes. Amsterdam 1727. Chez R. & J. Wetstein & G. Smith, 8°, s. 265, [1], winietki, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. barw. 700,-

111. Supereksklibris m. Królewca. XVII w.

112. Supereksklibris A. Ossolińskiej. XVIII w.

Z księgozbioru księżnej Anny z Jabłonowskich Ossolińskiej (ok. 1697-1756), żony Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego (1676-1756) – supereksklibris heraldyczny (Topór Ossolińskich i Prus III Jabłonowskich), tłocz. złotem na przednim licu, nota własnościowa na k. tyt. „Duchesse Ossolinska". Życiorysy filozofów starożytnych autorstwa Françoisa de Salignac de la Mothe, znanego jako François Fénelon (1651-1715) francuskiego pisarza, poety, teologa i krytyka absolutyzmu. Opr.: skóra brązowa, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz., złoc. ozdobniki z motywami roślinnymi. Otarcia krawędzi oprawy, poza tym stan więcej niż dobry.
(Patrz ilustracja)

– Supereksklibris Biblioteki Ordynacji Zamoyskiej –

113. Heurnius Johannes. De febribus liber. Lugduni Batavorum (Lejda) 1598. Ex Officina Plantiniana, 4°, k. [4], s. 167, [5], opr. XIX w., płsk. 750,-

Z księgozbioru Biblioteki Ordynacji Zamoyskiej (supereksklibris, pieczątka: „Duplikat wymieniony"). Rozprawa medyczna poświęcona gorączkom autorstwa Johannesa Heurniusa (Jan van Heurne, 1543-1601) holenderskiego lekarza i filozofa, profesora Uniwersytetu w Lejdzie, zasłużonego wprowadzeniem praktycznego nauczania medycyny (w kontakcie z pacjentem). Biblioteka Ordynacji Zamoyskiej w Warszawie została założona przez XII Ordynata Stanisława Kostkę Zamoyskiego (1775-1856), który przejął księgozbiory ojca i brata i w 1811 roku kupił Pałac Błękitny, w którym ulokował książki z Zamościa, Podzamcza i częściowo z Klemensowa. Opr.: zielony płsk, na licach zielony pap. marm. Drobne otarcia opr., blok lekko poluzowany, zabrudzenia i przebarwienia na kartach, podkreślenia w tekście, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Supereksklibris Anny Uruskiej –

114. Lafond Joseph-Aignan Sigaud de. Dictionnaire des merveilles de la nature. T. 1-3 (3 wol.) Paris (Paryż) 1802. Chez Delaplace, 8°, k. [2], s. IV, 519; k. [2], s. 548; k. [2], 533, jednolita opr. z epoki, płsk. z szyldzikami, brzegi k. barw. 1500,-

113. Superekslibris Biblioteki Ordynacji Zamoyskiej.

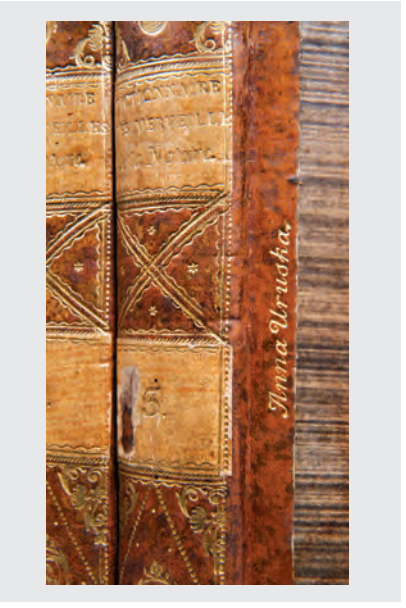

114. Superekslibris Anny Uruskiej. XIX w.

Z księgozbioru Anny Uruskiej – superekslibris literowy „Anna Uruska" wyciśnięty na skórze lica. Słownik intrygujących obiektów, zjawisk, fenomenów przyrodniczych i fizycznych autorstwa Josepha-Aignana Sigauda de Lafonda (1730-1803) francuskiego naukowca, fizyka, wykładowcy fizyki eksperymentalnej i chemii, jednego z pierwszych badaczy elektryczności. Autor opisał w nim najważniejsze właściwości, cechy charakterystyczne i ciekawostki związane z najróżniejszymi elementami natury (m.in. pływy morskie, wulkany, komety i meteory, zapach i węch, samozapłony, mróz, salamandry, jajka). Fascynujący przykład przekrojowego ujęcia oświeceniowej wiedzy o świecie, pokazujący zainteresowania ówczesnych ludzi. Opr. brązowy płsk, na grzbiecie bogate tłocz. i złoc., szyldziki z tytulatura i numeracją tomu. W t. 1. na k. przedtytułowej odręczny podpis wydawcy Delaplace'a. Otarcia opr., w t. 1. kilka kart podklejonych ze szkodą dla tekstu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris królewny polskiej Marii Józefy –

115. Massillon Jean-Baptiste. Sermons de [...] Panégyriques. Paris (Paryż) 1745. Chez La Veuve Estienne et Fils, Jean Herissant, 12°, k. [4], s. 504, winiety (drzeworyty), opr. z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 1500,-

Superekslibris - z księgozbioru delfiny Francji Marii Józefy Wettyn (1731-1767) królewny polskiej, córki Augusta III Sasa, żony Ludwika Ferdynanda, matki trzech królów Francji – Ludwika XVI, Ludwika XVIII i Karola X. Delfina była jedną z najbardziej wpływowych kobiet na dworze Ludwika XV, znaną z wielu intryg prowadzonych wspólnie ze swymi szwagierkami – Madames Tantes (Paniami Ciotkami). Zbiór kazań o świętych autorstwa Jeana-Baptiste'a Masillona (1663-1742) biskupa Clermont, jednego z najwybitniejszych kaznodziejów francuskich XVIII w. Opr.: skóra czarna, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. i 3. tłocz. i złoc. tytulatura, na obu licach tłocz. złotem superekslibrisy heraldyczne Marii Józefy – złączone tarcze herbu delfina Francji i królewskiego herbu Wettinów zasiadających na polskim tronie, z koroną królewską w klejnocie. Na wyklejkach pap. marm. Na przedniej wyklejce ekslibris rodziny de Saint-Geniès. Miejscami drobne przebarwienia kart, poza tym stan bardzo dobry. **Wspaniała proweniencja królewska.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

115. Superekslibris Marii Józefy. XVIII w.

117. Superekslibris F.M. Ossolińskiego. XVIII w.

– Superekslibris baronów Brincken –

116. Plutarch z Cheronei. Les Vies des hommes illustres. Traduites en Françoise, avec des Remarques historiques et critiques, par M. [André] Dacier. Nouvelle Édition, revue et corrigée. T. 2-10 (brak t. 1). Paris (Paryż) 1778. Chez Humblot, 12°, k. [2], s. 516; k. [2], s. 530; k. [2], s. 497; k. [2], s. 439; k. [2], s. 495; [2], 428; k. [2], s. 520; k. [2], s. 459; k. [2], s. II, [1], 4-512; k. [2], s. X, [1], 12-432; k. [2], s. 442, winietki, finaliki (drzeworyty), opr. jednolita z epoki skóra marm. z dwoma szyldzikami, złoc. i **superekslibrisem kurlandzkiego rodu baronów Brincken**, brzegi kart barwione. 4600,-

Francuska edycja „Żywotów sławnych mężów" – najwybitniejszego dzieła Plutarcha z Cheronei (50-125 n.e.), historyka, filozofa, oratora, jednego z największych pisarzy starożytnej Grecji. W skład „Żywotów" wchodzą biografie sławnych mieszkańców krain greckich, biografie cesarzy rzymskich oraz żywoty równoległe. Oprawa jednolita z epoki: skóra marmurkowa, grzbiet pięciopolowy, na dwóch szyldzikach złocona tytulatura i numeracja tomów, w pozostałych polach złocone motywy roślinne, brzegi kart barwione. **Na okładkach odbity złotem superekslibris herbowy kurlandzkiego rodu baronów Brincken.** Ród baronów Brincken znany był w dziejach Rzeczypospolitej od XVII wieku. W XIX wieku członkowie rodu posiadali majątki ziemskie na Litwie i na Mazowszu. Znaną postacią był Juliusz Brincken (1789-1846) nadleśniczy lasów rządowych Królestwa Polskiego, a także autor pierwszej monografii Puszczy Białowieskiej. Członkowie rodu wchodzili w związki małżeńskie m.in. z Krasińskimi, Libiszowskimi i Rostworowskimi. Pozostałe proweniencje: „FRzewuski" (odręczne podpisy na przednich kartach ochronnych). Otarcia krawędzi kilku tomów, w dwóch tomach wycięte podpisy F. Rzewuskiego, do kompletu brak tomu pierwszego.
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego –

117. Polignac Melchior de. L'Anti-Lucrèce, poëme sur la religion naturelle [...] Traduit par M. de Bougainville [...] T. 1-2 (2 wol.) Paris 1749. Chez Desaint et Saillant, 4°, k. [5], s. LXXXV, 229, [2]; k. [2], 338, winietki (miedzioryty), jednolita opr. z epoki, skórzana, brzegi k. barw. 10 000,-

116. Superekslibris kurlandzkich baronów Brincken. XVIII w.

Z księgozbiorów: z biblioteki w Lunéville ks. Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego (superekslibris), biblioteki zamku w Lesku (pieczątka), Ignacego Krasickiego, hr. Konstancji z Krasickich Brzostowskiej (odręczna dedykacja Krasickiego dla córki). Polemiczny traktat moralny wymierzony w antydeistyczną filozofię epikurejską Lukrecjusza (i jego naśladowców) autorstwa Melchiora de Polignaca (1661-1741) pozostającego w służbie francuskiej włoskiego duchownego, opata i kardynała, arcybiskupa Auch, członka Akademii Francuskiej. Jako **dyplomata Polignac był posłem na dworze polskim od 1693 r.** Krótko po śmierci Jana III Sobieskiego w 1696 r. zawarł umowę z prymasem Michałem Radziejowskim, która miała zapewnić elekcję księcia Conti na polski tron. Choć Burbon został obrany przez większość szlachty, to dzięki szybkiemu działaniu tron uzyskał kontrkandydat Fryderyk August Wettyn, panujący w Polsce jako August II. Opr.: skóra brązowa, grzbiety siedmiopolowe, w polach 2. i 3. szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, w pozostałych polach tłocz. i złoc. ozdobniki, na wyklejkach pap. marm. Na obu licach **tłocz. złotem superekslibrisy heraldyczne ks. Ossolińskiego** – herb Topór z insygniami Orderu św. Ducha, pod koroną książęcą. F. M. Ossoliński (1676-1756) podskarbi wielki koronny, sekretarz Augusta II, od 1733 r. stronnik Stanisława Leszczyńskiego, z którym wyjechał po oblężeniu Gdańska do Królewca, a następnie do Lotaryngii. Osiadł w Lunéville na dworze Leszczyńskiego i tam wybudował wspaniałą posiadłość, w której zgromadził bogaty księgozbiór, najcenniejsze pozycje oznaczając swoim superekslibrisem. Książki z superekslibrisem F.M. Ossolińskiego są bardzo rzadkie, w Bibliotece Narodowej znajdują się tylko 3 pozycje. Bibliotekę księcia odziedziczył jego wnuk Maksymilian Hilary Ossoliński, który jeszcze za życia przekazał zbiory krewnym m.in. Józefowi Salezemu Ossolińskiemu osiadłemu w Lesku (pieczątki heraldyczne tamtejszej biblioteki zamkowej). Ignacy Krasicki (1767-1844) bratanek biskupa Ignacego Krasickiego, bibliofil, numizmatyk i kolekcjoner, który cześć swych bogatych zbiorów przekazał Ossolineum, opracował też katalog numizmatów znajdujących się w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich. Oferowaną książkę podarował w 1842 roku swojej córce hr. Konstancji Brzostowskiej (1788-1873) – dedykacja w tomie 1. Opr. po fachowej konserwacji, drobne ubytki skóry uzupełnione. Stan bardzo dobry. **Z rzadkim superekslibrisem.**
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris Achacego Przyłęckiego –

118. Simmler Josias. Vallesiae et Alpium descriptio. Lugduni Batavorum (Lejda) 1633. Ex Officina Elzeviriana, 24°, **k. tyt. (miedzioryt)**, s. 377, [7], opr. z epoki, perg. naturalny. 1200,-

Z księgozbioru Achacego Przyłęckiego (superekslibris). Wydanie drugie (wyd. 1. ukazało się w 1574 r.) Pierwsze w historii dzieło poświęcone w całości Alpom wydane wraz z opisem szwajcarskiego kantonu Valais w słynnej Oficynie Elzevierów. Wszystkie wydawnictwa Elzevierów charakteryzowały się wyjątkową jakością wykonania i były niezwykle popularne i poszukiwane w ówczesnej Europie. Autorem oferowanej pracy był Josias Simmler (1530-1576) szwajcarski teolog protestancki, uczony i wykładowca. Jego dzieło, napisane po łacinie, miało służyć popularyzacji wiedzy o Szwajcarii.

118. Superekslibris Achacego Przyłęckiego. XVII w.

119. Superekslibris Izabeli Lubomirskiej.

Simmler zawarł w nim wypisy z prac różnych autorów wspominających o opisywanych regionach, a także wiadomości zebrane od przyjaciół i korespondentów. Na k. tyt. alegoryczny miedzioryt charakterystyczny dla wydawnictw Elzewirów. **Achacy Przyłęcki** (zm. 1656) hr. Szreniawa, sekretarz królewski, stolnik krakowski, kasztelan oświęcimski, właściciel dość pokaźnej biblioteki prawniczej. **Superekslibris:** na przednim licu tłocz. herb Szreniawa, wokół którego litery **A**[chatius] **P**[rzyłęcki] **D**[e] **P**[rzyłęck] **D**[apifer] **C**[racoviensis]. Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Zabrudzenia opr., drobne ślady po owadach na opr. i kilku pierwszych kartach, miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris Izabeli Lubomirskiej –

119. Walter Richard. Voyage autour du monde, fait dans les années 1740, 41, 42, 43, & 44 par George Anson, Commandant en chef l'Escadre de Sa Majesté Britannique [...] T. 2. (z 4), Paris 1764. Par la Compagnie des Libraires, 8°, k. [1], s. 194, **tabl. ryc. 9 (miedzioryty rozkł.)**, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 1200,-

Z księgozbioru księżnej Izabeli z Czartoryskich Lubomirskiej (1736-1816) marszałkowej wielkiej koronnej, mecenaski i kolekcjonerki sztuki, inicjatorki przebudowy zamku w Łańcucie. Tom 2. francuskiego wydania pamiętnikarskiej relacji ze słynnej podróży dookoła świata odbytej pod dowództwem admirała George'a Ansona (1697-1761) wybitnego brytyjskiego dowódcy, reformatora marynarki, Pierwszego Lorda Admiralicji. Autorem dzieła był kapelan admirała Richard Walter. Wydawnictwo uzyskało wielką popularność i było uznawane za jedną z najciekawszych ówczesnych książek. Tom zdobi 9 rozkładanych tablic miedziorytowych z mapami, wizerunkami lądów, fauny i flory. Opr. płsk., grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w polu 3. numeracja tomu. **Superekslibrisy tłocz. złotem: na przednim licu „Isabelle Lubomirska", na tylnym tłocz. złotem herb książęcy Lubomirskich (odmiana herbu Drużyna).** Otarcia opr., zagniecenia, zabrudzenia i charakterystyczne przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

RĘKOPISY I DOKUMENTY

WIEK XVI-XVIII

120. Zygmunt August (1520-1572), król Polski. Potwierdzenie posiadania na prawie szlacheckim dóbr Matiejewszczyzna w województwie trockim bliżej nieznanej osobie (brak tekstu) stanowiących wcześniej własność Iwana Andrejewicza (Sołtanowiczowa), podskarbiego dwornego litewskiego, a nabytych przez tegoż od Ławryna Niekraszewicza Szołtonosa, dat. Wilno ... 1562. Autograf („Sigismundus Augustus Rex subscripsit"). Pieczęć mniejsza litewska odciśnięta przez papier. Bifolium, 27,8x28 cm. 4000,-

Z odręcznym podpisem Zygmunta Augusta, króla Polski. Język ruski. Ubytek 1/3 arkusza z prawej strony, zawierającego 1/4 tekstu dokumentu, m.in. z nazwiskiem posiadacza dóbr na prawie szlacheckim i wieczystym, pełnej daty wystawienia potwierdzenia oraz kontrasygnaty królewskiego sekretarza. Dokument wydano na prośbę nowego nabywcy, który nie czuł się dostatecznie w prawie w związku z ich posiadaniem. Po konserwacji.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

121. Zygmunt III Waza (1566-1632), król Polski. Zezwolenie dla Jana Szałapskiego pisarza kancelarii większej koronnej, na wykupienie z rąk dotychczasowych posiadaczy wójtostwa we wsi królewskiej Ślęzany w starostwie lelowskim, dat. Warszawa 27 I 1621. Autografy kanclerza koronnego i tegoż pisarza („Andre Lipski", „Joannes Szałapski"). Pieczęć wielka koronna odciśnięta przez papier. Bifolium, 32x20 cm. 1000,-

Z odręcznymi podpisami w imieniu królewskim Andrzeja Lipskiego (1572-1631) jako kanclerza wielkiego koronnego oraz Jana Szałapskiego. Język łaciński. Ślęzany – wieś w pow. częstochowskim, gmina Lelów. Ślady składania. Drobne przetarcia w miejscu złożenia bez uszczerbku dla tekstu. Stan dobry. **Pięknie zachowany odcisk pieczęci wielkiej koronnej.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

122. Władysław Zygmunt Waza (1595-1648), królewicz polski, późniejszy Władysław IV, król Polski. List do Antoniego Alvareza de Toledo, księcia Alby, wicekróla Neapolu, zawierający rekomendację dla swojego sługi Bernarda Pandolfiniego, dat. 25 X 1625. Autograf królewicza polskiego („affetionatissimo Vladislas Sigismundo"). Ślady pieczęci odciśniętej przez papier. Bifolium, 28x19 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem Władysława Zygmunta, syna króla Zygmunta III Wazy, późniejszego władcy Polski pod imieniem Władysława IV. Język włoski. Odbiorcą pisma był hiszpański arystokrata Antonio Álvarez de Toledo (1568-1639), książę Alby i ówczesny wicekról Neapolu. Na odwrocie drugiej

120. Zygmunt August. Dokument. 1562.

121. Zygmunt III Waza. Dokument. 1621.

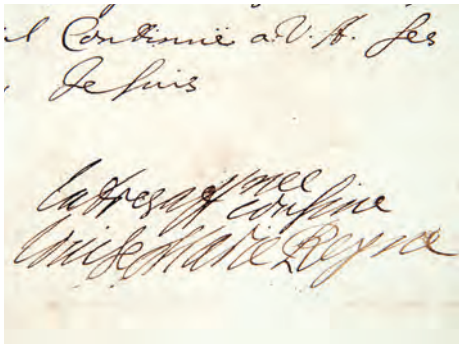

123. Ludwika Maria Gonzaga. List. 1657.

wykruszony odcisk pieczęci królewicza oraz adres odbiorcy. Zbrązowienia, ślady składania oraz uszkodzenia karty z pieczęcią (załamania i naddarcia). Poza tym stan dobry.

123. **Ludwika Maria Gonzaga** (1611-1667), królowa Polski, żona Jana Kazimierza. List gratulacyjny do margrabiego Fryderyka Wilhelma (1620-1688), elektora brandenburskiego, z okazji narodzin potomka. Dat. 31 VII 1657, du camp devand [sic] Cracovie [z obozu pod Krakowem], z podpisem królowej („Luise Marie Reyne"). Karta pap. 21x29 cm. 4000,-

Pismo odręczne królowej. Język francuski. Odbiorcą listu był „Wielki elektor" ks. w Prusach, który za ceną porzucenia Szwedów podczas „Potopu" został zwolniony ze składania Rzeczypospolitej hołdu lennego z Prus Książęcych. Jego narodzony potomek został w kilkadziesiąt lat później pierwszym królem pruskim jako Fryderyk I. Na uwagę zasługuje fakt, że pismo pochodzi z okresu, kiedy ks. w Prusach był jeszcze formalnie sojusznikiem Szwedów. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

124. **Jan Kazimierz** (1609-1672), król Polski. List do Konstantego Lubomirskiego, krajczego koronnego i starosty sądeckiego, zawierający polecenie sprawie-

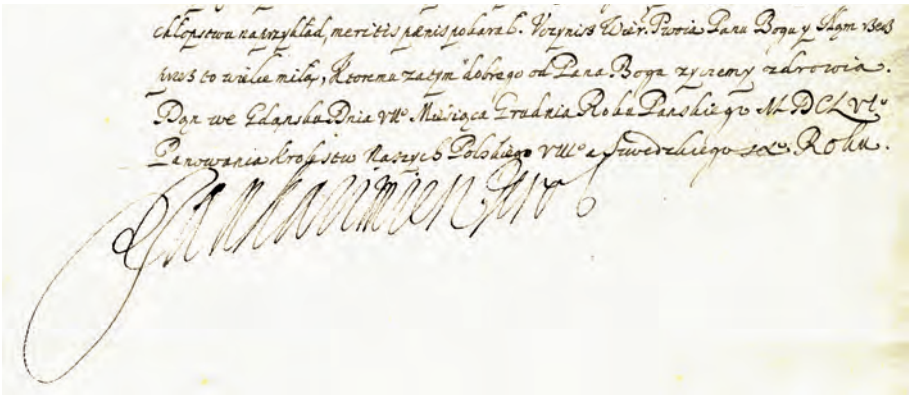

124. Jan Kazimierz. List. 1656.

dliwego ukarania poddanych mniszewskich za pobicie i ograbienie krewnych i sług mieszczan gdańskich: Ambrożego Klańskiego, Piotra Grauroka, Daniela Fogiela i Henryka Dreiera, dat. Gdańsk 7 XII 1656. Autograf królewski („Jan Kazimierz Król") i pieczęć mniejsza koronna, odciśnięta przez papier. Bifolium, 29,7x20,8 cm. 4000,-

Z odręcznym podpisem Jana Kazimierza, króla Polski. Język polski. Dotyczy poddanych ks. Stanisława Albrychta Radziwiłła (1596-1656), zmarłego podówczas w Gdańsku kanclerza wielkiego litewskiego, z dóbr Mniszew nad Wisłą koło Kozienic, którzy dopuścili się śmiertelnej napaści na sługi i krewnych mieszczan gdańskich. Król znajdował się wówczas w okolicach Gdańska podczas walk ze Szwedami. Na odwrocie adres odbiorcy z datą „1661" i odcisk pieczęci. Ślady składania i minimalne zbrązowienia. Czysty dokument, pieczęć wyraźnie odbita. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

125. **Jan Kazimierz** (1609-1672), król Polski. Nakaz wydany Franciszkowi Mniszchowi, kasztelanowi sądeckiemu i staroście sanockiemu celem rezygnacji z zamiarów pozbawienia przemocą Krzysztofa Awedyka Bernatowicza, starszego Ormian lwowskich, posiadanej przez niego kamienicy we Lwowie z zaleceniem trzymania się w tej sprawie przepisów prawa pospolitego, dat. w Krakowie 4 X 1657 r. Z podpisem króla („Jan Kazimierz Król") i pieczęcią wielką koronną odciśniętą przez papier. Bifolium pap., 20x31,5 cm. 4000,-

Z odręcznym podpisem króla Jana Kazimierza. Język polski. Na odwrocie adres (z nazwiskiem adresata zapisanym w postaci „Mniszek"). Odcisk pieczęci mimo pęknięcia bardzo dobrze zachowany. Dokument po konserwacji.

– Nadanie ziemi towarzyszowi roty husarskiej –

126. **Jan Kazimierz** (1609-1672), król Polski. List do wiceadministratora ekonomii brzeskiej [Aleksander Ślizień] pod nieobecność Aleksandra Hilarego Połubińskiego, pisarza polnego litewskiego i administratora, nadający Oktawianowi Kazimierzowi Sosnowskiemu, towarzyszowi roty husarskiej, dobra Kropiwki w kluczu krzywowierzbowskim tejże ekonomii. Dat. 9 IX 1661, w Warszawie. Pieczęć kancelarii litewskiej większej odciśnięta przez papier (papierowo-lakowa). Podpisy króla („Jan Kazimierz król"), Cypriana Pawła Brzostowskiego, referendarza i pisarza litewskiego oraz Stefana Wierzbowskiego, referendarza. Bifolium pap. 32x20,5 cm. 4000,-

126. Jan Kazimierz. List. 1661.

Z odręcznym podpisem Jana Kazimierza. Język polski. Na marginesie dopisek o aktywowaniu dokumentu 3 VII 1661 w grodzie brzeskim przez horodniczego brzeskiego Jana Żabę. W tekście podkreślenia z epoki i późniejsze. Przetarcia i pęknięcia. Zbrązowienia i podklejenia pap. Dokument po konserwacji.
(Patrz ilustracja)

- List z Gdańska -

127. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski. **Maria Kazimiera** (1641-1716), królowa Polski. List do kardynała (Jakuba) Fransone z podziękowaniem za życzenia przesłane z okazji świąt Bożego Narodzenia, dat. Gdańsk 28 I 1678. Autografy królewskie („Giovanni Re", „Maria Casimira Regina") oraz pieczątki sygnetowe lakowe z Janiną pod koroną monarszą. Dwa bifolia 30,5x20,0 cm. 4000,-

Z odręcznymi podpisami Jana III Sobieskiego, króla Polski oraz jego małżonki królowej Marii Kazimiery („Marysieńki"). Język włoski. Odbiorcą obu osobnych kurtuazyjnych listów był długoletni wpływowy kardynał rzymski Giacomo Filippo (Jacopo) Fransone (Fransoni) (1612-1697). Na odwrociach adres odbiorcy i dobrze zachowane osobiste pieczątki władcy polskiego i jego małżonki. Ślady składania. Drobne przybrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XIII)

128. Maria Kazimiera (Marysieńska Sobieska) (1641-1716), królowa Polski. Odręczny list do jednego z synów. Dat. 25 VIII, de Rome [z Rzymu], bez daty rocznej. Podpis królowej („Marie Casimire Reyne"). Bifolium pap. 15x21 cm. 3000,-

Pismo osobiste królowej. Język francuski. Zawiera uwagi o stanie zdrowia królowej. Ponieważ list został napisany podczas pobytu królowej Marii Kazimiery w Rzymie (lata 1699-1714), adresatem był zapewne królewicz Aleksander. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

129. Maria Klementyna Sobieska (1701-1735), córka Jakuba Sobieskiego i Jadwigi Elżbiety Neuburskiej, wnuczka Jana III Sobieskiego, żona Jakuba Stuarta (1688-1766), pretendenta do tronu Anglii i Szkocji. Polecenie finansowe wydane płatnikom

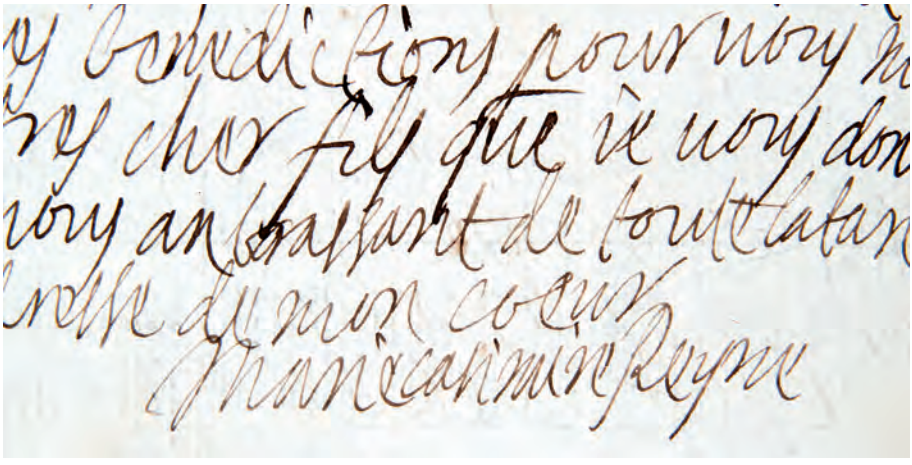

128. Marysieńka Sobieska. Pocz. XVIII w.

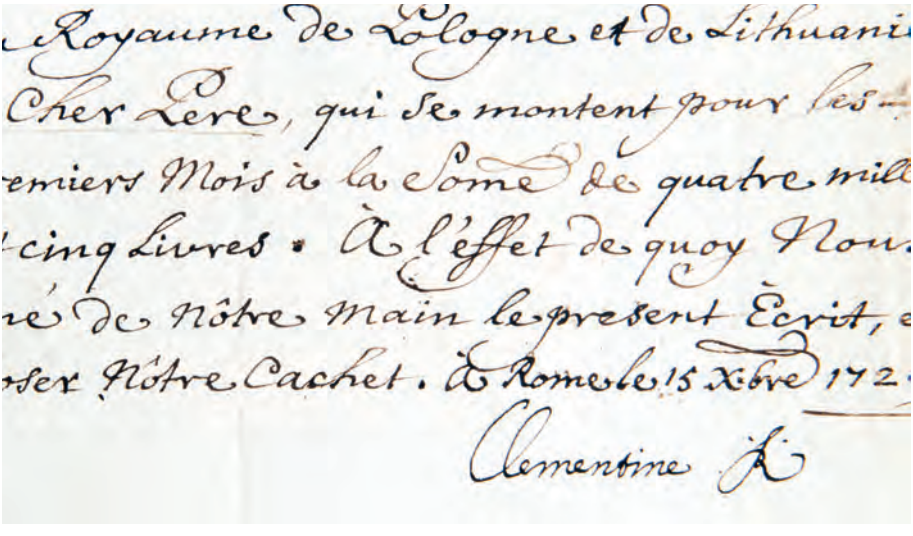

129. Maria Klementyna Sobieska. 1729.

rent z ratusza paryskiego, dat. Rzym 15 XII 1729. Autograf („Clementine"). Pieczęć sygnetowa w czerwonym laku. Karta 27,5x20 cm. 1800,-

Z odręcznym podpisem Marii Klementyny z Sobieskich Stuart oraz odciskiem jej pieczątki sygnetowej z dwiema tarczami (na prawej: heraldycznie herby Anglii, Szkocji i Irlandii, a na lewej herby Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego). Język francuski. Dotyczy wypłaty p. Perichon, notariuszowi z paryskiego Châtelet sumy 4125 liwrów z pieniędzy ustąpionych jej przez ojca, królewicza Jakuba Ludwika Sobieskiego. Ślady składania. Pieczęć wyraźna. Stan więcej niż dobry.
(Patrz ilustracja)

130. August II Mocny (1670-1733), król Polski,elektor saski. Przywilej dla generała artylerii koronnej, członka Tajnej Rady Wojennej, kawalera Orderu Orła Białego,

130. August II Mocny. Przywilej. 1727.

Jakuba Henryka Flemminga (1667-1728) zatwierdzający mu należne sumy za udział w militarnych działaniach państwa. Dat. Drezno 31 V 1727, autograf królewski („Augustus Rex") i pieczęć królewska z dwoma kartuszami Rzeczypospolitej i Saksonii wyciśnięta przez papier. K.4, 33,5x20 cm. 2600,-

Z odręcznym podpisem króla Polski Augusta II oraz ministra E.Ch. Manteuffla. Język niemiecki pisany starannym kaligraficznym pismem. Przywilej wystawiony dla J.H. Flemminga z powodu jego długów wobec mieszkającej we Wrocławiu Maximiliany z Lambertów hr. Oppersdorffowej. W poprzednich latach Flemming kupował różne dobra na Śląsku i kwota 333 333 talarów należna Oppersdorffowej została zabezpieczona tym dokumentem ze względu na niewypłacone generałowi sumy ze strony skarbu państwa. Król nakazuje zabezpieczenie w roku 1728 kwot należnych na podatku morskim (Pfandcammer) w Gdańsku ministrowi A.Ch. Wackerbarthowi odpowiedzialnemu również za budowle wojenne. Resztę kwoty ma spłacić w imieniu władcy Kaspar baron Blumenthal dzierżawca salin w Wieliczce. Ponieważ Flemming zmarł w roku następnym, król wydał kolejny przywilej potwierdzający prawa do w/w sum wdowie Tekli z Radziwiłłów (który był oferowany na Aukcji Lamusa XXXVII poz 136). Oba te dokumenty wraz ze spuszczną archiwalną po śmierci Tekli Radziwiłłówny były przechowywane w archiwum w Nieświeżu. Efektowna czytelna odbitka pieczęci. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

131. **Stanisław Leszczyński** (1677-1766), król Polski i książę Lotaryngii. Nadanie urzędu rejenta w Lunéville Leopoldowi Józefowi Chedeville, dat. Lunéville 10 VI 1749. Autograf królewski („Stanislas Rey"). Karta pergaminowa, 23,5x55,0 cm. 4000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Leszczyńskiego, jako władcy księstw Lotaryngii i Baru. Język francuski. Na odwrocie adnotacje urzędowe. Niewielkie zażółcenia lub zbrązowienia, drobne naddarcia przy krawędzi i ślady składania. W części środkowej nacięcia, będące śladami po przywieszonej pieczęci. Poza tym stan dobry.

132. **August III** (1696-1763), król Polski i elektor Saksonii. List do Valerio Santa Croce, zawierający podziękowanie za życzenia przesłane z okazji świąt Bożego Narodzenia, dat. Dresda [Drezno] 26 III 1753. Autograf królewski („Augusto Re"). Karta 29,7x18,2 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem Augusta III, króla Polski. Język włoski. Odbiorcą pisma był włoski arystokrata Valerio Santacroce ks. (papieski) di Oliveto. Ślady składania i zbrązowienia. Poza tym stan dobry.

133. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. List uwierzytelniający dla Józefa Buczyńskiego, komornika ziemskiego i posła królewskiego na sejmik poselski łomżyński, dat. Warszawa 16 VI 1766. Autografy króla („Stanisław August Król") i jego sekretarza („Klemens Kozłowski"). Pieczęć wielka koronna odciśnięta przez papier. Karta, 30,7x37,5 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta oraz Klemensa Kozłowskiego królewskiego sekretarza i strażnika pieczęci wielkiej koronnej. Język polski. Na odwrocie wiersz łaciński z epoki. Zbrązowienia, ślady składania i podklejenia. Stan ogólny dobry.

– Początki giełdy zbożowej –

134. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. List do (Stanisława Grzegorza) Worcella, podstolego litewskiego, z prośbą o okazanie pomocy Gaszyńskiemu, szambelanowi królewskiemu, udającemu się w sprawach króla na kontrakty dubieńskie, dat. Warszawa 1791. Autograf królewski („Stanisław August Król") pod tekstem. Karta, 25x17 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem Stanisława Augusta Poniatowskiego, ostatniego króla Polski. Język polski. Brak daty dziennej w liście, pomimo wyszkolenia w takich sprawach królewskich sekretarzy, poddaje w wątpliwość fakt wysłania listu. Po pierwszym rozbiorze Polski i odpadnięciu Lwowa od Rzeczypospolitej, wołyńskie Dubno stało się miejscem słynnych kontraktów (zjazdów handlowych). Były to już nie zwykłe jarmarki, ale i zaczątek giełdy zbożowej związanej z hurtem i kredytem, dające znaczne dochody dla królewskiego skarbu. Jak dotąd w odróżnieniu od lwowskich kontrakty dubieńskie nie doczekały się opracowania. Na odwrocie francuskie zapiski. Ślady składania i drobne zagniecenia. Stan dobry.

---

135. Gomoliński z Gomolina Jan, pisarz ziemski sieradzki (od 1543). Kondemnata Marcina Sobieraja za niestawiennictwo na sądzie szlacheckim z powództwa Tomasza Radoszownickiego, dat. in Radomskie [Radomsko] 22 X 1554. Autograf pisarza („Joannes de Gomolin nodarius [sic!] siradensis"). Karta, 33x20,5 cm. 800,-

Z odręcznym podpisem Jana z Gomolina (Gomolińskiego), jako pisarza ziemskiego sieradzkiego. Język łaciński. Wyrok zaoczny sądu ziemskiego w Sieradzu obradującego na sesji wyjazdowej w Radomsku, skazujący Marcina Sobieraja, dziedzica części w Kalinicach, z powodu niestawienia się w sprawie z powództwa Tomasza Radoszownickiego, dziedzica w tychże Kalinicach. Na odwrocie notatki kancelaryjne z późniejszych wieków. Ślady składania i konserwacji dokumentu. Tekst zwarty i czytelny. Stan dobry.

136. Lubomirski Aleksander Michał (1614-1677), koniuszy koronny i starosta sandomierski, późniejszy wojewoda krakowski. Ugoda pomiędzy Zofią z Sierakowa, wdową po zmarłym Aleksandrze Grodzkim, dziedziczką dóbr Rzeczyca Okrągła oraz Sebastianem Przyborowskim, synem zmarłego Samuela, dat. Sandomierz 13 II 1666. Autografy starosty sandomierskiego („Alexander Lubomirski"). Pieczęć urzędowa starosty odciśnięta przez papier. Bifolium, 32,1x19,7 cm. 900,-

Z odręcznym podpisem ks. Aleksandra Michała Lubomirskiego, jako starosty sandomierskiego oraz korektora (pisarza?) Lutostańskiego. Język łaciński. Wypis z nieistniejących już akt grodzkich sandomierskich. Obie strony aprobują i zobowiązują się dotrzymać warunków kontraktu zawartego w dniu 13 II 1666 w Sandomierzu pod zakładem 6 tys. złotych. Na odwrocie dawne sygnatury. Odcisk urzędowej pieczęci z herbem Śreniawa. Na odwrocie tytuł dokumentu i streszczenie oraz dawne sygnatury. Ślady składania, po konserwacji. Stan dobry.

137. Matczyński Marek (1631-1697), podskarbi koronny, późniejszy wojewoda ruski. Zaświadczenie dla Jana Koniecpolskiego, starosty sieradzkiego, o uiszczeniu zapłaty z tegoż starostwa w wysokości 600 złotych starej i 600 złotych nowej kwarty, dat. Lwów 17 XII 1690. Formularz drukowany, ręcznie wypełniony. Autograf pisarza skarbu koronnego („Kazim. Kowalkowski") i pieczęć Matczyńskiego, jako podskarbiego koronnego. Karta, 33,7x20,8 cm. 700,-

Z odręcznym podpisem podstolego dobrzyńskiego Kazimierza Kowalkowskiego (?-1697), pisarza Skarbu Koronnego, w imieniu Marka Matczyńskiego. Ciekawy odcisk czteropolowej pieczęci herbowej Matczyńskiego z herbem Jastrzębiec i herbami przodków po kądzieli. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

138. [Kosów Poleski]. Uwierzytelniony wypis z archiwum diecezji wileńskiej następujących dokumentów. 1. Owanta 1 VIII 1520, Jerzy Juriewicz [Ościk], wojewodzic trocki, dzierżawca onikszтyński i jego żona Anna nadają kościołowi parafialnemu w Kossowie 8 poddanych, karczmy i pewne grunty. 2. Wilno 22 VII 1626, Lew Sapieha, wojewoda wileński, hetman wielki litewski uposaża na nowo kościół parafialny, dat. Wilno 10 VII 1724. Autografy: notariusza („Hieronim Dominic Szymkowicz"), sekretarza wielkiego litewskiego („Josaphat Michael Karp") i kanonika wileńskiego oraz wizytatora generalnego („Antonius Nicolaus Dux Radziwiłł"). Dwie pieczątki sygnetowe (lakowe). Bifolium, s. [3], 31,5x20 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami Hieronima Dominika Szymkowicza, notariusza publicznego akt konsystorza biskupstwa wileńskiego oraz notatki o przedstawieniu niniejszego wypisu podczas wizytacji kościoła parafialnego w Kosowie (**parafii Tadeusza Kościuszki**) w dniu 19 III 1732, odręcznie podpisana przez Jozafata Michała Karpia, sekretarza wielkiego litewskiego, kustosza wileńskiego, prepozyta trockiego i jasińskiego, i podczas wizytacji w dniu 5 II 1766, odręcznie podpisana przez Antoniego Mikołaja ks. Radziwiłła, kanonika gnieźnieńskiego i wileńskiego. Pod autografami wizytujących odciski pieczątek sygnetowych w czerwonym laku: 1) z herbem własnym Karpiów (w znacznej części zachowana); 2) Ks. Radziwiłła (nieczytelny odcisk). Na odwrocie notatki. Zbrązowienia, ślady składania i naderwanie dokumentu wewnątrz. Stan dobry.

139. Brühl Henryk (1700-1763), generał artylerii koronnej oraz pierwszy minister (od r. 1738) i faworyt króla Augusta III. Życzenia noworoczne dla Fryderyka III, księcia saskiego na Gotha, dat. Warszawa 26 XII 1757. Autograf ministra („Gf Brühl"). Pieczęć herbowa ministra pod koroną hrabiowską odciśnięta w laku na dołączonej i zachowanej kopercie (10,5x17 cm). Bifolium, 33,2x20,0 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem Henryka Brühla, pierwszego ministra księcia-elektora saskiego i króla polskiego Augusta III. Język niemiecki. Koperta adresowana w języku francuskim z pięknie zachowanym odciskiem złożonego herbu hrabiego cesarstwa Rzeszy („Reichsgraf"). Zbrązowienia i ślady składania bifolium. Stan dobry.

140. Poniatowska Teresa (1736-1806), matka ks. Józefa Poniatowskiego. Liścik dworski do Ludwiki Anny z Zyberków Borchowej podkanclerzyny wielkiej koronnej z prośbą o zezwolenie jej córce (Izabeli) na wzięcie udziału w dworskim przedstawieniu teatralnym. Bez datacji (lata 60. XVIII w.). Z podpisem „T. Poniatowska", karta 23x18 cm. 800,-

Pismo odręczne matki ks. Józefa Poniatowskiego, Teresy z hr. Kinskych Andrzejowej Poniatowskiej. Typowy dla epoki krótki liścik (bez grzecznościowych formuł powitalnych) przekazywany bezpośrednio przez służbę dworską z pałacu do pałacu. Poniatowska pisze w imieniu „księżnej wojewodziny" (prawdopodobnie Izabeli z Flemmingów Czartoryskiej, która miała prywatny teatr) w sprawie roli w przedstawieniu komediowym córki Izabeli późniejszej żony Kazimierza Platera. Język francuski. Pieczęć tuszowa „Warklany". Ślady złożenia. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

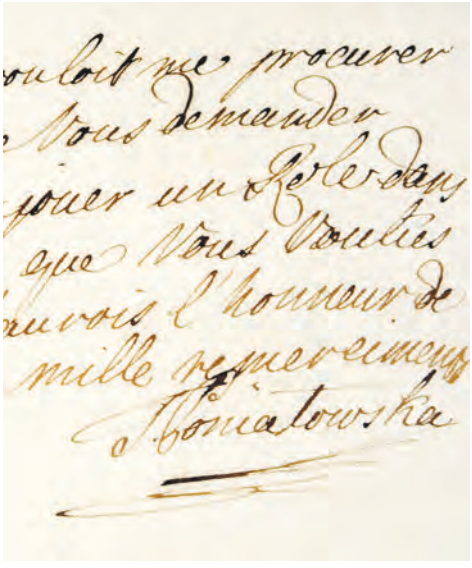

140. Teresa Poniatowska. List. Lata 60. XVIII w.

143. Dyplom lekarski. 1782.

141. Pac Michał Jan (1730-1787) marszałek generalny litewski konfederacji barskiej, właściciel Dowspudy i zamku Krzyżtopór. List do Ludwiki Anny z Zyberków Borchowej podkanclerzyny wielkiej koronnej. Dowspuda 30 III 1767. Pismo nadawcy z autografem „M.Pac", 23,1x18,8 cm. 800,-

List odręczny marszałka M. J. Paca. Pac pragnie przybyć do Warszawy i liczy na pokoje wynajmowane w pałacu Radziwiłłów. Żali się żartobliwie, że Borchowa wspominała kiedyś o potrzebie posiadania chartów, ale Pac sądził, że to nie pilna sprawa. Teraz „to bym ich y z piekła wyrwał" i chciałby wraz z Orfeuszem z psiarni Plutona je schwytać. Stwierdza, iż dostać charty jest bardzo trudno, ale będzie się starał. Ponieważ adresatka poszukuje oboźnego litewskiego (Leonarda Pocieja) Pac stwierdza, że „daleko od siebie mieszkamy" i jedynie na zjazdach publicznych go widuje. Piecz. tuszowa „Warklany". Stan dobry.

142. [Pacyków - karczma]. Akt arendy (dzierżawy) karczmy we wsi Pacyków k. Doliny w stanisławowskim dla starozakonnego Nosyma Fiszkiewicza z miasta Dolina. Autograf („Skąpski"). Rachinia(Rachynia) 6 I 1771. Karta 33x20cm. 600,-

Akt dzierżawy karczmy wiejskiej żydowskiemu karczmarzowi na jeden rok za 400 złotych płatnych w dwóch ratach „złotem obrączkowym" lub „monetą białą" (srebrną). Język polski. Zezwala się sprzedawać „trunki różne", aby „dobrą miarą sprawiedliwie przedawał", ale **zabrania się dawać kredyt uboższemu więcej niż 4 zł a „lepiej się maiącemu" więcej niż 6 zł łącznie, pod rygorem przepadku długu** co ma „dwór" rozsądzać. Zobowiązuje się też, aby karczmarz (z resztek) karmił dwa pańskie wieprzki i jednego woła, a w zamian dziedzic pozwala mu brać z młyna „miarkę pietnasto wymiaru". Zastrzega sobie arendarz, aby chłopi miejscowi nie kupowali gdzie indziej trunków do domów swych pod rygorem grzywny dwóch talarów dla dworu i dwóch dla karczmarza. Wymienia się też zakaz mielenia zboża przez „gromadę" w innych młynach pod karą konfiskaty zboża lub mąki. Arendarz ma również prawo pobierać podatek mostowy i spaśny od podróżnych wg obowiązującego prawa. Jeśliby karczmarz miał problemy z egzekucją długów od chłopów otrzyma pomoc od ekonoma a także ochronę w przypadku usiłowania zdemolowania karczmy, młyna lub winnicy. Bardzo rzadki, niespotykany na rynku antykwarycznym XVIII w. dokument, dający pośredni obraz hierarchii ekonomicznej mieszkańców polskiej wsi. Pokazuje ścisłą współpracę dzierżawcy z dworem, ale też i bierze w ochronę chłopów nadmiernie wydających pieniądze na wódkę. Miejscowość Pacyków zasłynęła w 1 poł. XX w. cenioną manufakturą figur fajansowych. Ślady składania. Stan dobry.

– Z wystawy bibliofilskiej we Lwowie –

143. [Dyplom lekarski]. Dyplom na doktora chirurgii Uniwersytetu Medycznego w Wenecji dla Jana Benedykta Sebastianiego (Ioannis Benedicti Sebastiani), dat. Venetiis 13 IX 1782. Rękopis kaligrafowany, iluminowany ze złotą bordiurą i złotymi inicjałami. Autografy dziekanów Kolegiów Akademii Medycznej w Wenecji („Ludovicus Rizzotti" i „Joannes Ferni?") oraz kanclerza kolegium („Antonius Soes"). Pergamin, s. [4], 22,7x16,2 cm. 900,-

Z odręcznymi podpisami wyżej wymienionych rektorów. Język łaciński. Pismo kaligrafowane, również złotem. Inicjały złote na czerwonym tle w złotej ramce. Na pierwszej karcie misterne iluminowane obramowanie złoto-czerwono-niebieskie w stylu rokokowym. Dalsze karty ze złotą bordiurą przy marginesie. Dyplom był opisany w „Katalogu wystawy książek i exlibrisu", wystawy urządzonej staraniem Zrzeszenia Urzędników Banku Gospodarstwa Krajowego, Oddział Lwów w 1933 r. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

144. Ogiński Franciszek Ksawery (1742-1814) kuchmistrz wielki litewski. List do bratanka Michała Kleofasa Ogińskiego, miecznika litewskiego i kompozytora, gratulujący mu misji posła nadzwyczajnego do Holandii. Mołodeczna 3 VII 1790. Autograf („Fran.Xawery X. Ogiński Kuchmistrz WWXLit mp") Bifolium 24x19 cm. 700,-

Pismo odręczne F. K. Ogińskiego z podpisem. Język polski. Stryj gratulując Ogińskiemu stanowiska posła nadzwyczajnego do Holandii podkreśla doniosłość misji dla dobra Rzeczypospolitej oraz zauważa, że funkcja ta „przynosi imieniowi naszemu sławy". Podczas misji dyplomatycznej książę kupił w Amsterdamie i **przywiózł do Polski słynny obraz Rembrandta „Lisowczyk"**. Ślad złożenia. Stan dobry.

145. [Komisja Porządkowa Cywilno-Wojskowa powiatu żytomierskiego]. Zalecenie posłom województwa kijowskiego na sejm, aby poparli skargę Komisji Porządkowej Cywilno-Wojskowej powiatu latyczowskiego na wojsko o dokonanie podczas przemarszu szkód, dat. Żytomierz 14 IV 1791. Autografy 5 członków Komisji. Pieczęć sucha Komisji odciśnięta przez papier. Bifolium. 33,5x20,7 cm. 400,-

Z odręcznymi podpisami komisarzy: Feliksa z Wielkiego Potoku na Modylowie Potockiego, podczaszego owruckiego i prezesa; Antoniego na Wielkich i Małych Pieńkach Pieńkowskiego; Ignacego Moklala, kanonika katedralnego; Józefa Uszaka, dziekana owruckiego i proboszcza oraz Kazimierza Dyakowskiego. Język polski. Ślady składania. Stan dobry.

146. Mieszkowski Jan Kwiryn (1744-1819), marszałek polny [generał brygady] Armii Renu Republiki Francuskiej. List do niewymienionego z imienia i nazwiska adresata, określonego zgodnie z francuskim zwyczajem obywatelem, dat. Porrentruy 30 I 1793. Autograf („Le M-al. ... Mieszkowsky"). Bifolium, 20x18,5 cm. 900,-

Z odręcznym podpisem Jana Kwiryna Mieszkowskiego, jako rewolucyjnego marszałka. Język francuski. Nadawca przesyła kopię listu Jakuba Piotra Villemanzy, komisarza generalnego przy Armii Renu i poleca ściśle stosować się do znajdujących się w nim zaleceń, a w związku z objęciem przez Mieszkowskiego dowództwa w Porrentruy, nakazuje przesłanie raportu o obecnej sytuacji. Mało znany w zbiorach polskich autograf Polaka, m.in. uczestnika walk o niepodległość Stanów Zjednoczonych (1780-1783), a od 1792 r. rewolucyjnego marszałka (generała). Brał on później udział w walkach z Wandejczykami, ale po rozbiciu jego dywizji został wycofany z frontu i nie wziął udziału w pacyfikacji Wandei. Ślady składania, poza tym stan dobry.

147. Ogiński Michał Kleofas (1765-1833), ostatni podskarbi wielki litewski, uczestnik powstania kościuszkowskiego i kompozytor. Akt na mocy prawa przezastawnego przyjęcia i zatwierdzenia kwoty 50 tys. zł od szambelana Józefa Matkiewicza na

dobrach Ogińskiego Bala Kownacka nad Niemnem. Grodno, 24 VII 1793, bifolium, 36,5x22,5 cm. 900,-

Z odręcznym podpisem Michała Kleofasa Ogińskiego. Książę potwierdza, iż nie będzie rościł pretensji do kwoty wymienionej co daje w przyszłości możliwość Matkiewiczom nabycia majątku, na którym jest dług. Podpisy świadków Walentego Przesmyckiego oraz drugi podpis nieczytelny. Wpis z urzędu Aktów Ziemiańskich w Grodnie z 17 lipca 1793 informujący o stawieniu się M. K. Ogińskiego, który potwierdził swe prawo przezastawne do majątku Bala Kownacka podpisany przez Ciemnołońskiego. Uzupełniony ubytek prawego marginesu dokumentu (ok 1 cm) z częściowym brakiem tekstu. Po fachowej konserwacji.

148. [Królewiec]. Königsbergsche revidirte Krieges und Domainen Cammer Canzeley Sportul Taxe. 4º, [4], ok. 1790 r. 280,-

Rękopis w jęz. niemieckim będący inwentarzem do dokumentów znajdujących się w trzech tomach, dotyczących podziału na urzędy w „kamerze królewieckiej" – komisarzy, adwokatów, łowczych, leśniczych, asesorów itp. oraz spraw związanych z miastem - magistrat, urzędy miejskie, dzierżawy. Stan dobry.

ARCHIWA RODOWE

ARCHIWUM RZEWUSKICH

– Adam Wawrzyniec Rzewuski –

149. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Nadanie dla Adama Wawrzyńca Rzewuskiego urzędu kasztelana witebskiego po awansie Adama Felkerzamba na urząd wojewody inflanckiego, dat. Warszawa 5 XI 1790. Autografy króla („Stanisław August Król") i jego sekretarza („Jan Zarzycki"). Pieczęć wielka litewska odciśnięta przez papier. Bifolium, 24,5x39,5 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta oraz Jana Zarzyckiego królewskiego sekretarza i strażnika pieczęci wielkiej koronnej. Język polski. Dygnitarzem był Adam Wawrzyniec Rzewuski (1760-1825), poseł na sejmy, pisarz polityczny i dyplomata oraz **stryj pułkownika Seweryna Rzewuskiego** (1766-?). Z urzędu, już fikcyjnego w momencie nadania, zrezygnował ostatecznie po II rozbiorze Polski, argumentując, że nie może go pełnić „kiedy ziemia wolnych skalana jest przebywaniem na niej zagranicznego żołnierza". Wewnątrz bifolium notatka z informacją o wpisaniu dokumentu w dniu 2 X 1803 do akt sądu głównego departamentu cywilnego guberni kijowskiej. Na odwrocie adnotacja o opieczętowaniu dokumentu za kanclerstwa Aleksandra Sapiehy, kanclerza litewskiego. Ślady składania z przetarciami w miejscu złożenia. Karta tylna uszkodzona, luźna część z tytułem dokumentu. Poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Seweryn Rzewuski, pułkownik, kawaler Orderu Virtuti Militari –

150. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Nadanie Sewerynowi Rzewuskiemu rangi podpułkownika w regimencie pieszym Wojsk Księstwa Litewskiego imienia Radziwiłłów, dat. Warszawa 21 I 1791. Autografy króla („Stanisław August Król") i jego sekretarza („Jan Zarzycki"). Pieczęć wielka litewska odciśnięta przez papier. Bifolium, 39x24 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego oraz Jana Zarzyckiego, królewskiego sekretarza i strażnika pieczęci wielkiej litewskiej. Język polski. Seweryn Rzewuski (1766-?), syn Stanisława Ferdynanda, konfederata barskiego i feldmarszałka austriackiego. Pułkownik wojsk Wielkiego Księstwa Litewskiego i poseł województwa kijowskiego na Sejm Czteroletni w 1790 r. oraz uczestnik wojny polsko-rosyjskiej 1792 r. Bratanek targowiczanina Seweryna Rzewuskiego, autora

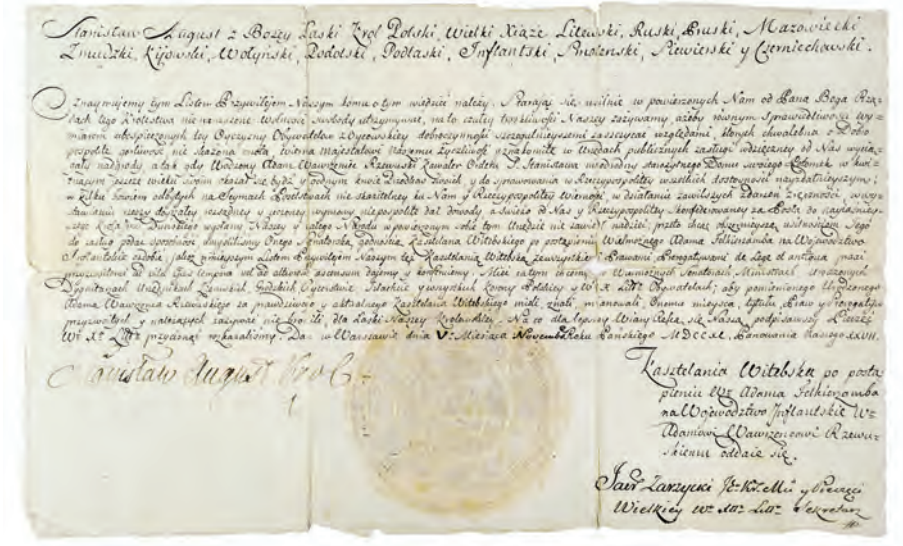

149. Stanisław August. Nadanie dla Adama Wawrzyńca Rzewuskiego. 1790.

fantastycznej genealogii Rzewuskich (patrz niżej). Po upadku Rzeczypospolitej został „wielkim hulaką i kobieciarzem", który „cały swój majątek i 800 000 zł posagu żony strwonił". Z Ukrainy przeniósł się na Litwę i tam w „małej wiosce zapisanej mu przez ojca chrzestnego Radziwiłła „Panie Kochanku", w biedzie życia dokonał" (Pamiętniki Tadeusza Bobrowskiego, W. 1979, t. I, s. 185). Na odwrocie notatki z informacjami o opieczętowaniu dokumentu za kanclerstwa Aleksandra Sapiehy, kanclerza litewskiego i o wpisaniu dokumentu w dniu 24 I 1791 do akt Komisji Wojskowej Obojga Narodów. Ślady składania. Stan bardzo dobry.

– Przysięga na wierność Konstytucji 3 Maja –

151. [Komisja Wojskowa Obojga Narodów]. Zaświadczenie z akt Komisji Wojskowej Oboyga Narodów o wykonaniu przez Seweryna Rzewuskiego, szefa 8 regimentu pieszego imienia Radziwiłłów, przysięgi na wierność Konstytucji 3 Maja, dat. Warszawa 12 VII 1791. Autograf pisarza Komisji („Jf Jasiński"). Pieczęć komisji odciśnięta przez papier. Bifolium, 35,8x21,0 cm. 1500,-

Z odręcznym podpisem Józefa Jasińskiego, pisarza Komisji Wojskowej Wojsk Księstwa Litewskiego**.** Język polski. W formie wypisu z protokołu Komisji Wojskowej Obojga Narodów z suchym, częściowo czytelnym, odciskiem jej pieczęci. Komisja stanowiła od listopada 1788 r. kolegialny organ Sejmu Rzeczypospolitej. Zbrązowienia, ślady składania. Stan dobry.

152. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Nominacja Seweryna Rzewuskiego, pułkownika w regimencie pieszym imienia Radziwiłłów, szefem tegoż regimentu po rezygnacji Mikołaja Radziwiłła, dat. Warszawa 29 VII 1791. Autografy królewski („Stanislaw August Król") i królewskiego sekretarza („Wincenty Białopiotrowicz"). Pieczęć mniejsza litewska odciśnięta przez papier. Bifolium, 39x24 cm. 3000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego oraz Wincentego Białopiotrowicza, łowczego lidzkiego i królewskiego sekretarza. Język polski. Na odwrocie notatki z informacjami o opieczętowaniu dokumentu za podkanclerstwa Joachima Chreptowicza, podkanclerzego litewskiego

i o wpisaniu dokumentu w dniu 6 IX 1791 do akt Komisji Wojskowej Obojga Narodów. Ślady składania i zagniecenia. Poza tym stan dobry, a pieczęci bardzo dobry.

153. [Komisja Wojskowa Obojga Narodów]. Zaświadczenie o mianowaniu Seweryna Rzewuskiego szefem regimentu pieszego imienia Radziwiłłów przez króla Stanisława Augusta w dniu 29 VII 1791, dat. Warszawa 6 IX 1791. Autograf pisarza Komisji („Jf Jasiński"). Pieczęć Komisji odciśnięta przez papier. Bifolium, 35,5x20,7 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem pisarza Józefa Jasińskiego, jak wyżej. Język polski. Tytuł oryg. dokumentu: „Forsztellacya JW. Rzewuskiego na szarżę Szefostwa Regimentu 8go Woyska W.X.Lit-go". Suchy, mało czytelny odcisk pieczęci Komisji. Ślady składania. Stan dobry.

– Nadanie Krzyża Virtuti Militari –

154. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Nadanie Sewerynowi Rzewuskiemu, szefowi regimentu pieszego imienia Radziwiłłów wojsk Obojga Narodów, Krzyża Virtuti Militari, dat. Warszawa 20 VII 1792. Formularz drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf królewski („Stanisław August Król"). Pieczęć królewska odciśnięta przez papier. Bifolium, 23,0x38,6 cm. 12 000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Język polski. Dyplom królewski na Krzyż Virtuti Militari ustanowiony 12 VI 1792 r. i nadawany początkowo w formie medalu owalnego. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że na przełomie sierpnia i września zmieniono jego kształt na formę krzyża. W niniejszym dyplomie z lipca 1792 r. mowa już o formie krzyża z jego dokładnym opisem oraz emblematami zarówno Orła Białego, jak i Pogoni Litewskiej. Na bocznym marginesie notatka o wpisaniu dokumentu w dniu 31 X 1816 do akt sądu ziemskiego mińskiego, poniżej odcisk pieczęci tegoż sądu w czarnym tuszu. Ślady składania i drobne przetarcia. Poza tym stan dobry. **Wyjątkowy dyplom królewski opisujący dokładnie pierwotną wersję najzaszczytniejszego polskiego odznaczenia wojskowego w kształcie krzyża. Unikat**.
(Patrz tablica XIII)

155. [Stanisław August Poniatowski]. List Seweryna Rzewuskiego, szefa regimentu pieszego Wojsk Księstwa Litewskiego, do króla Stanisława Augusta z prośbami o uzupełnienie stanu osobowego regimentu i udzielenie mu czteromiesięcznego urlopu, dat. B.m. 4 VIII 1792. Autografy nadawcy („S. Rzewuski") i króla („S.A.R.") wraz z adnotacją. Karta 38,0x23,5 cm. 1200,-

Z odręcznymi podpisami Stanisława Augusta Poniatowskiego, króla Polski i adnotacją władcy („O Urlaub do komenderuiącego diwizyi odsyłam") oraz Seweryna Rzewuskiego, pułkownika regimentu, autora listu. Język polski. W piśmie nadawca wspomina o znacznych osobistych kosztach, jakie poniósł dla utrzymania tegoż pułku. Ślady składania. Inkaust nieco wyblakły. Podpis i adnotacja królewska wyraźna i czytelna. Stan dobry.

156. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Zgoda na trzymiesięczny urlop dla Seweryna Rzewuskiego, szefa regimentu pieszego imienia Radziwiłłów, dat. Warszawa 8 VIII 1792. Autograf królewski („Stanisław August Król"). Bifolium, 33x21 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Język polski. Odpowiedź króla na podanie złożone wyżej pod datą 4 VIII 1792. Ślady składania. Stan dobry.

157. [Rzewuski Seweryn]. Zaświadczenie o stanie zdrowia Seweryna Rzewuskiego wystawione przez lekarza wiedeńskiego, dat. Wien 28 VIII 1797. Autograf wysta-

wiającego („Johann Knobloch"). Pieczątka sygnetowa tegoż (lakowa). Bifolium, 37,5x23,5 cm. 600,-

Pismo odręczne Johanna Knoblocha, doktora medycyny i profesora. Język niemiecki. Nad tekstem odciśnięty w czarnym tuszu znak pobrania opłaty stemplowej. Odcisk pieczęci w czerwonym laku z inicjałami wystawcy. Ślady składania i drobne zagniecenia na krawędziach. Poza tym stan dobry.

158. [Rzewuski Seweryn]. Wypis z akt sądu ziemskiego powiatu machnowieckiego, zawierający wystawiony w dniu 1 II 1799 w Warszawie dokument, w którym ks. Józef Poniatowski zaświadcza na podstawie posiadanych akt Kancelarii Wojskowej króla Stanisława Augusta, o stopniach wojskowych Seweryna Rzewuskiego, dat. Machnówka 9 IX 1816. Podpisy regenta i pisarza sądu ziemskiego. Pieczęć sucha powiatowego sądu ziemskiego. Bifolium, 35x22 cm. 600,-

Pismo odręczne urzędników sądu ziemskiego w Machnówce. Język polski. Zawiera świadectwa patentów oficerskich Seweryna Rzewuskiego wystawionych w Warszawie na rangę podpułkownika w regimencie pieszym imienia Radziwiłłów z dn. 21 I 1781 oraz na stopień pułkownika w tymże regimencie połączone z szefostwem tegoż pułku z dn. 29 VII 1791. Nad tekstem odcisk w czarnym tuszu znaku pobrania opłaty stemplowej. Ślady składania i zagięcia przy krawędzi. Stan dobry.

159. [Rzewuski Seweryn]. **Metryka chrztu** Seweryna Rzewuskiego, syna Stanisława, chorążego litewskiego i Karoliny z Radziwiłłów na podstawie akt kościoła parafialnego w Słucku z 1766 r., dat. Mińsk 6 X 1832. Podpisy urzędników i pieczęć (tuszowa) Konsystorza Rzymsko-katolickiego w Mińsku. Bifolium, 35,7x22,0 cm. 300,-

Pismo odręczne. Język polski. Wypis z ksiąg metrykalnych parafii w Słucku z 1766 r., zawierający datę chrztu Seweryna Rzewuskiego. Nad tekstem odciśnięty w czarnym tuszu znak pobrania opłaty stemplowej. **Metryka potwierdzająca dotąd nieznane herbarzom i monografiom szczegóły biograficzne pułkownika Seweryna Rzewuskiego.** Ślady składania i drobne zagięcia. Poza tym stan dobry.

– Genealogia rodu Rzewuskich –

Zbiór fantastycznych wywodów genealogicznych o pochodzeniu rodu Rzewuskich od króla Jadźwingów Rzewina oraz prób udowodnienia starożytności tytułu książęcego domu Rzewuskich. Za autora tych prac uchodzi ***Seweryn Rzewuski (1743-1811), hetman polny koronny i późniejszy targowiczanin****, syn Wacława. Obaj z ojcem Wacławem byli deportowani przez Rosję do Kaługi (1769-1773). Z racji tej długo korzystali z kredytu zaufania opinii szlacheckiej, a tym samym uchodzili za męczenników sprawy narodowej i wolności szlacheckiej. Wytworzona genealogia Rzewuskich, odnosząca się do sarmackiej tradycji w połączeniu z elementami antycznymi i jaćwieskimi, stanowi przykład części staropolskiej kultury odchodzącej już epoki Rzeczypospolitej szlacheckiej oraz błędnych szlaków genealogii w Polsce.*

160. [Rzewuscy]. Rzewinów Kameleonów a Naysławnieyszych Wodzów Sukcesywa Tabella. Wyjątek z Kroniki Woynik Wołnosty, 2 poł. XVIII w. Bifolium, s. [3], 35,5x22 cm. 400,-

Genealogia Rzewuskich pochodząca rzekomo z kroniki odnalezionej za czasów panowania króla Stefana Batorego autorstwa Woynika Wołnostego. Język polski. Obejmuje 21 pokoleń Rzewinów, przodków rodu Rzewuskich od czasów rzymskich po Leszka Czarnego. Ślady składania. Stan dobry.

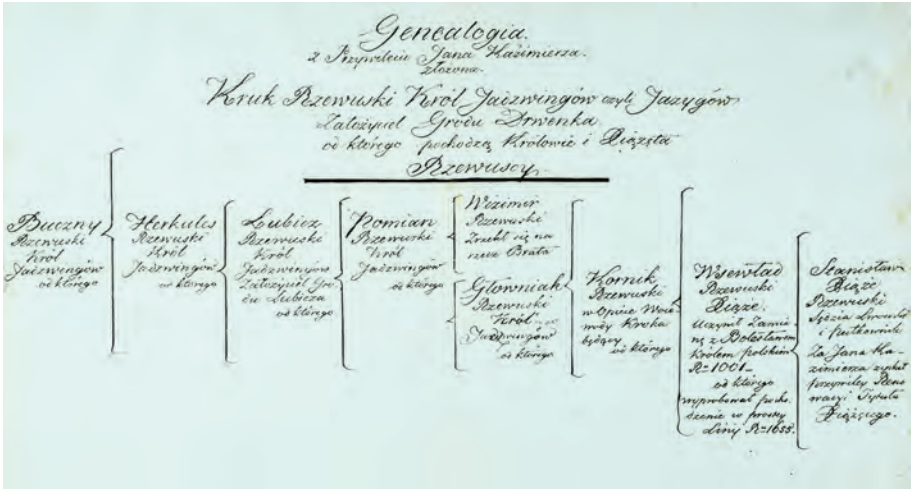

162. Genealogia Rzewuskich. I ćw. XIX w.

161. [Rzewuscy]. Potwierdzenie króla Stanisława Augusta z dn. 13 IV 1774 dokumentu wystawionego w dn. 26 V 1655 w Warszawie, w którym Jan Kazimierz, król polski potwierdził, że Stanisław Rzewuski, sędzia ziemski lwowski ma prawo do używania dziedzicznego tytułu książęcego. Kopia nieuwierzytelniona po 1813. Bifolium, s. [3], 38,6x25 cm. 400,-

Rzekomy przywilej króla Jana Kazimierza z 1655 r., który został tu przytoczony w całości, a w imieniu króla Stanisława Augusta dokument miał jakoby potwierdzić kanclerz wielki koronny i biskup poznański Andrzej Stanisław Młodziejowski z wpisaniem do akt mniejszych Metryki Koronnej. Inicjatorem legalizacji tegoż dokumentu miał być według jego tekstu Wacław Rzewuski (1706-1779), hetman wielki koronny i kasztelan krakowski. Język łaciński. Dokument na papierze ze znakiem wodnym: „W.[acław] R.[zewuski] 1813 Łanowce". Łanowce było starostwem w woj. podolskim, którego ostatnim starostą był do 1779 Seweryn Rzewuski (1743-1811) targowiczanin. Po przejęciu dóbr przez Austrię odkupił je na własność. Po nim dobra odziedziczył syn Wacław Rzewuski (1784-1831), znany podróżnik i orientalista, wnuk hetmana. Ślady składania i zagniecenia. Poza tym stan dobry.

162. [Rzewuscy]. Tenże przywilej na tytuł książęcy w wersji dwujęzycznej. Genealogia z przywileju Jana Kazimierza złożona. Kopia nieuwierzytelniona 1 ćw. XIX w. Dwa bifolia, s. [5], 35,5x22 cm. 400,-

Przywileje królewskie, jak wyżej. Język łaciński i polski. Genealogia rzekoma rodu Rzewuskich z przywileju w ośmiu pokoleniach. Ślady składania i drobne przybrudzenia. Poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

163. [Rzewuscy]. Tenże przywilej na tytuł książęcy. Kopia nieuwierzytelniona 1 ćw. XIX w. Dwa bifolia, s. [2], 33,8x21 cm. 300,-

Przywilej królewski, jak wyżej. Język łaciński. Ślady składania. Stan dobry.

164. [Rzewuscy]. Tenże przywilej na tytuł książęcy. Kopia nieuwierzytelniona 1 ćw. XIX w. Dwa bifolia, s. [2], 35,5x22 cm. 300,-

Przywilej królewski, jak wyżej. Język polski. Ślady składania. Stan dobry.

ARCHIWUM MELENIEWSKICH

Rodzina Meleniewskich h. Topacz w XVII w. stanowiła drobną miejscową szlachtę, osiadłą na Kijowszczyźnie i Wołyniu. Dopiero u schyłku XVIII w. niektórzy jej przedstawiciele zdobyli niewielką pozycję majątkową. Do najwybitniejszych jej przedstawicieli należał Feliks Meleniewski (1846-1908), ziemianin z okolic Winnicy, żonaty z Ernestyną hr. Rzewuską, komandor maltański i kawaler wielu orderów. W swojej willi na Lazurowym Wybrzeżu w Hyères zgromadził szereg dzieł sztuki i pamiątek rodzinnych, które przetrwały w rękach rodziny kolejne stulecie. Poniżej prezentujemy fragment jego rodzinnych archiwaliów, które obok prezentowanych powyżej dokumentów związanych z Sewerynem Rzewuskim stanowiły skromną część tych zbiorów.

165. **Stanisław August Poniatowski** (1732-1798), król Polski. Nadanie urzędu stolnika lwowskiego dla **Tomasza Meleniewskiego**, dat. Warszawa 23 IV 1781. Autografy króla („Stanislaus Augustus Rex") i jego sekretarza („Antonius Sikorski"). Pieczęć wielka koronna odciśnięta przez papier. Bifolium, 23x38,2 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem króla Stanisława Augusta oraz Antoniego Sikorskiego królewskiego sekretarza i strażnika pieczęci wielkiej koronnej. Język łaciński. Nadanie to nie zostało dotąd uwzględnione w źródłowych publikacjach na temat urzędników województwa ruskiego. W górnym rogu odcisk w czarnym tuszu znaku pobrania opłaty stemplowej, w przeciwległym rogu odcisk w zielonym tuszu z 1868 r. pieczęci działającego w Paryżu tłumacza przysięgłego J.N. Bonkowskiego. Wewnątrz bifolium notatka z informacją o wpisaniu dokumentu w dniu 20 X 1781 do akt grodzkich żytomierskich, a na odwrocie adnotacja o opieczętowaniu dokumentu za kanclerstwa Antoniego Onufrego Okęckiego, biskupa poznańskiego i warszawskiego, kanclerza koronnego. Ślady składania i przetarcia w miejscu złożenia. Pieczęć nieco otarta. Poza tym stan dobry.

166. **Grabianka Tadeusz** (1740-1807), starosta liwski (1770-1780), alchemik, prekursor polskiego mesjanizmu, propagator nauk Emanuela Swedenborga oraz założyciel i przywódca Stowarzyszenia Iluminatów Awiniońskich. Nadanie Tomaszowi Meleniewskiemu urzędu burgrabiego grodzkiego liwskiego, dat. Warszawa 21 VIII 1778. Autograf („Thadeus Leszczyc Grabianka"). Pieczęć sygnetowa wystawcy (lakowa). Bifolium, 21,4x33,5 cm. 900,-

Z odręcznym podpisem Tadeusza Grabianki, jako starosty liwskiego. Język łaciński. Dokument został wystawiony w okresie, kiedy starosta liwski był całkowicie pochłonięty swoimi pasjami. W swym majątku na Podolu, gdzie założył laboratorium alchemiczne, gościł m.in. Cagliostra. Dzięki licznym dobrom, jak starostwo liwskie, był niezależny finansowo i osiadł w Awinionie. Tam **założył sektę „Nowego Izraela" i obwołał się jej królem.** Jego imię stało się sławne w całej Europie, a on sam myślał o koronie polskiej i przeniesieniu stolicy ludzkości do Jerozolimy. Zrujnowany finansowo powrócił na Ukrainę. Aresztowany przez władze rosyjskie zmarł w niejasnych okolicznościach w twierdzy pietropawłowskiej. Tadeuszowi Grabiance i jego tajemnym naukom oraz obrzędom poświęcono szereg prac i studiów różnojęzycznych autorów. W Polsce do najbardziej znanych należy dzieło Józefa Ujejskiego („Król Nowego Izraela", 1924). Jako starosta liwski przyczynił się do budowy murowanego dworu przy zamku, gdzie obecnie mieści się Muzeum Ziemi Liwskiej. Urząd burgrabiego był związany z zastępowaniem starosty. Lista burgrabiów liwskich nie została dotąd w pełni opracowana. U góry odcisk w czarnym tuszu znaku uiszczenia opłaty stemplowej. Pod tekstem odcisk w zielonym tuszu z 1868 r. pieczęci działającego w Paryżu tłumacza przysięgłego J. N. Bonkowskiego. Wewnątrz bifolium notatka z informacją o wpisaniu dokumentu w dniu 20 X 1781 do akt grodzkich żytomierskich. Pieczątka sygnetowa wystawcy w czerwonym laku zatarta. Ślady składania. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

167. **Pius VI** (1717-1799), papież (od 1775). Udzielenie **Michałowi Meleniewskiemu**, kapłanowi unickiemu, prokuratorowi metropolii unickiej w Warszawie i przełożo-

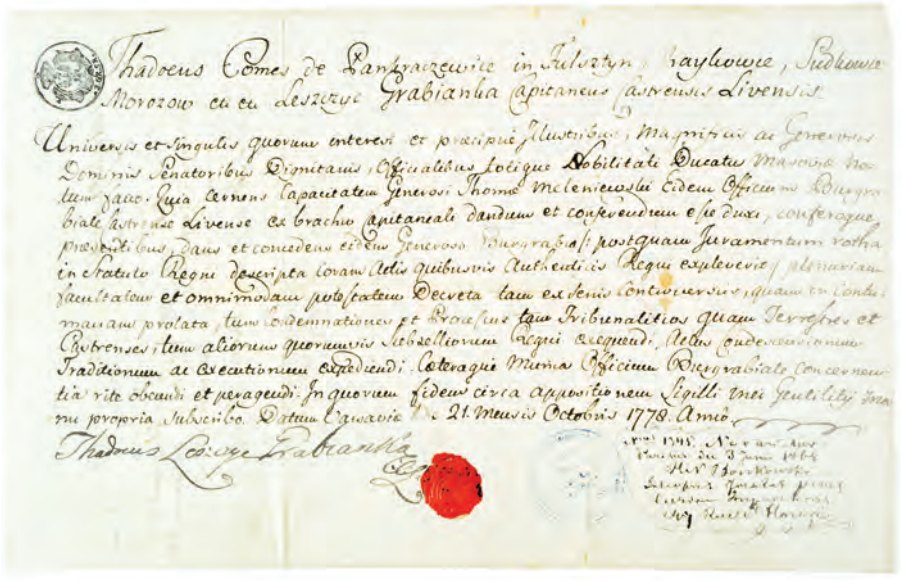

166. Tadeusz Grabianka. Dokument. 1778.

nemu kolegium papieskiego w Wilnie, prawa uwalniania od kar kościelnych, dat. Rome [Rzym] 9 VII 1782. Autograf („Cardin: de ..." podpis nieczytelny). Karta pergaminowa, 28x45,5 cm. 800,-

Z odręcznym autografem upoważnionego kardynała w imieniu papieża Piusa VI. Język łaciński. Pod tekstem odcisk w zielonym tuszu z 1868 r. pieczęci działającego w Paryżu tłumacza przysięgłego J. N. Bonkowskiego. Ślady wielokrotnego składania i drobne zbrązowienia. Stan dobry.

168. [Meleniewski Mateusz]. Świadectwo ukończenia VI klasy w Kolegium Bazylianów w Lubarze, dat. Lubar 26 VII 1793. Autografy 5 nauczycieli szkoły. Pieczęć szkoły (lakowa). Bifolium, 25,5x38,7 cm. 400,-

Z odręcznymi podpisami X. Marcina Skibińskiego, nauczyciela matematyki i prefekta szkoły oraz X. T. Olszańskiego, A. A. Sienickiego, X. Paulina Kalińskiego i X. Atanazego Malickiego. Język polski. Świadectwo opisowe, pełne kwiecistych zwrotów, napisane kaligraficznie. Pieczęć w czerwonym laku ukruszona, ale czytelna. Ślady składania. Poza tym stan dobry.

169. [Czartoryski Adam – Meleniewski Juliusz]. Zeznanie w sprawie transakcji dotyczącej wsi Narajówka, zawartej między Juliuszem Mateuszem Meleniewskim i Adamem (Jerzym) ks. Czartoryskim, dat. Hajsyń 14 IV 1822. Wypis z akt sądu ziemskiego powiatu hajsyńskiego. Autografy urzędników sądowych. Pieczęć sądowa odciśnięta w papierze. Bifolium, 21,6x34,5 cm. 200,-

Z odręcznymi podpisami regenta sądu ziemskiego w Hajsynie Gurzańskiego i czytającego akta (podpis nieczytelny). Język polski. Odcisk w czarnym tuszu znaku pobrania opłaty stemplowej, pod tekstem odcisk w papierze pieczęci sądu ziemskiego powiatu hajsyńskiego. Ślady składania. Stan dobry.

170. [Meleniewscy]. Hramota z kijowskiej gubernji (...) dla Juliusza Mateusza Meleniewskiego, jego braci i synów, dat. Kijów 7 X 1826. Dyplom ozdobny w miedziorycie, ręcznie wypełniany. Autografy marszałka gubernialnego i ośmiu deputatów

170. Hramota gub. kijowskiej dla Meleniewskich. 1826.

powiatowych („Józef Szymanowski" i inni). Pieczęć Szlacheckiego Zgromadzenia Kijowskiej Gubernii odciśnięta przez papier. Karta pergaminowa (miedzioryt) 61x80 cm. 1500,-

Z odręcznymi podpisami Józefa Szymanowskiego i 8 powiatowych deputatów szlacheckich (m.in.: Karol Dobrowolski, Wincenty Boiakowski, Mateusz Ohrynowski, Mikołaj Boguski, Franciszek Kosacki i Jan Kosko) oraz sekretarza Jana Ruszkowskiego. Język polski. Potwierdzenie przez Kijowskie Zgromadzenie Deputatów Szlacheckich guberni kijowskiej dziedzicznego szlachectwa dla Juliusza Mateusza Meleniewskiego i członków jego rodziny z powiatu berdyczowskiego oraz wpisaniem ich do części VI szlacheckiej księgi rodowodowej tejże gubernii. Dyplom w miedziorycie okolony ozdobną ramką. U góry dwugłowy orzeł cesarski z literą „A I" na piersi oraz herby 12 powiatów guberni kijowskiej, u dołu w części centralnej herb rodu Meleniewskich (Topacz). Pieczęć z herbem Rusi (św. Michał Archanioł) z napisem w otoku po rosyjsku. Ręcznie wpisany nr dyplomu („3866"). Zbrązowienia i ślady składania. Poza tym stan bardzo dobry. **Rzadko spotykany dyplom z okresu legitymacji szlacheckiej przed 1832 r. dokumentujący polski żywioł szlachecki na terenie Kijowszczyzny.**
(Patrz ilustracja)

171. [Meleniewscy]. Potwierdzenie szlachectwa Wasyla Meleniewicza i innych ziemian kijowskich przez kolejnych królów Polski, tj. Zygmunta Augusta dn. 4 II 1570 w Warszawie, Zygmunta III dn. 3 VI 1589 w Brześciu, Stefana Batorego dn. 10 VIII 1576 w Warszawie, Władysława IV dn. 28 II 1635 w Warszawie oraz Jana

Kazimierza 12 VI 1661 w Warszawie na sejmie walnym koronnym, niedat. [ok. 1840]. Nieuwierzytelniona kopia. Dwa bifolia papierowe zszyte ze sobą, s. [8], 36x22 cm. 300,-

Pismo odręczne powtarzające w całości kolejne przywileje władców polskich cytujących wszystkie teksty potwierdzenia swoich poprzedników. Język polski. Ślady składania. Stan dobry.

WOJSKOWOŚĆ WIEK XIX-XX

WIEK XIX

– Donacja dla gen. J.H. Dąbrowskiego –

172. Fryderyk August (1750-1827) król saski i książę warszawski. Potwierdzenie nadania dóbr ziemskich. Na blankiecie personalnym władcy z nadrukiem: „Frederyk August z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc. etc." Dat. Warszawa 16. stycznia 1809 r. Podpis księcia, majestatyczna pieczęć opłatkowa z herbem Księstwa Warszawskiego oraz potwierdzenie przez ministra Stanisława Brezę. Tekst w jęz. polskim. Wym. 33,5 x 22,5 cm. 6000,-

Z odręcznym podpisem Fryderyka Augusta, wnuka króla polskiego Augusta III, w l. 1807-1815 księcia warszawskiego. Król oznajmia, że upoważnia Ministra Spraw Wewnętrznych do finalnego przekazania prawa J. H. Dąbrowskiemu do dóbr Środa i części pow. pyzdrskiego. Po zwycięstwie pod Jeną w 1806 r. gen. J. H. Dąbrowski wkroczył do Wielkopolski, gdzie zorganizował powstanie przeciw Prusom. Uczestniczył w 1807 r. w walkach o Gdańsk i zaczął formować armię nowo powstałego Księstwa Warszawskiego. 14.VI 1807 w bitwie pod Friedlandem został ranny. W uznaniu tych zasług 30.VI cesarz Napoleon nadał generałowi dobra warte milion franków. Do przekazania wytypowano dobra w Wielkopolsce z centralnym ośrodkiem w Winnogórze, jednakże formalności nie zostały w pełni załatwione. Dopiero w oferowanym dokumencie król i książę ostatecznie zamyka sprawę. Ważny dokument, który otrzymał jeden z najsłynniejszych bohaterów narodowych. Papier zbrązowiały, stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XII)

173. Napoleon Bonaparte (1769-1821) cesarz Francuzów. Dyplom nadający tytuł baronowski i majorat dla Charlesa François Guillaume de Chanaleilles, generała marynarki francuskiej, gubernatora Egiptu i Martyniki. Paryż 9 I 1810, autograf Napoleona, autograf arcykanclerza Jeana Jacquesa de Cambaceres.Pergamin, 25,0 x 58,0 cm. 1800,-

Z odręcznym podpisem cesarza Napoleona i Jeana Jacquesa de Cambaceres (1753-1824) arcykanclerza cesarstwa i księcia Parmy. Język francuski. Napoleon nadaje tytuł barona i majorat na dobrach ziemskich C. F. G. de Chanaleillesowi (1767-1845) pochodzącemu ze starego, znanego od średniowiecza rodu, oficerowi marynarki, gubernatorowi Egiptu i Martyniki. Zasługi jego docenił również Ludwik XVIII, nadając mu tytuł markiza. W Paryżu istnieje ulica jego imienia. Oferowany dyplom zarejestrowany jest w dzienniku ustaw cesarstwa „Bulletin des lois" nr 269 z 1810 roku. Z niewiadomych przyczyn dyplom został przecięty na cztery części i oferowane obecnie obie dolne zostały podklejone pergaminowym paskiem. Obiekt już przed pierwszą wojną był na terenach polskich, bowiem na odwrocie jest pieczątka zbiorów Heleny Dąbczańskiej (1863-1956) ze Lwowa, wybitnej kolekcjonerki książek, rękopisów, dzieł sztuki. Część jej zbiorów trafiła do kilku muzeów lwowskich, krakowskich i innych. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

174. Wielki Książę Konstanty (1779-1831) – Konstanty Pawłowicz Romanow, wielki książę i naczelny wódz armii Królestwa Polskiego. Rozkaz Dzienny do Woyska Polskiego z dnia 04 / 16 września 1826 r. zawierający informację

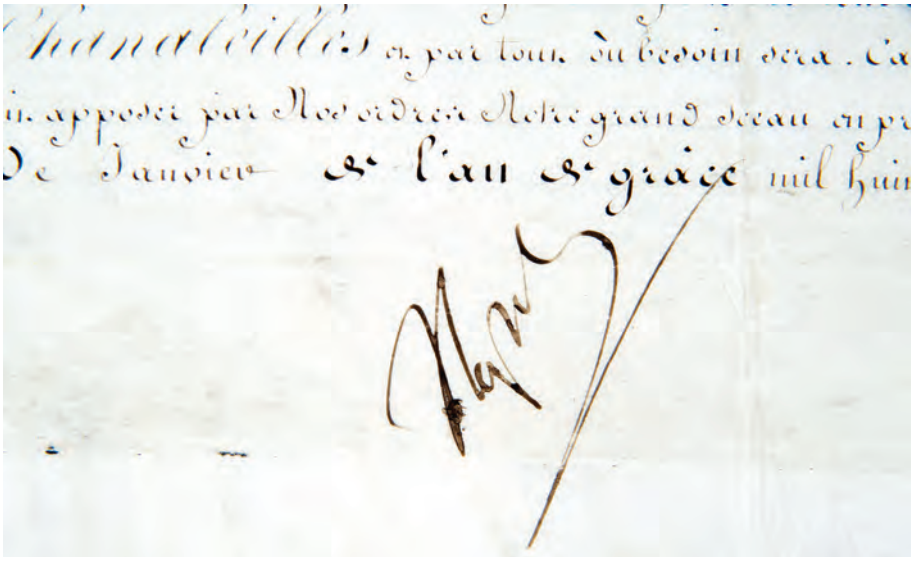

173. Napoleon Bonaparte. Nadanie tytułu barona. 1810.

o zmianach personalnych w 1. Dywizji Piechoty. Blankiet urzędowy, karta 31,5 x 20 cm. 180,-

Z własnoręcznym podpisem Tomasza Jana Siemiątkowskiego (1786–1830) generała brygady pełniącego obowiązki Szefa Sztabu Głównego. Rozkaz nominuje Izydora Krasińskiego (1774–1840) późniejszego ministra wojny w Rządzie Narodowym Królestwa Polskiego, dowódcą całej piechoty. Rozkaz zawiera również dwie inne nominacje: dla majora Stanisława Brzeskiego oraz podpułkownika Ksawerego Dąbrowskiego. Ten ostatni jest autorem antypolskiej książki „Recherches politiques et militaires sur la décadence de la Pologne", prorosyjskim generałem, naczelnikiem Rządu Tymczasowego „oswobodzonych" dzielnic Królestwa Polskiego utworzonego po upadku powstania listopadowego. Karta ze znakiem wodnym. Minimalne ślady pozostawione po składaniu. Stan bardzo dobry.

– Nominacja dla gen. Józefa Sowińskiego –

175. Wielki Książę Konstanty (1779-1831) – Konstanty Pawłowicz Romanow, wielki książę i naczelny wódz armii Królestwa Polskiego. Rozkaz Dzienny do Woyska Polskiego z dnia 05 / 17 września 1820 r. zawierający informację o zmianach personalnych w Korpusie Artylerii i Inżynierów. Blankiet drukowany, karta 31,5 x 19,5 cm. 400,-

Z własnoręcznym podpisem Józefa Tolińskiego (1764–1832), generała brygady i Szefa Sztabu Głównego. Nominacja dla Józefa Sowińskiego (1777–1831) późniejszego dowódcy obrony na Woli w czasie powstania listopadowego, na Komendanta Szkoły Aplikacyjnej Artylerii, Piotra Bontempsa (1777–1840) na Dyrektora Arsenału Budowniczego. Rozkaz obejmuje również nominację dla Jana Teodora Kobylańskiego oraz Piotra Benezeta. Ze służby w myśl rozkazu został zwolniony Jakub Otto, ojciec malarza, autora znajdującego się w zbiorach Muzeum Narodowego w Kielcach portretu Tadeusza Kościuszki. Karta ze znakiem wodnym. Minimalne ślady po złożeniu. Stan bardzo dobry.

176. Wielki Książę Konstanty (1779-1831) - Konstanty Pawłowicz Romanow, wielki książę i naczelny wódz armii Królestwa Polskiego. Rozkaz Dzienny do Woyska Polskiego z dnia 12 / 24 września 1826 r. zawierający nominację dla generała Stanisława Potockiego na adiutanta cara. Karta 31,5 x 19,5 cm. 180,-

Podpisany własnoręcznie przez Tomasza Jana Siemiątkowskiego (1786–1830) generała brygady pełniącego obowiązki Szefa Sztabu Głównego. Konstanty w imieniu cara Mikołaja I nominuje generała hrabiego Stanisława Potockiego (1776–1830), dowódcę 1. Dywizji Piechoty Królestwa Polskiego w latach 1818–1829, senatora adiutantem Jego Cesarskiej Mości. Karta ze znakiem wodnym. Stan bardzo dobry.

177. Wielki Książę Konstanty (1779-1831) - Konstanty Pawłowicz Romanow, wielki książę i naczelny wódz armii Królestwa Polskiego. Nominacja na stopień podporucznika 3 Pułku Strzelców Pieszych ze starszeństwem od dn. 31 marca / 12 kwietnia 1829 r. dla podchorążego Rocha Gnoińskiego, dat. Warszawa 6 / 18 czerwca 1829. Autografy wielkiego księcia i naczelnego wodza („Konstanty...") i p.o. ministra woyny („Hauke"). Blankiet urzędowy na pergaminie ryt. (miedzioryt), wypełniany ręcznie. Pieczęć królewska odciśnięta przez papier (odcisk opłatkowy). Karta, 39 x 50 cm. 3000,-

Z odręcznymi podpisami Wielkiego Księcia Konstantego jako Naczelnego Wodza armii Królestwa Polskiego oraz generała dywizji Maurycego Hauke (1775-1830), kierownika ministerstwa wojny. Na blankiecie urzędowym ręcznie wypełnionym w części centralnej symbole sztuki wojennej (panoplia) z orłem polskim w koronie i napisem „Woysko Królewsko Polskie", w narożnikach monogramy cesarza Aleksandra I [!] w wieńcu z koroną. Dyplom obramowany ramką o motywach roślinnych. U dołu pod ramką adnotacja: „Numer Kontrolli Komissyi Rządowey Woyny 1143". Do wystawienia nominacji użyto dyplomu z monogramami nieżyjącego już cesarza i króla Polski Aleksandra I. Zbrązowienia, zwłaszcza na krawędziach, poza tym stan dobry, a pieczęci bardzo dobry. **Efektowny dokument**.
(Patrz tablica XII)

– Z archiwum pułkownika Antoniego Noffoka –

178. Poniatowski Józef (1763-1813), Minister Wojny, Wódz Naczelny Wojsk Polskich Księstwa Warszawskiego i późniejszy marszałek Francji. Patent Antoniego Noffoka, podporucznika w Gwardyi Narodowey Warszawskiey na stopień porucznika „w pułku ósmym wtórym piechoty", dat. Warszawa 12 czerwca 1809. Blankiet ręcznie wypełniony. Autograf Ministra Woyny („Józef Xiąże Poniatowski"). Pieczęć okrągła ministerialna (tuszowa). Karta 33,5 x 22,0 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem ks. Józefa Poniatowskiego, jako ministra wojny Księstwa Warszawskiego. Antoni Noffok (1790-1855), późniejszy pułkownik Wojsk Królestwa Polskiego (patrz zespół akt niżej). W nagłówku wytłocz.: „Ministeryum Woyny…" „Wydział Stanu Woyska", „Nro 676". (dopisek); dalej: „Józef Xiążę Poniatowski Minister Woyny… etc.etc." i inne urzędowe formuły związane z nominacją tymczasową do czasu otrzymania oficjalnie „listu służby". Pieczęć „Ministerium Woyny" z herbem Księstwa Warszawskiego. Dokument naklejony na płótno. Ślady składania i drobne ubytki przy krawędzi. Poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XII oraz ilustracja na stronie następnej)

179. Noffok Antoni (1797-1855), podpułkownik 1 Pułku Grenadierów Królewskich Gwardii Wojsk Królestwa Polskiego, kawaler Virtuti Militari (1812) i dowódca 1 Pułku Strzelców Pieszych w powstaniu listopadowym 1830-1831 r. Zespół 15 dokumentów wojskowych i rodzinnych, lata 1809-1855, różne formaty. 4000,-

Obejmuje m.in. następujące dokumenty:
Fiszer Stanisław (1769-1812), generał brygady i szef Sztabu Głównego Wojsk Księstwa Warszawskiego. Zawiadomienie Antoniego Noffoka o patencie na porucznika w formującym się pułku piechoty pod dowództwem ks. Konstantego Czartoryskiego, dat. Kwatera Główna Pniów 10 VI 1809. Autograf („Fiszer"). Pieczęć Sztabu Generalnego (tuszowa). Karta 30x19 cm. Blankiet ryt. z napisem: „Sztab Generalny", ręcznie wypełniony. **Z odręcznym podpisem Stanisława Fiszera, jako szefa sztabu generalnego**. Podklejony na pł., oraz:
Krasiński Wincenty (1782-1858), generał dywizji, dowódca 1 Pułku Szwoleżerów-Lansjerów Gwardii Cesarskiej. „Zaświadczenie o rzetelności służby" Antoniego Noffoka i odbytych przez niego kampaniach

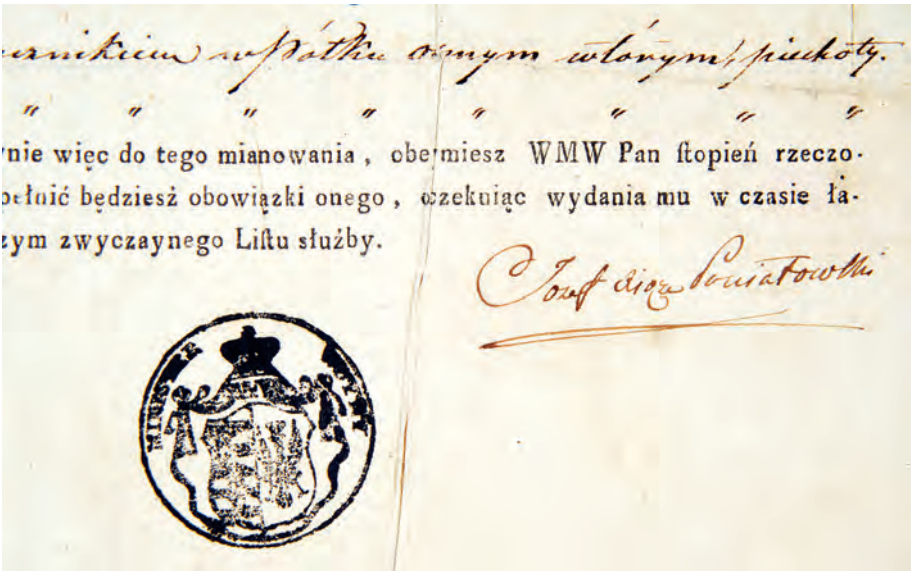

178. Ks. Józef Poniatowski. Patent oficerski dla Antoniego Noffoka. 1809.

wojennych, dat. Lipsk 27 X 1813. Autografy („Krasiński", gen. dywizyi i 9 oficerów). Karta, 34x21,5 cm. **Z odręcznymi podpisami Wincentego Krasińskiego, jako generała dywizji** oraz 9 innych oficerów, przeważnie z 16 Pułku Piechoty, m.in. ppłk. Adama Bojanowicza (1787-1852), kpt. Józefa Kępskiego (1782-?) i por. Ignacego Zajączkowskiego. Dokument potwierdza m.in. udział A. Noffoka w kampaniach 1809, 1812 i 1813 oraz odznaczenie Orderem Krzyża Virtuti Militari. **Wyjątkowy dokument wystawiony w tydzień po „bitwie narodów" pod Lipskiem, w której brali udział wszyscy podpisani w dokumencie i gdzie poległ ks. Józef Poniatowski**. Podklejony na pł., oraz:

Żymirski Franciszek (1779-1831), generał dywizji Wojsk Królestwa Polskiego, poległy w bitwie pod Olszynką Grochowską. Odezwa wyznaczająca Antoniego Noffoka na prezesa Sądu Pułkowego w sprawie o kradzież efektów skarbowych z podaniem składu sądu, dat. Warszawa 13 XI 1826. Autograf („F. Żymirski"). Karta, 32,5x20,5 cm. **Z odręcznym podpisem ówczesnego gen. bryg. Franciszka Żymirskiego, jako dowódcy Pułku Grenadierów Gwardii Królewskiej**. Na odwrocie notatki z epoki, oraz:

Noffok Antoni. Testament własnoręczny. Dodatek, dat. Lenarczyce [koło Sandomierza] 10 I 1839. Pieczęcie herbowe, k. [2], 31,6x19,2 cm. **Pismo odręczne Antoniego Noffoka z odciskami pieczęci herbowej podpisującego.** Zawiera dyspozycje na wypadek śmierci dotyczące najbliższych. **Zawiera wizerunek nieznanego herbu szlacheckiego.** Dołączono oryginalną kopertę zatytułowaną przez testatora i opieczętowaną herbami, oraz:

Osiem dokumentów wojskowych związanych z Antonim Noffokiem, przeważnie finansowych, w tym dwa zdające znaczne sumy kasowe podczas rozliczania się ze swoim następcą na stanowisku dowódcy 1 Pułku Strzelców Pieszych podczas powstania listopadowego w maju 1831 r. W dokumentach liczne autografy dowódców i oficerów Wojska Polskiego, w tym m.in. ppłk. Feliksa Breańskiego (1794-1884) z jego pieczęcią herbową, ostatniego dowódcy 4. Dywizji Piechoty w 1831 r., późniejszego płk. armii sardyńskiej i generała wojsk tureckich oraz gen. Józefa Rautenstraucha (1773-1842) i ppłk. Henryka Milberga (1789-1863), późniejszego generała. Wśród dalszych dokumentów dotyczące „walki" podpułkownika o emeryturę oraz rodzinne związane z żoną Antoniego Noffoka, Teodorą z Rostworowskich, 1.v. Stadnicką, siostrą rodzoną Felicjanny Cieciszowskiej, babki Henryka Sienkiewicza (obok jej grobu do dziś na cmentarzu w Woli Okrzejskiej na Podlasiu znajduje się zachowany piękny grób żeliwny A. Noffoka). **Dodatkowo w zespole dwa nekrologi Antoniego Noffoka z ówczesnych gazet codziennych, zawierające życiorys zmarłego, w tym jeden pióra Jakuba Kazimierza Gieysztora**. Dołączono dokładny spis wszystkich dokumentów. Ślady składania, zbrązowienia, część dokumentów podklejona na pł. Stan dobry, a testament z herbami w stanie bardzo dobrym. Całość w teczce papierowej podklejonej pł. z pocz. XX w. będącej w posiadaniu późniejszych spadkobierców.

WIEK XX

180. [Legiony Polskie]. Batalion Uzupełniający Nr 3 Legionów Polskich. Spis żołnierzy, (1914 – 1916). Formularze drukowane, ręcznie wypełnione. Pieczęć: „Bataljon Uzup. Nr 3 L.P." Bifolia, k. 181, 40 x 25 cm, sześć poszytów. 2200,-

Wykazy imienne 4255 żołnierzy Batalionu Uzupełniającego Nr 3 Legionów Polskich wraz ze stanem ich wyekwipowania. Według pisma Józefa Piłsudskiego do Najwyższej Komendy Armii z 11 VII 1915 r. batalion ten liczył ponad 600 ludzi. Dowodził nim Józef Kordian-Zamorski, a sama jednostka stacjonująca w Zamościu podlegała w tym czasie Komendzie Grupy Legionów Polskich płk. Wiktora Grzesickiego. Zadaniem batalionu było zbieranie żołnierzy nowozaciężnych i powracających ze szpitali celem ich wyszkolenia, wychowywania, formowania w kompanie marszowe i odsyłania do poszczególnych jednostek liniowych. Rękopis na oryginalnych formularzach rubrykowanych pochodzących z Drukarni Państwowej pod zarządem Departamentu Wojskowego Naczelnego Komitetu Narodowego w Piotrkowie. Karty zapisane dwustronnie. W rubrykach zawierających ciągłą numerację tysięcy żołnierzy przewijających się przez batalion, informacje o ich wyposażeniu od umundurowania po zaopatrzenie materiałowe wraz ze systematyczną statystyką. W uwagach dane o oficerach werbujących żołnierzy (mjr Tadeusz Wyrwa-Furgalski, mjr Witold Ścibor-Rylski i por. Wilhelm Orlik-Rückemann), szczególnie z 6 Pułku Piechoty. Na kartach gdzieniegdzie ślady pieczątek zaopatrzeniowych. Daty śladowe na kartach przy uwagach: VII-VIII 1915 r. Ślady używania, zwłaszcza na pierwszych kartach i poszycie 1 (zażółcenia, przybrudzenia marginesów i zagięcia narożników kart), poza tym stan bardzo dobry. **Ciekawy materiał badawczy dotyczący zarówno stanów imienno-osobowych Legionów Polskich, jak ich wyposażenia.**

181. [Legiony Polskie – Kozienice i Dęblin]. Wykaz legionistów przybyłych i odeszłych (ubyłych) z tut.(ejszej) Stacyi Zbornej Legionów Polskich, dat. Kozienice 6-6 IX 1916 i Dęblin 17 IX-10 XII 1916. Rękopisy i rękopisy powielone w epoce, częściowo na oryg. formularzach. Pieczęcie podłużne (tuszowe) i autografy. Bifolia, luźne karty, k. [177], 34,5 x 21 cm. 2000,-

Obejmuje kilka tysięcy nazwisk legionistów, szeregowych, podoficerów i młodszych oficerów. Każda karta (rubrykowana) zawiera spisy osobowe kilkunastu (27-29) legionistów na każdy dzień (niektóre dni mają po kilka kart). Przy każdej osobie wymienionej z imienia i nazwiska, zamieszczono informacje, co do stopnia i jednostki wojskowej, daty i miejsca skąd przybyła oraz daty i miejsca odejścia (zwykle jest to ten sam dzień). **Zadaniem stacji zbornej było m.in. ewidencjonowanie wszystkich legionistów przejeżdżających przez miasto**. Na niektórych maszynopisach parafki odręczne, uwagi kredką czerwoną, sprostowania względnie poprawki. Pieczęcie podłużne „Komendy personalnej stacyi zbornej legionistów polskich w Kozienicach" oraz bez Kozienic (po przejęciu przez Dęblin funkcji stacji zbornej). Większość kart wykorzystana dwustronnie. Przeważnie rękopisy odbite na powielaczu spirytusowym. Do powielenia użyto przeważnie oryg. formularzy rubrykowanych pochodzących z Drukarni Państwowej pod zarządem Departamentu Wojskowego Naczelnego Komitetu Narodowego w Piotrkowie. Kilka rękopisów piórem i ołówkiem. Karty ze spisami były pierwotnie spięte żelaznymi zszywkami, co uwidaczniają ślady dziurkowania w narożniku (jedna taka żelazna oryg. zszywka zachowana). Drobne zagięcia przy narożnikach i miejscami wyblaknięcia, lecz tekst czytelny. Poza tym stan bardzo dobry. **Cenny zbiór danych osobowych żołnierzy Legionów Polskich.**

182. [Legiony Polskie]. Wykazy 99 legionistów polskich zarejestrowanych przez żandarmerię w różnych miejscowościach Galicji i Czech w okresie 16-24 X 1917. Rękopisy ręcznie rubrykowane. Pieczęcie podłużne (tuszowe) miejscowych posterunków żandarmerii z autografami, s. [28], różne formaty. 400,-

Listy osobowe w języku niemieckim. Obejmują podoficerów i żołnierzy z Legionów Polskich, którzy znaleźli się z różnych przyczyn (m.in. losowych, rodzinnych, urlopowych czy zdrowotnych) w Bielsku-Białej, Dziedzicach, Izdebniku, Kalwarii Zebrzydowskiej, Kleczy Górnej, Klęczanach, Lanckoronie, Lipniku, Lubieniu, Makowie Podhalańskim, Myślenicach, Podgórzu, Rabce, Tarnowie i Wadowicach oraz Ostrawie na Morawach. Dokładne spisy osobowe z danymi personalnymi, informacjami o poszczególnych osobach pochodzących przeważnie z terenów Galicji. Akcja „wyłapywania" pozostałych legionistów odbywała się na podstawie stosownych rozkazów ministerialnych, przytoczonych w na-

główku przy każdym dokumencie, i miała miejsce już po tzw. „kryzysie przysięgowym". W tym czasie legioniści z Królestwa Polskiego w liczbie kilkunastu tysięcy po odmowie złożenia przysięgi znajdowali się już za drutami obozów internowania, a kilkutysięczna rzesza legionistów z Galicji powędrowała na front włoski. Drobne zagniecenia na krawędziach niektórych dokumentów. Poza tym stan bardzo dobry.

183. [Wojna polsko-bolszewicka]. Rozkaz do ppor. Biały z 1 batalionu saperów w Kowlu celem wysadzenia w powietrze mostów „nad Stochodem między Poworskiem a Hołobami". Kowel, 26 II 1919, maszynopis, pieczęć: **„Dowództwo Grupy Generała Śmigłego-Rydza"**. 28 x 21,5 cm. 300,-

Rozkaz pisany w drugim tygodniu wojny polsko-bolszewickiej wydany ppor. batalionu saperów Jerzemu Białemu celem wysadzenia mostów nad Stochodem, co miało powstrzymać działania przeciwnika. Wyznaczono do tego ppor. Białego i ppor. Stankiewicza, którym przydzielono ochronę kawalerii będącej pod dowództwem ppłk. Sandeckiego w Hołobach. Nieczytelny podpis kapitana wojsk polskich stwierdzający zgodność. Rozkaz pisany na cienkim papierze przebitkowym na maszynie częściowo wypełniany ręcznie piórem. Odbiorca to późniejszy kpt. saperów Jerzy Biały, rodem z Białegostoku, absolwent Politechniki Warszawskiej, członek korporacji Arkonia, poległ w walkach w czasie przewrotu majowego 14 maja 1926 roku. Tablica jemu poświęcona znajduje się na budynku przy Placu Zamkowym. Ślady zabrudzenia i składania, niewielkie naderwania.

184. [Krzyż Legionowy Związku Legionistów Polskich]. Krzyż Legionowy, mosiądz srebrzony, niesygnowany, 4,1 x 4,1 cm, słupek z nakrętką; **oraz:**
Dyplom na Krzyż Legionowy dla por. Ludwika Ślusarczyka z Polskiej Organizacji Wojskowej, dat. Warszawa 28 V 1929 r. Dyplom drukowany, ręcznie wypełniony. Autografy Marszałka („Józef Piłsudski") i członka Komisji Kwalifikacyjnej („W. Sławek"). Karta 18,5 x 11,5 cm. 1200,-

Krzyż Legionowy stanowił odznakę organizacyjną Związku Legionistów Polskich ustanowioną na II zjeździe organizacji w r. 1922 w Krakowie. Równoramienny krzyż z inicjałami po środku „JP" [Józef Piłsudski], datami „1914" i „1918" na poziomych ramionach i literami „L" [Legiony] i „P" [Polskie] na jego pionowych ramionach. **Dyplom z odręcznymi podpisami marszałka Józefa Piłsudskiego i Walerego Sławka (1879-1939), prezesa Związku Legionistów Polskich i późniejszego premiera**. Na odwrocie informacje o odznaczonym, pozwalające na odnalezienie go w zachowanych aktach Krzyża i Medalu Niepodległości. Dyplom nr 6822. Stan dyplomu bardzo dobry. Krzyż z patyną, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

185. [Krzyż Polskiej Organizacji Wojskowej 1919]. Krzyż (Odznaka) P.O.W., metal, oksydowany i srebrzony, 3,2 x 3,2 cm, słupek z nakrętką (mosiądz), sygn. „CC." z numerem „416"; **oraz:**
Dyplom nadania Olgierdowi Szczepańskiemu Krzyża P.O.W., dat. Warszawa 6 VIII 1919. Autografy: „Adam Koc" i „E. Śmigły-Rydz". Pieczęć okrągła (tuszowa): „Komenda Główna …". 16 x 10 cm. 1200,-

Odznaka w kształcie krzyża kawalerskiego, o ramionach ujętych w szerokie płaskie obramienie. Na ramionach wypukłe litery: „P", „O" i „W" oraz data „1918" (na dolnym ramieniu), pośrodku monogram: „JP" [Józef Piłsudski], pomiędzy ramionami znajdują się potrójne promienie. Projektantem odznaki był żołnierz 1. Pułku Piechoty Legionów Wojciech Jastrzębowski, późniejszy profesor ASP w Warszawie. **Dyplom** nr 416 **z odręcznymi podpisami Edwarda Śmigłego-Rydza** (1886-1941), Komendanta Głównego POW, późniejszego marszałka Polski oraz Adama Koca (1891-1969) jako Komendanta Naczelnego POW, m.in. późniejszego szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego. Ślad po złożeniu dyplomu, poza tym stan dyplomu i krzyża dobry.
(Patrz ilustracja)

186. [Odznaka pamiątkowa internowanych]. Odznaka dla internowanych legionistów „Witkowice 1918", 3,3 x 4,7 cm, mosiądz srebrzony, zapinka; **oraz:**

NA PODSTAWIE
UCHWAŁY
II ZJAZDU LEGJONISTÓW
I
WNIOSKU
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ
nadaję
Porucznikowi
Ludwikowi Ślusarczykowi
z Polsk.Org.Wojsk.
KRZYŻ LEGJONOWY
Za Komisję Kwalifikacyjną
Warszawa dn. 28 maja 29 r.
Nr. 6822

184. Krzyż Legionowy. 1929.

POLSKA ORGANIZACJA WOJSKOWA.
KOMENDA GŁÓWNA
Nr.
Warszawa dn. 6 VIII 1919 r.
Nadaję Obywatelowi
za pracę w Organizacji i walkę o niepodległość Ojczyzny prawo noszenia odznaki
«KRZYŻ P.O.W.»
za zgodność
Komendant Naczelny P.O.W.
Komendant Główny P.O.W.

185. Krzyż P. O. W. 1919.

Legitymacja upoważniająca Charkiewicza Stanisława … do noszenia odznaki wybitej na pamiątkę pobytu w obozie dla internowanych legionistów w Witkowicach: luty – marzec – kwiecień 1918. Drukowana, ręcznie wypełniona. Pieczęć podłużna (tuszowa): „Obóz w Witkowicach". Autograf („A. Procajłowicz"). Karton 13,5 x 10,5 cm. 1200,-

Odznaka jednoczęściowa z gładkim rewersem. Awers w bardzo dobrym stanie, na odwrocie niewielkie zabrudzenia. **Legitymacja z odręcznym podpisem Antoniego Procajłowicza** (1876-1949), znakomitego ilustratora i grafika, jako polskiego komendanta obozu w Witkowicach. Legitymacja nr „L. 203" z orłem polskim przepasanym szarfą. Ślad po złożeniu z zagięciem oraz przybrudzenia, zwłaszcza na odwrocie. Stan ogólny dobry. Witkowice koło Krakowa były obozem dla internowanych żołnierzy Polskiego Korpusu Posiłkowego po tzw. „kryzysie przysięgowym". Antoni Procajłowicz był od 1914 r. w Legionach Polskich i pełnił służbę w Centralnym Biurze Wydawnictw NKN i w Warsztatach Legionów Polskich. Był autorem projektu niniejszej odznaki.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

187. Odznaka Ofiarnych Obywatelskiego Komitetu Obrony Państwa, 2,6 x 2,6 cm, mosiądz, słupek z nakrętką, sygn. „Lwów"; **oraz:**
Dyplom Odznaki Ofiarnych O.K.O.P. 1920 r. dla Heleny Wątorkówny … członka M.S.O. we Lwowie, dat. Warszawa 7 XII 1921. Dyplom drukowany, ręcznie wypełniany. Autograf członka Komitetu („M. Kowalski") i faksymilia przewodniczącego O.K.O.P. („J.Haller"). Pieczęć okrągła (tuszowa) O.K.O.P. Karton 13,8 x 16,8 cm. 1000,-

Odznaka w kształcie ośmiokątnej rozety ze stylizowanym orłem polskim pośrodku i datą „1920" oraz nazwą „OKOP". Ślady patyny. Stan dobry. Dyplom odznaki **przyznawanej za udział w Armii Ochotniczej pod dowództwem gen. Józefa Hallera** utworzonej do walki z bolszewickim najeźdźcą. Przyznawany żołnierzom walczącym co najmniej jeden miesiąc z wrogiem pomiędzy 1 VII a 1 X 1920 r. oraz biorącym udział w służbie na rzecz O.K.O.P. Dyplom nr 25075. Ślady składania, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

186. Odznaka dla legionistów. 1918.

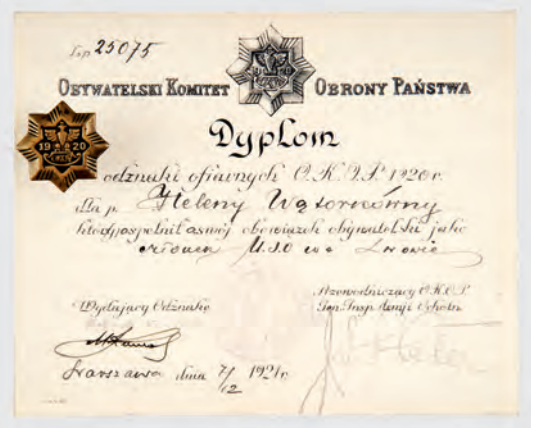

187. Za walkę z bolszewickim najeźdźcą.

188. [Centralny Komitet Obywatelski Królestwa Polskiego]. Świadectwo legitymacyjne dla Leona Wernera (1869-1927), inżyniera geodety, późniejszego pułkownika Wojska Polskiego w Korpusie Inżynierów i Saperów. [Psków] dn. 15 VI 1918 r. Autograf właściciela i wystawiających. Fotografia. Pieczęć okrągła Pełnomocnika CKO KP (tuszowa). Legitymacja drukowana, ręcznie wypełniana, s. 8, opr. pł. wyd. 150,-

Z odręcznymi podpisami Leona Wernera oraz pełnomocnika okręgowego (w Pskowie) E. Rodzińskiego (?) i sekretarza R. Skulskiego. Język polski i rosyjski. Legitymacja z danymi osobowymi właściciela, herbem Królestwa Polskiego i zameldowaniem w Warszawie (po powrocie do Polski). Centralny Komitet Obywatelski Królestwa Polskiego w Rosji (1915-1918) był organizacją utworzoną w Piotrogrodzie, która pomagała ludności polskiej w Rosji, zwłaszcza na prowincji. W momencie wydania legitymacji CKO formalnie już nie istniał. Jednak jego blankiety legitymacyjne były nadal wydawane i w pewnym stopniu honorowane w Rosji jeszcze w 1919 r. Właściciel dokumentu na jego podstawie powrócił z bolszewickiej Rosji. Patrz także poz. „Archiwum Wernerów", poz. 529. Stan bardzo dobry

189. Dyplom Odznaki byłych Wojsk Polskich w Rosji Centralnej z okresu 1917-19 dla ppłk. Leona Wernera. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniony. Autografy prezesów Komisji („Józef Latour": „Mariusz Dybczyn, inż."), członka Komisji („Dr Miklaszewski") i sekretarza (?). Pieczęć okrągła (tuszowa) Komisji Nadawczej. Karton, 48 x 32 cm; **oraz:**
Zawiadomienie Prezesa Komisji Nadawczej Odznaki … dla ppłk. L. Wernera o nadaniu, niedat. Blankiet drukowany z nagłówkiem i pieczęcią Komisji. Autograf Prezesa („Mariusz Dybczyn, inż."). Karta, 19 x 17 cm; **oraz:**
Zaświadczenie Komisji Nadawczej Odznaki … o upoważnieniu płk. Leona Wernera do jej noszenia, dat, 15 V 1926 r. Pieczęć Komisji. Autograf Prezesa („Mariusz Dybczyn, inż."). Karton, 14 x 9 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Józefa Latoura (1853-1933), generała dywizji Wojska Polskiego i prezesa moskiewskiego oddziału Związku Wojskowych Polaków (1917), a także z podpisami innych członków Komisji. Odznaka b. Wojsk Polskich w Rosji Centralnej została powołana decyzją Ministra Wojny z dn. 17 I 1924 r. Na dyplomach i pieczęciach wzór odznaki. Numer weryfikacyjny 231. Patrz także poz. 529. Ślady składania dyplomu i zawiadomienia, poza tym stan bardzo dobry. Rzadko spotykany komplet dokumentów związanych z weryfikacją przy nadaniu odznaki.

190. Sosnkowski Kazimierz (1885-1969), ówczesny generał porucznik Wojsk Polskich, wielokrotny minister spraw wojskowych w okresie 1922-1924, późniejszy generał broni i Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych. Pismo do Leona Wernera, z Departamentu V. Inżynierów i Saperów przyznające mu „w uznaniu pilnej i wytężonej pracy dla dobra służby" „bezzwrotną zapomogę", dat. Warszawa 8 IV 1922. Autograf ministra („Sosnkowski"). Blankiet urzędowy, drukowany i ręcznie wypełniany. Pieczęć okrągła „Min. Spraw Wojsk." (tuszowa). Karta, 17 x 21 cm. 120,-

Z odręcznym podpisem generała Kazimierza Sosnkowskiego, jako „kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych". Odbiorcą pisma był Leon Werner. Pieczęć urzędowa z orłem sprzed reformy z 1927 r. (korona z krzyżem i orzeł bez gwiazdek). Ślady składania i niewielkie przetarcia w miejscach złożenia. Poza tym stan dobry. Patrz też poz. 529 (archiwum rodziny Wernerów).

191. [Korpus Ochrony Pogranicza]. Lista rewizyjna na plut. zaw. Waleryna Bernarda, rocz. 1902 z Batalionu KOP „Borszczów"; PKU Grudziądz. [Borszczów – Warszawa 1935-1936]. Korpus Ochrony Pogranicza Baon „Borszczów"; Ministerstwo Spraw Wewnętrznych – KOP. Maszynopisy, formularze ręcznie wypełniane i rękopisy. Pieczęcie baonu KOP i Dowództwa KOP, autografy dowódców i oficerów, k. [29], różne formaty, oryg. zachowana tymczasowa okł. (30 x 21 cm) z tytułem akt. 750,-

Teczka personalna zawiera dokumenty wojskowe z licznymi pieczęciami i autografami, m.in. odręczny podpis dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza gen. Jana Kruszewskiego (1888-1977) oraz dowódcy baonu ppłk Mariana Wójtowicza (1892-1940), zamordowanego przez NKWD w Kozielsku. Zespół 16 dokumentów ewidencyjnych (luzem) dotyczących służby zawodowego podoficera Korpusu Ochrony Pogranicza w batalionie (baonie) „Borszczów", mającego swoją siedzibę w nadgranicznym **Borszczowie, mieście powiatowym województwa tarnopolskiego.** Wśród akt ręcznie wypełniony 24 stronicowy „zeszyt ewidencyjny kadry zawodowej podoficerskiej". Opisuje pełny przebieg służby podoficera w Wojsku Polskim, w tym w KOP (1924-1936). Pozostała dokumentacja zawiera opinie i informacje o W. Bernardzie i jego rodzinie, łącznie z danymi poufnymi, korespondencje służbową, orzeczenie komisji o jego stanie zdrowia wraz z decyzją o przeniesieniu w stan spoczynku. Kilka osobistych podań podoficera, opisujących szczegółowo jego stan służby w charakterze instruktora Przysposobienia Wojskowego w nadgranicznych miejscowościach oraz tysiące godzin, jakie poświęcił w zakresie szkolenia sportowego i wojskowego społeczeństwa. Po zakończeniu służby na Kresach zespół ten został przekazany do ówczesnej Powiatowej Komisji Uzupełnień w Grudziądzu. Stan dobry. Wyjątkowo zachowana dokumentacja wobec braku akt personalnych kadry zawodowej Korpusu Ochrony Pogranicza.

TWÓRCY KULTURY, SZTUKI I NAUKI. ZNANI POLACY

DOKUMENTY Z AUTOGRAFAMI FRYDERYKA CHOPINA

192. Chopin Fryderyk (1810-1849), najwybitniejszy polski kompozytor i pianista. Dokument potwierdzający otrzymanie honorarium od wydawcy Maurice'a Schlesingera w wysokości 1200 franków za sprzedaż praw autorskich do wydania we Francji i Niemczech 2 Walców op. 34, rękopis datowany w Paryżu 10 września 1838 r., podpisany: „F. Chopin". Karta o wym. 17,0 x 22,0 cm 35 000,-

Z odręcznym podpisem kompozytora. Język francuski. Potwierdzenie otrzymania zapłaty przez Chopina od Maurice'a Schlesingera (1798-1871), właściciela słynnej firmy wydawniczej, specjalizującej się w edycji pełnych partytur oper, wyciągów fortepianowych, a przede wszystkim utworów instrumentalnych Beethovena, Mendelssohna, Liszta, Berlioza. Od 1833 r. M. Schlesinger opublikował pierwodruki 40 opusów Chopina (op. 1-34 i 44-56, z wyjątkiem op. 3-5, 16, 17, 19, 28). Stosunki Chopina z Schlesigerem były napięte („Schlesinger ciągle mnie szwabił, dosyć na mnie zarobił i nowego zarobku nie odmówi...", fragment listu z 1839 r.), podobne opinie wyrażali inni kompozytorzy,

narzekając na niskie honoraria i nieustępliwość w interesach wydawcy. Choć od 1845 r. Chopin publikował u innych wydawców, to nadal wysoko cenił Schlesingera (zwłaszcza za dotychczasową możliwość dokonywania korekt swych kompozycji na próbnych wydrukach), w końcu jemu zawdzięczał wysoką pozycję na rynku francuskim. Papier żeberkowy. Na odwrocie notatka odręczna „10 Septembre 1838. Chopin". Ślad złożenia pośrodku, poza tym **stan bardzo dobry. Rzadkość.**
(Patrz tablica XV)

– Ostatnie kompozycje Fryderyka Chopina –

193. Chopin Fryderyk (1810-1849), najwybitniejszy polski kompozytor, pianista. Dokument potwierdzający otrzymanie honorarium w wysokości 1500 franków od wydawców Louisa i Gemmy'ego Brandus za sprzedaż praw do wydania we Francji i Anglii 3 Mazurków op. 63, 3 Walców op. 64 i Sonaty g-moll op. 65, rękopis datowany w Paryżu 14 lipca 1847 r., podpisany: „F. Chopin". Karta o wym. 16,5 x 20,5 cm 35 000,-

Z odręczną notatką „approuvé l'écritture" i podpisem kompozytora. Język francuski. Potwierdzenie otrzymania zapłaty przez Chopina od braci Brandus, którzy przejęli firmę wydawniczą od M. Schlesingera w 1846 r. i kontynuowali publikowanie dzieł muzycznych, m.in. Chopina. W latach 1846-1847 bracia Brandus wydali pierwodruki ostatnich utworów Chopina (skomponowanych przez artystę w trudnym okresie rozstania z George Sand), wymienionych w dokumencie: 3 Mazurki op. 63 dedykowane hrabinie Czosnowskiej, 3 Walce brillantes op. 64 dedykowane kolejno: hrabinie Potockiej, baronowej Rothschild, hrabinie Branickiej oraz Sonata na fortepian i wiolonczelę op. 65 dedykowana francuskiemu kompozytorowi i przyjacielowi artysty Auguste'owi Franchomme. Sonata ta to ostatni utwór, jaki wyszedł za życia Chopina – prawykonanie miało miejsce 16 lutego 1848 r. Brali w niej udział sam Chopin, grający na fortepianie oraz Franchomme na wiolonczeli. Był to również ostatni koncert Chopina w Paryżu, niecałe dwa tygodnie po przypadkowym, także ostatnim spotkaniu z George Sand. Koncert został przyjęty entuzjastycznie. „Przybyło Panu cierpienia i poezji: melancholia utworów jeszcze bardziej przenika serce", napisał po koncercie pisarz i wielbiciel talentu artysty Astolphe de Custine. Ślady składania, poza tym **stan bardzo dobry. Rzadkość.**
(Patrz tablica XV)

– Rękopis książki „Życia sławnych Polaków" -

194. Stęczyński Zygmunt Bogusz (1814 – 1890), poeta, rysownik. Życia sławnych Polaków i inne opisy tyczące się Polski zebrał… w 1839 r. Rękopis, s. 106, **tabl. rysunków 9** (w tym 1 rozkł.), 10 cm, opr. tektura oklejana pap. 10 000,-

Na s. tyt. pieczęć tuszowa „Bogusz Stęczyński". Rękopis książki Bogusza Stęczyńskiego, która nigdy nie ukazała się drukiem. Składać się na nią miały artykuły drukowane w „Przyjacielu Ludu", t. 2, nr. 43-52, 1835. Obok tekstu pisanego własnoręcznie przez Stęczyńskiego znajduje się dziewięć odręcznych rysunków piórkiem wykonanych przez autora. Zygmunt Bogusz Stęczyński, poeta, autor poematów „Tatry" (1860), „Krosno" (1862), przewodnika wierszem „Świątynie Polaków czyli Katedra na Wawelu" (1864); wielki miłośnik polskiego krajobrazu, a zwłaszcza gór, ze swych dwóch wędrówek po kraju przywiózł rysunki i akwarele, które wykorzystał w albumach „Okolice Galicji" i „Tatry w 24 obrazach". **Unikat.**
(Patrz tablica XIV)

– Rękopis powieści „Znachor" –

195. Dołęga-Mostowicz Tadeusz (1898-1939), pisarz, prozaik i scenarzysta. Znachor. Powieść. [1937]. Rękopis autorski, k. 190 (luzem), 21,5x14 cm. 26 000,-

Rękopis pisany ręką autora. Układ rękopisu miejscami inny, jak w wydaniu książkowym (pierwsza edycja książkowa 1937, następna 1938). Jedna z najsłynniejszych powieści obyczajowych poczytnego autora okresu międzywojennego i jednego z najlepiej ówcześnie zarabiających ludzi pióra (osiągał

dochody rzędu 15 000 złotych miesięcznie). Napisana zrazu jako scenariusz filmowy, a po jego odrzuceniu przerobiona na powieść. Po osiągnięciu sukcesu zekranizowano ją wg scenariusza Anatola Sterna. Zawiera XX rozdziałów. Karty numerowane. Brak kart 134 oraz 153-162. Karta 8 w dwóch częściach, 64 lekko naddarta, kilka kart z minimalnymi śladami naddarcia, podklejeniami i zagięciami. Ślady korektorskie kredką i ołówkiem z eliminacją niektórych fragmentów. Pismo czytelne i wyraźne bez wyblaknięć atramentu. Stan dobry. **Unikat.**
(Patrz tablica XIV)

---

196. Andriolli Michał Elwiro (1836-1893), polski rysownik, ilustrator i malarz. List do nieznanego konkurenta do ręki Natalii Anieli Tarnowskiej, przyszłej żony artysty. Rękopis. Warszawa 21 XI 1875, s. [4], 27,5 x 22 cm. 1500,-

Pismo odręczne z autografem artysty. Osobisty list objaśniający dramatyczne i romantyczne zarazem okoliczności starań Andriollego o rękę przyszłej żony, nie znane jego biografom, będące jedynie przedmiotem pamiętnikarskich plotek (Jadwiga Prendowska, Moje wspomnienia, Kraków 1962, s. 234). List został napisany na 4 dni przed ślubem Andriollego z panną Tarnowską. Pismo potwierdza, że istniał jeszcze inny poważny kandydat do małżeństwa, którego bolesna przegrana z Andriollim spowodowała mocny uraz, a nawet żądanie satysfakcji w postaci pojedynku. Po konserwacji (podklejenie). **Ciekawy list mówiący o wielkim temperamencie rysownika, wzbogacający jego biografię o nieznane dotąd szczegóły.**

197. Dąbrowska Maria (1889-1965), powieściopisarka, eseistka, dramatopisarka i tłumaczka. List do Jana Pierzchały z Sosnowca, dat. (Legnica) 20 V 1960. Pismo autorki wraz z autografem („Maria Dąbr.") i adresowana koperta ze znaczkami, 11x16 cm. 500,-

Pismo odręczne Marii Dąbrowskiej, również osobiście zaadresowana koperta. Odbiorcą korespondencji był Jan Pierzchała (1921-2003), prozaik, poeta, autor adaptacji scenicznych, dramaturg i tłumacz, podówczas redaktor „Trybuny Robotniczej" w Katowicach. List pisany po powrocie z Paryża, ze szpitala w Legnicy. Zawiera informacje o stanie zdrowia autorki i uwagi na temat twórczości Juliusza Kadena-Bandrowskiego. Koperta datowana z Warszawy. Ślad po złożeniu. Stan bardzo dobry.

198. Grubiński Florian (1844-1901), wybitny polski wynalazca i konstruktor. **Patent królewski** nr 195/1876 na wynalazek „nowej ulepszonej maszyny do żniw i koszenia", dat. London 1 I 1876. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniany. Pergamin rozkładany, 57x76 cm. 2000,-

Patent na nową udoskonaloną maszynę do zbioru zbóż („a new or improved machine for reaping and mowing") **wydany w imieniu brytyjskiej królowej Wiktorii Polakowi z Warszawy Florianowi Grubińskiemu.** Język angielski. Zawiera obszerne warunki prawne związane z eksploatowaniem wynalazku, na którego opatentowanie Polak czekał od 26 lipca 1875 r. („The London Gazette" 13 IX 1875). Autor wynalazku współpracował z kilkoma polskimi fabrykami, a jego żniwiarki zdobyły tegoż roku medal na Powszechnej Wystawie w Filadelfii. Opatentował również szereg innych ważnych wynalazków w świecie, w tym kocioł parowy rotacyjny, udoskonalił kotły parowe dla lokomotyw i statków. W lewym górnym rogu znak opłaty stemplowej w wysokości 5 funtów. U dołu dokumentu ozdobny sznurek przechodzący również przez 5 cm pasek dokumentu, zakończony niegdyś pieczęcią angielskiego urzędu, której obecnie brak. Zbrązowienia lub zażółcenia. Poza tym stan dobry. **Rzadko spotykany w Polsce typ dokumentu.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

199. Hlond August (1881-1948), Prymas Polski, arcybiskup, metropolita gnieźnieński i warszawski oraz kardynał prezbiter. List do Stanisława Marzyńskiego, autora pracy „Kościoły warszawskie w ruinie i odbudowie 1939-1945", dat. Warszawa 25 VI 1946. Papier z nadrukiem. Autograf („+ August Kard. Hlond"). Maszynopis, k. [1], 15x21 cm. 150,-

198. Patent królowej Wiktorii dla Floriana Grubińskiego. 1876.

Z odręcznym podpisem Augusta Hlonda, Prymasa Polski. Podziękowanie za przesłaną pracę i kilka słów opinii Prymasa o niej. Odbiorcą pisma był inż.-architekt Stanisław Leon Marzyński (1904-1992), późniejszy profesor Politechniki Warszawskiej, autor projektów odbudowy ze zniszczeń wojennych kilku warszawskich kościołów (m.in. św. Aleksandra na Pl. Trzech Krzyży i kościoła i klasztoru SS. Sakramentek na Nowym Mieście). Praca, o której mowa w liście, ukazała się tegoż roku z rysunkami Zygmunta Stępińskiego. Dołączono oryg. kopertę. Na kopercie i w nagłówku pisma kolorowy nadruk: „Prymas Polski", Stan bardzo dobry.

200. Iłłakowiczówna Kazimiera (1892-1983), poetka, prozaik, sekretarka Józefa Piłsudskiego 1926-1935 i pracownik MSZ w okresie międzywojennym. List i kartka pocztowa do Wiesławy Otto-Weissowej w Krakowie, dat. Kamień Pomorski 7 IX (19)67 i Poznań 12 II (19)68. Autografy poetki („Iłłakowiczówna"), s. [4], koperta, różne formaty (20x12,5; 10,5x14,5 cm). 400,-

Pismo odręczne Kazimiery Iłłakowiczówny. Miejscami, mimo dużych liter, nieco trudne do odczytania z powodu postępującej choroby oczu autorki (pod koniec życia straciła wzrok wskutek nieudanej operacji jaskry). Korespondencja dotyczy różnych spraw redakcyjnych i publikacji oraz form stosowanych w beletrystyce. Odbiorczyni pisma była redaktorką w Wydawnictwie Literackim. Dołączono kopertę również adresowaną przez Kazimierę Iłłakowiczównę. Stan bardzo dobry.

201. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz, wieloletni redaktor naczelny „Twórczości" i prezes Związku Literatów Polskich. **Natanson Wojciech** (1904-1996), pisarz, krytyk teatralny i tłumacz. **Rusinek Michał** (1904-2001), pisarz, dramaturg i poeta. List do Henryka Berezy z zaproszeniem na zamkniętą serię odczytów p.n. „Studium Współczesnych literatur świata" oraz z prośbą o wygłoszenie w ramach tegoż cyklu prelekcji „Pisarze skandynawscy dnia dzisiejszego", dat. Warszawa 29 grudnia [1977]. Autografy trzech wymienionych pisarzy. Maszynopis, k. [2], 30x21 cm. 180,-

Z odręcznymi podpisami Jarosława Iwaszkiewicza jako prezesa Polskiego Oddziału Stowarzyszenia Kultury Europejskiej (SEC), Michała Rusinka, jako wiceprezesa i prowadzącego studium oraz Wojciecha Natansona, jako sekretarza. Tekst maszynopisu na papierze firmowym POSKE. Jako załącznik przebitka z maszynopisu z tematami poszczególnych odczytów. Dołączono kopertę (rozerwaną przez otwarcie) z nadrukiem Stowarzyszenia. Odbiorcą pisma był Henryk Bereza (1926-2012), krytyk literacki, eseista i redaktor miesięcznika „Twórczość". Stan bardzo dobry.

202. Jasieński Feliks (1861-1929), krytyk i kolekcjoner sztuki. List do Mathiasa Bersohna z Warszawy, dat. Kraków 18-20 XII 1903. Autograf („F. Jasieński"). Blankiet firmowy, s. [2], 28,5x14,5 cm. 400,-

Pismo odręczne Feliksa Jasieńskiego. List w sprawie promocji sztuki polskiej i Ferdynanda Ruszczyca. Zawiera propozycje w formie „nie do odrzucenia" wysyłki materiałów ilustracyjnych do Pragi wraz ze sposobem rozliczenia finansowego. **Odbiorcą pisma był Mathias Bersohn (1823-1908), bankier z Warszawy, historyk i mecenas sztuki oraz członek m.in. Komisji Historii Sztuki Akademii Umiejętności w Krakowie**. Nadawca, Feliks Jasieński Manggha to jedna z najbarwniejszych postaci krakowskiego życia artystycznego początku XX w. Wielki miłośnik i kolekcjoner sztuki, dzięki licznym podróżom poznał najnowsze kierunki w sztuce europejskiej oraz zgromadził ogromną kolekcję, m.in. sztuki japońskiej, ceramiki, grafiki, tkanin. Zbiory te, udostępniane artystom polskim, odegrały dużą rolę w rozwoju sztuki, a po śmierci Jasińskiego znalazły się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie. Na blankiecie Redakcji „Głosu Narodu" w Krakowie. Ślady po złożeniu. Poza tym stan bardzo dobry.

203. Lille Ludwik (1897-1957), malarz, grafik. **Zespół rękopisów** i maszynopisów (ok. 30) oraz archiwaliów ze zbiorów Władysławy Jaworskiej. Paryż, b.d. (lata 50. XX w.). 2000,-

Fragment archiwum wybitnej historyk sztuki **Władysławy Jaworskiej** (1910-2009). Ludwik Lille - malarz, grafik, krytyk sztuki. Początkowo związany ze Lwowem, współpracował z poznańskim „Zdrojem" oraz formistami. Dalszą edukację uzupełniał w Niemczech, gdzie zetknął się z ekspresjonizmem niemieckim i rosyjskim. W latach 30. XX w. aktywnie działał we lwowskim środowisku artystycznym, od 1937 r. mieszkał i tworzył w Paryżu. W skład zespołu wchodzi około 30 rękopisów i maszynopisów (głównie z lat 50. XX w.) dotyczących wspomnień o artystach polskich pracujących w Paryżu – wśród nich m.in. Jan Mirosław Peske, Zofia Piramowicz, Alicja Halicka, Józef Pankiewicz, Władysław Jahl, Stefan Mrożewski, Helena Puciatycka, Mojżesz Kisling, Wacław Zawadowski, Władysław Ślewiński, Eugeniusz Zak, Roman Kramsztyk, Ludwik Marcoussis, Ludwik Gros. Prace te pełne są informacji i osobistych wspomnień i stanowią barwny dokument polskiego życia artystycznego I połowy XX w. Stanowią one zapis pogadanek, jakie przez 12 lat co tydzień wygłaszał Lille w audycjach polskich radia francuskiego (niektóre opisane datami emisji lub szczegółami dotyczącymi audycji). Szczególnie osobisty charakter mają najliczniejsze wspomnienia dotyczące Wacława Zawadowskiego, Mojżesza Kislinga oraz Władysława Jahla (w skład archiwum wchodzą także 3 bardzo osobiste listy ciężko chorego Jahla do Lille). Osobną część stanowią teksty powstałe po śmierci artysty – zapisy mów pogrzebowych, nekrologów oraz wspomnień pośmiertnych. Dołączono także autobiografię (napisaną w kilku wersjach), zaproszenia na wystawy, wycinki z prasy. Drobne zażółcenia i uszkodzenia poszczególnych prac, poza tym stan dobry. Bardzo interesujące archiwum, pełne informacji o polskich artystach pracujących w I połowie XX w. w Paryżu.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

204. Łepkowski Józef (1826-1894), profesor pierwszej w Polsce katedry archeologii na Uniwersytecie Jagiellońskim, rektor UJ i konserwator zabytków Galicji. Oświadczenie w przedmiocie pozyskanych zabytków wraz z ich listą dla potrzeb Gabinetu Archeologicznego, dat. Kraków 18 V 1875. Autograf („J. Łepkowski"). Blankiet z nadrukiem, k. [1], 29,5x24 cm. 400,-

Pismo odręczne Józefa Łepkowskiego. Zawiera wykaz (nienumerowany) 30 zabytków starożytności z dziedziny archeologii i sztuki otrzymanych głównie od Konstantego hr. Przezdzieckiego (1846-1897**)** za pośrednictwem innego kolekcjonera Mikołaja Wisłockiego (1821-1886). Pismo na blankiecie z nadrukiem: „Gabinet Katedry Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego". Ślady składania i naddarcia na krawędziach złożenia, poza tym stan dobry. Patrz też poz. 207.

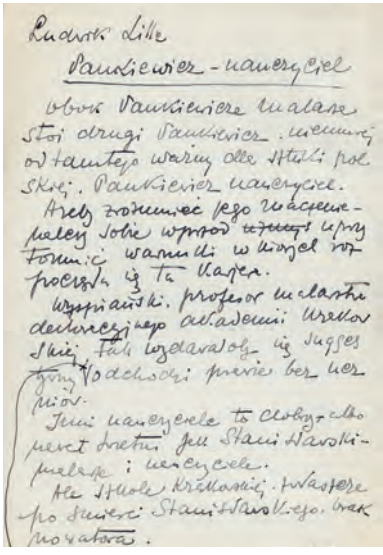

203. L. Lille. Zespół rękopisów.

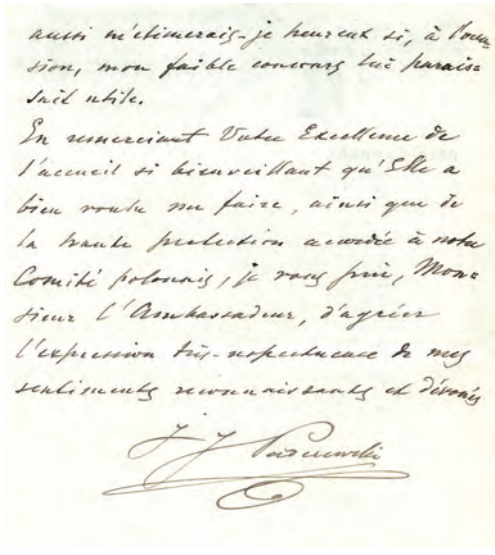

206. I.J. Paderewski. List. 1915.

205. Nowowiejski Feliks (1877-1946), kompozytor i dyrygent. Kartka pocztowa do Bolesława Walewskiego, ówczesnego dyrektora chóru w Krakowie, dat. Londyn 5 IX 1910. Pismo z autografem. Kartka 8,8x13,6 cm. 200,-

Pismo odręczne Feliksa Nowowiejskiego, autora muzyki do „Roty" Konopnickiej, odśpiewanej po raz pierwszy w tymże roku przed Pomnikiem Grunwaldzkim w Krakowie w rocznicę bitwy pod Grunwaldem. Język polski. Informacja o przyjęciu, z jakim spotkało się słynne oratorium kompozytora „Quo Vadis" wykonane w londyńskim Albert Hall z udziałem imponującego liczbowo chóru. Odbiorcą kartki był Bolesław Wallek-Walewski (1885-1944), kompozytor i ówczesny dyrygent Krakowskiego Chóru Akademickiego. Minimalne ślady zagięć górnych narożników oraz brak znaczka pocztowego. Poza tym stan bardzo dobry.

206. Paderewski Ignacy Jan (1860-1941), kompozytor, pianista, późniejszy polski premier i minister spraw zagranicznych. List do ambasadora amerykańskiego, dat. Paris [Paryż] 10 III 1915. Pismo autora z autografem („I.J. Paderewski"). Blankiet firmowy hotelu „Palais d'Orsay", s. [2], 21x13,5 cm. 400,-

Pismo odręczne Ignacego Paderewskiego, w języku francuskim, do dyplomaty amerykańskiego przed wyjazdem z Paryża, z wyrazami podziękowania za przyjęcie patronatu nad Komitetem Polskim. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

207. Pol Wincenty (1807-1872), poeta. List do Józefa Łepkowskiego z Krakowa. Rękopis, dat. Lwów 19 października 1863, k. [2], 21,3x14 cm. 500,-

Pismo odręczne z autografem poety. Prośba do Józefa Łepkowskiego (1826-1894), inwentaryzującego zbiory archeologiczne Uniwersytetu Jagiellońskiego, o fachową radę w związku z organizacją zbiorów muzealnych Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Ciekawy przyczynek do działalności Wincentego Pola z inspiracji kuratora Ossolineum Maurycego hr. Dzieduszyckiego. Ślady składania, poza tym stan dobry.

208. Tuwim Julian (1894-1953), pisarz i jeden z najbardziej popularnych poetów okresu międzywojennego, tłumacz i edytor curiosów literackich. **List** do Józefa Chudka

w Paryżu dotyczący realizacji projektu antologii polskiej parodii, dat. Warszawa 27 IV 1950. Maszynopis z autografem („Julian Tuwim"). Karta 29,5x21 cm plus koperta ze znaczkami, **oraz:**
Tuwim Julian. Fotografia poety w mieszkaniu przy ul. Wiejskiej 14/18 na tle nowego księgozbioru, 5,5x8,5 cm, **oraz:**
Tuwim Julian. Pegaz dęba. Warszawa 1950. „Czytelnik", s. [4], 427, [4], 26 cm, opr. pł., przednia oryg. okł. brosz. zachowana na licu, **oraz:**
Kosskowa Halina, sekretarka Juliana Tuwima. **List** do Józefa Chudka z zaproszeniem na spotkanie z Julianem Tuwimem, dat. 21 VII 1952. Autograf, k. [1], 15x22 cm plus koperta, **oraz:**
Chudek Józef (1908-1996), bibliofil, pisarz i varsavianista. **Tuwimowskie opus**, nożycami pisane. Odbitka korekcyjna artykułu opublikowanego w: „Nowe Książki", nr 14 (198): 25 VII 1958, s. 845-847. Maszynopis, k. 6, 30 cm. 1000,-

List z odręcznym podpisem Juliana Tuwima. Zawiera prośbę poety odnośnie kwerendy antykwarycznej w Paryżu w związku z układaną antologią i przygotowywaną do niej przedmową. Fotografia Tuwima, na odwrocie z przyklejoną plakietką okolicznościową Muzeum Adama Mickiewicza, która miała upamiętniać spotkanie członków Towarzystwa Przyjaciół Książki w dniu 7 maja 1962 w tym muzeum (oznaczona nr 18 – dla Józefa Chudka). Spotkanie to, poświęcone kolekcjonerstwu Juliana Tuwima, nastąpiło niebawem po przeniesieniu jego księgozbioru do Muzeum Adama Mickiewicza i urządzeniu w nim tymczasowego gabinetu poety. Ponadto koperta zaadresowana do Józefa Chudka z zaproszeniem na to spotkanie, gdzie prelegentami byli Juliusz W. Gomulicki i Józef Chudek (zob. „Stolica' 20/1962). Dołączono kilka kartek z notatkami Józefa Chudka, w tym niezrealizowany projekt broszury Juliana Tuwima, **O pożyczaniu książek** (Warszawa 1958. Towarzystwo Przyjaciół Książek). Dokumentacja w stanie dobrym i bardzo dobrym, w tym również książka Juliana Tuwima „Pegaz dęba czyli panopticum poetyckie", stanowiąca antologię ciekawostek z pogranicza literatury.
(Patrz tablica XIV)

209. Zamoyski August (1893-1970), rzeźbiarz. **Zespół 15 listów** do Władysławy Jaworskiej z lat 1957-1967, 55 fotografii związanych z artystą oraz archiwaliów dotyczących jego życia i twórczości (głównie z lat 50. i 60. XX w.). 2000,-

Fragment archiwum wybitnej historyk sztuki **Władysławy Jaworskiej** (1910-2009). August Zamoyski uważany jest za jednego z najwybitniejszych rzeźbiarzy polskich XX w. – z powodu emigracji po II wojnie św. oraz arystokratycznego pochodzenia jego twórczość w okresie powojennym nie była propagowana i pozostawała zapomniana. Zamoyski edukację artystyczną rozpoczął w latach I wojny światowej w Berlinie, gdzie zetknął się z ekspresjonistami niemieckimi. W Niemczech poznał Stanisława Przybyszewskiego, dzięki któremu wszedł w środowisko formistów polskich, z którymi przez kilka lat współpracował i wystawiał. Od 1924 r. zamieszkał we Francji, gdzie aktywnie tworzył i wystawiał, nawiązując kontakty ze środowiskiem międzynarodowej awangardy. Stale utrzymywał także kontakty z Polską, gdzie regularnie wystawiał, miał także pracownię w Zakopanem. Lata II wojny światowej oraz powojenne (do 1955 r.) spędził w Ameryce Południowej, gdzie kontynuował działalność artystyczną. Po odwilży 1956 r. nieskutecznie próbował powrócić do Polski, próbując objąć katedrę rzeźby na Politechnice Warszawskiej (związane z tym problemy znajdują odbicie w oferowanym archiwum). Od 1959 r. zamieszkał pod Tuluzą, gdzie nadal aktywnie tworzył, przyjmował także młodych twórców z Polski. W skład oferowanego archiwum wchodzą listy artysty do Jaworskiej, dotyczące jego starań o katedrę na Politechnice Warszawskiej, pracy artystycznej oraz spraw osobistych. Dołączono także 55 fotografii ukazujących Zamoyskiego oraz jego żonę w ukochanym domu i pracowni pod Tuluzą, prace artysty, wizytę u niego Jaworskiej. W skład zespołu wchodzi maszynopis (12 kart) „Referat kierownika katedry zespołowej Rysunku, Malarstwa i Rzeźby PW, prof. Dr Z. Kamińskiego o prof. Auguście Zamoyskim, art.-rzeźbiarzu", wyrażający poparcie dla powołania Zamoyskiego na stanowisko kierownika Zakładu Rzeźby przy Wydziale Architektury oraz maszynopis z odręcznymi poprawkami (8 kart) „Sprawa rzemiosła w rzeźbie", podpisany „A. Zamoyski". Drobne uszkodzenia krawędzi kilku listów, zażółcenia i naderwania, poza tym stan dobry. Ciekawa dokumentacja dotycząca życia i twórczości wybitnego rzeźbiarza polskiego Augusta Zamoyskiego.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

209. A. Zamoyski. Zespół listów. 1957-1967.

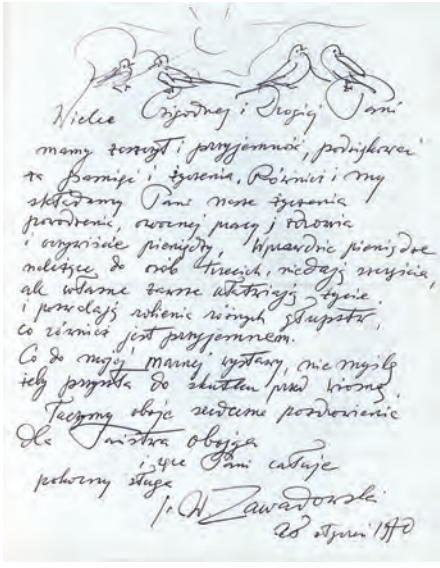

210. J.W. Zawadowski. Archiwum. 1953-83.

210. Zawadowski Jan Wacław (1910-2009), malarz. **Zespół listów**, fotografii i materiałów dotyczących twórczości Jana Wacława Zawadowskiego. Lata 1953-1983. 2000,-

Fragment archiwum wybitnego historyka sztuki **Władysławy Jaworskiej** (1910-2009). Jan Wacław Zawadowski (Zawado) (1891-1982), malarz, wykształcony w krakowskiej ASP, uczeń Józefa Pankiewicza. Artysta od 1912 r. mieszkał we Francji, gdzie przyjaźnił się z wieloma artystami środowiska École de Paris (m.in. M. Kislingiem, M. Chagallem, F. Legerem, A. Modiglianim). W latach 20. mieszkał w Paryżu, następnie przeniósł się do Orcel w Prowansji. Po J. Pankiewiczu prowadził paryską filię Akademii w Krakowie. Tworzył pod wyraźnym wpływem postimpresjonistów, przede wszystkim Cezanne'a. W skład oferowanego zespołu wchodzi 10 listów artysty do profesor Jaworskiej z lat 1953-1976, ozdobionych jego rysunkami, dotyczących m.in. przygotowań do wystawy w Nowym Jorku oraz prac Jaworskiej nad monografią Ślewińskiego. Poza tym w skład zespołu wchodzą kopie listów Zawado do znanego nowojorskiego marszanda Zbigniewa Legutki (na temat przygotowywanej na 1976 r. prezentacji dorobku artysty), list wdowy po malarzu do Jaworskiej, życzenia świąteczne (w tym jedne ręcznie malowane przez Zawadowskiego), brudnopisy artykułów Jaworskiej poświęconych malarzowi oraz wycinki z prasy francuskiej i amerykańskiej, zaproszenia na wernisaże dwóch wystaw paryskich, broszura towarzysząca wystawie w Krakowie w 1975 r. Dołączono 36 kolorowych fotografii z przedstawieniem obrazów artysty oraz jego domu w Prowansji. Drobne uszkodzenia kilku listów, poza tym stan dobry. Ciekawe archiwum dotyczące polskiego życia artystycznego we Francji.
(Patrz ilustracja)

211. [Honorowe obywatelstwo m. Gródka]. Akt nadania honorowego obywatelstwa Antoniemu Möserowi C.K. obwodowemu inżynierowi we Lwowie. Dat. Gródek 31. października 1863. Kaligrafowany tekst z podpisami burmistrza Jerzego Meyera i asesora gminy miejskiej Karola Meyera. Pieczęć miejska wyciśnięta w czerwonym wosku w puszce. Pergamin 56 x 43 cm. W ozdobnej tece 30,5 x 23 cm. 1800,-

Ozdobny dyplom aktu nadania honorowego obywatelstwa miasta Gródka (późniejszego Gródka Jagiellońskiego) w obwodzie lwowskim inżynierowi tego obwodu Antoniemu Möserowi z wdzięczności za przyczynienie się do upiększenia miasta. Tekst kaligrafowany podpisany własnoręcznie przez bur-

211. Akt nadania honorowego obywatelstwa miasta Gródka. 1863.

mistrza Jerzego Meyera i asesora gminy miejskiej Karola Meyera. Pieczęć miejską przywieszoną na kolorowym sznurze, odciśnięto w czerwonym wosku, zamkniętym w metalowej puszce. Złożony arkusz pergaminu znajduje się w specjalnie przygotowanej tece obciągniętej czerwonym aksamitem, z metalowymi okuciami na licach i klamrą. Na przednim licu teki tłocz. złotem „1863". Na wyklejkach jedwabna mora. Dodatkowe kartonowe pudełko oklejone płótnem. Drobne otarcia teki, brak fragmentu okucia, poza tym stan więcej niż dobry. **Efektowny obiekt.**
(Patrz ilustracja)

212. [Honorowe obywatelstwo m. Chyrowa]. Dyplom nadania honorowego obywatelstwa K. J. Gałeckiemu. Dat. Chyrów 14 maja 1913, k. 2, 33,0 x 27,5 cm, pieczęć miasta w laku, opr. skórzana z metalową plakietą z herbem Junosza na licu. 34,5 x 29 cm. 1600,-

Uroczysty dyplom nadania honorowego obywatelstwa miasta Chyrowa w pow. samborskim w woj. lwowskim **Kazimierzowi Junosza Gałeckiemu (1863-1941) wówczas ministrowi skarbu Galicji**. Był on doktorem prawa, w 1918 r. ostatnim ministrem do spraw Galicji, a **w latach 1921-23 pierwszym w II RP wojewodą krakowskim.** Dwie karty na papierze czerpanym zapisane złotym i czarnym ozdobnym gotyckim pismem. Podpisy 23 przedstawicieli miasta w tym burmistrza Jana Strzeleckiego (późniejszego starosty przemyskiego), proboszcza i przedstawicieli gminy żydowskiej. **Wyciśnięta w tuszu pieczęć miejska z XVIII w. oraz ta sama pieczęć w laku, umieszczona na sznurze w specjalnie wydrążonym w opr. miejscu. Oprawa luksusowa** (sygnowana nieczytelną sygn. przemyskiego introligatora): pełna skóra z ozdobnymi tłoczeniami, na licu metalowy kartusz z herbem Junosza Gałeckich, na wyklejkach jedwabna mora koloru bordowego. Oprawa sygnowana: „Introligator w Przemyślu", nazwisko wykonawcy nieczytelne. Drobne uszkodzenia wyklejek, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowna oprawa.**

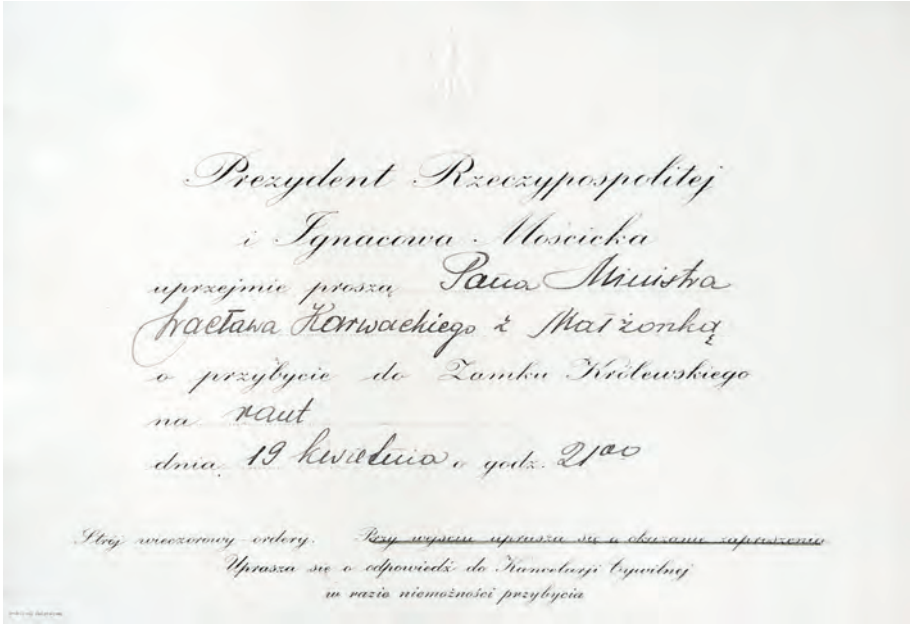
Prezydent Rzeczypospolitej
i Ignacowa Mościcka
uprzejmie proszą Pana Ministra
Kaetana Karwackiego z Małżonką
o przybycie do Zamku Królewskiego
na raut
dnia 19 kwietnia o godz. 21mo
Strój wieczorowy ordery. ~~Przy wyjściu uprasza się o zbieranie zaproszenia~~
Uprasza się o odpowiedź do Kancelarji Cywilnej
w razie niemożności przybycia

213. Dyplomacja II Rzeczypospolitej. Album.

213. [Dyplomacja II Rzeczypospolitej]. Album fotografii i materiałów drukowanych związanych z działalnością polityczną i towarzyską na forum krajowym i międzynarodowym Wacława Karwackiego, wiceministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Lata 1928-1939, k. [17], 23,5 x 34 cm, teka (luźne przesznurowane karty z epoki). 700,-

Karwacki Wacław (1895-1982), działacz gospodarczy, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w latach 30. XX w. i poseł na Sejm 1930-1935. Album obejmuje 3 fotografie, 12 wizytówek, 42 zaproszeń lub biletów wstępów na spotkania dyplomatyczne, państwowe i uroczystości, 11 wycinków prasowych i 7 innych materiałów. Wśród wizytówek, oprócz właściciela, m.in. **premiera Walerego Sławka**, marszałka senatu Władysława Raczkiewicza czy ministra (późniejszego premiera) Janusza Jędrzejowicza. Zaproszenia od najwyższych dostojników państwowych (m.in. prezydenta RP Ignacego Mościckiego, premiera czy ministrów), kancelarii Sejmu RP oraz organizacji gospodarczych, kulturalnych i społecznych na spotkania oficjalne i różne uroczystości. Ponadto zaproszenia od ambasadorów urzędujących w Polsce międzywojennej (m.in. Francji, Niemiec, Szwajcarii, USA, Wielkiej Brytanii i ZSRR) na rauty. Kilka kolorowych **kart menu najlepszych restauracji londyńskich** podczas odwiedzin przez Wacława Karwackiego Londynu w 1939 r. oraz program czynności związanych z zaprzysiężeniem nowo obranego Prezydenta Rzeczypospolitej w dn. 9 V 1933 r. Wśród fotografii m.in. z okresu urzędowania w randze wiceministra Rolnictwa w Pałacu Prymasowskim (siedziba urzędu) oraz zbiorowa z narady gospodarczej w Kielcach. Na tej ostatniej m.in.: Szymon Konarski (1894-1981), późniejszy znany heraldyk, gen. Roman Górecki (1889-1946), prezes BGK, Władysław Korsak (1890-1949), wojewoda kielecki i Henryk Józewski (1892-1982), szef gabinetu premiera i późniejszy wojewoda wołyński. Wszystkie materiały drukowane zwykle **ręcznie wypełniane atramentem** i niekiedy z wytłaczanym nań suchym tłokiem względnie z pieczęciami tuszowymi oraz faksymiliami podpisów. Uszkodzenia krawędzi zewnętrznych kartonowych okł. oraz miejscami drobne przybrudzenia (ślady po kleju) lub uszkodzenia narożników. Poza tym stan ogólny dobry. **Rzadki i oryginalny zbiór archiwaliów przedwojennego ministra II Rzeczypospolitej, dokumentujący jego udział w ówczesnym życiu politycznym, towarzyskim i gospodarczym.**
(Patrz ilustracja)

214. [Polacy na olimpiadzie w Berlinie]. Kartka pocztowa z autografami reprezentantów Polski w boksie. Dat. Frankfurt nad Odrą, 17.08.36; 9,0 x 14,0 cm. 600,-

Kartka pocztowa z przedstawieniem stadionu olimpijskiego. Na odwrocie napisany odręcznie tekst: „Pozdrowienia z Olimpiady przesyła drużyna bokserska" oraz autografy: „H. Chmielewski" (Henryk Chmielewski – zajął 4 miejsce, ponieważ z powodu kontuzji nie mógł stanąć do walki o brązowy medal); „Piłat" (Stanisław Piłat); „Pisarski" (Józef Pisarski); „A. Czortek" (Antoni Czortek); „R. Kajnar" (Czesław Cyraniak); „Sobkowiak" (Edmund Sobkowiak); „Pol" (prawdopodobnie Aleksander Polus). Kartka adresowana do Grudziądza do Bronisława (Brunona) Karnatha (1912-1984), boksera i wybitnego trenera, współpracownika Feliksa Stamma. Stan dobry.

ATLASY. MAPY

WIEK XVI - XVIII

– Sławna „Geografia" Ptolemeusza –

215. [Atlas] – Claudius Ptolemaeus. Geographicae ennarrationis libri octo. Ex Bilibaldi Pirckeymhri translatione sed ad Graeca et Prisca exemplaria a Michaele Villanovano secundo recogniti [...] Lugduni (Lyon) i Vienne 1541. Melchior i Gaspar Trechsel, folio, s. 149, **tabl. ryc. 40 (w miejsce 50, mapy rozkł., drzeworyty), w tekście ryc. 6 (w tym 2 całostronicowe, drzeworyty)**, opr. perg. 30 000,-

Sławna „Geografia" Klaudiusza Ptolemeusza (100-168 r. n.e.), astronoma i geografa egipskiego, ilustrowana 50 mapami. Rękopis jego dzieła pokazywał obraz świata jedynie przy pomocy danych matematycznych (bez map!) W okresie renesansu na podstawie odnalezionej rękopiśmiennej kopii z XIII w., zawierającej obok ptolemejskiego tekstu 27 rysowanych map, rozpoczęto wydawanie dzieła drukowanego. Po raz pierwszy „Geografia" wydana została w 1477 r. w Bolonii i od tego czasu publikowana była wiele razy przez ponad 250 lat, w różnych wersjach i na podstawie różnych rękopiśmiennych opracowań. W wydaniach późniejszych pojawiły się, oprócz starych map, także 23 mapy nowe („Tabulae modernae"), wykonane według współczesnych obliczeń. Umieszczono je po raz pierwszy w wydaniu strasburskim z 1513 r. **Wydania lyońskie, pierwsze z 1535 r. i oferowane tu drugie z 1541 r. zawierają 50 map odbitych z tych samych klocków** oraz tekst tłumaczony z greckiego rękopisu przez Bilibalda Pirckemera z komentarzem Michaela Villanovanusa (Servetusa). Ze względu na to, że Servetus wszedł w spory z reformatorami, poddając ich ostrej krytyce, **Kalwin nakazał spalić cały (pierwszy) nakład dzieła.** Dlatego też wydano je po raz drugi, drukując w Vienne, małej miejscowości nad Rodanem, wykorzystując cały materiał typograficzny i drzeworytniczy, a także powtarzając komentarze Servetusa. Oferowany tom zawiera 40 map – brak 2 map starych (Germanii) i 8 z „Tabulae Modernae". W części nowożytnej zamieszczone są m.in. **mapy terenów Polski, obszaru Morza Bałtyckiego**, Hiszpanii, Francji, Włoch i Grecji, Turcji, Krety, a także Ziemi Świętej, Indii (kilka) i Afryki Północnej. Egzemplarz po konserwacji: brzegi k. uzupełnione masą papierową, podklejone naddarcia. Łodyński w „Centralnym katalogu zbiorów kartograficznych w Polsce" nie notuje tego wydania w polskich zbiorach. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XVII oraz ilustracja)

216. [Atlas kieszonkowy świata T. C. Lottera] – Atlas geographicus portatilis XXIX mappis orbis habitabilis regna exibens [...] Augsburg b.r. (ok. 1760). Tobias Conrad Lotter. Tobias Lobeck, frontispis (miedzioryt), k. tyt. (miedzioryt), **map 37 (miedzioryty ręcznie kolorowane)**, k. [2], 11 cm, opr. z epoki, skórzana. 5000,-

Karta tytułowa i spis zostały powtórzone za pierwszym wydaniem, które zawierało tylko 29 map. W oferowanym egzemplarzu, opublikowanym około 1760 r., znalazło się **37 map,** w tym mapa świata, mapa nieba z zaznaczonymi najważniejszymi gwiazdozbiorami, 4 mapy kontynentów (Europa, Azja, Afryka, obie Ameryki) oraz mapy poszczególnych państw europejskich **m.in. mapa Polski i Wielkiego Księstwa Litewskiego, 2 mapy Śląska, mapa Prus,** Mapa Wielkiej Brytanii i Irlandii.

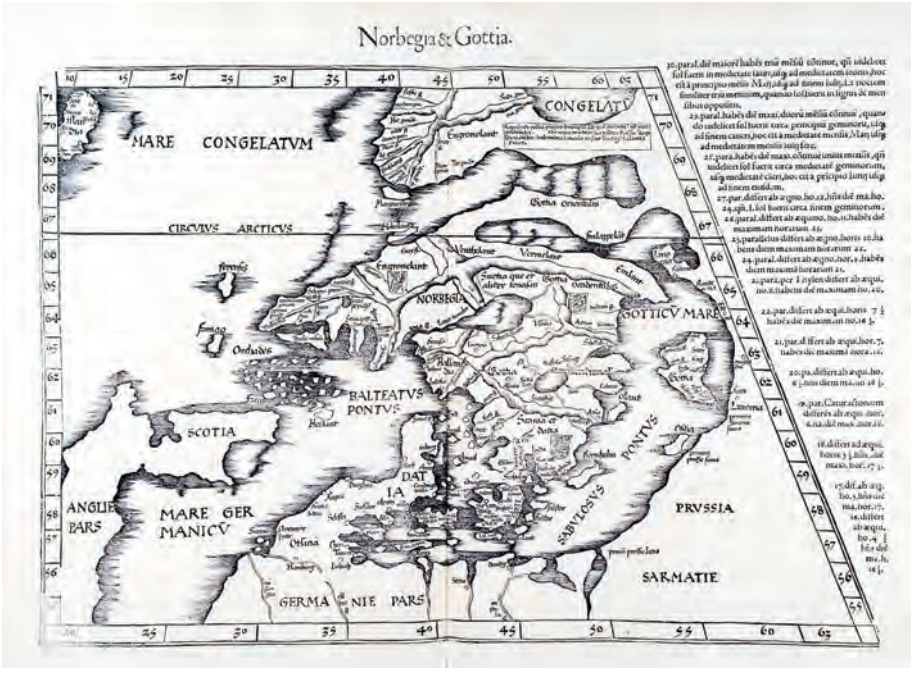

215. K. Ptolemeusz. Atlas geograficzny. 1541.

Atlas jest dziełem wydawców augsburskich Tobiasa Conrada Lottera i Tobiasa Lobecka. T.C. Lotter (1717-1777) był jednym z najwybitniejszych XVIII-wiecznych kartografów niemieckich, sztycharzem i wydawcą. Działalność rozpoczął w warsztacie swojego teścia Georga Matthäusa Seuttera, po którym przejął oficynę kartograficzną wraz ze szwagrem. Po śmierci Tobiasa rodzinne przedsiębiorstwo prowadził do 1810 r. jego syn Matthäus Albrecht Lotter. **Mapy miedziorytowe ręcznie pokolorowane w epoce.** Miedziorytowe frontispis i k. tyt. sygnowane „G. Eichler jun. inv. et delin. T. Lobeck sculp.) **Piękna opr.:** skóra, na licach bogate tłoczenia ze śladami złoceń: bordiura z ornamentu lambrekinowego z motywami roślinnymi, w centrum lustra ozdobnik z motywami roślinnymi. Dodatkowy współczesny futerał obciągnięty czerwonym materiałem. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracje na stronie następnej)

MAPY

217. [Polska] – „Polonia Regnum, et Silesia Ducatus”. **J. Blaeu.** 1662 r. 2400,-

Miedzioryt, kolorowany w epoce; 41,5 x 51,5 (pl. 55,5 x 65,5)
W prawym górnym rogu na czerwonej tarczy podtrzymywanej przez putta polski Orzeł pod koroną królewską, u dołu nad kartuszem skalowym herb Śląska. Mapa opracowana przez Willema Janszoona Blaeu'a, jednego z najwybitniejszych kartografów niderlandzkich. Zamieszczona w monumentalnym dziele „Atlas Major”, wydawanym przez syna Willema, Joana Blaeu'a w latach 1662-1672. Wydanie trzecie (pierwsze ukazało się w 1634 r.). Szerokie marginesy. **Stan bardzo dobry.**
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. II, s. 175, poz. K 80/3.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

218. [Polska] – ,,Regni Poloniae et Ducatus Lithuaniae, Voliniae, Podoliae, Ucraniae, Prussiae, Livoniae et Curlandiae”. **F. De Wit.** 1670 r. 2800,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 48,0x55,0 (pl. 57,0x65,0)

216. Kieszonkowy atlas świata T.C. Lottera. Ok. 1760.

217. J. Blaeu. Mapa Polski. 1662.

Tytuł mapy na draperii podtrzymywanej przez putta. Pierwsze wydanie mapy (na Bałtyku sylwety 4 żaglowców, w późniejszych wydaniach już tylko trzy) opracowanej i opublikowanej przez Fredericka de Wita (1630- 1706), jednego z najbardziej znanych niderlandzkich kartografów i rytowników. Charakterystyczną cechą jego wydawnictw było ciągłe uzupełnianie treści map, stąd istniejąca duża liczba wariantów tej samej mapy. Mapa wydana jako luźna publikacja. Odbita na grubym, mocnym papierze. **Stan bardzo dobry. Rzadkie, pierwsze wydanie.**
Lit.: Imago Poloniae, t. 2, poz. k35/1
(Patrz ilustracja)

218. F. De Wit. Mapa Polski. 1670.

219. **[Polska] –** ,,La Pologne comprenant le Royaume de Prusse les Duchés de Lithuanie et de Curlande". **M.A. Moithey.** 1770 r. 4500,-

Miedzioryt kolorowany 46,7 x 66,0 (pl. 50,0 x 70,0)
Mapa przedstawia obraz Rzeczypospolitej od Bałtyku po Morze Czarne. W ramce kartusza tytułowego wkomponowano herb Korony i ,,Pogoń" litewską oraz cyfrę króla Stanisława Augusta. Mapa opracowana przez francuskiego kartografa Maurille'a Antoine'a Moithey'a (1732- 1810), po raz pierwszy wydana w 1769 r. Rok później powiększono zasięg terytorialny dodając nowy arkusz obejmujący basen Morza Czarnego, ilustrujący teatr wojny między Rosją i Imperium Osmańskim. Sklejając oba arkusze zachodzące ,,terytorialnie" na siebie, należało z mapy Polski odciąć wzdłuż 47° równoleżnika pas mapy wysokości 7 cm (Patrz aukcja XXXIII po. 196 oraz katalog Imago Poloniae t.2 poz. k57/2). Nasz egzemplarz nie posiada dodatkowego południowego arkusza za to arkusz z mapą Rzeczypospolitej nie został obcięty. Mapa wklejona w większy arkusz starego papieru uzyskała w ten sposób marginesy. Przetarcia powierzchni, ślady zalania zwłaszcza na odwrocie, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie**. *(Patrz tablica XVII)*

220. **[Polska]** – ,,La corona del Regno di Polonia"; tyt. w górnej ramce: ,,Carta seconda geografica del teatro della guerra presente Tra la Russia, la Porta Ottomana, et la Polonia, secondo le ultime Osservazioni et Annotazioni fatte in Francia, che comprende il Regno di Polonia diviso nei suoi Palatinati, publicata a Parigi". 1770 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany liniowo 29,5 x 33,0; arkusz z tekstem, 41,0 x 52,0 (pl. 47,0 x x63,0)

220. Mapa Polski. 1770.

221. D.F. Sotzmann. Mapa Królestwa Polskiego. 1817.

223. W.J. Blaeu. Mapa Prus. 1640-1645.

Mapa miedziorytnicza przedstawiająca Rzeczpospolitą od Bałtyku po Morze Czarne, otoczona ramką z drukowanym tekstem objaśniającym podział administracyjny na województwa z podaniem ważniejszych miast regionu. Mapa dołączana do broszury anonimowego autora „Descrizione storico-politico-geografica del Regno di Polonia", wyd. w Wenecji w Stampa Fenzo. Stan bardzo dobry. **Rzadkie**. *(Patrz ilustracja)*

221. **[Królestwo Polskie]** – „Charte von den Königreichen Preussen und Polen dem Grosherzogthum Posen nebst dem Gebiete der freien Stadt Krakau". **D. F. Sotzmann.** 1817 r. 1200,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 47,7 x 52,5 (pl. 55,0 x 67,0)
Mapa przedstawia nowe granice ziem polskich ustalone na Kongresie Wiedeńskim w 1815r. po ostatecznym zwycięstwie koalicji nad Napoleonem. W wyniku podpisanego traktatu przez przedstawicieli państw zaborczych utworzono Królestwo Polskie zw. Kongresowym z carem Rosji jako królem Polski, Wielkie Księstwo Poznańskie przypadło Prusom, Wolne Miasto Kraków z obszarem 1150 km² otrzymało status obszaru neutralnego (w 1846 r. włączone do Austrii). Mapę opracował Daniel Friedrich Sotzmann (1754-1840) – jeden z najważniejszych kartografów pruskich. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja)*

222. **[Dniepr]** – „Lectori S. Hunc Borysthenis tractum ut ad nostram Geographiae tabulam...". **T. Makowski, W. Blaeu.** 1631-1647 r. 2200,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 75,7 x 32,5 (pl. 80,5 x 49,0)
Mapa dolnego biegu Dniepru aż do ujścia do Morza Czarnego, ze szczegółowym oznaczeniem siedzib kozackich, osad tatarskich i chrześcijańskich z **czasów bliskich opisywanym przez Sienkiewicza w „Ogniem i mieczem".** Na rzece oznaczono dziewięć porohów, w tym cieszący się złą sławą groźny „Nienasytny", a w ozdobnych ramkach umieszczono krótkie wiadomości o Siczy Zaporoskiej. Mapa

została wydana po raz pierwszy, jako samodzielna mapa Dniepru, w 1631 roku (wcześniej stanowiła część znanej mapy Litwy Tomasza Makowskiego). Ślady składania, poza tym stan dobry. **Ładne stare kolorowanie.**
Lit.: Imago Poloniae, t. 2, s. 190-191

223. [Prusy] – „Prussiae nova tabula auctore Gasparo Henneberg Erlichensi". **W. J. Blaeu.** 1640-45 r. 2200,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 37,5 x 48,0 (pl. 46,0 x 53,0)
Mapa obejmuje obszar Pomorza Wschodniego i Gdańskiego. Opracowana została na podstawie mapy G. Henneberga przez Willema Janszona Blaeua (1571-1638) i opublikowana w atlasie „Theatrum orbis terrarum" słynnej amsterdamskiej oficyny Blaeu'ów. Pięknie kolorowany w epoce kartusz oraz róża wiatrów, a także żaglowiec i stwór morski. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

224. [Żuławy Wiślane] - ,,Tractuum Borusiae circa Gedanum et Elbingam". **J. Janssonius.** 1641 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany 41,0 x 48,5 (pl. 47,0 x 56,0)
Stan pierwszy mapy Żuław opracowany dla wojska szwedzkiego przez Olofa Hanssona Swarta (1600-1644) wydanej w Amsterdamie przez Joannesa Janssoniusa (1588- 1664). Orientacja mapy wschodnia (wschód na górze). Obejmuje obszar delty Wisły z Gdańskiem, Elblągiem, Tczewem i Malborkiem, ze szczegółową siatką kanałów odwadniających. Równomierne przebarwienia papieru. Stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t.II, s. 216, poz. k102/1
(Patrz ilustracja)

225. [Bałtyk- Zatoka Gdańska] – „De Caerte oste zee custen van Pruijssen, met zijne haffen oste groote Rivieren, vander Memel off tot Hel…" **L. J. Waghenaer**. 1585 r. 8000,-

Miedzioryt kolorowany; 33,0 x 51,5 (pl. 38,0 x 54,5)
Wydanie pierwsze najstarszej mapy Zatoki Gdańskiej zamieszczanej w atlasach Lucasa Janszoona Waghenaera (1534-1606) wydawanych od 1585 r. w Lejdzie. Mapa obejmuje południowe wybrzeże Bałtyku od Helu poprzez Gdańsk, Mierzeję Wiślaną po Kłajpedę na wschodzie. W centrum ozdobna róża wiatrów, na morzu żaglowce i stwory morskie. Poniżej kartusza tytułowego nazwisko rytownika: Joannes à Doetecum. L. J. Waghenaer, kapitan żaglowca, jako pierwszy kartograf ukazywał na mapach zarys kształtu wybrzeża, jaki był widziany przez żeglarzy z morza, ze statków szukających drogi do portu (na mapie zaznaczono ważne dla bezpiecznej nawigacji głębokości wody). Na odwrocie tekst w języku niderlandzkim. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadka i piękna mapa**.
Lit.: C. Koeman, Atlantes Neerlandici, t. IV, s. 490, Wag 8A
(Patrz tablica XVI)

226. [Bałtyk- wybrzeże Pomorza Zachodniego] – „Pass- Kaart over een gedeeltre van des Oost- Zee beginnende des sond...". **P. Gedda**. 1695 r. 6000,-

Miedzioryt kolorowany 52,5 x 58,5 (pl. 53,5 x 59,5)
Mapa morska części zachodniej Bałtyku z wybrzeżem Szwecji i cieśninami bałtyckimi oraz z wybrzeżem Pomorza Zachodniego ukazanym od wyspy Rugii aż po rejon Łeby (z portami m. in. Kamieńcem Pomorskim, Kołobrzegiem, Koszalinem, Łebą.). Mapa opublikowana w „Atlasie Bałtyku" przez Pettera Geddę (1661- 1697), szwedzkiego kapitana statku, kartografa marynarki wojennej. Po konserwacji. Stan dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

227. [Śląsk] – „Accuratissima Ducatus Silesiae…". **T. Danckerts.** Po 1680 r. 1500,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 50,0 x 57,0 (pl. 52,0 x 61,0)
Mapa całego Śląska opracowana na podstawie dzieł J. Scultetusa przez Theodorusa Danckertsa (1663-1722), przedstawiciela zasłużonej dla kartografii Śląska rodziny holenderskich rytowników i wydawców. Zasięgiem swym obejmuje obszar od Frankfurtu i Poznania na północy, terenów Czech

224. J. Janssonius. Żuławy Wiślane. 1641.

226. P. Gedda. Mapa Bałtyku. 1695.

227. T. Danckerts. Mapa Śląska. Po 1680.

na południu, na wschodzie sięga aż do linii rzeki Warty i miast: Częstochowy, Będzina i Czeladzi. Pięknie kolorowany kartusz z herbem Śląska. Niewielkie naddarcie w miejscu złożenia, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: B. Czechowicz. Historia kartografii Śląska XIII – XIX w., Wrocław 2004.
(Patrz ilustracja)

228. **[Węgry]** – „The mape of Hungari". **J. Speed.** 1626 r. 5000,-

Miedzioryt; 39,3 x 50,5 (pl. 42,0 x 54,5)
Mapa przedstawia ziemie węgierskie opanowane w owym czasie przez Imperium Osmańskie (część środkowa Węgier wraz z Budapesztem); część zachodnia znalazła się pod władzą Habsburgów. Mapa okolona ozdobną ramką z widokami miast (m.in. Budapeszt i Bratysława) i postaciami przedstawicieli różnych klas narodu węgierskiego (senatorów, szlachty, chłopów), opracowana została przez wybitnego kartografa angielskiego Johna Speeda (1551-1629) i opublikowana po raz pierwszy w jego atlasie „Prospect of World" w 1626 r. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

229. **[Europa]** – „Nova et accurata totius Europae…" **J. Sandrart.** 1656–1667 r. 6000,-

Miedzioryt kolorowany; 50,0 x 58,2 (pl. 53,5 x 61,0)
Mapa opracowana przez Jacoba Sandrarta (1633-1703), malarza i rytownika, który przez pewien czas uczył się zawodu w Gdańsku u Wilhelma Hondiusa. W 1656 r. osiadł w Norymberdze, specjalizując się w wydawaniu map i ilustrowaniu dzieł historycznych. W centralnej części mapy ukazana Rzeczpospolita w swych imponujących granicach jeszcze sprzed rozejmu w Andruszowie z 1667 r.,

228. J. Speed. Mapa Węgier. 1626.

229. J. Sandrart. Mapa Europy. 1656-1667.

z Ziemią Smoleńską i lewobrzeżną Ukrainą. Ślad składania pośrodku, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

230. [Astronomia] – ,,Planisphaerium coeleste…". **P. Schenk.** 1708 r. 4000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 48,0x55,0 (pl. 50,5x59,5)
Mapa pochodzi z atlasu „Harmonia Macrocosmica seu Atlas Universalis et novus … Studio et labore Andreae Cellari ...", wydanego w Amsterdamie. Przedstawia dwie planisfery z ważniejszymi gwiazdozbiorami widzianymi z ziemi, ze znakami zodiaku, z postaciami mitologicznymi i zwierząt, od których gwiazdozbiory wzięły nazwy. **Ukazana tarcza rycerska z krzyżem, opisana jako: „Scutum Sobiescianum" czyli gwiazdozbiór zwany „Tarczą Sobieskiego".** Dodatkowo na tle nieba sześć okręgów z rysunkami objaśniającymi teorię ptolemejską i kopernikańską oraz ilustrującymi położenie gwiazd w układzie słonecznym. Niewielkie przebarwienia, poza tym stan dobry. Po konserwacji. **Wyjątkowo dekoracyjna i efektowna mapa nieba. Rzadkie.**
Lit.: M. Łodyński, Centralny katalog, poz. 405
(Patrz tablica XVI)

WIEK XIX-XX

ATLAS

231. [Polska] – Atlas ethnographique des provinces habitées en totalité ou en partie par des Polonais. Par R. D'Erkert. St. Petersbourg 1863. Hinrichs. Imp. Lith. de Winckelman & fils à Berlin, k. tyt., tabl. VI (**litografie kolorowe**), 40x49 cm, oryg. okł. brosz. zachowane. 400,-

Pierwsza edycja **„Atlasu prowincji zasiedlonych całkowicie lub częściowo przez Polaków"** (drugie wydanie w języku rosyjskim pod nieco innym tytułem). Obejmuje ziemie polskie w granicach przedrozbiorowych z 1772 r. (ze Śląskiem oraz Prusami Książęcym). Tablica I przedstawia stosunki etnograficzne w ogólności na ziemiach polskich, m.in. z podziałem na Białorusinów i Małorusinów (Ukraińców – pojęcie wówczas było zakazane) oraz Litwinów i Żmudzinów wraz z tabelą etnograficzno-statystyczną. Pozostałe 5 tablic odnoszą się do poszczególnych narodowości na ziemiach polskich (Polaków; Rosjan i Rusinów; Niemców; Litwinów oraz Łotyszy i Żydów) z przedstawieniem nasilenia poszczególnych narodowości w skali od 1 do 80%. Dzieło niemieckiego etnografa Rodericha von Erckerta (1821-1900), kapitana rosyjskiej gwardii, członka Cesarskiego Towarzystwa Geograficznego, autora atlasu o stosunkach etnograficznych na Kaukazie oraz współautora monumentalnego dzieła o etnografii narodów Rosji. Ślady po zalaniu w dolnej części marginesu tablic i w okolicach ramek. Same mapy czyste. Zbrązowienia na okł. i k. tyt. oraz niewielkie zagniecenia. Okładki tymczasowe brosz. nieco uszkodzone. Poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

---

232. [Lubelskie] – ,,Mappa jeneralna województwa lubelskiego ułożona według najlepszych źródeł". **J. Kolberg**. 1826 r. Litografia 42,0 x 55,0 (opr. w ramkę o wym. 69x82 cm). 1200,-

Szczegółowa mapa województwa z obszerną tabelą statystyczną z informacjami dotyczącymi podziału administracyjnego, podziału gruntów i liczby ludności. W treści mapy zaznaczono miejscowości i wsie liczące 20 i więcej domów, szkoły, kościoły, karczmy, papiernię, hutę żelaza i szkła oraz drogi z podziałem na trakty pocztowe i konne, a także drogi poczty wózkowej i pieszej. Mapa opracowana przez Juliusza Kolberga wchodziła w skład Atlasu Królestwa Polskiego liczącego 8 map wojewódzkich, dającego pierwszy tak dokładny i aktualny obraz kartograficzny Królestwa. Mapy z atlasu sprzedawane były pojedynczo lub oprawione w komplecie. Krzysztof Juliusz Kolberg (1776-1832) – kartograf, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, wykładowca w szkole Wyższej Leśnej i w Instytucie Agronomicznym na Marymoncie. Wydawca obok ,,Atlasu Królestwa Polskiego", także ,,Mapy pocztowej i podróżnej Królestwa Polski oraz cennej ,,Mapy Królestwa Polskiego"; ojciec Oskara Kolberga, sław-

231. Atlas ziem polskich. 1863.

nego etnografa. Mapa oprawiona w ozdobne passe-partout i drewnianą ramę. Mała plamka poza treścią mapy, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

233. [Polska] – Mappa Królestwa Polskiego wraz z częścią pogranicznych państw. **Juliusz Kolberg.** Warszawa 1857. Nakładem J.G. Arnhold. Litografia 171x137 cm (kolorowana liniowo, rozkładana), 43x23 cm. 2200,-

Skala ok. 1: 355.000 (podziałki liniowe w milach polskich i wiorstach rosyjskich). Mapa administracyjna Królestwa Polskiego, ręcznie kolorowana, z podziałem na gubernie i powiaty. Dzieło Juliusza Kolberga (1776-1831), profesora Uniwersytetu Warszawskiego i kartografa (ojca słynnego etnografa Oskara), wydawane w latach 1832-1862. administracyjny Królestwa Polskiego z podziałem na gubernie i powiaty. Wokół mapy ozdobna bordiura z herbami 5 ówczesnych guberni Królestwa Polskiego i herbem m. Warszawy. Przy lewej ramce objaśnienia skrótów i znaków. Podklejona na płótnie w 24 sekcjach. W kilku miejscach drobne zaplamienia bez wpływu na obraz i tekst. Na odwrocie miejscami zażółcenia pł. Poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

234. [Polska] – Karta Polski i krajów ościennych ze szczegółowem oznaczeniem kolei żelaznych, dróg bitych, rzek spławnych i zdrojowisk. Według najnowszych podań statystycznych, skreślona przez **Józefa Osieckiego** Wiedeń 1862. B.w. Litografia 66x72 cm (kolorowana liniowo, rozkładana), 18,5x11,5 cm, oryg. tylna okł. pł.-karton. zachowana. 400,-

Skala ok. 1:2.400.000. Mapa ziem polskich z zaznaczoną granicą przedrozbiorową z 1772 r. oraz ze szlakami komunikacyjnymi. Ręcznie kolorowana liniowo. W prawym rogu mapa poboczna: Kolej

232. J. Kolberg. Województwo lubelskie. 1826.

233. J. Kolberg. Królestwo Polskie. 1857.

żelazna z Petersburga do Ostrowa i do Moskwy, 11x9,5 cm (skala 1:3.600.000). Podklejona na płótnie, w 24 sekcjach. Oryg. fragment okł. przyklejony do mapy. Po konserwacji. Drobne przetarcia, przybrudzenia na obrzeżach i na odwrocie. Poza tym stan dobry.

235. [Polska] – Mapa Polski z podziałem na województwa z 1770 r. oraz kilku ważniejszych okresów. **J.M. Bazewicz**. Wyd. 4. Warszawa [ok. 1918]. J.M. Bazewicz. Lit. Tow. B. A. Bukaty. Mapa 51x85 cm, arkusz 57,5x89,5 cm (kolorowa, rozkładana), 29x22,5 cm. 240,-

Skala 1:2.500.000. Mapa historyczna dawnej Rzeczypospolitej wydana u progu jej niepodległości. W lewym górnym rogu arkusza herby Polski - Orzeł i Pogoń zwieńczone koroną królewską. Pod nimi przy krawędzi informacje: obszar i ludność Polski w różnych okresach (1460-1794) oraz podział terytorialny Polski na prowincje, województwa, ziemie i powiaty. Przy ramce mapy poboczne: Polska za Mieczysława I; Polska za Bolesława Chr.; Polska w czasach podziałowych; Polska za Kazimierza W.; Polska za Jagiellonów; Ks. Warszawskie; Królestwo Polskie Kongresowe; Polska w czasie 3 rozbiorów; Plan m. Warszawy z 1770 r. Drobne naddarcia przy krawędziach w kilku miejscach na obrzeżach arkusza i niewielkie zbrązowienia oraz podklejenia na odwrocie w miejscach złożenia, poza tym stan dobry. Efektowna, barwna mapa.

236. [Polska] – Wojenno-polityczna mapa Polski (Z powodu Manifestu z 5 listopada 1916). **Eugeniusz Romer.** Lwów 1916. Książnica Polska Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, s. 7, [1] + mapa 30x33 cm (kolorowa, rozkładana), 16 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Skala 1:5.000.000. Mapa z przedrozbiorowymi granicami Polski, Księstwa Warszawskiego, Królestwa Polskiego oraz Austrii, Niemiec, Rosji i Rumunii przed 1914 r. Ponadto wyróżniono prowincje w Austrii, rejencje w Prusach i gubernie w Rosji. Zaznaczono 334 powiaty na polskim obszarze etnograficznym (obszar z przewagą ludności polskiej) oraz w sferze polskich interesów (tam gdzie Polacy stanowili mniejszość). Obejmuje granice zachodniego zasięgu armii rosyjskiej oraz frontów wojennych 1915-1916. Drobne zagniecenia części opisowej i naturalne plamki na mapie, poza tym stan bardzo dobry.

237. [Polska] – Mapa samochodowa Polski z planami dróg wyjazdowych Warszawy, Krakowa, Poznania, Lwowa i Łodzi. Warszawa [1930]. Księgarnia Wydawnicza Trzaska, Evert i Michalski. Zakł. Graf. W. Cukrzyński i S-ka. (Bibljoteka Automobilisty, No 8). Arkusz 96x85,5 cm, mapa 93,5x83 cm (kolorowa), zach. okł. brosz., 25x12 cm. 180,-

237. Samochodowa mapa Polski. 1930.

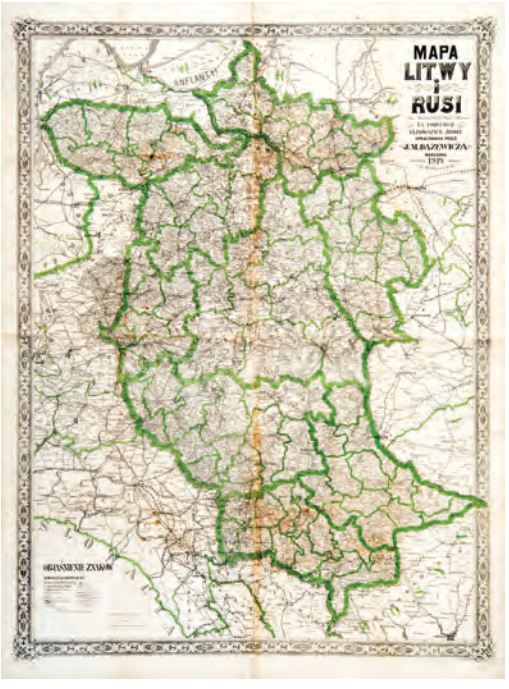

240. J.M. Bazewicz. Kresy Wschodnie. 1919.

Skala 1:1.000.000. Mapa popularnej firmy wydawniczej w Polsce. W części dolnej mapy poboczne z 5 planami miast (Warszawa, Łódź, Kraków, Poznań i Lwów). Projekt okł. brosz. Tadeusz Gronowski. Podklejenia w miejscu złożenia. Niewielkie ślady używania. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

238. **[Polska] –** Mapa samochodowa i stanu dróg w Polsce na r. 1937/38. Z marszrutami. Oprac. **Dawid Wacznadze**. [Warszawa 1937]. Polski Touring Klub. Zakł. Graf. W. Cukrzyński i S-ka, s. [2], 47, [1), mapki + arkusz 97x83 cm, mapa 93x80 cm (kolorowa, rozkładana), 24,5 cm, oryg. okł. brosz. (mapa w kieszonce). 180,-

Pieczęć: „Księgozbiór L.(udwika) Sempolińskiego. Skala1:1.000.000. Dokładna i solidna mapa, używana jeszcze w pierwszych latach powojennych, wydana przez instytucję zasłużoną dla rozwoju motoryzacji. Zawiera klasyfikację stanu technicznego dróg w Polsce. Mapki dodatkowe: Warszawa i okolice oraz Zagłębie Węglowe (skala 1:300.000). W broszurze spis miejscowości oznaczonych na mapie samochodowej oraz kilkanaście marszrut (tras) z planami głównych ulic przejazdowych w poszczególnych miastach Polski oraz tabela odległości po drogach bitych pomiędzy ważniejszymi miejscowościami. Mapa podklejona papierem w miejscach złożenia. Niewielkie ślady używania. Stan dobry.

239. **[Litwa] –** Republika Litewska. Oprac. i wyk. **Marian Kacprzak.** (Biblj. Służby Geogr. T. XVII Litwa). Warszawa 1938. Wyd. staraniem Sekcji Geograficznej Towarzystwa Wiedzy Wojskowej; nakł. Centrali Sprzedaży Map „Koziej, Olszewski i Filipowicz". Druk Zakł. Kart. W. Cukrzyński, S. Goliński i S-ka Warszawa. Mapa (kolorowa) 50x61 cm, arkusz 56,5x65,5 cm. 180,-

Skala 1:600.000. Mapa przeglądowa tzw. Litwy Kowieńskiej z uwzględnieniem rzeźby terenu i podziału administracyjnego państwa. W narożnikach plany głównych miast litewskich: Kłajpeda (Klaipeda)

z Zalewem Kurońskim, 12x17 cm. Skala 1:25.000 oraz Kowno (Kaunas), 13,5x13,6 cm. Skala 1:60.000. Nazwy miejscowości (poza większymi miastami) podano w brzmieniu litewskim z ujęciem litewskich kartograficznych materiałów źródłowych. Ślady składania. Poza tym stan dobry.

240. [Litwa – Białoruś – Ukraina] – Mapa Litwy i Rusi (Litwa, Białoruś, Podole, Wołyń i Ukraina). Na podstawie najnowszych źródeł oprac. przez **Józefa Michała Bazewicza.** Wyd. 2. Warszawa 1919. B.w. Lit. Tow. B. A. Bukaty. Litografia 143x105 cm (kolorowana liniowo), arkusz 153x114 cm. 1200,-

Skala 1:840.000. Mapa wschodnich ziem przedrozbiorowych Rzeczypospolitej obejmująca Litwę, Białoruś, Podole, Wołyń i Ukrainy. Wydana w okresie kształtowania się granic państwowych po 124 letnich zaborach.. **Mapa ścienna, okolona ozdobną ramką, dająca wyobrażenie o rozległym obszarze Polski w granicach sprzed 1772 r.** Ślady składania i po zawieszkach (w narożnikach), zbrązowienia (głównie na odwrocie), podklejenia oraz niewielki ślad po przetarciu przez środek w części górnej. Poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

241. [Litwa, Kurlandia i Inflanty] – Flemmings Kriegskarte von Litauen, Kurland und Livland. Herausgegeben von J.(ulius) I. Kettler. (Kriegskarte Nr. 39). Berlin und Glogau [Głogów] 1917. Carl Flemming AG. Mapa 87,5x70,5 cm (kolorowa, rozkładana), 24x15 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Skala 1:725.000. Mapa obejmująca dzisiejszy obszar Litwy, Łotwy i Estonii w granicach ówczesnej Rosji. Wydana w cyklu map wojennych, z zaznaczeniem linii frontów z 1914 i IX 1917 r., twierdzy i fortów; granic politycznych Rosji i Niemiec; dawnych terenów niemieckich zakonów rycerskich oraz zasięgu języków litewskiego i łotewskiego. Stan bardzo dobry.

242. Pomorze Wschodnie. Mapa fizyczno-administracyjna. Oprac. **Józef Szaflarski**. Bydgoszcz 1945. Wyd. Instytutu Bałtyckiego, 1945. Druk. „Sztuka", Kraków. Wyd. kartograficzne Nr 2. Arkusz 56x68,5 cm, mapa 50x63 cm (kolorowa). 120,-

Skala 1:500.000. Zawiera nazewnictwo niemiecko-polskie. Nazwy polskie w Prusach Wschodnich oprac. i ustalili: B.(olesław) Olszewicz i S.(tanisław) Rospond. Podział administracyjny wg stanu z r. 1939. Drobne uszczerbki przy krawędziach, poza tym stan dobry.

243. [Chojnice] – Kreis Konitz. Lissa i.P. [Leszno] 1909. Verlag Oskar Euitz. Lith. u. Druck. Paul Baron, Liegnitz [Legnica]. Litografia 61x56,5 cm (kolorowa, rozkładana), 17,5x11,5 cm. 120,-

Skala 1:100.000. Barwna mapa w litografii z ozdobną bordiurą powiatu chojnickiego z Borami Tucholskimi. Zaznaczono m.in. kościoły, młyny, wiatraki, leśnictwa, fabryki, cegielnie i majątki ziemskie. Podklejona na płótnie w 20 sekcjach. Drobne przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

244. [Katowice] – Plan der Stadt Kattowitz. [Katowice ok. 1940]. B.w. Mapa 68x68 cm (kolorowa, rozkładana), 18x12 cm. 100,-

Skala 1:12.500. Barwny plan miasta Katowic z pierwszych lat okupacji niemieckiej. Język niemiecki. W ozdobnej bordiurze z herbami miasta i Górnego Śląska, symbolami górniczo-przemysłowymi oraz 18 charakterystycznymi obiektami miejsko-przemysłowymi, w tym powstałymi w okresie II Rzeczypospolitej. Na planie objaśnienia oraz spis ulic przy prawym narożniku. Podklejenia w kilku miejscach na złożenia, poza tym stan bardzo dobry. Efektowny kolorystycznie plan miasta.
(Patrz ilustracja)

245. [Kętrzyn, Giżycko, Orzysz] – Rastenburg, Lötzen, Arys. Berlin 1941. Verlag des Reichsamts für Landesaufnahme (Karte des Deutschen Reiches, Großblatt 32). Mapa 64x82,5 cm (kolorowa, rozkładana), 2x14 cm. 60,-

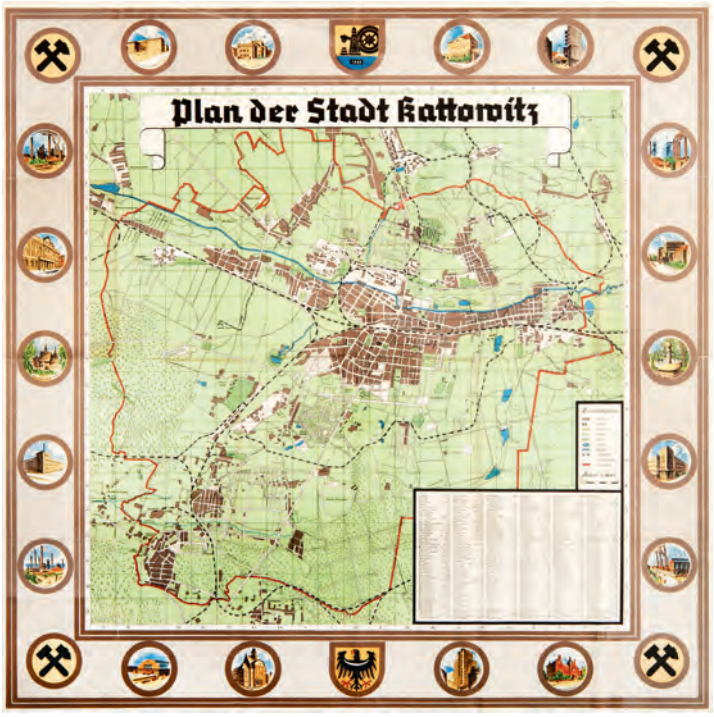

244. Plan Katowic. Ok. 1940.

Skala 1:100.000. Mapa obecnych Mazur w ówczesnych Prusach Wschodnich obejmująca tereny północne z Węgorzewem, jeziora Mamry, Niegocin, Dobskie i Dargajny oraz częściowo Śniardwy z Mikołajkami. Wydana w serii map Rzeszy Niemieckiej. Ślady użytkowania (m.in. powojenne podpisy i pieczątki własnościowe), poza tym stan dobry.

246. **[Sosnowiec] –** Plan miasta Sosnowca, ok. 1935. Plan 95,5x83,5 cm (czarno-biały), 25x22 cm. 180,-

Skala 1:10.000. Plan roboczy (próbny) do wydanego ostatecznie w 1935 r. przez Wydawnictwo Księgarni „Wiedza" w Sosnowcu (Drukarnia Planów E. Bryłka w Chorzowie) kolorowego planu miasta Sosnowca w skali 1:15.000. Na planie wyrysowano siatkę kwadratów z oznaczeniem cyfrowo- literowym, do wyszukiwania ulic i ważniejszych obiektów umieszczonych w indeksie (został on umiejscowiony w lewej dolnej części, pozostającej pustą na niniejszym planie). Z zaznaczeniem komunikacji kolejowej i tramwajowej. Objaśnienia tu użyte różnią się nieco od tych na późniejszym kolorowym planie (zrezygnowano z nich wobec wprowadzenia barw). Ślady składania, naddarcia na krawędziach i przybrudzenia, zwłaszcza na odwrocie oraz drobne przetarcia w miejscach złożenia, poza tym stan dobry. Mało znany wariant planu miejskiego Sosnowca.

247. **[Tczew] –** Übersichtskarte des Kreises Dirschau. Hergestellt und herausgegeben ... durch das Katasteramt ... Dirschau (Tczew) 1940 (właśc. 1941). Verlag Fritz Raschke (Druck. J. Sauer, Danzig). Mapa 64,5x42,5 cm (kolorowa, rozkładana), 22x16 cm. 100,-

Skala 1:100.000. Mapa przeglądowa powiatu tczewskiego sporządzona przez tamtejszy urząd katastralny, z zaznaczeniem granic regencji, powiatów, okręgów i gmin. Na klejona na płótnie, w 6 sekcjach. Podkreślenia miejscowości czerwoną i niebieską kredką. Drobne zbrązowienia, poza tym stan dobry.

248. [Podlasie] – Tykotzin (...) Mazowieck (...). B.n. 1915. Bearb. in der Kartogr. Abteilung des Stellvertretenden Generalstabes der Armee. Arkusz 94,5x122,5 cm, mapa 83,5x100,5 cm (dwubarwna), 25x16 cm. 160,-

Skala 1:100.000. Niemiecka mapa wojskowa z okresu I wojny światowej obejmująca Podlasie **(**Tykocin, Białystok, Zabłudowo, Wysokie Mazowieckie, Bielsk, Narew, Ciechanowiec, Boćki, Orla), wydana w ramach „Karte des Westlichen Russlands". Nazewnictwo polskie. Kilka śladów ołówkiem z epoki. Ślady składania i zagniecenia oraz drobne przybrudzenia na odwrocie. Poza tym stan dobry.

249. [Rosja – mapa dróg] – Karta żeleznych dorog i wodnych soobszczenij rossijskoj imperii, oraz:
Karta żeleznych dorog, wodnych i szossejnych putiej soobszczenia Jewropiejskoj Rossii. B.m. 1900. Izdanie Riedakci oficialnago Ukazatiela żelaznodorożnych, parochodnych i drugich Passażirskich Soobszczenij. Mapy (kolorowe, rozkładane), 18,5x12,5 cm. 160,-

Dwie mapy odbite po obu stronach jednego arkusza. Pieczątka: „Ludwik Kowalczewski", ówczesny nauczyciel w majątku Podhorskich na Ukrainie. Mapa komunikacji kolejowej i wodnej rosyjskiego imperium (skala 1:12.600.000). Na mapie widoczna **słynna kolej transsyberyjska budowana od 1891, doprowadzona wówczas do Jez. Bajkał i trasa Władywostok-Krasnojarsk.** Mapa komunikacji kolejowej, wodnej i drogowej europejskiej części Rosji. Mapy poboczne dróg wodnych w Moskwie i okolicach, St. Petersburga i Rygi oraz ujścia Donu do Morza Azowskiego. Liczne inseraty towarzystw komunikacyjnych. Ślady składania, drobne przybrudzenia na obrzeżach i przetarcia w miejscach składania, poza tym stan dobry.

250. [Europa] – Lotnicza mapa nawigacyjna. [Niemcy 1916-1917. B.w.]. Mapa 69x74 cm (trójbarwna), 36x24 cm. 150,-

Mapa konturowa bez podziałki. Nazewnictwo geograficzne niemieckie. Obejmuje zasięgiem całą Europę z Turcją. Z oznaczeniem stopni długości i szerokości geograficznej oraz czerwoną, niebieską i zieloną siatką nawigacyjną z odniesieniem do trzech lotnisk lub kwater dowodzenia: w Kownie, Warszawie i Mézières. W tej ostatniej miejscowości francuskiej w Ardenach mieściła się w czasie I wojny światowej główna kwatera dowódcy 5. Armii Niemieckiej, Wilhelma ks. Prus (1882-1951), następcy tronu cesarstwa niemieckiego. Ślady składania, zagięcia na krawędziach, naddarcia i użytkowania w epoce (ślady po szpilkach w narożnikach i w miejscach zaznaczonych lotnisk) oraz wyblaknięcia. W górnej części napis ołówkiem z epoki: „Kowno – Mézières".

WIDOKI I PLANY MIAST

– Album widoków polskich miast –

251. Bodenehr Gabriel. Curioses Staats und Kriegs Theatrum in Polen, durch unterschiedliche Geographische, Topographische und Historische Land-Carten, Grundrise und Prospect, Erläutert. Augspurg [po 1709–1730], 20 x 32 cm, k. [30], opr. późniejsza płsk. 25 000,-

E.XIII, 194. Album rycin będący zbiorem miedziorytowych widoków i planów miast polskich. Dwie kolorowane mapy Polski, tablica genealogiczna królów Polski, rozkładane widoki: **Krakowa, Warszawy, Piotrkowa Trybunalskiego, Kamieńca Podolskiego, Wilna, Grodna, Lublina, Zamościa, Jasnej Góry, Elbląga, Królewca, Torunia, Gdańska, twierdzy Wisłoujście. Plany Poznania, Warszawy, Brześcia, Krzyżtopora, Malborka**. Autorem zbioru jest Gabriel Bodenehr (1664–1758), który był jednym z najważniejszych augsburskich wydawców (miasto to było u progu XVIII w. nazywane światowym centrum miedziorytów). Od 1704 r. wydawał „Atlas curieux" – jego najbardziej znane dzieło zawierające różne widoki i plany miast w tomach poświęconych kolejnym regionom. Początki tego typu wydawnictw – zbiorów obejmujących ryciny topograficzne ze szczególnym uwzględnieniem twierdz, instalacji wojskowych czy rozmieszczenia wojsk należy wiązać z gatunkiem Theatrum-Literatur. Był on rezultatem francuskiej ekspansji wojennej w II poł. XVII w., która spowodowała wzmożoną produkcję przedstawień pól bitewnych czy wizerunków umocnień. Dzieła tego typu znajdowały wielu odbiorców ciekawych świata. Poza całymi zbiorami rycin sprzedawano również pojedyncze odbitki. W Augsburgu ten rodzaj wydawnictwa zapoczątkowany został przez Johanna Stridbecka Młodszego (1665–1714), który w pierwszych latach XVIII w. wydał dziewiętnaście zbiorów Kriegstheatra. Zbiór płyt miedziorytniczych Stridbecka został w 1717 r. kupiony przez Bodenehra. Na dzieło Bodenehra składa się 26 widoków i planów miast polskich. Część z nich (widoki Torunia, Elbląga) jest emulacją rycin Matthäusa Meriana. Plan Krakowa naśladuje rycinę zamieszczoną w „Civitates Orbis Terrarum" Brauna i Hogenberga. Plan Warszawy został zaczerpnięty z miedziorytu Erika Dahlberga z 1656 r. Interesująco przestawia się kwestia widoku Grodna. Nie sposób bowiem ustalić jego pierwowzoru, rycina w zbiorze Bodenehra nie ma nic wspólnego z ówczesnymi wizerunkami miasta. Części rycin towarzyszą komentarze na temat miast pozwalające datować wydanie na drugą bądź trzecią dekadę XVIII w. Komentarze zawierają objaśnienia grafik, informacje na temat położenia i zaludnienia kolejnych miejscowości, ale też na przykład informacje o ostatnich wydarzeniach: przebiegu potopu szwedzkiego w Lublinie czy zarazie w Warszawie w 1708 r. Wydawnictwo otwiera drzewo genealogiczne władców Polski od czasów Mieszka aż do Stanisława Leszczyńskiego. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

---

252. [Drezno]– Drezno za panowania króla polskiego Augusta III („Perspective de la Façade de la Gallerie Roiale avec une partie de l'Eglise Nôtre Dame..."). Rys. i ryt. **Bernardo Bellotto zw. Canaletto.** 1749 r. 16 000,-

Akwaforta; 53,0 x 82,0 (pl. 54,7 x 85,0)

251. G. Bodenehr. Widoki i plany miast polskich. 1709-1730.

Widok jednego z najważniejszych miejsc Drezna – Neumarkt, z Galerią Królewską Augusta II Mocnego i jego syna Augusta III oraz z zamykającym perspektywę wspaniałym barokowym kościołem NMP. Drezno za panowania dwóch Sasów przeżywało wspaniały rozwój, rozbudowywując się po pożarze 1682 r. Powstało wówczas wiele budowli w stylu baroku i rokoka, z których jednym z najważniejszych jest kościół Marii Panny (zniszczony podczas II wojny światowej, odbudowany dopiero w latach 1994-2005). Poniżej widoku, wzbogaconego o sztafaż (liczni przechodnie, jeźdźcy, karety) tytuł przedzielony kartuszem z herbem Wettynów i Rzeczypospolitej. Rycina sygnowana na płycie – **według własnego obrazu wykonał w akwaforcie Bernardo Bellotto (zw. Canaletto)** (1721-1780), malarz i akwaforcista włoski, związany z dworem saskim. Urodzony i wykształcony w Wenecji, od 1747 r. pracował w Dreźnie, od 1748 r. otrzymał tytuł nadwornego malarza Augusta III. Tworzył na zamówienie królewskie oraz ministra Brühla serię obrazów w wielkim formacie, z widokami Drezna oraz innych miast Saksonii. 22 weduty powtórzył następnie w technice akwaforty. Okres ten uznawany jest za najlepszy w twórczości artysty. Następnie Canaletto pracował na dworze w Wiedniu, Monachium, w latach 1761-1767 ponownie w Dreźnie, zaś od 1767 r. aż do śmierci w Warszawie, gdzie został nadwornym malarzem króla Stanisława Augusta. Po konserwacji, zdublowana, ślad składania pośrodku. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XIX)

253. [Guzów koło Żyrardowa] – Pałac rodziny Ogińskich (Łubieńskich). Lit. poł. XIX w. 400,-

Litografia; 6,0 x 11,5 (pl. 17,0 x 22,7)
Przedstawienie barokowego dworu, od strony podjazdu, wzniesionego w XVIII w. przez jednego z najbardziej zaufanych dyplomatów króla Stanisława Augusta Poniatowskiego – Andrzeja Ignacego Ogińskiego (1740-1787). To tu w 1765 r. urodził się przyszły kompozytor Michał Kleofas Ogiński. W 1827 r. dobra te znalazły się w rękach Henryka Łubieńskiego, ministra sprawiedliwości Królestwa Kongresowego, zasłużonego dla rozwoju przemysłu. To właśnie Łubieńscy założyli w swych dobrach pierwszą na ziemiach Królestwa cukrownię. Od 1856 r. majątek stał się własnością Sobańskich, którzy przebudowali dwór w okazały pałac w stylu francuskiego neorenesansu, uznawany za jeden z najpiękniejszych na ziemiach polskich. Obecnie w stanie ruiny, stopniowo odbudowywany. Stan dobry.

255. Panorama Kołobrzegu. Po 1761.

254. [Kalwaria Zebrzydowska] – „Kalwaryja w obwodzie wadowickim". Lit. **K. Auer.** 1837-1838 r. 360,-

Litografia; 16,0 x 23,0 (pl. 22,0 x 28,0)
Widok kościoła Matki Boskiej Anielskiej przy klasztorze bernardynów, w założonej w I połowie XVII w. przez Mikołaja Zebrzydowskiego Kalwarii – słynnym sanktuarium maryjnym i pasyjnym. Przed kościołem liczne grupy pątników, poniżej tytuł po polsku i niemiecku oraz sygnatury. Rysował z natury **Adam Gorczyński** (1801-1876), pisarz, działacz społeczny i malarz, autor licznych pejzaży powstałych podczas podróży po po kraju, a zwłaszcza Galicji. Litografował Karol Auer (ok. 1818- po 1858), odbita w lwowskim zakładzie Pillerów. Pochodzi z albumu: „Zbiór najpiękniejszych okolic w Galicji", wydanego w latach 1837-1838. Stan dobry.
Lit.: M. Opałek, Litografia lwowska, s. 58.

255. [Kołobrzeg] – „Prise de Colbert par l'Armée Russe aux ordres du Général Roumazow". Po 1761 r. 600,-

Miedzioryt, akwaforta, ręcznie kolorowana; 22,5 x 43,0 (pl. 32,5 x 49,5)
Szeroka panorama miasta, w oddali morze ze stojącymi na redzie statkami. Na pierwszym planie wojska rosyjskie, przełamujące obronę Kołobrzegu. Rycina ukazuje jedną z bitew wojny siedmioletniej, kiedy wojska rosyjskie pod dowództwem generała Piotra Rumiancewa po trwającym 4 miesiące oblężeniu zdobyły miasto w grudniu 1761 r. Grafika przeznaczona do oglądania w specjalnych przyrządach optycznych, popularnych w połowie XVIII w. (ponad widokiem odwrócony tytuł). Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

256. [Kraków] – Brama Floriańska; Kościół św. Stanisława na Skałce; Zamek Królewski od strony zachodniej; Kościół Panny Maryi (zespół 4 litografii). Wg. **J. N. Głowackiego.** 1836 r. 1200,-

Litografie; śr. o wym. 11,0 x 18,5 (pl. 15,0 x 22,5)
Seria czterech najważniejszych widoków Krakowa, pochodzących z albumu „24 widoków miasta Krakowa i jego okolic zdjętych podług natury przez Jana Nepomucena Głowackiego", wydanego w Krakowie w 1836 r. Grafiki wykonane w paryskiej litografii Engelmanna według rysunków Jana Nepomucena Głowackiego (1802-1847) – wybitnego malarza i rysownika, nazywanego przez współczesnych „ojcem krajobrazu polskiego". Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (ówcześnie przy Uniwersytecie Jagiellońskim), następnie w Pradze, Wiedniu i Rzymie. Związany z macierzystą uczel-

257. B. Lauvergne. Katedra krakowska. 1840.

nią, profesor malarstwa, jako jeden z pierwszych malował w plenerze. Jest uznawany także za pierwszego malarza polskich Tatr. Stan dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 200.

257. **[Kraków - Katedra]** – „Vue de la Cathédrale de Cracovie". **B. Lauvergne**. 1840 r. 1800,-

Litografia kolorowana ręcznie; 24,5 x 36,5 (pl. 36,0 x 47,5)
Widok dziedzińca wawelskiego oraz katedry, widzianej oczami podróżnych I połowy XIX w. Na pierwszym planie liczni mieszczanie oraz robotnicy pracujący na wzgórzu (w latach 1815-1846, w okresie istnienia Wolnego Miasta Krakowa, zamek królewski wolny był od stacjonujących tam w okresie zaborów wojsk austriackich). Rysował z natury malarz i litograf Barthélémy Lauvergne (1805-1871), litografował Jean Louis Tirpenne (1801-1867). Wydał A. Bertrand w zakładzie litograficznym Lemerciera w Paryżu. Malownicza panorama wraz z kilkoma innymi widokami Krakowa oraz Wilna znalazła się w zbiorze rycin B. Lauvergne „Voyages en Scandinavie et Laponie etc.". Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Delikatne, dekoracyjne kolorowanie (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja)

258. **[Kraków – Plac Dominikański]** – „Vue de la Place des Dominicains". **B. Lauvergne**. 1840 r. 1800,-

Litografia kolorowana ręcznie; 24,5 x 36,5 (pl. 34,5 x 47,0)
Widok Placu Dominikańskiego w Krakowie, z widocznym kościołem Dominikanów, w stanie sprzed pożaru miasta w 1850 r., z dostawioną dzwonnicą. Rysował z natury i litografował Barthélémy Lauvergne, postaciami mieszczan zapełnił Adolphe Jean Baptiste Bayot. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Delikatne, dekoracyjne kolorowanie (patrz poz. poprzednia).
(Patrz ilustracja)

259. **[Królewiec]** – „Festung Königsberg" (zespół 5 rysunków). Rys. **F.H. Bils**. Ok. 1857 r. 2000,-

Tusz, papier; śr. o wym. 20,5 x 26,5 cm

258. B. Lauvergne. Plac Dominikański w Krakowie. 1840.

259. F.H. Bils. Królewiec. Zespół 5 rysunków. Ok. 1857.

Zespół 5 rysunków tuszem ukazujących twierdzę Królewiec. Fortyfikacje broniące miasta zostały wzniesione w XVII w. podczas wojen ze Szwecją, w latach 40. i 50. XIX w. gruntownie przebudowane i we fragmentach istniejące do dziś. Umocnienia te po raz ostatni odegrały znaczącą rolę w obronie miasta wiosną 1945 r. Rysunki architektoniczne, ukazujące Bramę Królewską (od strony zachodniej i wschodniej), Bastion Grollmanna (nazwany tak na cześć generała Karla von Grollmanna, twórcy twierdzy w Poznaniu), koszary (widok dziedzińca wewnętrznego oraz z zewnątrz), wzbogacone sztafażem. Prace opatrzone opisem po niemiecku, sygnowane przez Friedricha Heinricha Bilsa, rysownika i litografa, działającego około połowy XIX w. w Królewcu, autora grafik z widokami Królewca. Najprawdopodobniej rysunki stanowiły przygotowanie do grafik – dołączono litografię „Das neue Königsthor zu Königsberg in Pr." (13,8 x 20,0 (pl. 22,4 x 27,1), odbitą w zakładzie braci Delius, wydaną przez H. L. Voigta. Po konserwacji, jedna z prac podklejona. **Rzadkość.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

260. [Lublin] – „Tipus Civitatis Lublinensis In Regno Poloniae…". **G. Braun, F. Hogenberg.** 1617 r. 5500,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 32,5 x 51,0 (w świetle oprawy)
Jeden z najwcześniejszych widoków Lublina, z okresu jego największego rozkwitu. Miasto ukazane od południa, od strony rzeki Bystrzycy. Na tle nieba herby Polski i Lublina oraz kartusz tytułowy w manierystycznych ramkach. Pod widokiem objaśnienia ważniejszych gmachów (m.in. ratusz, zamek, liczne kościoły, bramy miejski oraz budynki wodociągów). Wierne ikonograficzne przedstawienie, stanowiące do dziś cenne źródło wiedzy o bogatym mieście. Rycina ze słynnego atlasu miast świata Brauna i Hogenberga „Civitates Orbis Terrarum", wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617 (tom VI, tablica 48). Mocne, stare kolorowanie. Oprawiony w złoconą ramkę. **Bardzo dekoracyjne.**
Lit.: Imago Poloniae, t. I, s. 51, poz. H7/3, il.
(Patrz ilustracja)

261. [Madryt] – „Accurater Grundris der Königl. Spanischen Haupt und Residentz Stadt Madrit [...]". **J.B. Homann**. Ok. 1740 r. 2000,-

Akwaforta, miedzioryt, ręcznie kolorowany; 49,0 x 57,0 (pl. 53,0 x 60,0)
W części górnej grafiki plan miasta (33,0 x 55,0 cm), z zaznaczeniem głównych ulic i placów. W prawym górnym narożniku przedstawienie kościoła św. Antoniego (słynnego dziś dzięki freskom Goi). Poniżej planu cztery widoki (12,0 x 55,0 cm) najważniejszych miejsc Madrytu: Pałac Królewski, Plaza Mayor (z corridą na pierwszym planie), Park Retiro (ogrody królewskie) oraz Aranjuez (letnia rezydencja królów Hiszpanii). Rycina wydana przez największą niemiecką oficynę XVIII w., założoną w Norymberdze przez Johanna Baptystę Homanna. Ślad składania pośrodku, drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

262. [Moskwa] – „Vue de la place de Podnovinsky à Moscou". Ryt. **H. Guttenberg**. 1799 r. 4000,-

Miedzioryt ręcznie kolorowany; 46,5 x 70,0 (pl. 49,0 x 73,0)
Bardzo dekoracyjne, pełne życia przedstawienie jarmarku, odbywającego się w Moskwie końca XVIII w., z okazji Świąt Wielkiej Nocy. Na pierwszym planie licznie zgromadzeni mieszkańcy – arystokraci, mieszczanie, żołnierze, biedota – spacerujący, rozmawiający, kupujący od ulicznych handlarzy smakołyki. W tle charakterystyczna dla epoki zabudowa miejska oraz pełen szczegółów widok jarmarku (potężne huśtawki, kramy, scena z występującymi kuglarzami). Poniżej tytuł w języku rosyjskim oraz francuskim (z dedykacją dla cara Pawła I) i sygnatury. Rycina pochodzi z serii 12 widoków Moskwy, wydanych w 1799 r., powstałych według obrazów **Gerarda de la Barthe**, pejzażysty francuskiego, pracującego w Petersburgu i Moskwie w latach 1787-1810. Rytował Heinrich Guttenberg (1749-1818), grafik niemiecki. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Mocne, dekoracyjne kolorowanie.**
(Patrz tablica XX)

263. [Moritzburg – pałac Augusta II Mocnego] – „Vue Perspective de Morestburg en Saxe, une des Maisons de Chasse du Roy de Pologne". Wyd. **Daumont.** Ok. 1760 r. 400,-

Miedzioryt, akwaforta, ręcznie kolorowana; 23,0 x 37,5 (pl. 26,0 x 40,0)

260. G. Braun, F. Hogenberg. Lublin. 1617.

261. J.B. Homann. Plan Madrytu. Ok. 1740.

264. M. Merian. Panorama Paryża. Poł. XVII w.

Widok założenia parkowo-pałacowego w Moritzburgu w Saksonii (w pobliżu Drezna), wzniesionego w XVI w., w latach 1723-1733 przebudowanego dla króla Augusta II Mocnego. Pałacyk zyskał wówczas dekorację nawiązującą tematycznie do polowań, znany jest także z kolekcji porcelany. Poniżej widoku tytuł oraz adres wydawniczy („A Paris chez Daumont rue St. Martin"). Rycina przeznaczona do oglądania w popularnych w połowie XVIII w. przyrządach optycznych (Guckkastenblatt) – ponad rycziną tytuł odwrócony. Stan dobry, dekoracyjne, mocne kolorowanie.

264. **[Paryż]** – „Parys wie solche 1620 anzusehen gewessen". **M. Merian**. Poł. XVII w. 4200,-

Miedzioryt ręcznie kolorowany; 27,5 x 70,0 (pl. 30,0 x 72,5)
Rozległa panorama Paryża z połowy XVIII w., z licznymi pałacami i wieżami kościołów, otoczonego fortyfikacjami. Na tle nieba tytuł oraz herb miasta. Wzdłuż dolnego marginesu legenda w języku francuskim, z opisem 56 najważniejszych budowli (m.in. Luwr, katedra Notre Dame, ratusz, Bastylia). Po konserwacji. Bardzo dekoracyjne.
(Patrz ilustracja)

265. **[Petersburg]** – Zamek Michajłowski („Façade du Château St. Michel du côté du Jardin d'Été"). Ryt. **I. Kolpakoff**. Pocz. XIX w. 600,-

Akwaforta; 31,0 x 53,0 (pl. 36,5 x 59,0)
Fasada Zamku Michajłowskiego w Petersburgu, ulubionej rezydencji cara Pawła I (a także miejsca, gdzie został zamordowany). Pałac, wzniesiony w latach 1797-1802, obecnie mieści zbiory Muzeum Rosyjskiego. Poniżej widoku tytuł po francusku i rosyjsku oraz sygnatury. Autorem projektu architektonicznego był **Vincenzo Brenna** (1747-1802), włoski architekt i malarz, który we Włoszech pracował m.in. na zlecenie Stanisława Kostki Potockiego (przy inwentaryzacji zabytków starożytności). W latach 1780-1783 przebywał w Polsce, gdzie m.in. dekorował pałace w Natolinie, Krasińskich w Warszawie oraz w Łańcucie. Następnie przeniósł się do Rosji, gdzie został nadwornym architektem cara Pawła I. Zaprojektowany dla niego Pałac Michajłowski uważany jest za główne dzieło artysty. Rytował Iwan Kolpakoff (1771-po 1840), grafik rosyjski, według rysunku Charlesa Rossy. Drobne zabrudzenia papieru, poza tym stan dobry.

266. **[Petersburg]** – Nabrzeże Pałacowe („Quai de la cour"). Lit. wg rys. **F. Perrota**. Ok. 1840 r. 1200,-

Litografia na tincie; 26,0 x 36,5 (pl. 39,0 x 56,0)
Widok od strony Newy Nabrzeża Pałacowego – reprezentacyjnej ulicy Petersburga, gdzie mieszczą się m.in. Pałac Zimowy i Ermitaż. Na pierwszym planie płynące po rzece liczne żaglowce. Autorem rysunku jest Ferdynand Perrot (1808-1841), malarz francuski, autor obrazów marynistycznych

i pejzaży, pracujący w Petersburgu. Grafika odbita w paryskim zakładzie Lemerciera i wydana przez Franciszka Daziaro, Włocha, który działał także w Warszawie. Stan dobry.
(Patrz tablica XX)

267. [Petersburg] – Muzeum Ermitaż („Musée de l'Ermitage"). Lit. wg rys. **A. Charlemagne**. Ok. 1840 r. 1200,-

Litografia na tincie; 31,5 x 42,5 (pl. 44,0 x 59,5)
Jedno z najsłynniejszych muzeów świata – Ermitaż, założone przez Katarzynę II, otwarte dla publiczności w 1852 r. przez cara Mikołaja II. Na pierwszym planie charakterystyczny dla epoki ruch uliczny. Autorem rysunku jest Charlemagne, z rodziny malarzy i architektów, przybyłych do Rosji z Francji, pracujących na dworze Katarzyny II. Litografowali Jean Louis Jacottet (1806-1880), malarz pejzażysta i litograf francuski, działający w Paryżu, Aubrun i Jean Alexandre Duruy. Grafika odbita w paryskim zakładzie Lemerciera i wydana przez Franciszka Daziaro, Włocha, który działał także w Warszawie. Drobne naderwania krawędzi, poza tym stan dobry.

268. [Petersburg] – Most Troicki („Pont de Troizkoi"). Lit. wg rys. **J. B. Arnout**. Ok. 1840 r. 1200,-

Litografia na tincie; 25,0 x 33,5 (pl. 39,7 x 56,3)
Widok Mostu Troickiego na Newie w Petersburgu (jednego z 400 tamtejszych mostów, obecnie istniejącego w formie nadanej w 1903 r.). Na pierwszym planie ożywiony ruch uliczny oraz statki na rzece, w oddali widoczna Twierdza Pietropawłowska. Poniżej kompozycji tytuł (także po rosyjsku) oraz sygnatury. Plansza nr 7 z serii „St. Petersbourg", wydawanej przez Franciszka Daziaro (Włocha, który działał także w Warszawie) w Moskwie i Petersburgu. Litografował Jean Baptiste Arnout (1788-po 1853), francuski rysownik i grafik, znany jako historiograf Paryża. Rycina odbita w znanym paryskim zakładzie Lemerciera. Stan dobry.

269. [Petersburg] – Plac Sienny („Marché au foin"). Lit. wg rys. **J. Arnout**. Ok. 1840 r. 900,-

Litografia na tincie; 24,5 x 33,0 (pl. 33,0 x 38,5)
Plac Sienny w Petersburgu, istniejące od XVIII w. targowisko, gdzie początkowo handlowano bydłem i zbożem. Sławę targowi przyniósł Fiodor Dostojewski, który umieścił w tej okolicy akcję powieści „Zbrodnia i kara". Widoczny w centrum sobór Zaśnięcia Matki Boskiej, zburzony w latach 60. XX w. podczas budowy metra. Na pierwszym planie bardzo bogaty sztafaż – liczni handlarze, kupujący, karety. Poniżej kompozycji tytuł (także po rosyjsku) oraz sygnatury. Plansza nr 6 z serii „St. Petersbourg", wydawanej przez Franciszka Daziaro (Włocha, który działał także w Warszawie) w Moskwie i Petersburgu. Litografował Jules Arnout (1814-?), francuski malarz i grafik, syn Jeana Baptiste'a. Rycina odbita w znanym paryskim zakładzie Lemerciera. Obcięte boczne marginesy (bez szkody dla grafiki), poza tym stan dobry.

270. [Petersburg] – Most Aniczkowski („Vue du Pont d'Anitchkof a St. Petersbourg"). Lit. **C. Schultz.** Po 1850 r. 900,-

Litografia; 25,0 x 36,0 (pl. 39,5 x 55,5)
Widok jednego z najsłynniejszych mostów Petersburga (nad Fontanką), wzniesionego w latach 1839-1841, nazwanego na cześć inżyniera M. Aniczkowa, budowniczego pierwszego drewnianego mostu w tym miejscu w 1715 r. Most zyskał sławę dzięki zdobiącym go rzeźbom dłuta Piotra Klodta, które podarowane zostały przez cara Mikołaja I królowi Prus oraz królowi Neapolu – dopiero odlane po raz trzeci posągi ozdobiły most. Poniżej dekoracyjnego widoku, z ożywionym ruchem ulicznym, tytuł w języku rosyjskim i francuskim, sygnatury oraz adres wydawniczy (Karlsruhe i Petersburg, wydawnictwo Veltena). Rysował Conradi, litografował C. Schultz, odbita w paryskim zakładzie Lemerciera. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

271. [Petersburg - Pawłowsk] – Pałac i park w Pawłowsku („Le Palais a Pavlofsky"). Lit. **C. Schultz.** Ok. 1845 r. 900,-

Litografia; 24,5 x 34,5 (pl. 38,0 x 55,0)

270. C. Schultz. Widok Petersburga. Po 1850.

272. C. Schultz. Pałac w Pawłowsku. Ok. 1845.

273. E. Kronbach. Widok doliny Dunajca i zamku w Rożnowie. 1823.

Malownicze przedstawienie parku i pałacu w Pawłowsku (obecnie część Petersburga), zespołu wzniesionego w końcu XVIII w. dla syna Katarzyny II Wielkiego Księcia Pawła z okazji narodzin jego syna (późniejszego cara Aleksandra I). Poniżej widoku tytuł po francusku i rosyjsku, sygnatury i adres wydawniczy. Według rysunku z natury Johanna Meyera litografował C. Schultz, odbita w paryskim zakładzie Lemerciera, wydana przez Veltena. Pochodzi z albumu „Vues pittoresques des palais et jardins impériaux aux environs de St. Petersbourg". Stan dobry.

272. **[Petersburg - Pawłowsk]** – Pałac i park w Pawłowsku („Le vauxhall à Pavlofsky"). Lit. **C. Schultz.** Ok. 1845 r. 900,-

Litografia; 25,0 x 35,0 (pl. 38,0 x 55,0)
Widok jednego z pawilonów zespołu pałacowo-parkowego w Pawłowsku (patrz poz. poprzednia), z licznymi spacerującymi oficerami i damami. Poniżej widoku tytuł po francusku i rosyjsku, sygnatury i adres wydawniczy. Według rysunku z natury Johanna Meyera litografował C. Schultz, odbita w paryskim zakładzie Lemerciera, wydana przez Veltena. Pochodzi z albumu „Vues pittoresques des palais et jardins impériaux aux environs de St. Petersbourg". Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

273. **[Rożnów – dolina Dunajca]** – „Ansicht der Ruinen und des neuen Schlosses zu Rożnow im sandecer Kreis". Lit. **E. Kronbach**. 1823 r. 1800,-

Litografia kolorowana ręcznie w epoce; 22,2 x 42,5 (pl. 33,0 x 48,0)
Widok malowniczej doliny Dunajca, z ruinami średniowiecznego zamku na wzgórzu oraz dworem Stadnickich w Rożnowie. Poniżej widoku tytuł po niemiecku i francusku oraz sygnatury. Rysował z natury oraz litografował Emmanuel Ritter von Kronbach (1778-1861), wyższy urzędnik austriacki narodowości czeskiej. Pracując m.in. jako komisarz cyrkularny w Nowym Sączu postanowił opracować obszerne, ilustrowane wydawnictwo o Galicji (udało mu się jedynie wydać część pierwszą, poświęconą cyrkułowi sądeckiemu wraz z Tatrami). Oferowany widok znalazł się w albumie „Darstellungen aus den Königreiche insbesondere der Karphaten in Sandecer Kreise...", wydawanym w Wiedniu od 1823 r. (w formie zeszytów). Całość liczyła 30 malowniczych, ręcznie kolorowanych litografii. Album należy do najważniejszych wydawnictw poświęconych polskim Karpatom. Piękne, stare kolorowanie. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

274. **[Toruń]** – „Thorn". **F.B. Werner.** 1729 r. 6000,-

Miedzioryt; 30,0 x 101 (pl. 39,5 x 111,0)

Imponująca rozmiarem, szczegółowa panorama miasta z wieżami kościołów, klasztorami, ratuszem staromiejskim, bramami, basztami, itp. Widok obejmuje także przedmieścia, umocnienia obronne, most oraz rzekę Wisłę z płynącymi po niej statkami. Na wstędze na tle nieba nazwa miasta, obok herb Torunia. Poniżej widoku legenda w języku niemieckim z objaśnieniami 16 ważniejszych budowli. Rycina, odbita z dwóch płyt, sygnowana przez rysownika i wydawcę: „F. B. Werner delin." i „Haerd Jer. Wolffy excud. Aug. V.". Rysował znany i ceniony malarz niemiecki Fryderyk Bernard Werner (1690–1778). Rycina należy do serii największych wedut miast europejskich, wydawanych najpierw przez słynną firmę augsburską Jeremiasza Wolffa (1663-1724), a następnie przez jego spadkobierców. **Mocna odbitka. Stan bardzo dobry. Bardzo rzadkie.**
Lit.: K. Kozica, J. Pezda, Dantiscum Emporium (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), poz. G 72/1.
(Patrz tablica XVIII)

275. [Troki koło Wilna] – „Trokiy, Quartier Général le 4 Juillet." Lit. **A. Adam**. Ok. 1830 r. 600,-

Litografia; 21,5 x 29,7 (pl. 30,7 x 36,9)
Widok miasta Troki na Wileńszczyźnie – z charakterystycznymi domkami karaimskimi oraz kościołem Bernardynów (gdzie znajduje się słynący cudami obraz Matki Boskiej Trockiej). **Na pierwszym planie żołnierze napoleońscy stacjonujący w mieście podczas kampanii 1812 r.** Grafika sygnowana na kamieniu – litografował znany i ceniony batalista niemiecki Albert Adam (1786-1862), który towarzyszył wojskom Napoleona w czasie wyprawy na Moskwę. Stan dobry.

276. [Wieliczka] – „Vue Générale de la Mine de Sel de Wieliczka en Pologne, près Cracovie". **R. Benard.** 1770 r. 1200,-

Miedzioryt; 35,5 x 45,5 (pl. 40,0 x 48,0)
Przekrój przez kopalnię soli w Wieliczce, z pracującymi pod ziemią górnikami (z używanymi wówczas narzędziami, transport ludzi i koni w szybie). Po stronie lewej wykuta w soli kaplica. Na powierzchni widok miasteczka. Poniżej przedstawienia tytuł, powyżej: „Minéralogie, 7me Collection. Filons et travaux des Mines. Pl. XVII". Sygnowana na płycie: „Benard fecit". Pochodzi z: „Encyclopédie ou dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers", wydanej w Paryżu w latach 1751-1780. Niewielkie zabrudzenia marginesu, poza tym stan dobry.

277. [Wilno] – „Okolice Wilna. Antokol". Z **„Albumu Wileńskiego".** 1848 r. 3000,-

Litografia kolorowana: 24,3 x 35,5 (pl. 39,8 x 56,8)
Bardzo dekoracyjny widok, ukazujący Antokol (obecnie dzielnicę Wilna), z widocznym na wzgórzu barokowym kościołem św. Piotra i Pawła (ufundowanym w XVII w. przez Michała Kazimierza Paca). Na pierwszym planie eleganckie towarzystwo na koniach. Przedstawienie ujęte w litografowaną ramkę, poniżej tytuł po polsku i francusku oraz sygnatury. Widok rysowany z natury przez **Kanuta Rusieckiego** (1800-1860), malarza i rzeźbiarza wileńskiego. Litografował **Louis Bichebois** (1801-1850), malarz i grafik francuski, we współpracy z **Victorem Adamem**. Pochodzi z „Albumu Wileńskiego", wydawanego przez J. K. Wilczyńskiego w Paryżu (seria II, poszyt I) u Lemerciera w Paryżu. Stan dobry. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: J. Jaworska. Album Wileńskie [w:] Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie. Warszawa 1976 r, t. XX, s. 265, poz. 56, il. 27.
(Patrz tablica XIX)

278. [Wrocław] – „Wratislavia". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1587 r. 2500,-

Miedzioryt kolorowany ręcznie; 36,5 x 48,0 (pl. 41,0 x 53,0)
Jeden z najwcześniejszych widoków miasta, oparty na pierwszym urzędowym planie, sporządzonym dzięki precyzyjnym pomiarom. Ukazane z lotu ptaka, z obszerną legendą w obu dolnych narożnikach, objaśniającą najważniejsze budowle. Szczególną wagę zwraca dokładność przedstawienia, m.in. kościołów i fortyfikacji. W górnych narożnikach herby – miasta i Królestwa Czeskiego. Na odwrocie tekst poświęcony miastu, po łacinie. Pochodzi z wydawanego w Kolonii (w latach 1572-1618) dzieła G. Brauna i F. Hogenberga „Civitates orbis terrarum", ukazującego miasta świata tamtej epoki. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: Ikonografia Wrocławia, t. I, s. 35-37, poz. 3, il.
(Patrz ilustracja)

278. G. Braun, F. Hogenberg. Wrocław. 1587.

279. [Wrocław] – „Wratislavia. Bresslau". Rys. **F.I. Saur**, wyd. **G.B. Probst.** Ok. 1750 r. 7500,-

Miedzioryt; 39,0 x 105,0 (pl. 42,5 x 107,5)
Rozległa, monumentalna panorama miasta, z zaznaczonymi ważniejszymi budowlami (m.in. liczne kościoły i klasztory, arsenał, pałace). Na pierwszym planie fortyfikacje oraz liczni podróżni. Na tle nieba wstęga z tytułem, poniżej widoku oraz w prawym górnym narożniku legenda po niemiecku, francuski i łacinie, objaśniająca 40 najważniejszych budowli miasta. W lewym górnym narożniku herb miasta, podtrzymywany przez putta. Rysował **F.I. Saur**, grafik i rysownik. Rytował **Johann Jakob Stelzer** (ok. 1706-1780), miedziorytnik pracujący w Augsburgu, specjalizujący się w widokach miast. Wydał Georg Baltazar Probst, spadkobierca Jeremiasza Wolffa, prowadzący jedno z najważniejszych augsburskich wydawnictw, publikujący m.in. serię wielkich wedut miast europejskich. Ślad składania, lewy dolny narożnik ze śladami zalania, brzegi wzmocnione. Mocna odbitka. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica XVIII)

WIDOKI GDAŃSKA

ALBUMY

280. **Greth Julius, Gottheil Julius**. Danziger Bauwerke in Zeichnungen von... Mit erläuterndem text: Danzigs alterhümliche Gebäude. In artistischer und historischer Bedeutung dargestellt von Rudolph Genée. Danzig (Gdańsk) 1864. Bei Theodor Bertling, s. [2], 30, **tabl. ryc. 26 (litografie z tintą)**, 31,0 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc. 3500,-

Wydanie 2, wzbogacone o 6 litografii według rysunków J. Gottheila (wydanie 1 ukazało się w 1857 r.). Album 26 widoków najważniejszych budowli starego Gdańska – ratusza z fontanną Neptuna, Dworu Artusa, kościołów, m.in. Mariackiego, św. Katarzyny, św. Mikołaja, św. Brygidy, uliczek, kamienic i bram. Teka dokumentuje wygląd wielu nie istniejących już budowli lub fragmentów architektury, m.in. charakterystyczne dla gdańskich kamienic dawne przedproża. 20 tablic przygotowanych i litografowanych w latach 1856-1857 przez Juliusa Gretha, artystę niemieckiego związanego z Gdańskiem. Pozostałych 6 przygotował Julius Gottheil, malarz i rysownik niemiecki, urodzony w Gdańsku, pracujący głównie w Hamburgu; litografował zaś Greth. Całość poprzedzona wstępem Rudolpha Genée, poświęconym historii gdańskich zabytków. Otarcia oprawy, blok książki poluzowany, część kart po konserwacji. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz tablica XXIII)

281. **[Gdańsk]** – Teka 10 litografii. **E. Meyerheim**. Poł. XIX w. 15 000,-

Litografie; śr. o wym. 23,5 x 31,0 (pl. 33,0 x 44,0)
Zespół widoków Gdańska: Żuraw od strony Motławy, panorama miasta z Biskupiej Górki, widok na główne miasto z Wyspy Spichrzów, panorama miasta, Kanał na Stępce, Zielona Brama, Brama Wyżynna, widok z Wyspy Spichrzów na ulicę Szafarnię, Długi Targ z Ratuszem i Dworem Artusa, Targ Węglowy z teatrem miejskim. Wszystkie widoki wzbogacone o sztafaż – liczne statki na kanałach, przechodnie w mieście. Poniżej przedstawień tytuły w języku niemieckim oraz sygnatury (część litografii sygnowanych także na kamieniu). Rysował oraz litografował Friedrich Eduard Meyerheim (1808-1879), malarz i litograf urodzony w Gdańsku, pochodzący ze znanej artystycznej rodziny. Artysta od 1830 r. mieszkał i pracował w Berlinie, od 1837 r. był członkiem tamtejszej Akademii. Grafiki odbite w: „Lith. Inst. V. L. Sachse & Co. Berlin" przez Guillaume; wydane przez Gerhardschen Buchhandlung w Gdańsku. Pochodzą z serii „Danzig und seinem Inneren und Ausseren", wydanej w 1832 r. Grafiki w tece współcz. pł. czerwone. Litografia z przedstawieniem Żurawia odbita na bibułce i naklejona na planszę. Po konserwacji, stan dobry. Zbiór zawiera widoki nie znane z innych publikacji (m.in. budowa statków na Kanale na Stępce). **Komplet. Wyjątkowa rzadkość.**
(Patrz tablica XXIII oraz ilustracja)

WIDOKI

282. **[Gdańsk – Złota Brama]** – „Civitatis Gedanensis Porta...". Ryt. **J. Falck**. 1649 r. 4000,-

281. E. Meyerheim. Gdańsk. Teka 10 litografii. Poł. XIX w.

Miedzioryt kolorowany; 40,3 x 31,0 (pl. 47,0 x 38,0)
Widok jednego z najważniejszych gdańskich zabytków – Złotej Bramy, zamykającej ulicę Długą. Manierystyczna brama wzniesiona w 1612 r. według projektu Abrahama van den Blocke, ozdobiona została 8 alegorycznymi rzeźbami dłuta Petera Ringeringa. W latach 1648-1649 Jeremiasz Falck przygotował serię 8 rycin z wizerunkami owych rzeźb, poprzedzoną kartą tytułową z przedstawieniem fasady Bramy. Rycina sygnowana na płycie, powstała według rysunku Gaspara Glockenhellera. Autor grafiki, Jeremiasz Falck (ok. 1610-1677) uznawany jest za najwybitniejszego rytownika gdańskiego. Zabrudzenia marginesów, drobne uszkodzenia krawędzi, po konserwacji. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Aurea Porta Rzeczypospolitej, katalog wystawy MN Gdańsk 1997, s. 231.
(Patrz tablica XXIII)

283. **[Głowa Gdańska]** – Fortyfikacje Gdańska Głowa („Abbildung der Schwedischen Schantz aus dem Weysselstrom in Preussen gelegen. Anno 1626"). **M. Merian**. Poł. XVII w. 800,-

Miedzioryt ręcznie kolorowany; 23,7 x 28,7 (pl. 30,2 x 34,0)
Widok umocnień wzniesionych w rozwidleniu Wisły (ok. 20 km przed Gdańskiem), pomiędzy Szkarpawą i Martwą Wisłą. Fortyfikacje te powstały w początkowym okresie wojny polsko-szwedzkiej w latach 1626-1629, toczonej o ujście Wisły. W rękach szwedzkich twierdza pozostawała do 1635 r. i pozwalała na kontrolowanie ruchu na Wiśle. Poniżej widoku fortyfikacji trzymana przez żołnierzy mapa fragmentu Prus (z Gdańskiem i Mierzeją Wiślaną). W lewym dolnym rogu legenda w języku niemieckim. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry.

284. **[Gdańsk] –** „Dantiscum Emporium Totius Europae Celeberrimum". **D. Danckerts**. 1666 r. 5000,-

Miedzioryt; 40,8 x 51,0 (pl. 44,3 x 55,0)

284. D. Danckerts. Panorama Gdańska. 1666.

285. H. de Leth. Gdańsk i okolice. Ok. 1725.

Panorama miasta z Biskupiej Górki. Stanowi kopię widoku Mateusza Meriana z 1641 r. z modyfikacją polegającą na obniżeniu horyzontu, wprowadzeniu tytułu na wstędze na tle nieba. Rycina zamieszczona w atlasie widoków miast „Plan des principales cités de l'Univers" wydanego w Amsterdamie przez Danckera Danckertsa (1634-1666), jednego z członków słynnej dynastii kartografów i wydawców. Nazwa mapy stała się wzorem tytułu monumentalnej wystawy map, widoków i dokumentów z kolekcji Tomasza Niewodniczańskiego zorganizowanej przez Muzeum Historyczne Miasta Gdańska w 2004 r. Stan bardzo dobry. **Piękny i bardzo rzadki widok.**
Lit.: K. Kozica, J. Pezda, Dantiscum Emporium (ze zbiorów dr T. Niewodniczańskiego). Gdańsk 2004, s. 260, G98/1.
(Patrz ilustracja)

285. [Gdańsk- panorama miasta i mapa okolic] – ,,Plan en Profil der beroemde de Stadt Dantzig". **H. de Leth.** Ok. 1725 r. 3500,-

Miedzioryt kolorowany w epoce 50,5 x 49,5 (pl. 54,0 x 65,0)
Panorama ujęta we florystyczną ramkę z herbem miasta i objaśnieniami budowli. Nad wedutą mapa okolic (36,0 x 49,5) z Żuławami Gdańskimi, Malborskimi i Wisłą, nad którą ukazano ważniejsze twierdze (Głowa Gdańska, Wisłoujście). Rycina opracowana przez Hendrika de Letha, z rodziny amsterdamskich sztycharzy i wydawców. Niewielkie podklejenia marginesu, poza tym stan bardzo dobry. Katalog ,,Imago Poloniae" nie notuje. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

286. [Gdańsk – Wisłoujście] – „Plan von der Weichsel Münde". **G. Drescherieben**. Ok. 1730 r. 600,-

Miedzioryt kolorowany; 31,8 x 47,5 (pl. 39,0 x 49,5)
Plan twierdzy Wisłoujście, strzegącej wejścia do portu gdańskiego już od średniowiecza, wielokrotnie przebudowywanej, głównie w XVI i XVII w. W prawym dolnym rogu kartusz tytułowy z informacją o autorze („G. v. Drescherieben Capit. D'Artillerie"). Zabrudzenia, ślady składania, po konserwacji.

287. [Gdańsk – oblężenie w 1807 r.] – „Ansicht der merkwürdigen Belagerung und Eroberung der Stadt Danzig...". Ryt. **D. Fietta**. Po 1807 r. 1500,-

Akwaforta kolorowana w epoce; 24,0 x 36,0 (pl. 28,7 x 39,1)
Oblężenie Gdańska przez wojska napoleońskie w maju 1807 r., ukazane w naiwny, fantastyczny sposób – otoczone murami obronnymi miasto oraz twierdza Wisłoujście, atakowane ze wszystkich stron przez armię francuską pod dowództwem marszałka Lefèbvre. Poniżej opis bitwy po niemiecku oraz legenda, objaśniająca najważniejsze miejsca i postaci. Sygnowana na płycie – autorem jest grafik i wydawca niemiecki, działający na przełomie XVIII i XIX w. w Strasbourgu i Kriegshaber (koło Augsburga) – Dominicus Fietta. Zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Mocne kolorowanie. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXII)

288. [Gdańsk – oblężenie w 1807 r.] – „Bombardement und Einnahme der Stadt und Festung Dantzig...". Po 1807 r. 600,-

Akwaforta; 18,7 x 32,8 (pl. 21,0 x 35,2)
Szeroka panorama ukazująca Gdańsk bombardowany przez wojska francuskie i saskie. Na pierwszym planie w naiwny sposób ukazane oddziały sprzymierzone (głównie artyleria), w oddali morze. Na tle nieba kartusz tytułowy, w prawym dolnym rogu tekst: „nach Dresden Schwager" (Do Drezna pocztylionie) – może to być odniesienie do udziału oddziałów saskich w tym wydarzeniu. Po konserwacji, fachowo dorobione marginesy. **Rzadkie.**

289. [Gdańsk – oblężenie w 1807 r.] – ,,Plan du Siége de Danzig par le 10me corps de la Grande Armée". 1826 r. 1500,-

Miedzioryt kolorowany 34,0 x 55,0 (pl. 41 x 63,5)
Plan Gdańska i okolic (aż do wybrzeży Bałtyku i twierdzy Wisłoujście) ukazuje oblężenie miasta przez 10. korpus Wielkiej Armii Napoleona w dniu 23 kwietnia 1807 r. Zaznaczono potężne fortyfikacje Gdańska, rozmieszczenie oddziałów francuskich i pozycje baterii armat (100 sztuk) ostrzeliwujących

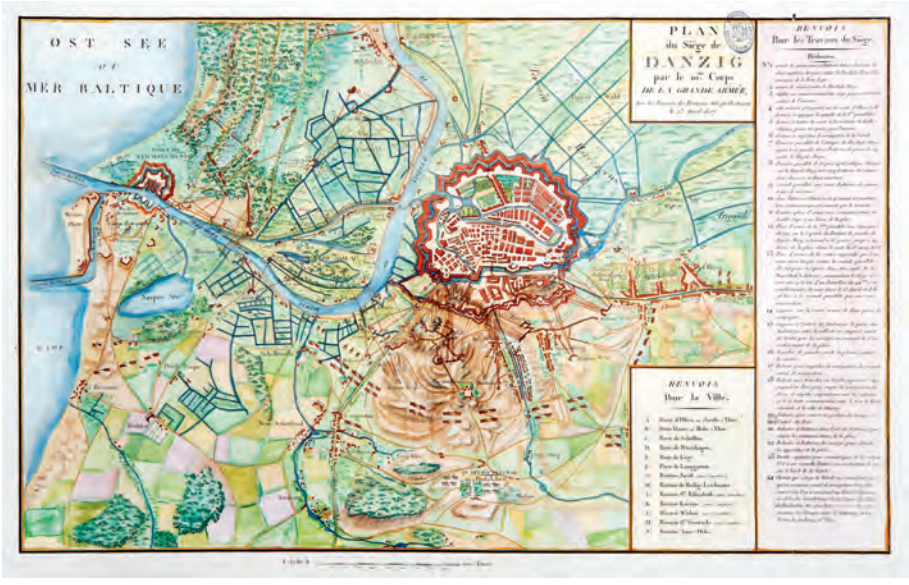

289. Oblężenie Gdańska przez wojska napoleońskie. 1826.

290. Kapitulacja Gdańska. Po 1807.

miasto. Po trzech miesiącach oblężenia Napoleon w Biuletynie Armii napisał: ,,Gdańsk skapitulował. To piękne miasto jest w naszej mocy". Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

290. [Gdańsk – kapitulacja 27 maja 1807 r.] – „Capitulation et prise de la ville de Dantzick". Wyd. **Jean**. Po 1807 r. 1200,-

292. Widoki Gdańska. Poł. XIX w.

Akwaforta kolorowana; 26,7 x 46,7 (pl. 34,0 x 48,3)
Wymarsz wojsk rosyjskich z Gdańska 27 maja 1807 r., po trwającym 4 miesiące oblężeniu przez armię francuską. Ukazane w sposób fantastyczny wydarzenie, poniżej tytuł oraz tekst w języku francuskim dotyczący oblężenia. Nie sygnowana, paryski adres wydawniczy. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia szerokich marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

291. [Gdańsk - plan] – ,,Grundriss des Westrpreusischen See Handlungstadt und Vestung Danzig". **J.L. Belitski.** 1822 r. 2000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce 48,5 x 60,5 (pl. 53,0 x 76,0)
Obszerny, dokładny plan otoczonego fortyfikacjami miasta. Na planie wpisano nazwy ulic i ważniejszych gmachów. Różnymi kolorami zaznaczono kościoły, szpitale, ogrody, ruiny, a także części miasta m. in.: Stare Miasto, Główne Miasto. Na Wyspie Spichrzów kolorem czerwonym odróżniono teren starych spichlerzy od nowych, pomalowanych na różowo. Duży nacisk położono na przedstawienie systemu fos i kanałów okalających Gdańsk, napełnionych wodą i połączonych z Motławą, z wielką ilością mostów i kładek. Niewielkie przybrudzenia powierzchni, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica XXI)

292. [Gdańsk] – 17 widoków Gdańska i okolic na jednej planszy. Lit. ok. poł. XIX w. 1200,-

Litografia; 28,4 x 39,9 (cała plansza)
17 widoków Gdańska i okolic – w centrum panorama miasta widziana z Biskupiej Górki („Danzig, gesehen vom Bischofsberge"). Powyżej herb miasta trzymany przez lwy, dookoła mniejsze widoki najważniejszych miejsc miasta w połowie XIX w., opatrzone opisem w języku niemieckim, m.in. ratusz, Dwór Artusa, Żuraw, klasztor w Oliwie, twierdza Wisłoujście, Sopot. Jedna z litografii ukazuje zator lodowy w lutym 1840r., który doprowadził do powstania nowego ujścia Wisły do morza (tzw. Śmiałej Wisły). Po konserwacji, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

293. J. Gottheil. Nowe ujście Wisły. Po 1840.

294. C.L. Rundt. Klasztor w Oliwie. 1829.

293. [Gdańsk] – „Der Dünen=Bruch der Weichsel zu Neufähr bei Danzig". Lit. **J. Gottheil**. Po 1840 r. 400,-

Litografia kolorowana; 18,0 x 26,8 (pl. 26,5 x 34,2)
Widok nowego ujścia Wisły do Bałtyku (tzw. Śmiałej Wisły), które powstało na skutek zatoru lodowego na Wiśle Gdańskiej i przerwania Mierzei w nocy z 31 stycznia na 1 lutego 1840 r. Dzięki temu miasto i Żuławy uniknęły powodzi. Wydarzenie to znalazło szerokie odbicie w literaturze, m.in. opisał je Wincenty Pol, który jest autorem nazwy Śmiała Wisła i który odwiedził te tereny w 1842 r. Opisał je w pracy „Na lodach. Na wyspie. Na groblach". Poniżej widoku tytuł i sygnatury – rysował z natury dnia 3 lutego 1840 r. Julius Gottheil (1810-1868), malarz i grafik niemiecki. Zabrudzenia i naderwania marginesu (podklejone). Delikatny, dekoracyjny kolor.
(Patrz ilustracja)

294. [Gdańsk-Oliwa] – „Kloster Oliva bei Danzig". Lit. **C.L. Rundt.** 1829 r. 800,-

Litografia; 22,7 x 29,8 (pl. 30,5 x 39,1)
Rozległa panorama ukazująca klasztor cystersów w Oliwie (wraz ze słynącym z organów kościołem), w oddali widoczne morze ze statkami. Poniżej tytuł oraz sygnatury – rysował z natury i litografował Carl Ludwig Rundt (1802-1868), malarz i litograf niemiecki, urodzony w Królewcu, wykształcony w Akademii berlińskiej, od 1829 r. pracujący w Rzymie. Odbita w zakładzie L. Sachsa w Berlinie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

295. [Gdańsk-Oliwa] – „Blick auf Oliva und Pelonken aus dem Park von Hochwasser". Rys. **J. Bock.** 1836/1866 r. 800,-

Rysunek (tusz na podrysie ołówkowym); 38,5 x 49,0 cm
Sygnowany tuszem: „Julius Bock ad natur: del" oraz „1836 (14/2 1866)". Widok kościoła cystersów w Gdańsku Oliwie, ukazany od strony Stawowia (obecnie część Sopotu; w połowie XIX w. własność rodziny Behrend, która wybudowała tam otoczony parkiem pałac). Drobne zabrudzenia i uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.

296. [Gdańsk – Nowy Port] – „Neufahrwasser am Hafenkanal". Lit. **E. Troschel**. 1859 r. 400,-

Litografia na tincie; 12,8 x 19,6 (pl. 24,0 x 36,5)
Widok kanału w Nowym Porcie (dzielnicy Gdańska), z licznymi cumującymi statkami. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Plansza nr 14 z albumu „Malerische Umgebungen von Danzig", rysował z natury i litografował Adolf Eugen Troschel (1802-1884), gdański malarz, wykształcony w Akademii berlińskiej. Wydana przez Theodora Bertlinga w Gdańsku, odbita w zakładzie braci Delius. Po konserwacji, stan dobry.

WIDOKI WARSZAWY

297. [Warszawa] – „Varsovia". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1617 r. 3200,-

Miedzioryt kolorowany; 19,5 x 44,5 (przycięty)
Najstarsza panoramy Warszawy w miedziorycie, sztychowana przez Jacoba Hoefnagela. Widok miasta od strony Wisły, z pierwszym stałym mostem. Na rzece liczne łodzie rybackie, barki i tratwy. Na tle nieba herby Królestwa Polskiego (z cyframi Zygmunta Augusta i herbem Stefana Batorego) i herb Warszawy. Na odwrocie tekst łaciński. Z sześciotomowego atlasu miast świata „Civitates Orbis Terrarum", wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617. Obcięta dolna część ryciny z widokiem strony praskiej, z postaciami żołnierzy i przedstawicieli szlachty, także obcięte minimalnie (ok. 1 cm) boki ryciny.
Lit.: Imago Poloniae, t. 2, s. 219, poz. K 103/6, il.
(Patrz ilustracja)

298. [Warszawa] – „Urbs Varsovia Sedes Ordinaria Regum Poloniae..." Wg rys. **E.J. Dahlberga**. 1696 r. 15 000,-

Miedzioryt kolorowany; 26,0 x 64,0 (w świetle p-p)
Panorama Warszawy z praskiego brzegu, z czasów potopu szwedzkiego (w kartuszu tytułowym data dzienna 22 czerwca 1656 r.), z dodanym fantastycznym widokiem Pragi z postaciami jeźdźców i pieszych. Rysunek sporządził Erik Jönson Dahlberg (1625-1703), malarz i architekt pozostający w służbie króla Karola X Gustawa, główny kwatermistrz wojska szwedzkiego. Obecnie rysunek znajduje się w Królewskiej Bibliotece w Sztokholmie. Rytował znany francuski grafik **Nicolas Perelle** (1635-1695), specjalizujący się w widokach architektonicznych. Rycina pochodzi z monumentalnego dzieła Samuela Pufendorfa, sławiącego wielkość Karola Gustawa: „De Rebus a Carolo Gustavo Sveciae Rege gestis Commentariorum...", Norymberga 1696 r. Oprócz panoramy Warszawy zawartych tam zostało przeszło 50 widoków polskich miast i scen bitewnych z udziałem Polaków. Oprawiony w dekoracyjne passe-partout i złoconą ramkę. **Piękne, precyzyjne dawne kolorowanie.**
(Patrz tablica XVIII)

299. [Warszawa] – „Varsovie". Ryt. **A. Coquart.** 1705-1735 r. 2400,-

Akwaforta kolorowana ręcznie; 23,0 x 33,8 (pl. 27,5 x 41,0)
Panorama ukazanego od strony Wisły miasta, od Pałacu Kazimierzowskiego po kościół NMP na Nowym Mieście (8,0 x 33,8). Powyżej plan Warszawy (z zaznaczeniem głównych budynków: Zamku Królewskiego, ratusza, katedry i Kolumny Zygmunta). Grafiki wzorowane na sztychach z dzieł G. Bodenehra (panorama) i E. Dahlberga (plan miasta). Dodatkowo w górnych rogach ryciny umieszczono widok i plan zamku w Łowiczu. Sygnowana na płycie - rytował A. Cocquart, grafik i rysownik francuski, pracujący w XVIII w. w Paryżu. Pochodzi z dzieła kartografa Nicolasa de Fera „L'Atlas Curieux", wydanego w Paryżu. Ładnie kolorowany egzemplarz. Stan dobry.
Lit.: K. Wardzińska, Dawne widoki Warszawy, Warszawa 1958, s. 40, poz. 8, il. 38.
(Patrz ilustracja)

300. [Warszawa] – Bitwa pod Warszawą 31 lipca 1705 r. **Spadkobiercy M. Meriana**. Ok. 1720 r. 600,-

Miedzioryt; 47,0 x 33,5 (pl. 48,0 x 35,0)

297. G. Braun, F. Hogenberg. Warszawa. 1617.

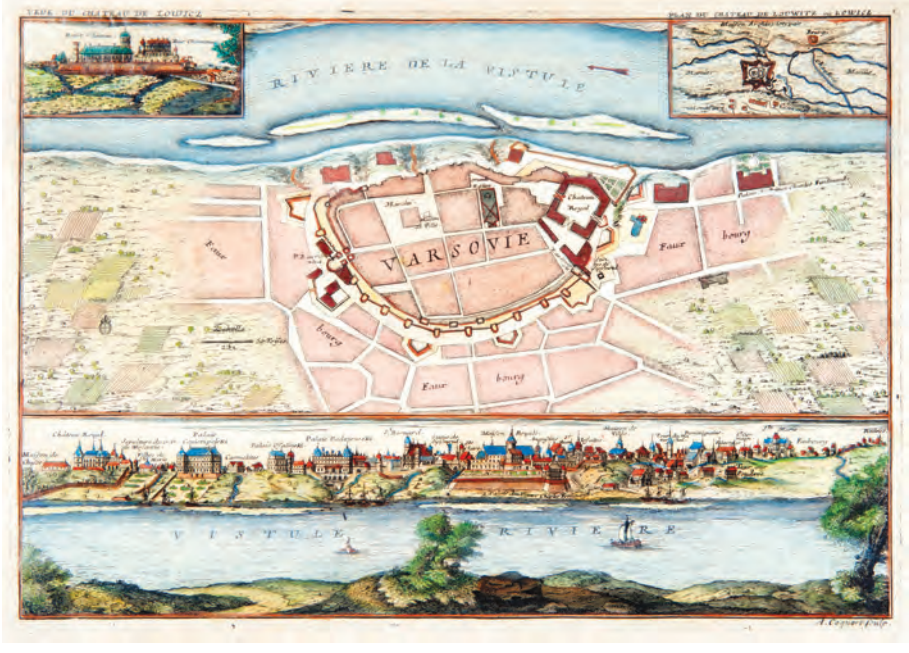

299. A. Coquart. Panorama Warszawy. 1705-1735.

Plan rozmieszczenia wojsk w trakcie jednej z bitew wojny północnej, która miała miejsce pod Warszawą 31 lipca 1705 r. pomiędzy wojskami szwedzkimi a polsko-saskimi. Powodem wydarzeń było wybranie Stanisława Leszczyńskiego na króla Polski i zamiar jego rychłej koronacji. W obu górnych narożnikach opis sytuacji oraz objaśnienia w języku niemieckim, w części dolnej informacje o biorących udział w bitwie oddziałach. W centrum schematycznie **przedstawiony plan Warszawy z zaznaczonymi najważniejszymi budowlami** oraz wsie leżące ówcześnie poza miastem (Wola, Rakowiec, Mokotów). Sygnowany na płycie „C. Albrecht sculp.", pochodzi z dzieła „Theatrum Europeaum", wydanego przez spadkobierców Mateusza Meriana we Frankfurcie nad Menem. Ślady składania, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

301. [Warszawa] – Plan bitwy pod Warszawą 21/31 lipca 1705 r. Ryt. **G.C. Pingeling.** 1744 r. 600,-

302. J. Chereau. Elekcja Stanisława Augusta. 1764.

Akwaforta; 37,5 x 23,0 (pl. 39,5 x 24,5)
Rozmieszczenie wojsk podczas bitwy rozegranej pod Warszawą pomiędzy wojskami szwedzkimi a polsko-saskimi, w związku z elekcją Stanisława Leszczyńskiego (patrz poz. poprzednia). W centrum opisane oddziały, poniżej legenda w języku niemieckim z informacjami o bitwie. Dookoła wojsk ukazana schematycznie Warszawa oraz ówczesne okolice, które odegrały rolę podczas wydarzenia: Odolany, Wola, Rakowiec, Ujazdów oraz pałac Lubomirskich. Tytuł na wstędze na tle nieba, sygnowana na płycie. Rysował **Zachariasz Wolff**, sztychował Gottfried Christian Pingeling (1688-1769), rysownik i miedziorytnik niemiecki, pracujący w Hamburgu. Rycina zamieszczona w: Leben K. Carl XII. Po konserwacji.

302. [Warszawa – Zamek Królewski] – Scena wyboru króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Wyd. **J. Chereau**. Po 1764 r. 800,-

Miedzioryt, akwaforta kolorowana w epoce; 29,0 x 42,0 (pl. 34,5 x 53,0)
Scena wyboru Stanisława Augusta Poniatowskiego na króla Polski 6 września 1764 r. w Sali Balowej Zamku Królewskiego w Warszawie. Poniżej ujętego w sposób fantastyczny przedstawienia tytuł: „Perspective de la grande salle de Varsovie où se sont assemblés touts les nonces et seigneurs de la Pologne pour l'élection du nouveau roi le 6 sept. 1764" oraz paryski adres wydawniczy „Á Paris chez J. Chereau...". Rycina przeznaczona do oglądania w specjalnych przyrządach optycznych – powyżej przedstawienia tytuł odwrócony. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

303. [Warszawa] –„Vue et perspective de l'entré du roy de Pologne à Varsovie avec une partie de la ville et de son palais". Wyd. **A. Basset**. Ok. poł. XVIII w. 1200,-

Miedzioryt, akwaforta kolorowana w epoce; 29,0 x 41,0 (pl. 31,0 x 45,5)
Fantastyczny widok wjazdu orszaku królewskiego do Warszawy, wydany przez Antoine Basseta (zm. 1775), grafika i wydawcę francuskiego, działającego w Paryżu (adres wydawniczy wzdłuż dolnego marginesu). Tego typu ryciny, bardzo popularne w połowie XVIII w., przeznaczone były do oglądania w specjalnych przyrządach optycznych, dających złudzenie przestrzenności (stąd tytuł ryciny także odwrócony). Stan dobry, dekoracyjne.

304. L.J. Mondhare. Widok Warszawy. 1770.

304. **[Warszawa]** –„Vue perspective de la Ville de Warsovie (!) Capitale de la Masovie sur la Wistule (!) en Pologne”. Wyd. **L.J. Mondhare**. 1770 r. 1200,-

Akwaforta kolorowana w epoce; 25,0 x 42,0 (pl. 32,0 x 49,0)
Fantastyczny widok Warszawy, przedstawionej jak Wenecja – w centrum rzeka z licznymi łodziami, z ciasno zabudowanymi nabrzeżami i licznymi przechodniami w strojach z epoki. Poniżej tytuł oraz adres wydawniczy w Paryżu – wydał Louis Joseph Mondhare (1734-1799), prowadzący znaną paryską firmę publikującą widoki miast do oglądania w specjalnych skrzynkach optycznych. Tego typu ryciny, często przedstawiające fantastyczne, nieprawdziwe widoki, były bardzo popularne w Europie XVIII w. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

305. **[Warszawa]** – „Pałac Kazimierzowski czyli Liceum Warszawskie w roku 1824”. Lit. **J. F. Piwarski**. 1855-1859 r. 1500,-

Cynkografia; 34,0 x 43,0 (cała plansza)
Widok Pałacu Kazimierzowskiego przy Krakowskim Przedmieściu, w tamtych czasach siedziby Liceum Warszawskiego. Pałac, wzniesiony w I poł. XVII w. dla króla Władysława IV, na cześć Jana Kazimierza nazwany Kazimierzowskim, przechodził różne koleje. Od 1817 r. stanowił siedzibę Liceum Warszawskiego, którego dyrektorem był S. B. Linde, a wśród najznakomitszych uczniów znalazł się Fryderyk Chopin. Obecnie pałac mieści rektorat Uniwersytetu Warszawskiego. Rycina ukazuje budynek z kopułką, tuż przed klasycystyczną przebudową w 1824 r., w kształcie nadanym jeszcze w XVIII w. na potrzeby Szkoły Rycerskiej. Na pierwszym planie liczne grupy studentów oraz przechodniów. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Rysował z natury Jan Feliks Piwarski (1794-1859), niezwykle zasłużony dla rozwoju polskiej grafiki artysta i pedagog czynny w Warszawie. Odbito w Zakładzie Litograficznym Lasallego w Berlinie. Pochodzi z najbardziej znanego dzieła artysty – „Kramu malowniczego”, który ukazywał się w latach 1855-1859 (tablica nr 20, część IV). Poniżej tytułu suchy tłok z inicjałami twórcy; napis: „Kram mal. Oddz. VI”. Po konserwacji.
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 67, poz. 262.

306. **[Warszawa]** – „Ansicht der Stadt Warschau”. **J. Kornhaus.** 1831 r. 800,-

Litografia; 49,5 x 38,5 (pl. 54,2 x 43,0)
Widok Warszawy od strony Wisły. Na pierwszym planie wojska polskie, częściowo uzbrojone w kosy. Panorama umieszczona na planszy razem z mapą Królestwa Polskiego (30,5 x 36,5), na której

308. H. Vernet. Zdobycie okopów Woli przez Rosjan w 1831 r.

zaznaczono **miejsca ważniejszych bitew powstania listopadowego**. Dodatkowo w prawym górnym rogu planik Warszawy (8,5 x 7,5). Pochodzi z dzieła C. Sommerlatta „Beschreibung des Polnisch-Russischen Krieges 1830-1831“, Freiburg 1832 r. Ślady składania, dorobiony fragment lewego marginesu, drobne zabrudzenia, po konserwacji.
Lit.: Imago Poloniae, t. 1, poz. H 51/5.

307. [Warszawa – powstanie listopadowe] – Szturm Rosjan na Warszawę w dniach 6 i 7 września 1831 r. 600,-

Litografia; 61,0 x 89,0 cm
Plan Warszawy i okolic z zaznaczeniem fortyfikacji obronnych. W centrum plan miasta, dookoła zaznaczone ówczesne wsie (m.in. Marymont, Rakowiec, Mokotów, Służew, Okencie (!), Włochy). Na drugim brzegu Wisły zaznaczony plan Pragi oraz Saska Kempa (!). Wzdłuż lewego marginesu rozrysy i przekroje kilku szańców (m.in. Wola). W lewym górnym narożniku kartusz tytułowy: „Plan der Ersturmung von Warschau durch die Russen am 6ten und 7ten September 1831”. Plan był załącznikiem do pozycji pod tym samym tytułem, wydanej w Berlinie w 1831 r. Po konserwacji.
Lit.: Katalog zbiorów Gocla, t. 2, s. 209, poz. 808.

308. [Warszawa - powstanie listopadowe] – Zdobycie przez Rosjan okopów Woli 25 sierpnia/6 września 1831 r. **Wg H. Verneta.** 1851-1862 r. 800,-

Litografia; 26,5 x 46,5 (pl. 35,0 x 52,0)
Atak oddziałów rosyjskich na bronione przez wojsko polskie pod dowództwem generała Józefa Sowińskiego umocnienia na Woli – w oddali widoczny kościół św. Wawrzyńca, uwieczniony przez wielu artystów jako miejsce śmierci generała. Plansza nr 24 z wydawanej w latach 1851-1862 monumentalnej serii „Russkii khudozhestvennyi listok”; **litografował Wilhelm Georg Timm** (1820-1895), malarz i grafik pochodzenia niemieckiego, urodzony w Rydze, pracujący w Petersburgu. Artysta był uczniem Horacego Verneta (1789-1863), słynnego francuskiego malarza batalisty; litografia powstała według obrazu Verneta z kolekcji Pałacu Zimowego w Petersburgu. Sygnowana na kamieniu oraz poniżej kompozycji, odbita w zakładzie Minstera. Ślady składania, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Rzadkie – katalog zbiorów Gocla nie notuje.
(Patrz ilustracja)

310. W. Kasprzycki. Pałac w Wilanowie. Przed 1838.

309. [Warszawa] – Zespół 4 widoków. Ryt. **F.K. Dietrich**. 1834-1835. 600,-

Akwatinty, akwaforty; śr. o wym. 7,5 x 12,5 (pl. 14,0 x 19,5)
Seria widoków Warszawy: Pałac w Łazienkach, Belweder, Mennica Królewska, Bank Polski. Wszystkie ryciny opatrzone tytułami oraz sygnaturami: „Dietrich sc.". Autorem nastrojowych widoków jest Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847), grafik przybyły z Niemiec, który jako pierwszy w Polsce tworzył akwatinty. Oferowane ryciny znalazły się w czasopiśmie „Gabinet czytania to jest zbiór powieści, romansów tudzież artykułów nauce i zabawie poświęconych", wydawanym w Warszawie w latach 1834-1835. Nieznaczne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: H. Widacka, Dietrichowie rytownicy warszawscy, Warszawa 1989, s. 194-195, poz. 273-276.

310. [Warszawa] – Widok Zamku Wilanowskiego. **W. Kasprzycki.** Przed 1838 r. 1500,-

Litografia; 21,0 x 29,0 (pl. 34,5 x 49,0)
Widok pałacu w Wilanowie od strony dziedzińca, poniżej tytuł po polsku i francusku. Grafika powstała według obrazu Wincentego Kasprzyckiego (1802-1849), malarza i litografa warszawskiego, cenionego zwłaszcza za weduty – jego prace są dziś bezcennym źródłem wiedzy o ówczesnej Warszawie. Od 1832 r. artysta pracował dla Aleksandra Potockiego, dla którego kilkakrotnie malował widoki pałacu wilanowskiego (obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie). Sporadycznie zajmował się także litografią, współpracując z zakładem Banku Polskiego oraz J. Herknera. Po konserwacji. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: SAP. T. III, s. 379.
(Patrz ilustracja)

311. [Warszawa – Zamek Królewski] – „Vue de l'intérieur de l'écurie des circassiens". **B. Lauvergne**. 1840 r. 800,-

Litografia na tincie; 23,3 x 37,0 (pl. 36,0 x 54,8)
Wnętrze stajni, urządzonej po upadku powstania listopadowego przez Rosjan w Arkadach Kubickiego (części Zamku Królewskiego w Warszawie, wzniesionej w latach 1818-1821 według projektu Jakuba

311. B. Lauvergne. Arkady Kubickiego. 1840.

Kubickiego). Sygnowana poniżej widoku - rysował z natury francuski malarz i litograf Barthélémy Lauvergne (1805-1871), litografował Adolf Bayot. Wydał A. Bertrand w zakładzie litograficznym Lemerciera w Paryżu. Jeden z polskich widoków, które znalazły się w zbiorze rycin B. Lauvergne zatytułowanym „Voyages en Scandinavie et Laponie etc.". Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

312. **[Warszawa] –** Widoki Warszawy (4 litografie na jednej planszy). Wyd. **A. i P. Pellizzaro**. Ok. 1842 r. 1800,-

Litografie kolorowane w epoce, odbite na jednej planszy; śr. o wym. 8,5 x 13,5 (pl. 30,5 x 44,0)
Seria widoków przedstawiających najważniejsze w ówczesnej Warszawie miejsca: **Krakowskie Przedmieście** (dwukrotnie – w kierunku Placu Zamkowego oraz pałacu Staszica), **Plac Teatralny** oraz **Plac Bankowy**. U góry napis „Varsovie", u dołu adres wydawniczy: „Paris, Berlin, Barcelonne, Bulla frères et Jouy", „Imp. Lemercier à Paris", „et à Varsovie chez Pellizzaro". Każda grafika opatrzona tytułem w języku francuskim, nie sygnowana – być może ich autorem jest Jean Baptiste Arnout (1788-1853), litograf francuski, szczególnie często wykonujący widoki miast, współpracujący z wydawnictwem braci Pellizzaro. Włosi Antoni i Paweł Pellizzaro prowadzili w połowie XIX w. w Warszawie prężne wydawnictwo, sprowadzając z Europy najlepsze dzieła graficzne. I. Tessaro-Kosimowa pisze, iż bracia także zamawiali w Paryżu litografie z widokami Warszawy – w literaturze znane są dwie serie: 6 prac z około 1840 r. oraz 16 plansz z 1842 r. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry**. Dekoracyjne, mocne kolorowanie. Bardzo rzadkie.**
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 27-28.
(Patrz tablica XXI)

313. **[Warszawa – Saska Kępa]** – „Widok Saskiej Kępy od strony Pragi". Lit. **A. Majerski**. 1850 r. 900,-

Litografia kolorowana w epoce; 22,0 x 31,5 (pl. 26,3 x 34,5)
Rozległy widok Saskiej Kępy w połowie XIX w., kiedy jeszcze była prawie niezamieszkana i stanowiła miejsce odpoczynku dla mieszkańców Warszawy. Poniżej widoku, wzbogaconego o sztafaż (chłop

313. A. Majerski. Widok Saskiej Kępy. 1850.

pędzący bydło, spacerujący mieszczanie, jeźdźcy) tytuł oraz sygnatury. Rysował z natury i litografował Aleksander Majerski (1789-1857), jeden z ciekawszych rysowników XIX-wiecznej Warszawy. Artysta sporządzał liczne rysunki ukazujące zarówno zabytki i reprezentacyjne ulice, ale także malownicze zakątki ówczesnych okolic. Widok Saskiej Kępy jest jego najpopularniejszą litografią, znalazł się w „Starożytnościach warszawskich" Wejnerta (1848 r.) oraz w broszurze tego samego autora „Opis historyczny trzech kęp na Wiśle pod Warszawą" (1850 r.) – z tego drugiego dzieła pochodzi oferowana rycina. Litografowana w zakładzie Józefa Herknera w Warszawie. Po konserwacji, dorobiony dolny margines, ślady składania. Dekoracyjne mocne kolorowanie. **Rzadkie w wersji kolorowanej.**
Lit.: SAP, t. V, s. 243
(Patrz ilustracja)

314. [Warszawa] – „Varsovie" (16 widoków). Wyd. **F. Daziaro.** 1856 r. 1200,-

Zespół 16 litografii na tincie (4,5 x 7,0), odbitych na jednej planszy 25,0 x 34,3
Widoki najważniejszych miejsc Warszawy połowy XIX w.: Krakowskie Przedmieście (w kierunku Placu Zamkowego i Pałacu Staszica), cerkiew na Placu Krasińskich (obecnie katedra polowa), kościół Karmelitów na Krakowskim Przedmieściu, kościół Karola Boromeusza (na ul. Chłodnej), kościół Sakramentek na Nowym Mieście, Zamek Królewski, Plac Bankowy, Plac Żelaznej Bramy, Teatr Wielki, dworzec kolejowy (na miejscu obecnej stacji metra Centrum), Plac Saski (obecnie Piłsudskiego), Łazienki, kościół ewangelicki na placu Małachowskiego, kościół św. Aleksandra (na Placu Trzech Krzyży) oraz pałac w Wilanowie. Każdy widok opatrzony tytułem w języku francuskim, powyżej napis: „Varsovie", poniżej „Varsovie. Publié par Daziaro. Imp. Lemercier Paris". Plansza wydana przez Franciszka Daziaro, Włocha działającego w Warszawie. Litografie powstały według rysunków Wojciecha Gersona (wg informacji I. Tessaro-Kosimowej), odbite w znanym paryskim zakładzie Lemerciera. Tego typu wydawnictwa stanowiły rodzaj pamiątki z Warszawy, nowość wprowadzoną właśnie przez Daziaro (jak pisała ówczesna prasa: „piękną stanowić może pamiątkę dla tych, co nas odwiedzają" – Gazeta Codzienna). Stan dobry. **Rzadkie**.
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 27.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

314. F. Daziaro. Widoki Warszawy. 1856.

315. [Warszawa] – Panorama Warszawy od strony Pragi. Lit. **M. Fajans.** Ok. poł. XIX w. 700,-

Litografia; 12,5 x 20,0 (pl. 19,0 x 27,0)
Panorama miasta od kościoła św. Anny po Nowe Miasto, z widocznym Zamkiem, Nowym Zjazdem, neogotycką wieżą Katedry oraz gęstą zabudową Powiśla. Na pierwszym planie strona praska, z komorą celną projektu Antonio Corazziego, pobierającą opłaty za przejazd jedynym istniejącym ówcześnie mostem łyżwowym (dopiero za kilka lat stanie tu most Kierbedzia). Sygnowana na kamieniu oraz poniżej kompozycji – rysował z natury oraz litografował Maksymilian Fajans, od 1853 r. prowadzący własny zakład litograficzny przy ul. Długiej nr 550. Litografia znalazła się w wydawnictwie „Brzegi Wisły", przygotowanym przez Oskara Flatta. Stan dobry.
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Historia litografii warszawskiej, s. 121.

316. [Warszawa] – Bielany. Lit. **M. Fajans.** Ok. poł. XIX w. 500,-

Litografia; 12,5 x 20,0 (pl. 19,0 x 27,0)
Widok barokowego kościoła Kamedułów na warszawskich Bielanach, wzniesionego przez króla Władysława IV jako wotum za zwycięstwo pod Smoleńskiem. Klasztor ukazany od strony Wisły, z parostatkiem i licznymi łodziami na pierwszym planie. Poniżej przedstawienia tytuł oraz sygnatury – malował **Fryderyk Skarbek** (1792-1866), litografował Maksymilian Fajans. Pochodzi z wydawnictwa „Brzegi Wisły", przygotowanego przez Oskara Flatta. Stan dobry.
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Historia litografii warszawskiej, s. 121.

GRAFIKA

PORTRETY I SCENY HISTORYCZNE

PORTRETY

317. [Pierwsi królowie elekcyjni] – Henryk Walezy, Stefan Batory, Zygmunt III Waza. Ryt. **J. Falck.** 1647 r. 500,-

Miedzioryt; 19,0 x 14,5 (pl. 21,5 x 17,0)
Popiersia trzech pierwszych polskich królów elekcyjnych – Henryka Walezego, Stefana Batorego i Zygmunta III Wazy, ukazane w niszach architektonicznych dekorowanych draperią. Poniżej tarcze herbowe (z Orłem i Pogonią) oraz tytuł: „Ioannis Demetrii Sulikovii [...] Commentarius Brevis Rerum Polonicarum" oraz kartusz z wydawcą. Karta tytułowa obszernego dzieła poświęconego panowaniu pierwszych władców elekcyjnych, pióra Jana Dymitra Solikowskiego, arcybiskupa lwowskiego, sekretarza królewskiego. Dzieło starannie wydane w Gdańsku w znanej oficynie Georga Förstera, z którą współpracował także autor grafiki – Jeremiasz Falck (ok. 1610-1677), ceniony rytownik gdański. Stan dobry.
Lit.: Czapski, s. 308, poz. 1976; SAP t. II, s. 189.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

318. Stefan Batory (1533-1586), król Polski. Ryt**. D. Custos.** 1601 r. 1500,-

Miedzioryt z akwafortą; 42,5 x 29,5 (pl. 44,5 x 31,5)
Wizerunek króla w całej postaci, z berłem w ręku i szyszakiem u stóp. Władca przedstawiony w niszy otoczonej architektonicznym obramieniem z bogatą dekoracją rzeźbiarską. U dołu cokół z pustą płytcią osadzoną w kartuszu. Na odwrocie tekst po łacinie w ozdobnej ramie. Rytował Dominicus Custos (1560-1612), flamandzki grafik i wydawca, pracujący na dworze rudolfińskim w Pradze. Portret powstał według rysunku Giambattisty Fontany (1524-1587), malarza i grafika włoskiego, działającego głównie dla książąt austriackich. Poniżej postaci króla podpis piórem : „Stephanus Bathoreus Poloniae Rex". Rycina zamieszczona w dziele Jakuba Schrencka (patrz poz. następne). Ślad zalania dolnego marginesu, poza tym stan dobry.
Lit.: Katalog portretów, t. IV, s. 384, poz. 5214.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

319. Radziwiłł Mikołaj, zw. Rudym (1512-1584), wojewoda trocki i wileński, kanclerz litewski, hetman wielki litewski. Ryt. **D. Custos**. 1601 r. 1500,-

Miedzioryt; 43,0 x 29,3; (pl. 46,5 x 32,0)
Przedstawiony w całej postaci, z regimentem w lewej ręce, wsparty o miecz; stojący w niszy otoczonej architektonicznym obramieniem z bogato rzeźbioną dekoracją. U dołu cokół z pustą płytcią osadzoną w kartuszu, w niej napis piórem „Nicolaus Radzivil". Na odwrocie biografia po łacinie w ozdobnej ramie. Rycina wg Giambattisty Fontany, zamieszczona w dziele J. Schrencka von Notzing „Augustissimorum imperatorum serenissimorum regum atque...", wydanym w 1601 r. Mikołaj Radziwiłł „Rudy" był bratem Barbary Radziwiłłówny, przywódcą ruchu różnowierczego w Wielkim Księstwie

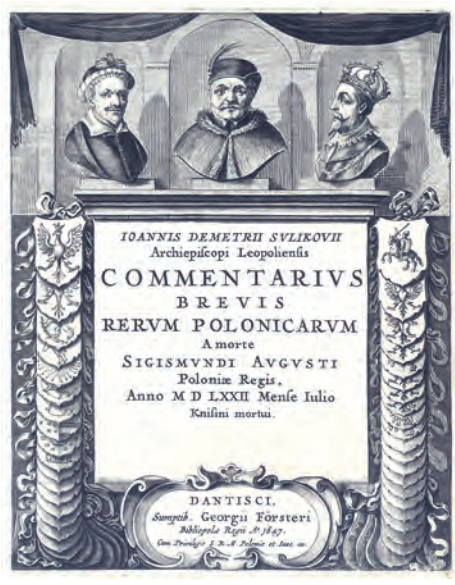

317. J. Falck. Pierwsi królowie elekcyjni. 1647.

318. D. Custos. Stefan Batory. 1601.

Litewskim. W 1564 r. wraz z hetmanem Grzegorzem Chodkiewiczem odniósł pod Czaśnikami świetne zwycięstwo na Rosjanami dowodzonymi przez Piotra Szujskiego. Stan dobry, po konserwacji. Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, s. 168, poz. 4437.

320. Radziwiłł Mikołaj Krzysztof, zw. Sierotką (1549-1616), marszałek wielki litewski, wojewoda trocki i wileński, pierwszy ordynat nieświeski. Ryt. **D. Custos**. 1601 r. 1500,-

Miedzioryt; 43,2 x 29,2 (pl. 46,5 x 32,0)
Ukazany w całej postaci, z regimentem w prawej ręce, stojący w niszy otoczonej architektonicznym obramieniem z bogato rzeźbioną dekoracją. U dołu cokół z pustą płyciną osadzoną w kartuszu, w której napis piórem „Nicolaus Christophorus Radzivil". Na odwrocie biografia po łacinie w ozdobnej ramie. Rycina wg Giambattisty Fontany, zamieszczona w dziele J. Schrencka von Notzing „Augustissimorum imperatorum serenissimorum regum atque...", wydanym w 1601 r. Mikołaj Krzysztof Radziwiłł „Sierotka" – wielki mecenas nauki i sztuki, w latach 1582 – 1584 odbył podróż do Ziemi Świętej, pod jego protektoratem powstała mapa Litwy Tomasza Makowskiego. Stan dobry, po konserwacji.
Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, s. 170, poz. 4445.

321. Zamoyski Jan (1542-1605), kanclerz wielki koronny, hetman wielki koronny, doradca króla Stefana Batorego, założyciel Zamościa. Ryt. **D. Custos.** 1601 r. 1200,-

Miedzioryt z akwafortą; 42,3 x 29,3 (pl. 46,0 x 31,7)
Jeden z najwcześniejszych całopostaciowych wizerunków kanclerza. Ukazany z buławą i mieczem, u stóp leżący kirys i szyszak, stoi w w bogato dekorowanej, architektonicznej niszy. U dołu cokół z pustą płyciną osadzoną w kartuszu. Na odwrocie tekst po łacinie poświęcony kanclerzowi, w bardzo ozdobnej, manierystycznej ramie. Rytował Dominicus Custos (1560-1612), flamandzki artysta pracujący na dworze w Pradze. Portret powstał według rysunku Giambattisty Fontany (1524-1587), malarza i grafika włoskiego, działającego na terenie Austrii. Rycina zamieszczona w dziele Jakuba Schrencka „Augustissimorum imperatorum serenissimorum regum atque..." z 1601 roku. Po konserwacji, stan dobry.
Lit.: Katalog portretów, t. V, s. 210, poz. 6217.

322. Władysław IV (1595-1648), król Polski. Ryt. **P. Pontius** według **P.P. Rubensa.** 1624 r. 6000,-

Miedzioryt; 32,0 x 22,4 (pl. 38,2 x 26,0)
Najsławniejszy portret graficzny króla. Władca ukazany w półpostaci, w stroju zachodnim, w kapeluszu ze szkofią. W tle balustrada oraz draperia z dekoracyjnym chwastem. Poniżej portretu napis: „Wladislaus Sigismundus D. G. Poloniae et Sveciae Princeps Elect. Magn. Dux Moscoviae Smol. Sever. CFRD. Dux" oraz sygnatura. Wspaniały barokowy portret władcy sztychowany według obrazu wybitnego malarza europejskiego baroku Petera Paula Rubensa (1577-1640), namalowanego podczas pobytu przyszłego króla w Antwerpii. W 1624 r. królewicz odbył podróż do Niderlandów, w trakcie której odwiedził m.in. Brukselę i Amsterdam. **We wrześniu tego roku dwukrotnie pozował malarzowi** – portret drugi ukazuje władcę do kolan. Obraz ten zyskał znaczną popularność i był kilkakrotnie kopiowany w grafice. Rycinę wykonał Paul Pontius (1603-1658), rysownik i miedziorytnik flamandzki, wieloletni współpracownik Rubensa. Pontius po mistrzowsku oddawał urodę obrazów Rubensa, często tworząc kopie jego dzieł bezpośrednio pod okiem mistrza. Drobne zabrudzenia marginesów (bez szkody dla grafiki), ślad składania (po niewielkiej konserwacji). **Piękny, reprezentacyjny portret. Bardzo rzadkie**.
Lit.: Czapski, poz. 2105; Imago Poloniae, t. 1, s. 64, poz. H 13/3.
(Patrz tablica XXIX)

323. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski. Ryt. **W. Hondius** wg **D. Schultza**. 1650 r. 5000,-

Miedzioryt; 32,6 x 22,1 (przycięty do odcisku płyty)
Jeden z najpiękniejszych polskich portretów doby baroku. Popiersie króla w stroju polskim, w futrzanej czapie ze strusimi piórami, w misiurce i futrze, na szyi łańcuch ze Złotym Runem. Portret ujęty w owalną ramę, poniżej napis: „Serenissimo Atq. Potentissimo Principi Ac Domino D. Ioanni Casimiro D.G. Regi Poloniae, Magno Duci Lithuaniae [...]". Sygnowany na płycie: „Daniel Schultz pinxit"; „Wilhelmus Hondius Chalcographus Regius"; „Cum privilegio S.R.M. Gedani [1650]". Rytował Wilhelm Hondius (po 1597-1652), grafik urodzony i wykształcony w Hadze, od ok. 1636 r. pracujący w Gdańsku, m.in. na zlecenie króla Władysława IV. Dla dworu królewskiego stworzył m.in. liczne portrety, wysoko cenione już przez współczesnych. Króla Jana Kazimierza portretował kilkakrotnie, w oferowanej grafice wzorując się na obrazie **Daniela Schultza (ok. 1615-1683), jednego z najwybitniejszych malarzy działających w Polsce XVII w.** Urodzony w Gdańsku, Schultz w latach 1649-1659 pracował w Warszawie, następnie powrócił do rodzinnego miasta. Uznanie i sławę przyniosły wspaniałe, barokowe portrety, w tym władców (Jana Kazimierza, Michała Korybuta Wiśniowieckiego, Jana III Sobieskiego), magnatów i patrycjuszy gdańskich. Portret króla w stroju polskim, zaginiony, obecnie znany jest jedynie dzięki grafice Hondiusa (grafik ograniczył wizerunek jedynie do popiersia). **Stan bardzo dobry**, **mocna odbitka. Bardzo rzadkie**.
Lit.: Katalog portretów, t. 2, s. 126, poz. 1696.
(Patrz tablica XXIX)

324. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski. Po 1683 r. 600,-

Miedzioryt; 10,8 x 16,6 (pl. 33,2 x 19,2)
Jan III Sobieski (przedstawiony w stroju polskim) i cesarz austriacki Leopold I ukazani na polu bitwy pod Wiedniem. Władcy w wieńcach laurowych, podają sobie prawe dłonie. U ich stóp zwłoki poległych Turków. W obu narożnikach medaliony z wersetami z psalmów, tekst biblijny także wpisany w promienie pomiędzy głowami postaci. Poniżej i powyżej przedstawienia teksty w języku niemieckim. Grafika nie sygnowana, należąca do licznej grupy wydawnictw, które ukazywały się głównie w Niemczech po zwycięstwie pod Wiedniem. Najczęściej były one niechętne królowi Polski i pomniejszały jego rolę w wiktorii – oferowana grafika jest jedną z nielicznych, ukazujących w sposób alegoryczny spotkanie dwóch władców po bitwie. Po konserwacji, dorobiony fragment lewego marginesu. **Rzadkie**.
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, Warszawa 1987, s. 65, poz. 28, il. 27 (bez tekstu).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

325. August III (1696-1763), król Polski. Ryt. **J. E. Ridinger**. Ok. 1760 r. 1200,-

Miedzioryt; 33,8 x 25,2 (pl. 44,0 x 30,5)
Portret konny króla, w oddali panorama Drezna. Poniżej napis: „Augustus III Rex Poloniarum Elector Saxoniae etc: etc:". Sygnowany na płycie: „Joh. El. Ridinger inv. et sculp. A. V." – autorem portretu jest Johann Elias Ridinger (1698-1764), malarz, grafik i wydawca działający w Augsburgu, znany

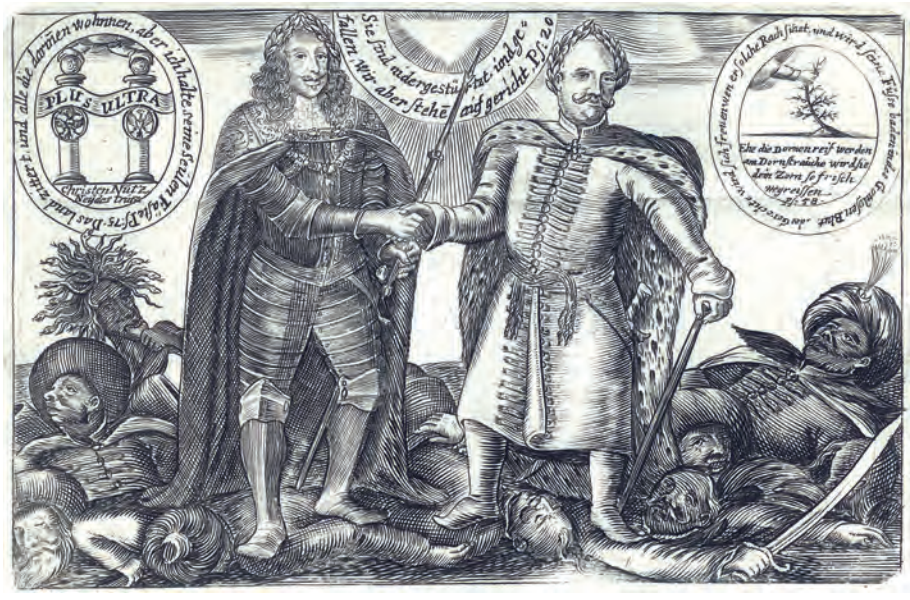

324. Portret Jana III Sobieskiego i cesarza Leopolda I. Po 1683.

i ceniony jako autor przedstawień koni, polowań i zwierząt. Portret prezentuje dobry poziom artystyczny. Drobne zabrudzenia marginesu, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów, Warszawa 1997, s. 422, poz. 67.

326. August III (1696-1763), król Polski. Ryt. **C. H. Müller**. Przed 1743 r. 700,-

Miedzioryt; 29,0 x 17,5 (1-2 mm marginesy)
Król przedstawiony w półpostaci, w zbroi i płaszczu królewskim, w bogato zdobionej ramie. Poniżej na cokole insygnia królewskie (z krzyżem orderu Orła Białego) oraz książęce, przedzielone rokokową tarczą herbową z Orłem, Pogonią i herbem Wettynów. Poniżej napis: „Friedrich August König in Polen etc. [...]". Sygnowany na płycie – rytował C. H. Müller, grafik, działający w połowie XVIII w. Rycina powstała według rysunku **J. M. Diehla**, malarza notowanego w latach 1742-1748. Stan dobry.
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów, Warszawa 1997, s. 366, poz. 39.
(Patrz ilustracja)

327. Elżbieta Romanowa (1709-1762), cesarzowa Rosji. Ryt. **J. C. Sysang**. Przed 1757 r. 450,-

Miedzioryt; 33,0 x 20,5 (pl. 34,0 x 20,8)
Reprezentacyjny portret cesarzowej, córki Piotra I. Caryca ukazana do kolan, w bogatej sukni i płaszczu gronostajowym, z oznakami władzy cesarskiej (koroną, berłem z orłem dwugłowym oraz jabłkiem). Władczyni stoi przy oknie, we wnętrzu pałacowym (w tle tron). Poniżej napis: „Elisabeth Petrowna. Kaÿserin von Russland" oraz sygnatura. Rytował Johann Christoph Sysang (1703-1757), niemiecki grafik, pracujący głównie w Lipsku, autor wielu portretów. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

328. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), ostatni król Polski. Ryt. **A. Demarcenay**. 1765 r. 400,-

Miedzioryt, częściowo punktowany, akwaforta; 15,5 x 10,0 (pl. 16,3 x 10,8)

326. C.H. Müller. August III Mocny. 1743.

327. J.C. Sysang. Elżbieta Romanowa. 1757.

Król w peruce, zbroi i płaszczu gronostajowym. Popiersie ujęte w owalny medalion, trzymany w szponach przez orła. W tle pełne chmur niebo, poniżej panorama Warszawy (imaginacyjna). Poniżej kompozycji dedykacja autora ryciny dla króla: „Stanislao Augusto Poloniae Regi..." oraz sygnatury. Rytował Antoine Demarcenay (1722-1811), francuski malarz, rzeźbiarz i grafik amator, działający w Paryżu. Wg H. Widackiej jest to jedna z najlepszych prac w dorobku artysty. Jej wykonanie poprzedziła korespondencja z władcą – prawdopodobnie Demarcenay zabiegał (bezskutecznie) o stanowisko nadwornego sztycharza w Warszawie. Portret Poniatowskiego powstał według miniatury namalowanej przez **Fryderykę Bacciarelli** (1733-1809), żonę Marcella (powtarzającej wizerunek pędzla jej męża). Rycina cieszyła się dużą popularnością w II połowie XVIII w. i doczekała się kilku powtórzeń graficznych. Niewielkie naderwanie marginesu podklejone, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: H. Widacka, Splendor i niesława, Warszawa 2008, s. 28, poz. 5, il.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

329. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), ostatni król Polski. Ok. 1766 r. 600,-

Miedzioryt; 22,3 x 17,0 (pl. 23,7 x 17,8)
Popiersie króla w peruce, zbroi i płaszczu gronostajowym, ujęte w owalny medalion wsparty na cokole z napisem: „Stanislas Auguste Poniatowski, Roi de Pologne...". Poniżej portretu kartusz herbowy na tle płaszcza gronostajowego, z Orłem, Pogonią i Ciołkiem. Rycina nie sygnowana, znalazła się w wydanej w 1766 r. pracy Elie Bertranda, wybitnego szwajcarskiego uczonego, tytularnego radcy dworu Stanisława Augusta. Po konserwacji.
Lit.: H. Widacka, Splendor i niesława, Warszawa 2008, s. 38, poz. 10, il.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

330. Poniatowski Józef (1763-1813), książę, wódz armii polskiej, marszałek Cesarstwa. Ryt. **J. Pichler** wg **J. Grassiego**. 1790 r. 6000,-

328. Stanisław August. 1765.

329. Portret Stanisława Augusta. Ok. 1766.

Mezzotinta; 37,8 x 26,2 (2-3 mm margines)
Jeden z najwcześniejszych i najpiękniejszych portretów księcia Józefa Poniatowskiego. Ujęty do pasa, w mundurze z gwiazdą Orła Białego, wsparty na szabli. W tle łuny pożarów, całość wpisana w owal. Poniżej napis: „Le Prince Joseph Poniatowsky." oraz sygnatury. Grafika powstała według obrazu Józefa Grassiego (1757-1838), austriackiego malarza pochodzenia włoskiego, pracującego w Wiedniu, Warszawie (w latach 1792-1794) i Dreźnie. Artysta, uznawany za jednego z najwybitniejszych portrecistów arystokracji, w tym polskiej, końca XVIII w., kilkakrotnie malował księcia Józefa. W 1789 r., podczas pobytu Poniatowskiego w Wiedniu, powstał „Portret księcia Józefa wspartego na szabli", gloryfikujący jego męstwo w bitwie pod Sabacz. Przed II wojną światową płótno znajdowało się w zbiorach Potockich w Warszawie, spłonęło w 1944 r. (zachowały się 2 pomniejszone repliki autorskie – w Muzeum Czartoryskich oraz Muzeum Narodowym w Poznaniu). Obraz Grassiego znany jest także dzięki mezzotincie Johanna Petera Pichlera (1765-1807), austriackiego rytownika i rysownika, specjalizującego się w sztuce czarnej. Szczególne mistrzostwo artysta osiągał właśnie w portretach. **Stan bardzo dobry**. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: Czapski, s. 236, poz. 1492 (z wiedeńskim adresem wydawniczym); Imago Poloniae, t. I, s. 130, poz. H 41/1, il. (tam błędna informacja o technice graficznej); SAP, t. II, s. 460.
(Patrz tablica XXIX)

331. Poniatowski Józef (1763-1813), książę, wódz armii polskiej, marszałek Cesarstwa. Lit. **H. Grevedon.** 1824 r. 500,-

Litografia; 49,5 x 32,5 (cała plansza)
Popiersie młodego księcia w mundurze, poniżej napis: „Poniatowski.". Sygnowana na kamieniu – autorem portretu jest artysta francuski Henri Grevedon (1776-1860), malarz i grafik, działający jako litograf w latach 1822-1845. Tworzył głównie portrety – wizerunki członków rodziny królewskiej i arystokracji, aktorów, artystów i kompozytorów. Wydano w paryskim zakładzie François Séraphina Delpecha (1778-1825) w Paryżu. Stan dobry.
Lit.: Katalog portretów, t. 4, s. 62, poz. 4035.

332. Poniatowski Józef (1763-1812), książę, wódz armii polskiej, marszałek Cesarstwa, bratanek króla Stanisława Augusta. Ryt. **F. Georgin**. 1838 r. 600,-

333. F. Daziaro. Jan Kiliński. 1862.

334. J.F. Martin. Tadeusz Kościuszko. 1797.

Drzeworyt barwny; 64,0 x 42,0 (cała plansza)
Apoteoza Poniatowskiego – popiersie księcia w mundurze, ujęte w wieniec z liści laurowych i dębowych, w dekoracyjnej ramie skomponowanej z panopliów i liści laurowych. Na lufach armatnich wymienione miejsca bitew. Powyżej portretu Orzeł cesarski przytrzymujący szarfę z krzyżem Legii Honorowej. Poniżej scena śmierci Poniatowskiego w nurtach Elstery. Ponad kompozycją napis: „Gloire Nationale Poniatowski"; poniżej portretu obszerna nota biograficzna w języku francuskim oraz adres wydawniczy. Portret autorstwa François Georgina (1801-1863), wydany we francuskim warsztacie Charlesa Pellerina w Epinal. Ślady składania, drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
Lit.: Katalog portretów (Suplementy), s. 36, poz. 6789.

333. **Kiliński Jan** (1760-1819), szewc warszawski, przywódca mieszczański w czasie Insurekcji Kościuszkowskiej. Lit. wyd. **F. Daziaro**. 1862 r. 700,-

Litografia na tincie; 21,5 x 16,5 (pl. 37,0 x 28,5)
Jan Kiliński w stroju polskim (w kontuszu i z pasem), z szablą w prawej ręce. W tle widok Warszawy, w tym przebudowana w stylu neogotyckim katedra św. Jana (widok nieukończony). Poniżej podpis: „Jan Kiliński szewc warszawski, pułkownik 20˚ Regimentu w r. 1794 1760-1819" oraz sygnatury. Grafika pochodzi z bardzo rzadkiego albumu „Portrety znakomitych mężów", wydawanego od 1858 r. przez Franciszka Daziaro, Włocha działającego w Warszawie. Ryciny odbijane były w słynnym paryskim zakładzie Lemerciera, litografował **Christian Schultz** (1817-1882). Portret Kilińskiego pochodzi z ostatniej serii, wydanej 2 lata po śmierci Daziaro. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

334. **Kościuszko Tadeusz** (1746-1817), generał, Najwyższy Naczelnik Siły Zbrojnej w Insurekcji 1794. Ryt. **J.F. Martin.** 1797 r. 800,-

Miedzioryt punktowy; 15,5 x 22,0 (naklejony na pl. 20,3 x 25,2)
Wizerunek Naczelnika leżącego na szezlągu z obwiązaną głową. Pod ryciną napis: „Thaddeus Kosciusko… Libertas animi Deo, corporis Paulo Petri filio" (Wolność duszy Bogu, (choć) ciało poddane Pawłowi, synowi Piotra). Portret został wykonany bez zgody Kościuszki w czasie jego wizyty w Sztokholmie, dokąd został zaproszony tuż po opuszczeniu rosyjskiego więzienia. Autor grafiki, nadworny rysownik Jan Fryderyk Martin (1755-1819), za namową intendenta dworu Pehra Thama (którego nazwisko widnieje również na rycinie), pod pretekstem odwiedzania Kościuszki zapamiętywał jego obraz, który rysował później z pamięci. Po konserwacji. Katalog BN nie notuje.
Lit.: M. Gumowski. Portrety Kościuszki, Lwów 1917, s. 49-50; Czapski 912.
(Patrz ilustracja)

335. W. Sharp. Tadeusz Kościuszko. 1800.

335. Kościuszko Tadeusz (1746-1817), generał wojsk polskich i amerykańskich, Najwyższy Naczelnik w 1794 r. Ryt. **W. Sharp**. 1800 r. 1500,-

Miedzioryt; 37,8 x 43,0 (pl. 39,3 x 45,0)
Naczelnik leżący na kanapie z obwiązaną głową, z lewą ręką na oparciu, prawą na poduszce. Po stronie lewej stolik z książką i przyborami do pisania, w tle pejzaż przysłonięty kotarą. Poniżej: „Thaddeus Kosciuszko. Engraved by William Sharp from a Model in Wax done from the Life by C. Andras" oraz adres wydawniczy w Londynie. Autor grafiki, William Sharp (1749-1824), rysownik i rytownik angielski, jak podaje M. Gumowski, wzorował się bezpośrednio na obrazie olejnym Thomasa Stothard (1755-1834), namalowanym na podstawie modelu woskowego wykonanego 3 lata wcześniej przez rzeźbiarkę Katarzynę Andrews podczas pobytu Naczelnika w Londynie. Wizerunek ten stał się bardzo popularny i doczekał się kilku wydań w XIX w. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie I wydanie.**
Lit.: M. Gumowski, Portrety Kościuszki. Lwów 1917, s. 51-52, il. 26.
(Patrz ilustracja)

336. Mikołaj I (1796-1855), car Rosji. Lit. **Maurin**. I poł. XIX w. 500,-

Litografia kolorowana ręcznie; 35,0 x 24,5 (pl. 37,3 x 26,7)
Popiersie cara w mundurze, poniżej napis: „S.M. Nicolas 1er. Empereur de toutes les Russies né le 7 Juillet 1796", faksymile podpisu, sygnatury oraz adres wydawniczy w Paryżu, Londynie i Nowym Jorku. Litografował Maurin (w I połowie XIX w. w Paryżu działało dwóch braci Maurin – Nicolas (1799-1850) oraz Antoine (1793-1860), tworzących portrety w technice litografii). Po konserwacji.

337. Kaczanowski Józef (ok. 1800-?), właściciel dóbr Kordelówka na Podolu. **Kaczanowska Elżbieta** (z domu Bohomolec) (1812-1884). Portrety małżonków. Para rysunków. 1838 r. 3500,-

337. Elżbieta Kaczanowska i Józef Kaczanowski z córką. 1838.

Rysunki (ołówek, papier; portret kobiecy podmalowywany gwaszem); 20,5 x 17,0 (w świetle oprawy; każdy)
Para portretów małżonków Kaczanowskich. Józef Morycz Kaczanowski, herbu Ostoja, urodzony ok. 1800 r., właściciel dóbr Kordelówka na Podolu. W 1830 r. ożenił się z Elżbietą z Bohomolców, z którą miał troje dzieci: Mikołaja (przyjaciela Hauke Bosaka), Aleksandrę (późniejszą żonę Józefa Beyzyma) oraz Marię (urodzoną w 1834 r., późniejszą ukochaną żonę generała Józefa Hauke Bosaka, bohatera powstania styczniowego). Portret Kaczanowskiego z córką (według opisu na odwrocie z Aleksandrą), sygnowany (nieczytelnie) i datowany „1838". Na odwrocie opisy w języku francuskim – rysunki pochodzą ze spuścizny po wnuku Marii Hauke Bosak (małżeństwo doczekało się 3 córek oraz syna, osiadłego we Francji). Stan dobry. Oprawione w ramę 31,0 x 27,0 cm.
(Patrz ilustracje)

338. Kasprowicz Jan (1860 – 1926), poeta. Rys. **W. Mitarski**. 1902 r. 1200,-

Tusz na papierze; 37,5 x 27,5 (cała plansza)
Portret młodopolskiego poety Jana Kasprowicza **sygnowany piórkiem**: „W. Mitarski 1902". Wilhelm Mitarski (1879-1923) – krytyk sztuki i malarz, związany z Krakowem. Wykształcony w tamtejszej Akademii, uczeń m.in. Jacka Malczewskiego, Teodora Axentowicza oraz Jana Stanisławskiego. Wykształcenie uzupełniał we Florencji oraz w Paryżu. Artysta malował niewiele i rzadko wystawiał, zajmując się głównie krytyką artystyczną. Jego dorobek to przede wszystkim pejzaże (w tym tatrzańskie) oraz studia portretowe. Po niewielkiej konserwacji, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

339. Skłodowska-Curie Maria (1867-1934), noblistka, fizyk i chemik, współtwórczyni nauki o promieniotwórczości, autorka pionierskich prac z chemii jądrowej. Po 1905 r. 600,-

Miedzioryt; 32,0 x 25,0 (pl. 52,5 x 36,0)
Portret uczonej w paryskim laboratorium, według fotografii z początku wieku. Nie sygnowany, wiernie oddający wygląd noblistki, znanej z niechęci do rozgłosu, jaki stał się jej udziałem po otrzymaniu w 1903 r. Nagrody Nobla. Równomierne zażółcenie papieru, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

340. Mościcki Ignacy (1867-1946), prezydent Rzeczypospolitej Polskiej**.** Ryt. **I. Łopieński**. Po 1926 r. 1500,-

338. W. Mitarski. Portret Jana Kasprowicza.

339. M. Curie-Skłodowska. Po 1905.

340. I. Łopieński. Ignacy Mościcki. Po 1926.

Akwaforta; 34,0 x 48,0 (pl. 44,0 x 63,0)
Sygnowana ołówkiem: „Ignacy Łopieński" oraz na płycie. Na odwrocie stempel: „Spuścizna artystyczna ś.p. Ignacego Łopieńskiego". Popiersie Ignacego Mościckiego, prezydenta Rzeczypospolitej w latach 1926-1939. Rzadka praca graficzna Łopieńskiego (1865-1944) z okresu międzywojennego. Artysta jako jeden z nielicznych polskich grafików reprodukcyjnych czynnych w końcu XIX w. potrafił przestawić się na twórczość oryginalną. Jego prace, silnie związane z tradycją, cieszyły się uznaniem, zwłaszcza za precyzję i wirtuozerię techniczną. Artysta otrzymywał liczne nagrody, m.in. w 1936 r. nagrodę Miasta Warszawy oraz w 1929 r. medal srebrny na Powszechnej Wystawie Krajowej. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

SCENY HISTORYCZNE

341. [Bitwa pod Wiedniem] – Cykl 10 rycin wg R. de Hooghe. Ryt. **J. Peeters**. Po 1683 r. 5500,-

10 akwafort; śr. 16,0 x 20,5 (pl. 16,5 x 28,0)
Sygnowane na płycie: „Per Iacobus Peeters Antver."; „Per Roomÿn de Hooghe in.". Cykl 10 rycin (komplet) ukazujący przebieg oblężenia i odsieczy Wiednia. Każda akwaforta sygnowana, opatrzona opisem (po francusku i flamandzku) i numerem. Pełne szczegółów i dynamizmu przedstawienia, dokumentujące różne etapy walki – na ryc. nr 7 (rozpoczęcie bitwy w Lesie Wiedeńskim przez jazdę polską) sztandar z herbem Sobieskiego Janiną, **na ryc. nr 9 król Jan III zdobywający chorągiew wezyra (najważniejszy moment bitwy).** Autorem cyklu jest Roomeyn de Hooghe (1645-1708), niderlandzki malarz, grafik i rzeźbiarz, przedstawiciel późnego baroku, który za swą pracę dla króla Jana III otrzymał polską nobilitację. Oferowane grafiki zostały wyrytowane i wydane przez Jacoba Peetersa (1637-1695), antwerpskiego miedziorytnika i wydawcę. Całość wydawnictwa „Odsiecz i oswobodzenie Wiednia w 1683 r." obejmowała, obok 10 grafik z przedstawieniem bitwy, także 11 konnych portretów dowódców, w tym Jana III Sobieskiego. Niewielki ubytek dolnego marginesu planszy nr 2 (uzupełniony), drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII w., Warszawa 1987, s. 15, 81, poz. 55, il. 44; Odsiecz wiedeńska 1683. Wystawa jubileuszowa w Zamku Królewskim na Wawelu. Katalog wystawy, Kraków 1990, t. I, s. 235-237, poz. 354-363 (ryt. de Hooghe).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

342. [Alegoria pierwszego rozbioru Polski] – Kołacz królewski. Ryt. **J.E. Nilson.** Ok. 1773 r. 1200,-

Miedzioryt; 29,0 x 19,3 (pl. 30,3 x 20,8)
Słynna grafika w alegoryczny sposób przedstawiająca I rozbiór Polski. Król Stanisław August Poniatowski oraz monarchowie państw rozbiorowych (Katarzyna II, Józef II i Fryderyk II), wskazujący na mapę Polski. Kompozycję uzupełnia unosząca się Fama, dmąca w trąby. Sygnowana na płycie: „J. E. Nilson fec. Et excud. A.V." Autorem pierwotnej koncepcji ryciny był Francuz Jean Michel Moreau (1741-1814). Jego grafika, zapowiadana w prasie francuskiej w lutym 1773 r., z powodu zarekwirowania przez cenzurę i zniszczenia płyty, ukazała się w bardzo niewielkiej liczbie egzemplarzy. Dzięki swej sugestywności zyskała jednak dużą popularność i była wielokrotnie kopiowana przez różnych artystów – jeszcze w końcu XVIII w. oraz przez cały wiek XIX, stanowiąc wyraz zainteresowania Europy sprawami Polski. Oferowana rycina wykonana została (z jedynie niewielkimi zmianami) i wydana w Augsburgu przez Johannesa Esaiasa Nilsona (1721-1788), niemieckiego miniaturzystę, rysownika i rytownika. Po konserwacji, wzmocnione marginesy.
Lit.: Imago Poloniae, t. I, s. 125, poz. H39/3, il.

343. [Konstytucja 3 Maja] – Apoteoza króla Stanisława Augusta Poniatowskiego**.** Ryt. **J. H. Loeschenkohl**. Po 3 V 1791 r. 4000,-

Akwaforta, miedzioryt, częściowo punktowany; 34,5 x 24,0 (pl. 40,0 x 27,8)
Kompozycja alegoryczno-symboliczna na cześć Konstytucji 3 Maja, z apoteozą Stanisława Augusta Poniatowskiego. Na tle parkowego krajobrazu z kaskadą obelisk z medalionem portretowym króla (w otoku napis: „Stanislaus Augustus Rex Poloniae"). W zwieńczeniu Orzeł trzymający w szponach jarzmo i dwa miecze. Po lewej stronie obelisku stoi postać kobieca – alegoria Konstytucji, z berłem i ustawami Konstytucji w prawej ręce, w lewej trzymająca nad portretem władcy koronę. Po stronie prawej ukazane trzy postacie kobiece: Polonia, budzona z letargu przez alegorię Bogactwa oraz jedną z Cnót Kardynalnych. Poniżej portretu królewskiego napis: „Restauratori Veteris Gloriae Regni"; na cokole: „Onus Leve"; poniżej na skale: „Ope Małachowski Sub Stanislao Augusto II et Friderico Augusto Felix Polonia". Każdy z elementów ryciny posiada znaczenie alegoryczne, mające zobrazować odrodzenie Rzeczypospolitej dzięki uchwalonej Konstytucji (m.in. kaskada to siła i potęga, obelisk to nieśmiertelność i sława). Poniżej kompozycji napis: „Monumentum in felicem Revolutionem Regni Poloniae MDCCXCI". Nie sygnowana, rytowana przez Johanna Hieronimusa Loeschenkohla (1753-1807), grafika, malarza, antykwariusza i wydawcę, działającego w Wiedniu. Dodane marginesy, stan bardzo dobry. **Wyjątkowa rzadkość.**
Lit.: H. Widacka, Splendor i niesława, Warszawa 2008, s. 318, poz. 145, il.
(Patrz tablica XXIX)

341. J. Peeters. Bitwa pod Wiedniem. Cykl 10 rycin. Po 1683.

344. [Insurekcja kościuszkowska] – Tadeusz Kościuszko wzięty do niewoli podczas bitwy pod Maciejowicami. Po 1794 r. 700,-

Miedzioryt; 17,5 x 33,0 (pl. 21,0 x 35,0)
Ostatnie momenty bitwy pod Maciejowicami 10 października 1794 r. – Tadeusz Kościuszko otoczony przez Kozaków. Nie sygnowane, naiwne i nieporadne przedstawienie bitwy, podczas której wojska polskie pod dowództwem Najwyższego Naczelnika Siły Zbrojnej Narodowej Tadeusza Kościuszki zostały zaatakowane przez liczniejsze oddziały rosyjskie gen. por. Iwana Fersena. Po kilkugodzinnej bitwie powstańcy zostali pokonani, a ranny na polu bitwy Tadeusz Kościuszko dostał się do rosyjskiej niewoli. Starcie to przesądziło o upadku powstania. Poniżej przedstawienia tekst w języku niemieckim informujący o wydarzeniu – Tadeusz Kościuszko miał jakoby w tej chwili wypowiedzieć słowa „Finis Poloniae" (żadne ze źródeł o tym nie wspominało, natomiast epizod ten był szeroko opisywany w prasie pruskiej). Po konserwacji. Bardzo rzadki dokument pruskiej propagandy antypolskiej po upadku powstania kościuszkowskiego.
(Patrz ilustracja)

345. [Insurekcja kościuszkowska] – Rzeź Pragi 4 listopada 1794 r. 700,-

Miedzioryt; 16,7 x 32,9 (pl. 21,0 x 35,0)
Ostatnie starcie zbrojne powstania kościuszkowskiego, kiedy po przełamaniu obrony pod dowództwem gen. Józefa Zajączka przez wojska rosyjskie gen. Suworowa, dokonano masakry ludności cywilnej. Według źródeł zginęło wówczas ok. 20 tys. mieszkańców lewobrzeżnej Warszawy. Poniżej sceny walki tekst w języku niemieckim poświęcony wydarzeniom. Po konserwacji, ślad składania, drobne zabrudzenia. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

344. Bitwa pod Maciejowicami. Po 1794.

345. Rzeź Pragi 4 listopada 1794. Po 1794.

346. [Epoka napoleońska] – Wkroczenie wojsk francuskich do Warszawy 28 listopada 1806 r. Wyd. **Basset.** Po 1806 r. 1200,-

Akwaforta kolorowana; 31,0 x 39,0 (w świetle p-p)
Scena z okresu wojen napoleońskich, kiedy po pokonaniu Prus jesienią 1806 r. Napoleon wkroczył na ziemie polskie. Na tle fantastycznego widoku Warszawy (z Pałacem Kazanowskich w centrum) przedstawiono wojska francuskie, entuzjastycznie witane przez Polaków. Poniżej tytuł w języku francuskim („Entrée des Français dans Warsovie (!) le 28 Novembre 1806") oraz opis wydarzenia w języku francuskim (Napoleon przybył do Warszawy 2 stycznia po popołudniu). Nie sygnowana, wydana w Paryżu przez Basseta. Uproszczona wersja ryciny P. A. Le Beau, według koncepcji T. Ch. Naude-

347. Bitwa pod Somosierrą. 1809.

ta. Naddarcie w prawym dolnym narożniku (podklejone), zabrudzenia, poza tym stan dobry. Mocne dekoracyjne kolorowanie. Oprawiona w starą ramę 46,5 x 53,5 cm. **Rzadkie.**
Lit.: Imago Poloniae, t. I, s. 132, poz. H42/1, il.
(Patrz tablica XXI)

347. [Bitwa pod Somosierrą] – „Bataille de Somo-Sierra". Wyd. **Chereau.** Ok. 1809-1810 r. 2000,-

Miedzioryt, akwaforta, ręcznie kolorowana; 29,0 x 38,0 (pl. 34,5 x 53,5)
Szeroka panorama, ukazująca w nieco uproszczony, naiwny sposób pole bitwy pod Somosierrą. Poniżej tytuł oraz tekst w języku francuskim dotyczący wydarzenia w wersji wg 13 Biuletynu Armii Hiszpańskiej (o zwycięstwie zdecydowała „wspaniała szarża" szwoleżerów polskich pod dowództwem generała Montbruna - w rzeczywistości generał przekazał jedynie rozkaz cesarza, prawdziwym dowódcą szarży był pułkownik Kozietulski). Nie sygnowany, wzdłuż dolnego marginesu paryski adres wydawniczy (od XVII w. do początków XIX w. działała w Paryżu rodzina rytowników i wydawców Chereau). Zabrudzenia marginesu, dobrze zachowany, mocny kolor. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

348. [Śmierć Józefa Poniatowskiego] – „Józef Xiąże Poniatowski ginie przebywając Elsterę 19 Października 1813". Ryt. **Ph. Debucourt.** Ok. 1820 r. 3600,-

Akwatinta; 61,0 x 79,0 (przycięta do odcisku płyty)
Jedna z najbardziej znanych rycin w ikonografii księcia Józefa Poniatowskiego, autorstwa wybitnych artystów francuskich. Przedstawia moment śmierci księcia, który w ułańskim mundurze, na białym koniu, skacze w nurty Elstery. Poniżej tytuł w języku polskim i francuskim oraz sygnatury. Rycina powstała według słynnego obrazu **Horacego Verneta** (1789-1863), znakomitego malarza i litografa francuskiego, specjalizującego się w przedstawieniach historycznych i batalistycznych. Obraz ten był wystawiany na paryskich Salonach w latach 1817, 1819 i 1822 oraz wielokrotnie kopiowany w grafice – jako wyraz uwielbienia Europy dla bohaterskiego księcia (patrz także poz. 524). **Rytował Philibert Louis Debucourt** (1755-1832), wybitny malarz i grafik francuski, mistrz techniki akwatinty. Po konserwacji, zdublowana.
Lit.: Czapski, poz. 1472.

349. B. Wunder. Składanie ofiar na rzecz powstania listopadowego. Po 1831.

349. [Powstanie listopadowe] – Składanie ofiar na rzecz powstania („Patriotische Opfer der Polen zur Rettung des Vaterlandes"). Ryt. **B. Wunder.** Po 1831 r. 200,-

Staloryt; 18,8 x 26,5 (pl. 20,0 x 32,5)
Scena oddawania kosztowności na potrzeby powstania listopadowego – po stronie prawej siedzący przy stole generał Chłopicki, w otoczeniu żołnierzy, pod sztandarami z Orłem, zbierający pieniądze i biżuterię od licznie zgromadzonych przedstawicieli różnych stanów (wśród nich m.in. zakonnik i Żydzi). Poniżej tytuł oraz tekst w języku niemieckim, mówiący o ofiarności polskiego społeczeństwa (Słodszego nad Ojczyzną nie ma nic na Ziemi). Sygnowany na płycie – rytował Benedykt Wunder (1783-1858), malarz i grafik, pracujący w Norymberdze, autor serii przedstawień dotyczących powstania listopadowego (patrz poz. następne). Wydana przez Fryderyka Campe (1777-1846) w Norymberdze. Stan dobry. **Rzadkie** – katalog zbiorów Ludwika Gocla nie notuje.
(Patrz ilustracja)

350. [Powstanie listopadowe] – Koniec polskiej insurekcji („Das Ende der Polnischen Insurrection"). Ryt. **B. Wunder.** Po 1831 r. 200,-

Staloryt; 19,5 x 28,2 (pl. 19,7 x 32,3)
Przestraszeni wieśniacy polscy klęczący z białymi sztandarami przed wkraczającymi oddziałami rosyjskimi. Poniżej tytuł oraz tekst w języku niemieckim, informujący o klęsce powstania (oddziały Romarino przekroczyły granicę Galicji, Rybińskiego wkroczyły do Prus). Sygnowany na płycie – rytował Benedykt Wunder (1783-1858), malarz i grafik, pracujący w Norymberdze, autor serii przedstawień dotyczących powstania listopadowego (patrz poz. następna). Wydana przez Fryderyka Campe (1777-1846) w Norymberdze. Stan dobry.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 161, poz. 530.

351. [Powstanie listopadowe] – Matka Polka broniąca dzieci przed porwaniem do Rosji („Der Polnischen Mutter Heldenmuth bei Abführung ihrer Kinder nach Russland"). Ryt. **B. Wunder.** Po 1831 r. 200,-

Staloryt; 19,5 x 28,0 (pl. 19,7 x 32,3)
Scena we wnętrzu – żołnierze rosyjscy uprowadzający dwóch chłopców z rąk zrozpaczonej rodziny. Poniżej tytuł oraz tekst w języku niemieckim, opisujący represje po upadku powstania - porwanie dwóch synów (6 i 9 lat) Antoniego Przeciszewskiego, powstańca z terenu Litwy, emigranta. Nie sygnowany – przypisany Benedyktowi Wunderowi, wydany przez Fryderyka Campe. Stan dobry.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 163, poz. 539.

352. [Ku pokrzepieniu serc] – „Najświętsza Panna Marja, Matka Syna Bożego Jezusa Chrystusa, Królowa Korony Polskiej". Lit. **Fr. Zieliński**. Po 1891 r. 500,-

Litografia barwna; 49,3 x 34,5 (cała plansza)
W centrum przedstawienia Matka Boska Częstochowska, poniżej na wstędze napis: „Królowo Polski módl się za nami". Dookoła ułożone w owal herby ziem polskich (Wielkopolska, Małopolska, Wielkie Księstwo Litewskie) oraz władców elekcyjnych. W zwieńczeniu korona, tarcze herbowe z Pogonią i Orłem, całość ukazana na tle gronostajowego płaszcza. Poniżej tytuł oraz sygnatura – rycina wykonana w zakładzie Franciszka Zielińskiego w Krakowie, nakładem Towarzystwa Szkoły Ludowej; „Opracował według starego ryngrafu Leon Kalinowski". Po konserwacji.
Lit.: W. Łysiak, Empireum, t. I (frontispis).

353. [Pomoc ofiarom I wojny światowej] – „Podnieś rączkę Boże Dziecię..." (Matka Boska z Dzieciątkiem). Lit. wg **P. Stachiewicza**. 1917 r. 300,-

Litografia barwna; 32,5 x 21,5 cm
Sygnowana: „P. Stachiewicz" – Piotr Stachiewicz (1858-1930), malarz krakowski, ceniony zwłaszcza za przedstawienia religijne. Odbita w krakowskim zakładzie artystyczno-litograficznym **Karola Kranikowskiego,** działającym na przełomie XIX i XX w., znanym z wydawnictw patriotycznych. Wizerunek Matki Boskiej z Dzieciątkiem (ukazanym jako władca), poniżej Orzeł, data „24.12.1917" oraz napis: „Podnieś rączkę Boże Dziecię, błogosław Ojczyznę miłą" i „KBK" (Krakowski Biskupi Komitet Pomocy dla Dotkniętych Klęską I wojny światowej). Była to charytatywna organizacja, założona w Krakowie w marcu 1915 r. pod przewodnictwem biskupa Adama Sapiehy. Jej zakres działania z czasem rozszerzył się na całą Galicję; w jej strukturach działały sekcje: sanitarna, opieki doraźnej, opieki nad dziećmi. Po konserwacji, zdublowana.
(Patrz ilustracja)

STROJE. MUNDURY

354. [Oficer janczarów polskich] – „Officier des Janissaires Polonois". **Jean Baptiste Le Prince.** 1771 r. 800,-

Akwatinta, akwaforta; 20,5 x 16,0 (pl. 23,5 x 19,0)
Sygnowana na płycie: „Le Prince 1771"; poniżej tytuł. Oficer janczarów na tle bitwy. Autorem grafiki jest Jean Baptiste Le Prince (1734-1781), artysta francuski, uznawany za twórcę techniki akwatinty. Jego najsławniejsze prace powstały według rysunków sporządzonych podczas 5-letniego pobytu w Rosji. Oferowana praca to jedna z dwóch rycin, przygotowanych przez artystę po powrocie do Paryża, ukazujących janczarów polskich. Formacja ta była wyrazem orientalnej mody, panującej w XVIII w. w Europie. Wiadomo, iż tego typu straż pełniła służbę m.in. na dworze Jana III Sobieskiego, a potem Augusta II oraz magnaterii. Zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Rastawiecki, Słownik rytowników polskich, Poznań 1886, s. 249, poz. 5.

355. [Janczar polski] – „Le Janissaire Polonois". **Jean Baptiste Le Prince**. 1770 r. 800,-

Akwatinta, akwaforta; 20,3 x 15,8 (pl. 23,5 x 18,8)
Sygnowana na płycie: „Le Prince 1770"; poniżej tytuł. Janczar polski, ukazany na tle obozu wojskowego. Rycina powstała najprawdopodobniej na podstawie rysunku, jaki Jean Baptiste Le Prince przy-

353. Pomoc ofiarom I wojny. 1917.

355. J.B. Le Prince. Janczar polski. 1770.

gotował podczas podróży z Rosji do Paryża, kiedy mógł także odwiedzić Polskę. Szkice sporządzone wówczas artysta wykorzystał później do tworzenia bardzo popularnych ówcześnie grafik o modnej, wschodniej tematyce. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Rastawiecki, Słownik rytowników polskich, Poznań 1886, s. 249, poz. 6.
(Patrz ilustracja)

356. [Oficer janczarów polskich]] – „Officier des Janissaires Polonois". Ryt. **J.A. Klein** według Jeana Baptisty Le Prince'a. 1809 r. 240,-

Akwaforta, akwatinta; 15,7 x 8,6 (pl. 20,5 x 12,8)
Sygnowana na płycie: „d'après Le Prince par"; „J. A. Klein 1809". Rycina powtarzająca pracę Jeana Baptiste'a Le Prince „Officier des Janissaires Polonois" z 1771 r. (patrz poz. 354). Wczesna praca, z okresu studiów, Johanna Adama Kleina (1792-1875), cenionego malarza i grafika niemieckiego, jednego z czołowych reprezentantów Biedermeieru. Grafiki uczył się już od 1805 r. pod kierunkiem Ambrosiusa Gablera, następnie studiował w Akademii wiedeńskiej. Szczególnie ceniono go za przedstawienia scen batalistycznych oraz wizerunki zwierząt. Stan dobry.

357. [Wojsko polskie 1831] – „Kurpiki Ostrołęckie. Strzelcy piesze." Ryt. **F.K. Dietrich.** 1831 r. 700,-

Akwatinta, akwaforta, ręcznie kolorowana; 16,5 x 12,0 (pl. 24,2 x 18,0)
Rycina z cyklu „Ubiory Wojska Polskiego z roku 1831", wydanego w Warszawie przez Antoniego Dal Trozza, a dedykowanego przez autora „w dowód uszanowania" generałowi Skrzyneckiemu. Według tradycji za autora pierwowzorów rysunkowych uznaje się **Jana Feliksa Piwarskiego**, który był naocznym świadkiem walk powstania listopadowego. Rytował Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847), artysta przybyły z Niemiec, pionier techniki akwatinty na ziemiach polskich. Na rycinie ukazano pułkownika **Józefa Zaliwskiego**, jednego ze współtwórców sprzysiężenia Wysockiego, dowódcę oddziału „Kurpików Ostrołęckich" (walczących skutecznie w Puszczy Kurpiowskiej). Oddział ten uznawano za najlepszych strzelców w Polsce. Stan bardzo dobry. Efektowne, mocne kolorowanie.
Lit.: H. Widacka, Dietrichowie rytownicy warszawscy, Warszawa 1989, s. 164, poz. 142.

358. A. Bayot. Stroje z okolic Krakowa. Lata 40. XIX w.

358. [Stroje z okolic Krakowa] – „Paysans et Juif des environs de Cracovie". Lit. **A. Bayot**. Lata 40. XIX w. 900,-

Litografia kolorowana ręcznie; 27,7 x 38,0 (pl. 32,7 x 49,5)
Przedstawienie grupy chłopów w strojach z okolic Krakowa; pośród nich tradycyjnie ubrany Żyd. Litografował Adolphe Jean Baptiste Bayot (ur. 1810), malarz i grafik francuski; według rysunku **Charlesa Giraud** (1819-1892), w słynnym paryskim zakładzie Lemerciera. Pochodzi z dzieła B. Lauvergne'a „Voyages en Scandinavie, en Laponie" opublikowanego w latach 1842-1855, prezentującego dorobek francuskiej ekspedycji na północ Europy. Badaczom towarzyszyli artyści, którzy sporządzali rysunki, wydane następnie w formie litografii. Drobne zabrudzenia bocznych marginesów, poza tym stan dobry. Mocne, dekoracyjne kolorowanie.
(Patrz ilustracja)

359. [Ubiory ludu polskiego] – „Mazury. Mazoviens". **Wg rys. W. Gersona**. 1855 r. 1200,-

Litografia ręcznie kolorowana; 26,0 x 20,0 (w świetle p-p)
Scenka rodzajowa – dwie kobiety i mężczyzna rozmawiający na tle wiejskiej zagrody. Rycina pochodzi z albumu „Ubiory ludu polskiego", wydanego przez Franciszka Daziaro w 1855 r. Autorem rysunków był Wojciech Gerson (1831-1901), znany warszawski malarz, który w latach 50. XIX w. podróżował po Polsce. Przygotowane wówczas studia rysunkowe zostały powtórzone w litografii przez Emila Desmaisonsa (1812-1880), w zakładzie Lemerciera w Paryżu. Stan dobry, oprawiona w ramę 37,0 x 30,0 cm. **Bardzo mocny, ładny kolor** (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja)

360. [Ubiory ludu polskiego] – „Krakowiacy. Kracoviens". **Wg rys. W. Gersona**. 1855 r. 1200,-

Litografia ręcznie kolorowana; 26,0 x 20,0 (w świetle p-p)
Dwóch mężczyzn i kobieta w strojach z okolic Krakowa, rozmawiający na tle widocznego w oddali zamku. Rycina z albumu „Ubiory ludu polskiego", według szkicu Wojciecha Gersona (patrz

359. W. Gerson. Mazowszanie. 1855.

360. W. Gerson. Krakowiacy. 1855.

poz. poprzednia). Stan dobry, oprawiona w ramę 37,0 x 30,0 cm. **Bardzo mocny, ładny kolor.**
(Patrz ilustracja)

361. [Stroje krakowskie] – „Fryzy krakowskie". **G. Pillati**. 200,-

Litografia barwna; 35,5 x 84,0 cm
Dekoracyjne przedstawienie wieśniaków w barwnych strojach krakowskich. Sygnowana monogramem „G.P." oraz „Rys. G. Pillati" – autorem kompozycji jest Gustaw Pillati (1874-1931), malarz, rysownik i pedagog, pochodzący ze znanej warszawskiej rodziny artystów. Uczył się w Warszawie (u W. Gersona), w krakowskiej Akademii, Paryżu i Monachium. Związany z Warszawą, malował głównie pejzaże oraz typy ludowe (przede wszystkim z Podhala, Huculszczyzny, Górnego Śląska i Łowicza). Litografia odbita w znanym warszawskim zakładzie Jana Cotty (działającym od lat 80. XIX w. do lat 20. XX w.); wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski „Świt" w Warszawie. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry (patrz poz. następne).

362. [Stroje łowickie] – „Łowickie". **G. Pillati**. 200,-

Litografia barwna; 34,5 x 84,5 cm
Barwny korowód wieśniaków w charakterystycznych strojach łowickich (dekoracyjnych pasiakach). Sygnowana „G.P." (Gustaw Pillati); odbita w zakładzie Jana Cotty, wydana przez Dom Wydawniczy „Świt" A. Chlebowskiego (patrz poz. poprzednia). Uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.

363. [Stroje z okolic Lublina] – „Lubelskie". **G. Pillati**. 200,-

Litografia barwna; 33,5 x 84,0 cm
Ubiory charakterystyczne dla okolic Lublina – kobiece, męskie (w tym także wędrowny grajek i żebrak) oraz dzieci. Sygnowana „G.P." (Gustaw Pillati); odbita w zakładzie Jana Cotty, wydana przez Dom Wydawniczy „Świt" A. Chlebowskiego (patrz poz. poprzednie). Uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

364. [Stroje z okolic Sieradza] – „Sieradzkie". **G. Pillati**. 200,-

Litografia barwna; 34,5 x 84,0 cm

363. G. Pillati. Stroje z okolic Lublina. Pocz. XX w.

364. G. Pillati. Stroje z okolic Sieradza. Pocz. XX w.

Rodzina w strojach ludowych z okolic Sieradza, jadąca do pracy w polu. Sygnowana „G.P." (Gustaw Pillati); odbita w Zakładzie Graficznym B. Wierzbicki i sk. (działającym w Warszawie od 1897 r. do lat 30. XX w.), wydana przez Dom Wydawniczy „Świt" A. Chlebowskiego (patrz poz. poprzednie). Uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

GRAFIKA ARTYSTYCZNA I DEKORACYJNA. AKWARELE

XVII-XIX WIEK

365. Stefano della Bella (1610-1664) – Dwóch szlachciców polskich. 1646 r. 400,-

Akwaforta; 3,4 x 8,3 (1-2 mm margines)
Sygnowana na płycie: „S.D.B. fec.". Stefano della Bella uznawany jest za jednego z największych europejskich grafików XVII w. Był mistrzem techniki akwaforty, działał we Florencji, Rzymie oraz na dworze królewskim w Paryżu. W jego dorobku szczególne miejsce zajmują prace o tematyce polskiej, powstałe pod wpływem wjazdu poselstwa Krzysztofa Opalińskiego do Paryża w 1645 r. oraz Jerzego Ossolińskiego do Rzymu w 1633 r. (patrz poz. 434). Będący świadkiem tych głośnych w Europie wydarzeń artysta sporządził szkice rysunkowe, które później wykorzystywał do tworzenia grafik. Oferowana rycina pochodzi z cyklu „Recueil de divers griffonnements et preuves d'eau-forte", złożonego z 23 akwafort, częściowo powstałych właśnie pod wrażeniem wjazdu paryskiego. Po konserwacji.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 82, poz. 145, il. s. 319

367. Stefano della Bella. Pachołek polski pojący konie. Ok. 1650-1660.

366. Stefano della Bella (1610-1664) – Jeździec węgierski. 1648-1650 r. 1100,-

Akwaforta; 18,7 x 18,0 (pl. 21,0 x 19,5)
Sygnowana na płycie: „S. D. Bella F." Pochodzi z cyklu 11 rycin przedstawiających polskich i węgierskich jeźdźców na tle pejzażu (ujętych w tondo). Wizerunki te powstały według szkiców przygotowanych przez artystę w trakcie uroczystego wjazdu Krzysztofa Opalińskiego do Paryża w grudniu 1645 r. Pierwsze grafiki z tego cyklu powstały w 1648 r., częściowo w czasie pobytu grafika w Paryżu, a częściowo we Florencji. Seria ta uznawana jest za jedno z najlepszych dzieł w dorobku Stefano della Belli. Na dolnym marginesie dopisek piórem: „Cavalero Polacco". Stan dobry.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 183, poz. 34, il.

367. Stefano della Bella (1610-1664) – Pachołek polski pojący konie. Ok. 1650-1660 r. 600,-

Akwaforta; 7,8 x 12,5 (pl. 8,1 x 13,0)
Praca z późnego, dojrzałego okresu twórczości Stefano della Belli, kiedy artysta często przeprowadzał eksperymenty w zakresie techniki akwaforty. Zmieniając podłoże, sposób trawienia i żłobienia kresek dążył do osiągnięcia efektu swobodnego rysunku. Eksperymenty te zbliżały jego twórczość do osiągnięć graficznych Rembrandta. Stan dobry (dorobione marginesy). **Rzadkie.**
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001; s. 186, poz. 42, ilustr. s. 435.
(Patrz ilustracja)

368. Falck Jeremiasz (1610-1677) – Święta Rodzina z Tobiaszem. 1655-1657 r. 3000,-

Miedzioryt; 28,0 x 39,8 (przycięty z pozostawieniem 1-2 mm marginesu)
Na tle rozległego pejzażu ukazana Święta Rodzina w otoczeniu aniołów i świętych, w centrum Tobiasz ofiarowujący Jezusowi rybę. Rycina wykonana według obrazu z kolekcji burmistrza Amsterdamu Gerarda de Reynsta. W latach 1655-1657 r. Jeremiasz Falck, najwybitniejszy polski grafik XVII w., przebywał w Amsterdamie, gdzie współtworzył ilustracje do katalogu zbiorów Reynsta. Do śmierci mecenasa artysta wykonał 18 rycin, wydanych w latach 1660-1671. Autorem obrazu „Święta Rodzina z Tobiaszem" był włoski malarz doby renesansu **Jacopo Palma Vecchio** (1480-1528). Nieznaczny ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.
Lit.: J. C. Block, Jeremias Falck, Danzig 1890, s. 29, nr 10
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

368. J. Falck. Święta Rodzina z Tobiaszem. 1655-1657.

369. Falck Jeremiasz (1610-1677) – Ekstaza św. Pawła. 1655-1657 r. 3000,-

Miedzioryt; 38,0 x 28,5 (przycięty wokół odcisku płyty)
Święty Paweł siedzący pośród rozłożonych ksiąg, ponad nim muzykujące anioły oraz Trójca Święta. Grafika według obrazu **Johannesa Lisa** (ok. 1595-1629) z kolekcji burmistrza Amsterdamu Gerarda de Reynsta (patrz poz. poprzednia). Praca bliska stylowi warsztatu Rubensa, z którego uczniami Falck współpracował podczas pobytu w Amsterdamie. Stan dobry, na odwrocie nieaktualne pieczątki własnościowe. **Rzadkie.**
Lit.: E. Iwanoyko, Falck Polonus, s. 40, il. 42
(Patrz tablica XXVIII)

370. Falck Jeremiasz (1610-1677) – Cyklopi przygotowujący zbroję Achillesowi. 1655-1657 r. 1500,-

Miedzioryt; 40,0 x 35,0 (pl. 48,5 x 42,0)
Sygnowany na płycie: „**J. Falck Polonus sculp**."; „Migelangelo de Caravagio Inventor". Grafika według obrazu wielkiego malarza włoskiego baroku **Michelangela Caravaggio** (1573-1610), z kolekcji burmistrza Amsterdamu Gerarda de Reynsta (patrz poz. poprzednie). W XIX w. płyta była własnością kolekcjonera w Hildesheim, który w 1814 r. wykonał ponownie odbitki. Odbitka z początku XIX w. Podklejony górny margines, poza tym stan dobry.
Lit.: J. C. Block, Jeremias Falck, Danzig 1890, poz. 54
(Patrz tablica XXVIII)

371. Falck Jeremiasz (1610-1677) – Portret Daniela Dilgera, pastora ewangelickiego Kościoła Mariackiego w Gdańsku. 1648 r. 800,-

Miedzioryt; 30,0 x 20,5 (pl. 47,0 x 37,5)
Popiersie w owalnej ramie z napisem: „Daniel Dilgerus Gedanensis in patria evangelicus doctor et theologus ad annos L optime meritus nat: A: MDLXXII ob.: MDCXLV Martii". Pod kompozycją sygnatury J. Falcka i autora pierwowzoru malarskiego S. Wägenera. Odbitka XIX-wieczna. Stan bardzo dobry.
Lit.: Czapski, poz. 391, katalog zbiorów BN nie notuje.

374. J.B. Le Prince. Lampa polska. 1770-1771.

372. Falck Jeremiasz (1610-1677) – Portret generała duńskiego Hansa Schacka. 1662 r. 1200,-

Miedzioryt; 23,5 x 15,8 (pl. 28,2 x 18,9)
Popiersie w owalnej ramie z napisem: „Hans Schack serenissimi Daniae Norvegiae etc. Regis supremus belli imperator aetat LII an. MDCLXII". Poniżej portretu 2 czterowiersze w języku niemieckim i po łacinie, sławiące generała oraz dedykacja od Paula Tscherninga. Rycina sygnowana na płycie. Autorem portretu jest Karel van Mander III (1610-1672), malarz holenderski, pracujący na dworze w Kopenhadze. Rytował Jeremiasz Falck, który w czasie swoich podróży po Europie pracował m.in. w Kopenhadze (tamże przygotował wspaniały portret króla Danii, Fryderyka III). Odbitka XIX-wieczna.
Lit.: J. C. Block, Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke, s. 227-228, poz. 278

373. [Bacciarelli Marcello] – Portret Charlesa de Solier. Wg **Hansa Holbeina Młodszego**. 1757 r. 600,-

Miedzioryt; 35,7 x 26,0 (pl. 38,2 x 29,9)
Okazały, renesansowy portret francuskiego ambasadora w Londynie Charlesa de Solier, lorda de Morette (1480-1564), powstały podczas jego pobytu na dworze angielskim w latach 1534-1535. Namalowany przez Hansa Holbeina Młodszego (1497/8-1543), wybitnego malarza niemieckiego, pracującego na dworze króla Henryka VIII, uważanego za jednego z najlepszych portrecistów XVI w. W XVIII w. obraz znalazł się w Galerii Starych Mistrzów w Dreźnie, gdzie błędnie przypisano go Leonardowi da Vinci. W latach 50. XVIII w. na zlecenie króla przygotowano wydawnictwo „Recueil d'Estampes d'après les plus celèbres tableaux de la Galerie Royale de Dresde", zawierające graficzne powtórzenia obrazów największych mistrzów ze zbiorów drezdeńskich. **Szkice do grafik opracował m.in. Marcello Bacciarelli** (1731-1818), malarz pochodzenia włoskiego, związany później z dworem Stanisława Augusta Poniatowskiego. Oferowana grafika rytowana została przez **Jacoba Folkema** (1692-1767), sztycharza holenderskiego. Poniżej portretu sygnatury, opis po francusku i włosku, przedzielony kartuszem z herbami Wettynów, Orłem i Pogonią. Oferowana grafika to plansza nr 5 z tomu II monumentalnego wydawnictwa. Stan bardzo dobry, mocna odbitka.

375. D. Chodowiecki. Satyra na nieuczciwych wydawców. 1781.

374. Le Prince Jean Baptiste (1734-1781) – Lampa polska. Piec. („La Lampe Polonoise" oraz „Le Poële" – para grafik). 1770-1771 r. 1200,-

Akwatinty, akwaforty; 14,8 x 17,8 oraz 14,0 x 18,2 (przycięte do odcisku płyty)
Sygnowane na płycie: „Le Prince 1770" oraz „Le Prince 1771". Jean Baptiste Le Prince, francuski malarz i grafik, uczeń Bouchera, tworzył sceny historyczne, pejzaże i portrety. Uważany jest za twórcę nowej techniki graficznej – akwatinty, w której osiągnął mistrzostwo (szczególnie lawowanej). W latach 1758-1764 odbył podróż do Rosji, gdzie powstały jego najważniejsze prace, dokumentujące życie codzienne, zwyczaje, stroje. W jego dorobku pojawiają się także prace o tematyce polskiej – **oferowana rycina to najsławniejsza praca artysty z tej grupy, tzw. „Lampa polska",** ukazująca charakterystyczny sposób oświetlania wiejskich domów. Przedstawienie nawiązuje do opisów zawartych w dziele Aleksandra Gwagnina „Kronika Sarmacji europejskiej" z 1578 r. Druga z rycin ukazuje wnętrze chaty chłopskiej z dziećmi licznie zgromadzonymi przy piecu. Drobne zabrudzenia papieru, poza tym stan dobry. Ryciny zamontowane na jednej planszy. **Rzadkie.**
Lit.: E. Rastawiecki, Słownik rytowników polskich, Poznań 1886, s. 249, poz. 1,2
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

375. Chodowiecki Daniel (1726-1801) – Satyra na nieuczciwych wydawców („Werke der Finsternis"). 1781 r. 1200,-

Akwaforta; 18,0 x 25,3 (pl. 21,8 x 27,8)
Sygnowana na płycie: „D. Chodowiecki del. & sc. 1781". Rycina przygotowana przez cenionego grafika Daniela Chodowieckiego (1726-1801), urodzonego w Gdańsku, działającego w Berlinie. Wykonana na zamówienie berlińskiego wydawcy Himburga, jest satyrą na nieuczciwych wydawców (uczciwy wydawca rozbierany przez nieuczciwych, wobec śpiącej sprawiedliwości). Rycina Chodowieckiego posłużyła nieznanemu rytownikowi do przygotowania w 1794 r. pracy poświęconej 3 rozbiorowi Polski. Kompozycja odwrócona ukazywała króla Stanisława Augusta obdzieranego z szat przez

377. A. Zaleski. Z „Pamiętników" Paska. XIX w.

376. M. Płoński. Szlachcic. 1802.

Katarzynę II, wspieraną przez Fryderyka II i Józefa II, w obecności śpiącej sprawiedliwości, na tle bitwy, co mogło być nawiązaniem do wydarzeń Insurekcji Kościuszkowskiej. Stan dobry, mocna odbitka.
Lit: E. Łomnicka-Żakowska, Ryciny Daniela Chodowieckiego w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Warszawa 2007, s. 175, poz. 234, il.
(Patrz ilustracja)

376. Płoński Michał (1778-1812) – Szlachcic. 1802 r. 500,-

Akwaforta; 10,7 x 6,5 (pl. 12,1 x 7,7)
Sygnowana na płycie: „M. Płoński f. 1802". Pochodzi z teki „Recueil de 19 planches...", wydanej po raz pierwszy w 1802 r. w Amsterdamie, a następnie ponownie w 1805 r. w Paryżu (patrz poz. 446). Michał Płoński, uczeń Piotra Norblina, jest jednym z najciekawszych polskich grafików, kontynuujących tradycje rembrandtowskie. Stan dobry.
Lit.: W. Tatarkiewicz, Michał Płoński, Warszawa 1626, il.
(Patrz ilustracja)

377. Zaleski Antoni (1824-1885) **–** Pasek przed p. Straszewskim okazuje nad stawem talent swej wydry w łowieniu ryb. Obrazy z pamiętników J. C. Paska. XIX w. 400,-

Staloryt; 22,0 x 27,5 (pl. 24,5 x 33,0)
Scena z pamiętników Jana Chryzostoma Paska: „Poszliśmy z Panem Straszewskim nad staw i mówię Robak! Trzeba mi ryb dla gości, hul w wodę wydra poszła i wyniesła półmiskowego szczupaka, etc. et.". Poniżej przedstawienia tytuł oraz sygnatury artystów – według obrazu Antoniego Zaleskiego, znakomitego malarza, wieloletniego współpracownika J. K. Wilczyńskiego, rytował Adolphe Audibran (1810-?), malarz i grafik francuski, wystawiający w Paryżu w połowie XIX w. Ponad ryciną napis: „Album Wileńskie". Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

378. Matejko Jan (1838-1893) – Szkic ołówkiem do obrazu „Ślub Kazimierza Jagiellończyka i arcyksiężniczki austriackiej Elżbiety Habsburskiej". 1890 r. 8500,-

Ołówek, papier; 32,0 x 24,0 (w świetle oprawy)
Rysunek sygnowany ołówkiem: monogram wiązany „JM" oraz data „1890". Po stronie lewej szkic postaci męskiej (Kazimierza Jagiellończyka) i napis „Do Zaślubin", po prawej szkic kompozycji wielo-

381. Z kolekcji W. Potockiego. Ok. 1779.

postaciowej. Na odwrocie oprawy odręczny wpis piórem: „Szkice Jana Matejki do obrazu „Zaślubiny Jana Kazimierza" (sic!). Na szkicu lewym w głębi naszkicowany obraz. Kupiono dnia 1.X.941 (?) od zięcia Matejki Prof. Józefa Unierzyskiego" (poniżej podpis nieczytelny). Józef Unierzyski (1863-1948) – malarz, profesor SSP w Krakowie, uczeń i zięć Jana Matejki (mąż Heleny (1867-1932), malarki i rzeźbiarki). Obraz olejny, namalowany na desce w 1890 r., stanowił prezent ślubny dla arcyksiężnej Marii Walerii, córki cesarza Franciszka Józefa, podarowany przez Galicyjski Komitet Krajowy. Obecnie uznawany za zaginiony, po raz ostatni odnotowany w 1929 r. (sprzedany za 5 000 dolarów w Krakowie przez hrabinę Lonvay, wdowę po arcyksięciu Rudolfie). Szkic nie wymieniony w katalogu K. Sroczyńskiej „Jan Matejko. Obrazy olejne", Warszawa 1993. Pokazuje w sposób nieco odmienny postacie z obrazu olejnego, który przedstawiał moment wymiany obrączek przed błogosławiącym kardynałem Zbigniewem Oleśnickim. Stan dobry, oprawiony w głębokie passe-partout i złoconą ramę.
(Patrz tablica XXVIII)

379. Redlich Henryk (1838-1884) – „Stańczyk". Według **J. Matejki**. 1886 r. 500,-

Miedzioryt; 31,0 x 42,5 (pl. 47,0 x 56,5)
Jedna z ostatnich prac w dorobku Henryka Redlicha, uznawanego za jednego z najlepszych interpretatorów dzieł Jana Matejki. Artysta pochodzenia żydowskiego, urodzony w Warszawie, wychowany we Wrocławiu, wykształcony w Dreźnie i Monachium, przez wiele lat pracował zagranicą. Współpracował z warszawskim oraz krakowskim TZSP, dla których wykonywał sztychowane reprodukcje dzieł uznanych malarzy. Miedzioryt według obrazu „Stańczyk" Jana Matejki (wystawionego po raz pierwszy w 1863 r. w Krakowie, obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie) planowano wydać w 1883 r., jednak postępująca choroba artysty uniemożliwiła te plany. Redlich wyrytował głowę Stańczyka oraz zaznaczył resztę kompozycji na płycie, ukończonej już po jego śmierci. Poniżej przedstawienia tytuł, sygnatury, pozwolenie cenzury, informacja iż „Oryginał jest własnością P. Michała Józefowicza w Warszawie" oraz napis: „Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem Członkom Swoim za rok 1886". Po konserwacji, dorobione marginesy.
Lit.: SAP, t. VIII, s. 274

380. Łopieński Ignacy (1865-1944) – „Shylock i Jessyka". Wg **M. Gottlieba**. 1300,-

Akwaforta; 50,5 x 38,0 (pl. 69,5 x 55,0)
Sygnowana na płycie (w obrębie obrazu): „M. Gottlieb 1876 Op. I", „Drohobycz". Stan przedliterowy, przed położeniem napisów. Rycina powstała według jednego z najważniejszych dzieł w dorobku Maurycego Gottlieba (1856-1879), wybitnego malarza żydowskiego pochodzenia, ulubionego ucznia Matejki. Obraz, zaginiony w czasie II wojny światowej, powstał w 1876 r. w czasie pobytu artysty na studiach w Monachium. Scena jest ilustracją do „Kupca weneckiego" Szekspira. Kompozycja, wystawiona po raz pierwszy w 1877 r. we Lwowie w Szkole Przemysłowej, następnie w Warszawie, zyskała duże uznanie i została przeniesiona na dzieło graficzne przez Ignacego Łopieńskiego, grafika, medaliera, malarza, ze znanej warszawskiej rodziny brązowników. Łopieński, wykształcony w Warszawie, Paryżu i Monachium, uprawiał głównie grafikę reprodukcyjną. Jego prace według obrazów m.in. A. Bilińskiej, J. Matejki, J. Fałata, cieszyły się dużą popularnością. Artysta położył duże zasługi zwłaszcza dla rozwoju techniki akwaforty. Na odwrocie stempel: „Spuścizna artystyczna śp. Ignacego Łopieńskiego". Zaplamienie lewego, dolnego narożnika (bez szkody dla kompozycji), niewielkie uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
Lit: SAP, t. II, s. 428.
(Patrz tablica XXVIII)

---

381. [Potocki Wincenty] – „Vue de Landeck" (Pejzaż tyrolski). Ryt. **F. Déquevauviller**. Ok. 1779 r. 1500,-

Akwaforta, miedzioryt; 34,5 x 46,0 (w świetle oprawy)
Sielski, idealizowany pejzaż, z przedstawieniem średniowiecznego zamku Landeck w austriackim Tyrolu. Poniżej widoku tytuł oraz **przedzielona tarczą herbową z Pilawą dedykacja** w języku francuskim autora ryciny **dla właściciela obrazu – Wincentego Potockiego** (1740-1825), podkomorzego koronnego, właściciela m.in. Brodów, Zbaraża oraz Niemirowa. Potocki znany był jako wielki miłośnik sztuki i kolekcjoner, w swych pałacach w Niemirowie, Kowalówce oraz Warszawie (na Lesznie) zgromadził wiele wysokiej klasy dzieł sztuki oraz cenną bibliotekę. W czasie licznych pobytów w Paryżu dokonywał zakupów obrazów, rzeźb, grafik, numizmatów oraz książek. Rycina powstała według obrazu **Heinricha Carla Brandta** (1724-1787), malarza austriackiego. Rytował François Déquevauviller (1745-1807), grafik francuski, współpracujący przy wielu znaczących publikacjach ilustrowanych końca XVIII w. Grafika (wraz ze stanowiącym pendant pejzażem włoskim) opisywana była przez prasę paryską w 1779 r. Równomierne zażółcenie papieru, poza tym stan dobry. Oprawiona w ramę.
(Patrz ilustracja)

382. [Zimorodki] – „Der gemeine Eisvogel". Ryt. **J. K. Susemihl**. Ok. 1820 r. 500,-

Miedzioryt, ręcznie kolorowany; 34,0 x 25,0 (pl. 38,0 x 30,0)
Wizerunek pary zimorodków autorstwa Johanna Conrada Susemihla (1767-1846), niemieckiego rysownika i grafika, który zasłynął jako autor znakomitych, wiernie oddających naturę wizerunków ptaków Europy i prowincji nadbałtyckich. Rycina powstała według szkicu jego brata Johanna Theodora (1772-1848). Stan dobry.

XX WIEK

383. Bartłomiejczyk Edmund (1885-1950) – „Hucuł z koniem". 1932 r. 700,-

Drzeworyt barwny; 24,3 x 19,0 (26,0 x 21,0 w świetle p-p)
Sygnowany ołówkiem: „Edmund Bartłomiejczyk 1932" oraz monogramem na klocku. Praca jednego z najwybitniejszych grafików polskich okresu międzywojennego Edmunda Bartłomiejczyka. Artysta od 1926 r. objął pierwszą w Polsce katedrę Grafiki Użytkowej w Szkole Sztuk Pięknych. Pozostawił po sobie około 80 drzeworytów, w tym charakterystyczne dla niego drzeworyty wielobarwne. Tematyka jego prac często związana była z Huculszczyzną oraz Podhalem. Stan dobry. Oprawiony w ramę 43,5 x 37,0 cm.

384. Berlewi Henryk (1894-1967) – Mechanofaktura biało-czerwono-czarna. 1924-1961 r. 3000,-

385. A. Bunsch. Piszące dziecko. 1930.

Technika własna, litografia barwna; 60,5 x 49,0 (w świetle ramy)
Sygnowana ołówkiem: „H. Berlewi 1924-1961" oraz „32/200". Jedna z najważniejszych prac czołowego artysty awangardowego okresu międzywojennego w Polsce. W latach 20. artysta zetknął się w Berlinie ze środowiskiem twórców awangardowych, pod wpływem których opracował nowatorską teorię mechanofaktury. Od 1928 r. zamieszkał w Paryżu, gdzie poświęcił się malarstwu portretowemu. Do zasad mechanofaktury powrócił w 1957 r., stając się prekursorem op-artu. Powtórzenie kompozycji powstałej w 1924 r. (gwaszu, obecnie w zbiorach Muzeum Sztuki w Łodzi). Stan dobry, oprawiona w ramę 62,5 x 51,0 cm.
(Patrz tablica XXX)

385. Bunsch Adam (1896-1969) – Piszące dziecko (portret syna). 1930 r. 1200,-

Pastel na papierze; 31,0 x 47,0 cm
Sygnowany: „Bunsch 1930". Adam Bunsch, malarz, grafik, pedagog i dramatopisarz, związany z Krakowem, gdzie studiował pod kierunkiem J. Mehoffera. Jego spuścizna jest bardzo bogata i różnorodna, poza malarstwem olejnym i rysunkiem, zajmował się także grafiką (tworzył inspirowane sztuką japońską drzeworyty barwne), a po II wojnie św. projektował witraże. Szczególne miejsce w twórczości Bunscha zajmują portrety, zwłaszcza dzieci artysty, malowane w okresie międzywojennym, przez krytyków interpretowane jako wyraz afirmacji życia i sposób reakcji na traumatyczne przeżycia I wojny światowej. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

386. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) – „Dom Pod Pelikanem". 1938 r. 600,-

Drzeworyt; 16,3 x 11,0 (pl. 32,0 x 24,8)
Sygnowany na klocku monogramem: „TCS". Widok wzniesionej w XVII w. kamienicy na rogu Placu Zamkowego i ulicy Piwnej (Kamienicy Pod Pelikanem) na warszawskim Starym Mieście. Praca z ostatniego okresu twórczości artysty. M. Grońska zwraca szczególnie uwagę na sposób opracowania chmur i nieba przez artystę i określa dzieło jako „piękny drzeworyt". Stan dobry.
Lit.: M. Grońska, Tadeusz Cieślewski syn, Wrocław 1962, s. 58, 143, poz. 281

387. S. Cygler. Most. Okres międzywojenny.

387. Cygler Samuel (1898-1943) – Most. Okres międzywojenny. 800,-

Akwaforta; 12,5 x 16,0 (pl. 19,7 x 23,0)
Sygnowana ołówkiem: „S. Cygler". Samuel Cygler, popularny w okresie międzywojennym malarz i grafik pochodzenia żydowskiego, członek ugrupowania „Jung Idysz". Uczył się w Krakowie, początkowo pod kierunkiem T. Axentowicza, a następnie W. Weissa. Grafikę zaczął uprawiać podczas studiów w Hamburgu, uprawiał różne techniki – drzeworyt, litografię, techniki metalowe. Przez większą część życia związany z Będzinem, gdzie stworzył m.in. dekorację malarską tamtejszej synagogi. Jego prace, głównie o tematyce żydowskiej, były wielokrotnie nagradzane i wystawiane. Jego spuścizna obecnie obejmuje jedynie 70 prac – obrazów olejnych, akwarel i grafik (z których większość znajduje się w Muzeum Zagłębia w Będzinie). Stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

388. Dawski Stanisław (1905-1990) – Głowa dziewczyny. Poł. XX w. 1000,-

Monotypia; 24,5 x 19,0 (pl. 36,0 x 26,5)
Sygnowana odręcznie: „Dawski" oraz monogramem na płycie. Charakterystyczna dla grafika praca – główka kobieca. Stanisław Dawski, artysta bardzo wszechstronny, odegrał znaczącą rolę w dolnośląskim środowisku artystycznym. Po 1945 r. związany z PWSSP we Wrocławiu, której był wieloletnim rektorem. Ostatnie lata życia spędził ponownie w Warszawie. Poza obrazami olejnymi oraz grafiką warsztatową tworzył rzeźby, prace w szkle i ceramice. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

389. Dąbrowski Henryk (1927-2006) –„Lublin". 1950 r. 2000,-

Akwarela, ołówek na kartonie; 48,0 x 39,0 cm
Sygnowana tuszem: „Henryk Dąbrowski 1950". Zaułek Starego Miasta w Lublinie. Dekoracyjna akwarela wybitnego rysownika, profesora Henryka Dąbrowskiego, wieloletniego kierownika Zakładu Rysunku, Malarstwa i Rzeźby na Politechnice Warszawskiej. Artysta uznawany jest za współtwórcę War-

388. St. Dawski. Głowa dziewczyny. Poł. XX w.

390. Pomnik Czarnieckiego w Tykocinie. 1973.

szawskiej Szkoły Rysunku. Współpracował także przy odbudowanie zabytków Kazimierza, który stał się jednym z ulubionych tematów jego prac. Na odwrocie szkic architektoniczny. Niewielkie uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXX)

390. Dąbrowski Henryk (1927-2006) – Pomnik Stefana Czarnieckiego w Tykocinie. 1973 r. 2500,-

Rysunek (tusz, kredka, akwarela, węgiel); 65,0 x 48,0 cm
Sygnowany długopisem: „Henryk Dąbrowski 1973". Widok pomnika hetmana Stefana Czarnieckiego, stojącego na rynku w Tykocinie – pomnik ten uznawany jest za jeden z najstarszych monumentów świeckich w Polsce**,** wzniesiony został w 1763 r. przez prawnuka hetmana Jana Klemensa Branickiego. Czarniecki, od 1661 r. właściciel dóbr tykocińskich, odbudował miasteczko po zniszczeniach potopu i dał początek jego świetności. Niewielkie ślady po taśmie klejącej na marginesie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

391. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Przygody jeża spod miasta Zgierza". Ok. 1984 r. 800,-

Akwarela, tusz; 19,4 x 21,3 cm
Ilustracja do bajki Wandy Chotomskiej „Przygody jeża spod miasta Zgierza", napisanej w 1964 r. („Chcę mieć kilka zacnych ciotek, żeby ciotki zapraszały mnie na plotki i szarlotki"). Przygody jeża poszukującego rodziny były kilkakrotnie ilustrowane i wydawane; oferowana ilustracja znalazła się na str. 7 wydania „Naszej Księgarni" z 1984 r. Dzięki tej bajce jeż stał się symbolem miasta Zgierza, a samą autorkę w 2003 r. nagrodzono honorowym obywatelstwem miasta. Autor pracy - Jerzy Flisak był jednym z najpopularniejszych polskich ilustratorów. Zajmował się grafiką użytkową, rysunkiem satyrycznym, współpracował z wieloma czasopismami i wydawnictwami. Stan dobry. Na odwrocie stempel wydawniczy.
(Patrz ilustracja)

392. Gielniak Józef (1932-1972) – Żona artysty. 1956 r. 2400,-

Linoryt; 25,3 x 16,3 (pl. 29,8 x 21,0)

391. J. Flisak. Przygody jeża spod miasta Zgierza. Ok. 1984.

Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „J. Gielniak". Bardzo rzadka, wczesna praca artysty, z okresu jego nauki pod kierunkiem S. Dawskiego. Józef Gielniak uważany jest za jednego z najwybitniejszych i najoryginalniejszych polskich grafików XX w. Urodzony w polskiej rodzinie we Francji, tam zaczynał swoją edukację artystyczną. Do Polski powrócił w 1950 r., jednak jego plany dalszych studiów pokrzyżowała choroba. Ciężko chory na gruźlicę zamieszkał w sanatorium Bukowiec koło Kowar. Od 1956 r. uczył się indywidualnie pod kierunkiem profesora Dawskiego (z PWSSP we Wrocławiu). Mimo oddalenia od centrów artystycznych uczestniczył w licznych wystawach, uzyskując wyróżnienia. Jego dorobek obejmuje jedynie 65 prac, są one wysoko cenione przez krytyków i zbieraczy. Lewy górny narożnik marginesu uzupełniony (bez szkody dla grafiki), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie**.

393. Gielniak Józef (1932-1972) – „Kowary I". 1957 r. 2400,-

Linoryt na bibułce; 18,0 x 23,5 (pl. 27,0 x 32,2)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „Kowary I"; „linoryt 57 r."; „J. Gielniak". Na dolnym marginesie pieczątka (uzupełniana ręcznie): „Centralne Biuro Wystaw Artystycznych Wrocław. Wystawa Ziem Nadodrzańskich we Wrocławiu. Rok 1959". Praca z wczesnego okresu twórczości Gielniaka, kiedy kształcił się pod kierunkiem profesora Stanisława Dawskiego z PWSSP we Wrocławiu. Pierwsze linoryty artysty pozostawały jeszcze wierne rzeczywistości - stopniowo dopiero poznawał możliwości linorytu i dochodził do własnego, odrębnego języka wypowiedzi artystycznej. Oferowana praca to artystyczna wizja miasteczka dolnośląskiego, w którym Gielniak spędził niemal całe dorosłe życie. Stan bardzo dobry. **Rzadkie**.
Lit.: M. Hermansdorfer, Józef Gielniak. Muzeum Narodowe we Wrocławiu 2006, s. 86, poz. 4, il. s. 8
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

394. Grabiański Janusz (1929-1976) – Projekt plakatu reklamowego LOT-u. 1972 r. 3000,-

Akwarela, gwasz; 51,0 x 37,0 (cała plansza)
Sygnowana tuszem: „Grabiański". Jedna z najbardziej znanych prac w dorobku artysty – projekt plakatu reklamowego dla Polskich Linii Lotniczych LOT, przedstawiający spaniela wyglądającego z podróżnej torby. Praca zawiera w pełni elementy charakterystyczne dla stylu Grabiańskiego – lekkość w operowaniu techniką akwareli, żywą barwę, rysunek podkreślający wdzięk malowanych postaci

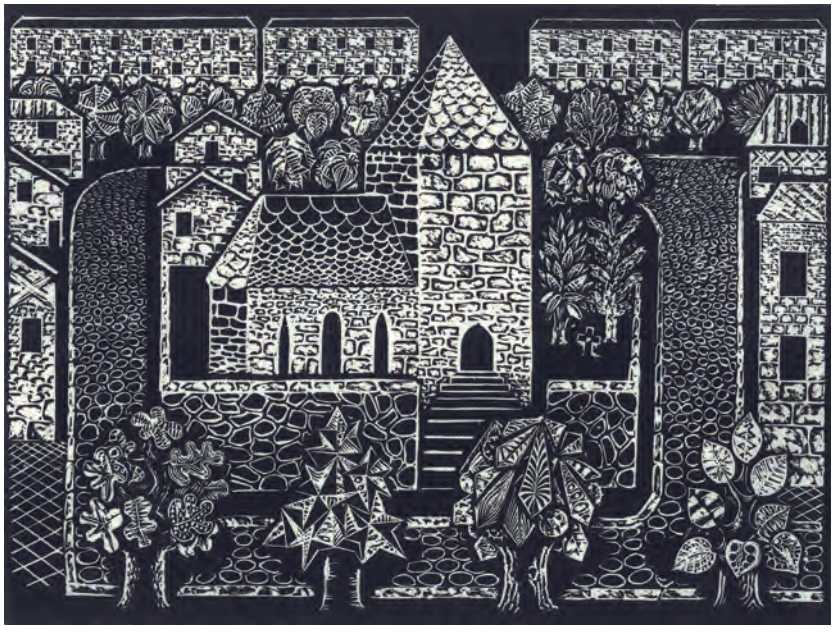

393. J. Gielniak. Kowary I. 1957.

zwierząt. Projekt ten został wykorzystany do wydania plakatu, pocztówki i wywieszki (na odwrocie naklejone karty z akceptacją do druku oraz liczne notatki redakcyjne). Bardzo dekoracyjne. Drobne uszkodzenia krawędzi, niewielkie ubytki farby.
(Patrz tablica XXX)

395. Grabiański Janusz (1929-1976) – Tomek Sawyer. Ok. 1975 r. 800,-

Technika własna (akwarela, tusz, gwasz); 28,5 x 21,0 cm
Ilustracja do klasycznej powieści dla młodzieży, napisanej w 1876 r. przez Marka Twaina. Janusz Grabiański przygotował oprawę graficzną „Przygód Tomka Sawera", które w latach 1975-1976 ukazały się w kilku krajach europejskich (m.in. Holandii, Francji, Hiszpanii). Artysta, cieszący się uznaniem także poza Polską, współpracował wówczas z międzynarodowymi wydawnictwami, publikującymi głównie jego ilustracje do książek dla dzieci w całej Europie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

396. Grabiański Janusz (1929-1976) – Lew i mysz. 800,-

Technika własna (akwarela, tusz, gwasz); 28,0 x 41,0 cm
Akwarela jednego z najwybitniejszych polskich ilustratorów bajek i książek dla dzieci, m.in. baśni braci Grimm, Andersena i elementarza Mariana Falskiego. Stan dobry.

397. Grabiański Janusz (1929-1976) – Kot. Lata 60.-70. XX w. 1200,-

Tusz, akwarela; 24,0 x 20,3 cm
Z serii mistrzowskich przedstawień zwierząt. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

398. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Wenecja – wejście do Pałacu Dożów". 1910 r. 1500,-

Ceratoryt ręcznie kolorowany; 32,0 x 18,5 (w świetle oprawy)
Sygnowany na płycie: „Jabłczyński 910". Feliks Jabłczyński był jednym z najciekawszych polskich

395. J. Grabiański. Tomek Sawyer. Ok. 1975.

397. J. Grabiański. Kot. Lata 60.-70. XX w.

artystów; grafiką zaczął się zajmować od ok. 1907 r. dzięki przyjaźni z J. Pankiewiczem. Przeprowadzał liczne eksperymenty technologiczne, opracowując własne techniki, z których najbardziej charakterystyczną jest ceratoryt. W jego twórczości szczególne miejsce zajmują widoki architektoniczne, w tym wiele poświęconych zabytkom Włoch. Jak pisano już w epoce: „Jabłczyński umie z murów dobywać duszę; jego ogrody stare, mosty, opowiadając o swej przeszłości, smucą się lub skrzą wesołością, tęsknią, pragną, żyją przeszłością i czasem obecnym" (I. Kossowska, s. 132). Stan dobry, oprawiona w ramę (na odwrocie naklejka łódzkiego zakładu M. Likermana).
Lit.: I. Kossowska, Narodziny polskiej grafiki artystycznej 1897-1917, Kraków 2000, s. 132, il. 138.
(Patrz tablica XXX)

399. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Zamek". 1920 r. 600,-

Ceratoryt kolorowany; 23,3 x 16,0 (32,0 x 22,5 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem: „F. Jabłczyński 920" oraz „Zamek". Widok Placu Zamkowego w Warszawie w kształcie z początków polskiej niepodległości (z istniejącą jeszcze wówczas bramą oraz zielenią przed neoklasycystyczną fasadą Zamku). Równomierne zażółcenie papieru, poza tym stan dobry.

400. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Łazienki". 1921 r. 600,-

Ceratoryt kolorowany; 19,0 x 22,8 (24,5 x 33,5 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem: „F. Jabłczyński 921" oraz „Łazienki". Widok Pałacu na Wodzie w Warszawie, od strony Teatru na Wyspie. Równomierne zażółcenie papieru, poza tym stan dobry.

401. Jabłoński Mieszko (Mieczysław) (1892-1965) – „Św. Michał". 1921 r. 700,-

Drzeworyt; 30,0 x 20,0 (pl. 31,5 x 21,0)
Mieszko Jabłoński, malarz i grafik, uczeń J. Malczewskiego na Akademii krakowskiej, następnie studia we Francji i Włoszech. Związany z Krakowem, pracował na tamtejszej ASP. Malował głównie obrazy olejne i akwarele (pejzaże, martwe natury, akty), **jego prace graficzne należą do rzadkości**. Po konserwacji.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

402. Jettmar Rudolf (1869-1939) – „Aurora". XIX/XX w. 500,-

Akwaforta, akwatinta; 12,0 x 9,0 (pl. 18,0 x 14,0)

401. M. Jabłoński. Św. Michał. 1921.

402. R. Jettmar. Aurora. XIX/XX w.

Sygnowana ołówkiem: „Rudolf Jettmar" oraz monogramem na płycie. Utrzymana w stylu wiedeńskiej Secesji grafika, przedstawiająca Aurorę (Jutrzenkę), rzymską boginię świtu. Rudolf Jettmar – malarz, rysownik i grafik austriacki polskiego pochodzenia (urodzony w Zawodziu koło Tarnowa). Życiem i twórczością związany z Wiedniem, w latach 1910-1936 profesor tamtejszej Akademii, od 1898 r. członek „Wiedeńskiej Secesji". Uważany jest za jednego z najważniejszych przedstawicieli europejskiego symbolizmu. Malował obrazy olejne oraz tworzył grafiki, głównie akwaforty. Do jego najważniejszych prac należą cykle ilustrujące „Raj utracony" Miltona oraz „Kaina" Byrona. W 1900 r. artysta został wyróżniony na Wystawie Światowej w Paryżu. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

403. [Momus – kabaret warszawski] – Zespół karykatur. **M. Gajewski – Ostoja (Mir)** oraz **J. Szwajcer (Jotes).** 1908-1912 r. 2400,-

Zespół 11 rysunków (węgiel, kredka, tusz, pastel, ołówek); karty (średnio o wym. 20,0 x 16,0), wklejone do albumu (20,0 x 30,0; oprawa pap.)
Na pierwszej karcie odręcznie napisane: „Elita Kabaretu „Momus" warszawski 1908-1912. Zbiór karykatur „Mira". Własność Stefana Mieleniaka (?)". Album zawiera 10 karykatur, wykonanych w różnych technikach, sygnowanych „Mir". Każda postać opisana – rysunki przedstawiają najważniejsze postacie związane z warszawskim kabaretem „Momus": Władysław Jastrzębiec – Zalewski (pisarz dramaturg); Czesław Kaden (aktor komediowy); Zygmunt Kawecki (pisarz – satyryk); Jan St. Mar; Konrad Tom (literat); Zygmunt Trojanowski; Alfred Lubelski (muzyk); Adam Elertowicz; Arnold Szyfman (muzyk-aktor); St. Mrozińska (aktorka). Autorem rysunków jest Mirosław Gajewski – Ostoja (1867-1931), malarz, karykaturzysta i dziennikarz. Artysta specjalizował się głównie w karykaturach portretowych osób ze środowiska artystyczno-literackiego ówczesnej Warszawy. Współpracował także z pierwszym warszawskim kabaretem „Momus", który działał w latach 1908-1910 w restauracji „U Stępka" na ul. Wierzbowej. W kabarecie tym, założonym przez przyszłego dyrektora Teatru Polskiego Arnolda Szyfmana, występowali aktorzy różnych pokoleń, teksty pisali m.in. Boy Żeleński, Adolf Nowaczyński. Ostatnia karykatura, sygnowana „Jotes" – jej autorem jest ceniony karykaturzysta okresu międzywojennego Jerzy Szwajcer (1892-1967). Każda karta z ochronną folią, kilka ostatnich kart pustych. Stan dobry.
(Patrz ilustracje)

403. Kabaret „Momus”. Zespół karykatur. 1908-1912.

404. Mrożewski Stefan (1894-1975) – „Złożenie do grobu”. 1929 r. 600,-

Drzeworyt; 15,0 x 17,0 (pl. 28,0 x 21,7)
Sygnowany ołówkiem: „Stefan Mrożewski Paris 1929”, „83/100” oraz monogramem wiązanym na klocku „MS”. Praca wybitnego grafika polskiego, „czarodzieja rylca”, Stefana Mrożewskiego. Po studiach w Poznaniu, Krakowie i Warszawie (u Wł. Skoczylasa) podróżował i pracował w różnych krajach Europy. Po II wojnie światowej, spędzonej w Polsce, zamieszkał w Stanach Zjednoczonych. W okresie międzywojennym tworzył drzeworyty, po 1945 r. także malarstwo ścienne i ceramikę. Oferowana grafika powstała w 1929 r. podczas pobytu artysty w Paryżu. Stan dobry.
Lit.: Czarodziej rylca, katalog wystawy BN w Warszawie, 2004, s. 73, poz. 36, il. 23

405. Skoczylas Władysław (1883-1934) – Profil Janosika. 1923 r. 750,-

Drzeworyt na tincie; 21,5 x 21,5 (pl. 37,0 x 27,0)
Jedna z najbardziej znanych prac Władysława Skoczylasa – niezwykle zasłużonego dla rozwoju polskiej grafiki I połowy XX w. Skoczylas, mieszkając i pracując w Zakopanem, zetknął się z folklorem góralskim, który stał się dla niego ważnym źródłem inspiracji. Rycina stanowiła: „Dodatek artystyczny do zeszytu gwiazdkowego „Tygodnika Ilustrowanego” (zachowana bibułka ochronna). Stan dobry.
Lit.: T. Cieślewski syn, Władysław Skoczylas, Warszawa 1934, s. 109, poz. 49

406. Uniechowski Antoni (1903-1976) – „Poczet królów polskich”. 500,-

Rysunek – tusz, papier; 8,5 x 13,5 (pl. 15,0 x 22,0)
Finezyjna, pełna poczucia humoru wizja pocztu królów Polski w miniaturze, dzieło wybitnego ilustratora i rysownika Antoniego Uniechowskiego. W latach 20. XX w. studiował w SSP w Warszawie (pod kierunkiem K. Tichego i W. Jastrzębowskiego). Już przed wojną zajmował się sztuką użytkową, projektował plakaty, scenografie, współpracował z prasą i licznymi wydawnictwami. Sławę przyniosły mu ilustracje do klasycznych dzieł literatury, m.in. Bolesława Prusa, Henryka Sienkiewicza, Stefana Żeromskiego. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

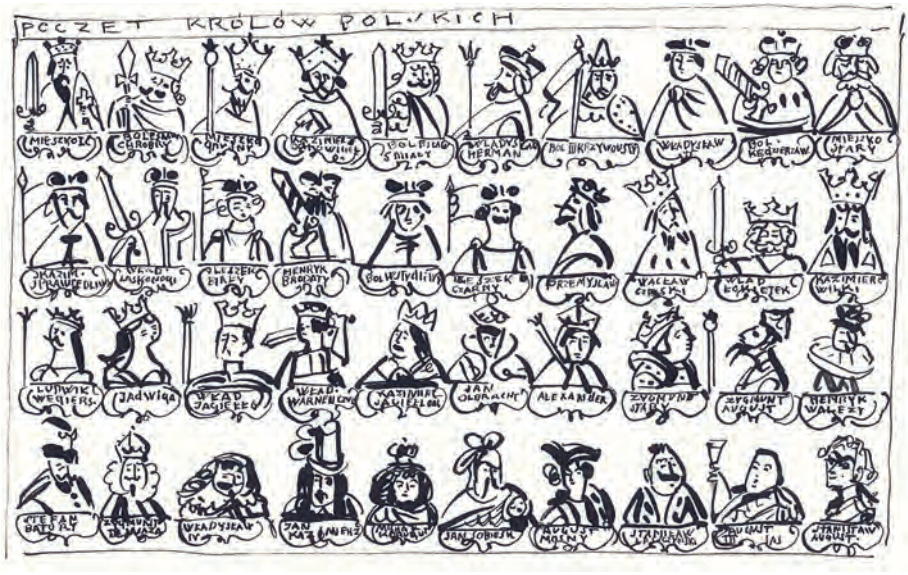

406. A. Uniechowski. Poczet królów polskich. XX w.

407. Uniechowski Antoni (1903 -1976) - Projekt karty tytułowej menu restauracyjnego. 500,-

Rysunek – tusz, akwarela; 29 x 21 cm
Przedstawia kucharza, trzymającego rożen z kurczakami, stojącego pomiędzy czterema rozpalonymi piecami. Duży wolny kartusz na wpisanie nazwy restauracji. Antoni Uniechowski - popularny ilustrator wielu książek, znany z charakterystycznego lekkiego i swobodnego rysowania scen rodzajowych. Stan dobry.

408. Walentynowicz Marian (1896-1967) – Warszawa walcząca. 1500,-

Technika własna; 23,0 x 15,0 cm
Sygnowana: „M. Walentynowicz". Praca ukazująca Syrenkę warszawską walczącą z hitlerowską swastyką powstała prawdopodobnie podczas okupacji, utrzymana jest w stylu tworzonych przez artystę ilustracji książkowych (np. „Nocny sygnał" J. Meissnera). Wykonana techniką drapania na specjalnym, pokrytym tuszem papierze (na odwrocie angielskie znaki firmowe), podmalowana białą temperą. Marian Walentynowicz – prekursor polskiego komiksu, ceniony ilustrator, pisarz i architekt. Studiował na Politechnice Warszawskiej, następnie pracował jako pedagog, jednocześnie od lat 20. współpracował z warszawskimi czasopismami. Nawiązał także współpracę z Kornelem Makuszyńskim, z którym stworzył niezapomniane „Przygody Koziołka Matołka" oraz „Awantury i wybryki małej małpki Fiki-Miki". W okresie II wojny światowej artysta przebywał na emigracji, pełnił funkcję korespondenta wojennego przy I Dywizji Pancernej gen. Maczka. Zaprojektował wówczas odznakę Cichociemnych. Stan dobry.

409. Walentynowicz Marian (1896-1967) – Uliczka przedwojennego miasteczka (Sztetl). 1500,-

Rysunek (tusz na papierze); 32,0 x 32,0 cm
Charakterystyczna drewniana zabudowa i brukowana uliczka, w oddali sylwetki rozmawiających Żydów. Na odwrocie nalepka Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie (powstałego w 1949 r.), wypełniona ołówkiem (tytuł nieczytelny) oraz **sygnatura ołówkiem**. Stan dobry, naklejony na karton 35,0 x 35,0 cm
(Patrz ilustracja)

409. M. Walentynowicz. Uliczka. XX w.

410. J. Wilkoń. Na tematy wschodnie (tusz).

410. Wilkoń Józef (ur. 1930) – Z cyklu „Na tematy wschodnie". 1963 r. 500,-

Tusz, akwarela, gwasz; 26,5 x 28,5 cm
Sygnowany tuszem: „Wilkoń 1963". Józef Wilkoń, jeden z najciekawszych polskich ilustratorów XX w., studiował historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych (dyplom w 1955 r.). Po przeprowadzce do Warszawy zajął się przede wszystkim ilustracją książkową. Współpracował z wieloma wydawnictwami, m.in. Naszą Księgarnią, Czytelnikiem, Ruchem oraz od 1963 r. z zagranicznymi. Jest autorem oprawy plastycznej ponad 100 książek dla dzieci i dorosłych oraz 60 pozycji zagranicznych. Laureat wielu prestiżowych nagród, często wystawiał (ostatnio w 2006 r. w Zachęcie), a jego prace są cenione i zbierane na całym świecie (szczególnie w Japonii). Stan dobry.
Lit.: Polska ilustracja książkowa, Warszawa 1964, il. s. 151 (inna pozycja z tej serii)
(Patrz ilustracja)

411. Żurawski Władysław (1888-1963) – „Kosiarze". 1934 r. 800,-

Drzeworyt na bibułce, ręcznie kolorowany; 19,5 x 17,5 (20,5 x 18,5 w świetle p-p)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „W. Żurawski 1934"; „Kosiarze (drzeworyt)" oraz monogramem „ŻW" na klocku. Władysław Żurawski – malarz, grafik, ilustrator i pedagog, wykształcony w krakowskiej ASP, w okresie międzywojennym związany z Sokolem w województwie lwowskim. Od 1928 r. artysta zajął się przede wszystkim twórczością graficzną, wiele wystawiał, odnosząc sukcesy. Lata 1930-1939 uważane są za najlepsze w jego dorobku, zaś szczególne miejsce zajmują w nim prace związane z folklorem huculskim. Oferowany drzeworyt powstał w 1930 r., następnie był kilkakrotnie wystawiany; odbitka z 1934 r. Drobne zabrudzenia marginesu, poza tym stan dobry. Oprawiony w ramę 32,0 x 30,0 cm
Lit.: I. Rylska, Katalog zbiorów Gabinetu Grafiki. Muzeum Narodowe we Wrocławiu 1983, s. 204, poz. 670

412. Żurawski Władysław (1888-1963) – „Luty". 1930 r. 600,-

Drzeworyt na bibułce, ręcznie kolorowany; 24,3 x 20,1 (pl. 28,5 x 23,5)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „W. Żurawski 1930" oraz monogramem „ŻW" na klocku. Przedstawienie świętego Macieja (którego święto obchodzono 24 lutego), w stylizowanym huculskim stroju, poniżej napis: „Św. Maciej zimy (!) traci lub bogaci". Plansza druga z teki „Dwanaście miesięcy w przypowieściach ludowych", przygotowanej w latach 1928-1929. Teka ta uznawana jest za jedno z największych osiągnięć artysty. Równomierne zażółcenia, naklejona na większą kartę.
Lit.: I. Rylska, Katalog zbiorów Gabinetu Grafiki. Muzeum Narodowe we Wrocławiu 1983, s. 200, poz. 643
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

412. W. Żurawski. Luty. 1930.

413. W. Żurawski. Marzec. 1930.

413. Żurawski Władysław (1888-1963) – „Marzec". 1930 r. 600,-

Drzeworyt na bibułce, ręcznie kolorowany; 24,3 x 20,0 (pl. 28,1 x 22,0)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „W. Żurawski 1930" (nieco zatarte) oraz monogramem „ŻW" na klocku. Scena Zwiastowania (świętowanego 25 marca), stylizowana w stylu folkloru huculskiego. Poniżej napis: „Na Zwiastowanie zlatują się bocianie". Plansza trzecia z teki „Dwanaście miesięcy w przypowieściach ludowych", przygotowanej w latach 1928-1929. Równomierne zażółcenie papieru, poza tym stan dobry. Patrz poz. poprzednia.
Lit.: I. Rylska, Katalog zbiorów Gabinetu Grafiki. Muzeum Narodowe we Wrocławiu 1983, s. 200, poz. 6434
(Patrz ilustracja)

EKSLIBRISY SŁAWNYCH BIBLIOTEK

414. [Biblioteka Sienieńskich] – Ekslibris. Pocz. XVIII w. 1200,-

Miedzioryt; 9,2 x 14,8 cm
Herb Dębno z klejnotem, w bogato dekorowanym kartuszu. Powyżej na wstędze napis: „Insignia de Sienno Sienienscіorum" oraz „Dębno". Sygnowany na płycie: „Scotin". Ekslibris biblioteki Stanisława Sienieńskiego, proboszcza skierniewickiego, kanonika poznańskiego, autora wydanego w 1733 r. kazania „Słowo przedwieczne". Ubytek niewielkiego fragmentu w części dolnej, uzupełniony, zapisek piórem na dolnym marginesie. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

415. [Biblioteka klasztoru Dominikanów w Grodnie] – Ekslibris. Koniec XVIII w. 250,-

Miedzioryt (ramka – drzeworyt); 4,0 x 6,3 cm
Napis: „Bibliothecae Conventus Grodniensis Ordinis Praedicatorum"; dookoła ozdobna ramka. Zakon Dominikanów został sprowadzony do Grodna w XVII w. przez Fryderyka i Krystynę z Pociejów Sapiehów. Biblioteka powstała w 1762 r. dzięki fundacji księdza Dominika Siwickiego, następnie wzbogacana darami i zakupami. W chwili kasaty zakonu w 1832 r. liczyła 15 000 woluminów – część z nich znalazła się później w Wilnie. Stan dobry.
Lit.: E. Wittyg, Ex-librysy polskie, s. 13.

414. Ekslibris biblioteki Sienieńskich. Pocz. XVIII w.

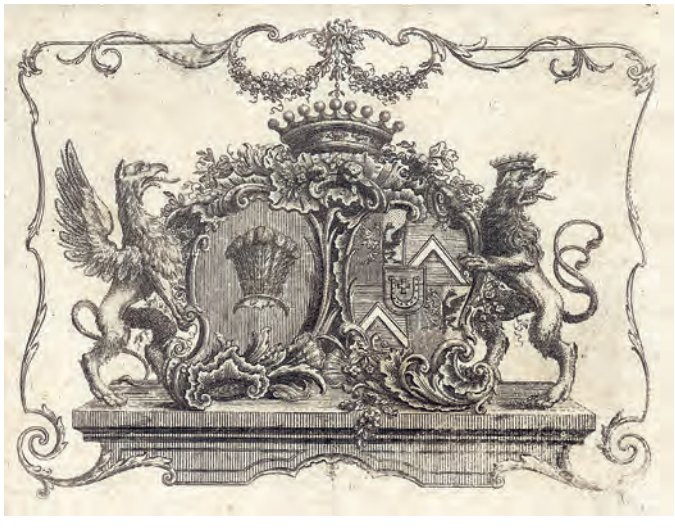

416. Ekslibris biblioteki Jerzego Augusta Mniszcha z Dukli. 1760-1765.

416. [Biblioteka Jerzego Augusta Mniszcha z Dukli] – Ekslibris (wersja I). Ryt. **G. J. Marstaller**. 1760-1765 r. 1500,-

Miedzioryt, akwaforta; 12,0 x 15,5 cm
W bogato zdobionym, rokowym kartuszu dwie tarcze herbowe – Kończyc (trzymany przez gryfa) oraz herb własny Brühlów (trzymany przez lwa) pod koroną hrabiowską. Nie sygnowany, jest dziełem G. J. Marstallera (zm. po 1786), rytownika pracującego w Polsce od lat 50. XVIII w., uznawanego za jednego z najwybitniejszych grafików warszawskich 2 poł. XVIII w. W 1 poł. lat 60. wykonał w trzech wariantach ekslibris marszałka Jerzego Augusta Mniszcha i jego drugiej żony Marii Amalii Fryderyki Brühl, córki pierwszego ministra Augusta III Sasa. Mniszech, stronnik Sasów, po wyborze Stanisława Augusta osiadł w swych dobrach w Dukli, gdzie pragnął stworzyć ośrodek życia kulturalnego i politycznego. Szczególną rolę odegrała Dukla podczas konfederacji barskiej – w pałacu częstym gościem bywał m.in. Kazimierz Pułaski. Pałac był także siedzibą loży masońskiej. Jak pisze W. Wittyg, nie wiadomo nic o bibliotece – jej część została przewieziona w połowie XIX w. przez Ossolińskich (następnych właścicieli Dukli) do Lwowa. Po konserwacji, stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: H. Widacka, Marstaller, nadworny sztycharz Stanisława Augusta, Warszawa 1996, s. 22, il. 7
(Patrz ilustracja)

417. [Biblioteka Jerzego Augusta Mniszcha z Dukli] – Ekslibris (wersja III). Ryt. **G. J. Marstaller**. 1760-1765 r. 700,-

Miedzioryt, akwaforta (odbitka w kolorze niebieskim); 7,5 x 10,5 cm
Bardzo rzadka wersja barwna ekslibrisu biblioteki Jerzego Augusta Mniszcha z Dukli, wykonanego przez G. J. Marstallera (patrz poz. poprzednia).
Lit.: H. Widacka, Marstaller, nadworny sztycharz Stanisława Augusta, Warszawa 1996, s. 24, il. 9

418. [Biblioteka Michała Jerzego Mniszcha w Wiśniowcu] – Ekslibris. Po 1783 r. 600,-

Akwaforta; 10,7 x 7,5 cm
Orzeł trzymający w szponach nieregularny kartusz z herbem Kończyc. Za nim laska marszałkowska, poniżej wiszące trzy ordery: św. Andrzeja, Orła Białego, św. Aleksandra Newskiego. Poniżej napis: „Ex Libris Mich. Comitis Vandalini Mniszech". Michał Jerzy Wandalin Mniszech (1742-1806), marszałek wielki koronny, polityk, prawnik, bibliofil, wykształcony się w warszawskim Collegium Nobilium, później w Anglii, Szwajcarii i Włoszech. Zwolennik reform i oświecenia, opracował projekt organizacji akademii nauk oraz muzeum narodowego. Uhonorowany został kilkoma odznaczeniami polskimi i rosyjskimi. Kompletował i uzupełniał odziedziczone po rodzicach zbiory obrazów, miniatur i książek, które gromadził z pasją w Wiśniowcu. Szczególnie interesowały go dzieła prawnicze oraz dokumenty dotyczące 2. połowy XVIII wieku. Stan dobry.
Lit.: E. Wittyg, Ex-librysy polskie, s. 50.

419. [Biblioteka w Wiśniowcu] – Ekslibris. Po 1881 r. 400,-

Staloryt; 7,5 x 7,0 cm
Herb rodziny Demidoff, zwieńczony koroną i otoczony wstęgą orderową, ujęty po obu stronach dekoracyjnymi festonami, poniżej na wstędze dewiza: „Acta non verba". Dookoła napis: „Château de Wichnewetz P. A. Démidoff". Pałac Wiśniowieckich i Mniszchów, mieszczący wspaniałą, stale wzbogacaną bibliotekę, w latach 50. XIX w. stała się własnością Włodzimierza Broel-Plater, który zinwentaryzował zbiory i przyłączył swój księgozbiór. W 1881 r. pałac wraz ze zbiorami został zlicytowany, wiadomo, iż część księgozbioru zakupił znany lwowski antykwariusz Igiel. Wiśniowiec stał się własnością znanej rosyjskiej rodziny Demidoff. Ekslibris Pawła Aleksandrowicza Demidoff (1869-1935), który na przełomie XIX i XX w. rozbudowywał pałac i kontynuował tradycje kolekcjonerskie (sygnowany przez znaną paryską firmę Agry). Stan dobry.

420. [Biblioteka Wincentego i Marii Krasińskich w Warszawie] – Ekslibris. 1803-1822 r. 400,-

Miedzioryt; 3,0 x 4,8 cm
Ekslibris z napisem: „Z Biblioteki W. i M. Hrabiów Krasińskich" oraz dopisany piórem numer „1956". Wincenty Krasiński (1782-1858), założyciel i I ordynat opinogórski, generał okresu napoleońskiego (dowódca 1 Pułku Szwoleżerów Gwardii Cesarskiej), ojciec poety Zygmunta. W 1803 r. zawarł małżeństwo z Marią Urszulą z Radziwiłłów (zmarłą w 1822 r.). Ich wspólny księgozbiór dał początek słynnej Bibliotece Ordynacji Krasińskich (założonej w 1844 r.). Stan dobry.
Lit.: E. Wittyg, Ex-librysy polskie, s. 135.
(Patrz ilustracja)

421. [Biblioteka Ludwika Kondratowicza] – Para ekslibrisów. I poł. XIX w. 300,-

Cynkotypia; 6,0 x 15,7 oraz 5,7 x 9,5 cm
Ludwik Kondratowicz (1823-1862), poeta i tłumacz epoki romantyzmu, używający pseudonimu Władysław Syrokomla, pracował początkowo w Załuczu, a następnie w Wilnie. Jak pisze E. Wittyg, nie wiadomo nic o jego bibliotece. Dwa różne formaty ekslibrisu, z napisem „Ze zbioru Ksiąg Ludwika Kondratowicza", miejscem na odręczne wypełnienie „Oddział" i „N. katalogu" oraz „Ostrzeżenie. Osoby, którym się użyczają książki do czytania, proszone są nie udzielać ich innym; zbytecznem byłoby dodawać, że zwrot książek cało i czysto jest pożądany". Stan dobry.
Lit.: E. Wittyg, Ex-librysy polskie, s. 132.

420. Ekslibris biblioteki Wincentego i Marii Krasińskich w Warszawie.

422. [Biblioteka Józefa Halka Ledóchowskiego] – Ekslibris. II poł. XIX w. 400,-

Cynkotypia; 10,5 x 7,3 cm
Herb Szaława trzymany przez dwóch rycerzy, powyżej korona hrabiowska oraz klejnot z labrami i dewiza na wstędze: „Auorum Respice Mores". Poniżej herbu napis: „Josephus Halka de Ledóchów Comes Ledóchowski Stemmatis Szaława". Całość ujęta w delikatną, dekoracyjną ramkę. Stan dobry. *(Patrz tablica XXXVI)*

423. [Biblioteka Ledóchowskich] – Ekslibris. Początek XX w. 300,-

Cynkografia; 10,4 x 6,5 cm
Utrzymany w stylu modernizmu ekslibris – ptak unoszący się ponad pałacem, napis: „Ex Libris I. L. Ledochowskich" oraz herby małżonków. W części dolnej miejsce na wpisanie numeru katalogowego. Stan dobry.

424. [Biblioteka Tyszkiewiczów] – Ekslibris. II poł. XIX w. 250,-

Cynkotypia; 9,5 x 7,5 cm
Herb Tyszkiewiczów Leliwa na tle płaszcza gronostajowego z koroną hrabiowską i klejnotem. Wykonany w paryskim zakładzie graficznym Agry. Stan dobry.

425. [Biblioteka Tyszkiewiczów w Czerwonym Dworze] – Ekslibris**.** Francja, 1903-1915 r. 250,-

Staloryt; 10,0 x 8,0 cm
Herby Leliwa i Korczak na tle płaszcza gronostajowego z koroną hrabiowską i klejnotem. Poniżej napis: „Z Biblioteki Hr. Tyszkiewiczów w Czerwonym Dworze". Ekslibris biblioteki Benedykta Jana (1875-1948) i Róży z Branickich (1881-1953) Tyszkiewiczów, których ślub miał miejsce w 1903 r. Z tej okazji para młoda otrzymała od ojca, Benedykta Henryka, pałac w Czerwonym Dworze, słynny dzięki kolekcji dzieł sztuki i bibliotece. Majątek znajdował się w rękach rodziny do 1915 r. Ekslibris wykonany w paryskim zakładzie Agry. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXXVI)

426. [Biblioteka Ordynacji Zamoyskiej] – Ekslibris. 1815 r. 300,-

Miedzioryt; 10,7 x 7,7 cm
Herb Zamoyskich Jelita z dewizą „To mniey boli"; powyżej: „Z Biblioteki Ordynacyi Zamoyskiey roku 1815", poniżej: „Stanisław Ordynat Zamoyski". Ekslibris zamówiony przez Stanisława Kostkę Zamoyskiego (1775-1856), prezesa Senatu Królestwa Polskiego, specjalnie do biblioteki przeniesionej do Pałacu Błękitnego w Warszawie. XII Ordynat w 1800 r. przejął bibliotekę ojca i brata i połączył je ze

zbiorami swoimi. W 1811 r. zakupił Pałac Błękitny, gdzie przeniósł książki z Zamościa, Podzamcza i częściowo Klemensowa. Książki opatrywane były ekslibrisami z datami 1804 lub 1815. Wg informacji Muzeum Zamoyskich w Kozłówce autorem ekslibrisu mógł być Johann Friedrich Bruder (1782-1838), rysownik i rytownik niemiecki, sprowadzony do Polski przez S. K. Zamoyskiego. Stan dobry.
Lit.: Biblioteka Ordynacji Zamojskiej, Warszawa 2005, s. 23.

427. [Biblioteka Ordynacji Zamoyskiej] – Ekslibris. 1815 r. 150,-

Miedzioryt; 8,8 x 6,0 cm
Herb Zamoyskich Jelita z dewizą „To mniey boli"; powyżej: „Z Biblioteki Ordynacyi Zamoyskiey roku 1815". Ekslibris zamówiony przez Stanisława Kostkę Zamoyskiego (1775-1856) specjalnie do biblioteki przeniesionej do Pałacu Błękitnego w Warszawie (patrz poz. poprzednia). Stan dobry.
Lit.: Biblioteka Ordynacji Zamojskiej, Warszawa 2005, s. 23-25.

428. [Biblioteka Ordynacji Zamoyskiej] – Ekslibris. 150,-

Cynkotypia; 9,3 x 2,3 cm
Herb Zamoyskich Jelita, z koroną hrabiowską i Półkozicem, poniżej napis: „Biblioteka Ord. Zam.". Jedna z odmian ekslibrisu zamówionego przez Stanisława Kostkę Zamoyskiego dla tworzonej przez niego w Pałacu Błękitnym biblioteki (patrz poz. poprzednie). Stan dobry.

429. [Biblioteka Stanisława Kostki Zamoyskiego] – Ekslibris. 300,-

Cynkotypia; 9,4 x 6,8 cm
Herb Jelita na tle płaszcza gronostajowego, zwieńczony koroną hrabiowską z Półkozicem. Powyżej: „Stanislaus C. O. Zamoyski Anno 1804"; poniżej: „Ex Bibliotheca C. O. Zamoyski Scolis Zamoscensibus Consacratae". Ekslibris Stanisława Kostki Zamoyskiego (1775-1856), według miedziorytu z 1804 r. Stan dobry.

430. [Biblioteka Józefa Zamoyskiego] – Ekslibris. II poł. XIX w. 100,-

Cynkografia; 4,7 x 4,7 cm
Herb Jelita z klejnotem i koroną hrabiowską, trzymany przez dwóch rycerzy, poniżej na wstędze dewiza: „To mniej boli" oraz napis: „Józef Zamoyski". Józef Zamoyski (1835-1878) – agronom i hodowca koni wyścigowych, dziedzic dóbr Stara Wieś. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

EKSLIBRISY ARTYSTYCZNE

431. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) **–** Klocek drzeworytniczy do ekslibrisu Tadeusza Lesznera. 1943 r. 2500,-

Drewno – klocek o wymiarach 9,5 x 6,0 x 1,0 cm
Oryginalny klocek do drzeworytu langowego – ekslibrisu Tadeusza Lesznera (1895-1967), prawnika, wielkiego znawcy i kolekcjonera ekslibrisów i książek. Klocek powstał w Warszawie w 1943 r. Dołączona odbitka z tegoż klocka. **Wielka rzadkość – dorobek artysty spłonął podczas Powstania Warszawskiego.** Wg informacji właściciela jest to jedyny zachowany klocek do ekslibrisów Cieślewskiego. Na odwrocie klocka stempel własnościowy Lecha Kokocińskiego. Ślady farby, stan dobry.
Lit.: M. Grońska, Tadeusz Cieślewski syn, Warszawa 1962, s. 166, poz. 421, il. 73.
(Patrz ilustracja)

432. Cieślewski Tadeusz syn (1895-1944) **–** Zespół 56 ekslibrisów oraz 3 grafiki. 1930-1944 r. 1500,-

Drzeworyty (w tym 4 barwne); różne formaty (od 8,0 x 5,0 do 12,0 x 7,5)
11 ekslibrisów **sygnowanych ręcznie ołówkiem**; 18 sygnowanych na klocku (najczęściej gmerkiem) Zbiór ekslibrisów (poza dwoma – własnym z 1930 r. oraz Archiwum Miejskiego w Warszawie z 1938 r.) powstałych w latach 1940-1944. Znaki książkowe stanowią bardzo ważną część dorobku graficznego Tadeusza Cieślewskiego syna (wg M. Grońskiej przeszło czwartą część). Pierwsze znaki powstawały już w okresie studiów artysty, ale większość z nich (spośród 149 wszystkich skatalogowanych)

431. T. Cieślewski syn. Klocek drzeworytniczy.

432. T. Cieślewski syn. 56 ekslibrisów.

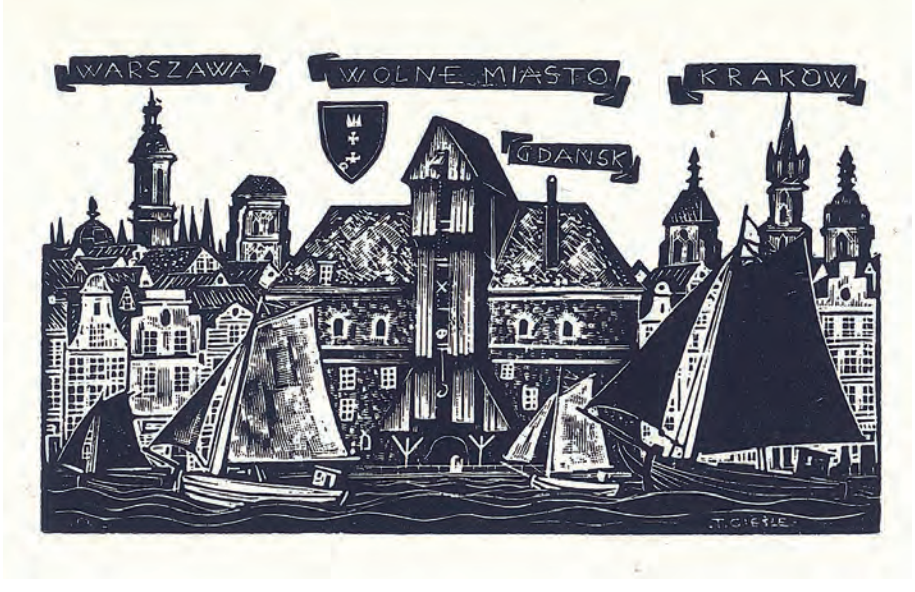

432. T. Cieślewski syn. Zespół 56 ekslibrisów. 1930-1944.

Cieślewski wykonał podczas II wojny światowej. Było to wynikiem współpracy artysty z Tadeuszem Lesznerem i Tadeuszem Przypkowskim oraz ożywienia ruchu kolekcjonerskiego i ścisłej współpracy artystów z bibliofilami. Dzięki wsparciu przyjaciół grafik powrócił do pracy przerwanej przez wybuch wojny, a także zyskał oparcie materialne. Ekslibrisy te, powstałe w ostatnim okresie jego życia, stanowią nieodłączną część dorobku artystycznego i są ściśle, stylistycznie powiązane z pozostałymi pracami. Grafik od najmłodszych lat wyrastał w kulcie książki, potem już jako ukształtowany artysta współpracował przy opracowaniu graficznym edycji bibliofilskich. Przyjaźnił się także z wieloma ważnymi postaciami życia artystycznego oraz przedstawicielami środowiska kolekcjonerów i bibliofilów. W oferowanym zbiorze znajdują się m.in. ekslibrisy Edwarda Chwalewika, Tadeusza Przypkowskiego, Ludwika Wiktora Kielbassa, Tadeusza Lesznera, Andrzeja Banacha. Dołączono dwie karty z życzeniami świątecznymi (z 1933 i 1935 r.), z widokami warszawskiej Starówki oraz rzadką (nie notowaną w katalogu M. Grońskiej) grafikę „Warszawa – Wolne Miasto Gdańsk – Kraków" (6,0 x 10,6 cm; sygnowana na klocku „T. Cieśle"). Stan dobry.
Lit.: M. Grońska, Tadeusz Cieślewski syn, Warszawa 1962, s. 63-69.
(Patrz tablica XXXVI oraz ilustracje na stronie poprzedniej)

433. [Secesja] – Zespół 48 ekslibrisów. XIX/XX w. 1200,-

1. Bastanier Hans (1885-1966) – zespół 15 ekslibrisów. 1905-1937.
Techniki metalowe (głównie akwaforty); różne wymiary (śr. 13,0 x 14,0 cm)
Trzy **sygnowane ołówkiem**, pozostałe na płycie. Utrzymane w stylu secesji ekslibrisy Hansa Bastaniera, grafika niemieckiego działającego w Berlinie. Większość oferowanych prac pochodzi z lat 1905-1912.
2. Bayros Franz (1866-1924) – Zespół 3 ekslibrisów. XIX/XX w.
Akwaforta, druk; różne wymiary (śr. 9,0 x 8,0 cm)
Sygnowane na płycie. Franz von Bayros (Marquis de Bayros) – jeden z najbardziej skandalizujących grafików europejskich czasów „Fin de Siècle", słynny dzięki ilustracjom literatury erotycznej. Wykształcony w wiedeńskiej Akademii, związany z tamtejszym środowiskiem dekadenckim. Największe sukcesy odnosił przed I wojną światową, działając w Monachium, Paryżu, Włoszech.
3. Heroux Bruno (1868-1944) – Zespół 8 ekslibrisów. XIX/XX w.
Akwaforty; różne wymiary (śr. 18,0 x 11,0 cm)
Jedna **sygnowana ołówkiem**, pozostałe na płycie. Bruno Heroux, malarz i grafik niemiecki, pracujący w Lipsku. W latach 90. XIX w. studiował na tamtejszej Akademii, następnie był profesorem grafiki tamże. Zajmował się przede wszystkim grafiką i ilustracją, szczególnie wysoko ceniono jego ekslibrisy, utrzymane w stylu symbolizmu.
4. Kaiser Anton (1863-1944) – Zespół 2 ekslibrisów. XIX/XX w.
Akwaforta, druk artystyczny; różne wymiary (śr. 16,0 x 12,0 cm)
Sygnowane na płycie. Anton Kaiser, grafik austriacki, pracujący w Wiedniu, wykształcony w tamtejszej Akademii.
5. Krupa-Krupiński Emil (1872-1924) – Ekslibris. 1909 r.
Akwaforta, akwatinta; 11,0 x 8,5 cm
Sygnowana na płycie. Emil Krupa – Krupiński, malarz i grafik niemiecki, wykształcony i pracujący w Dusseldorfie oraz Bonn, ceniony jako portrecista.
6. Liebing Alfred (1867-?) – Zespół 3 ekslibrisów. XIX/XX w.
Akwaforty; różne wymiary (śr. 17,0 x 10,0 cm)
Sygnowane ołówkiem oraz na płycie. Alfred Liebing, malarz, rysownik i grafik, działający w Lipsku, uczeń tamtejszej Akademii, popularny ilustrator.
7. Lilien Efraim Moses (1874-1925) – Zespół 6 ekslibrisów. XIX/XX w.
Druki artystyczne; różne wymiary (śr. 11,0 x 8,0 cm)
Sygnowane na płycie. Efraim Moses Lilien, artysta pochodzenia żydowskiego, urodzony w Drohobyczu, rysownik, grafik i ilustrator. Uczył się początkowo w Krakowie, od 1899 r. mieszkał w Berlinie, następnie od 1920 r. w Brunszwiku. Zajmował się głównie ilustracją i grafiką książkową, współpracował z wieloma niemieckimi, a także polskimi wydawnictwami. W 1902 r. wydał cieszący się dużym powodzeniem zbiór ekslibrisów. W oferowanym zbiorze znalazł się znak książkowy znanego antykwariusza Martina Breslauera (dat. 1899 r.) oraz filozofa, badacza chasydyzmu Martina Bubera (1910 r.).
8. Orlik Emil (1870-1932) – Ekslibris. XIX/XX w.
Akwaforta; 7,5 x 7,0 cm
Sygnowana monogramem na płycie. Emil Orlik, malarz, grafik, fotograf i scenograf, żydowskiego pochodzenia, urodzony w Pradze, następnie związany z Monachium i Berlinem (członek berlińskiej Secesji).

433. Zespół 48 ekslibrisów autorstwa znanych grafików europejskich. XIX/XX w.

9. Stassen Franz (1869-1949) – Zespół 2 ekslibrisów. XIX/XX w.
Druk artystyczny; 14,0 x 9,0 oraz 10,0 x 6,5 cm
Sygnowane na płycie. Franz Stassen, malarz i ilustrator, absolwent berlińskiej Akademii, autor około 50 ekslibrisów.
10. Struck Hermann (1876-1944) – Zespół 7 ekslibrisów. Ok. 1906-1908 r.
Akwaforty; różne wymiary (śr. 10,5 x 7,0 cm)
Sześć grafik **sygnowanych ołówkiem** oraz na płycie (w tym gwiazdą Dawida). Hermann Struck – artysta niemiecki pochodzenia żydowskiego, absolwent Akademii w Berlinie, członek tamtejszej Secesji. Po I wojnie światowej osiadł w Palestynie. Zajmował się głównie grafiką oraz ilustracją.
Stan grafik dobry.
(Patrz tablica XXXVI oraz ilustracje)

TEKI GRAFICZNE. KSIĄŻKI ILUSTROWANE. OPRAWY ARTYSTYCZNE

WIEK XVIII-XIX

434. **Stefano della Bella** (1610-1664) – „Entrata in Roma dell'Eccelmo Ambasciatore di Pollonia L'Anno MDCXXXIII" (Wjazd do Rzymu Prześwietnego Ambasadora Polski Jerzego Ossolińskiego w roku 1633). 15 000,-

Zespół 6 akwafort odbitych na 3 planszach; śr. o wym. 15,5 x 43,0 (pl. 45,5 x 60,0)
Na pierwszej planszy stempel z herbem Korczak oraz tekstem: **„Wł. M. Branicki Fraskati". Egzemplarz z kolekcji Władysława Branickiego** (1848-1914), właściciela Stawiszcz na Ukrainie i Suchej w Galicji, a także pałacyku Frascati w Warszawie, słynnego m.in. dzięki wspaniałej bibliotece i kolekcji dzieł sztuki. Najsławniejsze dzieło w dorobku wybitnego akwaforcisty włoskiego Stefano della Belli. W latach 1633-1636 artysta przebywał w Rzymie, gdzie był świadkiem głośnego w ówczesnej Europie wydarzenia – wjazdu polskiego poselstwa Jerzego Ossolińskiego, podkanclerza koronnego. Celem poselstwa, które przybyło do Wiecznego Miasta 27 listopada 1633 r., było zawiadomienie papieża Urbana VIII o koronacji Władysława IV oraz załagodzenie sporu pomiędzy Jezuitami a Uniwersytetem Krakowskim i zyskanie zgody papiestwa na ustępstwa wobec innowierców. Wydarzenie to zostało niezwykle starannie przygotowane – w skład orszaku weszło około 300 osób, 20 karet, 10 wielbłądów, setki koni. Szczególny podziw budziło bogactwo i przepych strojów, przygotowanych specjalnie na to wydarzenie. Stefano della Bella sporządził wówczas wiele rysunkowych szkiców, które następnie wykorzystywał w swych pracach graficznych. Całość akwaforty, odbitej z 6 płyt, ma długość 2,5 metra. Na 1 karcie zamieszczono tytuł, sygnaturę oraz dedykację artysty dla księcia Lorenza Medici. Wzdłuż wszystkich rycin biegnie szczegółowy opis przedstawionych postaci – kawalerzystów, łuczników, dworzan, często z informacją o kolorystyce strojów. Wspaniały dokument ikonograficzny, drobiazgowo odtwarzający szczegóły strojów i uzbrojenia; świadectwo potęgi ówczesnego państwa polskiego. Odbitki z końca XVIII – początku XIX w. Oprawa brosz. w formie albumu. Stan dobry.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 40-42, poz. 9, il. s. 283-284
(Patrz tablica XXV)

435. **Chodźko Leonard.** La Pologne historique, littéraire, monumentale et illustrée, ou scènes historiques, monuments, médailles, costumes, armes, portraits [...] Redigée par une Société de Littérateurs sous la direction de... Paris (Paryż) 1839-1841. Au Bureau Central, s. [6], 472, **tabl. ryc. 46 (staloryty, w tym 4 plany ręcznie kolor. i mapa rozkł. ręcznie kolor),** winietki, finaliki, 29 cm, opr. z epoki, skórzana, brzegi kart złoc. 1800,-

Edycja jednotomowa. **Jedno z najwybitniejszych emigracyjnych dzieł propagujących historię i kulturę polską**, wydane przez Leonarda i Olimpię Chodźków. Obejmuje historię Polski od czasów śmierci Jana Sobieskiego do 1815 r., ponadto zawiera rozdziały poświęcone literaturze polskiej, kulturze – teatrowi, tańcowi, numizmatyce oraz wybranym zabytkom (m.in. dom Kopernika w Toruniu i Fromborku). Osobny rozdział dotyczy wybrzeża Bałtyku. Książka ozdobiona 44 stalorytami przedstawiającymi portrety władców (m.in. Jan III Sobieski, Stanisław Leszczyński, Stanisław August), dowódców wojskowych (Tadeusz Kościuszko, Kazimierz Pułaski), przedstawicieli arystokracji, wybitnych

435. L. Chodźko. Historia Polski. 1839-1841.

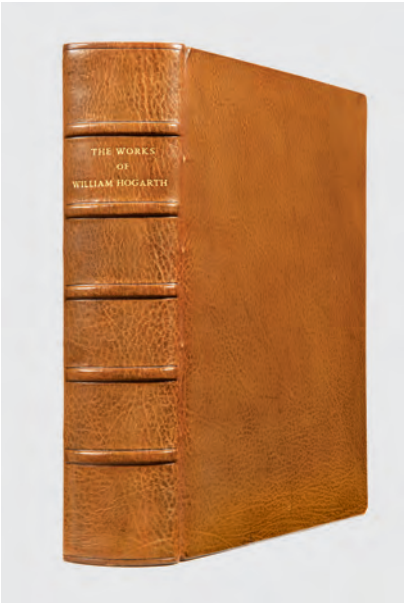

436. W. Hogarth. Dzieła graficzne.

Polaków (m.in. Tadeusz Reytan, Joachim Lelewel, Wojciech Bogusławski), sceny historyczne (m.in. bitwa pod Kliszowem, plan pola elekcyjnego), widoki miast i zabytków (m.in. Warszawa, Kraków). Ryciny wykonane według rysunków cenionych polskich artystów, m.in. Jana Piotra Norblina, Franciszka Smuglewicza, Michała Stachowicza; rytowali graficy obcy oraz polscy (wśród nich Adam Piliński). **Oprawa luksusowa wykonana przez A. Tarbesa** (sygnowana nalepką): ciemnobrązowa skóra, na grzbiecie i licach tłocz. i złoc. motywy dekoracyjne. Próby pióra na k tyt. i spisie ilustracji zaklejone bibułą. Mapa naderwana. Na kartach i ilustracjach charakterystyczne zażółcenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

436. [Hogarth William]. Hannay James. The Complete Works of William Hogarth in a Series of One Hundred and Fifty Superb Engravings on Steel, from the Original Pictures. London and New York B.r. (II poł. XIX w.). The London Printing and Publishing Company, k. [2], s. XVIII, 201, **tabl. ryc. 145 (winno być 150, staloryty)**, 30,5 cm, opr. z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 2400,-

Teka stalorytów wg **Williama Hogartha** (1697-1764) wybitnego angielskiego malarza, miedziorytnika i rysownika. **Hogarth był cenionym portrecistą, ale najbardziej znany jest z cykli satyrycznych dzieł o moralizatorskim charakterze, odbijanych w formie miedziorytów:** m.in. „Kariera rozpustnika", „Kariera nierządnicy", „Modne małżeństwo", „Wybory", „Ulica piwna" i „Pasaż ginu". Do oferowanego wydania wstęp opracował James Hannay (1827-1873) szkocki powieściopisarz, dziennikarz, eseista i dyplomata. Tablice z pracami Hogartha zostały opatrzone komentarzem drukowanym we wcześniejszych edycjach autorstwa Johna Truslera (1735-1820) i E. F. Robertsa. **Elegancka opr. sygnowana „Bumpus Ltd.":** brązowa skóra, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura. Na wyklejkach papier marm. **John & Edward Bumpus Ltd.** to znana, założona w 1780 r., londyńska firma, zajmująca się handlem książkami. W drugiej połowie XIX-wieku eleganckie oprawy dla sprzedawanych przez nią książek przygotowywali najlepsi ówcześni introligatorzy londyńscy m.in. Rivière & Son, Sangorski & Sutcliffe, sygnując je nazwą firmy. Brak 5 tablic. Miejscami zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

437. J.T. James. Podróż po Europie Północnej i Polsce. 1817.

437. James John Thomas. Journal of a tour in Germany, Sweden, Russia, Poland, during the years 1813 and 1814. Second edition. T. 1-2 w dwóch wol. London (Londyn) 1817. John Murray Albemarle-Street, s. XII, 454, [2], **tabl. ryc. 3 (akwatinty)**; IV, 435, [5], **tabl. ryc. 9 (akwatinty)**, plan Moskwy w tekście, 22 cm, opr. z epoki skóra z tłocz. i złoc. 2400,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1816 r.). Dziennik podróży Jamesa Johna Thomasa (1786-1825) odbytej w latach 1813-1814 po krajach Europy Północnej i Wschodniej. Podróż przebiegała przez północne Niemcy, Szwecję, Finlandię, Rosję (Petersburg, Moskwa, Smoleńsk, Nowogród, Kijów), Wołyń, Galicję aż do Krakowa. Autor opisuje kwestie polityczne, społeczne, obyczajowe, narodowościowe, dużo miejsca poświęca wyprawie Napoleona na Rosję w 1812 roku, na końcu tomu drugiego znajdują się obszerne fragmenty dotyczące Królestwa Polskiego, Galicji i Krakowa. **Edycja ozdobiona 12 akwatintami przedstawiającymi zabytki i widoki odwiedzanych miast** (Berlin, Sztokholm, Moskwa, Petersburg, Smoleńsk, Kijów, **Pałac w Łańcucie, Uniwersytet w Krakowie**). Luksusowa oprawa z epoki w pełną skórę z bogato zdobionymi grzbietami, grzbiety sześciopolowe ze skórzanymi szyldzikami z tytulaturą, dodatkowo na grzbietach miejsce i data wydania. Niewielkie przetarcia skóry, pęknięcie jednego grzbietu w miejscu zgięcia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

438. Kostrzewski Franciszek. Album. Warszawa 1893. Własność, nakład i druk S. Lewentala, k. [29], drzeworyty, w tym 21 całostronicowe, adl.:
Kostrzewski Franciszek. Album (seria II). Warszawa 1898. Własność, nakład i druk S. Lewentala, k. [29], drzeworyty, w tym 20 całostronicowych, folio, opr. współcz. pł. czerwone ze złoc. (zachowane okł. brosz. serii II). 800,-

Album drzeworytów z karykaturami Franciszka Kostrzewskiego (1826-1911), bardzo popularnego w II połowie XIX w. w Warszawie malarza, rysownika i ilustratora. Od 1856 r. artysta zaczął tworzyć ilustracje – sam nie pracował w technikach graficznych, dostarczając jedynie rysunków. Współpracował z najważniejszymi czasopismami, m.in. Kłosami, Wędrowcem, Szczutkiem. Jego rysunki, najczęściej

438. F. Kostrzewski. Album karykatur o tematyce warszawskiej. 1893-1898.

w formie scenek rodzajowych, po mistrzowsku charakteryzowały ówczesnych mieszkańców Warszawy. W sposób pełen wdzięku i humoru piętnował wady (w pierwszym okresie jego prace miały wyraźny wydźwięk społeczny), portretując wszystkie warstwy, od arystokracji po biedotę. Rysunki najczęściej opatrywane były tytułem oraz krótkimi podpisami, często łączyły się w cykle. Album zawiera prace Kostrzewskiego z lat 70. i 80. XIX w., powielone w drzeworycie przez czołowych warszawskich drzeworytników (sygnowane na klocku, m.in. przez A. Zajkowskiego, M. Kluczewskiego, J. Krajewskiego, M. Wiśniewskiego). Poza rysunkami satyrycznymi album zawiera także reprodukcje drzeworytnicze obrazów Kostrzewskiego. Równomierne zażółcenie papieru, okładki broszurowe po konserwacji, poza tym stan dobry. Interesująca kronika życia Warszawy II połowy XIX w.
Lit.: E. t. II, s. 329; Banach, poz. 852.
(Patrz ilustracja)

– Przewodnik dla podróżujących po Polsce –

439. Krasiński Józef Wawrzyniec. Guide du voyageur en Pologne et dans la République de Cracovie. Varsovie (Warszawa) 1820. Chez N. Glücksberg, s. [2], 111, **tabl. ryc. 10 (akwatinty),** plan 1 (litografia rozkł.), mapa 1 (miedzioryt rozkł.), 20 cm, opr. płsk., zach. okł. brosz. 4500,-

Pierwszy obszerniejszy przewodnik w języku francuskim po Królestwie Polskim. Wydanie polskie tej pracy ukazało się w 1821 r. („Przewodnik dla podróżujących w Polsce i Rzeczypospolitej Krakowskiej"), a rosyjskie w 1822 r. Zawiera oprócz opisów zabytków i instytucji, także wskazówki dla podróżujących. Ozdobiony dziesięcioma pięknymi, bogatymi w szczegóły **akwatintami F.K. Dietricha, ukazującymi widoki Warszawy** (Kolumna Zygmunta, Plac Krasińskich, Pałac Namiestnikowski, Marywil, Łazienki, Wilanów), **Krakowa, Arkadii, Puław i Lublina**. Na uwagę zasługuje również plan Warszawy (35,5x41 cm) i kolorowa mapa dróg pocztowych Królestwa Polskiego (33,5x41 cm). Józef Wawrzyniec Krasiński (1783-1845), oficer wojsk Księstwa Warszawskiego, literat. Zachowane okładki broszurowe ozdobione ramką i małymi widokami w drzeworycie. Okładki broszurowe zdublowane, podklejone niewielkie rozerwanie planu Warszawy, stary wpis własnościowy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz z kompletem rycin. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

439. J.W. Krasiński. Przewodnik po Polsce. 1820.

440. Lelewel Joachim. Album rytownika polskiego. Poznań 1854. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. [2], 12, [10], **tabl. ilustr. 42 (miedzioryty, w tym rozkł. i ręcznie kolor.)**, ilustr. wklejone w tekście 3 (litografie); 29x37 cm, opr. późniejsza płsk. z szyldzikiem na grzbiecie, zachowana oprawa oryg. 4000,-

Pomnikowe dzieło prezentujące główną część spuścizny graficznej wybitnego historyka, numizmatyka, działacza politycznego i bibliografa. Oprócz działalności naukowej Joachim Lelewel całe życie zajmował się sztycharstwem wykonując do swych dzieł mapy, tablice numizmatyczne, heraldyczne i paleograficzne. Wizerunki monet i medali rytował głównie z oryginałów. W przedmowie J. K. Żupańskiego przytoczony został list Lelewela z 1853r. z charakterystyką jego prac rytowniczych. „Atlas…" podzielony jest na cztery tematyczne części: **Mapy geograficzne (11 tablic ręcznie kolorowanych); Numizmatyka (16 tablic z wizerunkami monet, w tym 3 z kolorowanymi mapkami); Polska (12 tablic z wizerunkami monet, herbów, zabytków, nagrobków królewskich oraz czterema kolorowanymi mapami Polski);** „Wyciętki typograficzne" (3 tablice z wizerunkami monet zagranicznych). W części trzeciej po raz pierwszy opublikowano cztery tablice z podobiznami starych druków, które nie weszły do pierwszego wydania „Bibliograficznych ksiąg dwojga" (1823-1826). Na karcie tytułowej wpis piórem: „**Z Księgozbioru ś.p. Henryka Siemiradzkiego**, ofiarowują Polskiej Akademii Umiejętności w Rzymie Syn i Córka Rzym 1937" (Henryk Siemiradzki (1843-1902) – wybitny przedstawiciel malarstwa akademickiego, o światowym rozgłosie, na stałe mieszkający w Rzymie). Na odwrocie nieaktualny wpis własnościowy (Lisiecki 1942). **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
Lit.: H. Hleb-Koszańska, M. Kotwiczówna, Bibliografia utworów Joachima Lelewela, Wrocław 1952, poz. 690; A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 485 (błędna ilość tablic); M. Gumowski, Bibliografia numizmatyki polskiej, Toruń 1967, poz. 2299.
(Patrz ilustracja)

441. Lerue Adam. Album Lubelskie. Rysował z natury i opisał... Wydane nakładem w własnej litografii A. Pecq et Comp. Warszawa 1857, s. 52, **tabl. ryc. 32 (litografie na tincie)**, 33,5 cm, opr. pł. z tłocz. złoc. tytułem na grzbiecie. 7500,-

440. J. Lelewel. Album rytownika polskiego. 1854.

Komplet rycin z serii pierwszej. Album widoków najciekawszych zabytków Lubelszczyzny – ulice i kościoły Lublina, Kazimierz Dolny oraz inne, mniej znane miejsca, np. zamek w Zawieprzycach (gdzie wakacje spędzała Maria Skłodowska), ruiny wspaniałego renesansowego zamku w Krupem, pałac Potockich w Gardzienicach, kaplica ariańska w Wojciechowie, zamek Kazimierza Wielkiego w Bochotnicy, kościół w Gołębiu. Grafiki, wiernie odtwarzające stan zabytków w połowie XIX stulecia, powstały z inicjatywy i według rysunków Adama Lerue (zm. 1863), rysownika i malarza, jednego z najbardziej zasłużonych artystów w zakresie inwentaryzacji zabytków. Wykształcony w warszawskiej SSP, już jako student uczestniczył w pracach „Delegacji do opisywania zabytków starożytności w Królestwie Polskim", kierowanej przez K. Stronczyńskiego. W latach 1850-1853 jako rysownik Delegacji wędrował po guberni płockiej, lubelskiej i augustowskiej, wykonując 36 akwarelowych widoków zabytków. Plonem tej wędrówki było wydanie w zakładzie Adolfa Pecq'a w Warszawie „Albumu Lubelskiego". Litografowali: **Julian Cegliński** (1827-1910) – większość plansz I serii oraz 4 litografie **Władysław Walkiewicz,** znani i cenieni graficy warszawscy. W poszycie I dołączony wstęp Adama Lerue, poświęcony planowanemu wydawnictwu („Przedsięwziąłem zatem tę część królestwa, w której się urodziłem, i gdzie mi najpiękniejsze chwile życia mego ubiegły, tę, która tem samem jest i lepiej mi znajomą i bliższą, że tak powiem serca mojego niż inne, to jest guberniją lubelską, malowniczym sposobem oświeconej Publiczności przedstawić [...]"). Zachowane okładki broszurowe do 7 poszytów (z wydrukowanymi zapowiedziami publikacji „Królowie polscy" oraz „Biskupi i arcybiskupi polscy"). Każdej litografii towarzyszy tekst poświęcony historii przedstawionych zabytków, pióra K. Stronczyńskiego i H. Skimborowicza. Album zadedykowany przez autora hrabiemu Augustowi Zamoyskiemu (1824-1889), właścicielowi dóbr Różanka na Lubelszczyźnie. Na wewnętrznej stronie okładki wklejony ekslibris znanego krakowskiego bibliofila Franciszka Siedleckiego. Na grzbiecie tłoczony monogram „W.D.". Dołączony prospekt reklamowy, informujący o prenumeracie. Drobne zabrudzenia kilku plansz, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie**.
Lit.: Banach, s. 440, poz. 562.
(Patrz tablica XXIV)

442. [Lerue Adam – Puławy]. Album Lubelskie wydawane przez... Warszawa 1859. Nakład wydawcy. W Drukarni Jana Jaworskiego, s. 8, **tabl. ryc. 8 (litografie na tincie)**, 34,5 cm, opr. współcz. płsk. z szyldzikiem. 2800,-

„Album Puław" - kolejna seria stanowiąca kontynuację „Albumu Lubelskie" (patrz poz. poprzednia), poświęcona zabytkom Puław. Zawiera: „Sybilla od strony Łachy"; „Drzewo na Kępie Puławskiej z Bogarodzicą"; „Widok Nowej Alexandryi (Puławy) z Góry Puławskiej"; „Dawny zamek w Puławach"; „Wi-

dok zamku w Puławach od łachy"; „Świątynia Sybilli w Puławach"; „Domek gotycki w ogrodzie w Nowej Aleksandryi w Puławach"; „Pałac Marynki zwany w Nowej Alexandryi (Puławy)". Wszystkie litografie powstały według rysunków z natury Adama Lerue, inicjatora wydania albumu. Litografował **Julian Cegliński** (1827-1910) oraz 1 pracę **Alfons Matuszkiewicz** (ok. 1822-1877), warszawscy malarze i graficy. Litografie odbite w cenionym zakładzie Adolfa Pecq'a, działającym w Warszawie w latach 1856-1859. Plansze poprzedzone wstępem Hipolita Skimborowicza (1815-1880), poświęconym historii i zabytkom Puław. Drukowane w czołowej warszawskiej oficynie Jana Jaworskiego (1815-1875). Po konserwacji. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXIV)

– Oprawa Adolfa Kantora –

443. [Lesser Aleksander]. Królowie polscy, wizerunki zebrane i rysowane przez Alexandra Lessera, objaśnione tekstem historycznym przez Juliana Bartoszewicza. Warszawa 1860. W Zakładzie Artystyczno-Litograficznym i nakładem Adolfa Pecq'a & Comp. Druk Józefa Ungra, frontispis, k. [3], s. 8, [1], [105-opisy do tablic], **tabl. ryc 44 (litografie)**, 39 cm, opr. z epoki luksusowa **Adolfa Kantora**, skórzana. 7500,-

Najwybitniejsza praca w dorobku Aleksandra Lessera (1814-1884) – malarza, grafika i ilustratora. Album zawiera wizerunki 40 królów i władców polskich od Mieczysława (Mieszka) I do Stanisława Augusta Poniatowskiego, **ponadto portret księcia warszawskiego Fryderyka Augusta oraz wizerunki carów: Aleksandra I, Mikołaja I i Aleksandra II,** występujące nie we wszystkich egzemplarzach. Portrety według rysunków Aleksandra Lessera wykonali litografowie warszawscy: Władysław Walkiewicz oraz Henryk Aschenbrenner. Przed tablicami z portretami królów polskich znajdują się krótkie biogramy władców. Album, dzięki staraniom wydawcy i rysownika, jest pierwszym kompletnym zbiorem, najbardziej zbliżonych do autentycznych, podobizn naszych władców. „Za wzór do portretów posłużyły: obrazy wielkich malarzy po galeriach krajowych i zagranicznych dochowane, posągi naszych królów na pomnikach grobowych w katedrze krakowskiej i w innych znajdujące się, dłuta arcymistrzów takich jak Wit Stwosz, medale współczesne, wreszcie pieczęcie, monety itp. Do narysowania portretów najdawniej u nas panujących, jak pierwszych królów z rodu Piastów, przyszło gromadzić wszelkie po nich pamiątki, a nawet wspomnienia po starych kronikach rozproszone, rysy ich twarzy i ubiory składać niejako i odgadywać posiłkując się drzeworytami w tychże kronikach zamieszczonymi" (przed tablicami zamieszczono „Wykaz materyałów użytych do wizerunków królów polskich", podpisany 29 listopada 1859 r. przez Aleksandra Lessera). Tekst opisów drukowany po polsku i francusku. **Opr. wykonana przez Adolfa Kantora**: ciemnobrązowa skóra, na grzbiecie bogato tłocz. i złoc. tytulatura, na przednim licu tłocz. i złoc. herb Rzeczypospolitej Obojga Narodów i wstęga z tytulaturą. Na przedniej wyklejce **ekslibris heraldyczny Biblioteki Dmochowskich w Burcu** z herbem Pobóg. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz tablica III oraz ilustracja)

444. Lewicki Jan Nepomucen. Pamiętniki Jana Chryzostoma Paska z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III. B.m. (Poznań) 1850-1853. J. K. Żupański. Druk Drouart w Paryżu, **tabl. ryc. 18 (akwaforta z akwatintą**), 47,5 x 33,0 cm (naklejone na karty 63,0 x 44,0), opr. płsk. współcz. 6000,-

Dzieło, stanowiące najwyższe osiągnięcie artystyczne J. Lewickiego (1802-1871), wybitnego grafika emigracyjnego, autora m.in. „Miotełek warszawskich" (1829-1831) oraz litografii do albumu strojów polskich L. Zienkowicza. Pierwszych 16 tablic wykonał autor w 1850 r., zaś ostatnie dwie w dopiero w 1853 r. Praca pozostała nie ukończona z powodu wyjazdu artysty do Lizbony, gdzie pracował dla portugalskiego ministerstwa marynarki. **Rysunki (63, w tym niektóre na pół karty) i tekst w całości rytowane**, stanowią jednolitą kompozycję. „Autor z całym poświęceniem starał się przetłumaczyć tekst siedemnastowieczny na plastykę. I dziś szukając realiów do Paskowych czasów, możemy sięgnąć do kart Lewickiego" – Banach, który uznał również, że **dzieło Lewickiego jest to zbiór, który do dziś zapewnia mu głośne imię w dziejach polskiej grafiki ilustracyjnej.** Zabrudzenia marginesów, stan rycin dobry.
Lit.: Banach, s. 432, poz. 423.
(Patrz tablica XXV oraz ilustracja)

443. A. Lesser. Królowie polscy. 1860.

444. J.N. Lewicki. Pamiętniki Paska.

445. Pathie Konstanty. Galerya drezdeńska. Zbiór rycin na stali z najcelniejszych obrazów tej galeryi. Z tekstem. T. 1-4 (2 wol.) Warszawa 1850-1852. Nakładem Henryka Natansona, k. [2], s. 76, **tabl. ryc. 31 (staloryty)**; s. 76, **tabl. ryc. 30 (w miejsce 32, staloryty)**; s. 75, **tabl. ryc. 34 (staloryty)**; k. [2], s. 79, [3], **tabl. ryc. 36 (w miejsce 39, staloryty)**, 27 cm, opr. współczesna, skórzana z szyldzikami, brzegi k. barw. 2400,-

Ilustrowane wydawnictwo prezentujące wybrane dzieła ze słynnej galerii drezdeńskiej elektorów saskich, jednej z najistotniejszych kolekcji w dziejach muzealnictwa (malarstwo włoskie, niderlandzkie, holenderskie, niemieckie, francuskie, hiszpańskie). Zbiory galerii rozrosły się w największym stopniu za panowania Wettinów zasiadających równocześnie na polskim tronie, którzy pozyskali obrazy m.in. Holbeina, Rubensa, Tycjana i Rafaela. **Dzieło ozdobione 131 stalorytami z reprodukcjami obrazów**, do każdej ryciny dołączony tekst objaśniający. Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie szyldziki z tytulatura i numeracją tomu, tłocz. i złoc. W tomach 1-3 zachowane oryginalne okładki broszurowe. Brak 5 rycin. Miejscami na kartach charakterystyczne zażółcenia i zabrudzenia, w tomie 4. część kart z podklejanymi brzegami.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 412.

446. Płoński Michał. Recueil de 19 planches études de figures Dessinées d'après nature A Amsterdam en 1802 et Gravées spirituellement à l'eau forte par M. Plonski à Paris. Paryż, b.r. (1805); Chez Jean Editeur, **tabl. 10 (z 18 akwafortami)**, 42,5 cm, opr. płsk., na licach papier marm. 12 000,-

Teka złożona z 10 plansz, z 18 akwafortami (większość sygnowana na płycie; pl. 42,0 x 28,5)
1. Portret Rembrandta (według jego obrazu) – owal, 20,0 x 17,0; nie sygnowany; poniżej napis: „Recueil de dix neuf Etudes Gravées à l'eau forte par M. Plonski"; **2**. Portret matki Rembrandta – owal; 20,2 x 16,5; nie sygnowany; 3. Głowa starca (13,5 x 10,0; sygnowana: „M. Płoński 1802"; naklejona na planszę); **4**. Rycerz w zbroi – 16,5 x 13,5; nie sygnowany; **5**. Żyd Amsterdamski („Juif d'Amsterdam") – 17,0 x 13,5; **6**. Głowa starej kobiety – 5,2 x 4,0; **7**. Chłopiec czytający – 8,5 x 6,3; **8**. Głowa

445. Galeria Drezdeńska. 1850.

447. B. Czernof. Album Puław. 1857.

starca 5,1 x 4,0; **9**. Żebrak – 10,7 x 7,7; **10**. Chłop holenderski – 10,5 x 5,7; **11**. Żebraczka – 10,7 x 7,5; **12**. Trzy głowy męskie – 3,8 x 8,0; **13.** Dziecko z klatką – 7,2 x 10,5; **14**. Piesek – 6,2 x 8,0; **15**. Szlachcic – 10,4 x 6,4; **16**. Żebrak – 7,0 x 5,7; **17**. Typy i karykatury – 9,4 x 18,5; **18**. Koszykarz – 29,5 x 23,0. Sztychowana winieta tytułowa z wydania paryskiego, naklejona na pierwszą kartę. **Główne dzieło w dorobku Michała Płońskiego** (1778-1812), wybitnego grafika, ucznia Jana Piotra Norblina. W latach 1801-1804 artysta przebywał w Amsterdamie, następnie do 1810 r. pracował w Paryżu, gdzie kopiował obrazy starych mistrzów holenderskich. W okresie tym doskonalił także technikę akwaforty oraz studiował graficzną spuściznę Rembrandta. W 1802 r. w Amsterdamie wydał swe główne dzieło rytownicze - tekę złożoną początkowo z 14 akwafort. Ok. 1805 r. w Paryżu opublikowano wersję wzbogaconą o 5 następnych rycin. Ryciny Płońskiego, wyrastające z kręgu Rembrandta, a także Norblina, były wysoko cenione przez współczesnych znawców. Chwalono artystę za dojrzałość oraz perfekcyjne operowanie techniką akwaforty. Brak 1 ryciny, przedstawiającej głowę starca. Ostatnia plansza (Koszykarz) po konserwacji (nadarcia marginesu podklejone), drobne zaplamienie planszy drugiej, poza tym stan dobry. **Mocne odbitki na nieprzyciętych planszach.**
Lit.: W. Tatarkiewicz, Michał Płoński, Warszawa 1926; E. Rastawiecki, Słownik rytowników polskich, Poznań 1886, s. 241-244.
(Patrz tablica XXV)

– Rezydencja Czartoryskich w Puławach –

447. [Puławy] – B. Czernof. Album des vues de L'Institut Alexandra du jardin et des environs de Novo Alexandra (Puławy) dessiné d'après nature par Madame Czernof. Litographie par Armand Cassagne. Paris (Paryż) b.r. (po 1857 r.), k. [1], **tabl. ryc. 18 (litografie**, **w tym 6 kolorowanych w epoce**), 61,0 x 49,0 cm, teka współcz. płsk. 24 000,-

Album widoków Puław i okolic z czasów, kiedy w dawnej rezydencji Czartoryskich mieścił się Instytut Panien Dobrze Urodzonych (pensja dla córek carskich urzędników i wojskowych). Pałac wraz z otaczającym go parkiem i licznymi pawilonami wzniesiony został w końcu XVIII w. przez Izabelę z Flemingów Czartoryską. Puławy stały się wówczas ważnym ośrodkiem życia kulturalnego, a także osto-

448. E. Raczyński. Widoki Wielkopolski. 1842.

ją polskości. Dobra skonfiskowane po upadku powstania listopadowego przez pewien czas były opustoszałe, od 1844 r. zaczęto je adaptować dla potrzeb szkoły przeniesionej z Warszawy. Album zawiera przedstawienia samego pałacu, liczne widoki ogrodu romantycznego (z Domkiem Gotyckim, Świątynią Sybilli, pawilonami, mostkiem), pałac Marynki. Zawiera również widoki miasta Puławy, okolic Parchatki oraz kościoła we Włostowicach. Na jednej z litografii ukazano wizytę cara Aleksandra II w 1857 r. Każdy z widoków wzbogacony o sztafaż – głównie spacerujące uczennice. Każda litografia (średnio o wym. 39 x 29, pl. 56 x 45) opatrzona tytułem w języku francuskim oraz sygnowana. **Grafiki powstały według akwarel B. Czernof (z Grotenów)**, malarki, o której wiadomo jedynie, że wystawiała w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie. Według dostępnej literatury jest to jedyne znane jej dzieło. Litografował **Armand Cassagne** (1823-1907), malarz, rysownik, litograf francuski. Całość wydawnictwa, odbitego w Paryżu, liczyła 24 plansze – w oferowanym albumie brak m.in. widoków Kazimierza i Janowca. Plansze po konserwacji. Bardzo dobrze zachowane, delikatne kolorowanie. Nawet pojedyncze litografie pojawiają się wyjątkowo rzadko na rynku antykwarycznym. **Stan bardzo dobry**. **Wielka rzadkość!!!**.
Lit.: SAP, t. I, s. 408
(Patrz tablica XXVII oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Widoki Wielkopolski –

448. Raczyński Edward. Ryciny do Wspomnień wielkopolskich. [Poznań 1842, Drukarnia Orędownika], k. [1], **tabl. ryc. 45 (65 stalorytów)**, 53 x 40 cm, opr. z epoki sk. ze złoc. i tłocz., brzegi kart złocone. 20 000,-

Wielki atlas widoków Wielkopolski w luksusowym wydaniu nakładem Edwarda Raczyńskiego. Atlas jest owocem kilkuletniej pracy rysowników-amatorów, przede wszystkim przedstawicieli arystokracji: **Konstancji z Potockich Raczyńskiej (żony Edwarda), Atanazego Raczyńskiego (brata Edwarda**, historyka sztuki, pisarza i polityka) **oraz Henryka Zabiełły**. Edward Raczyński (1787 – 1845) „znakomity orędownik, autor i wydawca wielu dzieł polskich..., kierował cały swój umysł ku literaturze i naukom. Mając znaczny majątek i wielkie z niego dochody, wszystkie prawie obracał na użytek publiczny. Pałac swój przeznaczył na bibliotekę, hojnie ją uposażył i darował ją miastu, dbał o upiększenie miasta jak i o dobry byt mieszkańców (m.in. założył wodociąg miejski). Zasługi jego w literaturze polskiej są ogromne, jako opiekuna uczonych i wydobywcy z zapomnienia wielu pamiątek krajowych

449. A. Schouppé. Teka krajobrazów. 1887.

(przez lat 20 wydał 200 tomów dzieł historycznych, klasycznych i pomnikowych). Gnębiony zgryzotami w 1845 r. wystrzałem z moździerza życie sobie odebrał." (Orgelbrand). Staloryty, przygotowane na wysokim artystycznym poziomie, wykonali rytownicy z Drezna, Lipska i Pragi. Powstało luksusowe bibliofilskie dzieło poświęcone „rzeczom polskim". Teka zawiera m.in. widoki głównych miast tego obszaru **(Poznania, Gniezna, Kalisza, Gołuchowa, Szamotuł)**, zamków, dworów, siedzib i pałaców magnackich **(Antoniny, Kórnik, Rydzyna)**. 38 rycin odbitych po dwie na jednej planszy, pozostałe całostronicowe. Na wewnętrznej stronie okładki dopisek ołówkiem: „Ze zbiorów Zygmunta Czarneckiego". Nieznaczne ślady zalania marginesów kilku plansz, poza tym **stan bardzo dobry**. Komplet. **Ładny egzemplarz**. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 318.
(Patrz tablica III, tablica XXIV oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

449. Schouppé Alfred. Krajobrazy w dziesięciu litografiach podług rysunków... z podróży jego po kraju. Warszawa 1887. Skład Główny w Składzie Rycin Karola Sommer, Druk B. Kopczyńskiego, **tabl. ryc. 10 (litografie na tincie**), 26,5 cm, opr. współcz. płsk. 4500,-

Teka 10 litografii o wymiarach śr. 20,0 x 30,0 cm (pl. 26,5 x 34,0) wykonanych według rysunków z natury Alfreda Schouppé (1812-1899), popularnego i cenionego malarza pejzażysty, ucznia Józefa Richtera, który co roku odwiedzał Tatry, stając się jednym z pierwszych piewców ich urody. Był jednym z założycieli warszawskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Pod koniec życia przeprowadził się do Szczawnicy. Współpracował stale z cenionymi warszawskimi zakładami litograficznymi, m.in. Maksymiliana Fajansa, gdzie odbito oferowane grafiki. Teka **zawiera widoki tatrzańskie** (panorama Nowego Targu, kościół w Chochołowie, leśniczówka w Dolinie Kościeliskiej) oraz ze **Świętokrzyskiego** (Guzów, zamek w Szydłowcu, Suchedniów, Wąchock, Słupia, posąg pod Łysą Górą, kościół na Górze Św. Krzyża). Litografie wykonali cenieni ówcześnie artyści – Władysław Walkiewicz (ok. 1833-1900) stale współpracujący z zakładem Fajansa, W. Dümler, Julian Cegliński (1827-1910) malarz i grafik, który wraz A. Schouppé podróżował po kraju szkicując i malując. Litografie odbite w latach 1860-1861, wydane w 1887 r. Po konserwacji. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracje)

450. O sztukach pięknych.

451. W. Szekspir. Dzieła dramatyczne. 1875.

450. Sobieszczański Franciszek Maksymilian. Wiadomości historyczne o sztukach pięknych w dawnej Polsce, zawierające opis dziejów i zabytków budownictwa, rzeźby, snycerstwa, malarstwa i rytownictwa, z krótką wzmianką o życiu i dziełach znakomitszych artystów krajowych, lub w Polsce zamieszkałych. T. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa 1847-1849. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda, **frontispis (chromolitografia)**, s. [6], VII, [1], 326, [2], **tabl. ryc. 21 (litografie, w tym 2 rozkł.); frontispis (chromolitografia)**, s. [4], 409, [3], **tabl. ryc. 16 (litografie)**, 22 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, z naklejonym licem opr. brosz. 2400,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Władysława Siedleckiego (ekslibris). Główna praca w dorobku Franciszka Maksymiliana Sobieszczańskiego (1814-1878) – historyka, publicysty, varsavianisty. Pierwsza w literaturze polskiej synteza historii sztuki polskiej, zasługującej wg autora na uwagę polskiego czytelnika, gdyż: „nie ujmując zasług cudzoziemcom, jeżeli zwrócimy oczy na resztki pozostałych sztuk w kraju, obetrzemy je z kurzu, przypatrzymy się gruzom w zaniedbaniu leżącym, może się okaże, iż to, czem drożą się za granicą, co wielkim kosztem śpieszymy oglądać i uwielbiać, to koło nas nieznane nieuka stopą (pede barbaro) depczemy". Praca zawiera informacje na temat pomników, numizmatów, budownictwa, architektury (świeckiej i kościelnej), rzeźby, mincarstwa, medalierstwa, pieczęci, malarstwa, złotnictwa i jubilerstwa na ziemiach polskich. **Dzieło ozdobione dwoma efektownymi, barwnymi frontispisami (po raz pierwszy użyto do uzyskania koloru technikę chromolitografii) i 37 litografiami Wincentego Smokowskiego** (1797-1876) wykonanymi w Cynkografii Banku Polskiego, przedstawiającymi zamki, pałace, budowle, nagrobki, przedmioty sztuki użytkowej, rzeźby. Władysław Siedlecki (1911-1998) - profesor prawa UJ, wielkiego kolekcjonera tek i książek ilustrowanych. Brak 1 litografii. Spękania skóry grzbietu, nieaktualne pieczęcie własnościowe, tekst pod niektórymi rycinami przycięty, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 392.
(Patrz ilustracja)

451. Shakespeare William. Dzieła dramatyczne. Wydanie illustrowane ozdobione **545 drzeworytami** rysunku H. C. Selousa. Przekład St. Koźmiana, J. Paszkowskiego i L. Ulricha. Z dodatkiem życiorysu poety pod redakcyą J. I. Kraszewskiego. T. 1-3 (3 wol.) Warszawa 1875. Nakład Spółki Wydawniczej Księgarzy, k. [2], s. XXX, 573, [1]; k. [2], s. 834, [1]; k. [2], s. 763, [1]; 29 cm, jednolita opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 2400,-

Monumentalne wydanie zebranych dzieł dramatycznych Williama Shakespeare'a (1564-1616) najsłynniejszego angielskiego dramatopisarza, poety, często uznawanego za najwybitniejszego pisarza anglojęzycznego i największego dramaturga w historii świata. W tomie pierwszym pomieszczono tragedie i historie, w tomach drugim i trzecim komedie. Życiorys poety opracowany przez J. I. Kraszewskiego. Wydawnictwo zdobią drzeworytowe ilustracje według prac Henry'ego Courtney'a Selousa (1803-1890) angielskiego malarza, ilustratora, specjalizującego się w portrecie i malarstwie historycznym. Opr.: czerwony płsk, grzbiety pięciopolowe, w polach 2. i 4. tłocz. i złoc. tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych polach tłocz. i złoc. kasetony. Na licach czerwone pł. z tłocz. złotem tytulaturą, na wyklejkach pap. marm. Nieaktualne podpisy i pieczątki własnościowe. Drobne otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia na kartach, poza tym **stan bardzo dobry.** Ładny egzemplarz.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Inkunabuły polskiej litografii –

452. Śliwicki Walenty. Portrety wsławionych Polaków. Rysowane na kamieniu przez…, z opisem ich życia przez Alex. hr. Chodkiewicza. Warszawa 1820-1830. W drukarni przy Nowolipiu nr 646. Kart tekstu 33, **tabl. ryc. 30 (litografie)**. Folio, opr. płsk. z szyldzikami i złoc. na grzbiecie. 12 000,-

Inkunabuły polskiej litografii portretowej, wykonane przez Walentego Śliwickiego (1765 – 1857), malarza i prekursora polskiej litografii (obok jej twórcy i ojca, Jana Siestrzyńskiego). Śliwicki współpracował z Bacciarellim i Norblinem, następnie w latach 1780-1792 pracował na dworze biskupa I. Krasickiego. Od 1830 r. działał w Wilnie. **Dzieło wykonane w amatorskiej pracowni litograficznej Aleksandra hr. Chodkiewicza**, który „ustawił dwie niewielkie prasy ręczne w salonie swego pałacu na Miodowej, gdzie powstały pierwsze nieśmiałe próby kamieniorytów, stanowiące dziś wielką rzadkość kolekcjonerską. Tu, w tych prymitywnych warunkach, powstały Portrety Wsławionych Polaków" (K. Czarnocka, Półtora wieku grafiki polskiej, Warszawa, 1962, s. 77). Egzemplarz zawiera 30 litografowanych portretów wybitnych postaci polskiej historii XVIII i XIX wieku: Ignacy hr. Krasicki, Jan Henryk Dąbrowski, Kazimierz Sapieha, Michał Sokolnicki, Stanisław Mokronoski, Antoni Madaliński (dwie wersje, różniące się szczegółami kompozycji), Wacław Rzewuski, Julian Ursyn Niemcewicz, Ignacy Potocki, Andrzej Zamoyski, Stanisław Małachowski, Stanisław Konarski, Tadeusz Kościuszko, Tadeusz Reytan, Kazimierz Pułaski, Ignacy Zakrzewski, książę Józef Poniatowski, I. Jasiński, X. H. Kołłątaj, Adam ks. Czartoryski, Józef Maksymilian hr. Ossoliński (dwie wersje, różniące się szczegółami kompozycji), Stanisław Staszic, Tadeusz Czacki, Franciszek Karpiński, Adam Naruszewicz, Stanisław Kostka Potocki, Stanisław Trembecki, Józef Zajączek. Portrety te powstały z natury lub ze współczesnych przekazów ikonograficznych, wszystkie w formie popiersia ujętego w owalną ramę, częściowo sygnowane na kamieniu. 16 portretom towarzyszą noty biograficzne napisane przez **Aleksandra Chodkiewicza** (1776-1838), generała wojsk polskich, literata, pierwszego (obok Śniadeckiego) polskiego chemika-badacza, „ojczyźnie i nauce gorąco, ofiarnie oddanego" (PSB, t. III, s. 355-358). Teksty odbijano w drukarni T. Mostowskiego. Całość poprzedzona dedykacją „Rodakom wydawcy" oraz wstępem („Jeżeli żywoty Polaków przez nas kreślone, pomnożą w czytelnikach naszych, zamiłowanie cnot obywatelskich, natenczas praca nasza, dopnie swoiego celu"). Kosztowne, bibliofilskie wydawnictwo opublikowano pod patronatem Towarzystwa Przyjaciół Nauk, całość według planu miała liczyć 40 portretów (10 zeszytów po 4 litografie), wydawane od końca lutego 1820 r. Ostatecznie łącznie opublikowano 30 portretów do roku 1830. Po konserwacji, plansza tekstu z biogramem Ignacego Potockiego uzupełniona (z niewielką stratą tekstu), poza tym stan dobry. Na karcie tytułowej nieaktualny wpis własnościowy. Brak portretów Samuela Bogumiła Linde oraz Jana Pawła Woronicza. Przy wizerunkach A. Madalińskiego i J. M. Ossolińskiego dodatkowo umieszczono ich portrety w innych wariantach kompozycji. **Kompletu nie notuje żadna polska biblioteka**. **Wielka rzadkość.**
Lit. A. Banach. Polska książka ilustrowana 1800-1900. s.93-94; I. Tessaro-Kosimowa, Historia litografii warszawskiej, Warszawa 1973, s. 105-106; E. t. I, s. 195.
(Patrz tablica XXVI oraz ilustracje)

453. [Toulouse Lautrec Henri de]. Clemenceau Georges. Au pied du Sinai. Illustrations de... Paris (Paryż) 1898, Henri Floury, s. [4], 107, [5], **tabl. il. 20 (litografie w dwóch stanach)**, 6 finalików, 27,0 cm, opr. płsk. ze złoc. (zachowane okładki brosz.). 15 000,-

452. W. Śliwicki. Portrety sławnych Polaków.

453. Litografie H. Toulouse-Lautreca.

Wydano w nakładzie 380 egzemplarzy numerowanych, oferowany nosi nr 140 (na welinie z Arches, z dwoma stanami litografii – na papierze chińskim i na welinie). **Powieść z życia polskich Żydów** autorstwa francuskiego pisarza i polityka Georges'a Clemenceau (1841-1929), późniejszego premiera i współtwórcy traktatu wersalskiego. W latach 90. XIX w. Francja żyła aferą Dreyfusa i nasilającymi się tendencjami antysemickimi – wtedy właśnie Clemenceau, jeden z gorących obrońców Dreyfusa, zdecydował się napisać powieść prezentującą życie Żydów z Europy Środkowo-Wschodniej. W tym celu m.in. odbył podróż do Galicji, odwiedził Kraków i Busko. **Książkę zilustrował litografiami**, **Henri Toulouse-Lautrec** (1864-1901), **uznawany za jednego z najwybitniejszych malarzy końca XIX stulecia**. Jego twórczość, ściśle powiązana z życiem paryskiej bohemy, wywarła znaczący wpływ na sztukę europejską. Powstanie ilustracji poprzedziły staranne studia, jakie przeprowadził artysta wśród Żydów paryskich, przybyszy z Rosji i Polski. Litografie, śr. o wym. 17,5 x 14,0 cm, sygnowane kamieniu, ukazują scenki rodzajowe oraz charakterystyczne typy. Zachowana okładka broszurowa z litografią Tolulouse Lautreca, brak części tylnej. Na wewnętrznej stronie oprawy wklejony ekslibris „S. E. Aschkenasy". Wysoko ceniona już przez współczesnych książka, ciekawa zarówno ze względu na tematykę, jak i staranną oprawę graficzną światowej klasy artysty. Otarcia oprawa, wewnątrz stan dobry. **Bardzo rzadkie**.

454. Wizerunki królów polskich. 39 portretów wraz z krótkiemi objaśnieniami historycznymi. Poznań 1886. Nakład i Litografia T. Szulca w Poznaniu, **k. tabl. ryc. 39 (litografie),** 28 cm, opr. pł. z zach. oryg. licem opr. wyd. 600,-

Poczet królów polskich od Mieczysława I do Stanisława Augusta Poniatowskiego, wydany sumptem Teodora Szulca (1843-1924), właściciela zakładu litograficznego i drukarni w Poznaniu. Pod każdym wizerunkiem lata panowania oraz ważniejsze wątki z życiorysu i historyczne dokonania. Zbrązowienia i zaplamienia k. tyt. oraz niektórych kart w środku.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

454. Wizerunki królów polskich. 1886.

456. Album województwa lubelskiego. 1836.

– Z biblioteki ks. Sanguszków –

455. Zaydler Bernard. Storia della Polonia fino agli ultimi tempi. T. 1-2. Firenze (Florencja) 1831. Per V. Batelli e Figli, s. [2], XII, 439, [1], **portretów 23 (miedzioryty), tabl. ilustr. 41 (miedzioryty),** w tym 15 kolor. i rozkł., widok Wieliczki (miedzioryt rozkł.), mapa Polski (miedzioryt rozkł. kolor.); 732, [8], **portretów 12 (miedzioryty), tabl. ilustr. 17 (miedzioryty),** w tym 2 kolor. i rozkł., plany 2 (miedzioryty rozkł.), mapa Polski (miedzioryt kolor. rozkł.), **widoki Warszawy 11 (w tym rozkł.)**, 23 cm, opr. jednolita z epoki skóra z bogatymi złoc. na grzbiecie i licu. 12 000,-

Jedna z najpiękniejszych ilustrowanych książek dotyczących historii Polski wydanych w XIX w. Egzemplarz z biblioteki ks. Sanguszków w Gumniskach (ekslibris z herbem Pogoń i napisem: „Ex-Libris Gumniska"). Dzieło Bernarda Zaydlera (1799-1855) – polskiego prawnika i historyka osiadłego we Florencji. Ryciny wykonane przez włoskich sztycharzy na podstawie polskich pierwowzorów. Egzemplarz z kompletem rycin, zawiera m.in. dwie rozkładane, kolorowane mapy Polski, portrety pisarzy, uczonych, władców i królów polskich, kolorowane wizerunki herbów i orderów polskich, rozkładane plany Krakowa i Warszawy, 11 widoków Warszawy (wykonanych na podstawie akwatint Fryderyka Dietricha), 11 kolorowych tablic ze strojami polskimi. Na szczególną uwagę zasługują ręcznie kolorowane ryciny wykonane według rysunków Aleksandra Orłowskiego: scena jarmarku (19x32 cm), biwak Kozaków oraz biwak szwoleżerów polskich. **Jednolita luksusowa oprawa z epoki w stylu romantycznym**: skóra granatowa z bogatymi złoceniami, grzbiet płaski, w owalu złocona tytulatura, u góry nazwisko autora, u dołu numer tomu, w zwierciadłach obu okładek odbity bogato zdobiony tłok w kształcie rombu, okładki zamknięte rozbudowaną bordiurą ze stylizowanymi elementami roślinnymi i geometrycznymi, wewnętrzne strony okładek zamknięte skromniejszą bordiurą., brzegi kart złocone. Stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz z książęcą proweniencją.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, Kraków 1959, poz. 197.
(Patrz tablica III)

– Pałace i dwory Lubelszczyzny –

456. Zbiór znacznieyszych budowli w województwie lubelskiem. Warszawa 1836. **Tabl. ryc. 45 (litografie)**, 31,0 x 42,0 cm, opr. współcz. ppł. z tłocz. złoc. tytułem, zachowane oryg. okł. brosz. 18 000,-

Album litografii ukazujących najważniejsze budowle ówczesnego województwa lubelskiego, w większości wznoszone w okresie ożywienia gospodarczego pierwszych lat istnienia Królestwa Polskiego. Utrzymany w stylu zbliżonym do sławnego albumu Leonarda Schmidtnera „Zbiór celniejszych gmachów miasta stołecznego Warszawy", wydanego w 1823-1824 r. Album otwiera **„Widok Miasta Lublina od Południa", sygnowany przez Ludwika Horwarta**, litografa i rysownika działającego w Warszawie. Rozkładana, bardzo szczegółowa panorama miasta (35,0 x 65,0 cm) powtarza widok z obrazu Philippa Dombecka „Wjazd gen. Zajączka do Lublina" (namalowanego w 1826 r., obecnie w ratuszu w Lublinie).Ryciny ukazują widoki fasad, a także przekroje i plany budynków, głównie pałaców i dworów. Wśród nich **największą grupę stanowią zabytki lubelskie**: Brama Krakowska, dzwonnica przy katedrze, projekty ratusza, obelisk ku czci Unii Lubelskiej, Komora Celna oraz Pałac Komisji Wojewódzkiej w Lublinie. Wśród innych widoków na uwagę zasługują: **pałac Czartoryskich w Puławach**, Domek Gotycki, kościół i Marynki (tamże), **pałace w Lubartowie, Klemensowie** (rezydencja Zamoyskich), założenie w Rakołupach (obok pałacu ukazano także szczegółowo gorzelnie i browar). Pozostałe litografie ukazują często już nieistniejące lub przebudowane pałace, dwory i domy w niewielkich miejscowościach powiatu hrubieszowskiego, zamojskiego. Sześć plansz przedstawia kościoły i cerkwie w Krasnymstawie, Chełmie, Kraśniku, Radecznicy i Miączynie. Na zakończenie dołączono projekt pałacu „w guście gotyckim" autorstwa Jana Stompfa (1790-1836), architekta lubelskiego, przedstawiciela stylu neogotyckiego (m.in. autora przebudowy zamku lubelskiego na więzienie oraz Pałacu Lubomirskich na Komisję Województwa Lubelskiego), inżyniera naczelnego w Dyrekcji Generalnej Dróg i Mostów w Warszawie. **Większość grafik sygnowana na kamieniu przez Józefa Sławińskiego**, działającego w Warszawie w I połowie XIX w., współpracującego m.in. z Instytutem Litograficznym Szkolnym (gdzie głównie wykonywał plany i szkice architektoniczne). Dwie plansze sygnowane przez Łaszcza. Po konserwacji, uzupełniony narożnik planszy 6, przedarcia widoku Lublina (podklejone). Wg Estreichera winno być 46 plansz. Stan ogólny dobry. **Wielka rzadkość!!!**
Lit.: Banach, s. 421, poz. 251; E. XIX, t. 5, s. 255; SAP, t. 3, s. 122.
(Patrz tablica XXVI oraz ilustracja)

XX WIEK

457. [Mrożewski Stefan]. Villeneuve Gabrielle de. La Belle et la Bête (Piękna i bestia). Bois originaux de Stéfan Mrozewski. Paris (Paryż) 1949, Le Cercle Grolier, s. [8], 4, 102, [6], **33 drzeworyty w tekście** (**w tym 8 całostronicowych**)**,** 30,0 cm, opr. wyd. karton. 2800,-

Wydano w nakładzie 205 numerowanych **egz., oferowany nosi nr XI (z XV ofiarowanych twórcom dzieła).** Tradycyjna francuska baśń ludowa, spisana po raz pierwszy w XVIII w. przez Gabrielle Suzanne Barbot de Villeneuve. Dzieło ilustrowane drzeworytami przez Stefana Mrożewskiego (1894-1975). Po studiach w Poznaniu, Krakowie i Warszawie (u W. Skoczylasa) artysta niemal całe życie spędził poza Polską, tworząc i odnosząc sukcesy m.in. we Francji, Holandii, Stanach Zjednoczonych. Jego bogaty dorobek artystyczny to przede wszystkim drzeworyty sztorcowe, których charakterystyczny styl dał artyście przydomek „czarodzieja rylca". Ważne miejsce w jego dorobku zajmują ilustracje do klasycznych dzieł literatury światowej. W 1948 r. w czasie pobytu we Francji Mrożewski przygotował ilustracje do oferowanego dzieła. Grafiki, sygnowane na klocku: 8 ilustracji całostronicowych, 19 w tekście oraz 6 finalików. Składki luźne. Uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.
Lit.: A. Pietrzak, Czarodziej rylca, katalog wystawy BN. Warszawa 2004, s. 30, 62, 122, poz. 323-326 (rozbieżności co do ilości ilustracji).

458. Nolhac Pierre de. Louis XV et Marie Leczinska. Paris (Paryż) 1900. Goupil et Cie, s. [12], 189, [7], tabl. ryc. 41 (heliograwiury, w tym 1 kolorowa), winietki, finaliki 8 (heliograwiury), 32 cm, **luksusowa opr. z epoki z pracowni Luciena Durvanda**, skórzana, brzegi k. złoc. 3800,-

458. Oprawa L. Durvanda. 1900.

459. Oprawa L. Durvanda. 1913.

Wydano 1000 numerowanych egzemplarzy bibliofilskich, drukowanych na papierze z manufaktury w Rives (egz. nr 117). Biografia króla Ludwika XV i królowej Marii Leszczyńskiej, córki Stanisława Leszczyńskiego. Dzieło ilustrowane 49 heliograwiurami. **Luksusowa oprawa wykonana przez Luciena Durvanda** oraz J. Fau (tłok złotem na obu licach): skóra czerwona, grzbiet sześciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych lilie heraldyczne królów francuskich, na licach bordiury złożone z barokowych ornamentów, w zwierciadłach obu lic **odwzorowanie superekslibrisu heraldycznego Marii Leszczyńskiej jako królowej Francji** (złączone tarcze z Liliami Burbonów i Wieniawą Leszczyński w centrum herbu Rzeczypospolitej), papier wyklejek marm., zachowana oryg. okł. broszurowa. L. Durvand (1852-1924) wybitny introligator paryski specjalizujący się w oprawach luksusowych i artystycznych, odznaczony złotym medalem na Międzynarodowej Wystawie Światowej w Paryżu w 1900 r. Ekslibris H. Houyvet. Na nielicznych kartach drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. Bibliofilska edycja polonicum w oprawie będącej wspaniałym przykładem francuskiego kunsztu introligatorskiego przełomu XIX i XX w. **Ładny i efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

459. Stryienski Casimir. Galerie du Régent Philippe, Duc d'Orléans. Paris (Paryż) 1913. Goupil et Cie, k. [3], s. 198, [2], **tabl. ilustr. 41 (heliograwiury, w tym 6 kolor.)**, ilustr. w tekście 8 (heliograwiury), 32,5 cm, **luksusowa opr. z epoki z pracowni Luciena Durvanda**, skórzana, górny brzeg k. złocony. 4200,-

Jeden z 50 numerowanych egzemplarzy wydrukowanych na papierze z manufaktur cesarskich Japonii (egz. nr XIV). Dzieło Kazimierza Stryjeńskiego (1853-1912) francuskiego historyka pochodzenia polskiego, profesora Uniwersytetu w Grenoble i Paryżu. Pięknie wydana i bogato ilustrowana monografia kolekcji Filipa Orleańskiego (1674-1723) bratanka Ludwika XIV, regenta w okresie małoletniości Ludwika XV, jednego z najwybitniejszych kolekcjonerów epoki. **Luksusowa oprawa wykonana przez Luciena Durvanda** (tłok złotem na wewnętrznej stronie przedniej okł.): czerwona skóra, grzbiet sześciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych naprzemiennie lilie heraldyczne królów Francji pod koroną królewską i monogramy księcia Filipa Orleańskiego pod koroną książęcą, lica ujęte bogatą bordiurą, w zwierciadłach obu odbity herb książąt Orleanu z insygniami Orderu św. Ducha, na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. broszurowa. L. Durvand (1852-1924) wybitny introligator paryski specjalizujący się w oprawach luksusowych i artystycznych, odznaczony złotym medalem na Międzynarodowej Wystawie Światowej w Paryżu w 1900 r. **Stan bardzo dobry**. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

460. Oficyna S. Tyszkiewicza. 1942.

461. Oprawa Roberta Jahody.

460. Straszyńska Sabina. Plamy na słońcu. Ilustrował Witold Conti. Nicea 1942. U Tyszkiewicza w Nicejskiej Filii jego Oficyny, s. [66], **ilustr. w tekście 12 (ręcznie kolor.)**, inicjały, 19 cm, opr. wyd. pperg. z tłocz. na licu. 600,-

Wydano w nakładzie 150 egzemplarzy (egz. nr 39 z podpisem Samuela Tyszkiewicza i Witolda Conti). 27 publikacja Oficyny Florenckiej – siódma wydana w Filii Nicejskiej. Tomik wierszy Sabiny Straszyńskiej (zm. 1944), pisanych na Helu, w Rumunii i w Nicei. Tekst złożony ręcznie przez autorkę i odbity wraz z Samuelem Tyszkiewiczem na żeberkowym papierze „Bouffant vergé" z Delfinatu w ręcznej tłoczni przy Boulevard de Cimiez Nr 47 w Nicei. W tekście 12 całostronicowych, ręcznie kolorowanych ilustracji znanego przedwojennego aktora Witolda Conti (Witolda Kozikowskiego). Oprawa wydawnicza: półpergamin w kolorze naturalnym, na licu tłoczona tytulatura, brzegi kart barwione, do oklejenia okładek i wykonania wyklejek użyto zdobytych przez Tyszkiewicza tapet w kolorze brązowym i złotym. Na końcu katalog wydawnictw nicejskich. Wyklejki wydawniczo wzmocnione, niewielkie zaplamienia pergaminu, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog], Warszawa 2009, poz. 37; M. Szypulski, Magister Samuel Typographus. Rzecz o Samuelu Tyszkiewiczu drukarzu emigracyjnym (1889-1954), Kraków 2004, s. 113-114.
(Patrz ilustracja)

OPRAWY POLSKICH INTROLIGATORÓW

– Oprawy Roberta Jahody –

461. Mościcki Ignacy. Nowe urządzenia absorpcyjne dla dużych ilości gazu. Odbitka z miesięcznika „Metan". Nr 6-8. Lwów 1917. Z Drukarni przy Zakładzie Narodowym im Ossolińskich, s. 24, ilustr. w tekście; adl.:
Mościcki Ignacy. Otrzymywanie kwasu azotowego z powietrza przy pomocy płomienia elektrycznego. Odbitka z „Chemika Polskiego". Warszawa b.r. Czcionkami

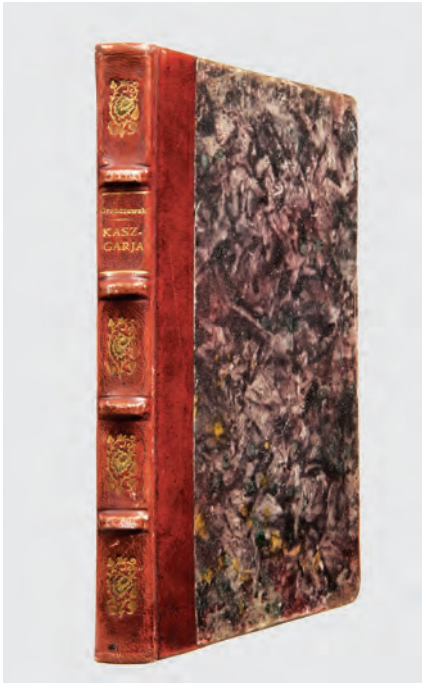

462. Oprawa F.J. Radziszewskiego.

463. Oprawa F.J. Radziszewskiego.

Drukarni Naukowej, s. 31, ilustr. w tekście; adl.:
Mościcki Ignacy, Kling Kazimierz. O wodnych emulsyach olejowych i ich rozdziale. Odbitka z miesięcznika „Metan". Nr 11. Lwów 1918. Z Drukarni przy Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich, s. 7, ilustr. w tekście; adl.:
Mościcki Ignacy, Kling Kazimierz. W sprawie technicznego kształcenia chemików technologów. Odbitka z „Nauki Polskiej". T. II. B.m. b.r. B.w, s. 42-50; adl.:
Mościcki Ignacy, Kling Kazimierz. W sprawie technicznego kształcenia chemików technologów. Odbitka z miesięcznika „Metan". Nr. 1-2. Lwów 1919. Z Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. 7, 27 cm, współopr., **opr. artystyczna Roberta Jahody**, skóra ze złoc., papier wyklejek marm. 1800,-

Zbiór pięciu prac naukowych Ignacego Mościckiego (1867-1946) – wybitnego naukowca, chemika, profesora Politechniki Lwowskiej i Politechniki Warszawskiej, prezydenta Polski. **Na pierwszej pracy odręczna dedykacja Ignacego Mościckiego dla prof. Arnolda Bollanda**, na pozostałych odręczne wpisy: „od autora" lub „od autorów". **Oprawa artystyczna wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana nalepką): skóra czerwona, grzbiet podzielony na pięć pól, w każdym polu złocony ozdobnik, w zwierciadle lica złocona tytulatura: „Prace naukowe Prof. Ignacego Mościckiego", lico obwiedzione dwiema złotymi liniami, papier okładek marmurkowany. Niewielkie zaplamienia i otarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Oprawy Franciszka Joachima Radziszewskiego –

462. Grąbczewski Bronisław. Kaszgarja. Kraj i ludzie. Podróż do Azji Środkowej („Podróże gen. br. Grąbczeskiego, t. 1.) Warszawa-Kraków-Lublin-Łódź-Poznań-

464. Oprawa artystyczna. 1923.

465. Oprawa artystyczna. 1915.

Wilno-Zakopane [1924]. Gebethner i Wolff, portret, s. XV, 246, [1], mapa. 1 (rozkł.), 23,5 cm, **opr. artystyczna Franciszka Joachima Radziszewskiego**, płsk., górny brzeg k. marm. 1200,-

Opis ekspedycji naukowej po Kaszgarii, którą kierował gen. Bronisław Grąbczewski (1855-1926) służący w carskiej armii polski podróżnik i odkrywca, topograf, etnograf, wybitny badacz Azji Środkowej. Relacja Grąbczewskiego zawiera bogactwo informacji etnograficznych i topograficznych. Prócz opisów krajobrazów, szlaków, znalazły się w niej też spostrzeżenia na temat obyczajów i życia codziennego miejscowej ludności. **Opr. wykonana w zakładzie introligatorskim Franciszka Joachima Radziszewskiego (niesygnowana):** czerwony płsk, grzbiet pięciopolowy, tłocz. i złoc. tytulatura, ozdobniki kwiatowe. Na licach pł. marm., na wyklejkach pap. marm. F. J. Radziszewski (1876-194?) – wybitny introligator warszawski, zawodu wyuczył się na kursach introligatorskich w Warszawie i Londynie. Wykonywał m.in. oprawy do reprezentacyjnych egzemplarzy dzieł Wydawnictwa Jakuba Mortkowicza. Nieaktualne podpisy własnościowe. Otarcia opr., na kartach zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

463. Morawski Kazimierz. Rzym. Portrety i szkice. Kraków 1921. Krakowska Spółka Wydawnicza, s. 297, [3], 20,5 cm, **opr. luksusowa F.J. Radziszewskiego**, płsk. z szyldzikiem i złoc., górny brzeg kart marm. 1200,-

Tom studiów historycznych Kazimierza Morawskiego (1852-1925) – filologa klasycznego, badacza literatury i kultury polskiej doby renesansu, profesora Uniwersytetu Jagielońskiego, w latach 1918-1925 prezesa Polskiej Akademii Umiejętności. W tomie m.in. rozprawy: Cesarz Tyberiusz; Cesarz Klaudiusz; Romans z czasów Nerona; Cesarz Hadrian; Julian Apostata; Modlitwa w starożytnym Rzymie. **Oprawa luksusowa wykonana w zakładzie introligatorskim Franciszka Joachima Radziszewskiego** (sygnowana tłoczonym na ślepo wiązanym monogramem FJR): półskórek brązowy marmurkowany, grzbiet czteropolowy, w jednym polu szyldzik ze złoconą tytulaturą, w pozostałych złocone tłoki (m.in. z wyobrażeniem wilczycy karmiącej Remusa i Romulusa, założycieli Rzymu), płótno oprawy marmurkowane, papier wyklejek marmurkowany, górny brzeg kart marmurkowany. Oprawa z uzupełnionymi

niewielkimi ubytkami, brak karty przedtytułowej, stan ogólny dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

---

464. Niewiadomski Eligjusz. Wiedza o sztuce na tle jej dziejów. Malarstwo, architektura, rzeźba, przemysł artystyczny. Warszawa 1923. Nakładem Trzaski Everta i Michalskiego, s. [4], 464, [2], ilustr. w tekście 347, 23,5 cm, **opr. artystyczna z epoki** skóra granatowa ze złoc. górny brzeg kart złoc. 1200,-

Bogato ilustrowana rozprawa na temat estetyki w sztuce napisana przez Eligiusza Niewiadomskiego (1869-1923) – malarza, krytyka sztuki, działacza niepodległościowego, zabójcę prezydenta Gabriela Narutowicza. Praca podzielona na rozdziały: Malarstwo; Architektura; Rzeźba; Przemysł artystyczny (tu m.in.: stolarstwo, metale i wyroby metalowe, ceramika, szkło, tkaniny, druk i grafika). **Oprawa artystyczna z epoki** (nie sygnowana): skóra granatowa, grzbiet podzielony zwięzami na sześć pól, w jednym złocona tytulatura, w pozostałych stylizowane motywy kwiatowe, na licu złocone, stylizowane motywy roślinne oraz zaczerpnięte z tytułu splecione litery WS, na tylnej okładce powtórzone motywy roślinne tłoczone na ślepo oraz inicjały autora EN, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany. Otarcia i nadpęknięcia krawędzi oprawy, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

465. [Warszawa] Sprawozdanie Komitetu Obywatelskiego. Sierpień-grudzień 1914. Warszawa [1915]. Komitet Obywatelski miasta Warszawy, s. [2], 225, 26,5 cm, opr. artystyczna z epoki skóra ze złoc., górny brzeg kart złoc. 2000,-

Księga sprawozdawcza Komitetu Obywatelskiego utworzonego 3 sierpnia 1914 r. przy Magistracie miasta Warszawy w celu opieki nad Warszawą i jej mieszkańcami w okresie działań wojennych. **Oprawa artystyczna z epoki**: skóra brązowa, grzbiet pięciopolowy, na licu złocona tytulatura oraz warszawska Syrenka. Niewielkie zaplamienia grzbietu i drobne naderwanie górnej krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

PLAKATY. AFISZE

466. „Pamiątka obchodu Konstytucyi 3go Maja 1791-1891 w Ameryce”. Chicago, 1891 r.; 74,0 x 58,5 cm. 1200,-

Bardzo dekoracyjny, bogaty w treści patriotyczne plakat, wydany w Stanach Zjednoczonych z okazji setnej rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja. W centrum scena odprawienia mszy św. w intencji odrodzenia państwa polskiego. Powyżej Matka Boska z Dzieciątkiem w otoczeniu polskich świętych. Po bokach w neogotyckich bordiurach poczet królów Polski oraz sceny uchwalenia Konstytucji i I rozbioru Polski. W części dolnej przedstawienia „Król Sobieski ratuje Wiedeń” oraz „Bitwa pod Racławicami”, przedzielone Orłem z tarczami herbowymi Rzeczypospolitej i Stanów Zjednoczonych, otoczonym medalionami z portretami wielkich Polaków oraz Jerzego Waszyngtona. Wzdłuż dolnego marginesu tytuł, adres wydawniczy w Chicago (Kurz&Alison Art Studio) oraz nazwiska autorów- **S. F. Czapliński i Pelagia Majewska**. Po konserwacji, zdublowany na bibułce.
(Patrz tablica XXXI)

467. [Niemiecki plakat wojenny]. „Kameraden zeichnet Kriegsanleihe!”. Berlin [ok. 1917]. 46,0 x 86,5 cm. 400,-

Sygnowany: Bernhard; Kunstanstalt Weylandt. Niemiecki plakat wojenny zachęcający do subskrybowania pożyczki wojennej, ze słowami pochodzącymi z hymnu z epoki reformacji („Warownym grodem jest nasz Bóg”). Tekst nadrukowany czarną gotycką czcionką typu Frankfurt, zintegrowany z obrazem przedstawiającym na żółtym tle pięć pomarańczowych karykatur wrogów Rzeszy: Stany Zjednoczone, Wielką Brytanię, Francję, Japonię i Włochy. Autorem plakatu był **Lucian Bernhard**, właśc. Emil Kahn (1883-1972), grafik i typograf. Dzięki zastosowaniu tegoż kroju pisma połączonego z pismem gotyckim wieków średnich stworzył styl typograficzny związany z niemiecką tożsamością narodową, co ściśle odpowiadało potrzebom chwili. Przypuszczalna data powstania niniejszego plakatu jest związana z przystąpieniem do wojny Stanów Zjednoczonych. Po wojnie L. Bernhard był wykładowcą w Akademii Sztuki w Berlinie, a później wyemigrował do USA, gdzie otworzył własne studio. Ślady składania, drobne uszkodzenia i zagięcia na krawędziach, poza tym stan dobry.

468. [Powstania śląskie]. „Trzeci Maja ! Niech żyje Górny Śląsk zjednoczony z wolną Polską”. Kraków - Gliwice 1920; 43,7 x 31,5 cm. 1200,-

Sygnowany: „Klisze St. Wełamyk Kraków”; „M. Kwiatkowski (drukarnia „Sztandaru Polskiego”) w Gliwicach, ul. Dolnowałowa nr 6”. Plakat propagandowy z okresu powstań śląskich, wydrukowany przez M. Kwiatkowskiego w drukarni „Słowa Polskiego” w Gliwicach. Przedstawia grupę górników i włościan, wpatrzonych we wschodzące słońce; po stronie lewej orzeł z łańcuchem, trzymający sztandar z napisem: „Niech żyje Górny Śląsk zjednoczony z wolną Polską” oraz portret Tadeusza Kościuszki w medalionie. W centrum tekst: „Trzeci Maja! Hej ludu polski, od ciebie zależy Ojczyzny dziś naszej i przyszłość i chwała! I Twojej się spęka niewoli obroża Bo w domu swym będziesz Ty panem u siebie” oraz „1920 Oświata ludu dokona cudu”. Po konserwacji. **Rzadkie.**
Lit.: Katalog polskiego plakatu wojskowego, s. 34, il.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

468. Powstania śląskie. Plakat. 1920.

472. M. Berman. Plakat. 1946.

469. **[Wojna 1920 roku]. „Kozaku, ty z kim,** z nami czy z nimi?" (tekst w języku rosyjskim). B.m., b.r. (1920); 69,0 x 54,0 cm. 2100,-

Radziecki plakat propagandowy z okresu wojny polsko-bolszewickiej. Utrzymany w trzech kolorach symbolizujących przynależność polityczną (czarnym, czerwonym i białym), po stronie lewej ukazuje grupę „czerwoną" (chłop, robotnik, żołnierz), po prawej „biali" (ubrany po staropolsku „polski pan", generał Wrangel, ziemianin, generał oraz personifikacja Ententy, ze spisem długów cara). Pośrodku niezdecydowany (szary) Kozak. Ślady składania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXI)

470. **[Wojna 1920 roku]. Spiesz się pana** szybko wyrzucić (tekst w języku rosyjskim). B.m., b.r. (1920); 53,0 x 69,0 cm. 2500,-

Radziecki plakat propagandowy z okresu wojny polsko-bolszewickiej. W centrum „krasnyj armiejec" bijący „polskiego pana" i depczący barona Wrangla. Po konserwacji (naderwania podklejone). **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

471. **[Litwa Środkowa]. „Wykuwaj swój los!** Głosuj do Sejmu 8 stycznia". Wilno b.r. (1922); 89,0 x 57,5 cm. 2800,-

Sygnowany monogramem: „JN" (?); drukowany w: „Lit. Łaskow i S-wie Wilno, ul. Subocz 9"; wydany przez „Biuro Propagandy Wyborczej". Plakat polityczny nawołujący do głosowania w wyborach do sejmu Litwy Środkowej, zarządzonych przez generała Żeligowskiego w listopadzie 1921 r. Wybory te odbyły się 8 stycznia 1922 r. i zostały zbojkotowane przez społeczność litewską i żydowską. Wybrany wówczas parlament sprawował władzę do marca 1922 r., kiedy został rozwiązany, a jego kompetencje przekazano Sejmowi w Warszawie. Po konserwacji, stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXXI)

472. **„Senat jest hamulcem postępu**. Chcesz zniesienia senatu – głosuj trzy razy tak". Warszawa b.r. (1946); 85,5 x 60,5 cm. 2000,-

Sygnowany: „Berman i Krajewski". Plakat polityczny przygotowany z okazji referendum ludowego, które odbyło się 30 czerwca 1946 r. Miało być ono sprawdzeniem poparcia dla komunistów oraz

470. Wojna 1920 r. Radziecki plakat propagandowy. 1920.

przygotowaniem do wyborów 1947 r. Jedno z pytań dotyczyło zniesienia senatu, pozostałe zmian w Konstytucji oraz utrwalenia granic zachodnich. Plakat opublikowany przez Agencję Propagandy Artystycznej, wydrukowany przez Spółdzielnię Pracy Przem. Graf. w Warszawie. Zaprojektowany przez czołowych artystów okresu socrealizmu – Mieczysława Bermana (1903-1975) oraz Juliusza Krajewskiego (1905-1992). Po konserwacji, drobne ubytki papieru w części górnej uzupełnione (bez szkody dla treści plakatu), naderwania podklejone.
(Patrz ilustracja)

473. „Solidarność. Polska'80". B.m. 1980; 67,0 x 97,0 cm. 500,-

Sygnowany: „J. Janiszewski'80". Jeden z najsłynniejszych polskich plakatów, będący symbolem wydarzeń Sierpnia 1980 r. Autorem projektu, a zarazem charakterystycznej czcionki, jest Jerzy Janiszewski (ur. 1953 r.), grafik, scenograf, plakacista. Studiował w gdańskiej PWSSP, dyplom uzyskując w 1976 r. Brał czynny udział w strajkach sierpniowych, projektował biuletyny informacyjne, logo oraz plakat (jeszcze przed oficjalnym wyborem nazwy i zarejestrowaniem związku). Plakat ten, w mniejszym rozmiarze i opatrzony napisem „Gdańsk'80", drukowany był w niewielkim nakładzie w końcu sierpnia 1980 r. i rozklejany w stoczni. Następne wydanie ukazało się we wrześniu 1980 r. Artysta otrzymał legitymację nr 1 związku „Solidarność", w 1981 r. był laureatem Grand Prix Biennale w Katowicach. W stanie wojennym wyemigrował, obecnie mieszka i pracuje w Hiszpanii. W 2011 r. zaprojektował logo polskiej prezydencji w Unii Europejskiej. Nakład 20000 egz. Niewielka plama (ślad zalania) w prawym, dolnym narożniku, drobne uszkodzenia krawędzi.
Lit.: A.A. Szablowska, Plakat polski w Bibliotece Polskiej w Paryżu, Warszawa 2011, s. 199, poz. 196 (edycja francuska).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Plakat reklamowy –

474. „Górnośląska Fabryka Czekolady „Hanka" Sp. Akc. Siemianowice G. Śl.". B. m. 1925; 94,0 x 61,0 cm. 8000,-

Sygnowany: „K. Jasnoch 1925" – autorem projektu jest Kazimierz Jasnoch (1886-1966), malarz, powstaniec wielkopolski. Urodzony w Czersku na Kaszubach, uczeń kolegium w Pelplinie, następnie Szkoły Sztuk Pięknych w Berlinie oraz Akademii w Krakowie. Brał udział w wojnie polsko-bolszewic-

473. J. Janiszewski. Solidarność. 1980.

kiej, powstaniu wielkopolskim oraz powstaniach na Górnym Śląsku. Od 1922 r. mieszkał i tworzył w Poznaniu. Tworzył portrety (m.in. I. Paderewskiego i I. Mościckiego), obrazy olejne o tematyce śląskiej i kaszubskiej. W latach II wojny św. walczył w Polskich Siłach Zbrojnych. Plakat reklamowy Górnośląskiej Fabryki Czekolady „Hanka", powstałej w 1922 r., po przyłączeniu Siemianowic do Polski, działającej do 2002 r. Po konserwacji, zdublowany na bibułce. **Plakaty reklamowe z tego okresu rzadko pojawiają się na rynku antykwarycznym.**
(Patrz tablica XXXI)

AFISZE

– Przed powstaniem styczniowym –

475. Lambert Karl. „Mieszkańcy Królestwa Polskiego! Od czasu objęcia zarządu Królestwa, miałem nadzieję, środkami łagodnemi, przywrócić naruszoną w Kraju spokojność". W Warszawie d. 2/14 października 1861. Afisz 42,0x37,5 cm. 600,-

Odezwa pełniącego obowiązki Namiestnika Królestwa Polskiego do mieszkańców Królestwa Polskiego tłumacząca powody wprowadzenia stanu wojennego i wskazująca środki służące ku jego zniesieniu. Tekst równoległy w języku rosyjskim i polskim. Afisz nieco przycięty. Po konserwacji. Stan dobry. **Rzadkie.**

476. Lambert Karl. „Z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości rozkazu, Królestwo Polskie ogłasza się, jako znajdujące w stanie wojennym". W Warszawie d. 2/14 października 1861 r. Afisz 50x37,5 cm. 600,-

W sierpniu 1861 r. Karl Lambert (1815-1865), generał kawalerii i katolik, został mianowany tymczasowym Namiestnikiem Królestwa Polskiego celem uspokojenia rewolucyjnej sytuacji. Wrzenia rewolucyjnego nie udało mu się powstrzymać. Konsekwencją polityki carskiej stało się ogłoszenie stanu wojennego. Niniejszy manifest wylicza konsekwencje wprowadzenia tego stanu, m.in. podleganie zwykłych obywateli sądom wojskowo-polowym oraz **zakaz pod groźbą surowych kar „śpiewania w kościele i na zewnątrz onych podburzających pieśni,** zabronionych hymnów i w ogóle modlitw przez Kościół niezatwierdzonych". Ślady składania, lekkie przycięcie na krawędziach oraz zbrązowienia. **Rzadkie.**

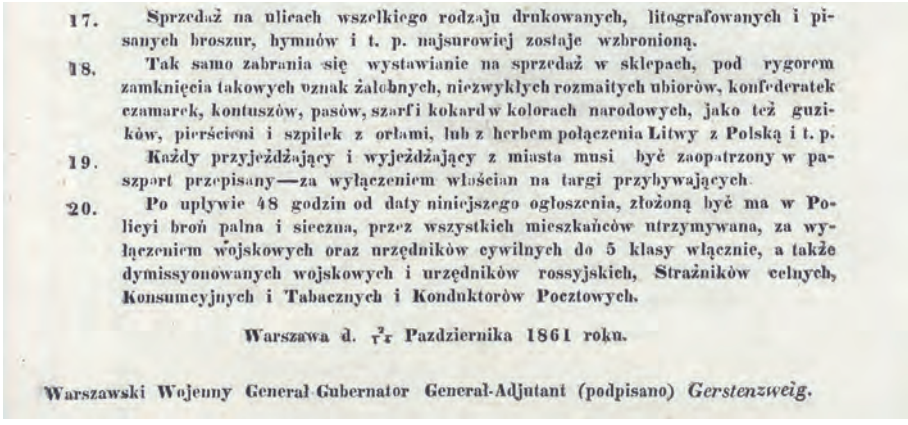

17. Sprzedaż na ulicach wszelkiego rodzaju drukowanych, litografowanych i pisanych broszur, hymnów i t. p. najsurowiej zostaje wzbroniona.

18. Tak samo zabrania się wystawianie na sprzedaż w sklepach, pod rygorem zamknięcia takowych wznak żałobnych, niezwykłych rozmaitych ubiorów, konfederatek czamarek, kontuszów, pasów, szarfi kokard w kolorach narodowych, jako też guzików, pierścieni i szpilek z orłami, lub z herbem połączenia Litwy z Polską i t. p.

19. Każdy przyjeżdżający i wyjeżdżający z miasta musi być zaopatrzony w paszport przepisany—za wyłączeniem włościan na targi przybywających.

20. Po upływie 48 godzin od daty niniejszego ogłoszenia, złożoną być ma w Policyi broń palna i sieczna, przez wszystkich mieszkańców utrzymywana, za wyłączeniem wojskowych oraz urzędników cywilnych do 5 klasy włącznie, a także dymissyonowanych wojskowych i urzędników rossyjskich, Strażników celnych, Konsumcyjnych i Tabacznych i Konduktorów Pocztowych.

Warszawa d. 7/19 Października 1861 roku.

Warszawski Wojenny General-Gubernator General-Adjutant (podpisano) *Gerstenzweig.*

477. Zakaz noszenia czarnej biżuterii. 1861.

477. Gerstenzweig Aleksandr. „Z mocy proklamacyi Jaśnie Wielmożnego pełniącego obowiązki Namiestnika Królestwa (...)". Warszawa d, 2/14 października 1861. Afisz 37x20 cm. 600,-

Odezwa Warszawskiego Wojennego Generał Gubernatora Aleksandra Gerstenzweiga (1818-1861) objaśniająca w 20 punktach przepisy stanu wojennego oraz wyliczająca zakazy dla mieszkańców Warszawy, m.in. zakaz zgromadzeń publicznych, obowiązek zamykania bram domów między od 9 wieczór do 6 rano, zakaz uczestniczenia w pogrzebach poza krewnymi, **zakaz noszenia czarnej biżuterii**. Dzień po wydania tej odezwy generał gubernator dowodził pacyfikacją katedry św. Jana. W kilka dni później wskutek konfliktu z Namiestnikiem popełnił samobójstwo uczestnicząc w pojedynku amerykańskim. Odezwa nieco przycięta na krawędziach. Ślady składania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja)*

– Komuna Paryska –

478. [Dąbrowski Jarosław]. Commune de Paris. Nr 173: „Dombrowski exécutive", oraz:
Commune de Paris, Nr 174: „Avis. Les ouvriers...". Paris le 19 avril 1871. Afisz 56x89 cm. 1400,-

Odezwy wydane przez władze Komuny Paryskiej z kwietnia 1871 r. na jednym arkuszu. Pierwsza stanowi **raport naczelnego dowódcy wojskowego Komuny Paryskiej** gen. Jarosława Dąbrowskiego (1836-1871), sygnowany jego nazwiskiem. Zawiera omówienie sytuacji na froncie, wyszczególnia zdobyte na wrogu obfite zaopatrzenie oraz bieżące potrzeby na polu walki z wersalczykami. Druga jest ogłoszeniem **o werbunku robotników** pragnących służyć w formacji saperów, a nie należących dotąd do Gwardii Narodowej z wyszczególnieniem 9 rejonów mobilizacji dla zgłaszających się. Na pierwszym miejscu w odezwach hasła rewolucji francuskiej („Wolność – Równość – Braterstwo"). Drobne ubytki w pierwszej odezwie w miejscach po złożeniu. Po konserwacji. Stan dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja na stronie następnej)*

– Polska Partia Socjalistyczna –

479. Polska Partja Socjalistyczna (**Fr. Rew.).** „Towarzysze Robotnicy! W dniu 1 Maja". 1908 r. Okręgowy Komitet Robotniczy Częstochowski Polskiej Partji. Odezwa, 35x24,5 cm. 120,-

Odezwa z 1908 r. Polskiej Partii Socjalistycznej – Frakcji Rewolucyjnej **(grupy pod przywództwem Józefa Piłsudskiego)** z okazji święta 1 Maja z hasłami socjalnymi, niepodległościowymi i antycarskimi. Papier różowy, bibułkowy. Ślad po złożeniu, poza tym stan bardzo dobry.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ — EGALITÉ — FRATERNITÉ

COMMUNE DE PARIS

DOMBROWSKI A EXÉCUTIVE.

Après un sanglant combat, nous avons repris nos positions. Nos troupes, portées en avant sur notre aile gauche, s'emparèrent d'un magasin d'approvisionnement de l'ennemi, dans lequel nous avons trouvé 69 tonneaux contenant du jambon, du fromage et du lard.

Le combat continue avec acharnement. L'artillerie ennemie, placée sur la hauteur de Courbevoie, nous couvre de projectiles et de mitraille; mais, malgré la vivacité de ces feux, notre aile droite exécute en ce moment un mouvement dans le but d'envelopper les troupes de ligne qui se sont engagées trop en avant.

Il me faut cinq bataillons de troupes fraîches, 2,000 hommes au moins, parce que les forces ennemies sont considérables.

Paris, le 19 avril 1871.

DOMBROWSKI.

REPUBLIQUE FRANÇAISE.

LIBERTÉ — EGALITÉ — FRATERNITÉ

COMMUNE DE PARIS

AVIS

Les ouvriers qui désirent travailler aux travaux du génie devront se présenter, de 2 à 5 heures du soir, aux adresses ci-dessous, et constater, par un certificat de la Municipalité, qu'ils ne font pas partie de la Garde nationale :

1re section. Bercy, poste-caserne n° 4, boulevard Poniatowski.
2e — Belleville, rue Haxo, n° 45.
3e — La Villette.
4e — Montmartre, bastion 39.
5e — Les Ternes, avenue Mac-Mahon, n° 74.
6e — Passy, chaussée de la Muette, n° 1.
7e — Vaugirard, poste-caserne des bastions 71 et 73.
8e — Montparnasse, avenue d'Orléans, n° 73.
9e — Gobelins, avenue d'Italie, n° 75.

Paris, le 19 avril 1871.

478. J. Dąbrowski. Odezwy Komuny Paryskiej. 1871.

480. [Polska Partia Socjalistyczna-Frakcja Rewolucyjna. Komitet Zagraniczny]. „Do Sekcji i członków O.Z.P.P.S.F.R. Szanowni Towarzysze! Przed paru dniami rozesłaliśmy Wam odezwę C.K.R." 24 marca 1909 r. Komitet Zagraniczny P.P.S.F.R. [B.m.] 1909. [B.w.], s. [2], 19x11 cm. 120,-

Okólnik poufny PPS-Frakcji Rewolucyjnej dotyczący zbierania danych o poszczególnych członkach sekcji partyjnych odnośnie ich przeszkolenia wojskowego i udziału w bojowych jednostkach w okresie rewolucji 1905-1906 w obliczu możliwości wybuchu wojny pomiędzy Austrią i Rosją. Interesujący druk ulotny **związany z dalekowzroczną polityką Józefa Piłsudskiego** odnośnie przyszłej wojny światowej. Minimalne zagniecenia, poza tym stan bardzo dobry.

481. [Polska Partia Socjalistyczna]. „Towarzysze! Robotnicy! Na odbytym w ciągu bieżącego lata II. Zjeździe Frakcyi Rewolucyjnej Polskiej Partyi Socyalistycznej (P.P.S.F.R.) zapadła między innemi następująca uchwała". Warszawa 1909. Centralny Komitet Robotniczy Polskiej Partyi Socyalistycznej. Afisz 47x31 cm. 200,-

Odezwa Polskiej Partii Socjalistycznej Frakcji Rewolucyjnej z września 1909 r. o powrocie do oficjalnej nazwy partii: „Polska Partia Socjalistyczna" wraz z uzasadnieniem tej uchwały. Ślady składania oraz drobne naddarcia i przybrudzenia na obrzeżach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– I wojna światowa –

482. [Wojsko rosyjskie]. „7 rubliej płatit awstrijskoje wojennoje uprawlienie za każdoje russkoje ružie..." [Austria 1914-1918]. Ulotka, ilustr., 15,8x11 cm. 120,-

Ulotka austriacka z czasów I wojny światowej zachęcająca żołnierzy rosyjskich do poddania z informacją o 7 rublach za każdą oddaną broń i jednej kopiejce za patron. Dodatkowo wiadomość o dobrych warunkach w niewoli ilustrowana fotografią dobrze odżywionych jeńców rosyjskich. Wydrukowano na cienkim papierze. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

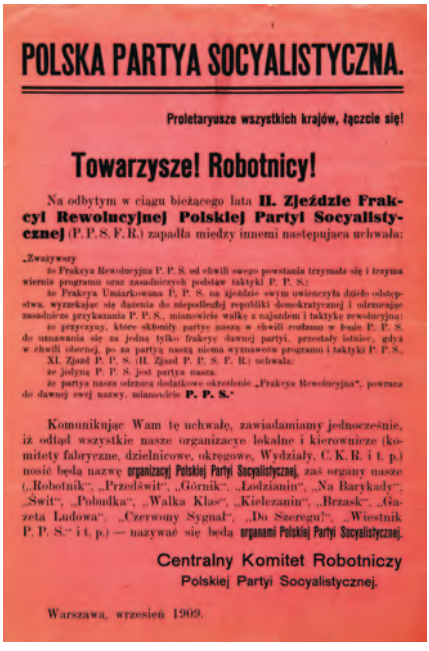

POLSKA PARTYA SOCYALISTYCZNA.

Proletaryusze wszystkich krajów, łączcie się!

Towarzysze! Robotnicy!

Na odbytym w ciągu bieżącego lata **II. Zjeździe Frakcyi Rewolucyjnej Polskiej Partyi Socyalistycznej** (P. P. S. F. R.) zapadła między innemi następująca uchwała:

„Zważywszy

że Frakcya Rewolucyjna P. P. S. od chwili swego powstania trzymała się i trzyma wiernie programu oraz zasadniczych podstaw taktyki P. P. S.;

że Frakcya Umiarkowana P. P. S. na zjeździe swym uwieńczyła dzieło odstępstwa, wyrzekając się dążenia do niepodległej republiki demokratycznej i odrzucając zasadnicze przykazania P. P. S., mianowicie walkę z najazdem i taktykę rewolucyjną;

że przyczyny, które skłoniły partyę naszą w chwili rozłamu w łonie P. P. S. do uznawania się za jedną tylko frakcyę dawnej partyi, przestały istnieć, gdyż w chwili obecnej, po za partyą naszą niema wyznawców programu i taktyki P. P. S.,

XI. Zjazd P. P. S. (II. Zjazd P. P. S. F. R.) uchwala:

że jedyną P. P. S. jest partya nasza.

że partya nasza odrzuca dodatkowe określenie „Frakcya Rewolucyjna", powraca do dawnej swej nazwy, mianowicie **P. P. S.**"

Komunikując Wam tę uchwałę, zawiadamiamy jednocześnie, iż odtąd wszystkie nasze organizacye lokalne i kierownicze (komitety fabryczne, dzielnicowe, okręgowe, Wydziały, C. K. R. i t. p.) nosić będą nazwę **organizacyj Polskiej Partyi Socyalistycznej**, zaś organy nasze („Robotnik", „Przedświt", „Górnik", „Łodzianin", „Na Barykady", „Świt", „Pobudka", „Walka Klas", „Kielczanin", „Brzask", „Gazeta Ludowa", „Czerwony Sygnał", „Do Szeregu!", „Wiestnik P. P. S." i t. p.) — nazywać się będą **organami Polskiej Partyi Socyalistycznej.**

Centralny Komitet Robotniczy
Polskiej Partyi Socyalistycznej.

Warszawa, wrzesień 1909.

481. Odezwa PPS. 1909.

7 РУБЛЕЙ 7

платитъ

австрійское военное управленіе

ЗА КАЖДОЕ РУССКОЕ РУЖЬЕ

(и 1 копѣйку за каждый русскій патронъ)

доставленное австрійскимъ властямъ.

Плѣнныхъ въ Австріи хорошо кормятъ и содержатъ.

Переходите къ намъ, тогда скоро покончится война!

482. Ulotka propagandowa. 1914-1918.

483. [Lwów]. Obwieszczenie. Stosownie do Najwyżej zatwierdzonej ustaw ust. 1328 rozdział IV Sądów Wojennych „o sądach w czasie wojny" mieszkańcy dzielnic Galicji (...) podlegają sądom wojennym (...) dat. Lwów 29 siepnia/11 września 1914, 63 x 49 cm. 300,-

Akt powstał w pierwszych miesiącach I wojny św. kiedy wojska rosyjskie zajęły austriacką Galicję wraz z Lwowem. Odezwa podpisana przez rosyjskiego wojennego gubernatora płk. Szeremietiewa (podpisany „Cheremeteff") z wykazem czynów podlegających sądom wojennym czyli szpiegostwo, dywersja, napady, akcje zbrojne itp. Po konserwacji.

– Lwów 1918-1919 –

484. „Rozkaz! Naczelna Komenda Wojsk Polskich wzywa wszystkich byłych wojskowych tak oficerów jak i żołnierzy (...)". Lwów, dnia 5 listopada 1918 r. Naczelna Komenda Wojsk Polskich. Dwa afisze 27x20,5 cm (wymiar jednego). 400,-

Dwa afisze mobilizacyjne mężczyzn w wieku od 17-45 lat z pierwszego dnia obrony Lwowa przed Ukraińcami. Tekst niemalże identyczny, w jednym z nich brak zgłoszenia został zagrożony sankcją karną w postaci sądu wojennego. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

485. „Polacy. Wyzwani niespodziewanym zamachem toczymy walkę obronną o utrzymanie Lwowa naszej Ojczyźnie (...)". Lwów, dnia 6 listopada 1918. Komitet bezpieczeństwa i obrony dobra publicznego; Przewodniczący: Marceli Chlamtacz, Zast. przewodniczącego: Artur Hausner, Członkowie: Stanisław Bądzyński [i inni]. Afisz 54,5x41,0 cm. 500,-

Odezwa tymczasowych cywilnych władz polskich we Lwowie walczącym z ukraińskim zamachem stanu. Ślady składania i drobne zagięcia na krawędziach. Poza tym stan bardzo dobry.

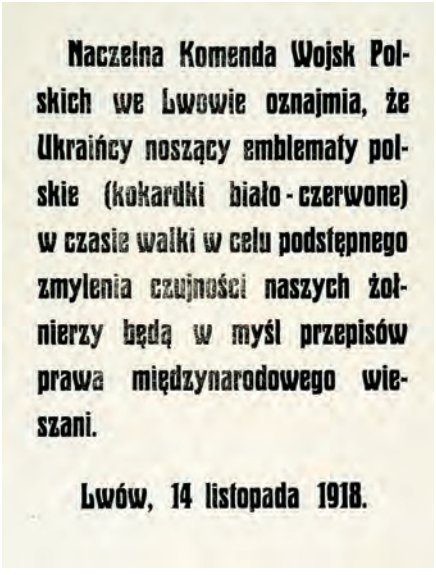
Naczelna Komenda Wojsk Polskich we Lwowie oznajmia, że Ukraińcy noszący emblematy polskie (kokardki biało-czerwone) w czasie walki w celu podstępnego zmylenia czujności naszych żołnierzy będą w myśl przepisów prawa międzynarodowego wieszani.

Lwów, 14 listopada 1918.

488. Afisz Naczelnej Komendy Wojsk Polskich we Lwowie. 1918.

We Lwowie
hajdamacy ruscy strzelają do bezbronnych, mordują polskie kobiety i dzieci!
Garstka naszych broni się bohaterskim wysiłkiem!
Polski ludu!
Nie daj polskiego Lwowa!
Do wojska polskiego na ochotnika
spiesz do Krakowa
do Biura odsieczy Lwowa, Uniwersytet, II piętro.
Ochotników poniżej lat 17 nie przyjmuje się.
Rodziny ochotników otrzymują zasiłki. Ochotnicy mają 4 Kor. żołdu dziennie, dodatek drożyźniany i całe utrzymanie.

491. Odezwa werbunkowa na odsiecz Lwowa. 1918.

486. **„Do szeregów**! Połowa miasta jeszcze dotąd jęczy pod straszliwymi rządami okrutnej, rozpasanej żołdackiej czerni ...". Lwów, dnia 12 listopada 1918. Naczelna Komenda Wojsk Polskich we Lwowie. Afisz 41 x 29 cm. 300,-

Odezwa Naczelnej Komendy Wojsk Polskich we Lwowie w drugim tygodniu walk samotnej jeszcze samoobrony mieszkańców Lwowa z ukraińskim wojskiem. Drobne uszkodzenia przy prawej krawędzi. Poza tym stan bardzo dobry.

487. **[Rozkaz]. „Wzywa się ludność** cywilną do natychmiastowego składania broni i amunicyi w magazynie (...). Lwów 13 listopada 1918. Naczelna Komenda Wojsk Polskich. Afisz 41x27 cm. 300,-

Wezwanie do składania broni w drugim tygodniu walk z Ukraińcami o Lwów osób bezprawnie nią dysponujących. Stan bardzo dobry.

488. **„Naczelna Komenda Wojsk Polskich** we Lwowie oznajmia, że Ukraińcy noszący emblematy polskie (kokardki biało-czerwone) w czasie walki w celu podstępnego zmylenia czujności naszych żołnierzy (...)". Lwów, 14 listopada 1918. [Naczelna Komenda Wojsk Polskich we Lwowie]. Afisz 28,8x19,0 cm. 200,-

Afisz Naczelnej Komendy Wojsk Polskich we Lwowie grożący karą śmierci przez powieszenie Ukraińcom podszywającym się pod oddziały polskie. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

489. **„Rozkaz mobilizacyjny!** Wszyscy zdolni do noszenia broni mężczyźni Polacy w wieku od lat 17-35 zostają niniejszym powołani do służby w szeregach polskich (...). Lwów, dnia 17 listopada 1918. Komenda główna Wojsk Polskich. Afisz 41,5x29,5 cm. 400,-

Obwieszczenie Naczelnej Komendy Wojsk Polskich we Lwowie o mobilizacji u progu trzeciego tygodnia walk o miasto. Drobne naddarcia i zagięcia przy krawędzi. Poza tym stan dobry.

490. [Ulotka ukraińska]. „Nasi Bracia i Rodacy! Jesteśmy teraz w niewoli ukraińskiej". B.m. [1918-1919]. B.w. Ulotka 34x20,5 cm. 250,-

Ulotka ukraińska w języku polskim zrzucana z aeroplanu nad Lwowem, Zawiera podpisy 66 jeńców polskich informujących o dobrych warunkach w niewoli ukraińskiej armii oraz stawiających pytania o polską obecność we Lwowie. Pod tekstem zamazany fragment czarnym atramentem bez wpływu na jego zakończenie. Na odwrocie pieczątki wojskowe 3 Pułku Strzelców Lwowskich. Przybrudzenia, ślady składania i odbarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

491. „We Lwowie hajdamacy ruscy strzelają do bezbronnych, mordują polskie kobiety i dzieci!". Kraków [1918]. B.w. Druk. W.L. Anczyc i Sp. Afisz 63x48 cm. 800,-

Odezwa werbunkowa ochotników na odsiecz Lwowa wydana jesienią 1918 r. w Krakowie przez Biuro odsieczy Lwowa. Ślady składania, stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Komunistyczna Partia Robotnicza Polski –

492. Komunistyczna Partja Robotnicza Polski. „Robotnicy! Robotnice! Rząd burżuazyjny republiki polskiej nie ustaje na drodze gwałtów i represji.". Warszawa, w lutym 1919 r. Komitet Centralny Komunistycznej Partji Robotniczej Polski. Ulotka, 17x25 cm. 70,-

Powielaczowy druk ulotny KPRP (od 1925 KPP), powstałej w grudniu 1918 r. Odezwa wzywająca do walki klasy robotniczej z burżuazyjnym rządem polskim. Drobne zagniecenia na krawędziach, poza tym stan dobry.

493. Komunistyczna Partja Robotnicza Polski. „Jedność Rewolucyjna na Górnym Ślązku i w Zagłębiu Dąbrowskim". Warszawa 16.III.1919. Ulotka, 23,5x16,5 cm. 70,-

Druk ulotny KPRP wzywający do wspólnej walki polskiego i niemieckiego proletariatu na Górnym Śląsku przeciw polskiej i niemieckiej reakcji oraz połączenia rewolucji polskiej w Zagłębiu Dabrowskim z rewolucją na (niemieckim) Górnym Śląsku. Cytuje uchwałę Rady Zagłębia (Rada Delegatów Robotniczych). Stan bardzo dobry.

– Śląsk 1921 –

494. [Śląsk]. Ober-, Mittel-, Nieder-, Schlesien. Deutschland ist unsere gemeinsame Muttererde. Breslau [1920]. Egon Barth & Com. W. W. Friedrich. Rys. Adolf Münzer. Afisz 47x33 cm. 160,-

Niemiecki afisz propagandowy związany z plebiscytem pokazujący jedność wszystkich części Śląska z niemiecką macierzą. Przedstawia drzewo życia w kształcie niemieckiego orła, na którym w górnych ramionach trzy herby głównych miast Śląska: Wrocławia, Opola i Legnicy. Twórcą afisza był Adolf Franz Theodor Münzer (1870–1953), niemiecki artysta rodem z Górnego Śląska. Ślady składania, drobne przetarcia i ubytki przy krawędzi, poza tym stan dobry.

495. „Do ludności katolickiej Górnego Śląska! (...) Przestrzegamy was, żebyście nie głosowali za Polską, gdyż wszystkie obietnice te są grubym oszustwem i obliczone tylko na waszą łatwowierność. Zobaczycie sobie gospodarkę Korfantego! (...). Głosujcie za Niemcami." [B.m. 1921]. Katolicka partja ludowa (Centrum) dla Górnego Śląska. Afisz 33,5x23,0 cm. 90,-

Antypolska odezwa przed plebiscytem na Górnym Śląsku z początku 1921 r. Druk dwustronny w języku polskim i niemieckim. Drobne uszczerbki na krawędziach. Stan bardzo dobry.

496. Naczelna Komenda Wojsk Powstańczych Górnego Śląska: Rozkaz nr 3. M.p. 6 VI 1921, s. 12, 34,5 cm, poszyt. 40,-

Zawiera sprawy wojskowe i organizacyjno-administracyjne (m.in. ustanowienie Śląskiej Wstęgi Waleczności i Zasługi, zakaz strzelania z okien wagonów). Ślady używania na pierwszej i ostatniej karcie, poza tym stan dobry.

497. Komenda Milicji Górnośląskiej: Rozkaz nr 4. M.p. 12 VI 1921, s. 8, 34,5 cm, poszyt wyd. 40,-

Obejmuje 40 spraw porządkowo-administracyjnych związanych głównie z zaopatrzeniem i zżyciem codziennym. Ślady używania na pierwszej i ostatniej karcie, poza tym stan dobry.

– Wilno –

498. [Ziemia Wileńska]. Obywatele! „W ciężkiej nad wyraz chwili podejmujemy ze zdwojoną energją naszą pracę". Wilno, dn. 6 lutego 1921 r. Zjazd Wydziałów Wykonawczych Rad Ludowych Ziemi Wileńskiej. Druk. J. Bajewskiego Wilno. Afisz 35x25 cm. 150,-

Uchwała o powołaniu Naczelnej Rady Ludowej Ziemi Wileńskiej. Zawiera m.in. uchwały ze zjazdu domagającego się m.in. reformy rolnej i wcielenia Ziemi Wileńskiej do Polski. Ślady dziurkowania na krawędzi. Stan bardzo dobry.

– II Rzeczpospolita –

499. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" urządza w niedzielę 13 kwietnia 1924 doroczny popis gimnastyczny [...]. B.m. (Kraków?) 1924; 125 x 89 cm. 800,-

Afisz rękopiśmienny (ołówek, tusz). Zaproszenie na doroczny popis Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół"**,** którego pierwsze gniazdo powstało we Lwowie w 1867 r. Po powstaniu w 1918 r. niepodległego państwa polskiego siedziba Związku „Sokół" została przeniesiona do stolicy, organizację scalono i zreorganizowano. Afisz informuje o programie imprezy („Ćwiczenia młodzieży męskiej i żeńskiej"), dochód przeznaczony na koszty zlotu w Zakopaniem (w 1924 r. w Zakopanem odbył się zlot krakowskiego oddziału Sokoła). Ciekawostką afisza są ceny miejsc podane w markach polskich, gdyż dwa tygodnie później, tj. 29. IV. 1924 r., w wyniku reformy Grabskiego, powstały 15 IV Bank Polski wprowadził do obiegu złoty polski (ceny miejsc to 3, 2 i 1 milion). Bardzo rzadki (być może jednostkowy) ze względu na technikę wykonania. Po konserwacji, zdublowany na bibułce, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

500. [Wilno – Targi Północne]. Pod Protektoratem Pana Marszałka Józefa Piłsudskiego III-cie Targi Północne i Wystawa Lniarska w Wilnie 26. VIII – 10. IX 1933. Związek Młodzieży Wiejskiej Ziemi Wileńskiej. Wielkie widowisko regjonalno-ludowe w inscenizacji art. Piotra Bułhaka „Żytnie żniwo na Wileńszczyźnie" [...]. Wilno 1933; 95 x 63 cm. 240,-

Druk: „Zakłady Graficzne „Znicz", Wilno, Biskupia Nr. 4." Program występu, odbywającego się 1 września w Ogrodach Bernardyńskich (m.in. pieśni i tańce wileńskie, białoruskie, litewskie). Wileńska wystawa przemysłu polskiego i zagranicznego pod nazwą Targi Północne odbywała się corocznie w latach 1928 – 1938, w końcu VIII i początkach IX. U podstaw jej idei leżało uczynienie z Wilna ogniska handlu Polski z krajami wschodnimi, a w szczególności z krajami bałtyckimi. Targi były wzorowane na lwowskich Targach Wschodnich i były największą imprezą Wilna i ziem północno-wschodnich. Czołowe miejsce wśród eksponatów zajmowały wyroby lniarskie, drzewne, wyroby przemysłu ludowego i płody rolne. Ostatnie targi w 1939 r. zostały przerwane z powodu niemieckiej inwazji na Polskę. Po konserwacji, zdublowane na bibule, stan dobry. Rzadkie.
(Patrz ilustracja)

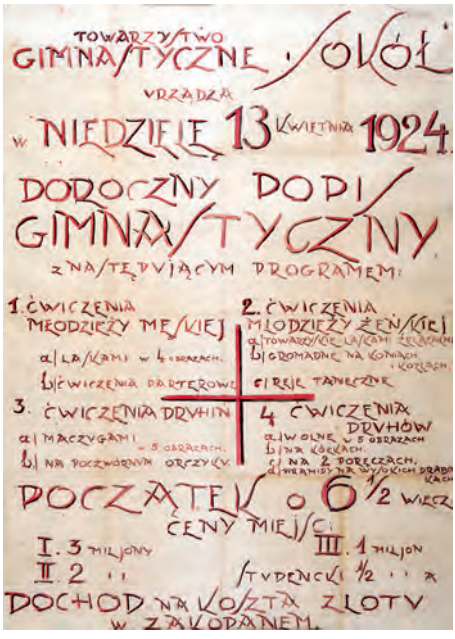

499. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół". Afisz.

500. Targi Północne w Wilnie. Afisz. 1933.

501. **„Naród swej Armii i sobie"**. [Warszawa 1939. Liga Ochrony Powietrznej i Przeciwgazowej]. Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka, Warszawa. Afisz, 24,8x70,4 cm. 150,-

Pożyczka Obrony Przeciwlotniczej. Hasło to było propagowane w prasie codziennej od wiosny 1939 r. Użył go również w swoim przemówieniu na Zamku Królewskim w sprawie tejże pożyczki wicepremier Edward Kwiatkowski w dn. 2 IV 1939 r. Afisz po konserwacji. Stan dobry.

FOTOGRAFIE, ALBUMY

502. **[Warszawa]** – Zespół 38 fotografii. **K. Brandel**. Lata 80. XIX w. 18 000,-

Fotografie czarno-białe 21,0 x 27,0 naklejone na karton z epoki 32,0 x 44,0 cm
Zespół fotografii ukazujących **Warszawę lat 80. XIX w., jej najważniejsze place, ulice, zabytki i nowo wznoszone budynki**. Zespół zawiera: targowisko na Sewerynowie, targ za „Żelazną Bramą", Plac Krasińskich z przebudowanym na cerkiew kościołem pijarów oraz Pałacem Rzeczypospolitej, Rynek Starego Miasta (z istniejącym wówczas targiem), Krakowskie Przedmieście (kilka widoków: z kościołem św. Anny, Hotelem Europejskim, przemarszem Kozaków, kościołem św. Krzyża), Pałac w Wilanowie (od strony dziedzińca i ogrodu oraz wnętrza), ratusz na Placu Teatralnym, Łazienki (pomnik Sobieskiego, Pałac na Wodzie, park, Teatr na Wyspie), kościół św. Anny w Wilanowie, ulica Marszałkowska z Dworcem Wiedeńskim, przystań wioślarska na Wiśle, Park Saski (zimą i latem), Teatr Wielki, Nowy Zjazd (z panoramą Powiśla), Pałac Staszica, kościół ewangelicki (z fragmentem Pałacu Kronenberga), panorama miasta od strony Wisły, Rynek Nowego Miasta, Most Kierbedzia wraz z panoramą Pragi. Fotografie nie sygnowane, na odwrocie opatrzone opisem piórem (w tym na trzech kartonach opisy sfotografowanych osób, być może z rodziny fotografa). Każda z fotografii z bogatym sztafażem – ruch uliczny, przechodnie, spacerujący mieszczanie. Autor fotografii – **Konrad Brandel (1838-1920) uznawany jest za jednego z najwybitniejszych polskich fotografów II połowy XIX w.** Jego największym osiągnięciem było wynalezienie ok. 1883 r. kamery ręcznej, która umożliwiała robienie szybkich zdjęć. Dzięki temu tzw. „fotorewolwerowi" fotograf mógł dokumentować codzienne życie Warszawy i jej mieszkańców. Artysta, urodzony i wykształcony w Warszawie (uczeń Karola Beyera, współpracownik Marcina Olszyńskiego) był przez całe życie związany w rodzinnym miastem. Przy ul. Nowy Świat prowadził zakład fotograficzny, był także fotografem Uniwersytetu Warszawskiego. Jego fotografie stanowią dziś cenny materiał ikonograficzny do dziejów Warszawy, ukazując wiele nieistniejących już miejsc i budynków. Niewielkie zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. Obszerny zbiór zdjęć doskonałej jakości, ukazujących nieistniejącą już dziś Warszawę. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: D. Kobielski, Warszawa na fotografiach XIX w., Warszawa 1982.
(Patrz tablica XXXV oraz ilustracja)

---

503. **„Królewicz Jan Kazimierz** uwięziony we Francji i dworzanin jego Ellert". Według szkicu **A. Lessera**. Po 1855 r. 1200,-

Fotografia podmalowana ręcznie; 28,7 x 36,5, naklejona na karton 39,5 x 46,2 cm
Sygnowana na kompozycji: „A. Lesser". Fotografia szkicu Aleksandra Lessera (1814-1884), malarza, rysownika, krytyka sztuki. Artysta po studiach na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Dreźnie i Monachium otworzył w Warszawie pracownię malarską. Był wysoko cenionym przez współczesnych malarzem scen historycznych oraz religijnych. Malarz interesował się nową wówczas techniką fotografii, zbierał fotografie, które służyły mu m.in. przy tworzeniu dzieł. Także jego własne prace były często reprodukowane przez fotografów. Szkic do obrazu ukazującego królewicza Jana Kazimierza (więzionego w latach 1638-1640 we Francji pod zarzutem szpiegostwa) powstał około 1855 r., obraz olejny wystawiono w 1879 r. w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

502. K. Brandel. Warszawa. Zespół 38 fotografii. Lata 80. XIX w.

503. A. Lesser. Królewicz Jan Kazimierz. Po 1855.

504. A. Szubert. Ambroży Grabowski. 1868.

506. M. Pusch. Henryk Sienkiewicz. Ok. 1885.

504. **Grabowski Ambroży** (1782-1868), historyk, kolekcjoner, księgarz i antykwariusz, autor przewodników po Krakowie. Kraków [przed 1868]. A. Szubert. Fotografia gabinetowa, 9,1x5,4 cm, naklejana na karton firmowy z epoki (10,5x6,2 cm). 240,-

Na odwrocie litografowana winieta fotografa krakowskiego Awita Szuberta (1837-1919), czynnego w Krakowie od r. 1867 oraz opis współczesny zdjęcia. Drobne przybrudzenia na odwrocie, stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

505. **Potocki Jerzy** (1889-1961), rotmistrz kawalerii WP, dyplomata. Wiedeń [ok.1903]. Atelier Adele. Fotografia gabinetowa 14,8 x 9,8 naklejona na karton firmowy z nadrukami 19,4 x 14 cm. 300,-

Fotografia J. Potockiego w wieku młodzieńczym, powstała w studio Adeli Perlmutter-Heilperin (1845-1941), nadwornej fotograficzki cesarskiej (pochodzącej z żydowskiej rodziny ze Złoczowa w Galicji), która była jedyną kobietą noszącą ten tytuł i jedną z pierwszych kobiet mających studio fotograficzne w Europie. W jej atelier wykonano wiele sławnych zdjęć, np. kochanki arcyks. Rudolfa Marii Vetsery oraz przyjaciółki cesarza Katarzyny Schratt. **Na odwrocie odręczna dedykacja Potockiego** „Kochanemu Panu na pamiątkę Jerzy Potocki w Łańcucie październik 1903". Jerzy Potocki, syn Romana, trzeciego ordynata na Łańcucie, w 1919 r. attaché wojskowy w Budapeszcie, w latach 1933-1936 ambasador w Ankarze, następnie w Waszyngtonie, po wojnie na emigracji. Stan bardzo dobry.

506. **Sienkiewicz Henryk** (1846-1916), jeden z największych pisarzy polskich, laureat Nagrody Nobla. Warszawa [ok. 1885]. M. Pusch. Fotografia wizytowa 8,8 x 5,4 cm, naklejana na karton firmowy litografowany (10,5 x 6,2 cm). 200,-

507. Władysław Sikorski. 1926.

Fotografia owalna na papierze z czerwoną ramką. Na awersie nazwa i adres firmowy w Warszawie oraz „dawniej Karoli & Pusch" (fotografia wykonana ok. 1885 r., wydana ponownie przez samodzielnie działającego od 1892 r. M. Puscha). Drobne przybrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

507. Sikorski Władysław (1881-1943), ówczesny generał dywizji Wojska Polskiego i szef D.O.K. we Lwowie, były minister spraw wojskowych i premier Rzeczypospolitej Polskiej, późniejszy premier Rządu Polskiego na Uchodźstwie i Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Portret w mundurze z dedykacją, 1926. Fotografia gabinetowa 11,6x16 cm, naklejana na karton z epoki (20,5x23,5 cm). 450,-

Z odręczną dedykacją: „Rotmistrzowi Janowi Fuhrmanowi w szczerem uznaniu żołnierskiem za jego ofiarną służbę w 1926 roku", „Sikorski, gen.". Fotografia Władysława Sikorskiego w mundurze z najwyższymi odznaczeniami (Virtuti Militari, Krzyż Walecznych czterokrotnie i Gwiazda Orderu „Polonia Restituta" 2 klasy). Jan Fuhrmann (1894-1940), ówczesny rotmistrz 2 Pułku Szwoleżerów Rokitniańskich Wojska Polskiego, zamordowany przez NKWD w Katyniu. Zbrązowienia na krawędziach i drobne na zdjęciu oraz ślad po bibułce. Stan fotografii bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

508. [Wodzinowski Wincenty] – Zespół 6 fotografii. Okres międzywojenny. 450,-

Fotografie czarno-białe, różne formaty (od 11,5 x 16,0 do 16,5 x 22,5), naklejone na tektury firmowe Zespół fotografii poświęconych Wincentemu Wodzinowskiemu (1866-1940), malarzowi, uczniowi W. Gersona i J. Matejki. Artysta od lat 90. XIX w. związany z Krakowem, malował głównie barwne obra-

508. W. Wodzinowski. Zespół 6 fotografii. Okres międzywojenny.

zy poświęcone życiu podkrakowskiej wsi. Członek Sokoła, w okresie I wojny światowej chorąży Legionów Polskich (autor wielu prac poświęconych żołnierzom Legionów).
1. Fotografia zbiorowa (malarz siedzący w pierwszym rzędzie) – „Walne zebranie P.B. Krzyża w Warszawie 8-XII-1928 w kasynie wojskowym Aleja Szucha 23" (poniżej na marginesie częściowo nieczytelne opisy piórem). Na odwrocie stempel zakładu fotograficznego W. Złakowskiego w Warszawie. Fotografia przedstawia zebranie Polskiego Białego Krzyża (od lewej siedzą: vice prezesowa Śliwińska; Tadeusz Sułowski (1889-1955), prezes PBK, dyrektor Banku Ziemiańskiego; nieznana kobieta; Antoni Żaboklicki, adwokat z Grodna, prezes I zjazdu adwokatów; Wincenty Wodzinowski; Helena z Teichmannów baronowa Lesserowa (1864-1944). **2. Fotografia zbiorowa** (malarz siedzący w centrum, w drugim rzędzie) – „Parafianie ś. Mikołaja na pamiątkę pożegnania ks. Dr." (na odwrocie stempel krakowskiego zakładu fotograficznego Józefa Neidra). **3. Malarz z córką** (Kraków, 1926 r.). **4. Malarz na tle swych prac** podczas wystawy legionowej. **5. Fotografia zbiorowa z lat 1918-1919** (artysta siedzi w centrum, w pierwszym rzędzie, stojący po stronie lewej mężczyzna w mundurze Polskiej Siły Zbrojnej, działającej w Królestwie Polskim w latach 1916-1918; po prawej mężczyzna w mundurze „Sokoła"). **6. Grupa osób** (rodzina?) na tle prac artysty. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

509. [Brodnica – portret oficerów]. Portret zbiorowy oficerów 67 Pułku Piechoty Wojsk Polskich z Brodnicy podczas uroczystości związanej z imieninami Marszałka Józefa Piłsudskiego w dn. 19 marca. Brodnica 1934. Foto. J. Mełnicki. Fotografia 11,3x16,6 cm, naklejana na karton z epoki (23,7x27,2 cm). 200,-

Fotografia zbiorowa 38 oficerów 67 PP z Brodnicy, w tym II batalionu stacjonującego w okolicach Torunia. Drugi od lewej w pierwszym rzędzie ówczesny **dowódca pułku ppłk Jan Stefan Kotowicz (1890-1963), późniejszy ostatni dowódca 27 Wołyńskiej Dywizji Armii Krajowej.** Karton tłoczony, fotografia sygnowana w prawym rogu winietą fotografa (wykonaną pierwotnie tuszem na negatywie), na odwrocie pieczęć firmowa zakładu fotograficznego z Brodnicy. Stan bardzo dobry.

510. H. Neubarth. Karkonosze. Lata 30. XX w.

510. [Karkonosze – Zakręt Śmierci]. „Sudetenstrasse”. **H. Neubarth**. Lata 30. XX w. 400,-

Fotografia czarno-biała; 30,0 x 40,0 cm
Sygnowana ołówkiem na papierowym passe-partout: „Hans Neubarth”; „Sudetenstrasse”. Na odwrocie fotografii stempel autorski oraz numer „57”. Autor fotografii, Hans Neubarth był wydawcą działającym w okresie międzywojennym w Jeleniej Górze, publikującym m.in. przewodniki po Sudetach oraz pocztówki. Zdjęcie przedstawia Zakręt Śmierci na Drodze Sudeckiej (łączącej Szklarską Porębę ze Świeradowem), na tle zimowej panoramy Karkonoszy (z widocznymi w oddali Śnieżnymi Kotłami). Według informacji właściciela fotografia pochodzi z kolekcji J. Guthmanna. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

511. [Kudowa Zdrój – album fotografii]. Bad Kudowa. [B.m. lata 30. XX w. B.w.], k. 12 (fotografie), 21 x 29 cm, opr. pełna skóra wyd. z tłocz. złotem tyt. na licu. 180,-

Anonimowe wydawnictwo miejscowe z lat 30. XX w. reklamujące uzdrowisko w Kudowie Zdrój, jako miejsce kuracji chorych na serce i choroby nerwowe. Zawiera 11 fotografii uzdrowiska (przeważnie 10,5 x 14,5 cm) wraz z opisem ogólnym. Zdjęcia naklejone na karton. Stan bardzo dobry.

512. [Równe – portret zbiorowy żołnierzy]. Puszkarnia – Rusznikarnia 13 Pułku Kresowego Artylerii Lekkiej Portret zbiorowy. Równe 1936. J. Dolinko. Fotografia 12,0x16,6 cm, naklejana na karton firmowy (23,5x27,0 cm). 200,-

Fotografia zbiorowa 17 żołnierzy z bronią białą i palną na tle budynku Puszkarni – Rusznikarni 13 P.K.A.L. w Równem. Na odwrocie dedykacja odręczna z autografami 6 żołnierzy (podoficerów) ze zbrojmistrzem dla ówczesnego dowódcy pułku płk. dypl. Karola Myrka. Karton tłoczony i ze złoconą sygnaturą miejscowego fotografa. Drobne uszkodzenia na obrzeżach kartonu, poza tym stan dobry.

515. Szkoła Oficerska Wojsk Telegraficznych w Warszawie. 1919-1920.

513. **[Słonim – targ]**. Portrety zbiorowe ze Słonimia. Słonim 1944. Foto J. Szymańczyk. Trzy fotografie, 18 x 24 cm. 250,-

Trzy fotografie przedstawiające miejscową ludność ze Słonimia (Nowogródczyzna), z okresu okupacji niemieckiej. Dwa zdjęcia przedstawiają miejscowy targ na słonimskim rynku. Na odwrocie pieczęć firmowa: „Foto / J. Szymanczyk / Slonim, Kommandanturstr. 19" i podpis kredką z epoki: „Słonim, VI.44". Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

514. **[Tarnów – portret oficerów]**. Wizyta oficerów węgierskich w Państwowych Zakładach Azotowych w Mościcach koło Tarnowa. [Mościcie lata 20.-30. XX w.]. Fotografa 17,0x22,5 cm. 200,-

Niesygnowana fotografia zbiorowa 27 osób, przeważnie oficerów polskich i węgierskich z okresu budowy PZA w Mościcach. Budowa została zainicjowana w 1927 r. i stanowiła drugą obok Gdyni największą inwestycję Polski międzywojennej. Drobne zbrązowienia, głównie na odwrocie. Poza tym stan dobry.

515. **[Warszawa – portret oficerów]**. Szkoła Oficerska Wojsk Telegraficznych. Warszawa [1919-1920]. J. Raczyński. Portret zbiorowy 37 oficerów łączności. Fotografia 21,6x29,5 cm, karton oryg. 300,-

Fotografia zbiorowa jednej z pierwszych szkół oficerów łączności istniejącej w Warszawie od 16 IV 1919 do końca 1920 r. przy Pułku Telegraficznym. W prawym rogu sucha pieczęć warszawskiego fotografa Jana Raczyńskiego. Ślady obcięcia marginesów na krawędziach i przybrudzenia. Poza tym stan bardzo dobry. Efektowna fotografia oficerów sił łączności ze sprzętem telegraficznym.
(Patrz ilustracja)

---

513. Typy ludowe ze Słonimia. 1944.

518. E. Hartwig. Kazimierz Dolny. 1960.

519. A. Jałosiński. Warszawa. 1967.

516. Hartwig Edward (1906-2003) – „Modlitwa" (Kazimierz nad Wisłą). 1929 r. 1400,-

Fotografia czarno-biała; 27,3 x 37,5 cm
Sygnowana „E. Hartwig 1929", na odwrocie opis ołówkiem i długopisem oraz stemple autorskie. Edward Hartwig uznawany jest za jednego z najwybitniejszych polskich artystów fotografików. W okresie międzywojennym związany z Lublinem, następnie z Warszawą. Zasłużony dla rozwoju polskiej fotografii, wiele wystawiał odnosząc sukcesy. Jego twórczość stopniowo ewoluowała w kierunku samoistnych dzieł na pograniczu malarstwa. Praca z najwcześniejszego okresu jego twórczości. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXV)

517. Hartwig Edward (1906-2003) – Portret aktorki Ireny Malkiewicz. 1939 r. 1800,-

Fotografia czarno-biała; 38,0 x 25,9 cm

Sygnowana monogramem „E.H.” na licu, na odwrocie sygnatura ołówkiem: „E. Hartwig”, stemple autorskie oraz opis ołówkiem i flamastrem (tamże napisana ołówkiem data „Lublin 1942”, przerobiona następnie na 1939). Irena Malkiewicz (1911-2004) aktorka teatralna i filmowa. Debiutowała w 1936 r. w „Trędowatej”, następnie zagrała w kilkunastu filmach, przed i powojennych. Pracowała także w teatrach, głównie warszawskich, m.in. u boku Juliusza Osterwy. Po wojnie krótko występowała w Domu Wojska Polskiego (1944-45) oraz Teatrze Miejskim w Lublinie (1945-46). Stan dobry.

518. Hartwig Edward (1906-2003) – „Spacer w wąwozie” (Kazimierz nad Wisłą). 1960 r. 800,-

Fotografia czarno-biała; 37,5 x 28,7 cm
Sygnowana na licu „E. Hartwig”, na odwrocie opis ołówkiem i długopisem oraz stemple autorskie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

519. Jałosiński Aleksander (ur. 1931) – Warszawa – plaża na Wisłą. 1967 r. 450,-

Fotografia czarno-biała; 20,0 x 50,5 cm
Na odwrocie stempel autorski oraz dopisek flamastrem: „Warszawa VII 67”. Panorama Warszawy lat 60. XX w. widziana od strony Wisły – na pierwszym planie plaża na praskim brzegu, oblegana przez warszawiaków w lipcu 1967 r. Aleksander Jałosiński – fotograf, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, fotografią prasową zajmuje się od 1957 r. Współpracował z wieloma periodykami, m.in. Expressem Wieczornym, Sztandarem Młodych, Kulturą, Kobietą i Życiem, Szpilkami, Polityką, Rzeczpospolitą. Jego prace były ostatnio wystawiane w Domu Spotkań z Historią (wystawa z okazji 50-lecia pracy) oraz w warszawskiej Zachęcie (na wystawie „Czas wolny”). Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

PAMIĄTKI HISTORYCZNE I PATRIOTYCZNE

STRÓJ NARODOWY

520. Karabela z herbem Pilawa Potockich. Polska, II poł. XVIII w. 60 000,-

Paradna karabela, należąca do przedstawicieli jednego z najpotężniejszych rodów magnackich Rzeczpospolitej. Karabele w końcu XVIII w. stanowiły (obok kontusza i pasa) niezbędną część stroju narodowego, noszonego w chwili ożywienia uczuć patriotycznych wobec zagrożenia niepodległości. Akcenty patriotyczne odgrywały wówczas ważną rolę symboli. Rękojeść z okładzinami z chalcedonu, prawdopodobnie z Naliboków. Na rękojeści wprasowane złotem po obu stronach kartusze herbowe z Pilawą. Okładziny pęknięte (naturalny proces starzenia się kamienia), ściągnięte srebrną taśmą repusowaną. Jelec srebrny z nałożonymi elementami z chalcedonu dekorowanego wprasowanym złotem. Okładziny rękojeści nitowane srebrnymi rozetami. Głownia styryjska z XVIII w., dł. 78 cm. Pochwa drewniana, obciągnięta czarną, barwioną skórą, ze srebrnymi okuciami. Na pochwie rozmieszczone naprzemiennie elementy z chalcedonu zdobione wprasowanym złotem. Stan dobry, brak ingerencji konserwatorskich. Luksusowa broń (głownia bojowa w oprawie kostiumowej), wykonana zapewne w Krakowie lub we Lwowie. Wyjątkowej klasy karabela. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica V oraz ilustracja na stronie następnej)

521. Pas kontuszowy. Lipków, manufaktura Paschalisa Jakubowicza. 1791-1794 r. 25 000,-

Przędza jedwabna; szer. 36,4 cm, dł. 348 cm
Pas kontuszowy czterostronny. Głowy z motywem dwóch fantazyjnych krzaczków kwiatowych. Środek w poprzeczne pólka z motywami wici kwiatowej oraz wydłużonymi romboidalnymi medalionami z geometrycznym ornamentem. Obrzeżenia z motywem wici kwiatowej. Kolory: brązowe, łososiowy, seledynowy, fioletowy. Frędzla doszyta jedwabna. **Sygnowany barankiem i inicjałami I. P.** [Paschalis Jakubowicz]. Jakub Paschalis Jakubowicz (zm. 1816/1817), kupiec i przedsiębiorca pochodzenia ormiańskiego, przybył do Polski w latach 60. XVIII w., nobilitowany został w 1791 r. Moda na noszenie pasów kontuszowych, związana z ożywieniem uczuć patriotycznych w okresie Sejmu Wielkiego, skłoniła Jakubowicza do założenia persjarni (w 1788 r. w Warszawie, w 1790 r. przeniesionej do Lipkowa pod Warszawą). Pasy tej wytwórni odznaczały się wysoką jakością, staranną kompozycją i wysmakowaną kolorystyką. Miejscami drobne ubytki wątków odsłaniające osnowę, przetarcia, **stan ogólny dobry. Rzadkie.**
(Patrz tablica V oraz ilustracja na stronie następnej)

522. Pas kontuszowy. XVIII w. 25 000,-

Jedwab, nić srebrna i złota; szer. 27 cm, dł. 327 cm, wys. głowy 19 cm
Pas lity, dwustronny. Głowy z motywem dwóch medalionów i wpisanych w nie fantazyjnych krzaczków kwiatowych. Środek w poprzeczne pólka z motywami stylizowanej wici kwiatowej. Obrzeżenia z motywem wici kwiatowej. Kolory: głowy na stronie prawej złoto-srebrne, na lewej brązowe; pólka na stronie prawej brązowe i białe, na lewej brązowe i łososiowe. Ornament - brązowy, łososiowy, seledynowy, niebieski, biały i srebrny. Frędzla złota doszywana. Pas nie sygnowany z nieznanej manu-

520. Karabela Potockich. II poł. XVIII w.

521. Pas kontuszowy. Lipków. 1791-1794.

523. Makata z motywem pasów kontuszowych. Buczacz, I poł. XX w.

faktury polskiej z końca XVIII lub początku XIX w., przypominający wzornictwem wyroby słuckie. Stan ogólny bardzo dobry. **Efektowna kolorystyka. Rzadkie.**
(Patrz tablica V)

523. Makata z motywem pasów kontuszowych. Buczacz, pracownia Artura Potockiego. I poł. XX w. 12 000,-

Jedwab, nić metalowa złota z luźnym oplotem, technika żakardowa; 197 x 144 cm
Makata z motywem 10 pasów kontuszowych o głowach z dwoma krzaczkami i środkiem o 24 półkach. Koloryt: złoty, czerwony, zielony, biały, kontury deseni czarne i brązowe. Nie sygnowana, podobna do makaty ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie (J. Chruszczyńska, Makaty buczackie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Warszawa 1996, poz. 24 i 25, il. X). Tego typu makaty, nawiązujące wzornictwem do pasów kontuszowych będących elementem stroju narodowego stanowiły nieodłączny element dekoracji wnętrz dworów szlacheckich i siedzib bogatego mieszczaństwa. Posiadanie ich (poza walorem estetycznym) było rodzajem manifestowania polskości w latach zabo-

526. Stanisław August. Miniatura.

527. Elżbieta Grabowska. Miniatura.

rów i przywiązania do tradycji w II Rzeczpospolitej. Ważnym ośrodkiem produkcji tego typu tkanin był Buczacz, gdzie działała wytwórnia Potockich. Pracownia ta powstała pod koniec lat siedemdziesiątych XIX wieku w dobrach braci: Emila, Oskara i Artura Potockich. Manufakturą zajmował się głównie Oskar Potocki. Około roku 1879 zatrudnił pochodzących z Buczacza braci: Włodzimierza, Iwana, Stefana i Dymitra Nagórzańskich. Między rokiem 1905 a 1913 r. prowadzenie fabryki przejął bratanek Oskara Artur Potocki (syn Artura). Pracownia w Buczaczu działała do roku 1939. Zagniecenia spowodowane sposobem przechowywania, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

MALARSTWO. MINIATURY

524. Śmierć księcia Józefa Poniatowskiego. Według **Horacego Verneta**. Francja, XIX w. 20 000,-

Olej na płótnie; 64,0 x 79,0 (w ramie 79,0 x 95,0)
Kopia najsłynniejszego przedstawienia śmierci księcia Józefa Poniatowskiego podczas bitwy pod Lipskiem. Oferowany obraz powtarza kompozycję z 1817 r., namalowaną na zlecenie marszałka Davouta przez Horacego Verneta (1789-1863). Popularny ówcześnie malarz batalista specjalizował się w scenach z kampanii napoleońskich, często malowanych według relacji świadków – jeden z jego uczniów (Ledieu) według przekazów był właśnie świadkiem bohaterskiej śmierci księcia. Malarz dwukrotnie malował scenę śmierci Poniatowskiego, oba obrazy zaginęły. Dzieło Verneta, wielokrotnie kopiowane w różnych technikach, odniosło ogromny sukces – „żadna inna rycina nie dekorowała częściej francuskich wnętrz w XIX wieku" (patrz także poz. 348). Drobne ubytki farby, poza tym stan dobry.
Lit.: Solidarność 1830, katalog wystawy na Zamku Królewskim w Warszawie, 2006, s. 92.
(Patrz tablica IV)

525. Zygmunt III Waza (1566-1632), król Polski. Miniatura, XIX w. 1500,-

Miniatura (akwarela, gwasz, złota farba na kości), oprawa – brąz złocony; owal o średnicy 7,0 x 5,2 cm
Popiersie króla w stroju francuskim. W zwieńczeniu oprawy korona królewska. Nie sygnowana, według opinii Antykwariatu Bukowski w Sztokholmie miniatura jest najprawdopodobniej dziełem miniaturzystki szwedzkiej **Elise Arnberg** (1826-1891). Kość podobrazia pęknięta, poza tym stan dobry.

526. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Miniatura, koniec XVIII w. 4000,-

Gwasz na kości; oprawa srebro złocone. Na rewersie szylkret, macica perłowa, plecionka złota (?). Owal 9,0 x 7,2 cm, z uszkiem do zawieszenia.
Sygnowana „Cravi" (?).Wizerunek króla wzorowany na słynnym portrecie z ćwiartką papieru, namalowanym w 1791 r. przez Jana Chrzciciela Lampiego (dziś zaginionym), znanym dzięki mezzotincie Johanna Pichlera. Król ukazany do bioder, w stroju francuskim, z Orderem Orła Czarnego na szyi i wstęgą Orderu Orła Białego. Portret ten był uznawany za jeden z najlepszych wizerunków króla. Na odwrocie dekoracja utworzona z szylkretu inkrustowanego macicą perłową – gałązka z kwiatami. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

527. Elżbieta z Szydłowskich Grabowska (1748/9-1810), domniemana morganatyczna żona króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Miniatura, koniec XVIII w. 3000,-

Gwasz na kości; oprawa – srebro i srebro złocone, szkło kobaltowe. Na odwrocie szylkret oraz monogram ze srebra złoconego, umieszczony na tkaninie. Miniatura owal 6,3 x 5,0 cm, oprawa koło o średnicy 9,0 cm, uszko do zawieszenia.
Sygnowana: „L. Ve..." (nieczytelne). Popiersie Elżbiety z Szydłowskich Grabowskiej, żony generała Jana Jerzego Grabowskiego, kochanki i domniemanej żony morganatycznej króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Bardzo wpływowa, powszechnie nielubiana, towarzyszyła władcy przez 30 lat, także podczas jego pobytu w Petersburgu. Wielokrotnie portretowana, m.in. przez Bacciarellego, Grassiego, Lampiego. Dobrej klasy miniatura, ujęta w obramienie ze szkła kobaltowego oraz ażuru. Na odwrocie monogram.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Portrety małżeństwa Wernerów oraz fragment rodzinnego archiwum –

528. Portret Symeona Wernera oraz jego żony Katarzyny z Chawłowskich. Lata 30.-40. XIX w. Olej na płótnie; 54,5 x 43,5 (rama 73,0 x 61,0) oraz 56,0 x 46,5 (rama 74,0 x 64,0). 6000,-

Dwa portrety. Popiersia ujęte w owal. Portret S. Wernera w mundurze urzędnika czasów Królestwa Polskiego. Jego żona w stroju typowym dla okresu Biedermeieru (w koronkowym czepcu na głowie i kwiecistej sukni). Nie sygnowane, w lewym dolnym rogu portretu męskiego nieczytelny opis. Portret męski po konserwacji, stan dobry. Patrz poz. następna.
(Patrz ilustracje)

529. Fragment archiwum Symeona Wernera, radcy stanu Królestwa Polskiego, dyrektora Urzędu Loteryjnego Królestwa Polskiego i kawalera Orderu św. Stanisława 2 kl. Zespół 9 dokumentów rodzinnych o charakterze biograficznym i genealogiczno-heraldycznym oraz instrukcja życiowa dla syna Leona, dat.1827-1885. Autografy (Symeon Werner, urzędnicy) i pieczęcie urzędowe. Bifolia, afisze, k. 25 (przeważnie dwustronnie zapisane), różne formaty. 4000,-

Obejmuje wypisy z akt metrykalnych ze ślubu Symeona Wernera (ok. 1791-1857) z Katarzyną Chawłowską (1802-1885), zawartego w Kutnie w 1818 r. (dwa różne szczegółowe wypisy z lat 1832 i 1874), akt urodzenia syna Leona Wernera (1825-1902) z Warszawy (dwa różne wypisy z 1832 r.), klepsydry małżonków Symeona i Katarzyny Wernerów w formie afiszy (litografie) oraz dwa dokumenty urzędowe m.in. w sprawie szlachectwa rodziny. Pierwszy z nich stanowi uwierzytelniony urzędowo odpis **nadania szlachectwa przez cesarza Mikołaja I Symeonowi Wernerowi** wraz z herbem z dn. 9 XII 1833 r. Dokument zawiera kolorowy wizerunek herbu, ręcznie malowanego akwarelą, Wizerunek tego własnego herbu nie był dotąd znany i opisany w żadnych polskich herbarzach. Drugi stanowi świadectwo służby Symeona Wernera w Królestwie Polskim wystawione dla jego syna Leona w 1874 r. Symeon Werner przybył w 1813 r. z rodzinnego St. Petersburga do Warszawy. Jako urzędnik piastu-

528. Portret Symeona Wernera i jego żony Katarzyny. I poł. XIX w.

jący szereg funkcji na prowincji i w Warszawie, w tym dyrektor Loterii, szybko wszedł w miejscowe środowisko ulegając polonizacji oraz **wystawił na miejscu dawnej oficyny pałacu Ludwiki Zamoyskiej okazałą kamienicę istniejąca do dziś pod nr 26 przy ul. Bednarskiej**. Potomkowie jego zostali wpisani do ksiąg szlachty guberni radomskiej w Królestwie Polskim oraz byli urzędnikami i wojskowymi w służbie II Rzeczypospolitej. Wyjątkową pozycję w zbiorze stanowi instrukcja Symeona Wernera do syna, zawierająca rady życiowe i gospodarskie związane z prowadzeniem własnych interesów (w tym przemysłowych i rolniczych), pomnażaniem dóbr materialnych i duchowych. Instrukcja napisana odręcznie najczystszą polszczyzną przez Symeona Wernera 7 XI 1843 r. stanowi szczególne przesłanie przedstawiciela ówczesnej inteligencji warszawskiej, zarówno z punktu widzenia obyczajowego, jak i socjologicznego. Dokumenty urzędowe w języku polskim i rosyjskim, niekiedy równolegle, na papierze stemplowym. Dołączono opis wszystkich dokumentów wchodzących w skład zespołu. Ślady składania, miejscami niewielkie odbarwienia lub zbrązowienia i drobne naddarcia. Stan dobry. Patrz także poz. 780, 781.

– Obrazy malowane na zesłaniu –

530. Zaleski Bronisław (1819/1820-1880) – Orenburg. 1849 r. 2500,-

Akwarela; 14,5 x 22,5 (w świetle p-p)
W lewym dolnym rogu: „1849” oraz „Orenburg”. Widok Orenburga na Uralu, na pograniczu Azji i Europy, twierdzy, gdzie zsyłano Polaków (m.in. Tomasza Zana). Było to także miejsca zesłania Bronisława Zaleskiego, pisarza i działacza politycznego, a także malarza amatora. Od lat 30. XIX w. artysta był prześladowany za swą działalność na rzecz niepodległości Polski, w 1847 r. zesłany do batalionów karnych w Orenburgu. W 1853 r. mianowany oficerem, co dało mu swobodę poruszania się po kraju. Owocem tych podróży były wspomnienia: „Dwie wycieczki do stepów kirgiskich. Szkice podróżne” (opublikowane w 1857 r.). Podczas zesłania, wraz z innymi uwięzionymi oraz m.in. Tarasem Szewczenko, przedsiębrał ekspedycje badawcze. Uwolniony w 1856 r., od lat 60. przebywał na emigracji – w 1863 r. na stałe zamieszkał w Paryżu. Aktywnie uczestniczył w życiu emigracji, był sekretarzem Towarzystwa Historyczno-Literackiego, a od 1868 r. dyrektorem Biblioteki Polskiej. Przyjaźnił się z Cyprianem Norwidem. Uważany jest za ostatniego wybitnego grafika emigracji polskiej. Podczas pobytu na zesłaniu przygotował szkice rysunkowe oraz akwarele, które posłużyły mu potem m.in. do ilustracji jego najważniejszego dzieła – albumu „Stepy kirgiskie”, wydanego w Paryżu w 1865 r.(w rzeczywistości ukazywały one stepy kazachskie, które rozciągały się od Orenburga aż po Morze Kaspijskie i dalej na wschód). Stan dobry, wklejona w stare passe-partout.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

530. B. Zaleski. Orenburg (akwarela). 1849.

531. B. Zaleski. Pożar stepów (akwarela). 1849.

531. Zaleski Bronisław (1819/1820-1880) **–** Pożar stepów kazachskich. Poł. XIX w. 2000,-

Akwarela; 17,0 x 27,5 cm
Nie sygnowana. Nokturn – widok pożaru stepów, miejsca zesłania Bronisława Zaleskiego (patrz poz. powyżej). Drobne zabrudzenia, papier naklejony na tekturę, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

532. Medal ku czci J. Poniatowskiego. 1813.

533. Epolety porucznika artylerii konnej gwardii Królestwa Polskiego.

PAMIĄTKI HISTORYCZNE

532. [Poniatowski Józef] – Medal dla upamiętnienia śmierci księcia. F.A. Caunois. 1813 r. 800,-

Brąz złocony; średnica 4,0 cm
Awers: głowa księcia profilem w prawo, w otoku napis: „Józef Xiąże Poniatowski". Rewers: kobieta z głową okrytą welonem, wsparta o cokół z herbem Ciołek, na którym spoczywa urna; dookoła napis: „Żył dla oyczyzny, umarł dla sławy", poniżej w 4 wierszach: „Bóg mi powierzył honor Polaków; jemu go tylko oddam 19 paz. 1813". (według części pamiętnikarzy ostatnie słowa wypowiedziane przez księcia przed śmiercią). Sygnowany na awersie – autorem medalu jest francuski rzeźbiarz i medalier François Augustin Caunois (1787-1859). Medal wykonany w Paryżu po śmierci księcia Józefa w bitwie pod Lipskiem. Medale te bito także w srebrze i żeliwie. Drobne przetarcia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

533. [Królestwo Polskie] – Para epoletów porucznika artylerii konnej gwardii Królestwa Polskiego. 1815-1831 r. 4500,-

Metal złocony ogniowo, drut miedziany złocony, gwiazdki złocone, obszycie – tkanina; długość 15,5 cm, szerokość 11,0 cm
Brak dwóch gwiazdek na jednym i jednej na drugim epolecie, poza tym stan dobry. Z kolekcji Bogdana Pietruszki z Gdańska.
(Patrz ilustracja)

534. Para pistoletów podróżnych. Liège, Belgia, połowa XIX w. 6000,-

Stal, drewno orzechowe; długość lufy 8,5 cm; puzdro 29 x 21 x 5 cm
Para pistoletów z zamkami kapiszonowymi, w skórzanym pudle. Sygnowane (litery „E/LG" z gwiazdką), wyprodukowane około 1860 r. w Liège w Belgii. Lufy 8-granne, z dekoracją grawerowaną w motywy floralne. Łoża orzechowe, karbowane. Puzdro drewniane, obciągnięte skórą brązową, wyścielane bordowym aksamitem. Zameczek z oryginalnym kluczykiem. W pudle dwa pojemniki kościane – na smar i na kapiszony. Na lufach niewielkie, charakterystyczne wżery, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

535. Medalion żałobny. II poł. XIX w. 1200,-

Czarna emalia, złoto; owal 3,0 x 2,0 cm
Owalny medalion, z uszkiem do zawieszenia, otwierany, z połówkami połączonymi zawiaskami. Na czarnej emalii ukośnie ułożony grawerowany krzyż. Typowa dla II połowy XIX w. biżuteria żałobna, w Polsce szczególnie często noszona w okresie żałoby narodowej, a także po upadku powstania

534. Pistolety podróżne. Poł. XIX w.

536. Bransoleta żałobna. Po 1863.

537. Talerz z herbem Czapskich. XIX/XX w.

538. Herby Prawdzic i Korab.

styczniowego. Do otwieranego medalionu wkładano najczęściej pukiel włosów lub wizerunek poległego lub uwięzionego powstańca. Drobne uszkodzenia emalii, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Gorczyca, Zbiory biżuterii Muzeum Okręgowego w Koninie. Warszawa 1993, s. 16-17.

536. Bransoleta żałobna. II poł. XIX w. 1200,-

Czarna emalia, srebro, półperełki; średnica 6,0 x 5,0 cm (owal), szerokość 1,0 cm
Bransoleta dwudzielna, połączona zawiaskiem i zamykana na zamek szufladkowy, zabezpieczony łańcuszkiem. Strona zewnętrzna dekorowana czarną emalią, na jednej półobręczy ornament wybrany w podłożu (wić roślinna z kwiatkami wysadzanymi półperełkami). Wewnątrz zatarty znak złotniczy i numer „75". Modna w II połowie XIX w. w całej Europie biżuteria żałobna. W Polsce po klęsce powstania styczniowego wobec zakazu jawnego wyrażania uczuć patriotycznych noszona przez kobiety, by w ten właśnie sposób wyrazić żal i smutek po klęsce powstania. Niewielkie otarcia emalii, poza tym stan dobry.

Lit.: M. Gorczyca, Zbiory biżuterii Muzeum Okręgowego w Koninie. Warszawa 1993, s. 50-52.
(Patrz ilustracja)

537. Talerz z herbem Leliwa Czapskich. XIX/XX w. 1200,-

Porcelana malowana naszkliwnie, brzeg złocony; średnica 21,0 cm
W lustrze malowany herb Leliwa z klejnotem i koroną hrabiowską, podtrzymywany przez lwy. Na odwrocie napis: „von Hutten Czapski" oraz znak wytwórni w Berlinie (malowany podszkliwnie kobaltem oraz drukowany w kolorze ceglastym); znaki wyciskane w masie („1 M") oraz malowana naszkliwnie „20". **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

538. Tłok pieczętny małżeński z herbami Korab i Prawdzic. XIX w. 4000,-

Złoto, karneol; kamień owal 3,0 x 2,2 cm
Oczko owalne z rżniętymi w karneolu herbami Korab (m.in. rodzin: Bojanowski, Chrzanowski, Dolański, Eysymont, Kozłowiecki, Łaski, Łabęcki, Młodziejowski, Montwiłł, Morawski, Orzeszko, Ostrowski, Radlicki, Russocki) oraz Prawdzic (m.in. rodzin: Brochocki, Gołyński, Iłowski, Latalski, Łaszcz, Młocki, Parys, Pruski, Sarbiewski, Sołłohub, Szczawiński, Thullie, Wilski, Włodek, Wolański). Na złotej oprawie (szeroka listwa oraz uchwyt) imienny znak złotnika („J.H.") oraz drugi (zatarty). **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

539. [Wojciech Kossak] – Papierośnica. 1933 r. 12 000,-

Papierośnica srebrna (znak próby 2 oraz znak wytwórni „Krupski i Matulewicz"), wewnątrz pozłacana. Nałożona złota dekoracja (paleta), ozdobiona kamieniami szlachetnymi imitującymi farby (rubin, topaz, brylant, szafir, ametyst, szmaragd, turkus)
Papierośnica z emblematami artysty – malarza: na palecie grawerowana dedykacja: „Wielkiemu artyście od J. K. 23.IV.1933". Wewnątrz grawerowane: „Kochanemu Mistrzowi i Koledze pułkowemu w dowód wdzięczności Głogowski 23/IV 1933". Jak wynika z listu Wojciecha Kossaka do żony z 24 kwietnia 1933 r. (opublikowanego w: W. Kossak, Listy do żony i przyjaciół, t. II lata 1908-1942, opr. K. Olszańskiego) papierośnica była prezentem imieninowym od **Jana Głogowskiego** (1888-1935), płk dypl., dowódcy I Pułku Szwoleżerów, szefa gabinetu wojskowego prezydenta Mościckiego, dyrektora Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie. Głogowski i Kossak w młodości byli oficerami 1 Pułku Ułanów. Kossak namalował jego portret na polowaniu w 1933 r. oraz umieścił jego wizerunek na przedstawieniu rewii na Błoniach krakowskich w dniu święta Jazdy Polskiej w 1934 r. Głogowski wspomagał artystę także w kłopotach finansowych związanych z długami brata Tadeusza. Dedykacja na złotej palecie (inicjał „J.K.") pochodzi prawdopodobnie od przyjaciółki artysty **Jolanty Karskiej** (obecnej wraz z córkami także na imieninach malarza w 1933 r.). Dołączony futerał. Wysokiej klasy przedmiot, stanowiący świadectwo życia artystycznego okresu międzywojennego. Z kolekcji Bogdana Pietruszki z Gdańska. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz tablica IV)

540. [Wincenty Potocki] – Papierośnica. 1933 r. 1200,-

Srebro (215 g), wewnątrz złocone; 11,0 x 8,5 cm
Znaki złotnicze: srebro próby 3 – probiernia w Wilnie, złotnik „AN" (cyrylicą), cecha lombardowa oraz znak nieczytelny (rosyjski 84?). Papierośnica dekorowana trzema repusowanymi głowami końskimi, nałożoną dekoracją (butelka z napisem „Żytniówka" i szklanica), monogramami „MCH' oraz „KZ" oraz napisami „Wnuczek Janek". W lewym górnym narożniku nałożona złota plakieta z grawerowanym napisem: „10.II.1933 Kochanemu Bronkowi w dniu otrzymania dyplomu Wincenty Potocki". Wincenty Potocki w 1895 r. zawarł w Sokalu małżeństwo z Rozalią Sztange, z którą miał 9 dzieci. Rodzina zamieszkiwała w parafii Wiszenki na Wołyniu. Bronisław Potocki, urodzony 1909 r., był jego bratankiem, synem Konstantego i Tekli Wybult. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

541. [Wielowieyscy] – Portcygar – papierośnica na cygaretki z herbami Półkozic, Jastrzębiec i monogramem SW. Warszawa, firma Krupski i Matulewicz, lata 1920-1931. 3200,-

540. Potoccy. Papierośnica. 1933.

541. Wielowieyscy. Portcygar. 1920-1931.

Srebro, złoto, emalia; 12,7 x 8,9 cm.
Dużych rozmiarów, większy niż przeciętne z tego okresu papierośnice, portcygar na cygaretki. Wykonany z masywnej srebrnej blachy z wycinanym ręcznie w złocie i cyzelowanym w ornamenty monogramem „SW" oraz nakładanym, wybijanymw srebrze i emaliowanym herbem Półkozic a także wycinanym i cyzelowanym w złocie emaliowanym herbem Jastrzębiec. Wewnątrz złocenia. Punce probiercze Warszawy z lat 1920-1931 oraz znak warsztatowy „KiM" i cecha złotnika wykonującego pracę „GY". Wybito też numer zamówienia: „200", co świadczy o wczesnym wykonaniu obiektu, gdyż w okresie późniejszym firma ta przestała numerować swe wyroby. Obiekt wykonano prawdopodobnie jako prezent dla Stefana Wielowieyskiego (1865-1931) herbu Półkozic, pana na Lubczy w Kieleckim, od żony Jadwigi Grabkowskiej (1881-1958) herbu Jastrzębiec. Wielowieyski był absolwentem prawa w Petersburgu, członkiem Stronnictwa Polityki Realnej oraz w latach 1909-1917 członkiem rosyjskiej Rady Państwa.Niewielkie uzupełnienie herbu Półkozic, przetarcia wewnętrznego złocenia. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

– Skrzypce Józefa Tuska –

542. Tusk Józef (1907-1987), gdańszczanin, marynarz, urzędnik kolejowy i lutnik, ojciec Donalda Tuska sen. (1930-1972) oraz dziadek obecnego premiera Rzeczpospolitej Polskiej. Zbiór 17 dokumentów, fotografii i przedmiotów osobistych, lata 1923 – 70. XX w., różne formaty i materiały. 4000,-

Materiały ilustrują kolejne okresy życia Józefa Tuska. Najstarszy dokument stanowi polsko-łotewsko-angielska książeczka żeglarska z 1923 r. wystawiona dla Józefa Tuska przez Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku. Kolejny chronologicznie dokument to książeczka Związku Zawodowego Zjednoczenia Zawodowego Polskiego na Wolne Miasto Gdańsk ze znaczkami opłat składkowych za lata 1938-1939, potwierdzająca jego przynależność do polskiej mniejszości narodowej tuż przed wybuchem II wojny światowej. Okres pobytu niemieckich obozach koncentracyjnych Stutthof i Neuengamme w latach 1 IX 1939-26 VIII 1942 dokumentują legitymacje wydane tuż po zakończeniu wojny przez Związek Polaków na m. Neustadt w 1945 r., gdzie znalazł się po wyzwoleniu; legitymacja członkowska Związku b. Więźniów Ideowo-Politycznych z 1946 r., jak i zaświadczenie ZBOWiD z 1976 r. przyzna-

542. Skrzypce wykonane przez Józefa Tuska.

542. Legitymacja Józefa Tuska.

542. Fotografia Józefa Tuska.

jące za pobyt w obozach prawa kombatanta. Z lat okupacji pochodzi też niemiecka karta zaopatrzeniowa wydana dla niego, jako Polaka przez władze niemieckie Sopotu. Do legitymacji dawnego powojennego związku kombatanckiego, zlikwidowanego prawnie w r. 1949 przez władze komunistyczne, nawiązuje oryginalny znaczek organizacyjny wykonany w mosiądzu i emalii przez prywatny zakład grawerski w Łodzi (numerowany). W symbolice swojej zawiera obozowe pasiaki i literę „P". Ponadto pamiątkami lat powojennych, oprócz materiałów pochodzących z Neustadt, są karta Państwowego Urzędu Repatriacyjnego Józefa Tuska powracającego do kraju jesienią 1945 r. przez Szczecin oraz poświadczenie obywatelstwa polskiego dla całej jego rodziny wydane przez władze Sopotu w styczniu 1950 r. W zbiorze znajduje się łącznie 5 fotografii Józefa Tuska – w wieku 16 lat w charakterze marynarza, z lat 1945-1946 (wspomniane zaświadczenie PUR i legitymacja b. więźniów politycznych) oraz dwa portrety gabinetowe z lat 70. XX w. z własnoręcznie wykonanymi dziełami sztuki lutniczej: gitarą i wiolonczelą. Z zawodem lutnika wiązało się posiadanie odpowiednich uprawnień i wydanych urzędowo pieczątek poświadczających artystyczne uprawnienia. Pierwszą z nich w zespole jest pieczęć lutnicza w drzewie do dokumentowania certyfikatów umieszczanych bezpośrednio na wykonywanych dziełach. Wyryto na niej stosowny napis w języku łacińskim wraz z symbolem augustiańskim. Drugą stanowi pieczątka adresowa lutnika, potwierdzająca jego przynależność do Związku Polskich Artystów Lutników, z niskim numerem członkowskim. Zawód lutnika widniał na zachowanej w zbiorze mosięż-

543. Komplet do gry w domino. Lata 60.-80. XIX w.

nej tabliczce imiennej mieszkania Józefa Tuska w Sopocie przy Al. Niepodległości (w dokumentach wcześniejszych lat 50. XX w. figuruje nazwa Al. Marszałka Stalina). **Ukoronowaniem zbioru są oryginalne skrzypce wykonane własnoręcznie przez artystę** w r. 1982, zaopatrzone w jego certyfikat, znajdujący się w pudle rezonansowym. Józef Tusk był wysoko ceniony przez wielkich twórców polskiej estrady: u Mistrza zamawiali gitary akustyczne m.in. Maryla Rodowicz oraz Czesław Niemen, a skrzypce Konstanty Andrzej Kulka. Stan dobry i bardzo dobry, z naturalnymi śladami użytkowania przez właściciela. Dołączono dokładny spis wszystkich materiałów wraz z ich datowaniem oraz szczegółowym opisem. Wyjątkowy zbiór pamiątek rodowitego gdańszczanina, którego dramatyczne losy były nierozerwalnie związane z historią miasta na przełomie epok.
Lit.: B. Szczepuła, Dziadek w Wermachcie, Gdańsk 2007.
(Patrz ilustracje na stronie poprzedniej)

---

543. Komplet do gry w domino. Wiedeń, **August Klein**. Lata 60.-80. XIX w. 1800,-

Kasetka 17,0 x 19,0 x 8,0 cm, drewno oklejone lakierowanym papierem, na narożnikach bogato zdobione okucia mosiężne. Na wieczku medalion z inicjałem „TB". Wnętrze wyklejone ozdobnym papierem, podzielone na cztery części. W jednej z nich 41 kamieni kościanych do gry w domino (3,0 x 2,0 x 0,5 cm). W części drugiej okrągła, szklana misa (średnica 8,0 cm, z dołączoną purpurową tkaniną). W pozostałych dwóch przegródkach tekturowe pojemniki w formie walca, zawierające okrągłe żetony z iworyny, z oznaczeniami karcianymi (po 8 sztuk kier i piki, 15 karo i trefle). Na pokrywie uchwyt z dwoma tekturowymi tabliczkami do zapisywania wyników oraz miejsce na cztery ołówki (dołączony jeden, najprawdopodobniej dobrany później; zachowany fragment oryginalnego rysika). Sygnowany na zawiaskach: „Aug. Klein Wien". **August Klein von Ehrenwalten** (1824-1890) od 1847 r. prowadził w Wiedniu firmę zajmującą się oprawami książek oraz wyrobem luksusowej galanterii ze skóry, drewna i brązu. Jego zakład cieszył się dużą popularnością, z czasem Klein zyskał tytuł dostawcy dworu oraz otworzył swe sklepy w Londynie i Paryżu. Otarcia i uszkodzenia kasety, ubytki okładziny, spękania. Wysokiej klasy przedmiot z dobrego warsztatu. Rzadkie.
(Patrz ilustracja)

NUMIZMATYKA. HERALDYKA

544. Gumowski Marian. Mennica wileńska w XVI i XVII wieku. Warszawa 1921. Nakładem Księgarni E. Wende i S-ka. (Biblioteka Wydziału Zabytków Towarzystwa Straży Kresowej w Warszawie. Tom II), s. VI, 200, 22,5 cm, opr. ppł. 240,-

Jedyna dotąd monografia dotycząca mennicy w Wilnie w czasach Rzeczypospolitej szlacheckiej, od czasów Aleksandra Jagiellończyka do rządów Augusta II. Autorem był Marian Gumowski (1881-1974) wybitny polski historyk, znawca nauk pomocniczych historii, przede wszystkim numizmatyki. Egzemplarz bez 18 tablic z podobiznami monet.

545. Mańkowski Henryk. Fałszywe monety polskie. Poznań 1930. Rolnicza Drukarnia i Księgarnia Narodowa, k. [4], s. 95, ilustr. w tekście, 24 cm, opr. z epoki, pł. 240,-

Znakomita rozprawa poświęcona fałszerstwom polskich monet, wydana po śmierci autora Henryka Mańkowskiego (1872-1924) numizmatyka, właściciela kolekcji liczącej blisko 10 000 numizmatów. Zawiera wiele cennych informacji i wskazówek umożliwiających odróżnienie falsyfikatów poszczególnych monet. Opr.: granatowe pł. Stan bardzo dobry.

546. Plage Karol Henryk. Monety bite dla prowincyi polskich, przez Austryę i Prusy oraz monety Wolnego Miasta Gdańska, Księstwa Warszawskiego i w oblężeniu Zamościa. Kraków 1906. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 39, tabl. 8, 30,5 cm, opr. z epoki, płsk., zachowana oryg. okł. brosz. 1700,-

Z księgozbioru Lecha Kokocińskiego. Katalog numizmatyczny obejmujący monety z okresu 1772-1815 bite na terenach polskich, które w wyniku rozbiorów znalazły się pod panowaniem austriackim i pruskim, monety Wolnego Miasta Gdańska (1807-1814) monety Księstwa Warszawskiego i numizmaty wybite w oblężonym w 1813 r. Zamościu. Autorem katalogu był Karol Henryk Plage (1857-1927) wybitny warszawski numizmatyk, kolekcjoner, pierwszy kustosz (1925-26) muzeum powstałego przy Mennicy Państwowej. Katalogi opracowane przez Henryka Plage są doskonałymi pracami numizmatycznymi i do dziś są chętnie wykorzystywane przez numizmatyków. Oferowane wydawnictwo otwiera krótki wstęp historyczny oraz edycja dokumentów źródłowych związanych z mennictwem. W katalogu szczegółowo opisano monety, ze wskazaniem odmian i charakterystycznych szczegółów. Podobizny wszystkich skatalogowanych numizmatów znalazły się na ilustrujących wydawnictwo tablicach. Opr.: brązowy płsk z tłocz. i złoc. tytulaturą na grzbiecie, na licach pł. Miejscami drobne zażółcenia kart, niewielkie uszkodzenie tabl. II, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

547. Plage Karol Henryk. Monety bite w miedzi za panowania Stanisława Augusta. Warszawa 1897. Druk Tow. Komandytowego St. J. Zaleski et Co. , k. [3], s. 26, k. [1], 24 cm, opr. z epoki płsk. 900,-

Z księgozbioru Lecha Kokocińskiego (ekslibris, pieczątka) oraz A. Panufnika (nota własnościowa). Monografia autorstwa Karola Plage (zob. wyżej). Dzieło zawiera charakterystykę i podobizny 300

546. K.H. Plage. Katalog monet. 1906.

550. Monety Stanisława Augusta. 1913.

wydawanych w l. 1765–1795 monet. Podobizny na XVIII tablicach. W egz. **odręczne notatki i uwagi Władysława Terleckiego** dyrektora Mennicy Państwowej. Opr. płsk. brązowy, grzbiet pięciopolowy. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

548. Plage Karol Henryk. Monnaies frappées pour le Royaume de Pologne en 1814 a 1864 et monnaies frappées à Cracovie en 1835. Cracovie (Kraków) 1902. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 8, k. [2], 9-49, tabl. 38, 30,5 cm, opr. współczesna, płsk. 1200,-

Z księgozbiorów numizmatyków Antoniego Domaradzkiego (1896-1978), Władysława Terleckiego (1904-1967) i Lecha Kokocińskiego. Opracowany przez Karola Plage (zob. wyżej) katalog monet bitych w Królestwie Polskim w latach 1814-1864 oraz wybitych w Wolnym Mieście Krakowie w 1837 r. Wydawnictwo otwiera krótki wstęp historyczny oraz tabele z produkcją warszawskiej mennicy. W katalogu szczegółowo opisano monety, ze wskazaniem odmian i charakterystycznych szczegółów. Podobizny wszystkich skatalogowanych numizmatów znalazły się na ilustrujących wydawnictwo tablicach. Po s. 7 wprawiono prospekt antykwariatu Witolda Bolcewicza z ofertą monet omówionych w katalogu Karola Plage. Opr.: płsk jasnobrązowy, na licach pap. Ekslibris Lecha Kokocińskiego, podpis własnościowy Antoniego Domaradzkiego. W tekście i tabelach zaznaczenia ołówkiem ręką Władysława Terleckiego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

549. Plage Karol Henryk. Monnaies polonaises du règne de Stanislas Auguste 1764-1795. Cracovie (Kraków) 1912. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 9, tabl. ilustr. 2, tabl. 34, 32 cm, opr. współczesna, płsk., zachowana oryg. okł. brosz. 1500,-

Z księgozbioru Lecha Kokocińskiego. Katalog z podobiznami monet bitych w Polsce za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego opracowany przez Karola Plage (zob. wyżej). Zawiera podobizny wszystkich znanych autorowi monet z tego okresu. Prócz tablic z numizmatami wydawnictwo zdobi portret autora oraz widok Mennicy Królewskiej w Warszawie. Polska edycja, rozszerzona o wstęp, wydanie źródeł oraz dokładniejszy opis numizmatów ukazała się w następnym roku (zob. poz. następna). Opr.: płsk jasnobrązowy, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

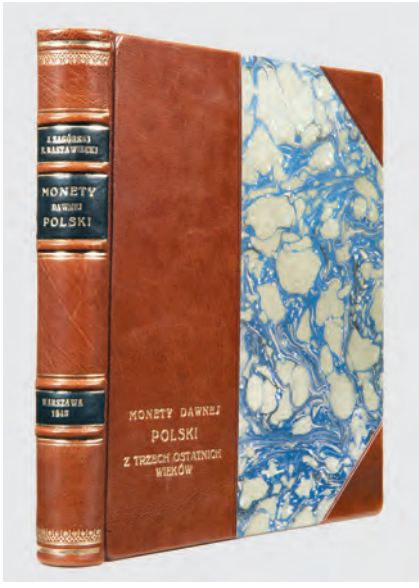

551. I. Zagórski. Monety dawnej Polski. 1845.

553. Księga pamiątkowa. XIX/XX w.

550. Plage Karol Henryk. Okres Stanisława Augusta w Historyi Numizmatyki Polskiej. Kraków 1913. Gebethner i Sp., portret, k. [2], s. 86, [1], tabl. 34, 32 cm, opr. współczesna, skórzana, zachowana oryg. okł. brosz. 2500,-

Z księgozbioru Lecha Kokocińskiego. Katalog z podobiznami monet bitych w Polsce za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego opracowany przez Karola Plage (zob. wyżej). Zawiera podobizny wszystkich znanych autorowi monet z tego okresu z ich szczegółowym opisem, odmianami i cechami charakterystycznymi. Katalog poprzedza wstęp historyczny oraz edycja źródłowa różnych dokumentów menniczych. K. tyt. poprzedza portret autora. Wszystkie opracowane przez Henryka Plage katalogi są świetnymi pracami numizmatycznymi i do dziś są wykorzystywane przez numizmatyków. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Opr. skóra brązowa, z tłocz. i złoc. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

551. Zagórski Ignacy. Monety dawnéj Polski jakoteż prowincyj i miast do niéj niegdy należących, z trzech ostatnich wieków. Zebrane, uporządkowane i z przywiedzeniem źródeł historycznych opisane przez…; wyd. przez Edwarda barona Rastawieckiego. Warszawa 1845. Skł. gł. u S. H. Merzbacha (Drukarnia przy ulicy Rymarskiej n. 743), k. [2], s. V, 191, XVIII, tabl. 2 (tabele litografowane rozkład.), acc., **adl.: Zagórski Ignacy.** Tablice do dzieła o monetach dawnej Polski jakoteż prowincyj i miast do niéj niegdy należących, z trzech ostatnich wieków. Ułożone przez […] Wydane przez […] Warszawa 1845. Skł. gł. u S. H. Merzbacha, s. [2], **tabl. ryc. 59 (litografie**, w miejsce 60 – brak uzupełniony**)**, 28 cm, opr. współczesna, płsk z szyldzikami, górny brzeg k. barw. 2400,-

Jedno z podstawowych dzieł numizmatyki polskiej autorstwa Ignacego Zagórskiego (1788-1854) wybitnego numizmatyka i prawnika. Zawiera szczegółowy opis 804 monet polskich od panowania Zygmunta Augusta do czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego. **Na litografowanych tablicach wizerunki awersów i rewersów wszystkich monet wykonane przez Józefa Majnerta (1813-1879), uzdolnionego rytownika i numizmatyka, późniejszego wielkiego fałszerza starych monet polskich.** Odbitki tablic przygotowano w Lit. Bułakowskiego i Sp. w Warszawie. **Elegancka opr.:** szero-

ki płsk brązowy, grzbiet sześciopolowy, w polach 2., 3., i 5. szyldziki z tłocz. i złoc. tytulaturą, na szerokim pasie skóry na licu tłocz. i złoc. tytulatura, na licach i wyklejkach pap. marm. Ostatnia tablica we współczesnej kopii. Marginesy ostatniej k. poz. 1. oraz rogi k. tyt. poz. 2. uzupełniane, zbrązowienia na obrzeżach kart, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Herbarz –

552. Paprocki Bartosz. Herby rycerstwa polskiego. Przez... zebrane i wydane R[oku] P[ańskiego] 1584. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1858. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, **frontispis (drzeworyt rozkł.)**, s. 964, CLXII, 13, k. [5], liczne wizerunki herbów w tekście (drzeworyty), 25 cm, opr. współczesna, płsk. 900,-

Najważniejsze i najobszerniejsze dzieło w dorobku Bartosza Paprockiego (ok. 1543-1614) – historyka, heraldyka, pisarza politycznego. Wydanie pierwsze ukazało się w 1584 roku i zjednało autorowi przychylność dworu oraz roczną pensję od króla. Podczas pracy autor korzystał z kronik (Kadłubka, Długosza, Kromera), także z dokumentów przechowywanych po dworach, zamkach i klasztorach, wykorzystał napisy nagrobne, a także księgi grodzkie i ziemskie oraz Akta Metryki Koronnej. Dzieło podzielone jest na pięć części opisujących: rodowody królów i książąt, herby najdawniejsze, herby przyniesione z innych krajów, rodowody Giedyminowiczów, Jagiellonów oraz bojarów litewskich, herby województw i miast. Przed tekstem rozkładana tablica z portretem króla Stefana Batorego oraz faksymile karty tytułowej pierwodruku, **w tekście liczne wizerunki herbów**. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Opr.: płsk czerwony z szyldzikiem. Na końcu wprawiono zdublowane strony. Zagniecenia, zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.

---

553. Księga pamiątkowa z herbem rodziny von Arnim z Brandenburgii. XIX/XX w. 2000,-

Reprezentacyjna księga do biblioteki zamkowej lub pałacowej przeznaczona na wpisy pamiątkowe znamienitych gości przyjmowanych przez gospodarzy. Księga o wym. 46 x 40 x 6 cm. Oprawa skóra ze zwięzami i okuciami (metal srebrzony) na grzbiecie. Na licu nałożona dekoracja (metal srebrzony) z guzami oraz rytowaną dekoracją utworzoną z wici roślinnej. W centrum plakieta metalowa z herbem rodziny von Arnim z wizerunkiem orłów. Na tylnym licu ramka z dekoracją roślinną. Zapinki metalowe. Brzegi kart złocone i zdobione ornamentem geometrycznym. Wyklejki z jedwabnej mory. Wewnątrz karty niewypełnione. Brak tylnej wyklejki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

HISTORIA

554. Albertrandy Jan Chrzciciel. Dzieje Królestwa Polskiego krótko lat porządkiem opisane. Wydanie drugie pomnożone panowaniem Stanisława Augusta. Lwów 1846. Nakładem Kajetana Jabłońskiego, k. [3], s. 355, [1], 20,5 cm, opr. z elementami opr. z epoki, płsk. 360,-

Wydanie 2. (wydanie pierwsze ukazało się w 1766 r. – patrz poz. 1). Dzieło Jana Chrzciciela Albertrandiego (1731-1808) – historyka, numizmatyka, bibliotekarza i archiwisty Stanisława Augusta Poniatowskiego, współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Praca jest zręcznie przerobionym tłumaczeniem traktatu „Abrégé chronologique de l'histoire de Pologne" Fryderyka Augusta Schmidta, który będąc zaufanym saskiego ministra Henryka von Brühla, mieszkał przez pewien czas w Warszawie i poznał Polskę. Wiadomości historyczne uporządkowano chronologicznie w tabeli według panowania kolejnych władców. Opr. płsk, na współczesną skórę grzbietu naklejony grzbiet opr. XIX-wiecznej, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki biblioteczne, marginalia i zaznaczenia w tekście. Otarcia pap. opr., zaplamienia, zabrudzenia i ślady po owadach na kartach.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

555. Andrzejowski Zygmunt. Wojenna pieśń polska, pieśni rycerskie, żołnierskie i ludowo – żołnierskie. T. 1 – 3 w trzech wol. Warszawa 1939. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej, s. [2], XXX, [4], 238, ilustr. w tekście; XVII, [1], 181, [1]; XV, 151, [5], 19,5 cm, opr. brosz. wyd. 180,-

Antologia wojennej pieśni polskiej zawierająca wiele utworów również z nutami. Tom 1 obejmuje pieśni z okresu dawnej Rzeczypospolitej (XII-XVIIw.); t. 2: pieśni Polski walczącej o wolność (XVIII-XIX w.); t. 3: pieśni Polski odrodzonej (96 utworów od wymarszu I Kadrowej do roku 1933). Okładki broszurowe z pięknymi ilustracjami o motywach militarnych. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

556. Askenazy Szymon. Książę Józef Poniatowski 1763-1813. Wydanie jubileuszowe ozdobione 152 rycinami. Poznań-Warszawa 1913. Nakładem Karola Rzepeckiego, s. [8], 295, [1], CIX, [3], liczne ilustr. w tekście, 25,0 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na licu. 180,-

Wydanie 3 jubileuszowe, poszerzone i poprawione. Wytworna edycja opublikowana w 100. rocznicę śmierci ks. Józefa, na papierze kredowym i ozdobiona 152 ilustracjami. Celem dzieła, jak pisze autor, jest podtrzymać pamięć narodową o tragicznie poległym bohaterze, który „kochany jest od swoich i za cnoty i za wady, kochany za to, iż w jednych a nawet w drugich był świetnym wcieleniem charakteru narodowego, kochany za wysileń swych i zgonu piękno tragiczne, niby zogniskowane w jego osobie odbicie tragicznych losów zbiorowości… Polot rycerski księcia Józefa, jedna z najważniejszych psychiki zbiorowej polskiej cecha, unieśmiertelniła jego imię, bo, będąc sama z liczby nieśmiertelnych ogniw przeszłości i poręk przyszłości, pozostała w duszy narodu i pozostać musi". Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

554. J.Ch. Albertrandy. Dzieje Polski. 1846.

555. Wojenna pieśń polska. 1939.

557. Balberyszski Mendel. Likwidacja getta wileńskiego. Warszawa-Łódź-Kraków 1946. Centralna Żydowska Komisja Historyczna, s. 40, 21 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Odbitka z książki „Dokumenty i materiały do dziejów okupacji niemieckiej w Polsce. T. II: Akcje i wysiedlenia". Wspomnienia spisane przez naocznego świadka likwidacji getta wileńskiego w 1943 r. Stan dobry.

558. Biliński Leon. Wspomnienia i dokumenty. Wydał i do druku przygotował L.B. Szarlitt. T. 1-2. Warszawa 1924-1925. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. [6], 360, [2], portret 1; [6], 490, 22,5 cm, jednolita opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie, górne brzegi kart barwione. 280,-

Wspomnienia Leona Bilińskiego (1846-1923) wybitnego polityka, rektora Uniwersytetu Lwowskiego, gubernatora banku austro-węgierskiego, ministra skarbu w gabinecie Ignacego Paderewskiego. Tom pierwszy obejmuje lata 1846-1914, tom drugi lata 1915-1922. Na końcu każdego tomu wybór dokumentów źródłowych. Miejscami na kartach drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 3957.

559. Bitwa Warszawska. Tom 1: Bitwa nad Bugiem 27.VII – 7.VIII 1920. Część II: Dokumenty (Materjały do Historji Wojny 1918-1920 r.) Warszawa 1935. Wojskowe Biuro Historyczne, s. [2], VIII, 824 + załącznik nr 1 (map i szkiców 31) + teka I (map 15, w miejsce 22) + teka II (map 21, w miejsce 22), 25 cm, opr. z epoki skóra ze złoc. i płócienne teki. 600,-

Egzemplarz imienny gen. Tadeusza Kasprzyckiego (drukowana informacja po stronie tytułowej). Monumentalne wydawnictwo źródłowe dotyczące Bitwy Warszawskiej 1920 r. Oferowany zbiór, poświęcony bitwie nad Bugiem stoczonej w dniach 27 lipca-7 sierpnia, zawiera tom z wyborem ponad

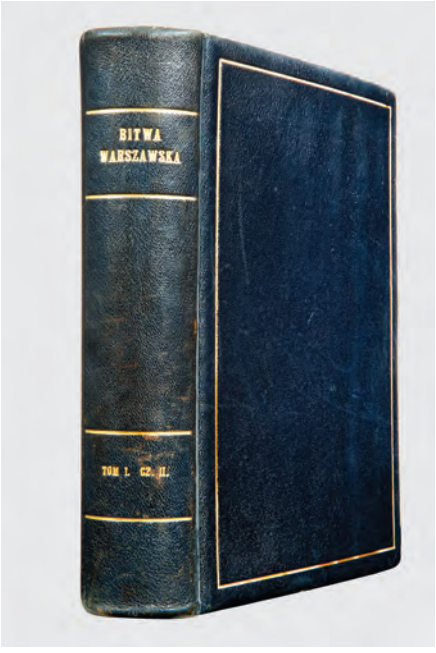

559. Bitwa Warszawska. 1935.

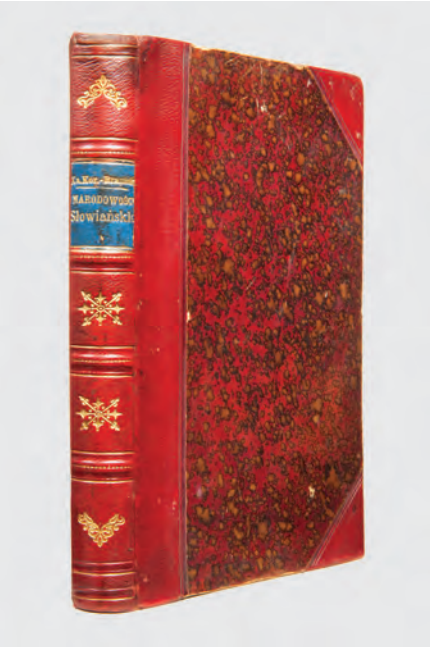

561. Narodowości słowiańskie. 1879.

750 dokumentów, ponadto załącznik nr 1 pt „Ordre de Bataille stron walczących" oraz atlas złożony z dwóch tek map. Wydane w tomie dokumenty pochodziły z Archiwum Wojskowego, obejmowały łącznie okres od 20 lipca do 7 sierpnia 1920 r. Znalazły się wśród nich dokumenty Naczelnego Dowództwa, Ministerstwa Spraw Wojskowych, dowództwa Frontu Północno-Wschodniego, dowództwa 1. i 4. Armii, dowództwa Grupy Poleskiej oraz dowództwa Grupy Operacyjnej gen. Wroczyńskiego. Luzem dołączona nadbitka pracy Tadeusza Machalskiego „Nasza kawalerja na lewem skrzydle Bitwy Warszawskiej 1-22 sierpnia 1920 roku" („Przegląd Kawaleryjski", 1929, nr 3). Opr.: skóra niebieska, na grzbiecie złocona tytulatura, obie okładki zamknięte złotą linią, zachowana przednia okładka broszurowa. T. Kasprzycki (1891-1978) żołnierz I Brygady, generał dywizji Wojska Polskiego, w latach 1935-1939 minister spraw wojskowych. Niewielkie otarcia opraw, w tece I brak 7 map, w tece II brak jednej mapy. Do kompletu brak 1 części tomu 1, załącznika nr 2 pt.: „Stany liczebne frontu północno-wschodniego" oraz tomu 2 dotyczącego bitwy nad Wisłą. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

560. Bondy Zofia de. Słownik rzeczy i spraw polskich. Opracowała... Warszawa 1934. Wydał M. Arct, s. [6], 320, 24,5 cm, opr. wyd. pł. granatowe ze złoc. na grzbiecie i licu. 140,-

Wydano w nakładzie 2200 egzemplarzy. Słownik opracowany przez Zofię de Bondy-Łampicką (1893-1964). „Książka ta, zawierająca wiadomości z wszystkich dziedzin życia naszego kraju od czasów przedchrześcijańskich do powstania 1863 roku, uwzględnia materiał, z jakim spotykamy się w pracach, rozprawach i powieściach historycznych, wyjaśniając poszczególne wyrazy i pojęcia" (Z przedmowy). Przetarcia i odbarwienia grzbietu oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

561. Branicki Ksawery. Narodowości słowiańskie. Listy do W. O. Gagaryna S.J. Paryż 1879. Drukarnia Polska, k. [2], s. 278, 21 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 60,-

Zbiór esejów historycznych i społeczno-politycznych autorstwa Ksawerego Branickiego (1816-1879) polskiego działacza emigracyjnego drugiego okresu Wielkiej Emigracji, finansisty i kolekcjonera sztuki.

W tomie znalazły się teksty: „Pierwotna Słowiańszczyzna", „Ruś waregska i tatarska", „Polska Piastów", „Kazimierz Król Chłopków", „Reformacya w Polsce", „Paweł I", „Aleksander I", „Opowiadania hr. Witta", „Carewicz Konstanty", „Nihilzim". Opr.: czerwony płsk, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulatura, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na licach pap. marm. Nieaktualne noty i pieczątki własnościowe. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

562. Bukaty Antoni. Trzy grzechy śmiertelne Polski przez Autora „Polski w Apostazji i w Apoteozie" [pseud.]. Paryż 1887. Nakładem Leonarda Niedźwieckiego, s. [4], 92, 19 cm, opr. wyd. ppł. 100,-

Rozprawa Antoniego Bukatego (1808-1876) – filozofa, historyka, matematyka, uczestnika powstania listopadowego, emigranta, zwolennika i propagatora mesjanistycznej teorii historiozoficznej opartej na filozofii Józefa Hoene-Wrońskiego. Od s. 57 biografia Antoniego Bukatego napisana przez Leonarda Niedźwieckiego. Okładka lekko zakurzona. Stan dobry.

563. [Car Aleksander III]. Obwieszczenie cara Aleksandra III z dnia 23 października / 4 listopada 1888 informujące poddanych, że car wyszedł z choroby. Język rosyjski. Bifolium 33 x 21,5 cm. 300,-

Dokument obwieszczający koniec choroby cesarskiej. Aleksander III dziękuje w nim swoim poddanym za modlitwy oraz za liczne zanoszone do Boga w jego intencji prośby. Obiecuje poddanym, że dołoży starań, by poprawić ich los. Bifolium ze znakiem wodnym. Niewielkie ślady złożenia. Stan bardzo dobry.

564. [Car Aleksander III]. Obwieszczenie cara Aleksandra III z dnia 04 / 16 czerwca 1889 wydane z okazji ślubu Aleksandry Gieorgijewnej z Pawłem Aleksandrem Romanowem. Język rosyjski. Bifolium 33 x 21,5 cm. 300,-

Powodem do wydania dokumentu był ślub Aleksandry księżniczki Danii i Grecji (1870–1891), córki Jerzego I, króla Grecji, z Pawłem Aleksandrem Romanowem (1860–1919), generałem kawalerii armii cesarskiej. Małżeństwo nie trwało długo, młoda księżna w siódmym miesiącu ciąży przewróciła się na łódce i wkrótce zmarła. Bifolium ze znakiem wodnym. Niewielkie ślady złożenia. Stan bardzo dobry.

565. [Car Aleksander III]. Obwieszczenie cara Aleksandra III z dnia 26 lipca / 7 sierpnia 1889 wydane z okazji ślubu Piotra Mikołajewicza Romanowa z księżniczką Czarnogóry Milicą. Język rosyjski. Bifolium 33 x 21,5 cm. 300,-

Upamiętnienie ślubu Piotra Mikołajewicza (1864–1931), wnuka cara Mikołaja I z córką Mikołaja I Petrowicia-Niegosza Milicą Czarnogórską (1866–1951). W dokumencie znajduje się wzmianka o tym, że ślub został zawarty w pałacu Peterhof w Petersburgu, a w czasie uroczystości pannie młodej został nadany tytuł Wielkiej Księżnej Rosji. Milica do Rosji przeprowadziła się wraz z siostrą Anastazją. Siostry wywarły wielki wpływ na otoczenie. Zafascynowane okultyzmem miały udział we wzroście znaczenia Rasputina na carskim dworze. Bifolium ze znakiem wodnym. Niewielkie ślady złożenia. Stan bardzo dobry.

– Próba ucieczki z niewoli francuskiej –

566. [Chifenti Gaspare]. Memorie sulla Tentata Evasione della Regina d'Etruria dal Territorio Francese nell'anno 1809. [opr. Chifenti Bartolommeo]. Firenze 1854. Tipografia di Carlo Rebagli, 20 cm, k. [6], s. 20, k. [1], s. 80, k. [1], s. 22, k. [3], opr. z epoki skórzana, brzegi k. złocone. 800,-

Książka zawierająca dokumenty związane z próbą ucieczki Marii Ludwiki de Bourbon (1782-1824) córki Karola IV Hiszpańskiego, żony Ludwika I Parmeńskiego, po śmierci męża w 1803 r. regentki w królestwie Etrurii. Po zajęciu jej władztwa przez Francuzów w 1808 r. i po abdykacji ojca, zamieszkała w Parmie, potem w Lyonie i Nicei. To tam narodził się pomysł ucieczki do Anglii. Głównym tekstem

566. Niewola Marii Ludwiki de Bourbon. 1854.

567. J.N. Czarnowski. Jagiellonowie. 1859.

zbioru jest dziennik Gaspare Chifentiego obejmujący okres od sierpnia 1809 do maja 1810. Chifenti podjął się misji przewożenia listów królowej. Złapany z nimi w pobliżu Amsterdamu, został przetransportowany do Paryża, gdzie trafił do więzienia. Maria Ludwika została zamknięta w konwencie dominikanów Santo Domenico e Sisto na Kwirynale. Poza dziennikiem w książce znajdują się listy Marii Ludwiki oraz list wysłany przez Chifentiego do żony z Paryża. Ważne źródło do historii dyplomacji na początku XIX w. Na ostatniej karcie dodatek – dokument wydany w 1856 r. przez Fryderyka Wilhelma zawierający pośmiertne podziękowania dla Chifentiego. Błędy w paginacji ciągłość tekstu zachowana. Opr.: skórzana, bordowa, wytłaczana i złocona. Na licu złocony ornament empirowy, wytłoczony pas zdobiony antykizującymi rozetkami. Grzbiet złocony, z tytułem i bogatym ornamentem. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

567. [Czarnowski Jan Nepomucen]. Dwaj Zygmunci Jagielloni czyli Polska w pierwszej połowie XVI wieku. Opowiadanie skreślone przez autora Ukrainy i Zaporoża z czterema portretami. Cz. 1-2 (1 wol.) Warszawa 1859. Nakładem J. Breslauera, k. [2], s. 248, [1], **portrety 2 (litografie)**; k. [2], s. 258, [1], **portrety 2 (litografie)**, 22 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 360,-

Praca historyczna poświęcona Polsce za panowania dwóch ostatnich Jagiellonów napisana przez Jana Nepomucena Czarnowskiego (1822-1894), powieściopisarza, historyka i malarza. Jak większość jego dzieł miała charakter gawędziarski, pobieżny i kompilatorski (Estreicher nazwał wiele pozycji z jego dorobku plagiatami). Pracę zdobią cztery litografowane portrety Zygmunta Starego, Zygmunta Augusta, hetmana Jana Tarnowskiego i Mikołaja Czarnego Radziwiłła. Opr.: brązowy płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Drobne przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

568. Czartoryska Izabella Elżbieta. Pielgrzym w Dobromilu czyli nauki wiejskie z dodaniem powieści. Ozdobione 16 rycinami, rysunku W. Smokowskiego i J. Zienkiewicza. Wydanie trzecie Maurycego Orgelbranda, podług pierwszej

568. I. Czartoryska. Pielgrzym w Dobromilu.

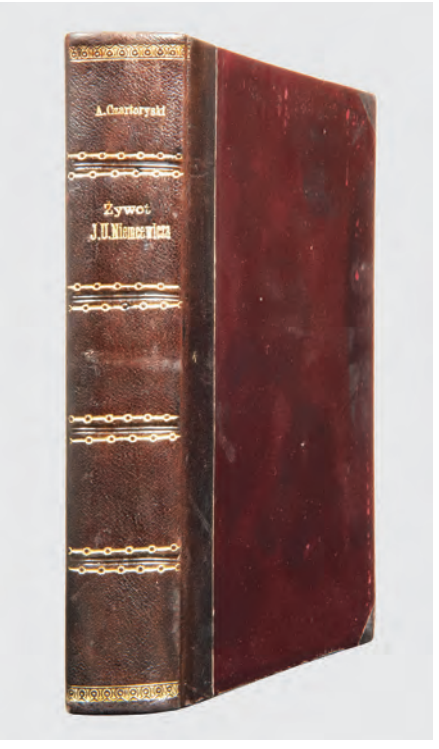

569. A.J. Czartoryski. Żywot Niemcewicza.

edycji warszawskiej. Wilno 1861. Nakład wydawcy, s. VIII, 428, [2], **tabl. ryc. 16 (litografie)**, 17 cm, opr. z epoki ppł. (po konserwacji). 240,-

Najgłośniejsza, wielokrotnie wznawiana książka Izabelli z Flemmingów Czartoryskiej (1746-1835) poetki, pamiętnikarki, kolekcjonerki pamiątek narodowych. Pierwodruk ukazał się w 1817 r. Książka jest zbiorem opowiadań z historii Polski dla ludu, przeplatanych wskazówkami praktycznymi dotyczącymi życia wiejskiego. **Edycja ozdobiona 16 litografowanymi portretami osobistości polskich wg rysunków Wincentego Smokowskiego i J. Zienkiewicza**. Oprawa po konserwacji z naklejonymi oryginalnymi okładzinami i grzbietem opr. wyd. (z widocznymi niedużymi ubytkami grzbietu i mocnymi przetarciami lica) Stan ogólny dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, Kraków 1959, poz. 518.
(Patrz ilustracja)

569. Czartoryski Adam Jerzy. Żywot J. U. Niemcewicza. Wydanie Biblioteki Polskiej w Paryżu. Berlin – Poznań 1860. Księgarnia B. Behra, s. VII, 453, [1], **portret 1 (staloryt)**, 22 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 280,-

Wydanie 1. Oparta na materiałach źródłowych biografia Juliana Ursyna Niemcewicza napisana przez księcia Adama Jerzego Czartoryskiego (1770-1861). Praca stanowi także zwięzły zarys dziejów politycznych Polski przełomu XVIII i XIX w. (Sejm Czteroletni, Konstytucja 3 Maja, Insurekcja Kościuszkowska, Księstwo Warszawskie, Królestwo Kongresowe, powstanie listopadowe). Na stronach 299-453 edycja kilkudziesięciu listów Niemcewicza do ks. Czartoryskiego z lat 1803-1840. Dzieło ozdobione portretem Niemcewicza w stalorycie wykonanym według obrazu francuskiego malarza A. J. Grosa (1771-1835). Opr.: płsk ciemnobrązowy z tłocz. i złoc. na grzbiecie. Nieaktualna pieczątka własnościowa. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

571. Czasopismo Naukowe. 1831.

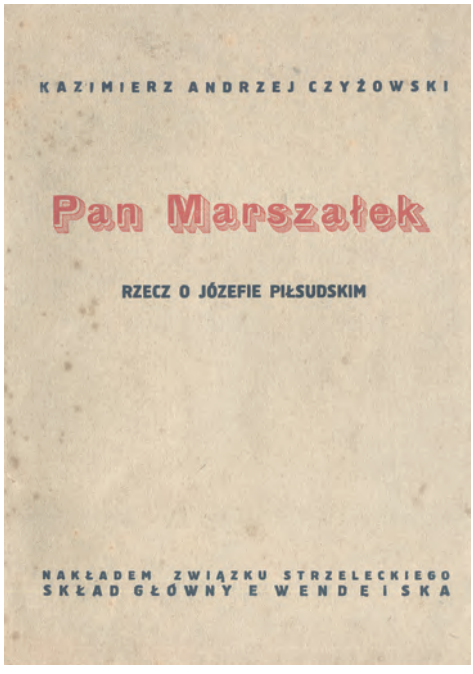

572. K.A. Czyżowski. Marszałek Piłsudski. 1926.

570. [Czartoryski Adam Jerzy]. Siemieński Lucjan. Dyplomata polski z XIX wieku (Książe Adam Czartoryski). Kraków 1863. Nakładem księgarza Grzybowskiego, Czcionkami Drukarni „Czasu", s. XXIV, 149, 19 cm, opr. z epoki ppł. 80,-

Życie i działalność księcia Adama Jerzego Czartoryskiego, założyciela szkoły polskiej dyplomacji, którego autor stawia w rzędzie „tych mniej szczęśliwych mężów stanu, którzy, pomimo zupełnego poświęcenia się za ojczyznę, ciągle mieli do czynienia z nieubłaganą przeciwnością, a sprawa będąca ich usiłowań celem przepadała na wieki lub zawieszała się na dłuższy lat przeciąg". Lucjan Siemieński (1807-1877) poeta, uczestnik powstania listopadowego, emigrant, jego prochy zostały przeniesione do krypty zasłużonych w kościele na Skałce. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

571. Czasopismo Naukowe. Od Zakładu Narodowego im. Ossolińskich wydawane. Rok 1831. Zeszyty 3-4. Lwów 1831. Drukiem Józefa Schnaydera, s. 136, [2]; 170, [2], 19,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Pierwsze w dziejach prasy polskiej czasopismo humanistyczne, poświęcone zagadnieniom historycznym i literackim, o charakterze naukowym, adresowane nie do szerokiego ogółu, ale do badaczy-specjalistów zainteresowanych przeszłością Polski. W numerach min.: O Sagach czyli starożytnem pismiennictwie północy; O początkach sztuki pisania. Opr.: płsk brązowy, na licach pap. marm. Na opr. i kilku początkowych kartach ślady po owadach, poza tym stan dobry.
Lit.: J. Łojek, Prasa polska w latach 1661-1864, s. 99-100.
(Patrz ilustracja)

572. Czyżowski Kazimierz Andrzej. Pan Marszałek. Rzecz o Józefie Piłsudskim. Warszawa [1926]. Nakładem Związku Strzeleckiego, s. 27, 18 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Wydanie 1. Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Jana Szczepkowskiego. Wierszowany utwór poświęcony Marszałkowi Piłsudskiemu, napisany przez Kazimierza Andrzeja

Czyżowskiego (1894-1977) dramatopisarza, autora utworów dla młodzieży. J. Szczepkowski (1878-1964) rzeźbiarz, uczeń Konstantego Laszczki i Jacka Malczewskiego, członek grupy „Rytm", dyrektor Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych. Okładka nieco zakurzona i zaplamiona, poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

573. Dembowski Leon. Moje wspomnienia. T. 1-2 (1 wol.) Petersburg 1898. Nakładem Księgarni K. Grendyszyńskiego, k. [2], s. 384; k. [2], s. 441, 21 cm, opr. z epoki, ppł., zachowane oryg. okł. brosz., brzegi k. marm. 240,-

Wydanie 1. Jeden z najlepiej napisanych pamiętników polskich z końca XVIII i pierwszych lat XIX wieku, pełen znakomitych anegdot i oryginalnie nakreślonych sylwetek, tym bardziej interesujących, że autor spędził młodość w kręgu rodziny Czartoryskich, a później zajmował wysokie stanowiska urzędowe. Tom pierwszy obejmuje młodość, czasy napoleońskie oraz okres Królestwa Kongresowego, tom drugi Powstanie Listopadowe. Opr.: ppł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1032.

574. Demokrata Polski. R. XX: ark. 28, nr z 29 III 1862. [Londyn] 1862. (Towarzystwo Demokratyczne Polskie), s. 109-112, 28,5 cm, bez oprawy. 80,-

Organ londyńskiej sekcji Towarzystwa Demokratycznego Polskiego z ostatniego roku jego działalności (Koło Polskie w Paryżu, po rozłamie w 1856 zaprzestało działalności, a Centralizacja londyńska podporządkowała się w 1862 r. Centralnemu Komitetowi Narodowemu w Warszawie). Zawiera m.in. stanowisko TDP wobec odezwy Michała Bakunina **„Do ruskich, polskich i wszystkich sławiańskich przyjaciół"**; wiadomości z kraju. Układ dwuszpaltowy. Ślady składania i wysyłki egzemplarza z Anglii do Francji (resztki ofrankowania, pieczątka portowa z Calais). Zbrązowienia. Poza tym stan dobry.

575. Des Roches de Parthenay Jean Blaise. Dzieje panowania Fryderyka Augusta II króla polskiego, przez … w roku 1734 napisane, obecnie zaś na język polski przełożył T[adeusz] H[erbu]rt. Z 7 rycinami. Warszawa 1854. Nakład i druk S. Orgelbranda, k. [2], s. 465, k. [2], **tabl. portretów 7 (litografie M. Fajansa)**, 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Dzieje Polski za panowania Augusta II Sasa. Pierwodruk w języku francuskim ukazał się w latach 1733-1734. **Edycja ozdobiona siedmioma litografowanymi portretami** (August II, Hieronim Radziejowski, Karol XII, Piotr Wielki, Stanisław Leszczyński, Adam Śmigielski, Stanisław Poniatowski). Opr. płsk., na grzbiecie tłocz. tytulatura ujęta ozdobnikami, u dołu superekslibris inicjałowy „E.S". Zaplamienia i charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

576. [Druga wojna światowa]. Dokumente zur Vorgeschite des Krieges. Berlin 1939. Auswärtiges Amt, Gedruckt in der Reichsdruckerei, s. [2], XXVII, 488, 25 cm, opr. wyd. brosz. 250,-

Przyczyny wybuchu II wojny światowej opisane z perspektywy propagandy niemieckiej. Praca zawiera ogólny rys historyczny stosunków polsko-niemieckich wraz z bogatą dokumentacją źródłową, głównie korespondencją dyplomatyczną, tekstami umów międzynarodowych, przemówień, komunikatów, telegramów itp. Kolejne rozdziały książki, ułożone chronologicznie od 1919 r. do czasu wybuchu wojny, opisują stosunki polsko-niemieckie jako coraz bardziej napięte i wymagające obrony przez Rzeszę niemieckiej mniejszości narodowej w Polsce. Duży nacisk położono **na sytuację Gdańska i rzekome „zagrożenia jego niemieckości ze strony Polski"**. Zarówno przesłanie książki jak i cel wojny jest oczywisty: „unicestwić militarnie wroga i zapewnić niemieckiemu narodowi odpowiednią przestrzeń życiową, tzw. Lebensraum (ze słowa wstępnego autorstwa Joachima von Ribbentropa). Niewielkie przybrudzenia opr., poza tym stan dobry.

577. Dubiecki Marian. Prozor Karol. Przyczynek do dziejów powstania kościuszkowskiego. Kraków 1897. W Drukarni „Czasu" Fr. Kluczyckiego i Spółki, s. [1], 335, tabl. ilustr. 1 (portret), 20,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 240,-

578. W. Dzieduszycki. Listy ze wsi. 1889.

579. Marszałkowie Napoleona. 1842.

Z odręczną dedykacja autora. Oparta na źródłach archiwalnych monografia Karola Prozora (1759–1841), uczestnika powstania kościuszkowskiego, przywódcy insurekcji wileńskiej, wybitnego męża stanu, kawalera orderu Św. Stanisława i orderu Orła Białego. Marian Karol Dubiecki (1838-1926) historyk, sekretarz Rusi w Rządzie Narodowym Powstania Styczniowego, zesłany przez Rosjan na Syberię. Opr.: ciemnobrązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc., w dolnej części superekslibris literowy „Z.Ł." (Zofia Łakocińska), na wyklejkach pap. marm., zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

578. Dzieduszycki Wojciech. Listy ze wsi. Serja I. Lwów 1889. Nakładem „Gazety Narodowej", s. XIII, 440, 18,5 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. barw. 180,-

Zbiór artykułów historycznych i publicystycznych Wojciecha Dzieduszyckiego (1848-1909) polityka, filozofa, eseisty, które ukazywały się w formie listów na łamach lwowskiej „Gazety Narodowej". Opr. wykonana przez lwowskiego introligatora **W. Kuczabińskiego** (sygnowana pieczątką): brązowy płsk, na grzbiecie szyldzik w otoczeniu bogatych tłocz. i złoc. zdobień. Pęknięcie skóry na krawędzi w górnej partii grzbietu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

579. [Dziekoński Tomasz]. Życie marszałków francuzkich z czasów Napoleona z rycinami przez najpierwszych artystów francuzkich podług oryginalnych obrazów z Galeryi Wersalskiej. Warszawa 1842. Nakł. S.H. Merzbacha, s. [4], 193, [2], **tabl. ryc. 45** (**staloryty**), 26 cm, opr. współczesna, skórzana z szyldzikiem, brzegi k. barw. 1600,-

Bogato ilustrowane portretami w stalorycie biografie marszałków i generałów napoleońskich. Stanowili oni grupę ambitnych osób pochodzących w większości z nizin społecznych. Dla prostych żołnierzy

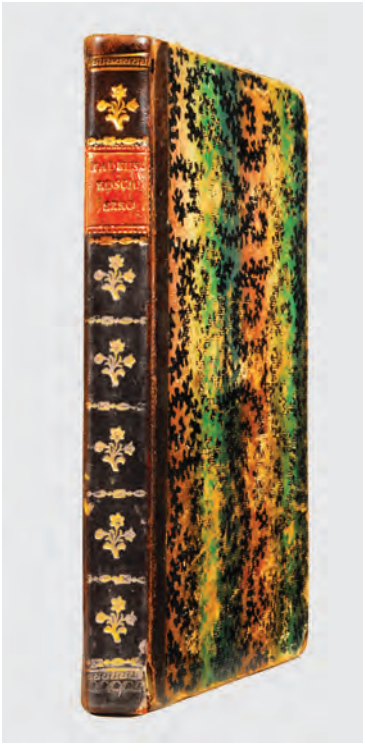

581. Tadeusz Kościuszko. 1827.

582. Superekslibris Burbonów Sycylijskich.

byli uosobieniem sukcesu i potwierdzeniem powiedzenia, że każdy żołnierz powinien nosić w tornistrze buławę marszałkowską. W okresie od 1804 do 1815 r. Napoleon mianował 26 marszałków, wśród nich znalazł się ks. Józef Poniatowski (s. 108-112). Tomasz Dziekoński (1790-1875), pedagog, tłumacz, literat, autor podręczników szkolnych. Opr. wykonana przez introligatora Jerzego Budnika (sygnowana ślepym tłokiem na wewnętrznej stronie tylnego lica): ciemnobrązowa skóra, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na przednim licu tłocz. złotem orzeł napoleoński. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

580. Fajans Roman. Hiszpania 1936 (Z wrażeń korespondenta wojennego). Warszawa 1937. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 216, [8], tabl. ilustr. 7 (w miejsce 8, dwustronne), 20,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart marm., zach. przednia okł. brosz. 140,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątka). Tom reportaży opisujących wojnę domową w Hiszpanii rozpoczętą 1936 r., napisanych przez Romana Fajansa (1903-1976) dziennikarza, tłumacza, wybitnego reportażysty, późniejszego żołnierza II Korpusu gen. Andersa. Ostatni rozdział poświęcony Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu i jego spotkaniu z prezydentem Portugalii gen. Antonio Carmoną. Brak jednej tablicy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

581. Falkenstein Karol. Tadeusz Kościuszko. Z niemieckiego na język ojczysty przełożony. Z popiersiem bohatera podług oryginału trafionem. Wrocław 1827. U Wilhelma Bogumiła Korna, s. VIII, 232, portret 1 (litogr.), 20,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. i szyldzikiem złoc. 200,-

Wydanie 1. Tłumaczenie jednej z pierwszych obcojęzycznych biografii T. Kościuszki z obszernym aneksem źródłowym. Dzieło zakończone pięknym wierszem żałobnym na zgon bohatera autorstwa Franciszka Jakubowskiego. Zażółcenie papieru (na kilku kartach bardzo mocne), drobne uszkodzenia krawędzi grzbietu. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

– Supereksklibris Burbonów Sycylijskich –

582. [Ferdynand II Burbon]. Elia Enea. Inno alla SS. Vergine Immacolata. Napoli (Neapol) 1856. Presso Clausetti, k. tyt, s. 6 (nuty), 33,5 cm, opr. z epoki, pł. 500,-

Z księgozbioru królewskiego rodu Królestwa Obojga Sycylii. Partytura hymnu maryjnego skomponowanego przez włoskiego kompozytora i dyrygenta Enea Elia. Utwór dedykowany królowi Ferdynandowi II (1810-1859) z dynastii Burbonów sycylijskich. Królestwo Obojga Sycylii powstało po kongresie wiedeńskim a tron objął w nim Ferdynand I Burbon, syn króla Hiszpanii, który zapoczątkował sycylijską gałąź dynastii Burbonów. Kres państwu położyła wyprawa Garibaldiego i zjednoczenie Włoch w 1861 r. Opr.: granatowe pł., w centrum lustra wyciśnięty herb Królestwa Obojga Sycylii z widocznymi insygniami orderów (w tym Złotego Runa i Św. Jerzego). Stan bardzo dobry. **Rzadka proweniencja słynnego rodu królewskiego.**
(Patrz ilustracja)

583. Frankowska Leontyna. Modliński Eugeniusz. Ustawa o ubezpieczeniu społecznem z dnia 28 marca 1933. Tekst z wyjaśnieniami opracowali... (Bibljoteka Związku Kas Chorych. Tom XXIX). Kraków 1933. Nakładem Związku Kas Chorych w Warszawie, s. [8], 305, [5], 17 cm, opr. luksusowa z epoki skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, górny brzeg kart złoc. 240,-

Tekst i komentarz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28 marca 1933 r. opracowany przez radców Ministerstwa Opieki Społecznej. **Oprawa luksusowa z epoki**: skóra wiśniowa, na grzbiecie i licu złocona tytulatura, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany. Liczne marginalia w tekście, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

584. Fryderyk August, książę warszawski [Inc.: My Fryderyk August, Z Bożey łaski Król Saski, etc. etc.]. [Laxenburg 1815. B.w.], s. [4], 35 cm, oryg. arkusz wyd. 300,-

Tekst równolegle w języku francuskim, niemieckim i polskim. Dekret Fryderyka Augusta z 22 maja 1815 r. informujący o zrzeczeniu się tytułu księcia warszawskiego w wyniku ustaleń kongresu wiedeńskiego i zwalniający poddanych Księstwa Warszawskiego ze złożonej wobec niego przysięgi. Ślad złożenia, stan dobry. **Rzadkie.**

585. Fryderyk Wilhelm III. Patent względem zaięcia w posiadanie wróconey znowu do Pruss części Xięztwa Warszawskiego / Patent wegen der Besissnahme des an Preussen zurückfallenden Theiles des Herzogthums Warschau. [Wiedeń 1815. B.w.], s. [4], winietka (drzeworyt), 35 cm, oryg. arkusz wyd. 180,-

Druk dwuszpaltowy, tytuł i tekst równolegle w języku polskim i niemieckim. Patent króla Prus, Fryderyka Wilhelma III (1770-1840), informujący o przyłączeniu do Prus części ziem byłego Księstwa Warszawskiego, o utworzeniu Wielkiego Księstwa Poznańskiego i mianowaniu ks. Antoniego Radziwiłła jego namiestnikiem. Drobne przetarcia na śladach złożenia, stan dobry. **Rzadkie.**

586. Gadon Lubomir. Emigracya polska. Pierwsze lata po upadku powstania listopadowego. T. 1-3. Kraków 1901-1902. Spółka Wydawnicza Polska, s. 228; 343; 373, [3], ilustr. w tekście, 21 cm, jednolita opr. z epoki, pł., brzegi k. prószone, futerał ochronny. 600,-

586. L. Gadon. Emigracja polska. 1901-1902.

Wydanie 1. Główne dzieło historyczne Ludomira Gadona (1831-1908) powstańca, dziennikarza, historyka Wielkiej Emigracji. Praca, napisana z przejawami sympatii dla obozu księcia Adama Czartoryskiego, obejmuje ostatnie chwile powstania listopadowego, wyjście na emigrację i szczegółowe dzieje pierwszych lat wychodźstwa aż do ukształtowania się obozów politycznych. **„Książka ta pozostaje cenną do dzisiaj, dzięki sumiennemu zestawieniu faktów oraz wielu przekazów zaczerpniętych z tradycji”** (PSB). W części końcowej tomu trzeciego wybór dokumentów (m.in. korespondencja Joachima Lelewela) oraz obszerny indeks do całości. **Opr. wykonana przez A. Grzybka** (sygnowana na tylnym licu ślepym tłokiem): szare pł, na licach i grzbiecie tłocz. z ozdobnymi, secesyjnymi motywami. Dodatkowy futerał ochronny. Drobne otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

587. Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus). Gawędy żołnierskie. Pokłosie spuścizny pamiętnikarskiej napoleończyków. Wydanie ozdobione 112 reprodukcjami obrazów, portretów i winiet sławnych mistrzów. Wydanie drugie. Warszawa 1938. Wydawnictwo J. Przeworskiego, s. 349, [3], 26,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 300,-

Wydrukowano 2400 numerowanych egzemplarzy, oferowany ma nr 63. Zbiór wspomnieniowych gawęd – opowiadań uczestników i świadków wydarzeń z burzliwych lat wojen napoleońskich zebrany i ułożony przez Wacława Gąsiorowskiego (1869-1939), dziennikarza, działacza niepodległościowego, autora powieści historycznych osadzonych w epoce napoleońskiej i w czasie powstania listopadowego. Oferowane wspomnienia, dające niezwykle żywy i barwny obraz wydarzeń, zostały bogato zilustrowane 112 reprodukcjami obrazów i rysunków. Opr.: czerwone pł. z tłocz. i złoc., na licu naklejona ilustr. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz**.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1093.

588. Gide Karol. Zasady ekonomii społecznej. Czwarte polskie wydanie według trzynastego wydania francuskiego. Przez Włodzimierza Czerkawskiego. Warszawa 1914. Nakładem Kasy Przedsiębiorczości i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich. Gebethner i Wolff, k. [2], II–III, s. 786, k. [1], 22 cm, opr. z epoki płsk. 300,-

Podręcznik ekonomii autorstwa jednego z największych teoretyków doktryny społeczno-chrześcijańskiej Karola Gide (1847–1932). Gide i jego zwolennicy głosili, że skoro człowiek jest tworem Boga należy

589. W. Goczałkowski. Wspomnienia. 1862.

590. S. Gołębiowski. Zygmunt August.

mu się godne życie. Autor był założycielem École de Nîmes oraz Francuskiej Ligi na Rzecz Ochrony Praw Człowieka. Polski przekład książki jest dziełem Włodzimierza Czerkawskiego, polskiego ekonomisty i statystyka, wieloletniego wykładowcy Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz założyciela Katolickiej Partii Ludowej. Książka zawiera wykład na temat doktryn ekonomicznych i społecznych oraz omówienie podstawowych problemów i zagadnień ekonomii: obrotu i produkcji towarów, konsumpcji, podziału dochodów. Pieczęć własnościowa Feliksa Afendy (poznańskiego prawnika, absolwenta prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim). **Opr. sygn. „M. Masłowski":** płsk. brązowy, na licach i wyklejce pap. marm. Grzbiet sześciopolowy, złocony tytuł w jednym polu, w pozostałych kwiaty lilii. Wydawnicza opr. brosz. zachowana. Stan bardzo dobry.

589. Goczałkowski Wojciech. Wspomnienia lat ubiegłych. T. I-II (1 wol.) Kraków 1862. Nakładem autora. Czcionkami „Czasu", frontispis (litografia), s. [4], 159, [1], **tabl. ryc. 7 (litografie)**; frontispis (litografia), s. [2], 152, [1], **tabl. ryc. 7 (litografie)**, 19,5 cm, opr. pł., brzegi k. marm. 480,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1855 r.) Wspomnienia Wojciecha Goczałkowskiego (1810-1866) pamiętnikarza, publicysty, żołnierza 1. Pułku Ułanów, uczestnika powstania listopadowego. Wspomnienia dotyczą przede wszystkim walk korpusu gen. Chłapowskiego w powstaniu listopadowym. Edycja **ozdobiona dwom frontispisami i 14 litografiami Zygmunta Bogusza Stęczyńskiego** wg rysunków Bogumiła Gąsiorowskiego. Opr.: pł brązowe, z tłocz. i złoc. na grzbiecie. Nieaktualne nalepki i pieczątki własnościowe. Miejscami zażółcenia, przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 614; E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1764.
(Patrz ilustracja)

590. Gołębiowski Seweryn. Czasy Zygmunta Augusta. Ustęp z przeszłości. Cz. 1 -2 w dwóch wol. Wilno 1851. Nakładem autora. Druk J. Zawadzkiego, s. [8], 227, [1]; [4], 326,[2], 21,5 cm. Opr. płsk. z epoki z tłocz. 360,-

Odręczny podpis autora na odwrocie k. przedtyt. tomu pierwszego. Ekslibris Antoniego Trepińskiego (1908–1972), pisarza, dziennikarza, publicysty. Opis Polski za panowania Zygmunta Augusta (historia, społeczeństwo, kultura, obyczaje). S. Gołębiowski (1820-1854), historyk i biograf, syn Łukasza, autora słynnych prac ludoznawczych. Poza opisem historycznym epoki, autor porusza kwestie wiary, prawa, obrony kraju, obyczaje szlacheckie i życie domowe. Podsumowuje też nasze cechy narodowe („umysł narodowy bystry i giętki, ale woli chwytać cudze wynalazki niż dochodzić do nich własną drogą") i konkluduje: „Szczęśliwe były czasy za Zygmuntów. Kraj miał wielkie znaczenie polityczne, szlachta bujała sobie swobodnie nie poczuwając się do żadnego obowiązku, kupiec i mieszczanin nie byli obłożeni podatkami – tylko chłop biedak ciężko pracował". Nieaktualne wpisy własnościowe na k. tyt. obu tomów. Zażółcenia papieru, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

591. Guépin Alfons. Żywot Ś. Jozafata Kuncewicza męczennika, arcybiskupa połockiego rit. gr. opowiedziany na tle Historyi Kościoła Ruskiego. Lwów 1885. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, frontispis, k. [1], s. X, 439, [1], 20,5 cm, opr. ppł. 180,-

Żywot św. Jozafata Kuncewicza (1580-1623) bazylianina, unickiego arcybiskupa Połocka, męczennika zamordowanego przez wyznawców prawosławia, świętego Kościoła Katolickiego. Autorem był francuski benedyktyn Alfons Guépin. Polski, skrócony **przekład działa opracował Walerian Kalinka** (1826-1886), który pomagał Guépinowi w zbieraniu materiałów i przygotowywaniu dzieła. Na frontispisie portret świętego. Miejscami zaznaczenia w tekście, poza tym stan bardzo dobry.

592. [Harbin]. Polski Związek Wojskowy w Charbinie. Kalendarz na 1919 rok. Charbin 1919. Polski Związek Wojenny, s. 35, [21] s., ilustr., 31 cm, opr. brosz. 240,-

Pieczęć: „Wydział Kulturalno-Wydawniczy Polskiego Komitetu Wojskowego w Rosji". Kalendarz polskiej organizacji wojskowej w chińskim Harbinie, gdzie po rewolucji 1917 r. znajdowała się duża enklawa „białych" Rosjan i Polaków (ostatni Polak opuścił miasto w r. 1993). Kalendarz informacyjny miejscowej społeczności dotyczący życia organizacyjnego Polonii, spraw wojskowych (zorganizowano regularne oddziały wojskowe), rocznic patriotycznych oraz praktycznych porad. Nieco kuriozalny portret Józefa Piłsudskiego na s. 28. Zagięcia i drobne uszkodzenia okł. (podklejenia). Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

593. [Harbin]. Śpiewnik żołnierza polskiego. Oprac. Szczepan Sieja, op. 72. Charbin 1918. Nakł. Związku Wojennego, s. 62, ilustr., nuty, 21 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Zbiór 52 pieśni patriotycznych, wojskowych i ludowych żołnierza polskiego, od najstarszych po I wojnę światową. Autorem opracowania był Szczepan Sieja (1883-1949), kompozytor pieśni kościelnych ze Stanów Zjednoczonych. Rzadki zbiór wydany na Dalekim Wschodzie, gdzie w wyniku wojny i rewolucji powstała polska kolonia. Projekt okł.: „S.J.Putr.". Druk powielaczowy na grubym papierze. Karty luzem wskutek wyjęcia żelaznych zszywek powodujących odbarwienia papieru. Drobne uszkodzenia grzbietu, stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

594. Helcel Antoni Zygmunt. Starodawne prawa polskiego pomniki poprzedzone wywodem historyczno-krytycznym tak zwanego prawodawstwa wiślickiego Kazimierza Wielkiego w tekście ze starych rękopism krytyczne dobranym. Tom I. Warszawa 1856. Nakładem Księgarni Gustawa Sennewalda, s. [8], CCLXVII, [3], 428, 28,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. 1200,-

Zbiór pomników starodawnego prawa polskiego wydany przez Antoniego Zygmunta Helcla (1808-1870) historyka, wydawcę źródeł, uczestnika powstania listopadowego, profesora prawa na Uniwersytecie
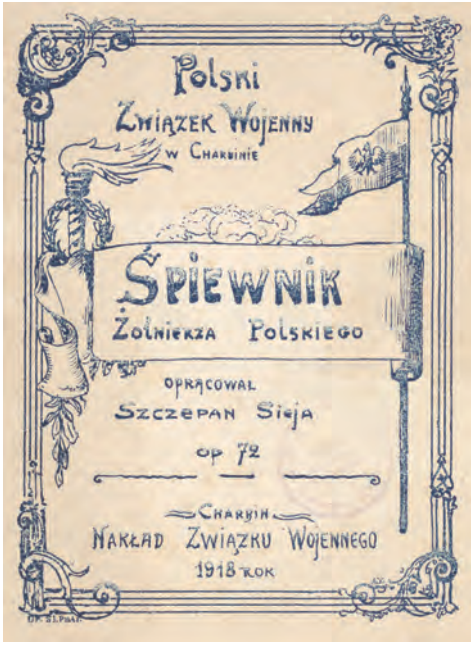
593. Śpiewnik żołnierza polskiego. 1918.

594. A.Z. Helcel. Prawo polskie. 1856.

Jagiellońskim. Praca składa się z dwóch części. Tom otwiera rozprawa „Historyczno-krytyczny wywód tak zwanego Wiślickiego prawodawstwa Kazimierza Wielkiego" uznawana przez długi czas za „**mistrzowski wzór analizy źródeł historycznych**" („Słownik historyków polskich"). Źródła podzielone są na pięć rozdziałów: Ustawodawstwo Kazimierza Wielkiego; Sądowa praktyka prawa przy końcu XIVgo wieku; Statuta i uchwały mazowieckie; Władysława Jagiełły statut warcki; Ustawodawstwo kościoła polskiego. Praca ta przyniosła autorowi duże uznanie „**zapoczątkowując nowy okres w badaniach nad historią prawa polskiego**" („Słownik historyków polskich"). Tom drugi został wydany w 1870 r. **Oprawa z epoki**: półskórek ze złoconymi napisami na grzbiecie. Niewielkie zaplamienia i otarcia płótna oprawy, blady ślad zacieku na dolnym marginesie kart, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

595. Hoesick Ferdynand. Dom rodzicielski. Tom 1-4. Kraków 1935. Druk W.L. Anczyca i Sp., s. [4], 303; [4], 298; [4], 356; [4], 346, 24 cm, oryg. okł brosz. 300,-

Drukowane na prawach rękopisu. Obszerny pamiętnik obejmujący lata 1867-1902. Paryż, Zakopane, panorama życia kulturalnego Warszawy i Krakowa schyłku XIX w., wiele informacji o polskich firmach wydawniczych. Ferdynand Hoesick (1867-1902), publicysta, prozaik, historyk literatury, w latach 1900-1913 kierował firmą wydawniczą ojca, redaktor i wydawca „Kuriera Warszawskiego" (1924-1939). **Jedyne pełne wydanie**, gdyż wydana po wojnie w r. 1959 w dwóch tomach „Powieść mojego życia" stanowiła mocno okrojoną wersję tych wspomnień. W t. 4: brak s. 337-338 – strony usunięte zostały ze wszystkich przeznaczonych do sprzedaży egzemplarzy na skutek interwencji rodziny autora pamiętnika, gdyż zawierały treści zbyt bezpośrednio dotyczące osób żyjących. Miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie**.

596. Hołówko Tadeusz. Przez dwa fronty. Ze wspomnień emisariusza politycznego z 1918 roku. Z Warszawy do Kijowa. Warszawa 1931. Dom Książki Polskiej S. A., s. VIII, 274, [2], 21 cm, opr. płsk. z epoki, złocony napis na grzbiecie. 180,-

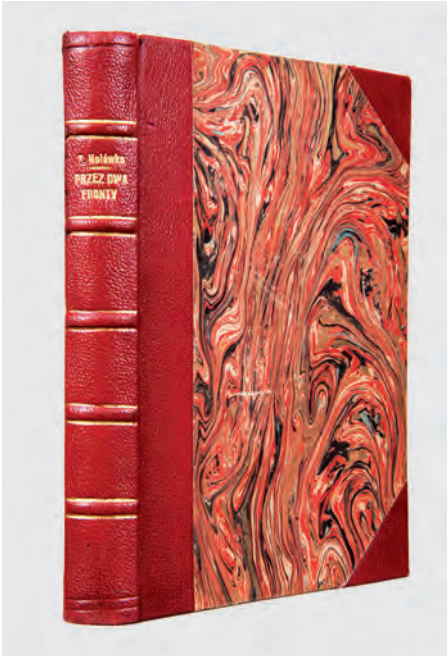

596. T. Hołówko. Wspomnienia. 1931.

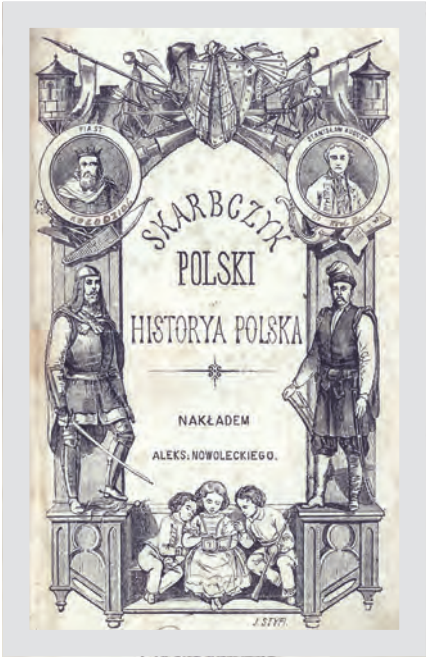

597. M. Ilnicka. Historia Polski. 1861.

Wspomnienia Tadeusza Hołówko (1889–1931), działacza politycznego obozu Piłsudskiego, który w lutym 1918 r. wysłany został przez Konwent Organizacji A (kierownicza tajna grupa działaczy bliskich Piłsudskiemu) i CKR PPS przez front na Ukrainę i do Rosji. Występował jako emisariusz Konwentu, z prawem zawierania umów politycznych, prowadził m. in. rozmowy dotyczące formowania armii J. Hallera i E. Michaelisa. Praca, jak napisał autor, była wykonaniem nakazu moralnego w odpowiedzi na apel Marszałka Piłsudskiego: „A wy Leguny, to się strzeżcie, bo i Was fałszują. Dlatego ostrzegam, bo kiedyś Was mogą zohydzić i to w niedalekiej może przyszłości. Strzeżcie się Leguny i piszcie swoje dokumenty". Podróż do Moskwy została opisana w części II, która ukazała się również w roku 1931. Niewielkie pęknięcie krawędzi grzbietu. Stan ogólny bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

597. Ilnicka Maria. Wagner Józef Bogdan. Ilustrowany skarbczyk polski. Historya polska opowiedziana wierszem przez [...] z dodaniem do każdego panowania prozą wiadomości historycznych przez J.B.W. i muzyki do niektórych Stanisława Moniuszki. Ozdobiony 45 drzeworytami, przedstawiającemi wizerunki królów polskich i 33 rycin z ważniejszych wypadków dziejowych. Warszawa 1861. Nakł. Aleksandra Nowoleckiego, frontispis (drzeworyt), k. [3], s. 287, k. [1], **ilustracje (drzeworyty)**, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Popularna historia Polski autorstwa Marii Ilnickiej (1825-1897) polskiej poetki, pisarki, tłumaczki i publicystki, redaktorki naczelnej „Bluszczu". Rymowane teksty o każdym z polskich władców zostały opatrzone krotkim komentarzem historycznym Józefa Bogdana Wagnera (1815-1882) dziennikarza i wydawcy. Tekst zdobi **kilkadziesiąt drzeworytowych ilustracji (portrety władców i hetmanów, sceny historyczne)** wykonanych przez J. Styfiego i E. Drążkiewicza. Opr. płsk brązowy, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, w pozostałych tłocz. ozdobniki, na licach pap. marm. Nieaktualne wpisy własnościowe. Brak 18 kart z nutami (opatrzonych oddzielną k. tyt. i paginacją). Otarcia oprawy, zabrudzenia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.
Lit.: Banach, 442.
(Patrz ilustracja)

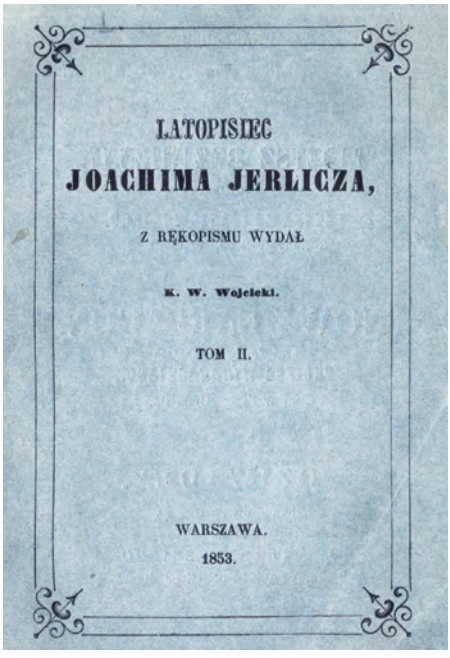
LATOPISIEC
JOACHIMA JERLICZA,
Z RĘKOPISMU WYDAŁ
K. W. Wojcicki.
TOM II.
WARSZAWA.
1853.

599. J. Jerlicz. Pamiętnik. 1853.

602. W. Kalinka. Sejm Czteroletni. 1884-1886.

598. Jarochowski Kazimierz. Opowiadania i studia historyczne. Serya nowa. Poznań 1884. Nakładem C. F. Piotrowskiego i Sp., k. [2], s.413, [1], 22,5 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Tom studiów historycznych Kazimierza Jarochowskiego (1829-1888) historyka, publicysty, działacza politycznego, badacza dziejów Rzeczypospolitej epoki saskiej. Zawiera rozprawy: Wyprawa i odsiecz wiedeńska. Szkic historyczny; Wyprawa wiedeńska ze stanowiska interessu politycznego Polski; Rada senatu Wyszogrodzka i zabiegi polityczno-dyplomatyczne po zajęciu Warszawy w miesiącu wrześniu 1704; Wielkopolskie Leszno w roku 1707. Ustęp z dziejów wojennych tegoż roku; Polityka saska i austryacka po traktacie Altransztadzkim; Bitwa wschowska, dnia 13 Lutego 1706; Stanisław Leszczyński po Pułtawie (!); Stosunek Brandenburgii do kościoła katolickiego w ziemiach polskich od roku 1640 do 1740; Kamieniec i Poznań po Augustowej restauracyi; Potyczka Kargowska i kapitan Więckowski. Opr.: czarny płsk, grzbiet pięciopolowy z tłocz. i złoc. tytulaturą, na licach pap. marm. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

599. Jerlicz Joachim. Latopisiec albo Kroniczka..., z rękopismu wydał K[azimierz] Wł[adysław] Wójcicki. T. 1-2. Warszawa 1853. W Drukarni Wienhoebera w Petersburgu, s. XLIV, 187; [4], 213, 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Pamiętnik historyczny Joachima Jerlicza (1598-1673). Autor pochodził ze szlachty ruskiej, służył pod komendą hetmana Żółkiewskiego, walczył pod Chocimiem w 1621 r. i w kampanii Stefana Czarnieckiego w 1660 r. Spisywanie kroniki rozpoczął od ok. 1648 r., relacje z wydarzeń bieżących przeplata opowieściami o sobie i swoim rodzie. Kronika Jerlicza jest cennym źródłem do **okresu wojen kozackich i najazdu szwedzkiego**, zawiera także świetny obraz obyczajowości szlachty kresowej. Drobne ubytki okładki na grzbiecie, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 331.
(Patrz ilustracja)

600. Kadłubek Wincenty. Res gestae principum et regum Poloniae per [...] quibus accedit Chronicon Polonorum per Dzierswam. Editio repetita. Cz. 1-2

(1 wol.) Varsaviae (Warszawa) 1824. Tipographia Congregationis Scholarum Piarum, k. [2], s. XXVI, [2], 304; k. [1], s. 193, 17,5 cm, opr. późniejsza, płsk., brzegi k. marm. 360,-

Edycja jednej z najważniejszych, średniowiecznych kronik polskich, spisanej przez biskupa krakowskiego, mistrza Wincentego zwanego Kadłubkiem (1150/60-1223) na polecenie księcia Kazimierza Sprawiedliwego. W oferowanym wydaniu równolegle z kadłubkowym tekstem drukowana jest **Kronika Dzierzwy**, powstała w kręgu dworu Władysława Łokietka, skompilowana zapewne przez franciszkańskiego zakonnika z wcześniejszych utworów (w tym w znacznej mierze z dzieła mistrza Wincentego). Opr.: brązowy płsk, na licach pap. mamr. Noty i pieczątki własnościowe. Drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

601. [Kalendarz]. Nowy Kalendarzyk Polityczny na Rok 1827. Rok dziewiąty. Warszawa [1826]. Nakładem J. Netto, karta tyt., s. 504, [7], 12,5 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikiem. 240,-

Część pierwsza zawiera genealogię monarchów i książąt panujących, spisy władz i urzędników Królestwa Polskiego, sądownictwa, Banku Polskiego, władz poszczególnych guberni. Od s. 436 obszerny artykuł Łukasza Gołębiowskiego: „**Opisanie historyczne i statystyczne Województwa Krakowskiego**". Pieczątka własnościowa, pojedyncze ślady po owadach. Stan ogólny dobry.

602. Kalinka Walerian. Sejm Czteroletni. Wydanie trzecie, przejrzane. T. 1-2 (w 1 wol.) Lwów 1884-1886. Nakładem Księgarni Seyfartha i Czajkowskiego, s. VIII, 683; 7-636, [1], 22 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikami, brzegi k. barw. 360,-

Wydanie 3 (wyd. 1 ukazało się w latach 1880-1881). Główne dzieło historyczne ks. Waleriana Kalinki (1826-1886). Oparta na bogatym materiale źródłowym barwna historia Sejmu Czteroletniego ukazana na szerokim tle międzynarodowym. W pracy autor wykorzystał nieznaną dotąd historykom korespondencję polityczną polską (część archiwum króla Stanisława Augusta Poniatowskiego), a także dokumenty z archiwów berlińskich, wiedeńskich i rzymskich. Narracja została doprowadzona do początku 1791 r. Tom trzeci, wspólny dla pierwszych trzech wydań, ukazał się pośmiertnie w 1888 r., z oddzielnym tytułem: „Ustawa Trzeciego Maja". **Jedno z najważniejszych dzieł XIX-wiecznej historiografii polskiej.** Opr.: półskórek jasnobrązowy, grzbiet pięciopolowy, w polach 2. i 4. szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na licach i wyklejkach pap. marm. Brak s. I-VII, 1-6 tomu drugiego (k. tyt., przedmowa, początek tekstu). Otarcia oprawy, drobne pęknięcia przy górnej krawędzi grzbietu, na tylnym licu ubytek pap. marm, wewnątrz miejscami zabrudzenia, charakterystyczne przebarwienia ślady po owadach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

603. Kallimach Filip. O królu Władysławie czyli o klęsce pod warneńskiej, przetłumaczył, przypisami, objaśnił i biografią Kallimacha dodał Michał Gliszczyński. Warszawa 1854. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda, k. [2], s. 232, 22,5 cm, opr. późniejsza, ppł., brzegi k. marm. 120,-

Historia wypraw przeciw Turkom prowadzonych przez króla Polski i Węgier Władysława Warneńczyka napisana przez Filipa Kallimacha (właśc. Filippo Buonaccorsi, 1437-1496) włoskiego humanistę, poetę i pisarza, który schronił się w Polsce przed gniewem papieża Pawła II, w spisek na życie którego był zamieszany. Spisana po łacinie kronika była apologią Władysława III. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Charakterystyczne zażółcenia i zaplamienia na kartach, poza tym stan dobry.

604. Kamiński Aleksander. [J. Górecki pseud.] Kamienie na szaniec. Opowiadanie o Wojtku i Czarnym. Warszawa lipiec 1943. KOPR [Komisja Propagandy BIP]. Tajne Wojskowe Zakłady Wydawnicze, s. 67, [1], 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 700,-

Druk konspiracyjny. Wydanie 1. Najsłynniejsza powieść Aleksandra Kamińskiego (1903-1978) – prozaika, pedagoga, działacza harcerskiego, współtwórcy Szarych Szeregów. Oparta na autentycznych

604. A. Kamiński. Kamienie na szaniec (wyd. 1).

605. A. Kamiński. Kamienie na szaniec (wyd. 2).

wydarzeniach zbeletryzowana historia młodych żołnierzy walczących w oddziałach Szarych Szeregów. Zawiera rozdziały: Słoneczne dni; W burzy i we mgle; W służbie małego sabotażu; **Dywersja Pod Arsenałem**. Okładka oryginalna według projektu Stanisława Kunstettera. Ubytki grzbietu okładki, niewielkie ubytek dolnego marginesu kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** Patrz poz. następna.
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych, wyd. 2, Warszawa 2005, poz. 459.
(Patrz ilustracja)

605. Kamiński Aleksander. [Juliusz Górecki pseud.] Kamienie na szaniec. Wydanie drugie. Warszawa [lipiec] 1944. Podziemny Dom Wydawniczy M.K. i S-ka [Michał Kmita pseud., właśc. Jerzy Rutkowski. Druk: Tajne Wojskowe Zakłady Wydawnicze], s. 110, tabl. ilustr. 10, 17,5 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Druk konspiracyjny. Wydanie 2 (wyd. 1 zob. poz. poprzednia), ilustrowane. **Wydanie zmienione i rozszerzone, obejmuje wydarzenia do września 1943 r.** Zawiera rozdziały: Słoneczne dni; W burzy i we mgle; W służbie małego sabotażu; Dywersja Pod Arsenałem; **Celestynów; Wielka gra**. Okładka oryginalna według projektu Stanisława Kunstettera. Na osobnych tablicach 10 ilustracji Romana Hussarskiego. Między strony włożone **zdjęcie Aleksandra Kamińskiego datowane na odwrocie 1.1.1944.** Ubytki grzbietu okł., na kartach miejscami drobne korekty ołówkiem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych, wyd. 2, Warszawa 2005, poz. 461.
(Patrz ilustracja)

606. Kierzkowski Jakub Filip. Pamiętniki kapitana wojska francuzkiego, kawalera Krzyża Legii Honorowej, a na ostatku majora Wojska Polskiego 1831 roku. Warszawa [1903]. Skład główny w Księgarni E. Wende i S-ka, s. [4], 241, [1], 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. tytulaturą na grzbiecie i licu i kolor. tłoczeniami. 120,-

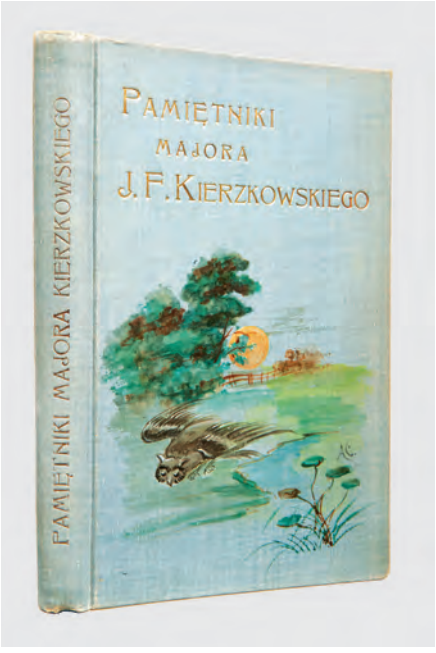

606. J.F. Kierzkowski. Pamiętniki. 1903.

608. J. Kitowicz. Pamiętniki. 1840.

Wydanie 2 rozszerzone (wyd. 1 doprowadzone do r. 1815 ukazało się w 1866 r.). Pamiętniki wojskowe Jakuba Filipa Kierzkowskiego (1771-1862) – żołnierza Insurekcji Kościuszkowskiej, uczestnika kampanii napoleońskich i powstania listopadowego. Autor rozpoczął spisywać swe wspomnienia w maju 1836 r. po osadzeniu w kazamatach fortecy świdnickiej za udział w powstaniu listopadowym. Pamiętniki obejmują wydarzenia od urodzenia autora aż do upadku powstania listopadowego, **główną ich część zajmuje opis kampanii napoleońskich** (San Domingo, Hiszpania, wyprawa na Moskwę). Niewielkie otarcia oprawy, na wyklejce obca dedykacja ołówkiem, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadki wariant oprawy wydawniczej.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1192.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

607. Kitowicz Jędrzej. Pamiętniki Kitowicza. Opis obyczajów i zwyczajów za panowania Augusta III. T. I-IV (w jednym wol.). Biblioteka Uniwersalna Arcydzieł Polskich i Obcych. Tarnów 1881. Wydawca Adam Kaczurba, s. 377, [5], 21 cm, opr. pł. 150,-

E. Maliszewski nie notuje. **Ekslibris Mieczysława Opałki** (1881-1964), bibliofila, historyka, wybitnego lwowianina. Wyjątkowo poczytne dzieło szeroko opisujące epokę saską, autorstwa Jędrzeja Kitowicza (1728-1804) pisarza historycznego, pamiętnikarza, konfederata barskiego, kanonika kaliskiego. „Dzięki wybitnemu talentowi pisarskiemu, wysoko rozwiniętemu poczuciu humoru i darowi bystrej obserwacji autora, dzieła Kitowicza weszły na stałe do kanonu literatury oświeceniowej" (PSB). Wydanie pierwsze ukazało się w 1840 r. (za życia autora jego dzieła nie były publikowane). Obejmuje m. in.: O palestrze i sądach; O stanie żołnierskim; Służba regimentów koronnych; O orderach; O sejmach. Duża część dzieła poświęcona stanowi dworskiemu (O stołach i bankietach, trunkach i pijaństwie, strojach, pojazdach i koniach; zapustach i kuligach, zabawach młodzieży.) Stan dobry. **Rzadkie.**

608. [Kitowicz Jędrzej]. Pamiętniki do panowania Augusta III. i pierwszych lat Stanisława Augusta przez nieznajomego autora. Wydane z rękopismu przez

610. J. Kołaczkowski. Przemysł i sztuka. 1888.

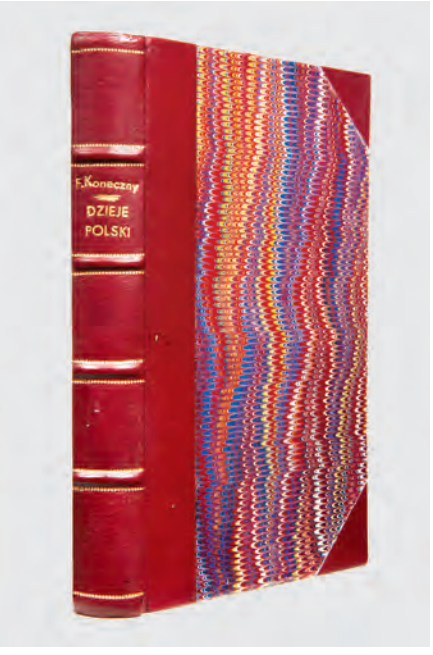

611. F. Koneczny. Dzieje Polski. 1908.

E. Raczyńskiego. T. 1-3 (3 wol.; „Obraz Polaków i Polski w XVIII w. T. I-III). Poznań 1840. W Księgarni i Drukarni Walentego Stefańskiego, k. [2], s. XII, 300, k. [2], s. 196, k. [2]; k. [1], s. 227, 16,5 cm, jednolita opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 450,-

Pamiętniki Jędrzeja Kitowicza (1728-1804) pisarza historycznego, konfederata barskiego, kanonika kaliskiego, autora słynnego „Opisu obyczajów za panowania Augusta III." Pamiętniki obejmują okres od 1743 roku, mają charakter kroniki bieżących wydarzeń przeplatanej bogatym materiałem anegdotycznym. Ukazały się w wielotomowej serii wydawnictw źródłowych do dziejów XVIII w., opracowywanej przez Edwarda Raczyńskiego. Opr.: płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. Ekslibris Stanisława Naymana, pieczątki własnościowe. Drobne otarcia opr., miejscami przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 508.
(Patrz ilustracja)

609. Kodex kar głównych i poprawczych. Warszawa 1847. W Drukarni Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, s. 943, 22,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. tyt. na grzbiecie. 450,-

Tytuł i wstęp równolegle w języku rosyjskim (kodeks zatwierdzony przez cesarza Mikołaja: „tak ma być"). Kodeks karny przygotowany na podstawie poprzedniego zbioru praw z 1818 roku (przejrzanego i poprawionego) oraz późniejszych nowo wprowadzonych ustaw. Grzbiet opr. lekko naderwany, rdzawe plamki na początkowych i końcowych kartach, zalania marginesów i zagniecenia końcowych kart, poza tym stan dobry.

610. Kołaczkowski Julian. Wiadomości tyczące się przemysłu i sztuki w dawnej Polsce. Kraków 1888. Nakładem Dra Mikołaja Kańskiego, s. 744, 22 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 450,-

612. Pamiętniki janczara. 1828.

613. [Mikołaj Kopernik] Album. 1873.

Pierwszy polski słownik encyklopedyczny rzemiosła, przemysłu i sztuki w Polsce od czasów najdawniejszych do lat 80-tych XIX w. Został opracowany przez Juliana Kołaczkowskiego (1837-1889) inżyniera, historyka sztuki, bibliofila, kolekcjonera książek, rękopisów i grafiki. Kołaczkowski w swych artykułach wielokrotnie powtarzał, że pisze, aby prostować podtrzymywane przez zagranicznych autorów twierdzenie, że Polska przed rozbiorami była krajem zacofanym cywilizacyjnie i kulturowo, w którym nie było rodzimych architektów, grafików i artystów. W oferowanym dziele życia zawarł 317 haseł, które poprzedził szkicem „Pogląd na dzieje przemysłu w dawnej Polsce". Opr.: brązowy płsk z tłocz. na grzbiecie, na licach pł. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

611. Koneczny Feliks. Dzieje Polski. Bytom 1908. Nakładem „Katolika", s. [4], 380, tabl. ilustr. 7, liczne ilustr. w tekście, 19,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. 120,-

Ilustrowany wykład dziejów Polski od czasów piastowskich do trzeciego rozbioru napisany przez Feliksa Konecznego (1862-1949) historyka, historiozofa, profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Na kartach miejscami drobne zabrudzenia, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

612. [Konstantyn Michałowić z Ostrowicy]. Pamiętniki janczara Polaka przed rokiem 1500 napisane (Zbiór Pisarzów Polskich, cz. II, t. V). Warszawa 1828. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp., k. [1], s. 261, [3], 16,0 cm, opr. z epoki płsk. 120,-

Wydanie 1 polskie. Pierwszy polski przekład „Kroniki Tureckiej" zwanej błędnie „Pamiętnikami janczara". Nie są to pamiętniki a dzieło historyczno-polityczne o wymowie antytureckiej i antyislamskiej, wzywające do walki z muzułmanami. Zawiera informacje o historii oraz taktyce armii tureckiej, stanowiąc swoisty podręcznik do walki z Turkami. Tekst drukowany równolegle w transliteracji i w „tłumaczeniu" na dziewiętnastowieczną polszczyznę. Nieaktualne noty, ekslibris, pieczątki własnościowe

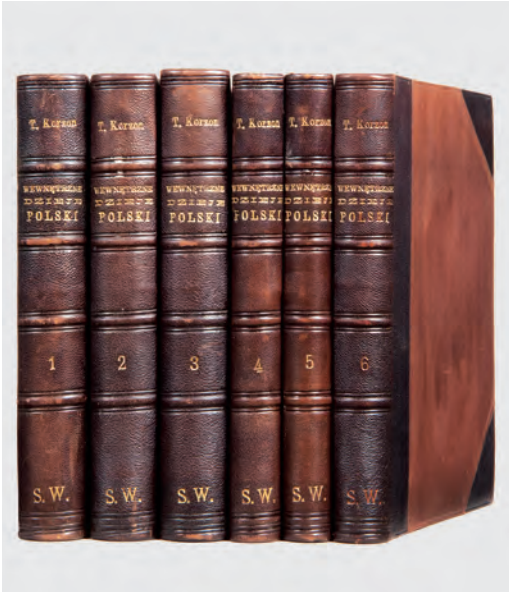

614. T. Korzon. Dzieje Polski. 1897-1898.

615. Stefan Czarniecki. 1830.

(dublet Biblioteki Krasińskich). Na pustych kartach notatki. Otarcia oprawy, część kart wzmacniana, zabrudzenia i charakterystyczne zażółcenia. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

613. **[Kopernik Mikołaj.] Album** wydane staraniem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu w czterechsetną rocznicę urodzin Mikołaja Kopernika. Gniezno 1873. Druk J. B. Langiego. Fotodruk Beyera i Dutkiewicza, k. [2], s. VIII, XVI, tabl. ilustr. 16 (fotodruki), ilustracje w tekście (drzeworyty), 31 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Jubileuszowe wydawnictwo przygotowane z okazji czterechsetnej rocznicy urodzin wielkiego polskiego astronoma. Zawarto w nim materiał ikonograficzny związany z Mikołajem Kopernikiem: portrety astronoma, widoki związanych z nim miejsc, jego upamiętnienia i pomniki, podobizna karty rękopisu „O obrotach ciał niebieskich". Tablice zostały opatrzone wnikliwym komentarzem Ignacego Polkowskiego. Zamieszczono również okolicznościowe utwory poetyckie, drukowane w zdobnych, drzeworytowych bordiurach. Opr.: brązowy płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm., na wyklejkach pap. marm. w tak zwane pawie oka. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

614. **Korzon Tadeusz.** Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta (1764-1794). Badania historyczne ze stanowiska ekonomicznego i administracyjnego. Wydanie drugie. T. 1-6 (w 6 wol.). Kraków-Warszawa 1897-1898. Księgarnia L. Zwolińskiego. Nakładem Księgarni Teodora Paprockiego, s. [4], 3, [3], 513, [3]; [2], 428, [1]; [4], 491, [1]; [4], 339, [1]; [4], 298, [1]; [4], 392, tabl. ilustr. 25 (w tym kolor. i rozkł.), tabele 3 (rozkł.), plany 8 (rozkł.), mapa 1 (rozkł.), **tabl. z wizerunkami monet i banknotów 20 (barwne i rozkł.),** faksymilia 8 (rozkł.), **tabl. z mundurami 12 (cynkografie),** liczne ilustr. w tekście, 23 cm, jednolita opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 900,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w latach 1882-1886). Najwybitniejsze dzieło Tadeusza Korzona (1839-1918) historyka, badacza dziejów nowożytnych, jednego z największych uczonych polskich przełomu XIX/XX wieku. Wszechstronne i najpełniejsze w polskiej literaturze historycznej opracowanie okresu

panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego. Nakreślona z szerokim rozmachem, oparta na nieznanych dokumentach (w części dziś już nieistniejących), panorama Rzeczypospolitej szlacheckiej w przededniu jej upadku. Dzieło efektowne edytorsko, ozdobione licznymi portretami, tabelami statystycznymi, planami, faksymiliami dokumentów, podobiznami monet i banknotów, a także **12 tablicami cynkograficznymi mundurów wojskowych** z pracy „Accurate Vorstellung der Königlich Pohlnischen Armee ....” Gabriela Nicolausa Raspe (Norymberga 1781). „Ze względu na udatny wybór problematyki (funkcjonowanie rynku wewn. wraz ze wszystkimi uwarunkowaniami) oraz trafność obliczeń szacunkowych „Wewnętrzne dzieje Polski…” wykorzystywane są przez historyków do dziś” (Słownik historyków polskich, Warszawa 1994, s. 247). Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja tomów oraz supereksklibris literowy „S. W.”, na licach brązowe pł. Nieznaczne otarcia i zabrudzenia opraw, podklejony plan Gdańska, przecięta jedna tabl. faks., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

615. Krajewski Michał Dymitr. Życie Stefana Czarnieckiego. (Żywoty Sławnych Polaków. T. 1). Radom 1830. B.w., s. [2], 282, 16 cm, opr. z epoki, płsk. 300,-

Biografia Stefana Czarnieckiego (1599-1665) wojewody ruskiego, hetmana polnego koronnego, wybitnego stratega, jednego z dowódców wojsk polskich w okresie „potopu szwedzkiego”. Napisana przez Michała Dymitra Tadeusza Krajewskiego (1746-1817) pisarza, historyka, działacza oświeceniowego, członka Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Niewielkie otarcia oprawy, miejscami charakterystyczne zażółcenia na kartach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

616. Krasiński Jan Andrzej. Polska czyli opisanie topograficzno-polityczne Polski w wieku XVI, oraz Materyały do panowania Henryka Walezyusza, przetłumaczone, zebrane i objaśnione przez Stanisława Budzińskiego. Warszawa 1852. W Drukarni Stanisława Strąbskiego, k. [3], s. 250, k. [4], 19,5 cm, opr. późniejsza, płsk., brzegi k. marm. 120,-

Kompendium wiedzy o szesnastowiecznej Polsce spisane przez Jana Andrzeja Krasińskiego (1550-1612) historyka, sekretarza królewskiego, kanonika gnieźnieńskiego i krakowskiego. Dzieło dedykowane królowi Henrykowi Walezemu autor podzielił na dwie księgi, pierwszą poświęcając Koronie, a drugą Wielkiemu Księstwu Litewskiemu, Rusi, Prusom, Mazowszu i Inflantom. Wiele miejsca poświęcił prawom władców polskich do poszczególnych ziem. W części drugiej zamieszczono polskie przekłady źródłowych dokumentów do panowania Henryka Walezego. Opr.: granatowy płsk z tłocz. i złoc. tytulatura na grzbiecie, na licach niebieski pap. Otarcia opr., miejscami drobne zaplamienia i przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry.

617. Krippendorf Kazimierz [Rudolf Korsch pseud.]. Żydowskie ugrupowania wywrotowe w Polsce. Warszawa 1925. Drukarnia P.K.O., s. 215, 23 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 120,-

Charakterystyka żydowskich ugrupowań wywrotowych działających w Polsce. Zawiera informacje m.in. na temat: Bundu, Kombundu, Ferajnigte, Niezależnej Partii Socjalistycznej w Polsce, Poale-Syjonu, Cejre-Syjonu, Hitachduthu. Liczne marginalia i podkreślenia w tekście, poza tym stan dobry.

618. Książka adresowa członków Związku Żyd[owskich] Stowarzyszeń Humanitarnych „B’nei B’rith” w Rzeczypospolitej Polskiej w Krakowie. 1937. Opracował Artur Górowski. Kraków 1937. Nakładem Związku Żydowskich Stowarzyszeń Humanitarnych „B’nei B’rith” w Rzeczypospolitej Polskiej w Krakowie, s. 144, 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Zawiera spis członków organizacji wchodzących w skład Związku Żydowskich Stowarzyszeń Humanitarnych „B’nei B’rith” w Rzeczpospolitej Polskiej założonego w 1924 r. Związek tworzyły następujące organizacje: „Concordia” (Katowice); „Amicitia” (Poznań); „Esra” (Bielsko); „Solidarność” (Kraków); „Leopolis” (Lwów); „Michała Sachsa” (Chorzów); „Braterstwo” (Warszawa); „Humanitas” (Przemyśl); „Montefiore” (Łódź); „Achdut” (Stanisławów). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

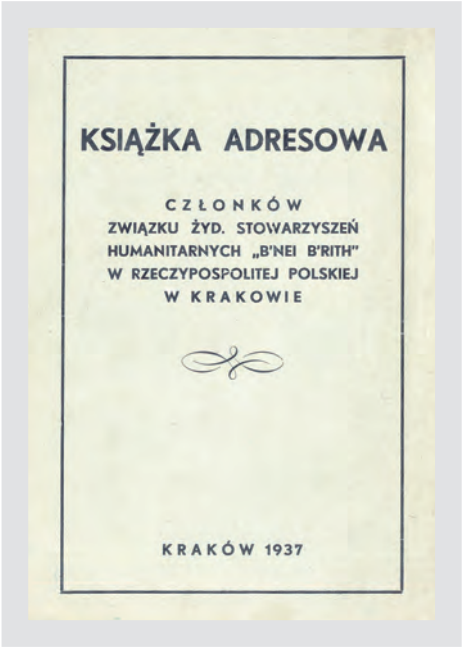

618. Książka adresowa „B'nei B'rith". 1937.

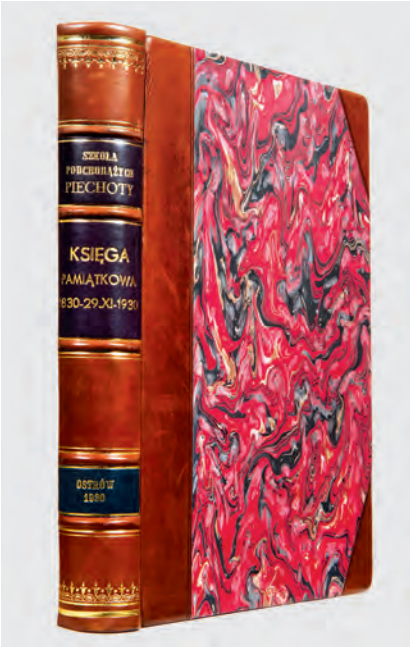

620. Szkoła Podchorążych Piechoty. 1930.

619. [Księga adresowa]. Sroka Antoni Rościsław. Przemysł fabryczny w Królestwie Polskiem 1911 przy współpracownictwie Komitetu Redakcyjnego Stowarzyszenia Techników opracował i wydał [...] Warszawa [1911]. Drukarnie Jana Cotty i L. Bogusławskiego, k. [480], 26 cm, oryg. opr. wyd., pł. 800,-

Księga adresowa przemysłu, handlu i finansów Królestwa Polskiego na 1914 r. Księga podzielona jest na dwa zasadnicze działy: Przemysł (Górnictwo i hutnictwo; Przemysł metalowy; mineralny; chemiczny; spożywczy; produktów zwierzęcych; drzewny; włókienniczy; konfekcyjny; Biura i przedsiębiorstwa techniczne) oraz Handel (Miasto Warszawa; Miasto Łódź; Przewóz i clenie; Kredyt i ubezpieczenie). Na końcu „Skorowidz Hoteli, Kawiarń i t. p. Lokali Publicznych". W treści liczne reklamy i ogłoszenia. Opr.: czerwone pł., z tłocz., na tylnym licu naklejona kolorowa reklama. Zabrudzenia i zaplamienia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

620. Księga Pamiątkowa 1830-29.XI-1930. Szkice z dziejów Szkół Piechoty Polskiej. Szkoła Podchorążych Piechoty. Ostrów-Komorowo 1930. Nakładem Komitetu Obchodu Święta 29.XI w Szkole Podchorążych Piechoty, s. [2], 509, [3], tabl. ilustr. 17, liczne ilustr. w tekście, 26 cm, opr. płsk. z szyldzikami i złoc. 360,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja dat. 9/III 34 płk Ludwika Bociańskiego, komendanta Szkoły Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej (od sierpnia 1930 r.) Bogato ilustrowana księga pamiątkowa poświęcona polskim szkołom piechoty, a w szczególności Szkole Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej. Zawiera teksty: Szkoły piechoty w Polsce do 1831 roku; Szkoła Podchorążych Piechoty 1815-1830; Emigracja i powstanie styczniowe; Od ZWZ do odzyskania niepodległości. Znaczna część dzieła poświęcona została **historii Szkoły Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej** założonej w 1917 r. i dowodzonej początkowo (w latach 1917-1919) przez gen. Mariana Kukiela. Ilustracje pokazują m. in. przegląd wojsk i promocje, budynki szkoły i jej piękne wnętrza utrzymane w stylu art déco. W części końcowej wielka lista wychowanków szkoły poległych w bitwach głównie w latach 1919-20 (wraz z podaniem miejsca bitwy) oraz kilkunastu poległych na ulicach Warszawy w maju 1926 r. Dalej następuje spis kadry oficerskiej i podoficerskiej oraz wykaz

621. Kodeks karny. 1804.

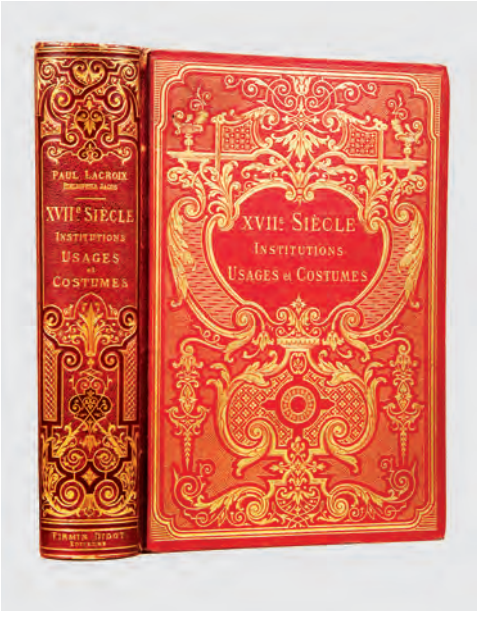

622. P. Lacroix. Francja w XVII w. 1880.

absolwentów szkoły od 1917 r. Efektowna oprawa: szeroki półskórek brązowy z szyldzikami i złoceniami. Zagniecenia kilkunastu początkowych kart, gdzieniegdzie przybrudzenia i zaplamienia papieru, **oprawa w stanie bardzo dobrym.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

621. **Księga ustaw** na zbrodnie i ciężkie policyine przestępstwa. Kraków 1804. Drukiem Józefa Jerzego Trasslera, s. X, 11-285, [5], tabela 1 (rozkł.), 17 cm, opr. z epoki płsk. marm. z szyldzikiem i tłocz., brzegi kart prószone. 800,-

Tekst kodeksu karnego (tzw. Franciscany) obowiązującego w krajach monarchii austriackiej od 1803 r. Podstawę kodeksu stanowiła Ustawa Karna dla Galicji Zachodniej z 1796 r. Kodeks dzieli się na dwie części: O zbrodniach i onychże ukaraniu oraz O prawnym postępowaniu względem zbrodni. **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy marmurkowany, grzbiet płaski podzielony liniami na sześć pól, w jednym polu czerwony szyldzik z tłoczoną tytulaturą, w pozostałych tłoczone rozety, brzegi kart prószone. Niewielkie otarcia kartonu oprawy, brak fragmentów przedniej i tylnej wyklejki, na karcie tytułowej okrągła pieczątka, miejscami na kartach i tabeli marginalia, poza tym stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

622. **Lacroix Paul.** XVIIme siècle. Institutions, usages et costumes. France 1590-1700. Ouvrage illustré de 16 chromolotographie et de 300 gravures sur bois [...] Paris (Paryż) 1880. Librairie de Firmin Didot, k. [2], s. VIII, s. 564, **tabl. ryc. kolorowych 16 (chromolitografie), tabl. ryc. 20 (drzeworyty)**, kilkaset drzeworytów w tekście, 28,5 cm, opr. oryginalna, płsk. z tłocz. i złoc., brzegi k. złoc. 450,-

Dzieło poświecone historii, życiu i organizacji dworu królewskiego, gospodarce, armii i flocie, oświacie, kulturze, modzie i obyczajom Francji w okresie jej największej potęgi za panowania najwybitniejszych władców z dynastii Burbonów – Henryka IV, Ludwika XIII i Ludwika XIV. Synteza autorstwa Paula Lacroix (1806-1884), francuskiego dziennikarza, pisarza i historyka, wydawcy uznanego czasopisma „Revue universelle des arts". Wykład charakteryzujący poszczególne dziedziny i tematy bogato ilustrowany drzeworytami oraz 16 chromolitografiami na osobnych kartach. Opr. wydawnicza wykonana

przez słynny **paryski zakład introligatorski Engela (sygnowana na przednim licu)**: skóra grzbietu i płótno lic pięknie tłocz. i złoc. motywami ornamentów inspirowanych epoką, której dotyczy dzieło. Nieliczne drobne przebarwienia kart, jedna z kolorowych tabl. oddzielona od bloku, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

623. La Pologne immortelle. Textes de: Henryk Sienkiewicz, Maurice Maeterlinck, Louis Réau, Casimir de Danilowicz, Jean Styka. Ouvrage orne. D'un bois original inédit , en deux tons, avant la lettre „Adam Mickiewicz" de Jacques Beltrand. Paris 1916. L'Art et les Artistes. Numéro spécial, s. [8], 80, [2], **tabl. ryc. 1 (drzeworyt)**, 31 cm; okł. wydawn. kart. 360,-

Egzemplarz nr 2, jeden z 55 egzemplarzy luksusowej edycji, wydrukowanych na „sur papier des Manufactures Impériales du Japon". Numer specjalny czasopisma „Revue d'art. Ancien et moderne des deux mondes" pod tytułem „Polska nieśmiertelna" poświęcony historii i kulturze Polski. Zawiera bogatą ikonografię, w tym również zdjęcia z lat 1914-16. Do numeru został **dołączony oryginalny drzeworyt przedstawiający portret Adama Mickiewicza** autorstwa francuskiego grafika Jacque'a Beltranda (1874 – 1977), odbity na papierze japońskim. Stan doskonały.

624. Lelewel Joachim. Badania starożytności we względzie geografji. Część naukowa. Wilno i Warszawa 1818. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [4], 591, **mapy 3 (akwaforty rozkł. w tym 2 kolor.)**, tabele 2 (rozkł.), 22 cm, opr. późniejsza XIX-wieczna płsk. ze złoc. i tłocz. 450,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Kazimierza Stronczyńskiego (ekslibris). Pionierska rozprawa z zakresu geografii starożytnej. Zawiera m.in. rozdziały: O badaniach postępu geografii; Historia geografii; Ziemia astronomicznie opisana. Na tablicach 19 mapek rytowanych przez Lelewela. W tym samym roku ukazał się odrębny atlas do dzieła. Kazimierz Stronczyński (1809-1896) wybitny polski sfragistyk, paleograf i numizmatyk, znawca i badacz architektury, kolekcjoner, twórca podstaw polskiej numizmatyki średniowiecznej. Naprawiana krawędź grzbietu opr., nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry.
Lit.: Bibliografia utworów Joachima Lelewela, poz. 38.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

625. Lelewel Joachim. Dzieje Litwy i Rusi aż do Unji z Polską. Polska, dzieje i rzeczy jej rozpatrywane przez… T. 5. Poznań 1863. Nakładem Księgarni Jana K. Żupańskiego, s. VIII, 92, [2], **tabl. genealog. 2 (rozkł.), tabl. ryc. 17 (akwaforty z akwatintą),** 21 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 360,-

Dzieje Litwy i Rusi od czasów bajecznych do Unii Lubelskiej w 1569 r. wraz z Wiadomością o narodach litewskich oraz Spisem bogów żmudzkich i litewskich Poza tym tom zawiera kilka innych opracowań, m.in.: O monecie polskiej; Nauki dające poznawać źródła historyczne, a także Spis dzieł Joachima Lelewela. **Ilustracje wykonane przez autora w latach 1822-1828 (w większości sygnowane) przedstawiają drzewa genealogiczne, mapki oraz setki monet i pieczęci.** Drobne uszkodzenie grzbietu naprawione, przycięcie k. przedtyt. drobne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

626. Lelewel Joachim. Dzieje Polski potocznym sposobem opowiedział. Lwów 1848. W Drukarni Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. 246, VIII, **map 3 (litografie kolor.)**, 18 cm, opr. współczesna, płsk. z szyldzikiem, brzegi k. prósz. 240.-

Popularny wykład dziejów Polski przeznaczony dla dzieci i młodzieży autorstwa Joachima Lelewela (1786-1861) polskiego historyka, numizmatyka, heraldyka i bibliografa. Trzy mapy litografowane: „Słowiańszczyzna przed powstaniem Polski roku 850", „Polska za Zygmunta Augusta roku 1572", „Polska za Stanisława Augusta podzielona. 1772. 1793. 1795". Opr.: płsk zielony, na licach pap. marm. Notatki i podkreślenia ołówkiem, miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

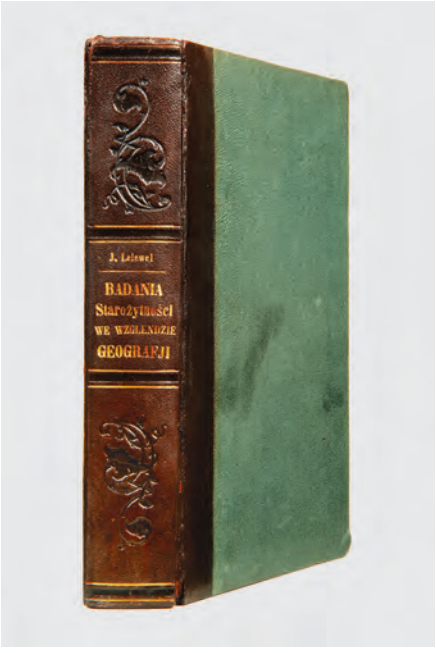

624. J. Lelewel. Geografia starożytna. 1818.

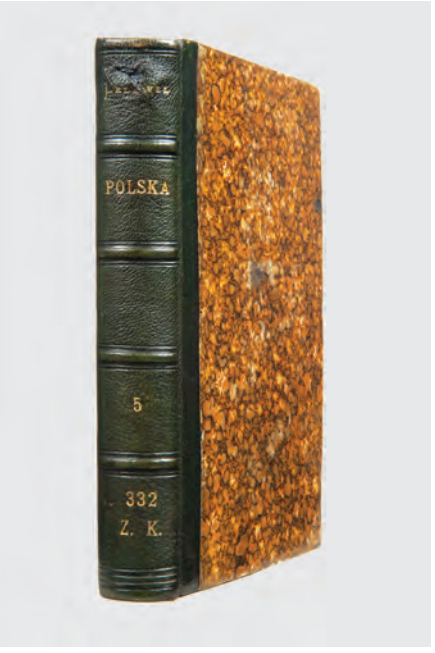

625. J. Lelewel. Dzieje Litwy i Rusi. 1863.

627. Lelewel Joachim. Historyka. O łatwem i pożytecznem nauczaniu historji. O historji, jej rozgałęzieniu i naukach związek z nią mających. O potrzebie gruntownej znajomości historji. Jakim ma być historyk. Warszawa 1862. Nakładem Aleksandra Lewińskiego, s. [4], 196, 19 cm, opr. współczesna, skórzana. 300,-

Przedruk czterech pionierskich rozpraw dotyczących historii i jej metod badawczych autorstwa Joachima Lelewela. Wydanie anonimowe, zostało opracowane przez brata autora – Jana Pawła Lelewela. Opr. wykonana w introligatorni Andrzeja i Grzegorza Strusińskich: czarna skóra z tłocz. i złoc. na licach i grzbiecie. Egzemplarz z księgozbioru Józefa Przezdzieckiego (podpis). Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.
Lit.: Bibliografia utworów Joachima Lelewela, poz. 777.

628. Lelewel Joachim. Odkrycia Karthagów i Greków na Oceanie Atlantyckim. Warszawa 1821. W Drukarni XX. Piiarów, s. 177, [1], **mapy 2 (miedzioryty rozkł.)**, 18 cm, opr. współczesna, płsk., brzegi k. barw. 280,-

Odbitka z „Rocznika Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk". Rozprawa historyczna dotycząca starożytnych odkryć geograficznych ozdobiona dwiema rozkładanymi mapami. Nieaktualne pieczątki biblioteczne i wpisy z sygnaturami. Stan dobry.
Lit.: Bibliografia utworów Joachima Lelewela, poz. 69.

629. Lelewel Joachim. Polska, dzieje i rzeczy jej rozpatrywane. Tom XIX. Rozmaitości. Poznań 1866. Nakładem Księgarni J.K. Żupańskiego, s. XI, 296, tabl. rozkł. 3, 22 cm, opr. współczesna, płsk. 360,-

Przedostatni tom znakomitej serii prezentującej dorobek historyczny Joachima Lelewela. Zawiera ponad dwadzieścia krótkich tekstów historycznych z różnych okresów twórczości naukowej historyka (m.in. listy, odczyty, wykłady). Tablice rozkładane z podobiznami pisma runicznego. Opr.: płsk brązowy, na licach pap. marm. Zachowane oryg. okł. broszurowa. Zaplamienia części kart, poza tym stan bardzo dobry.

630. J. Lelewel. Polska wieków średnich.

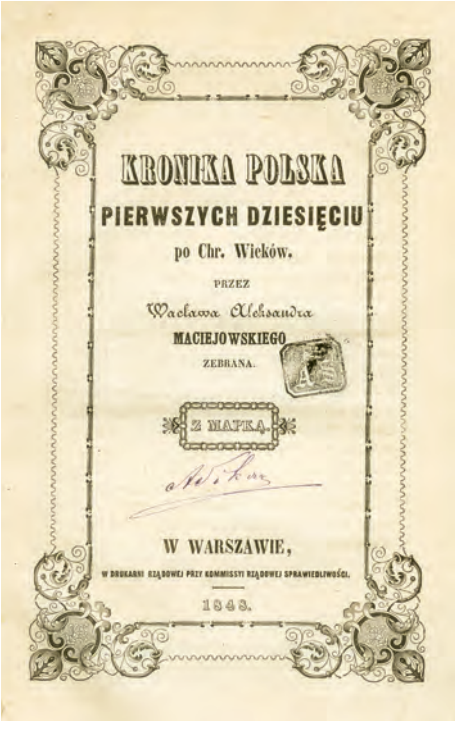

632. W.A. Maciejowski. Kronika polska. 1848.

630. Lelewel Joachim. Polska wieków średnich, czyli … w dziejach narodowych polskich postrzeżenia. Tom III. Poznań 1859. Nakładem Księgarni J.K. Żupańskiego, s. XII, [2], 636, tabele rozkł. 7, wizerunki monet w tekście (drzeworyty), 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Wydanie 2 rozszerzone. Tom zawiera rozprawy: Historyczny rozbiór prawodawstwa polskiego cywilnego i kryminalnego do czasów jagiellońskich; Krytyczny rozbiór statutów wiślickich; Rozpatrzenie niektórych względów i pomników prawodawstwu wiślickiemu uprzednich. Opr.: brązowy płsk., z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Pęknięty grzbiet oraz uszkodzone tylne lico opr., zaplamienia i zażółcenia kart, obcięty fragment k. przedtytułowej, poza tym stan dobry.
Lit.: H. Hleb-Koszańska, M. Kotwiczówna, Bibliografia utworów Joachima Lelewela, poz. 743.
(Patrz ilustracja)

631. Ludwig Emil. Napoleon. Przekład autoryzowany L[eopolda] Staffa. Poznań 1928. Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. [8], 551, tabl. ilustr. 16 (miedziodruki), 23,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc., górny brzeg kart barwiony. 450,-

Wydanie 1. Zbeletryzowana biografia cesarza Napoleona napisana przez niemieckiego pisarza Emila Ludwiga (1881-1948). Dzieło ozdobione 16 miedziodrukami. **Oprawa luksusowa z epoki:** półskórek brązowy ze złoceniami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. Niewielkie zaplamienia i otarcia krawędzi oprawy, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

632. Maciejowski Wacław Aleksander. Kronika polska pierwszych dziesięciu po Chr[ystusie] wieków. Przez... zebrana. Warszawa 1848. W Drukarni Rządowej przy

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, s. 44, **mapa 1 (litografia rozkł., kolor. liniowo)**, 22 cm, opr. z epoki ppł., zach. oryg. okł. brosz. 150,-

Rozprawa źródłoznawcza Wacława Aleksandra Maciejowskiego (1792-1883) historyka, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, uczestnika postania listopadowego, jednego z najwybitniejszych historyków polskich XIX wieku. Na końcu rozkładana mapa „Polskie ziemie w II-VI wieku po Chr. pod władzą różnych ludów zostające". Naddarcia oprawy, brak karty tytułowej, nieaktualne pieczątki i zapiski własnościowe, na kartach charakterystyczne zażółcenia.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

633. Małkowski Konstanty. Przepisy postępowania sądowego w sprawach karnych. Warszawa 1865. W Drukarni Gazety Polskiej, k. [2], s. V, 394, [8], 21 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Swoisty podręcznik dla uczących się prawa, na który złożyły się: wykład procedury karnej, edycje różnych dokumentów źródłowych dotyczących postępowania karnego, tłumaczenie Ordynacji kryminalnej pruskiej z 1824 r., tłumaczenie ustaw odnoszących się do procedury karnej. Dzieło opracował Konstanty Małkowski (1816-1905) prawnik, zasłużony przy kodyfikacji praw Królestwa Polskiego. Opr.: zielony płsk, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, na dole **super-ekslibris literowy „Xty Departament".** Na licach zielone pł. Liczne nieaktualne pieczątki biblioteczne. Stan bardzo dobry.

634. Masson Charles-François-Philibert. Mémoires secrets sur la Russie, et particuliérement sur la fin du règne de Catherine II, et sur celui de Paul I [...]. Suivi de pièces justificatives, parmi lesquelles se trouve la constitution pour la famille impériale. T. 3 (z 3). Paris (Paryż) 1802. Chez Bertrandet, s. XVI, 444, **portret 1 (miedzioryt)**, 20,0 cm, opr. z epoki skóra marm. z dwoma szyldzikami i złoc., papier wyklejek marm. 120,-

Trzeci tom napisanej barwnym językiem, pełnym anegdot obyczajowych, historii Rosji pod panowaniem Pawła I. Przed tekstem miedziorytowy portret Pawła I. Egzemplarz z interesującymi proweniencjami: **1. Mathieu Dumas** [ekslibris] (1753-1837) francuski generał, uczestnik kampanii napoleońskich, odznaczony Legią Honorową. **2. Louis-Nicolas-Jean-Joachim de Cayrol** [pieczątka] (1775-1859) polityk i wojskowy, bibliofil, przyjaciel poety Gérarda de Nerval; **3. Katarzyna Potocka** [podpis] (1825-1907) córka gen. Władysława Branickiego, żona Adama Józefa Potockiego, mecenaska, kolekcjonerka pasów szlacheckich, fundatorka pałacu w Krzeszowicach. Oprawa z epoki: skóra marmurkowana, grzbiet płaski podzielony liniami na sześć pól, na dwóch szyldzikach złocona tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych polach złocone rozety, papier wyklejek marmurkowany. Miejscami na kartach niewielkie ślady zawilgocenia, stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**

635. Mereżkowski D[ymitr] S[iergiejewicz]. Napoleon. Z oryginału przełożył Paweł Hulka-Laskowski. Warszawa [1930]. Trzaska, Evert i Michalski, s. 326. tabl. ilustr. 31, 25 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc., górny brzeg kart złoc. 800,-

Egzemplarz z księgozbioru Stanisława Nahlika (ekslibris). Biografia cesarza Napoleona napisana przez Dymitra Mereżkowskiego (1866-1941) rosyjskiego poetę, krytyka i publicystę. Książka składa się z dwóch części: Życie Napoleona i Napoleon-człowiek. Dzieło ozdobione 31 ilustracjami. **Oprawa luksusowa z epoki**: półskórek zielony, grzbiet pięciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych litera N w wieńcu laurowym, górny brzeg kart złocony. S. Nahlik (1911-1991) prawnik, dyplomata, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Miejscami na kartach drobne zabrudzenia, poza tym **stan bardzo dobry**. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

636. Michalski J. Regulacja stosunków włościan. [Lwów] 1845. [Nakł. J. Milikowskiego], k. [2], s. 123, 19,5 cm, opr. współczesna, płsk., zachowana oryg. okł. brosz. 200,-

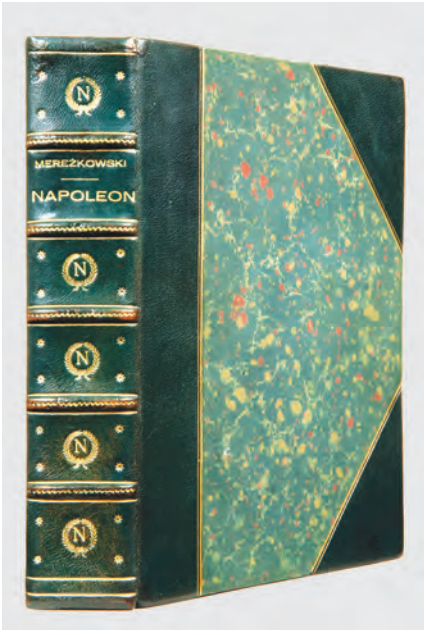

635. D.S. Mereżkowski. Napoleon. 1930.

637. Miesięcznik Żydowski. 1930-1931.

Rozprawa poświęcona rozwiązaniom zastosowanym w Wielkim Księstwie Poznańskim w trakcie wprowadzania uwłaszczenia chłopów. Pierwotnie opublikowana w „Bibliotece Warszawskiej" została przedrukowana przez lwowskiego wydawcę, który zaznaczył, że przyjęte przez pruskie władze rozwiązania mogłyby posłużyć do poprawy sytuacji ludności Galicji. Opr.: ciemnobrązowy płsk, zachowana oryg. okł. brosz. Okł. z drobnymi zabrudzeniami i uzupełnieniami., poza tym stan bardzo dobry.

637. Miesięcznik Żydowski. T.1-2 (2 wol.) Warszawa 1930-1931. Wydawnictwo „Menora", s. IV, 8, 572; IV, 572, tab. ilustr. 3, 24,5 cm, jednolita opr. pł. z szyldzikiem, zachowane oryg. okł. 800,-

Pierwszy, dwutomowy rocznik wydawanego w języku polskim naukowego miesięcznika żydowskiego, który ukazywał się w latach 1930-1935. Jego redaktorem był dr Zygmunt Ellenberg (1896-19??) nauczyciel w łódzkich szkołach żydowskich, syjonista, działacz samorządowy i sportowy. Celem periodyku skierowanego do żydowskiej i polskiej inteligencji było zaznajomienie czytelników z kulturą i życiem diaspory w Polsce i poza jej granicami, problemami społeczno-ekonomicznymi i politycznymi oraz prezentacja warunków życia Żydów emigrujących do Palestyny. Wśród autorów artykułów znaleźli się m.in**. Janusz Korczak**, Szymon Landau, Emanuel Ringelblum, Edmund Stein. Opr.: ciemnozielone pł. z szyldzikiem z tytulaturą. Zachowane oryginalne okł. kartonowe wszystkich numerów. Zaplamienia i uszkodzenia opr., miejscami drobne zaplamienia i zabrudzenia k., poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

638. Miklaszewski Józef. Rys historyi polskiey od wzniesienia się Monarchiii aż do ostatniego upadku i rozbioru kraju z trzema herbami, wizerunkami Królów, z sześciu mappami i obrazem Polski. Edycja czwarta na nowo przejrzana i znacznie powiększona. Warszawa 1829. Nakładem Autora, s. XXXII, 478, **tabl. ryc. z portretami 3 (litografie rozkł.),** tabl. ryc. z herbami 3 (litogr.), map 6 (litogr., **rozkł.),** tablica synchroniczna (litogr. rozkł.), tabl. genealog. 6 (rozkł.) w ramach paginacji, 17,5 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc. i tłocz. 450,-

638. J. Miklaszewski. Historia Polski. 1829.

Dzieje Polski doprowadzone do upadku Rzeczypospolitej. Trzy tablice zawierają 42 wizerunki królów Polski, duże, rozkładane mapy ziem polskich. Niewielkie zażółcenia pap., drobne rozerwania dwóch map, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

639. [Murawiew „Wieszatel”]. Pamiętniki Michała Mikołajewicza Murawiewa 1863-1865 tłomaczone z oryginału rosyjskiego z przedmową St. Tarnowskiego. Kraków 1902. Wydanie trzecie z 15 ilustracyami w tekście. Spółka Wydawnicza Polska, s. 162, [1], ilustr. w tekście, w tym całostr., 21,5 cm, oprawa wydawnicza brosz. 90,-

Pamiętnik dotyczący czasów **powstania styczniowego na Litwie** napisany przez gen. M. Murawjewa (1796-1866) gubernatora Litwy, który otrzymał od władz carskich nieograniczone pełnomocnictwa i zadanie stłumienia powstania, co oznaczało wieszanie schwytanych powstańców, zsyłki na Sybir, przymusowe wcielenia do wojska, konfiskatę majątków Polaków. Jego działalność skierowana była na bezwzględne represje wobec wszystkich Polaków na Litwie (przekazywanie Rosjanom skonfiskowanych majątków, zakaz nabywania ziemi przez Polaków, nałożenie dodatkowych podatków na właścicieli majątków, rusyfikacja szkół, walka z Kościołem itp.) Wydanie ilustrowane m. in. rysunkami A. Grottgera, J. Kossaka i Jana Matejki. Ubytki grzbietu opr., poza tym stan dobry.

640. Niemcewicz Julian Ursyn. Zbiór pamiętników historycznych o dawnej Polszcze. Z rękopismów, tudzież dzieł w różnych językach o Polszcze wydanych, oraz z listami oryginalnemi królów i znakomitych ludzi w kraju naszym. Wydanie nowe Jana Nep[omucena] Bobrowicza. Z popiersiem J.U. Niemcewicza. T. 1-5. Lipsk 1838-1840. Nakładem i drukiem Breitkopfa i Haertela, s. [4], 363, **portret 1 (staloryt)**; [4], 355; [4], 364; [4], 379; [4], 362, 22 cm, opr. jednolita z epoki pł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 1200,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w latach 1822-1833). Dzieło zawiera olbrzymi materiał źródłowy do historii Polski XVI i XVII wieku (diariusze, relacje, uniwersały, listy, pamiętniki) w dużej części po raz pierwszy publikowane w języku polskim, m.in.: Opisanie Polski, Litwy i Prus w 15 wieku przez Eneasza Sylwiusza; Diariusz Sejmu Warszawskiego po śmierci Zygmunta I; Początek pamiętnika Orzelskiego;

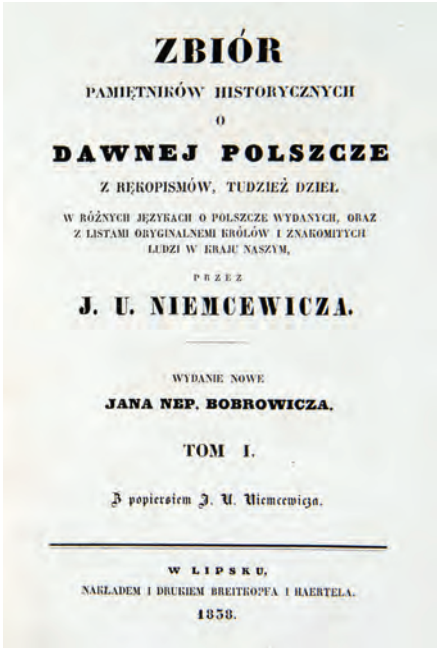

ZBIÓR

PAMIĘTNIKÓW HISTORYCZNYCH

O

DAWNEJ POLSZCZE

Z RĘKOPISMÓW, TUDZIEŻ DZIEŁ

W RÓŻNYCH JĘZYKACH O POLSZCZE WYDANYCH, ORAZ Z LISTAMI ORYGINALNEMI KRÓLÓW I ZNAKOMITYCH LUDZI W KRAJU NASZYM,

PRZEZ

J. U. NIEMCEWICZA.

WYDANIE NOWE

JANA NEP. BOBROWICZA.

TOM I.

Z popiersiem J. U. Niemcewicza.

W LIPSKU,

NAKŁADEM I DRUKIEM BREITKOPFA I HAERTELA.

1838.

640. J.U. Niemcewicz. Pamiętniki. 1838-1840.

641. Niezapominajki. Noworocznik. 1844.

Pogrzeb króla Zygmunta Augusta; Najdawniejsze dyplomy, traktaty, hołdy lenników, listy papieży, królów polskich itd. od r. 1067 aż do Zygmunta Augusta; Opisanie wyjazdu królowej Bony; Pamiętniki tyczące się panowania Zygmunta III; Listy Zygmunta III; O insygniach i klejnotach koronnych; Wjazd posłów polskich do Paryża; Opisanie Ukrainy Polskiej przez Beauplan; Opisanie Warszawy jaką była w roku 1643; Listy do królowej Bony; Listy Zygmunta I do żony i Stanisława Górskiego; Wyjątki z różnych pamiętników i opisów; Legacje, uniwersały, listy z XVI i XVII wieku; Opisanie bitwy pod Parkanami; Diariusz Bogusława Maszkiewicza 1643-1649; Diariusz wiedeńskiej okazji Mikołaja Dyakowskiego. Zaplamienia i naddarcia oprawy, na kartach miejscami zaplamienia i ślady zawilgocenia, nieaktualne podpisy własnościowe, w tomie drugim brak 1 tablicy, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

641. Niezapominajki. Noworocznik na rok 1844. Wydany przez Karola Korwella. Ozdobiony pięcią rycinami i drzeworytami. Warszawa [1844]. W Drukarni S. Strąbskiego, s. [4], 237, [3], **tabl. ryc. 5 (staloryty), ryc. w tekście 2 (drzeworyty)**, 18 cm, opr. z epoki skóra ze złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 400,-

Zawiera m.in.: Wspomnienie z podróży do Gastejnu (K. Korwell); Święta Polaków pogan (A.W. Maciejowski); Ubiór dawny mieszczan krakowskich, przedstawiony w portrecie Grzegorza Przybyło, starszego cechu złotników krakowskich r. 1534 (A. Grabowski); Widowisko publiczne „Maryonetki" w wieku XVII w Warszawie (A. Grabowski); Pożegnanie Konrada z Medorą. Wyjątek z powieści Lorda Byrona „Korsarz" przekładu Antoniego Edwarda Odyńca; Francuzi i francuszczyzna na dworze Jana Kazimierza. Powieść historyczna (L. Paprocki); Cudowny obraz Najświętszej Maryi Panny w Sokalu (E. Rastawiecki). **Oprawa z epoki**: skóra brązowa, na grzbiecie złocona tytulatura, w zwierciadłach obu okładek odbity bogato zdobiony tłok z ptakami i elementami roślinnymi, brzegi kart złocone. Oprawa po konserwacji, grzbiet przyklejony i w części uzupełniony, suchy tłok własnościowy, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze). **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

642. Pamiątki wojenne (Afisze). Zeszyt II. Warszawa 1918. Administracja Wydawnictwa Pamiątek Wojennych, k. [2], s. 44, k. [2], 14 cm, opr. wydawnicza brosz. 180,-

Zbiór 29 podobizn plakatów, afiszy, druków wykorzystywanych podczas I wojny światowej. Wśród nich rozkazy dowódców, obwieszczenia, patenty, ogłoszenia specjalne czy instrukcje. Ciekawe zestawienie etykiet na produktach fabryki zapałek w Mszczonowie z lat 1910–1917 ukazujące kolejne przejęcia wytwórni. Każdy afisz opatrzony jest komentarzem oraz informacją o oryginalnych rozmiarach druku. Blok książki odchodzi od oprawy, poza tym stan dobry.

643. Pawlikowski Józef. Dzieło Jenerała Kniaziewicza „Czy Polacy mogą się wybić na niepodległość" wydane przez Jana Nepomucena Leszczyńskiego. Edycya druga poprawna. [Warszawa] 1831. B.w., s. XII, 67, 19,5 cm, opr. współcz. płsk. 400,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1800 r.) Wydana anonimowo kontrowersyjna rozprawa Józefa Pawlikowskiego (1767-1829) napisana pod osobistym kierownictwem Tadeusza Kościuszki. Przez długi czas autorstwo rozprawy przypisywane było Karolowi Kniaziewiczowi, następnie Józefowi Sułkowskiemu. Autorstwo Pawlikowskiego ostatecznie ustalił Wacław Tokarz w 1905 r. Pierwsze wydanie pracy ukazało się z fikcyjnym adresem wydawniczym „w Prykopiu nad Donem". W rzeczywistości zostało wydrukowane w Paryżu, w drukarni Baudouina. Egzemplarze nigdy nie były w sprzedaży, rozprowadzano je tajnie, większość została skonfiskowana przez policję francuską. Oferowana edycja jest wydaniem drugim przygotowanym do druku przez warszawskiego wydawcę, Jana Nepomucena Leszczyńskiego. Uzupełniony dolny margines karty tytułowej, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.** Lit.: E. Halicz, Czy Polacy wybić się mogą na niepodległość, Warszawa 1967.

644. Plebański Józef Kazimierz. Jan Kazimierz Waza. Marja Ludwika Gonzaga. Dwa obrazy historyczne. Warszawa 1862, Nakładem Księgarni G. Gebethnera i R. Wolffa, k. [2], s. XI, 346, k. [2], 20,0 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 200,-

Szkice historyczne poświęcone królowi Janowi Kazimierzowi Wazie oraz jego żonie królowej Ludwice Marii Gonzadze napisane przez Józefa Kazimierza Plebańskiego (1831-1897) historyka, profesora Szkoły Głównej, redaktora „Biblioteki Warszawskiej". Plebański specjalizował się w historii panowania Jana Kazimierza i Ludwiki Marii, które było tematem jego rozprawy doktorskiej. Do publikowanych w oferowanym tomie artykułów autor przydał edycję kilkunastu dokumentów z epoki m.in. listów króla Francji Ludwika XIV do Marii Ludwiki. Opr.: czerwony płsk. Nieaktualne noty własnościowe oraz pieczątki biblioteczne (Biblioteka KC PPR, Biblioteka Centralnego Ośrodka Szkolenia Partyjnego PZPR). Miejscami drobne zabrudzenia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Z oryginalnymi grafikami –

645. Polska na morzu. Praca zbiorowa pod redakcją J.I. Targa. Z przedmową Ministra Przemysłu i Handlu gen. dr. Ferdynanda Zarzyckiego. Warszawa 1935. Główna Księgarnia Wojskowa, Drukarnia Narodowa w Krakowie, s. XIV, [1], 235, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty)**, tabl. il. 12, liczne ilustr. w tekście, 32 cm, opr. wyd. płsk. 800,-

Jedna z ważniejszych pozycji albumowych wydanych w okresie międzywojennym. Bogato ilustrowana księga pamiątkowa prezentująca dokonania Polski w zakresie polityki morskiej. Zawiera m.in. rozdziały: Walka o morze; Polska nad Bałtykiem; Polskie porty morskie; Polska marynarka wojenna; Polska marynarka handlowa; Morze w sztuce polskiej; Polskie rybactwo morskie; Liga Morska i Kolonialna; Polski sport morski. Całkowite opracowanie graficzne, kolorowe plansze, oprawa oraz niektóre fotografie **Atelier Girs-Barcz**. Była to czołowa w owym czasie pracownia graficzna, założona przez Anatola Girsa i Bolesława Barcza, projektująca w sposób całościowy oprawy graficzne książek. Z ich

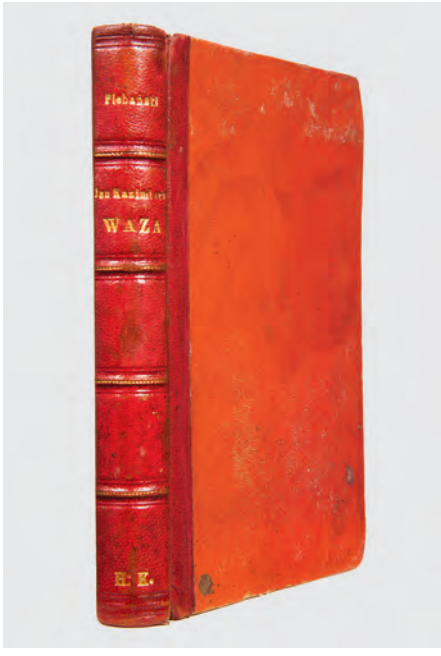

644. J.K. Plebański. Jan Kazimierz. 1862.

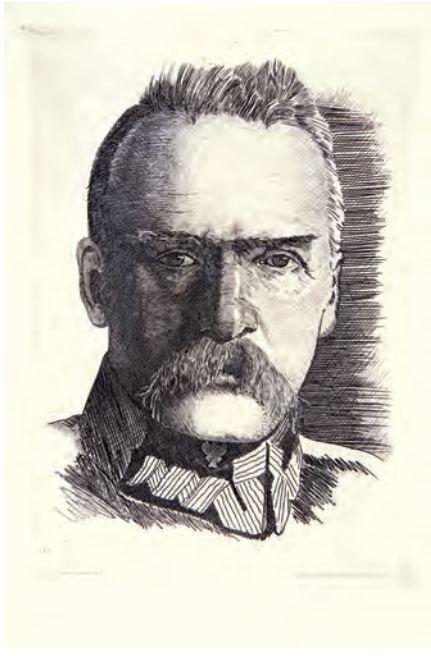

645. Polska na morzu. 1935.

atelier wyszło wiele nagradzanych w kraju i zagranicą pozycji. Oferowany album zawiera 4 oryginalne miedzioryty, dołączane tylko do egzemplarzy okazowych i ekspozycyjnych: portret Ignacego Mościckiego, portret Józefa Piłsudskiego, port gdyński oraz port na Helu (wszystkie sygnowane ołówkiem, z ochronną bibułką). Pozostała część nakładu zawierała jedynie ich reprodukcje. Książka ilustrowana fotografiami znanych fotografików (m.in. W. Pikiel, H. Poddębski, Photo-Plat) oraz osobnymi planszami z barwnymi ilustracjami Girsa i Barcza. Na zakończenie plansza z przedstawieniami bander i flag Marynarki Wojennej. Otarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie wariant w oprawie półskórkowej z oryginalnymi grafikami**.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, s. 112, 203, poz. 61.
(Patrz ilustracja)

646. [Powstanie styczniowe]. Lamothe Alexandre de. Les Faucheurs de la Mort. Paris B.r. [1875?] Librairie de Ch. Blériot, k. [2], s. 355, [1], 28,5 cm, opr. z epoki, pł., brzegi k. złoc. 200,-

Powieść francuskiego autora Alexandre'a de Lamothe'a (1823-1897) **pt. „Kosynierzy śmierci"**, której akcja rozgrywa się w czasie powstania styczniowego. W latach 1867-1868 ukazywała się w odcinkach na łamach paryskiego tygodnika „L'Ouvrier". Powieść zdobią drzeworytowe ilustracje. Opr. sygnowana ma przednim licu ślepym tłokiem „Vigneau rel.": czerwone pł., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, **na przednim licu wytłoczony herb Rzeczypospolitej** Obojga Narodów z insygniami Orderu Orła Białego. Otarcia opr., na kartach zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

647. [Powstanie styczniowe]. Teka 11 światłodruków do „Księgi pamiątkowej opracowanej staraniem Komitetu Obywatelskiego w czterdziestą rocznicę powstania r. 1863/1864 przez Józefa Białynię Chołodeckiego". [Lwów 1904. Nakładem Komitetu Obywatelskiego], tabl. ilustr. 11 (w miejsce 12, światłodruki), 23,5 cm, oryg. brosz. teka wyd. 180,-

647. Portrety powstańców styczniowych. 1904.

Teka 11 światłodruków stanowiących ilustracyjne uzupełnienie do księgi pamiątkowej wydanej przez Józefa Białynię Chołodeckiego z okazji 40. rocznicy powstania styczniowego. Tablice podpisane: I – Kółko polskie oficerów w Petersburgu z r. 1860 i 61; II – Szkoła wojskowa polska w Genui i Kuneo[!]; III – Ostatni członkowie Rządu Narodowego; IV – Dowódcy i wyżsi oficerowi z 1863 i 64; V – Dowódcy i wyżsi oficerowie; VI – Dowódzcy[!] i Oddział Śmiechowskiego; VIII – Oficerowie oddziału Józefa Miniewskiego; IX-X – Uczestnicy partyzantki; XI – Komitet Obywatelski urządzający obchód 40-tej rocznicy powstania Styczniowego; XII – Wydział Tow[arzystwa] Wzajem[nej] Pomocy uczestników powstania polskiego z r. 1863/4 urzędujący w 40-tą rocznicę powstania Styczniowego. Otarcia i przykurzenia teki, brak tablicy nr 7. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

648. Prądzyński Ignacy. Pamiętniki generała [...] Opracował Bronisław Gembarzewski. T. 1-4 (4 wol.). Kraków 1909. Księgarnia Spółki Wydawniczej Polskiej, k. [1], s. XLIX, [1], 628, portret 1; k. [2], s. 720, portret 1; k. [2], s. 494; k. [2], s. 410, tabl. faks. 1, 23,5 cm, jednolita opr. współczesna, skórzana. 750,-

Pamiętniki Ignacego Prądzyńskiego (1792-1850) – generała Wojska Polskiego, kwatermistrza generalnego, szefa sztabu i wodza naczelnego powstania listopadowego. Pamiętniki obejmują lata 1820-1831 ze szczególnym uwzględnieniem historii militarnej powstania listopadowego, „**dzięki gruntownemu wykorzystaniu źródeł, szerokiemu zakresowi zagadnień, wartościom literackim i gorącemu patriotyzmowi stanowią jedno z podstawowych źródeł, zwłaszcza do historii wojny 1830/31**" (PSB, t. XXVIII, s. 403). Dzieło ozdobione dwoma portretami generała oraz tablicą z podobizną jego pisma. Oprawa wykonana przez L. J. Kubkowskiego. W t. 1-3 zachowane oryginalne okł. wydawnicze naklejone na przednie wyklejki. Pieczątki i podpisy własnościowe. W t. 4. brak 6 tablic z mapami. Stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich i Polski dotyczących, Warszawa 1928, poz. 1883.

649. Radziwiłł Michał Piotr. Ostatnia wojewodzina wileńska (Helena z Przeździeckich ks. Radziwiłłowa). Lwów 1892. Nakł. Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, k. [4], s. XLVIII, 308, [1], 24,5 cm, opr. z epoki, pł. 180,-

Biografia ks. Heleny z Przezdzieckich Radziwiłłowej (1753-1821), żony Michała Hieronima, założycielki Arkadii, przedstawiona na szerokim tle historii rodu i Polski. Autorem był prawnuk Heleny ks. Michał Piotr Radziwiłł (1853-1903) filantrop, pisarz, artysta, założyciel słynnej manufaktury majolik w Nieborowie. Charakterystyczne przebarwienia kart, poza tym stan dobry.

650. [Reynel Leon]. Wspomnienia o Leonie Reynelu. [Warszawa 1933. Drukarnia Józef Zielony i Ska], s. 225, [3], tabl. ilustr. 4 (w tym 1 kolor.), 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Egzemplarz z księgozbioru Andrzeja Żółtowskiego (suchy tłok heraldyczny). Tom studiów wspomnieniowych napisanych po śmierci Leona Reynela (1887-1931) pisarza, literata, działacza gospodarczego w II Rzeczypospolitej. Zawiera teksty: Bronisława Barylskiego, Aleksandra Jackowskiego, George-'a d'Ostoya, Mariana Zakrzewskiego, Zenona Choroszczo, Stefana Kiedrzyńskiego, Stefana Ossowieckiego, Henryka Korab-Kucharskiego. Na tablicy m.in. barwna reprodukcja ekslibrisu zaprojektowanego przez Witkacego dla Leona Reynela. Podklejone naddarcie przedniej okładki, poza tym stan dobry.

651. [Richard de Rochelines]. Les Tempêtes de la France. Poème en six chants. Par un vieux soldat. Paris 1847. Imprimerie – Librairie de G.-A. Dentu, k. [3], II–III, s. 120, k. [1], 23,5 cm, opr. luksusowa z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 800,-

Zbiór sześciu wierszy poświęconych historii Francji między 1789 a 1812 r. Richard de Rochelines hrabia, porucznik w gwardii królewskiej i rojalista jest autorem kilku pism, w których podkreślał wielkość dynastii Burbonów. Obok „Pieśni starego żołnierza" napisał m.in. „List do Ludwika XVI". W obu tych utworach przedstawiał Burbona jako „dobrego, ale nie wielkiego króla". W jego opinii rewolucja i wojny napoleońskie były dla Francuzów karą za zniesienie monarchii. Opr. luksusowa: skórzana, na licu tłocz. złotem lilie Burbonów. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

652. Rocznik Woyskowy Królestwa Polskiego na rok 1821. Warszawa b.r. (1821). Sztab Kwatermistrzostwa Generalnego Wojska, k. tyt. w litografii, s. [4], 259, **tabl. ryc. 13 (litografie),** 18,5 cm, opr. współczesna, skórzana, brzegi k. barw. 500,-

Birkenmajer, s. 56-59. Wydanie zwykłe (z tablicami jednobarwnymi) z litografowanym tytułem i 13 litografiami przedstawiającymi dystynkcje umundurowania różnych formacji wojskowych (Sztaby, Gwardia Królewska, Dywizje: Piechoty, Strzelców Konnych, Ułanów, Korpusy: Żandarmerii, Artylerii i inżynierów, Kadetów, Oficerów na reformie, Weteranów czynnych, administracji wojennej, Inwalidów i weteranów). Ryciny wykonano w litografii Sztabu Kwatermistrzostwa Generalnego Wojska zorganizowanego z inicjatywy gen. M. Haukego. Pracownia mieściła się w Warszawie na ul. Senatorskiej (w Pałacu Prymasowskim) i cieszyła się protekcją Wlk. Ks. Konstantego. Opr. skóra czarna, na przednim licu tłocz. srebrem Orzeł. Na k. tyt. brak narożnika i podklejone rozerwanie. Stan dobry. **Rzadkie.**

653. Rocznik Woyskowy Królestwa Polskiego na rok 1825. Warszawa b.r. (1825). Drukarnia Wojskowa, k. [3], s. 282, 17,0 cm, opr. pap. 400,-

Birkenmajer, s. 72-77. Wydanie proste (bez tablic) z drukowanym tytułem. Drobne zagniecenia nielicznych kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

654. Rocznik Woyskowy Królestwa Polskiego na rok 1826. Warszawa b.r. (1826). Drukarnia Wojskowa, k. [3], s. 279, 17,5 cm, opr. pap. 400,-

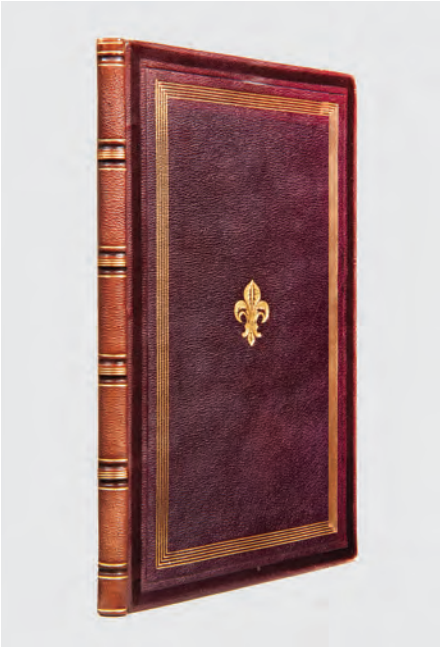

651. Historia Francji. 1847.

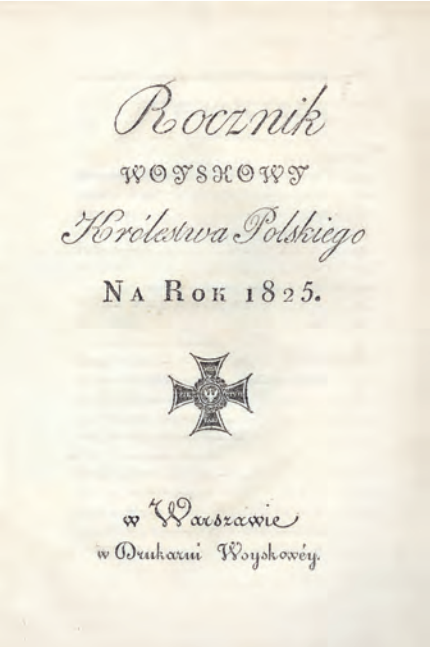

653. Rocznik Wojskowy. 1825.

Birkenmajer, s. 72-77. Wydanie proste (bez tablic) z drukowanym tytułem. Na przedniej wyklejce wklejony ekslibris hrabiego Ferdynanda von Harracha. Zaplamienia i ślady zalania części kart, poza tym stan dobry.

655. Rocznik Woyskowy Królestwa Polskiego na Rok 1829. Warszawa b.r. (1829). W Drukarni Woyskowey, s. [6], 253, 16,5 cm, opr. późniejsza ppł., na licach naklejone oryg. okł. brosz. 500,-

Birkenmajer, s. 90-94. Egzemplarz z księgozbioru Józefa Kędzierskiego (ekslibris, pieczątki). Edycja zwykła bez tablic. Otarcia krawędzi oprawy, pojedyncze ślady po owadach, poza tym stan dobry.

656. Rozmaitości naukowe. Nr 1. Kraków 1828. W Drukarni Szkoły Głównej, k. [2], s. 154, [1], 28 cm, opr. współczesna, pł. 450,-

Pierwszy numer krakowskiego czasopisma naukowego wydawanego pod redakcją Jerzego Samuela Bandtkiego (1768-1835) historyka drukarstwa i językoznawstwa, bibliografa, bibliotekarza, leksykografa i filologa. Ukazały się tylko 3 numery w latach 1828-1831. W oferowanym numerze pierwszym zawarto m.in. kilka tekstów Józefa Maksymiliana Ossolińskiego wydane pośmiertnie z rękopisów, artykuł Bandtkiego „O języku i piśmie", utwory poetyckie i przedruki. Opr.: czarne pł. z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. Część kart uzupełniana na krawędziach, drobne zabrudzenia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

657. Rydel Lucjan. Królowa Jadwiga. Poznań 1910. Wydał Karol Kozłowski, s. [4], 324, [12], tabl. ilustr. 17 (w tym 7 rozkł.), ilustr. w tekście, 29,0 cm, opr. z epoki pł. 280,-

Pięknie wydana, bogato ilustrowana biografia świętej Jadwigi, królowej Polski, patronki Polaków. Jadwiga Andegaweńska (1373-1399) – córka Ludwika Węgierskiego, od 1384 r. król Polski, od 1386 żona Władysława Jagiełły, została ogłoszona świętą przez Jana Pawła II. Dwa ostatnie rozdziały poświęcone

cudom Jadwigi i postaci królowej w sztuce i poezji. Całostronicowe ilustracje przedstawiają sceny z życia królowej i legendy z nią związane, wykonane według najlepszych malarzy, takich jak Matejko, Gerson, Simmler, m.in. Chrzest Litwy wg Jana Matejki, Legenda o stopie Jadwigi L Kowalskiego, Jadwiga i wielki mistrz krzyżacki A. Popiela itp. Księga dedykowana Jadwidze z hr. Działyńskich, jenerałowej Zamoyskiej, „Która imię wielkiej królowej najgodniej nosi" (ta wybitna działaczka społeczna założyła rozsławioną w Polsce „szkołę domowej pracy kobiet"). Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

658. Rzym papieży. Warszawa 1896. Wydawnictwo „Tygodnika Illustrowanego" i „Biesiady Literackiej". Skład główny w księgarni Gebethnera i Wolffa, s. [2], 369, [6], liczne lustr. w tekście, w tym wiele całostr., 33 cm, opr. wyd. pł. ze zdob. i złoc. na licu i grzbiecie. 300,-

Bogato ilustrowany zbiór z niezliczoną ilością całostronicowych drzeworytów, zawierający **opis obrzędów i uroczystości papieskich i kościelnych (m.in. wybór i koronacja papieża), dworu papieskiego, muzeów watykańskich, biblioteki, i, przede wszystkim, zabytków Rzymu**, arcydzieł sztuki, pałaców, pomników, a także malowniczych okolic Rzymu (Tivoli, Frascati i inne). Mimo ogromu zebranego materiału i wielkiego formatu, książka napisana przystępnie, w formie przewodnika, prowadząca zwiedzającego poprzez kolejne opisywane miejsca, przeplatająca historię z opisami wrażeń i zachwytu, jakie wywierają oglądane miejsca (np."…od tych posępnych wspomnień i obrazów może nas oderwać widok ze szczytu: jest on tak piękny i rozległy, że trudno się wstrzymać od okrzyku uwielbienia"). Niewielkie wystrzępienie rogu opr., poza tym stan dobry.

659. Schnur-Pepłowski Stanisław. Polacy i Węgrzy. Opowieść dziejowa z lat 1848-1849. Lwów 1898. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, k. [2], s. 288, k. [3], 20,5 cm, opr. z epoki płsk. 180,-

Monografia na temat przebiegu Wiosny Ludów na Węgrzech. Jej autorem był polski historyk i pisarz, autor wielu książek dotyczących najnowszej historii Polski, dziejów Galicji i stosunków Polski z sąsiadami żyjący w latach 1859-1900. Narrację otwiera rys historyczny sięgający schyłku XVIII w. Pepłowski poświęcił sporo miejsca Polakom biorącym udział w węgierskim powstaniu: szczególny nacisk został położony na działalność Józefa Bema i Henryka Dembińskiego. Na marginesach uwagi i podkreślenia naniesione ołówkiem. Na s. tytułowej pieczęć własnościowa. Opr. z epoki płsk. brązowy, grzbiet pięciopolowy z wiązaniami i złoconą tytulaturą. Stan bardzo dobry.

– Oprawa mozaikowa –

660. Ségur Philippe-Paul. Napoléon. Texte tiré de la Campagne de Russie 1812 par le [...]. Paris (Paryż) [ok. 1912]. Lapina & Fils, k. [2], s. 140, [1], **tabl. z ilustr. 54**, 37 cm**, opr. artystyczna z lat 30-tych XX w.**, skóra, zachowna oryg. okł. kart., górny brzeg k. złoc. 8000,-

Egzemplarz ofiarowany przez członków Komitetu Towarzystwa Dawnych Uczniów Szwadronu św. Jerzego przewodniczącemu i założycielowi towarzystwa Albertowi Demoulin (dedykacja z podpisami). Ekskluzywne wydanie dzieła hrabiego Philippe-Paula Ségura (1780-1873), francuskiego generała, uczestnika kampanii 1812 r., członka Akademii Francuskiej i historyka. Praca poświęcona wyprawie Napoleona na Moskwę, po raz pierwszy opublikowana w 1824 r., zawierała bardzo krytyczne oceny francuskiego cesarza i jego posunięć w czasie działań w Rosji. Spotkała się z falą krytyki ze strony dawnych napoleońskich dowódców i nawet zmusiła autora do pojedynku, w którym został ranny. Oferowana luksusowa edycja została przygotowana z okazji setnej rocznicy francuskiej klęski. Jej opracowanie i wydanie wspierał car Mikołaj II, który wyraził specjalną zgodę na reprodukcję obrazów z galerii Pałacu Zimowego w Petersburgu. Reprodukcje drukował w Paryżu Ilya Lapina, drukarz dworu carskiego. **W wydawnictwie znalazły się 54 tablice z podobiznami obrazów (m.in. Wojciecha Kossaka), z których 51 w kolorze.** Na zachowanej oryginalnej papierowej oprawie wydawniczej umieszczono kolorowy portret Napoleona. Każda tabl. z ilustracją poprzedzona jest kartą ochronną, na której podano tytuł i autora obrazu. **Artystyczna oprawa zamówiona przez ofiarodawców u paryskiego introligatora Jeana Danckersa (sygnowana złoc. tłokiem na wewnętrznej stronie przedniego lica:** czerwona skóra, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, na przednim licu, ujętym złoc. ramką liniową, skomponowany z różnobarwnych kawałków skóry

660. P-P. Ségur. Napoleon. 1912.

661. Panowanie Zygmunta III.

wizerunek św. Jerzego zabijającego smoka (**tzw. oprawa mozaikowa)**. Na wyklejkach czerwona, opalizująca mora, dodatkowe k. z pap. marm. Zachowana oryginalna pap. opr. wyd. dodatkowy płsk. futerał, oklejony pap. marm. **Szwadron św. Jerzego** (patrona francuskiej kawalerii) był jednostką przysposobienia wojskowego, zapewniającą trening kawaleryjski. Jednostki przysposobienia wojskowego, nadzorowane przez oficerów rezerwy przygotowywały młodzież do przyszłej służby w armii francuskiej. Stan bardzo dobry. **Jubileuszowe, ilustrowane wydanie w pięknej oprawie.**
(Patrz ilustracja)

661. Siarczyński Franciszek. Obraz wieku panowania Zygmunta III. króla polskiego i szwedzkiego, czyli obraz stanu, narodu i kraju wystawiający: Religiją, obyczaje, nauki, prawa i prawodawstwo, swobody szlachty, obieralność królów, swawolę możnowładców, czyny duchowieństwa, stan wojska, handlu, rolnictwa, rzemiosł; pobory, monetę; ludzi znamienitych w obywatelstwie i rycerstwie, w naukach i sztukach, związki z państwami obcemi; przymioty i dzieje osobiste króla i jego rodziny, zgoła wszystko, co do dokładnego obrazu wieku tego należy. T. 1-2 (2 wol.) Poznań 1843-1858. Nakładem i drukiem Nowej Księgarni, k. [1], s. XI, 337; k. [1], s. 404, [1], 20 cm, opr.: t. 1. z epoki, pł., brzegi k. marm., t. 2. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 450,-

Dzieło historyczne poświęcone Rzeczypospolitej za panowania Zygmunta III Wazy napisane przez Franciszka Siarczyńskiego (1758-1829) polskiego duchownego, historyka, geografa, wydawcę źródeł, publicystę, poetę i tłumacza. Autor daje przekrojowy opis ustroju, gospodarki, wojskowości, polityki zagranicznej, kultury i religii na przełomie XVI i XVII wieku. Na grzbietach obu tomów tłocz. i złoc. tytulatura ujęta w ozdobniki. Otarcia opr., zaplamienia i charakterystyczne zażółcenia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

662. Skałkowski Adam Mieczysław. Książę Józef. Ilustracye kolorowe podług obrazów Bronisława Gembarzewskiego. Wydanie drugie. Bytom 1913. Nakładem

i czcionkami „Katolika”, s. [6], 479, [1], tabl. ilustr. 10, 29 cm, opr. wyd. wyk. wg projektu Jana Bukowskiego, pł. granatowe z bogatymi złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart barwione. 600,-

Jubileuszowa, źródłowa biografia księcia Józefa Poniatowskiego napisana przez Adama Skałkowskiego (1877-1951) historyka, ucznia Szymona Askenazego, jednego z najwybitniejszych napoleonistów polskich. Dzieło ozdobione 10 kolorowymi ilustracjami na osobnych tablicach, według obrazów znakomitego polskiego historyka wojskowości i malarza Bronisława Gembarzewskiego (1872-1941). Oprawa wydawnicza wykonana w introligatorni wydawnictwa „Katolik” według projektu Jana Bukowskiego (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce: „Introligatornia „Katolika” Bytom G.-Ś.”): płótno granatowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura zamknięta bogato zdobionymi bordiurami, na tylnej okładce powtórzone zdobienia odbite na ślepo, brzegi kart barwione. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**
Lit.: W. Łysiak, Empireum, t. 2, s. 521.

663. Skarżyński Stanisław. Na RWD 5 przez Atlantyk. Warszawa 1934. Wydawnictwo Aeroklubu R.P. Nakładem Lucjana Złotnickiego, s. 192, mapa rozkł., tabl. ilustr. 21 (w tym kolorowe), ilustr. w tekście (wklejane), 24,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 120,-

Relacja z podróżniczy lotniczej kapitana pilota Stanisława Skarżyńskiego (1899-1942), w trakcie której **jako pierwszy Polak przeleciał nad Atlantykiem.** Transatlantycki lot odbył on w maju 1933 roku, pilotując znakomity samolot turystyczno-sportowy polskiej konstrukcji RWD-5bis. Startując z Saint-Louis w Senegalu i lądując w Maceió w Brazylii, pokonał 3 582 km i ustanowił światowy rekord odległości w klasie samolotów turystycznych o masie własnej do 450 kg. Książka bogato ilustrowana zdjęciami i humorystycznymi rysunkami. Opr. wyd.: czerwone pł. z tłocz. ilustr. na przednim licu. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

664. Smoleński Władysław. Konfederacya targowicka. Kraków 1903. Nakładem autora, s. [6], 463, 21,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart prószone. 280,-

Wydanie 1. Monografia Władysława Smoleńskiego (1851-1926) – historyka, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. Książka stanowi kontynuację monografii „Ostatni rok Sejmu Wielkiego”, obejmuje dzieje konfederacji targowickiej do połowy marca 1793 r. Zawiera rozdziały: Twórcy konfederacji; Przygotowania inwazji i obrony; Wojska rosyjskie i konfederackie w Koronie i na Litwie; Król i środki obrony; Akces króla do konfederacji; Działalność konfederacji w sierpniu; Zjednoczenie konfederacji w Brześciu Litewskim; Prace grodzieńskie; Najazd pruski; Misja Sieversa. **Oprawa z epoki**: półskórek ciemnobrązowy ze złoconymi napisami na grzbiecie, brzegi kart prószone. Niewielkie zaplamienia płótna oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

665. Sokolnicki Michał. Generał Michał Sokolnicki 1760-1815 (Monografie w Zakresie Dziejów Nowożytnych. Tom XI). Kraków i Warszawa 1912. Druk W.L. Anczyca i Spółki, s. XIV, 448, k. [3] (inseraty), 20,0 cm, opr. z epoki, płsk. 220,-

Monografia poświęcona generałowi Michałowi Sokolnickiemu (1760-1816) inżynierowi wojskowemu, politykowi i wynalazcy, napisana przez Michała Sokolnickiego (1880-1967) historyka, dyplomatę i polityka. Ukazała się w ramach serii „Monografie w Zakresie Dziejów Nowożytnych” wydawanej w latach 1902-1919 pod kierunkiem Szymona Askenazego, w której publikowano prace jego uczniów zgromadzonych wokół seminarium lwowskiego. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Opr.: jasnobrązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura. Drobne otarcia opr., marginalia i drobne zagniecenia kart, poza tym stan dobry.

666. Sołtyk Roman. Polen und seine Helden im letzten Freiheits-Kampfe. Nebst einem kurzen Abriss der polnischen Geschichte seit ihren Beginne bis zum Jahre 1830

663. S. Skarżyński. Lot nad Atlantykiem. 1934.

666. R. Sołtyk. Powstanie listopadowe.

von dem Grafen … Aus dem Französischen übersetz […] von Heinrich Elsner. T. 1-2 (2 wol.) Stuttgart 1834. J. Scheible's Buchhandlung, k. [1], **frontispis (litografia)**, s. 328, **tabl. portr. 1 (staloryt), tabl. ilustr. 3 (litografie)**; [2], 368, 337-344, **tabl. portr. 4 (staloryty), tabl. ilustr. 4 (litografia)**, 19,5 cm, opr. z epoki, płsk. z szyldzikami, brzegi k barw. 800,-

Edycja w języku niemieckim. Głośna monografia powstania listopadowego napisana przez Romana Sołtyka (1790-1843) oficera napoleońskiego, posła na sejm Królestwa Polskiego, generała brygady artylerii Wojska Polskiego. Pierwodruk w języku francuskim ukazał się w 1833 r. Praca przyniosła autorowi europejski rozgłos, przetłumaczono ją na język niemiecki, włoski, dwukrotnie na język szwedzki. Wśród emigrantów polskich wywołała polemiki, „**należała do książek najgorliwiej przez władze rosyjskie tępionych**" (PSB, t. XL, s. 422). Edycja ozdobiona siedmioma litografiami (m.in. sceną śmierci ks. Józefa Poniatowskiego w Elsterze, bitwą pod Stoczkiem, bitwą pod Ostrołęką) oraz czterema stalorytami z ośmioma portretami dowódców powstania. Opr.: brązowy płsk z czerwonymi szyldzikami, na grzbiecie tłocz. i złoc. ozdobniki oraz supereksklibris literowy „C. Grund.", na licach pap. marm. Drobne otarcia opr., na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadka edycja.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 223.
(Patrz ilustracja)

667. [Stanisław Leszczyński]. Materyały do historyi Stanisława Leszczyńskiego króla polskiego z oryginałów w języku francuzkim i łacińskim tłomaczone przez Konstancyą Hrabinę Raczyńską, Józefę Hr. Radolińską, Józefa Morawskiego i Romana Ziołeckiego. Wydanie Edwarda Raczyńskiego (Obraz Polaków i Polski w XVIII Wieku. T. XIII). Poznań 1841. W Drukarni na Garbarach No 45, s. [2], V, [2], 8-281, 16 cm, oryg. okł. brosz., grzbiet oklejony pap. marm. 350,-

Zbiór materiałów źródłowych do historii panowania króla Stanisława Leszczyńskiego zaczerpniętych z archiwów polskich i zagranicznych, wydanych przez Edwarda Raczyńskiego (1786-1845) historyka, wydawcę, działacza politycznego, bibliofila, fundatora biblioteki publicznej w Poznaniu. Niewielkie otarcia oprawy, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

668. Szujski Józef. Historyi polskiej treściwie opowiedzianej ksiąg dwanaście. Warszawa 1880. W Drukarni J. Bergera, s. [4], VI, [2], 429, [3], 22,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart prószone. 280,-

Wydanie 1. Najważniejsza synteza dziejów Polski w dorobku Józefa Szujskiego (1835-1883) najbardziej reprezentatywnej postaci tzw. krakowskiej szkoły historycznej. Zawiera omówienie dziejów od początków państwa aż do trzeciego rozbioru. W pracy tej Szujski przedstawił swój ostateczny pogląd na dzieje Polski, proponowaną przez siebie interpretację oparł w krytycznym odniesieniu do polskiej tradycji historiograficznej, w opozycji do poglądów Joachima Lelewela i jego kontynuatorów. Rozwinął fundamentalną dla szkoły krakowskiej teorię samo zawinionego upadku Polski. **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy ze złoconymi napisami na grzbiecie i superekslibrisem inicjałowym X.P.B. Otarcia kartonu oprawy, nieaktualny ekslibris i podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Jedno z najważniejszych dzieł XIX-wiecznej historiografii polskiej.**

669. Ścibor-Rylski Władysław. Obrona Państwa w 1920 roku. Księga sprawozdawczo-pamiątkowa Generalnego Inspektoratu Armji Ochotniczej i Obywatelskich Komitetów Obrony Państwa. Pod redakcją… T. 1-2 (w 1 wol.). Warszawa 1923. Nakładem Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Obrony Państwa, s. [4], 594, tabl. ilustr. 14, tabele, wykresy (w tym rozkł.), ilustr. w tekście, 28 cm, opr. współczesna, skóra z szyldzikiem. 2000,-

Wydano w nakładzie 2000 egzemplarzy, oferowany nosi nr 300. Księga pamiątkowa Obywatelskiego Komitetu Obrony Państwa. Zawiera rozdziały: Dokumenty organizacji obrony państwa w 1920 r.; Sprawozdanie Generalnego Inspektoratu Armii Ochotniczej; Sprawozdanie Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Obrony Państwa; Sprawozdania wojewódzkich, powiatowych i miejskich Komitetów Obrony Państwa. Praca ozdobiona licznymi tablicami, wykresami, tabelami i mapami. **Większość z wydrukowanych 2000 egzemplarzy przepadła – w końcu lat 40-tych i w latach 50-tych książki były często niszczone przez właścicieli w obawie przed represjami. Zdarzały się bowiem przypadki wykorzystania posiadania książki jako pretekstu do wytoczenia procesu o działania dywersyjne „w celu obalenia Polski Ludowej”.** Wedle informacji właścicieli: w latach 30-tych egzemplarz należał do prof. Ludwika Ehrlicha. Kolejnym właścicielem był generał Mieczysław Boruta Spiechowicz. Elegancka opr.: skóra zielona, grzbiet pięciopolowy, w polu 2. szyldzik z tytulaturą. Na licu wytłoczony herb Pilawa Potockich. Przestawione strony 99-102. Opr. w stanie bardzo dobrym, wewnątrz zabrudzenia, zażółcenia i zaplamienia na kartach, poza tym stan dobry. **Cenne źródło do historii wojny 1920 r.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

670. Śliwiński Artur. Król Władysław IV. Warszawa [1925]. Wydawnictwo M. Arcta, s. 222, [2], tabl. ilustr. 9, mapa 1 (rozkł.), 20 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc., górny brzeg kart barwiony. 240,-

Biografia króla Władysława IV Wazy napisana przez Artura Śliwińskiego (1877-1953) – historyka, polityka, premiera, współpracownika Józefa Piłsudskiego. Zawiera rozdziały: Młodość Władysława; Władysław królem; Wojna z Moskwą i pokój polanowski; Wojna z Turcją; Zabiegi o koronę szwedzką; Stosunki dworskie; Nowe małżeństwo króla; Wielkie plany wojenne Władysława; Wybuch buntu kozackiego. Śmierć Władysława. **Oprawa z epoki**: półskórek granatowy, na grzbiecie złocona tytulatura, górny brzeg kart barwiony, zachowana przednia okładka broszurowa. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

671. Święcki Tomasz. Historyczne pamiątki znamienitych rodzin i osób dawnej Polski. Przejrzał w rękopiśmie, objaśnił i uzupełnił przypisami Juljan Bartoszewicz. T. 1.

669. W. Ścibor-Rylski. Wojna 1920 r.

670. A. Śliwiński. Władysław IV. 1925.

Warszawa 1858. Nakładem S. H. Merzbacha, frontispis (drzeworyt), s. X, 417, 20,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. prósz. 150,-

Słownik historyczny znaczniejszych rodów i osób, które zapisały się w dziejach polskich, wydany już po śmierci autora Tomasza Święckiego (1774-1837) prawnika, historyka, członka Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Oferowany tom 1. (z 2) obejmuje nazwiska od A do P. Opr.: brązowy płsk., na licach pł. Nieaktualna heraldyczna pieczątka własnościowa z herbem Zaremba. Ślady po owadach na opr, drobne otarcia, poza tym stan dobry.

672. Tharaud Jérôme. Tharaud Jean. L'Ombre de la Croix. Paris (Paryż) 1917. Émile-Paul Frères, k. [2], s. 341, k. [2], 19,5 cm, opr. późniejsza, płsk., zachowana oryg. okł. brosz. 200,-

Egzemplarz nr 372. Powieść z życia **środkowoeuropejskiej diaspory żydowskiej** napisana przez braci Jérôme'a (1874-1953) i Jeana Tharaud (1877-1952) członków Akademii Francuskiej, laureatów nagrody Goncourtów. Bracia Tharaud, po odbyciu podróży do Europy Środkowowschodniej, zafascynowani życiem i kulturą żydowską, napisali szereg powieści łączących walory literackie z bogactwem obyczajowym reportażu. Książka ich stanowi cenny dokument ukazujący nieistniejący już świat, w którym Żydzi przez stulecia współistnieli z chrześcijanami. Opr.: płsk. czerwony, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. tłocz. i złoc. tytulatura, na licach i wyklejkach pap. marm., zachowana oryg. okł. broszurową wraz z grzbietem. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

673. Tygodnik Illustrowany. Pismo obejmujące: ważniejsze wypadki społeczne, życiorysy znakomitych ludzi, zabytki i pamiątki krajowe, podróże, powieści i poezye, sprawozdania z dziedziny sztuk pięknych, piśmiennictwa, nauk przyrodzonych, rolnictwa, przemysłu i wynalazków, szkice obyczajowe i humorystyczne, typy ludowe, ubiory i kostiumy, archeologią itd. itd. itd. Serya druga. T. XII, nr 288-

673. Tygodnik Illustrowany. 1873.

313 (lipiec-grudzień). Warszawa 1873. Nakładem i drukiem Józefa Ungra, k. [2], s. 324, **liczne drzeworyty w tekście,** 38 cm, opr. współczesna z elementami opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 1400,-

Drugie półrocze dwunastego rocznika jednego z najbardziej poczytnych czasopism poświęconych teatrowi, muzyce, historii, literaturze oraz bieżącym wydarzeniom z kraju i ze świata. Założone w 1859 r. przez wydawcę warszawskiego Józefa Ungra, ukazywało się do 1939 r. Współpracowało z nim wielu wybitnych pisarzy, publicystów, rysowników. Bogato ilustrowane często całostronicowymi drzeworytami sztorcowymi w tekście przedstawiającymi widoki miast, zabytki malarstwa, rzeźby, portrety wybitnych przedstawicieli nauki i sztuki, polityków i arystokracji polskiej. W oferowanych numerach znalazły się m.in. życiorysy Giuseppe Verdiego i **hr. Eustachego Tyszkiewicza, opisy: Lwowa, zamku lipowieckiego, Będzina,** nowego gmachu uniwersytetu londyńskiego, odcinki powieści „Morituri" J.I. Kraszewskiego, wspomnienia z podróży po Kaukazie, poezje Teofila Lenartowicza, bogato ilustrowany cykl korespondencji z wystawy światowej w Wiedniu. Prócz tego recenzje teatralne, sprawozdania z wydarzeń kulturalnych i artystycznych. Opr.: brązowy płsk., na grzbiet naklejony zachowany grzbiet XIX w. oprawy, na licach pap. marm. Noty i pieczątki własnościowe. Marginesy kilku kart uzupełnione, miejscami zaplamienia, zażółcenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

674. Umiński Józef. Historja Kościoła. Podręcznik dla szkół akademickich. T. 1-2. Lwów 1933-1934. Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, s. XVI, 576; VIII, 563, 23,5 cm, jednolita opr. luksusowa z epoki skóra ze złoc. na grzbiecie i licu, zach. oryg. okł. brosz. 750,-

Wydanie 1. W obu tomach odręczne dedykacje autora dla Janiny Strzemboszówny. Podręcznik historii Kościoła opracowany przez ks. Józefa Umińskiego (1888-1954) – historyka Kościoła, profesora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Lwowskiego i Uniwersytetu Warszawskiego. Tom pierwszy obejmuje okres od założenia Kościoła do średniowiecza, tom drugi od wieku XVI do czasów współczesnych autorowi. **Jednolita oprawa luksusowa z epoki**: skóra brązowa, na grzbiecie i licu złocona tytulatura i numeracja tomu, zachowane oryginalne okładki broszurowe. Drobne otarcia

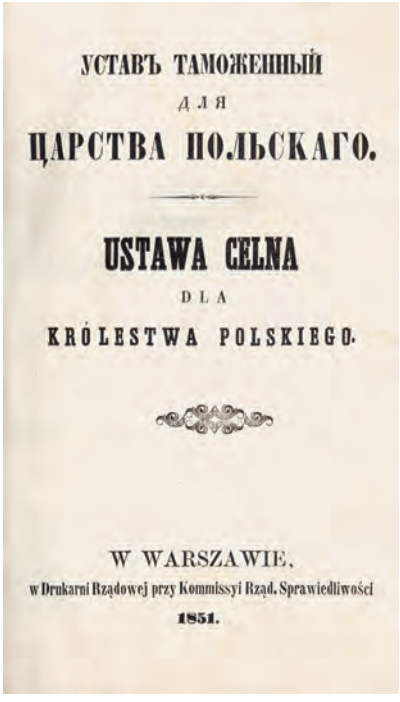
УСТАВЪ ТАМОЖЕННЫЙ
ДЛЯ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

USTAWA CELNA
DLA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

W WARSZAWIE,
w Drukarni Rządowej przy Kommissyi Rząd. Sprawiedliwości
1851.

675. Ustawa celna. 1851.

677. C. Vecellio. Historia ubiorów. 1859.

oprawy, w tomie pierwszym skóra na okładkach odbarwiona, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

675. **Ustawa celna** dla Królestwa Polskiego. Warszawa 1851. W Drukarni Rządowej przy Kommissyi Rząd. Sprawiedliwości, s. 643, CLXXV, [12], 22,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. prósz. 450,-

Zbiór przepisów celnych wydanych dla Królestwa Polskiego w 1850 roku przez cara Mikołaja I. Tekst drukowany równolegle po polsku i rosyjsku. Na stronach z numeracja rzymską aneksy, w których m.in. opis umundurowania poszczególnych stopni służby celnej, spis przepisowego ekwipunku i uzbrojenia. Opr.: brązowy płsk., na licach pap. marm. Pęknięcie skóry w górnej partii grzbietu, otarcia krawędzi opr., miejscami zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

676. **Ustawa karna** na przestępstwa dochodowe. Lwów 1835. Z Cesarskiej Królewskiej Galicyyskiey Drukarni Skarbowey, k. [6], s. L, [4], 529, 21 cm, opr. kart. 300,-

Kodeks karny przestępstw skarbowych wydany w 1835 r., a obowiązujący od 1 kwietnia 1836 r. w krajach monarchii habsburskiej, w tym w Galicji. Uzupełniał ogólny kodeks karny, czyli obowiązującą od 1804 r. Franciscanę (Księgi Ustaw na Zbrodnie i Ciężkie Policyjne Przestępstwa). Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Część kart podklejana, liczne zbrązowienia kart, poza tym stan dobry.

677. **Vecellio Caseare. Firmin-Didot Ambroise.** Costumes anciens et modernes. T. 1–2 (2 wol.). Paris 1859. Typographie de Firmin Didot, k. [2], s. 6, k. [235], s. 18; k. 281, s. 19, 23 cm, opr. z epoki płsk., grzbiety k. złocone. 1200.-

Wznowienie dzieła Caesara Vecellio wydanego w Wenecji w r. 1590. Książka zawiera podobizny i opisy strojów z różnych epok i regionów. Każde przedstawienie opatrzone jest komentarzem w j. francuskim i włoskim będącym tłumaczeniem łacińskich tekstów z oryginalnego wydania. Bardzo dużo miejsca poświęcono strojom włoskim, procesjom i świętom weneckim, strojom liturgicznym. Kika strojów polskich: strój władcy, **strój szlachcica, strój mieszkanki Poznania i Gdańska**. Wydawcą dzieła był Ambroise Firmin-Didot, członek znanej francuskiej rodziny wydawców, tłumacz z greki i kolekcjoner sztuki. Przedstawienia strojów oraz ich opisy w bogato zdobionych ornamentalnych ramach. Opr. z epoki, płsk. brązowy, lica wyklejone papierem marmurkowym. Grzbiet sześciopolowy z szyldzikiem. Kilka śladów zalania, bez szkody dla tekstu. Grzbiety k. złocone. Kartonowe etui na oba tomy. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

678. Wańkowicz Melchior. C.O.P. Ognisko siły – Centralny Okręg Przemysłowy. Warszawa 1938. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 164, [12], tabl. ilustr. 14, mapy w tekście, 19 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Praca Melchiora Wańkowicza (1892-1974) opisująca historię powstania i charakteryzująca Centralny Okręg Przemysłowy – okręg przemysłu ciężkiego budowany od 1936 r. w południowo-centralnych dzielnicach Polski. W części końcowej wybór recenzji prasowych o książce. Na okładce i kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

679. Wiernik Jankiel. Rok w Treblince. Warszawa 1944. Nakładem [Żydowskiej] Komisji Koordynacyjnej, s. 23, 21 cm, oryg. okł. brosz. 500,-

Wydanie 1. Pamiętnik Jankiela Wiernika (1889-1972) więźnia obozu zagłady w Treblince, obejmujący wydarzenia za okres 22 sierpnia 1942 – 2 sierpnia 1943 r. Pamiętnik ten właściwie napisała Rachela Auerbach w oparciu o relację Wiernika. Przed wojną Wiernik pracował w Warszawie jako cieśla i zarządca kamienicy należącej do rodziny Krzywoszewskich. W sierpniu 1942 r. został przewieziony z warszawskiego getta do obozu w Treblince. Początkowo pracował przy przenoszeniu zwłok z komór gazowych do masowych grobów, następnie, dzięki swoim umiejętnościom, przy budowie baraków i bramy wejściowej. W sierpniu 1943 r. został jednym z organizatorów zbrojnego buntu więźniów w obozie, 2 sierpnia uciekł z Treblinki i przedostał się do Warszawy. Pamiętnik skrupulatnie opisuje kolejne etapy eksterminacji Żydów w Treblince, od przybycia kolejnych transportów do zacierania śladów przez palenie zwłok. Drukujący książkę Kazimierz Gliński wielokrotnie musiał przerywać druk ze względu na szok spowodowany treścią książki. Wg relacji Władysława Bartoszewskiego **książka została zmikrofilmowana i przesłana do Londynu jako dowód eksterminacji Żydów.** Papier kruchy, stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945, poz. 1524.

680. Wójcicki Kazimierz Władysław. Archiwum domowe do dziejów i literatury krajowej z rękopismów i dzieł najrzadszych, zebrał i wydał... Warszawa 1856. W Drukarni Rządowej, k. [4], s. 578, V, **tabl. ryc. 2 (litografie)**, 19 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Tom źródeł do historii Polski XVI-XVIII w. wydany przez Kazimierza Władysława Wójcickiego (1807-1879) – pisarza, historyka, edytora. Zawiera m.in.: Rękopisma do panowania Stanisława Augusta; Listy Adama Naruszewicza do króla pisane; Listy miłosne z czasów Stanisława Augusta; Listy Jana Albertrandiego do Piusa Kicińskiego; Pisma Marcina Bielskiego do czasów ostatnich Jagiellonów; Sprawa rycerska 1569; Włościanie z okolic Zamościa i Hrubieszowa; Przysłowia i przepowiednie ludowe; List Naruszewicza do Stanisława Trembeckiego. Zamazany wpis własnościowy. Nieliczne marginalia, charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

681. Zaleski K. Prerekania i drugije juridiczeskije woprosy, razreszennyje obszczim zobraniem i osobym prisutstwijem Warszawskoj Sudebnoj Pałaty. Sankt-Petersburg 1886. Drukarnia Senatu Rządzącego, k. [1], s. 253, 35, [1], 23,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

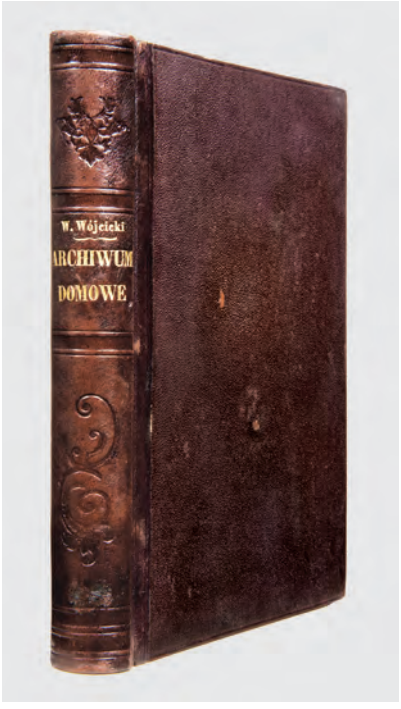

680. K.W. Wójcicki. Archiwum. 1856.

683. [Jan Zamoyski]. Zbiór źródeł. 1861.

Druk rosyjski. Zbiór spraw i zagadnień prawnych rozpatrywanych przez Izbę Sądową w Warszawie. Opr.: zielone płsk, na licach pł., tłocz. i złoc. Stan dobry.

682. Załuski Józef. Wspomnienia o pułku lekkokonnym polskim Gwardyi Napoleona I, przez cały czas od zawiązania pułku w r. 1807, aż do końca w roku 1814. Wydanie „Biblioteki Polskiej". Kraków 1865. Nakładem Drukarni „Czasu" W. Kirchmayera, s. 363, [8], 20 cm, opr. z epoki płsk. brzegi kart marm. 240,-

Wspomnienia z kampanii napoleońskich spisane przez gen. Józefa Załuskiego (1786-1866) oficera 1 Pułku Szwoleżerów Gwardii Cesarskiej, w czasie Powstania Listopadowego szefa wywiadu polskiego. Pamiętniki opisują wydarzenia od powstania pułku szwoleżerów aż do 1814 r. Opr.: brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz superekslibris literowy „A.K." Drobne otarcia oprawy, miejscami zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1664.

683. [Zamoyski Jan]. Collectanea vitam resque gestas Joannis Zamoyscii magni cancelarii et summi ducis Reipublicae Polonae illustrantia edidit Adamus Titus comes de Kościelec Działyński. Posnaniae (Poznań) 1861. Typis Ludovici Merzbachii, s. [8], 306, [2], **portrety 2 (litografia i staloryt), plany bitew 7 (litografie rozkł.)**, 34 cm, opr. wyd. płsk. 1200,-

Zbiór materiałów źródłowych dotyczących Jana Zamoyskiego (1542-1605) sekretarza królewskiego, kanclerza wielkiego koronnego, hetmana wielkiego koronnego, doradcy króla Zygmunta Augusta i Stefana Batorego, założyciela Zamościa. Pracę otwiera przedruk obszernej rozprawy Reinholda Heidensteina „Vitae Joannis Zamoyscii. Libri tres", następnie znajdują się mowy okolicznościowe, mowy pogrzebowe, relacje źródłowe drukowane z rękopisów. **Praca ozdobiona dwoma portretami Jana**

684. St. Zawadzki. Prawo cywilne. 1860.

685. Żydzi w Polsce Odrodzonej.

Zamoyskiego (homeograficzny druk Adama Pilińskiego oraz staloryt Antoniego Oleszczyńskiego) **oraz siedmioma rozkładanymi planami bitew**. Otarcia i zabrudzenia oprawy, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

684. Zawadzki Stanisław (wyd.) Prawo cywilne obowiązujące w Królestwie Polskim. T. 1-3 (3 wol.) Warszawa 1860. Nakł. wydawcy. W Drukarni Karola Kowalewskiego, k. [3], s. XXXIII, 1037, k. [1]; k. [2], s. 948, XVI; k. [2], s. XV, 862, k. [2], 19 cm, jednolita opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 1200,-

Edycja aktów prawnych zawierających całość prawa cywilnego obowiązującego w Królestwie Polskim przygotowana przez Stanisława Zawadzkiego, rejenta Kancelarii Ziemiańskiej Guberni Warszawskiej. W wydaniu znalazły się m.in. Kodeks Cywilny Królestwa Polskiego, nowe tłumaczenie Kodeksu Napoleona, Kodeks Postępowania Cywilnego, tabelę porównania artykułów Kodeksu Cywilnego KP i Kodeksu Napoleona oraz inne pomniejsze ustawy i przepisy. Elegancka jednolita opr.: płsk zielony, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Drobne otarcia opr., charakterystyczne przebarwienia na kartach, poza tym **stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

685. Żydzi w Polsce Odrodzonej. Działalność społeczna, gospodarcza, oświatowa i kulturalna. Pod redakcją D-ra Ignacego Schipera, D-ra A. Tartakowera, Radcy Aleksandra Hafftki. T. 1-2 (2 wol.) Warszawa [1932-1933]. Nakładem Wydawnictwa „Żydzi w Polsce Odrodzonej", s. 574, [3], tabl. ilustr. 20 (w tym barwne); s. 617, [15], tabl. ilustr. 17 (w tym barwne), liczne ilustr. w tekście, 26,0 cm, opr. współczesna, płsk., futerał. 2800,-

Monumentalne opracowanie obejmujące dzieje, kulturę i sztukę Żydów w dawnej Rzeczypospolitej, pod zaborami, aż do lat trzydziestych XX wieku oraz ich wkład w walkę o niepodległość Polski. Dane statystyczne, działy omawiające działalność gospodarczą, polityczną i społeczną. Olbrzymi materiał ilustracyjny ukazujący obiekty sztuki i rzemiosła artystycznego, portrety, faksymile wydawnictw, widoki oraz liczne zabytki architektury, w znacznej części już nieistniejących. Ważne i poszukiwane źródło wiedzy o historii Żydów w Polsce. Współczesna, elegancka oprawa wykonana przez Dominikę Bory-

686. Encyklopedia Powszechna Samuela Orgelbranda. 1859-1868.

sławską (sygnowana nalepką): ciemnobrązowy płsk, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. Futerał półpłócienny, oklejony pap. marm. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Encyklopedia powszechna Samuela Orgelbranda –

686. Encyklopedyja powszechna. T. 1-28 (28 wol.) Warszawa 1859-1868. Nakład, druk i własność S. Orgelbranda, s. [4], 999, [1], XX; [4], 1088, XVII; [4], 982, [1], XIV; [4], 984, XIV, [1]; [6], 983, [1], XII; [4], 983, [1], X; [4], 983, [1], XIV; [4], 983, [1], XIV; [4], 984, XI, [1]; [4], 983, [1], IX; [4], 983, [1], XI; [4], 983, [1], XII, tabl. ryc. 4 (litografie); [2], 983, [1], VI; [2], 983, [1], XII; [2], X, [1], 983, [1]; [4], 983, [1], XII; [4], 983, [1], XII; [4], 983, [1], XII; [4], XIV, 983, [1]; [4], 983, [1], XV; [4], 984, [1], X; [4], 383, [1], XII; [4], XIII, 983, [1]; [4], XI, 979, [1]; [4], 983, [1], IX; [4], 983, [1], IX; [4], 983, [1], VI; [4], 1198, [1], VIII, 23,5 cm, jednolita opr. skórzana z szyldzikami, brzegi k. barw. 18 000,-

Wydanie 1. Dzieło jednego z najsłynniejszych księgarzy i drukarzy na ziemiach polskich XIX w. Samuela Orgelbranda (1810-1868). Początkowo przewidywane na 15 tomów rozrosło się niemalże dwukrotnie przy kosztach niespotykanych w żadnym dotychczasowym przedsięwzięciu wydawniczym. Przy opracowaniu encyklopedii zaangażowanych było 181 wybitnych polskich redaktorów, uczonych i artystów m.in. **Władysław Ludwik Anczyc, Julian Bartoszewicz, Michał Baliński, Adam Chodyński, Ignacy Chodźko, Karol Estreicher, Kazimierz Kalinka, Adam Kirkor, Oskar Kolberg, Józef Ignacy Kraszewski, Józef Kremer, Aleksander Lesser, Fryderyk Lewestam, Adolf Naake-Nakęski, Aleksander Połujański, Leon Rogalski, Franciszek Maksymilian Sobieszczański, Kazimierz Władysław Wójcicki czy Gustaw Zieliński**. Wydawana w formie subskrypcji z liczbą 3000 prenumeratorów przed powstaniem styczniowym. Wydawnictwo doprowadzono do końca dzięki uporowi

687. Encyklopedia Powszechna S. Orgelbranda. 1883-1884.

wydawcy, mimo spadku o 2/3 liczby prenumeratorów po 1863 r. Każdy z tomów Encyklopedii liczy blisko 1000 stron. Zdaniem Piotra Chmielowskiego encyklopedia ta zajmuje „stanowisko wybitne w dziejach naszej oświaty i literatury, wydawnictwo, w którym zrobiono prawie wszystko, co naówczas zrobić było można". Zawiera wiele haseł niespotykanych w innych encyklopediach, a zawarte w niej artykuły historyczne i literackie do dziś zachowują dużą wartość. Nazywana potocznie Encyklopedią Orgelbranda stanowi jedną z najwybitniejszych ukończonych nowożytnych encyklopedii polskich. **Jednolita luksusowa oprawa wszystkich tomów,** wykonana przez Jerzego Budnika (sygnowana ślepym tłokiem na wewnętrznej stronie tylnego lica): brązowa skóra marm., grzbiety sześciopolowe, w polach 2. czerwone szyldziki z tłocz. i złoc. tytulaturą, w polach 3. niebieskie szyldziki z numeracją tomu, w pozostałych polach tłocz. i złoc. ozdobniki, na licach tłocz. i złoc. bordiury z motywem meandra, na wyklejkach pap. marm. Nieaktualne pieczątki i podpisy własnościowe w niektórych tomach. Miejscami na kartach zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia. Naddarcia, uzupełnienia marginesów nielicznych kart, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

687. Encyklopedyja powszechna S. Orgelbranda. Nowe Stereotypowe odbicie. T. 1-12 oraz Suplement I-II (13 wol.) Warszawa 1883-1884. Nakład, druk i własność S. Orgelbranda synów, s. [4], 480; [4], 480; [4], 484; [4], 480; [4], 494; [4], 480; [4], 480; [4], 480; [4], 484; [4], 480; [4], 528; [4], 451; [4], 248, [4], 97, 24,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk., brzegi k. marm. 2200,-

Czwarte wydanie najsłynniejszej polskiej encyklopedii XIX wieku. Zob. poz. wyżej. **Opr. z epoki:** ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, w dolnej partii supereksklibris literowy „L.S." Na licach pap. marm. W 13. woluminie współoprawne dwa tomy suplementu. Nieaktualne podpisy własnościowe i pieczątki. Część kart nierozcięta. Otarcia opr., miejscami drobne zażółcenia i zabrudzenia, naderwania marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

688. Brückner Aleksander. Encyklopedia Staropolska. T. 1-2. Warszawa 1939. Trzaska, Evert, Michalski. Drukarnia Narodowa w Krakowie, s. VI, 478 (kolumn 956), tabl. ilustr. 4 (w miejsce 18); [4], 535 (kolumn 1070), [1], tabl. ilustr. 4 (w miejsce 17); liczne ilustracje w tekście, 28 cm, opr. pł. 600,-

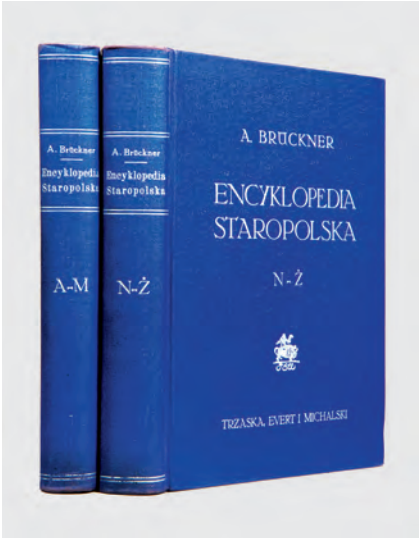

688. Encyklopedia staropolska. 1939.

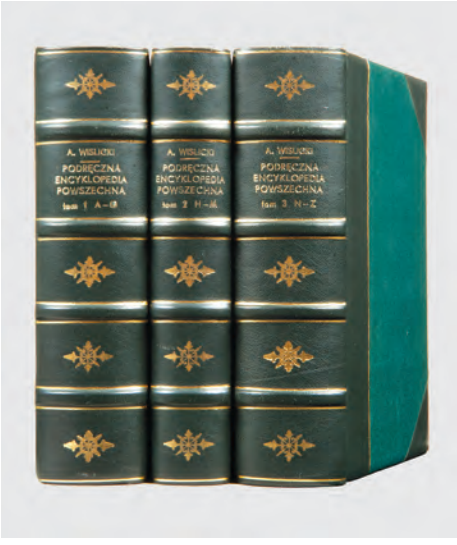

689. A. Wiślicki. Encyklopedia. 1873-1875.

Wydanie 1. Wszechstronny obraz życia codziennego i kultury dawnej Rzeczypospolitej. Niezastąpione kompendium zawierające opisy obyczajów staropolskich, literatury, architektury, strojów, broni, pomników, portretów, dzieł sztuki, dokumentów, rycin, map. Aleksander Brückner (1856-1939), historyk języka, literatury i kultury polskiej, slawista, edytor. Odkrywca i wydawca najstarszych zabytków piśmiennictwa polskiego, m.in. „Kazań Świętokrzyskich" (1891), „Rozmyślań przemyskich" (1907). Współpracował z wieloma periodykami, autor ponad 1500 publikacji. Wydawnictwo ukazywało się do wybuchu wojny w formie zeszytów, jedynie do niewielkiej części nakładu udało się dosłać komplet tablic z ilustracjami. Opr. pł. granatowe. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

689. Wiślicki Adam. Podręczna encyklopedya powszechna. Wydana pracą i staraniem... Cz. 1-3. Warszawa 1873-1875. Nakładem Redakcyi Przeglądu Tygodniowego, s. [2], 946; [4], 660; [2], 920, 21, map 5 (kolor., rozkł.), 20,5 cm, opr. jednolita płsk. ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart marm. 1000,-

Trzytomowa encyklopedia powszechna wydana przez Adama Wiślickiego (1836-1913) – publicystę, tłumacza, działacza oświatowego, jednego z czołowych twórców programu warszawskich pozytywistów. Na końcu tomu trzeciego dodatek uzupełniający oraz barwne tablice z mapami kontynentów. **Oprawa jednolita wykonana przez Jerzego Filipowicza** (sygnowana pieczątkami): półskórek zielony ze złoceniami na grzbiecie, górne brzegi kart marmurkowane. We wszystkich tomach uzupełnione górne narożniki kart tytułowych, w tomie drugim błędy w paginacji – ciągłość tekstu zachowana, dwie tablice podklejone i amatorsko pokolorowane, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze) i ślady zawilgocenia, oprawy w stanie bardzo dobrym.
Lit.: P. Grzegorczyk, Index lexicorum Poloniae, poz. 2588.
(Patrz ilustracja)

REGIONALIA. ETNOGRAFIA. PODRÓŻE

GÓRY

690. Barabasz Stanisław. Sztuka ludowa na Podhalu. Cz. I-III (w 2 wol.). Lwów--Warszawa 1928-1930 [właśc. 1929], s. 17, tabl. ilustr. XII + XXXII; s. 18, tabl. ilustr. XXXVIII, 34 cm, oryg. brosz. teka wyd. 450,-

Egzemplarz z księgozbioru Jerzego Mokrzyńskiego (pieczątki). Monografia Stanisława Barabasza (1857-1949) malarza, architekta, nestora polskiego narciarstwa, w latach 1901-1922 kierownika Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem. **Część I-II charakteryzuje Spisz i Orawę, część III dotyczy Witowa.** Każda z części zawiera partię opisową omawiającą cechy charakterystyczne regionu oraz tablice prezentujące wybrane eksponaty. Wartość pracy podnosi fakt, że wiele opisanych i przedstawionych eksponatów już w latach wydania pracy nie istniało. J. Mokrzyński (1909-1997) architekt, inżynier, żołnierz Armii Krajowej. Naddarcia i podklejenia tek, wewnątrz stan bardzo dobry. Do kompletu brak części czwartej opisującej kościół w Dębnie.

691. Le Bon Gustave. Excursion anthropologique aux Monts Tatras, par le docteur… Texte et dessins inédits. („Le Tour du Monde", livr. 1048 i 1049). [Paryż 1881], s. 81-112, w tekście 20 ilustr. (w tym 6 całostronicowych) i 1 mapa, 30 cm, opr. późniejsza, kart. 400,-

Relacja z wyprawy do Tatr odbytej w 1879 r. przez Gustawa Le Bon (1841-1931), francuskiego socjologa i psychologa społecznego, jednego z głównych przedstawicieli psychologizmu w socjologii. Relacja zawiera szczegółowy opis geograficzny i etnograficzny Tatr i ich mieszkańców. Charakteryzuje warunki klimatyczne, florę, faunę, rolnictwo, gospodarkę. Zawiera opis Zakopanego, głównych jezior i szczytów górskich. Przedstawia ludność zamieszkującą góry, jej zwyczaje, ubiór, zainteresowania, pieśni. **Praca ozdobiona mapą Tatr oraz 20 ilustracjami przedstawiającymi krajobrazy, widoki i mieszkańców Tatr**. Ilustracje wykonał francuski artysta Gaston Charles Vuillier (1846-1915). Opr.: karton oklejony pap. marm. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

692. Eljasz-Radzikowski Stanisław. Styl zakopiański. Wyd. 2, znacznie powiększone z licznemi ilustracyami w tekście i na osobnych tablicach. Kraków 1901. Tow. Wydawnicze we Lwowie, s. [4], 59, tabl. ilustr. 16, ilustr. w tekście, 23 cm, opr. ppł., oryg. okł. brosz. zach., z tyt. i lustr. na licu. 240,-

Ekslibris heraldyczny Moraczewskich i pieczęć heraldyczna St. Moraczewskiego (1858-1933). Klasyczne, bogato ilustrowane omówienie budownictwa i sztuki użytkowej Podhala. Stanisław Eljasz Radzikowski (1869-1935), lekarz, pełniący obowiązki lekarza klimatycznego w Zakopanem, badacz Tatr i Podhala, zwolennik stylu zakopiańskiego (witkiewiczowskiego). Książka obejmuje dwa odczyty autora wygłoszone we Lwowie i Zakopanem w 1900 r. kończące się konkluzją, że „budując w naszym własnym stylu podnosimy samowiedzę narodową, wzmacniamy poczucie własne, że coś możemy

691. G. Le Bon. Wyprawa w Tatry. 1881.

693. W. Eliasz-Radzikowski. Tatry. 1874.

i dla siebie i w ogóle dla sztuki, że możemy mieć własną sztukę czyli rzecz, do której dążyć winien każden naród postępujący naprzód". Przybrudzenia oprawy, poza tym stan dobry.

693. Eljasz-Radzikowski Walery. Szkice z podróży w Tatry. Poznań Kraków 1874. Poznań Nakład Tygodnika Wielkopolsk. Czcionkami L. Merzbacha. W Krakowie Nakładem autora w Drukarni Leona Paszkowskiego, s. IV, 282, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty),** 18 cm, opr. ppł., zach. lico opr. brosz. (litogr. kolor.). 600,-

Odbito 200 egzemplarzy. Zbiór **prezentujący jeden z wcześniejszych szczegółowych opisów podróży do Tatr,** w tym do Zakopanego, Morskiego Oka, Doliny Kościeliskiej, na Giewont i Czerwone Wierchy, Krzyżne i Świnicę. W. Eljasz-Radzikowski (1840-1905), malarz ilustrator i popularyzator Tatr, autor pierwszego większego przewodnika do Tatr i Pienin (1870), organizator i prekursor tatrzańskiej turystyki, a także przewodnictwa i ochrony tamtejszej przyrody. Do historii przeszedł dzięki swoim obrazom, rysunkom i rycinom tatrzańskim (PSB). Książka, przynosząca wiele szczegółowych opisów miejscowości, scen z życia górali i przyrody tatrzańskiej, przepełniona jest miłością i zachwytem nad urodą i potęgą Tatr (np. widok od Nowego Targu opisuje autor tak: „Z widokiem tym żaden inny nawet rywalizować nie może; wydaje się jakby te góry formując się, chciały frontem do Polski się ustawić"). Ryciny o tematyce tatrzańskiej sygn. „Walery Eljasz Tatry 1873 lub 1874". Brak ogólnej panoramy Tatr, oprawa podniszczona, ślady po zalaniu atramentem marginesów kilkunastu kart (bez szkody dla treści rycin i tekstu), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

694. Hohe Tatra mit den wichtigsten Touren in der niederen Tatra, den Zentral- und Westkarpathen. Berlin 1931. Grieben-Verlag. Albert Goldschmidt, k. [3], s. 170, k. [2], s. III–XII, 9 map, 15,5 cm, opr. wydawnicza kartonowa 150,-

12 wydanie popularnego niemieckiego przewodnika dotyczącego Tatr. Książka zawiera liczne porady dla podróżujących, propozycje tras zwiedzania, opisy tras górskich. Przewodnik uzupełnia rys historyczno-geograficzny regionu, informacje o klimacie i ludności Tatr. Książka **zawiera 9 map, w tym 6 rozkładanych**. Stan bardzo dobry.

696. J. Kotarbiński. Nowele tatrzańskie. 1923.

697. Rzemiosło na Podhalu. 1901.

695. Houdek Ivan. Osudy vysokých Tatier. Liptovský Svätý Mikuláš 1951. Nakladatel'stvo Slovtour. K. [4], s. 245, tabl. 71, 19,0 cm, opr. wyd. pł. z obwolutą. 120,-

Drugie, zmienione i rozszerzone, wydanie jednej z najważniejszych prac na temat Wysokich Tatr (I wyd. 1936 r.) Autor przedstawił w nim historię poznawania Tatr oraz rozwój turystyki w tym paśmie górskim na przestrzeni wieków. Ivan Houdek (1887–1985) był autorem wielu rozpraw na temat taternictwa, interesował się szczególnie rozwojem górnictwa oraz onomastyką Tatr. W książce zostały zestawione widoki gór począwszy od najstarszego na gotyckim fresku. Wiele widoków południowych Tatr z XVII i XVIII w. Wśród licznych ilustracji 15 kolorowych. Dzieło zawiera 21 map rozkładanych. Opr. wydawnicza pł., lekkie uszkodzenie obwoluty. Stan bardzo dobry.

696. Kotarbiński Janusz. Nowele Tatrzańskie. Z 5 linorytami wykonanymi przez autora. Poznań 1923. Nakładem Autora. Skład Główny w Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, s. [6], 154, **tabl. ryc. 4 (linoryty),** linoryt na okł., 23 cm, opr. brosz. wyd. 100,-

Nowele oparte na osobistych wędrówkach górskich autora (w tym m.in. opowiadanie o polowaniu w Tatrach oraz opowieść o Rusałce), ozdobione własnoręcznie wykonanymi linorytami. Janusz Kotarbiński (1890-1940), malarz i pisarz, właściciel kolekcji etnograficznej podarowanej Muzeum Tatrzańskiemu, autor kontrowersyjnej polichromii w kościele na Krupówkach (która spowodowała wyizolowanie się twórcy i zakończenie jego kariery). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

697. Matlakowski Władysław. Zdobienia i sprzęt ludu polskiego na Podhalu. Zarys życia ludowego. Napisał..., poprzedziwszy życiorysem autora wydał dr med. Józef Peszke. (Z 2-ma podobiznami autora, 65 tablicami i przeszło 150 rycinami w tekście). Warszawa 1901. Z zapomogi Kasy im. Mianowskiego. Skł. gł. Księg. E. Wendego i S-ki, s. [12], XCI, [1], 176, [2], tabl. 65 (z opisem; w tym 2 barwne), ilustr. w tekście 158, 31,0 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. tytułem na licu, zach. lico okładki broszurowej. 450,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowane prekursorskie dzieło, jedno z najważniejszych opracowań obejmujących **całokształt ludowej sztuki użytkowej Tatr i Podhala, a także opis kultury i życia codziennego górali.** Obejmuje wytwórczość i zdobnictwo góralskie (detale architektoniczne, meble, sprzęty, narzędzia, noże, łyżki, naczynia, okucia, formy do oscypków, spinki i biżuterię, pasy skórzane, elementy strojów, pojazdy, instrumenty muzyczne, kaganki i in.). Przedstawiono także wnętrza chat góralskich wraz z ich wyposażeniem, narzędzia rolnicze oraz stroje góralskie. Praca zawiera obszerny życiorys autora (jedynie w tym wydaniu) W. Matlakowskiego (1850-1895), lekarza i etnografa, wielkiego miłośnika Podhala, należącego do grona najwybitniejszych postaci naukowo-artystycznego środowiska Zakopanego. Dzieło wydano pośmiertnie - autor, pisząc je, był już ciężko chory („dłubiąc dzień w dzień przez dwa lata, piszę w łóżku między krwotokami, z duszą na ramieniu, bez nadziei dokończenia"). Mimo ciężkiej choroby, udało mu się ukończyć dzieło wraz z całą ogromną częścią ilustracyjną. Ozdobna okładka broszurowa przedstawia wizerunek Sabały. Na ostatniej karcie pieczątka: **„Introligatornia Marya, Warszawa, Nowy Świat 43".** Grzbiet oprawy podniszczony, kilka plamek na marginesach. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

698. Mierczyński Stanisław. Pieśni Podhala na 2 i 3 równe głosy. Zebrał i opracował Stanisław Mierczyński. Ilustrowała Janina Konarska. Warszawa 1935. Skład Główny „Nasza Księgarnia", s. 65, [7], ilustr. w tekście (w tym 5 kolor. na kart.), 30,5 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Obszerny zbiór pieśni śpiewanych na Podhalu, zebranych przez etnografa muzycznego, kompozytora, taternika Stanisława Mierczyńskiego (1894-1952), podczas jego licznych górskich wypraw. M.in. Hej idem w las, W murowanej piwnicy, Powiadali byli…, Kie Se młodo pani; Powiedz ze mi, powiedz. Tekst wraz z zapisem nutowym, **ilustracje Janiny Konarskiej**. Nieznaczne zabrudzenie okładek, marginalia i dopiski ołówkiem. **Rzadkie.**

699. Oppenheim Józef. Szlaki narciarskie Tatr Polskich. (Przewodnik Narciarski po Karpatach i Tatrach t.VI). Rysunki Wanda Gentil-Tippenhauer. Kraków 1936. Nakładem Polskiego Związku Narciarskiego, s. 99, [1], tabl. ilustr. 11, 15 cm, oryg. opr. brosz. 100,-

Zwięzły przewodnik i podręcznik dla narciarza. Opisano ogólne zasady turystyki narciarskiej w Tatrach oraz poszczególne szlaki narciarskie z podziałem na okolice Hali Gąsienicowej, Doliny Pięciu Stawów, Morskiego Oka, Doliny Kościeliskiej, Chochołowskiej itd. Na końcu umieszczono szkice 11 szlaków narciarskich. J. Oppenheim (1887-1946) – narciarz, taternik, fotografik, ratownik górski (wieloletni kierownik TOPR), jedna z bardziej znanych i poważanych postaci przedwojennego Zakopanego. Autor wniósł do narciarstwa wysokogórskiego legendarną ideę „wyrypy", czyli kilkunastogodzinnego, bardzo długiego przejścia na nartach szeregu szczytów i przełęczy. Stan dobry.

700. Pamiętnik Towarzystwa Tatrzańskiego. Rok 1909. Tom 30. Kraków 1909. Nakł. i Własność Towarzystwa Tatrzańskiego. [Red. Władysław Szajnocha], s. [4], [2], LXXII, 64, [10], tabl. fot. 8 i 14 fot. w tekście (autorstwa Mieczysława Karłowicza i E. Langa), il. w tekście 3, przed kartą tyt. barwna reprod. pastelu L. Wyczółkowskiego „Morskie Oko", 26,5 cm, opr. tektura, zach. oryg. okł. wyd. 180,-

Rocznik zawiera m.in.: Wspomnienia o Mieczysławie Karłowiczu, który zginął pod lawiną w Tatrach 3 lutego 1909 r.; M. Karłowicz - Z wędrówek samotnych (ostatni tekst autora o swoich wycieczkach tatrzańskich, ukończony w przeddzień śmierci pod lawiną); **M. Zaruski - Przygoda z lawiną pod Polskim Grzebieniem** (wspomnienia prekursora narciarstwa w Tatrach, pierwszego naczelnika TOPR-u); J. Dzięddzielewicz - Z wycieczki do Bystrzca na Czarnohorze; J.W. Czerwiński - Nowe schronisko nad Morskim Okiem; F. Hoesick - Uroczyste otwarcie nowego schroniska; M. Limanowski - O Tatrach (praca o geologii Tatr); A. Lenczowski - Radziejowa (opis wycieczki w Beskid Sądecki); sprawozdania, wyniki badań naukowych. W roczniku wiele ozdobnych reklam, m. in. pensjonatów i firm zakopiańskich. Pęknięcie brosz. k. tyt., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

700. Pamiętnik Tow. Tatrzańskiego. 1909.

705. Z. Bogusz Stęczyński. Widoki Tatr. 1860.

701. Pamiętnik Towarzystwa Tatrzańskiego. Rok 1912. Tom 33. Kraków 1912. Nakł. i własność Towarzystwa Tatrzańskiego. [Red. Władysław Kulczyński sen.], s. [2], LXXXII, 12, 88, tabl. fot. 8, liczne ilustr. w tekście, 26,5 cm, opr. pł. z tytulaturą na licu. 180,-

Rocznik zawiera m.in.: A.J. Żmuda - Łąki i hale w Tatrach; K. Sosnowski - Gorce (jedno z pierwszych całościowych opracowań Gorców i górali gorczańskich); E. Długopolski - **Z życia zbójników tatrzańskich** (ciekawe przyczynki z dawnych źródeł archiwalnych); W. Kuźniar - Z historyi badań geologicznych nad powstaniem Tatr; M. Zaruski - Grań Rohaczów w zimie; M. Świerz - W krzesanicach Żłobistego Szczytu; M. Zaruski - O zachowaniu się na wycieczkach zimowych w Tatry; sprawozdania, wyniki badań naukowych. Stan bardzo dobry.

702. Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego w Zakopanem. Sprawozdanie z roku szkolnego 1925/1926. Zakopane 1926. Nakładem grona nauczycielskiego. Odbito w Drukarni Narodowej w Krakowie, s. 24, **tabl. ryc. 3 (drzeworyty)**, 22,0 cm, opr. wyd. karton. 100,-

Jedyne wydane za czasów dyrektora Karola Stryjeńskiego sprawozdanie dotyczące działalności zakopiańskiej Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego. Powstała jeszcze w 1878 r. jako szkoła snycerska pod patronatem Towarzystwa Tatrzańskiego, słynna dzięki wysokiemu poziomowi, od początku XX w. propagująca styl górali podhalańskich. W 1922 r. jej dyrektorem został Karol Stryjeński, który zreformował i podniósł rangę szkoły. Starannie wydana broszura zawiera 12 zdjęć prac rzeźbiarskich uczniów oraz trzy oryginalne drzeworyty: Antoniego Suchonka („Janosik z frajerką") oraz Stefana Barabasia („Taniec" i „Walka"). Całość poprzedzona wstępem Ludwika Misky'ego, dotyczącym pozytywnych skutków reform Stryjeńskiego (wymienione nagrody, jakie otrzymali uczniowie szkoły na wystawie paryskiej w 1925 r.), na końcu informacje o szkole oraz warunki przyjęcia. Drobne zagięcia kilku kart, poza tym stan dobry.
Lit.: H. Kenarowa, Od zakopiańskiej Szkoły Przemysłu Drzewnego do Szkoły Kenara. Kraków 1978, s. 163.

703. Pol Wincenty. Dzieła prozą. T. II. Północny wschód Europy. Część III. Obrazy z życia i natury. (Dzieła Wincentego Pola wierszem i prozą. Pierwsze wydanie

zbiorowe, przejrzane i uporządkowane przez samego autora. T. IV. Serya druga: dzieła prozą). Lwów 1876. Nakładem F. H. Richtera, k. [2], s. 507, [1], 23 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Tom z edycji dzieł zebranych Wincentego Pola (1807-1872), poety, geografa, etnografa i podróżnika, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, bardzo zasłużonego w badaniach nad środowiskiem naturalnym i kulturą regionu Karpat. W tomie znalazły się prace geograficzne i podróżnicze dotyczące m.in. **Tatr, Beskidów, Huculszczyzny**, Dniestru i położonych nad nim krain, puszcz mazowieckich i jezior mazurskich. Kunszt językowy i wielki poetycki talent Wincentego Pola sprawiły, że jego proza naukowa i krajoznawcza stanowi dla wszystkich miłośników polskich krajobrazów i przyrody wspaniałą lekturę, zaspokajającą jednocześnie potrzeby intelektualne i estetyczne. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki. Otarcia opr., zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.

704. Rzepecki Władysław Karol. Pieśni góralskie. Część I (z 3). Zebrał i opracował na 2 i 3 głosy... Przedmowę napisał J[an] G[walbert] H[enryk] Pawlikowski. [Stary Sącz 1931]. Nakład i własność autora, s. IV, 30, nuty w tekście, 27 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Zbiór 30 pieśni góralskich opracowanych przez Władysława Karola Rzepeckiego. Na karcie tytułowej motto: „Janosika imię nigdy nie zaginie", na okładce reprodukcja drzeworytu Władysława Skoczylasa. Zaplamienia okładki, nieaktualny podpis własnościowy, stan dobry.

- Widoki Tatr -

705. Stęczyński Zygmunt Bogusz. Tatry w dwudziestu czterech obrazach skreślone piórem i rylcem. Dzieło ozdobione 80 rysunkami, przez autora z natury zdjętymi i rylcem na kamieniu wykonanemi. Kraków 1860. Nakładem Księgarni i Wydawnictwa Dzieł Katolickich, Naukowych i Rolniczych, s. [12], 160, [8], **tabl. ryc. 79 (litografie,** winno być 80), 22 cm, opr. pł. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 2400,-

Ekslibris Władysława Kwiatkowskiego (1903-1984), nauczyciela, bibliofila, społecznika kaliskiego. **Zbiór pieśni o Tatrach ozdobiony litografowanymi widokami Tatr i Pienin**. Jedna z piękniejszych dawnych książek polskich poświęconych Tatrom. Rysował z natury i litografował Zygmunt Bogusz Stęczyński (1814-1890), pisarz, poeta, rysownik, krajoznawca, twórca wielu unikalnych widoków o dużej wartości dokumentalnej. Autor mający w swoim dorobku kilkadziesiąt wydanych lub pozostających w rękopisie dzieł oraz około 500 rycin i rysunków. Jeden z najlepszych znawców Tatr i Podtatrza. „Szczególną autora zasługą jest niezmordowane i żarliwe poświęcenie się w zbieraniu krajowych widoków oraz badanie historyczne dziejów ziemi naszej. Autor, pozbawiony niezbędnych do podróżowania środków, przeszedł o chłodzie i o głodzie wszerz i wzdłuż część Polski Galicyą zwanej, nie tylko piórem ją opisał ale i wiernie zdjął z jej okolic rysunki… Istotną wartość tej pracy stanowi to, że **jest zbiorem tak wszystkich wiadomości historycznych, jak i podań, legend tatrowych, opisów obyczajów ludu góralskiego i obrazów tamtejszej natury.** Nikt bowiem w kraju nie zna dokładniej pasma karpackich gór od naszego autora!" (ze wstępu). Wg A. Banacha (Polska książka ilustrowana) jest to „do dziś wartościowa praca graficzna poświęcona krajobrazowi Podhala...". Brak 1 ryciny (widoku Nowego Sącza). Miejscami zbrązowienia w tekście i na rycinach. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

706. Stopka Nazimek Andrzej. Rycerze śpiący w Tatrach. Fantazye na tle podań ludowych. Kraków 1911. Nakładem Księgarni Literackiej K. Kwaśniewskiego, k. [3], s. 156, 15,5 cm, opr. z epoki, ppł. 90,-

Napisana gwarą opowieść oparta na ludowych przekazach górali tatrzańskich autorstwa Andrzeja Stopki Nazimka (1868-1934) badacza folkloru góralskiego, pisarza i pedagoga. W części końcowy słowniczek. Opr.: zielone ppł., na licach pap marm. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

708. C. v. Szepeshazy, J.C. v. Thiele. Opisanie Tatr. 1825.

707. [Sudety – przewodnik]. Krebs Julius. Der Sudetenführer: Taschenbuch für Lust- und Badreisende: Reiseskizzen aus dem Schlesischen Gebirge in dessen ganzer Ausdehnung. Zum Gebrauch für Eisenbahn-Reisende mit einer Special-Uebersicht der Eisenbahn-Course. Breslau 1844. J. U. Kern, s. XII, [12], 366, tabele, 18 cm, opr. kart. wyd. 600,-

Jeden z najstarszych przewodników turystycznych po Sudetach z uwzględnieniem części czeskiej i dzisiejszej polskiej (Beskid Śląski). Specjalny rozdział o florze Sudetów i Beskidów. Zawiera informacje o rozkładzie kolejowym i bazie turystycznej. Zbrązowienia, na krawędziach marginesów niektórych kart ślady po owadach. Otarcia i naturalne odbarwienia okł., grzbiet uszkodzony, w części podklejony. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

– Wczesny opis Karpat –

708. Szepeshazy Carl von. **Thiele J. C. von.** Merkwürdigkeiten des Königreiches Ungern oder historisch-statistisch-topographische beschreibung [...] ubersicht des ganzen Königreiches. t. 1-2 (2 wol.) Kaschau (Koszyce) 1825, Carl Werfer, s. XXXX, 194, [34]; 213, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia, rozkł.)**, 20,5 cm, opr. z epoki, kart. marm. 1500,-

Pionierska praca dokładnie opisująca ziemie należące do Królestwa Węgier. Autorzy skorzystali ze źródeł historycznych oraz współczesnych danych urzędowych, tworząc ułożone alfabetycznie encyklopedyczne hasła dotyczące miast, krain geograficznych, gór etc. **Duży artykuł poświęcony Tatrom opisanym jako Karpaty, w którym omówiono też obszary leżące w Galicji (obecnie w Polsce) m.in. Morskie Oko, Czarny Staw**. Sporo miejsca poświęcono miastom spiskim i orawskim oraz innym miastom słowackim w tym Preszburgowi (Bratysława). Zamieszczono również bardzo obszerny opis Koszyc. Na długiej liście prenumeratorów znalazło się wielu mieszkańców Lwowa i Tarnowa. Piękną

ozdobą i cennym uzupełnieniem dzieła jest **rozkładana tablica litograficzna z widokiem Tatr Wysokich** wg rysunku S. Millera wykonana we Wiedniu w zakładzie J. Trentsensky'ego. Panorama ukazuje m.in. Łomnicę z sąsiednimi szczytami górskimi oraz wieś Łomnicę z zabudowaniami i dworem należącym do G. Berzevicy'ego (1763-1822) uczonego i miłośnika Tatr. Otarcia oprawy, częściowy ubytek okleiny w grzbiecie jednego tomu, miejscami notatki i podkreślenia oraz przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

709. Szydłowski Tadeusz. Powiat nowotarski. (Zabytki sztuki w Polsce. Inwentarz topograficzny. Cz. 3: Województwo krakowskie., t. 1, z. 1). Warszawa 1938. Wyd. Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, s. VI, 180, [1], mapa, 250 fot. i ilustr. oraz planów w tekście, 25 cm, opr. pł. z naklejoną oryg. okł. brosz. 150,-

Szczegółowy, bogato ilustrowany, **katalog zabytków Podhala i Pienin** (m.in. Białka, Chabówka, Chochołów, Czorsztyn, Dębno, Harklowa, Kościelisko, Krościenko, Ludźmierz, Maniowy, Niedzica, Orawka, Poronin, Rabka, Szczawnica, Waksmund, Zakopane, Zubrzyca Dolna i Górna). Papier kredowy. Drobne zagniecenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

710. Taternik (1914-1949). Organ Sekcji Turystycznej Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Rocznik VIII: 1914, nr 1-2; adl.: Rocznik zbiorowy za lata 1915-1921; adl.: Rocznik IX: 1922, nr 1-4; adl.: Rocznik X: 1923-24; adl.: Rocznik XI: 1925, nr 1-2; adl.: Rocznik XII: 1928, nr 1-6; adl.: Rocznik XIII: 1929, nr 1-4. Zakopane-Kraków 1914-1929. Nakł. Sekcji Turystyki P.T.T. (od 1921), s. 32; 38; 32, 64; 48; 32; 120; 96, winiety, 24 cm, współopr. pł. (w większości zach. okł. brosz. wyd.). 800,-

Jedno z najstarszych i najważniejsze polskie pismo o tematyce taternickiej wydawane od 1907 r. przez Sekcję Turystyczną Towarzystwa Tatrzańskiego (od 1920 r. Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego), a od 1935 r. przez Klub Wysokogórski. Komplet za lata 1915-1929. Ukazywało się nieregularnie, od 1928 r. jako dwumiesięcznik, a od 1929 r. jako kwartalnik. Poświęcone idei taternictwa zawiera artykuły biograficzno-wspomnieniowe o ludziach gór, opisy nowych wytyczonych szlaków, wycieczek tatrzańskich oraz przyrody tatrzańskiej. Współoprawne roczniki w różnych formatach. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**

711. Taternik. Organ Sekcji Turystycznej Polskiego Tow. Tatrzańskiego. Oficjalny Organ Sekcji Taternickiej Akad. Związku Sportowego w Krakowie. R. XII: 1936, z. 4-6. R. XIII: 1929, z. 1, 3, 4. R. XIV: 1930, z. 3, 4. R. XV: 1931, z. 4, 5-6. R. XX: 1935, z. 1, 2, 4, 6. R. XXI: 1936/7, z. 6. R. XXII: 1937/8, z. 2, 3. Kraków 1936-1938, paginacja ciągła rocznikami, ilustracje, 24 cm, współpr. pł., wszystkie oryg. okł. brosz. zachowane. 800,-

Zbiór 15 numerów (w tym jeden podwójny i jeden potrójny) kwartalnika, a od 1931 r. **dwumiesięcznika, wydawanego przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie, zaś od r. 1930 przez Klub Wysokogórski**. Zawiera materiały do historii taternictwa i alpinizmu polskiego; z opisami wypraw polskich w Alpy. Pismo o tradycjach sięgających Galicji (wydawane od 1907 r.), najważniejsze i najstarsze (z przerwami i zmianami wychodzi do dziś) czasopismo taternickie, stanowiące nieocenioną kronikę historii wspinaczki w Tatrach, zdobywania szczytów oraz wytyczania nowych dróg taternickich. Pismo zawiera opisy wycieczek i wspinaczek, informacje na temat sprzętu górskiego, zasad klasyfikacji trudności i technik asekuracji, artykuły poświęcone przyrodzie tatrzańskiej, a także prezentacje zasłużonych postaci taterników i ratowników tatrzańskich. Zamieszcza recenzje książek o tematyce górskiej oraz regularną kronikę aktualności taternickich. Na łamach „Taternika" publikowała cała plejada legendarnych postaci polskiego taternictwa i piśmiennictwa górskiego, a wybitnym zmarłym przedstawicielom poświęcano czasem znaczną część numerów. Każdy numer liczy średnio 25-30 stron plus dodatkowe tablice z ilustracjami. Poszczególne zeszyty oprawione chronologicznie za wyjątkiem z. 4: 1929, który znalazł się pomiędzy z. 3, a 4 z rocznika XIV: 1930. Stan poszczególnych numerów bardzo dobry.

712. Tatry, Pieniny, Karpaty Wschodnie. Teka widoków. 1889-1898.

712. Teka z widokami Tatr, Pienin i Karpat Wschodnich, stanowiącymi dodatek do „Pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskiego". Kraków 1889-1902. Nakładem Towarzystwa Tatrzańskiego, k. 53 (luzem), 33,5x26 cm, opr. teka pł. z epoki ze złoc. i zdob. 750,-

Zbiór 53 heliograwiur z widokami Tatr, Pienin i Karpat Wschodnich. Heliograwiury, wydawane luzem w seriach (zwykle po 5 sztuk), w latach 1889-1906 stanowiły dodatek do „Pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskiego". Wykonywano je w zakładzie R. Paulussena w Wiedniu z fotografii tatrzańskich, głównie Awita Szuberta i Stanisława Bizańskiego (oraz Z. Jaworskiego, J. Rizza), a w przypadku Karpat Wschodnich Rembeckiego, J. Dutkiewicza i E. Trzemeskiego. Niniejszy zbiór zawiera: 4 plansze z serii I z 1889 r. (tytuły heliograwiur: Zakopane, Brama Kraszewskiego w Dolinie Kościeliskiej, Dolina Stawów Gąsienicowych, Polana Białej Wody), 4 z serii II z 1890 r. (Brama Kantaka w Dolinie Kościeliskiej, Zawrat, Dolina Małej Łąki, Dolina Strążysk), 4 z serii III z 1891 r. (Wielki Staw, Dolina za Bramką, Dolina Kościeliska pod Sową, Dolina Białej Wody pod Młynarzem), kompletną serię IV z 1892 r. (Pieniny – Sokolica, Czerwona Skałka, Zakręt Dunajca „Wielkie Przechodki", Trzy Korony i Czerwony Klasztor, Ruiny Zamku Czorsztyńskiego); 3 heliograwiury serii V z 1893 r. (Czarny Staw nad Morskim Okiem, Żelazne Wrota, Zielony Staw pod Świnnicą), 3 heliograwiury serii VI z 1894 r. (Świnnica, Dolina za Bramką przy wejściu, Wypływ spod Pisanej w Dolinie Kościeliskiej), 4 z serii VII z 1895 (Wschodnie Karpaty – Ogólny widok Żabiego, Żabie – Ilca, Góra Sokolska nad Czeremoszem, widok na Jamnę od Kraterowskiego Kamienia, Jaskinia Dobosza w Bubniszczu); kompletną serię VIII z 1896 r. (Polana Pańszczyca, Gęsia Szyja, Dolina Strążysk, Organy w Dolinie Chochołowskiej, Iwanówka), 3 heliograwiury serii IX z 1897 r. (Dolina Ojcowska – Brama Krakowska i Widok z Góry Krzyżowej, Tatry – Popradzki Staw), 2 heliograwiury serii X z 1898 r. (Polana Huciska w Dolinie Chochołowskiej, Zakopane); 4 z serii XI z 1899 r. (Kominy Dudowe w Dolinie Kościeliskiej, Przewodnicy tatrzańscy, Pieniny: Czorsztyn i Niedzica oraz Siodełko), 4 z serii XII z 1900 r. (Widok na Koszystą z nowej drogi do Morskiego Oka, Mięguszowiecki i Mnich nad Morskim Okiem, Widok na Miedziane z nowej drogi do Morskiego Oka, Widok ze Świnnicy w stronę Koziego Wierchu), kompletna seria XIII z 1901 r. (Granitowy most nad Wodospadem Mickiewicza, Turnie ks. Kmietowicza i Andrusikiewicza w Dolinie Chochołowskiej (podwójnie), Odpływ z Czarnego Stawu nad Morskim Okiem,

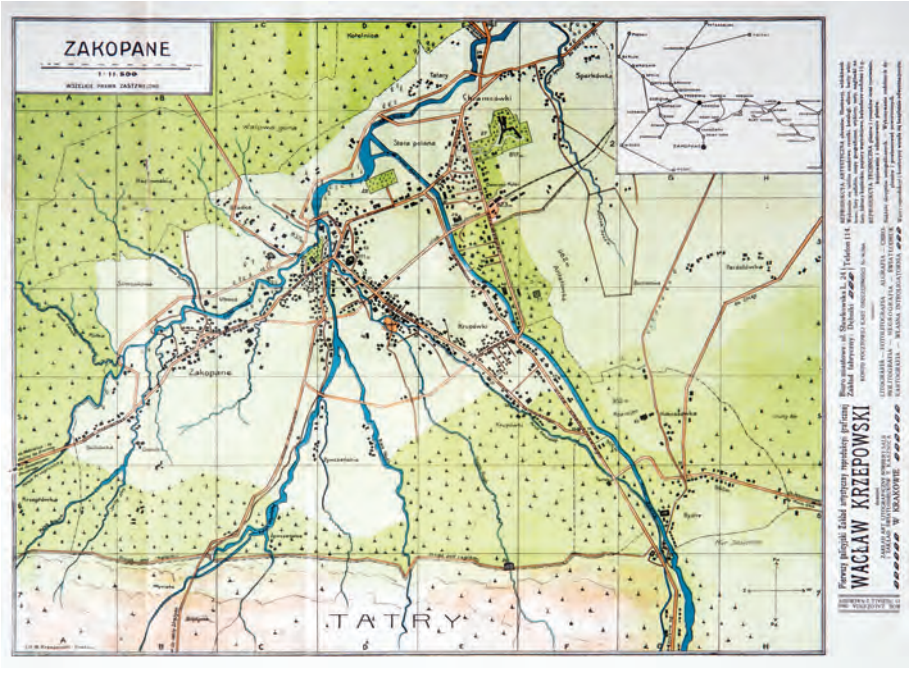

714. Przewodnik po Zakopanem. Ok. 1912.

Pieniny: Okrąglica, najwyższy szczyt Trzech Koron), 3 z serii XIV z 1902 r. (Widok z Koziego Wierchu na Świnnicę, widok na Durny i Łomnicę z przełęczy w Pośredniej Grani, widok za szczytu Pośredniej Grani na Żółty, Mały Lodowy, Śpiczasty i Jaworowe Turnie). Otarcia, uszkodzenia i zabrudzenia oprawy, stan plansz bardzo dobry**. Rzadki zbiór zdjęć tatrzańskich.**
Lit.: K. Polak, Bibliografia „Pamiętników Towarzystwa Tatrzańskiego" za lata 1876-1920, Warszawa-Kraków 1981, s. 25-27.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

713. Wiktor Jan. Przez łzy. Warszawa 1922. Instytut Wydawniczy „Biblioteka Polska", s. 135, 16,5 cm, opr. pł. z tytulaturą na grzbiecie, zach. lico oryg. okł. brosz. 120,-

Odręczna dedykacja autora: „Ile razy wychodzę – od **...** (nieczytelne), łzy osuszam a uśmiechy radości rozniecam. Jan Wiktor 15/XI 944". **Wydanie 1.** Osadzona w Pieninach powieść o biednym wiejskim chłopcu Wojtusiu, jego miłości do gór i ptaków, napisana przez Jana Wiktora (1890-1967) pisarza i publicystę, redaktora Gazety Podhalańskiej, związanego również ze Szczawnicą, właściciela cennej kolekcji etnograficznej obecnie znajdującej się w Muzeum Pienińskim. Tomik zadedykował autor swojej opiekunce i dobrodziejce, Henryce z Pruszyńskich Szalayowej, właścicielce willi „Szalay" w Szczawnicy, gdzie pisarz mieszkał (obecnie ul. J. Wiktora). Efektowna okładka broszurowa w drzeworycie sygn. Z. K. Stan dobry.

714. [Zakopane]. Kurzer Führer durch Zakopane Und Umgebung. [Kraków ok. 1912]. Im Selbstverlag herausgegeben vom Landesverbande für Fremden- Und Reiseverkehr in Galizien, s. 82, [6], tabl. ilustr. rozkł. 1, **plan rozkł. 1 (litogr. kolor.)**, ilustr. całostr. w tekście, 17 cm, opr. ppł. z zach. oryg. okł. brosz. 180,-

Szczegółowy przewodnik po Zakopanem i okolicach z przydatnymi informacjami na temat zakwaterowania (hotele, pensjonaty, sanatoria, urzędy, lekarze itp.), warunkami klimatycznymi i opisami naj-

częściej odwiedzanych dolin i szczytów górskich. Na końcu rozkładany **plan Zakopanego 37 x 47 cm sygn. „Lit. W. Krzepowski. Kraków.", jeden z pierwszych kolorowych planów miasta**. Rozkładana ilustracja przedstawia panoramę Tatr. Na wewnętrznych okładkach widoki i reklamy sanatorium w Kościelisku (obecnie WDW) oraz zakładu wodoleczniczego dr. A. Chramca. Przybrudzenia okładki, narożniki lica oprawy naprawiane, niewielkie naderwanie planu. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

715. Zaruski Mariusz. Na bezdrożach tatrzańskich. Wycieczki, wrażenia i opisy. Z licznemi rysunkami. Warszawa 1923. Wydawnictwo M. Arcta, s. VIII, 179, ilustr., 22 cm, opr. ppł. 120,-

Opis kilkunastu wypraw tatrzańskich (także z Beskidu i Norwegii) autora w towarzystwie tak znakomitych postaci jak R. Malczewski, J. Żuławski, J. Oppenheim i wielu innych, wraz z uwagami praktycznymi dla narciarzy i taterników. Mariusz Zaruski (1867-1941), pisarz, podróżnik, „pierwszorzędny taternik" i miłośnik Tatr, przeciwnik sportowego kierunku w taternictwie, który „poniża majestat Tatr, czyni z nich nie cel wyzwolenia, lecz narzędzie. Tatry przestają być świątynią, w której tęsknota duszy za niezniszczalnem znajduje swój wyraz, lecz miejscem popisu ludzi przed ludźmi. Iść w Tatry należy z prostą i szczerą duszą, jak surową i prostą jest ich potęga". Nieaktualny wpis własnościowy. Oprawa podniszczona. Stan ogólny dobry.

716. Zwoliński Tadeusz. Przewodnik po Tatrach i Zakopanem. Zakopane 1937. Nakład i Własność Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, k. [9], s. 296, 2 mapy, 17 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Nowe, rozszerzone i uzupełnione, wydanie przewodnika po Tatrach i Zakopanem. Jego autor był kartografem, fotografem i speleologiem. Wydanie z 1936 r. jest pierwszym opracowanym przez Zwolińskiego samodzielnie (poprzednie wydania opracowywał wraz z bratem), stąd liczne zmiany w treści książki. Przewodnik zawiera porady dla podróżników, rys historyczny, informacje na temat Zakopanego oraz opisy tras górskich. Dwie rozkładane mapy. Stan dobry.

---

717. [Karkonosze] – Zespół 8 litografii. **G. Taubert**. Poł. XIX w. 800,-

Litografie na tincie; śr. o wym. 7,5 x 11,5 (pl. 11,5 x 14,5)
Zespół grafik z malowniczymi widokami ciekawych miejsc w Karkonoszach: Cieplice (panorama oraz główny plac uzdrowiska); Świeradów (panorama); Szklarska Poręba; Wysoki Kamień (schronisko w Górach Izerskich); Staniszów (Pałac na Wodzie); Riesengrund (dolina po czeskiej stronie Śnieżki); Frydlant (gotycki zamek w Czechach). Wszystkie grafiki opatrzone tytułem oraz numerami, sygnowane – rysował z natury Gustav Taubert, wydane w Dreźnie (trzy z nich przez Alfreda Meysela, działającego w latach 1840-1860). Ryciny naklejone na karty śr. o wym. 13,0 x 17,0 cm. Drobne zaplamienia kilku grafik.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

718. Pieniny. Mapa fotogrametryczna. Wydanie turystyczne. Warszawa 1937. Wojskowy Instytut Geograficzny. Mapa kolorowa 66x86 cm. 120,-

Skala 1:20.000. Mapa wydana na postawie zdjęć fotogrametrycznych, uaktualnienia. Obejmuje obszar ok. 120 km^2 z Pienińskim Parkiem Narodowym, Krościenkiem i Szczawnicą oraz pograniczem polsko-czesko-słowackim. Sześciobarwna. Zawiera bogatą treść turystyczną: 3 rezerwaty, 11 numerowanych zabytków, 4 szlaki. Jedna z trzech map fotogrametrycznych zrealizowanych w Polsce przed wojną. Postrzępienia na obrzeżach, zagięcia i drobne ubytki przy prawej krawędzi (podklejenia i uzupełnienia), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

719. Tatry w śniegu. Mapa narciarska północnych stoków Tatr. Poznań 1947. Wyd. Wydziału Turystyki Ministerstwa Komunikacji. Druk. Św. Wojciecha. Mapa kolorowa 69,5x119,5 cm. 150,-

717.G. Taubert. Karkonosze. Zespół 8 litografii. Poł. XIX w.

Skala 1:350.000. Mapa z oznaczeniem szlaków narciarskich i pieszych, określeniem stopnia ich trudności, występowaniem lawin, infrastrukturą komunikacyjną, turystyczną, planem Zakopanego oraz wiadomościami przydatnymi narciarzom i turystom (np. skocznie narciarskie, stacje ratunkowe Pogotowia Górskiego itp.). Obejmuje północne stoki Tatr po polskiej i czeskiej stronie w ujęciu perspektywicznym. W dolnych częściach po obu stronach objaśnienia. Stan bardzo dobry.

720. Zakopane. Plan miasta. Kraków [ok. 1911]. Lit. Wacław Krzepowski. Plan litografowany 43,5x52,5 cm (kolorowy, rozkładany), 17,5x22,0 cm. 120,-

Skala 1:11.500. Barwny plan Zakopanego z zaznaczeniem domów i ulic. W prawym rogu mapka sieci kolejowych z dojazdem do kurortu. Na prawym marginesie wielka reklama „Pierwszego galicyjskiego Zakładu artystycznego reprodukcyi graficznej Wacław Krzepowski". Wczesny plan miasta. Podklejony na płótnie w 6 sekcjach. Lewy margines planu obcięty do krawędzi ramki. Drobne ślady uszkodzeń w kilku miejscach (podklejone, bez ubytków ze śladami po kleju), poza tym stan dobry.

721. Zwoliński Tadeusz. Tatry Polskie. Mapa środkowej części Tatr. Opracował.… Wyd. 4 popr. i uzup. Zakopane [po 1923]. Nakł. i własność Księg. L. Zwolińskiego. Z Zakładu Kartogr. G. Freytaga & Berndta w Wiedniu. Mapa 58,6x80,5 cm (kolorowa, rozkładana), 19,8 cm, przednia okł. oryg. wyd. zach. (naklejona). 150,-

Skala 1:37.500. Popularna barwna mapa turystyczna Tatr polskich z zaznaczeniem tras górskich. Rzeźbę terenu przedstawiono poziomicami, barwami hipsometrycznymi i punktami wysokości. W legendzie m.in. 77 obiektów tatrzańskich (głównie groty i przełęcze) oraz 36 w Zakopanem. Mapa złożona z 21 sekcji podklejonych na płótnie. Na okł. ślad zeskrobywania (nieudolny) znaku wydawniczego w postaci góralskiej swastyki. Zbrązowienia i drobne ślady zalania na obrzeżach, poza tym mapa czysta, stan ogólny dobry.

722. T. Wieczorek. Pamiątka z Zakopanego. 1934.

722. Wieczorek Tadeusz (1907-?) – Pamiątka z Zakopanego. 1934 r. 500,-

Talerz drewniany; średnica 29,0 cm
Talerz drewniany, dekorowany ażurową płaskorzeźbą (orzeł siedzący na skale). Na odwrocie napis: „Zakopane 1934" oraz naklejka: „Wytwórnia T. Wieczorek Zakopane Jagiell. 16". Pamiątka z gór – dzieło Tadeusza Wieczorka, działającego w Zakopanem w okresie międzywojennym. W 1925 r. rzeźbiarz ukończył tamtejszą Szkołę Przemysłu Drzewnego. Tworzył głównie drewniane pamiątki – albumy, talerze, podstawki pod kalendarze, wyróżniające się spośród innych tego typu wyrobów wysokim poziomem artystycznym. Artysta został m.in. wyróżniony pochwałą Ministerstwa Przemysłu i Handlu na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w 1929 r. Drobne otarcia na odwrocie, poza tym stan dobry.
Lit.: Między Giewontem a Parnasem, katalog wystawy MN w Krakowie 1997.
(Patrz ilustracja)

KRESY WSCHODNIE

723. Ciechowski Wacław. Kijów i jego pamiątki. Z planem, widokami miasta i rycinami ważniejszych budynków. Kijów 1901. Nakładem Księgarni Leona Idzikowskiego, s. [30], XVI, 352, 30, [24], **tabl. ryc. 1 (litogr. rozkł.),** ilustr. w tekście, 17,5 cm, opr. wyd. pł. ze zdobieniami i złoc. na licu i grzbiecie. 800,-

Przewodnik po Kijowie z zarysem jego dziejów, opisem pamiątek historycznych i poszczególnych dzielnic miasta oraz charakterystyką przemysłu i handlu wraz z wykazem alfabetycznym. Na końcu zamieszczono przewodnik informacyjno-adresowy oraz liczne reklamy firm kijowskich. W bocznej kieszonce **efektowny kolorowy plan miasta (30x46 cm** po rozłożeniu) sygn. „Lit. S. Kulżenko Kijów". Drobne pęknięcia planu, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

724. Gawroński Rawita Franciszek. Kozaczyzna ukrainna w Rzeczypospolitej Polskiej do końca XVIII-go wieku. Zarys polityczno-historyczny. Warszawa-Kraków-Lublin-

723. W. Ciechowski. Kijów. 1901.

727. L.A. Jucewicz. Żmudź. 1842.

Łódź-Poznań-Wlino-Zakopane [1922]. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. 238, [1], map 3 (w tym 2 rozkł.), ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. z epoki ppł. 180,-

Rozprawa historyczna poświęcona Kozaczyźnie autorstwa Franciszka Rawity Gawrońskiego (1846-1930), historyka, publicysty i powieściopisarza. Jego twórczość koncentrowała się przede wszystkim na przeszłości Ukrainy i jej stosunku do Polski: **„Na tym polu oddał nauce nieocenione usługi, szczególnie cenna jest jego Kozaczyzna ukrainna w Rzplitej Polskiej”** (PSB). Opr.: zielone ppł., na licach pap. marm. Charakterystyczne przebarwienia krawędzi kart, poza tym stan dobry.

725. Grabikowski Marcin. Zamek Podhorecki w okresie Wielkiej Wojny 1914-1920. Gumniska 1931. Wydanie Archiwum XX. Sanguszków w Gumniskach, s. 59, [1], tabl. ilustr. 4, 24 cm, oryg. opr. brosz. 70,-

Kronika spisana przez burgrabiego zamku Sanguszków (wcześniej należał do Koniecpolskich, Sobieskich, Rzewuskich) w Podhorcach, Marcina Grabikowskiego. Dokumentuje burzliwe lata 1914-1920, w których pałac przechodził przez ręce austriackie (był kwaterą sztabu 5. Korpusu CK Armii), rosyjskie (ograbiony), ukraińskie. Ucierpiał również w trakcie działań wojny polsko-bolszewickiej. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.

726. Jelski Aleksander. Wiadomość historyczna o pasiarni radziwiłłowskiej w Słucku. Kraków 1894. Nakładem Akademii Umiejętności, s. 38, 25 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Juliana Talko-Hryncewicza. Odbitka z tomu V „Sprawozdań Komisji do Badania Historii Sztuki w Polsce”. Opracowana przez Aleksandra Jelskiego (1834-1916) historia manufaktury Radziwiłłów w Słucku, najważniejszej na terenach dawnej Rzeczypospolitej. Szczególny nacisk autor położył na okres II połowy XVIII wieku i zarządu Jana i Leona Madżarskich. J. Talko-Hryncewicz (1850-1936) lekarz, antropolog, etnograf, archeolog, badacz Syberii, profesor USB w Wilnie i Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zaplamienia i naddarcia przedniej okładki, brak tylnej okładki broszurowej, stan dobry. **Rzadkie.**

727. Jucewicz Ludwik Adam. Wspomnienia Żmudzi. Wilno 1842. T. Glücksberg, s. [8], 211, [1], 23 cm; opr. współcz. płsk., zach. oryg. okł. brosz. 700,-

Dzieło Ludwika Jucewicza (1813-1846), etnografa Litwy. Jeżdżąc po rodzinnej Żmudzi, a następnie pracując na innych obszarach Litwy etnograficznej, zbierał folklor litewski, opisywał zwyczaje i obyczaje, interesował się również starożytnościami litewskimi. Znaczącą wartość naukową mają ostatnie prace Jucewicza: „Przysłowia ludu litewskiego" (1840), „Litwa pod względem starożytnych zabytków" (1846) i oferowane „Wspomnienia Żmudzi" zawierające materiały do jej historii i etnografii, z opisem jej miast i miasteczek, m. in. Janopola, Kroże, Szawle i Szydłowa. Opr.: czarny płsk, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Uzupełnione górne narożniki ostatnich kart oraz okł. brosz, miejscami drobne zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

728. Karbowski Władysław. Ludwik Narbutt. Grodno 1935. Wydawnictwo 76 Lidzkiego P[ułku] P[iechoty] im. Ludwika Narbutta, s. [10], 250, [4], portrety 3, mapa 1 (rozkł.), liczna ilustr. w tekście (w tym całostronicowe), 24 cm, opr. współcz. pł. ze złoc. napisem na grzbiecie, zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Ilustrowana biografia Ludwika Narbutta (1832-1863) ziemianina, dowódcy powstania styczniowego w powiecie lidzkim, poległego w bitwie pod Dubiczami 5 maja 1863 r. Zawiera rozdziały: Litwa przed wybuchem powstania styczniowego; Ludwik Narbutt; Organizacja powstania lidzkiego i partii Ludwika Narbutta; Działania partii Ludwika Narbutta; Bitwa pod Dubiczami. Śmierć Narbutta; Ludwik Narbutt w poezji. W dodatkach m.in. „Tablica chronologiczna dziejów powstania styczniowego w powiecie lidzkim" oraz „Wykaz imienny uczestników powstania styczniowego w powiecie lidzkim i w partii Ludwika Narbutta". Mapa podklejona, poza tym stan dobry.

729. Kędzior Andrzej. Roboty wodne i meljoracyjne w Południowej Małopolsce wykonane z inicjatywy Sejmu i Wydziału Krajowego. Część II (z 4): Meljoracje publiczne w Nizinie Nadwiślańskiej, tudzież w Dorzeczu Bugu, Styru i Dniestru (129 rycin w tekście i 20 kart przeglądowych w tece). Lwów 1929. Nakładem Ministerstwa Robót Publicznych, s. VIII, 703, [1], portret 1, ilustr. w tekście 129, 24,5 cm, opr. wyd. ppł. 180,-

Monografia Andrzeja Kędziora (1851-1938) obejmująca opis 52 publicznych przedsięwzięć melioracyjnych w Nizinie Nadwiślańskiej, na Niżu Sarmackim, w dorzeczu Bugu, Styru i w dorzeczu Dniestru, wykonanych na podstawie specjalnych ustaw krajowych. Autor przedstawił przepisy obowiązujące przy sporządzaniu projektów technicznych, zasady projektowania, organizację zarządu budowy, sposób prowadzenia budowy, ważniejsze daty hydrotechniczne z projektów, kosztorysy, nazwiska kierowników budowy, ustawy zapewniające utrzymanie wykonanych robót. Zabrudzenia oprawy, brak teki z 20 tablicami.

730. [Lwów]. Lemberg. Wien u. Leipzig [1923]. Kartogr. Anstalt G. Freytag & Berndt, Ges. M.b.H. (Blatt 47 G. Freytag-Berndt's Automobil- und Radfahrerkarten), Mapa 59x70 cm (kolorowa, rozkładana), 20x12 cm, oryg. okł. brosz. częściowo zachowane (naklejone). 120,-

Skala 1:300.000. Mapa komunikacyjna województwa lwowskiego obejmująca obszar od Przemyśla na zachodzie, po Stryj i Dolinę na południu, Krystynopol i Rawę Ruską na północy oraz Brody, Podhajce i Zborów na wschodzie. Wydana w ramach serii map samochodowo-rowerowych wiedeńskiego wydawnictwa. Obejmuje wszystkie klasy dróg oraz linie kolejowe. Podklejona na płótnie w 18 sekcjach. Ślady użytkowania. Poza tym stan dobry.

731. Łoziński Władysław. Patrycyat i mieszczaństwo lwowskie w XVI i XVII wieku. Wydanie wznowione z 107 rycinami w tekście, k. [2], s. VI, 434, 23,5 cm, opr. z epoki płsk., brzegi k. prósz. 240,-

Rozprawa historyczna poświęcona elicie urzędniczej i finansowej oraz mieszczaństwu Lwowa w XVI i XVII stuleciu napisana przez Władysława Łozińskiego (1843-1913), historyka, nowelistę, powieścio-

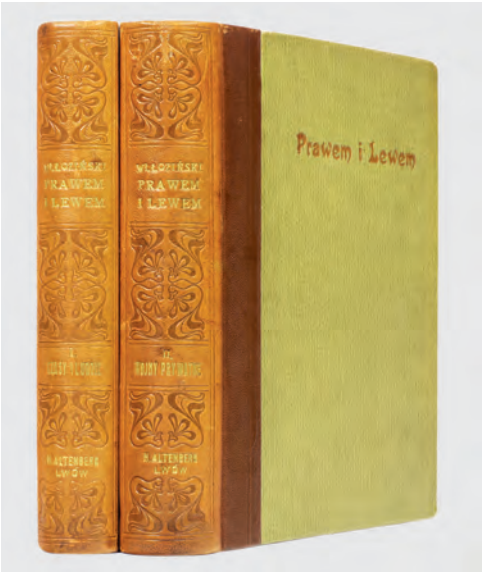

732. W. Łoziński. Prawem i lewem. 1904.

733. M. Marczak. Polesie. 1935.

pisarza, autora słynnego „Prawem i lewem". W pracy opartej o wnikliwe kwerendy w lwowskich księgach miejskich omówiono przede wszystkim najważniejsze rody patrycjuszowskie, ich genealogię, związki rodzinne i interesy. Autor poczynił też wiele uwag na temat życia codziennego ówczesnego mieszczaństwa, opisując życie codzienne, domy i ich wyposażenie, zwyczaje. Na końcu zamieszczono herbarzyk mieszczan lwowskich, w którym znalazły się podobizny i opisy 110 gmerków patrycjuszowskich i mieszczańskich. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Otarcia opr., stan wewnętrzny bardzo dobry.

732. Łoziński Władysław. Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wydanie drugie, przejrzane i znacznie pomnożone. T. 1-2. Tom pierwszy: Czasy i ludzie. Tom drugi: Wojny prywatne. Lwów 1904. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. VII-XII, 411, ilustr. w tekście; XII, 560, ilustr. w tekście, 22 cm, jednolita opr. z epoki, płsk. brzegi kart barwione. 1200,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1903 r.) Najgłośniejsza obok „Życia polskiego w dawnych wiekach" praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) historyka, nowelisty, powieściopisarza. Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama obyczajowości polskiej na Kresach Wschodnich. Zawiera m.in. rozdziały: Niedostatki prawa; Sprawy domowe; Plagi żywota; Amor i demon; Rzesza szlachecka; Ziemia lwowska; Ziemia halicka; Ziemia przemyska i sanocka; Diabeł łańcucki (Stanisław Stadnicki). Opr.: półskórek brązowy, grzbiet płaski ze złoconą tytulaturą i secesyjnymi ozdobnikami tłoczonymi na ślepo, na licach zielonkawe płótno z tłocz. tytulaturą, na wyklejkach pap. zdobiony secesyjnymi motywami. Drobne otarcia opraw, w tomie pierwszym brak karty tytułowej i przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja)

733. Marczak Michał. Przewodnik po Polesiu. Brześć n/Bugiem 1935. Oddział Pol. Tow. Krajoznawczego, s. 160, liczne ilustr. w tekście, mapa rozkł. (kolor.), 22 cm, opr. pł. z epoki, zach. oryg. okł. brosz. 90,-

Ogólny obraz Ziemi Poleskiej i jej mieszkańców wraz z szczegółowym przewodnikiem podług linii kolejowych (Brześć - Pińsk - Łuniniec - Mikaszewicze; Brześć - Baranowicze - Stołpce; Brześć - Kowel; Kowel - Kamień - Koszyrski - Janów Poleski; Brześć - Wysokie Litewskie; Brześć - Kamieniec

Litewski) oraz uwzględnieniem szlaków wycieczek pieszych, rowerowych i wodnych. Opr.: szare pł., na przednim licu naklejona oryg. kolorowa okł. brosz. z wizerunkiem Poleszuka. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

734. Morawski Stanisław. Kilka lat młodości mojej w Wilnie (1818-1825). Wydali Adam Czartkowski i Henryk Mościcki. Z 24 ilustracjami. Warszawa 1924. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", k. [2], s. XVII, 541, tabl. ilustr. 24, 23 cm, opr. z epoki płsk. 260,-

Wspomnienia Stanisława Morawskiego (1802-1853), lekarza, pisarza, pamiętnikarza, członka Towarzystwa Filaretów i Filomatów. Wspomnienia dotyczą okresu pobytu autora w Wilnie w latach 1818-1825. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1335.

735. Moszyński Kazimierz. Polesie Wschodnie. Materjały etnograficzne z wschodniej części b[yłego] powiatu mozyrskiego oraz z powiatu rzeczyckiego. Warszawa 1928. Wydawnictwo Kasy im. Mianowskiego, s. [4], XV, [1], 328, tabl. ilustr. 14, 25 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 180,-

Podstawowa i najlepsza do dziś monografia etnograficzna Polesia, autorstwa jednego z najwybitniejszych etnologów i etnografów polskich, prof. UJ i USB Kazimierza Moszyńskiego (1887-1959). Praca jest plonem wieloletnich badań prowadzonych przez autora na Białorusi, Polesiu i Ukrainie, w rejonach najbardziej izolowanych i zachowawczych kulturowo. Dzieło obejmuje całokształt kultury materialnej, duchowej i społecznej ludu wiejskiego Polesia, przedstawiony z głębokim znawstwem zagadnień. Znaczna część informacji o tradycyjnym łowiectwie i rybołówstwie na Polesiu, wytwórczości rzemieślniczej, a także szczegóły dotyczące miejscowych wierzeń, zostały odnotowane przez autora i opublikowane w tym dziele po raz pierwszy. Praca zawiera m.in.: Obraz fizjograficzny Polesia mozyrskiego i rzeczyckiego; Kultura materialna; Przygotowanie strawy; Przygotowanie narzędzi, sprzętu, budynków; Podróże i drogi; Kultura duchowa i społeczna; Wiedza i wiara; Zwyczaje i obrzędy; Gry i zabawy; Sztuka; Literatura ustna. Książka jest bezcennym dokumentem dawnej kultury ludowej Polesia, szczęśliwie uchwyconej w ostatnim okresie jej istnienia w dawnym, tradycyjnym kształcie. Niewielkie otarcia oprawy, stan dobry.

736. [Podole]. Falkowski Jakub, Proniewicz Wincenty, Babinowski Sylwester. Na Podolu w czasie wielkiego jubileuszu przez sześć miesięcy w roku 1826 odprawionego niektóre kazania przez XX. Dominikanów litewskich miewane. Wilno 1827. Józef Zawadzki własnym nakładem, s. [8], 279, 19,5 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i tłocz. 240,-

Wydanie 1. Zbiór 17 kazań wygłoszonych przez trzech duchownych: Jakuba Falkowskiego – zakonnika kaznodzieję prowincji litewskiej, Wincentego Proniewicza – kaznodzieję trockiego i Sylwestra Babinowskiego – kaznodzieję wileńsko-łukiskiego. Kazania głoszono przez sześć miesięcy **z okazji jubileuszu diecezji podolskiej**. Przed kazaniami drukowane dedykacje dla biskupa diecezji podolsko-kamienieckiej, Borgiasza Machwicz Mackiewicza i gubernatora guberni podolskiej, Mikołaja Grocholskiego. Pojedyncze ślady po owadach, nieaktualne zapiski własnościowe, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

737. Rolle Antoni Józef. Opowiadania historyczne. Lwów 1875. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. 325, k. [1], 21 cm, opr. współcz. pł. z szyldzikami, brzegi k. marm. 150,-

Tom opowiadań historycznych autorstwa dr. Antoniego Józefa Rolle (1830-1894), lekarza, społecznika, historyka amatora i kolekcjonera pamiątek narodowych. Opowieści dotyczą przede wszystkim historii Podola i Ukrainy w XVII i XVIII wieku. Opr.: czerwone pł., z dwoma szyldzikami. Miejscami zaplamienia i przebarwienia kart, 1 karta podklejana (tekst czytelny), poza tym stan dobry.

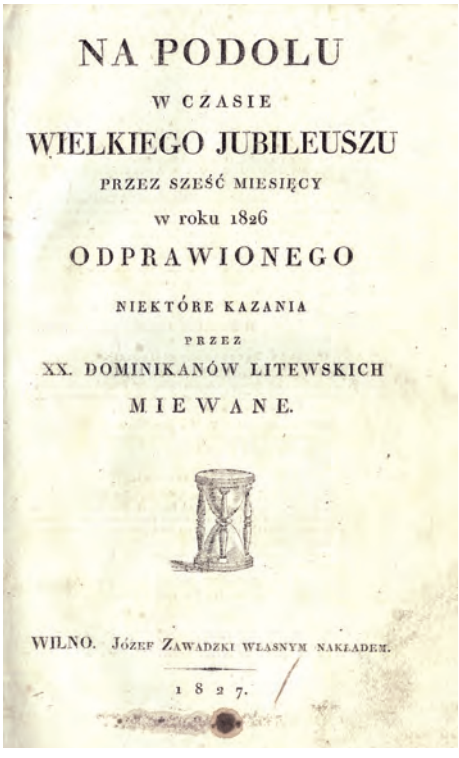
NA PODOLU
W CZASIE
WIELKIEGO JUBILEUSZU
PRZEZ SZEŚĆ MIESIĘCY
w roku 1826
ODPRAWIONEGO
NIEKTÓRE KAZANIA
PRZEZ
XX. DOMINIKANÓW LITEWSKICH
MIEWANE.
WILNO. Józef Zawadzki własnym nakładem.
1827.

736. Podole. 1827.

738. A.J. Rolle. Opowiadania kresowe. 1882.

738. Rolle Antoni Józef [pseud. Dr Antoni J.]. Opowiadania historyczne. Seria trzecia. T. 1-2. Warszawa 1882. Gebethner i Wolff, s. 268, [4]; [2], 269, [3], 20,5 cm, współopr. opr. z epoki płsk. ze złoc. 240,-

Dzieło osiadłego w Kamieńcu Podolskim historyka, lekarza i działacza społecznego, właściciela wielkiej biblioteki historycznej. Autor w swych powieściach „kreślił sylwetki kresowych oryginałów, romantycznych dam, literatów i chłopomanów, których znał jeszcze z lat młodych. Obrazki te, owiane sentymentem, urzekające umiłowaniem przyrody ukrainnej, służą też fachowym historykom ze względu na wykorzystane w nich, a zatracone dzisiaj dokumenty" (PSB). Zawiera m. in.: Karol Prozor, ostatni obożny litewski; Czartoryscy i Repnin; Jak się żyło na kresach ukrainnych przed inkursją kozacką; Gospodarstwo naszych prababek. Drobne zażółcenia papieru pierwszych kart, otarcia opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

739. Rolle Antoni Józef. Opowiadania historyczne. Serya III. T. 1. Warszawa 1882. Nakład Gebethnera i Wolffa, k. [2], s. 268, [3], 20,5 cm, opr. z epoki płsk. 120,-

Kolejny zbiór opowiadań historycznych poświęconych historii Podola i Ukrainy w XVII i XVIII wieku autorstwa dr. Antoniego Józefa Rolle (zob. poz. wyżej). Opr.: brązowy płsk, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Otarcia opr., na kartach przebarwienia, poza tym stan dobry.

740. Rolle Antoni Józef. Opowiadania historyczne. Serya VII. Lwów 1891. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, k. [2], s. 340, [1], 21 cm, opr. z epoki, ppł., brzegi k. marm. 360,-

Z księgozbioru biblioteki Branickich w Suchej Beskidzkiej (ekslibris). Kolejny zbiór opowiadań historycznych poświęconych historii Podola i Ukrainy w XVII i XVIII wieku autorstwa dr. Antoniego Józefa Rolle (zob. poz. wyżej). Opr.: zielone ppł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. Na przedniej wyklejce ekslibris heraldyczny z herbem Korczak pod koroną hrabiowską i dewizą hr. Branickich oraz napisem „Ex Libris Com. Branicki Sucha". Zamek w Suchej Beskidzkiej znajdował się w posiadaniu Branickich w latach 1843-1922. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

741. Rolle Antoni Józef. Sylwetki historyczne. Serya VIII. Kraków 1892. Nakład Gebethnera i Spółki, k. [2], s. 404, [1], 19 cm, opr. z epoki płsk. 120,-

Szkice historyczne z dziejów Ukrainy i Podola autorstwa dr. Antoniego Józefa Rolle (zob. poz. wyżej). Zawiera m.in. „Pamiętnik szlachetnych delegatów kamienieckich na sejm 1789 r., poprzedzony ogólnym poglądem na wewnętrzne dzieje miasta w XVIII stuleciu", „Bakota jako stolica Ponizia w XIII wieku", **„Państwo Wołodyjowscy"**, „Powstanie nazwisk rodowych u ludu małoruskiego". Opr.: czarny płsk, na licach pł. Stan bardzo dobry.

742. Rolle Michał. In illo tempore… Szkice historyczno-literackie. Z przedmową Dr. Józefa Kallenbacha. Brody-Lwów 1914. Nakładem Księgarni Feliksa Westa, k. [2], s. III, 274, [2], 21,5 cm, opr. pł., zach. oryg. okł brosz. 240,-

Egzemplarz z odręczną dedykacją autora dla prof. historii Jana Marka Giżyckiego (1844-1925). Sylwetki i obrazy z historii południowych Kresów Wschodnich. Szkice historyczno-literackie dotyczące południowych Kresów Wschodnich autorstwa Michała Rollego (1865-1932), syna Antoniego Józefa, zawierające m.in. wspomnienia krzemienieckie oraz teksty o Józefie Ignacym Kraszewskim, Apollonie Korzeniowskim, Michale Grabowskim. Opr.: niebieskie płótno, na przednim licu naklejona oryg. okł brosz. Stan bardzo dobry.

743. Rolle Michał. Rzemiennym dyszlem (z dziejów Kamieńca Podolskiego). Lwów 1914. Wydawnictwo Towarzystwa im. P. Skargi, s. 67, tabl. ilustr. 5, 20,5 cm, opr. współcz. pł., zach. lico oryg. okł. 90,-

Ilustrowana monografia Kamieńca Podolskiego. Praca napisana w kulcie miłości do sławnej twierdzy kresowej, miała „zachęcić młodzież do spędzenia letnich wywczasów u wschodniej niegdyś ściany Rzeczypospolitej…" „Twierdza, którą Bóg zbudował, mimo sto lat z okładem trwającej gospodarki krótkowidzów – bużymurków, wznosi się i dzisiaj jeszcze na stromych skałach nad cichym, sennym Smotryczem, w pełni powagi i majestatu" (fragmenty dzieła). Kilka naderwań marginesów kart fachowo naprawionych, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

744. Schroeder Artur. Orlęta (Z walk lwowskich). Z ilustracjami Kamila Mackiewicza. Wydanie piąte. Lwów 1930. Spółka Nakładowa „Odrodzenie", s. 102, [2], tabl. ilustr. 8, 21 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

Wydanie 4. (wyd. 1 ukazało się w 1919 r.). Edycja z ilustracjami Kamila Mackiewicza (1887-1931), wybitnego rysownika i karykaturzysty, autora plakatu „Twierdzą nam będzie każdy próg". Odręczna dedykacja. Otarcia i zabrudzenia opr., na kartach przebarwienia, poza tym stan dobry
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 6763.

745. Struck Hermann. Eulenberg Herbert. Skizzen aus Litauen Weissrussland und Kurland von [...] 60 Steinzeichnungen. Berlin 1916. Verlag von Georg Stilke, k. [3], **tabl. ryc. 60 (litografie)**, 30,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 400,-

Album 60 litografii wg rysunków **z Litwy, Białorusi i Kurlandii** wykonanych przez Hermanna Strucka (1876-1944), żydowskiego pochodzenia rysownika i artysty grafika, który wykonał je w trakcie ochotniczej służby w armii na froncie rosyjskim w czasie I wojny światowej. Znalazły się na nich krajobrazy, zabytki i mieszkańcy (tematem wielu prac byli wileńscy Żydzi). Grafiki zostały opatrzone tekstem

743. M. Rolle. Kamieniec Podolski. 1914.

745. Widoki Litwy, Białorusi i Kurlandii. 1916.

przez Herberta Eulenberga (1876-1949) niemieckiego poetę i pisarza. Oryg. opr. w naturalne płótno z tłocz., na przednim licu naklejona ilustr. Drobne zaplamienia pł. opr., poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

746. Taurogiński Bolesław. Z dziejów Nieświeża. Z 70 ilustracjami. Warszawa 1937. Archiwum Ordynacji Nieświeskiej, s. XII, [4], 268, [2], liczne całostronicowe ilustr. w tekście (w tym 1 kolor.), 25,5 cm, opr. współczesna, płsk. 450,-

Przyczynek do dziejów Nieświeża, będącego od początku XVI w. do II wojny światowej główną siedzibą rodową Radziwiłłów. Bogato ilustrowany materiał oparty na Archiwum Nieświeskim. Celne obserwacje sporządzone przez jego mieszkańca Bolesława Taurogińskiego. M.in. opis najważniejszych zabytków, zamku, kościoła i znajdującej się tam krypty, w której pochowano ponad 100 członków rodu Radziwiłłów. Biogramy ordynatów nieświeskich od Mikołaja Czarnego, poprzez założyciela rezydencji w Nieświeżu i fundatora kościoła marszałka wielkiego litewskiego Mikołaja Krzysztofa zwanego „Sierotką", hetmana wielkiego litewskiego i wojewodę wileńskiego Michała Kazimierza („Rybeńko"); bohatera licznych anegdot wojewodę wileńskiego Karola Stanisława („Panie Kochanku"); Stanisława Radziwiłła – adiutanta Józefa Piłsudskiego, a kończąc na ostatnim z nich Leonie Radziwille. Opr.: brązowy płsk, na licach brązowe pł. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris hr. Zygmunta Czarneckiego –

747. Tyszkiewicz Eustachy. Badania archeologiczne nad zabytkami przedmiotów sztuki rzemiosł itd. Wilno 1850. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 96, **tabl. ryc. 5 (litografie)**, 22,5 cm, opr. z epoki płsk., brzegi k. marm. 450,-

Z księgozbioru hrabiego Zygmunta Czarneckiego (superekslibris). Studia archeologiczne poświęcone dawnym ziemnym dziełom obronnym, kurhanom oraz broni kamiennej autorstwa hrabiego Eustachego Tyszkiewicza (1814-1873) historyka, archeologa, kolekcjonera i badacza starożytności białoruskich i litewskich. Zygmunt Stanisław Czarnecki (1823-1908) wielkopolski ziemianin, bibliofil,

746. B. Taurogiński. Dzieje Nieświeża. 1937.

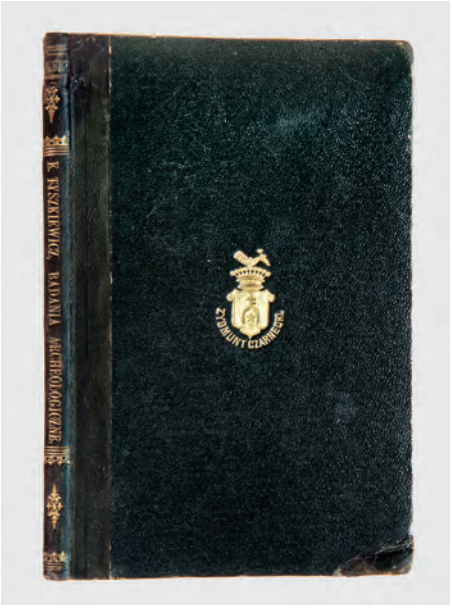

747. Z biblioteki Zygmunta Czarneckiego. 1850.

kolekcjoner numizmatów, książek i rycin, którego zbiory biblioteczne znalazły się w 1914 r. w lwowskiej Bibliotece Baworowskich. Opr.: brązowy płsk, tłocz. i złoc. na grzbiecie, **na licu tłocz. złotem super-ekslibris heraldyczny**. Otarcia opr., drobne uszkodzenie dolnego rogu przedniego lica, ukruszenia dolnego rogu wyklejki i dwóch pierwszych kart, zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

748. Tyszkiewicz Eustachy. Obrazy domowego pożycia na Litwie. Warszawa 1865. Skład Główny w Księgarni Michała Glücksberga, s. [4], 180, [1], **tabl. ryc. 4 (drzeworyty),** 21 cm, opr. pł., zach. lico opr. brosz. 350,-

Wydanie 1. Gawędy z życia na Litwie charakteryzujące obyczaje prowincjonalne mieszczaństwa, drobnej szlachty i chłopów ilustrowane wizerunkami omawianych postaci w drzeworytach. Eustachy hr. Tyszkiewicz (1814-1873) archeolog, pisarz, badacz dziejów Litwy, kolekcjoner, twórca pierwszego muzeum na Litwie (Muzeum Starożytności w Wilnie założonego w 1856 r.) Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

749. Ulanowski Leon. Obraz Najświętszej Maryi Panny Matki Boskiej przez Ś. Łukasza Ewangelistę malowany, w kościele Bożego Ciała WW. XX. Dominikanów we Lwowie, łaskami i cudami słynący. Lwów 1853. W Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, k. [4], s. 281, 21 cm, opr. współczesna, pł. z szyldzikiem. 120,-

Tom przygotowany po obchodach setnej rocznicy koronacji obrazu Najświętszej Maryi Panny we lwowskim klasztorze dominikanów, które zorganizowano w na przełomie czerwca i lipca 1851 roku. Autorem był prowincjał dominikanów ojciec Leon Ulanowski. Opisał pokrótce historię obrazu, którego wykonanie przypisywano św. Łukaszowi (według średniowiecznej legendy ewangelista miał być doskonałym malarzem), cuda, które się przed nim dokonały oraz uroczystości koronacji malowidła w 1751 r. Zamieścił też szczegółową relację z obchodów setnej rocznicy koronacji, przydając treść kazań wygłaszanych w ich trakcie. Opr.: niebieskie pł., zachowane tylne lico oryg. okł. brosz. Nieaktualne

pieczątki biblioteczne. K. tyt. częściowo uzupełniona, miejscami drobne charakterystyczne przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry.

750. [Wilno]. Kłos Juliusz. Wilno. Przewodnik Krajoznawczy. Wilno 1923. Wydawnictwo Wileńskiego PTK, s. 261, IX, plan (rozkł., kolorowy), ilustr. w tekście, inseratów k. 15, 17 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Przewodnik krajoznawczy po Wilnie autorstwa Juliusz Kłosa (1881-1933) architekta i historyka architektury, profesora uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Oryg. okł. z wizerunkiem herbu Wilna. Inseraty z reklamami firm wileńskich. Pęknięcia okł., poza tym stan dobry.

751. Wilno i Ziemia Wileńska. Zarys monograficzny. T. 1-2 (2 wol.) Wilno 1930-1937. Nakł. Wojewódzkiego Komitetu Regionalnego, s. 334, [2], tabl. ilustr. 1 (rozkł.); 193, [1], tabl. ilustr. 1, w obu tomach łącznie 527 ilustr. w tekście, 35 cm, oryg. opr. ppł. 900,-

Bogato ilustrowane pomnikowe dzieło poświęcone krajobrazom, przyrodzie, historii, etnografii, edukacji i nauce, kulturze i sztuce Wileńszczyzny. Wśród autorów m.in. Jan Bułhak, Cezaryna Baudouin de Courtenay Ehrenkreutz, Czesław Jankowski, Ryszard Mienicki, Helena Rome-Ochenkowska, Michał K. Pawlikowski i Wacław Gizbert-Studnicki. Jedna z najpiękniejszych książek o Kresach pn.-wsch. Rzeczypospolitej wydanych w okresie międzywojennym. Staranne opracowanie typograficzne Ferdynanda Ruszczyca na papierze kredowym, wzbogacone rysunkami i ozdobnikami tego artysty, idzie w parze z doskonałym doborem ilustracji, w tym zwłaszcza faksymilia dawnych sztychów, map i portretów, a także fotografii krajoznawczych i dokumentacyjnych o dużych walorach artystycznych (m. in. 104 fot. Jana Bułhaka). Tom 1 omawia przyrodę, geografię i warunki naturalne Ziemi Wileńskiej, ukazuje historię Wilna oraz szeroką panoramę etnograficzno-kulturową i narodowościową Wileńszczyzny. Tom 2 poświęcony jest literaturze, drukarstwu, muzyce i teatrowi. Na papierze kredowym. Bez atlasu map wydanego osobno. Zabrudzenia opr. t. 1., bloki nieco obluzowane, poza tym stan dobry.

752. Wilno z przed stu lat. W akwarelach Franciszka Smuglewicza. Wilno 1912. Nakładem Księgarni Józefa Zawadzkiego, k. [3], s. 6, k. [21], s. 10, mapa, 34 cm, opr. wyd. brosz. 360,-

Wydano 500 numerowanych egzemplarzy, ten nosi nr 475. Album zawierający 21 reprodukcji z widokami Wilna wykonanych przez Franciszka Smuglewicza, malarza, autora fresków w kościele św. Stanisława w Rzymie i dekoracji w Pałacu Michajłowskim w Petersburgu. W 1797 r. Smuglewicz został kierownikiem Katedry Rysunku i Malarstwa na Uniwersytecie Wileńskim. Książka została wydana w oficynie Józefa Zawadzkiego, bardzo zasłużonej dla rozwoju literatury polskiej, wyszły z niej między innymi pierwsze wydania utworów Adama Mickiewicza, Joachima Lelewela czy prace Jędrzeja Śniadeckiego. Finaliki i winietki oraz ramki pod reprodukcjami dzieł Smuglewicza wykonał **Ferdynand Ruszczyc**, wykładowca w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, grafik i malarz. O wartości naukowej książki świadczy komentarz autorstwa Wacława Studnickiego archiwisty i historyka, założyciela Archiwum Państwowego w Wilnie. Opr. broszurowa, reperowana. Lekkie przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

753. [Wilno – plan miasta]. Vilniaus miesto planas. Vilnius [1940]. Knygynas „Aukuras". Plan 46,5x43 cm (kolorowy, rozkładany), 23x11,5 cm. 180,-

Skala 1:15.000. Język litewski. Barwny plan Wilna ze spisem ulic i zaznaczeniem 60 obiektów, w tym licznych kościołów i świątyń. Litewski plan Wilna z całkowicie zlituanizowanymi nazwami ulic i pomników kultury będący konsekwencją kursu przyjętego przez władze litewskiego po przejęciu miasta z rąk sowieckich 26 X 1939 r. oraz rozciągnięciu na ten obszar przepisów prawnych państwa litewskiego. Ślady przetarć w miejscach składania, drobne naddarcia i przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

756. Album widoków Warszawy. 1907.

VARSAVIANA

754. Akojomow N. G. Adries-kalendar' gor. Warszawy na 1905 god. Warszawa 1905. W policejskoj tipografii, k. [3], V–XVI, k. [1], s. 465, k. [1], s. 61, k. [1], s. 167, k. [2], s. 93, k. [9], 18 cm, opr. płsk. 500,-

Z księgozbioru Kazimierza Pątka (1922–2012), bibliofila, varsavianisty, Członka Honorowego Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie (ekslibris). Informator zawierający spis urzędników Warszawy na rok 1905 podzielony na trzy części. Książkę otwiera kalendarz świąt, uroczystości, imienin i postów, po którym zostają przybliżone czytelnikom postaci z rodziny carskiej, struktury władzy oraz opis władzy centralnej Cesarstwa. Sporo miejsca poświęcono poszczególnym urzędom i instytucjom znajdującym się na terenie Warszawy, opisana została służba zdrowia, poradnie trzeźwościowe czy transport. Książka podaje informacje na temat placówek kulturalnych i naukowych. Część druga zawiera spis fabryk i sklepów w mieście a trzecia rozmaite obowiązujące regulacje prawne. Wspaniałe i rzadkie źródło do historii Warszawy na początku XX w. Zachowana oryginalna opr. brosz. Stan dobry.

755. Album Warszawy. Warszawa [ok. 1880-1890]. Wydanie Karola Sommer, k. [25], 10 cm, opr. wyd. pł. 240,-

Album zawierający 25 widoków Warszawy z końca XIX w. Na ilustracjach umieszczono m.in. Teatr Wielki, Ratusz, widoki z Ogrodu Saskiego oraz Traktu Królewskiego, cerkiew pw. Najświętszej Trójcy, Kościół Ewangelicki czy Nową Synagogę. Data wydania nie jest znana, na podstawie zdjęć Pałacu Kazimierzowskiego (bez budynku starego BUWu) oraz Pałacu Staszica przed przebudową z 1893 r. można ją sytuować około r. 1890. Opr. wydawnicza płócienna, tłoczone ramki złożone z rozetek i wici roślinnych. Stan dobry.

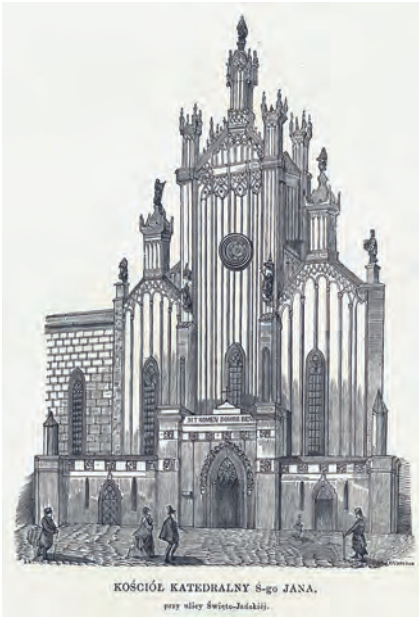

757. Kościoły warszawskie. 1855.

759. Cennik Wyrobów Platerowanych. 1916.

756. Album widoków Warszawy. Zebrał i ułożył A. Stelik. [Warszawa 1907]. Nakładem Biura Komisowego G. Ungra, s. [4], VIII, 61, [3], 21x28,5 cm, oryg. okł. kart. z tłocz. przewiązana na grzbiecie sznureczkiem. 180,-

Druk na papierze kredowym. Album składa się z dwóch części. W pierwszej znajduje się historyczny tekst Aleksandra Kraushara „Warszawa (zarys jej dziejów i charakterystyka)", w części drugiej zamieszczono reprodukcje zdjęć kilkudziesięciu najpiękniejszych zabytków Warszawy z początku XX wieku. Przetarcia tłoczeń na okładce kartonowej, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

757. Bartoszewicz Julian. Kościoły warszawskie rzymsko-katolickie opisane pod względem historycznym. Wizerunki kościołów i celniejsze w nich nagrobki rytował na drzewie Michał Starkman. Warszawa 1855. Druk S. Orgelbranda, s. 381, [1], **tabl. ryc. 24 (drzeworyty),** ilustr. w tekście (drzeworyty), 21 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. barw. 600,-

Monografia 24 kościołów warszawskich oparta na obfitym materiale źródłowym, napisana przez Juliana Bartoszewicza (1821-1870), historyka, edytora źródeł, współpracownika monumentalnej „Encyklopedii Powszechnej" Samuela Orgelbranda. Cenne opracowanie zabytków sztuki sakralnej Warszawy, dziś już w dużej mierze nieistniejących. **Dzieło ozdobione 24 całostronicowymi drzeworytowymi widokami kościołów oraz 26 drzeworytami w tekście autorstwa Michała Starkmana.** W tekście ilustracje drzeworytowe z wizerunkami nagrobków. Opr.: czarny płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na licach pł. K. tyt. podklejona, miejscami drobne podkreślenia, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

758. Cennik fabryki wyrobów srebrzonych i złoconych **A.B. Schiffers i Ska**. W Warszawie. Nowolipie No 80. Rok założenia fabryki 1888. [B.m., B.w.], k. [1], s. 41, 32,5 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Reklamowy folder zawierający wyroby fabryki założonej w 1888 r. przez Andrzeja Bolesława Shiffersa. Przedsiębiorstwo, w którym na początku XX w. zatrudnionych było ponad 100 pracowników, było jednym z najważniejszych i największych tego typu instytucji w Warszawie. Po I wojnie, kiedy zakład uległ zniszczeniu, synowie Schiffersa udali się w podróż handlową i założyli podobną fabrykę w Teheranie, w której produkowano różne przedmioty przeznaczone do pałacu szacha. Fabryka warszawska specjalizowała się w produkcji zastawy stołowej, lampek i lichtarzy. Bardzo ciekawe źródło do poznania wzornictwa pocz. XX wieku. W modelach widać nie tylko inspirację klasycyzmem ale i secesją. Folder zawiera kilkaset wzorów sprzedawanych przedmiotów. Lekkie uszkodzenie grzbietu. Stan dobry.

759. [Cennik]. Fraget Józef. Cennik ilustrowany Fabryki Wyrobów Platerowanych na białym metalu oraz wyrobów srebrnych 84 próby. [Warszawa] 1916. Druk T. Mieszkowskiego, k. [3], s. 92, k. [3], 33 cm, opr. wyd. brosz. 400,-

Folder reklamowy zawierający wyroby najbardziej cenionej fabryki wyrobów platerowanych w Warszawie. Firma Frageta została założona w 1824 r. i już rok później jej wyroby zostały uhonorowane na wystawie rzemiosła. W ciągu XIX w. wytwórnia przeniosła się z ulicy Jasnej na Elektoralną gdzie wybudowano wielki zakład, w którym znalazło się miejsce dla kilkuset pracowników oraz prawie dwustu maszyn. Firma wprowadzała nowe technologie galwanizowania oraz otrzymywania nowych stopów metali, maszyny Frageta były często najnowszymi wynalazkami technicznymi. Firma utrzymywała kilkanaście sklepów w różnych miastach Europy, wyroby Frageta zdobiły europejskie dwory. Jej wyroby, jako bardzo cenione, były często podrabiane. Folder z 1914 r. dokumentuje okres świetności fabryki przed katastrofą I wojny, kiedy to zakład zaczął podupadać, ale działał jeszcze do 1939 r. Folder zawiera ryciny przedstawiające kilkaset przedmiotów będących przykładami wyrafinowanego wzornictwa: lichtarze, samowary, galanterię stołową, koszyki, tace, papierośnice i inne. Naniesione informacje o cenach i promocjach. Kilka plam na licu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

760. Fryze Feliks, Chodorowicz Ignacy. Przewodnik po Warszawie i jej okolicach na rok 1873/4 z Mappą Miasta, Mappami Kolei Żelaznych i drzeworytami. Warszawa [1873]. W Drukarni Gazety Lekarskiej, s. XIV, s. 444, 68, 152, LXIV, 166, tabl. ryc. 3 (drzeworyty rozkł.), mapa 1 rozkł., 14,5 cm, opr. z epoki pł. 500,-

Informator Warszawy dla turystów oraz mieszkańców. W książce zostały wymienione i opisane nie tylko atrakcje miasta. Połowę treści stanowi spis urzędów i instytucji kulturalnych, opis komunikacji, katalog sklepów i domów. Prawie 200 stron zajmują reklamy stanowiące bardzo ciekawe źródło życia codziennego w Warszawie w II poł. XIX w. Publikacja zawiera duży plan miasta oraz rozkładane ryciny przedstawiające Pałac na Wodzie, widok Starego Miasta oraz Teatr Wielki. Zachowana wydawnicza brosz. oprawa. Lekkie przetarcia opr. Blok książki przycięty bez szkody dla tekstu. Stan dobry.

761. Giedroyć Franciszek. Rys historyczny Szpitala św. Łazarza w Warszawie. Warszawa 1897. Druk K. Kowalewskiego, k. [1], s. 254, II, 23,5 cm, opr. współcz. pł. 100,-

Monografia jednego z najstarszych szpitali Warszawy. Jej autorem był Franciszek Dowmont Giedroyć (1860-1944) wybitny lekarz i historyk medycyny, w l. 1892-1908 ordynator Szpitala św. Łazarza w Warszawie, od grudnia 1920 r. profesor zwyczajny historii i filozofii medycyny w Uniwersytecie Warszawskim, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i członek honorowy Rady Lekarskiej przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego. Zachowane oryginalna okł. broszurowa. Stan bardzo dobry.

762. Ilustrowany przewodnik po Warszawie, wraz z treściwym opisem okolic miasta (132 ilustracyj w tekście oraz plan Warszawy i Pragi). Warszawa 1893. Nakładem Redakcji „Wędrowca", k. [1], XV, [1], 292, [16] (inseraty), ilustr. w tekście 132, 19,5 cm, opr. wyd. pł. 360,-

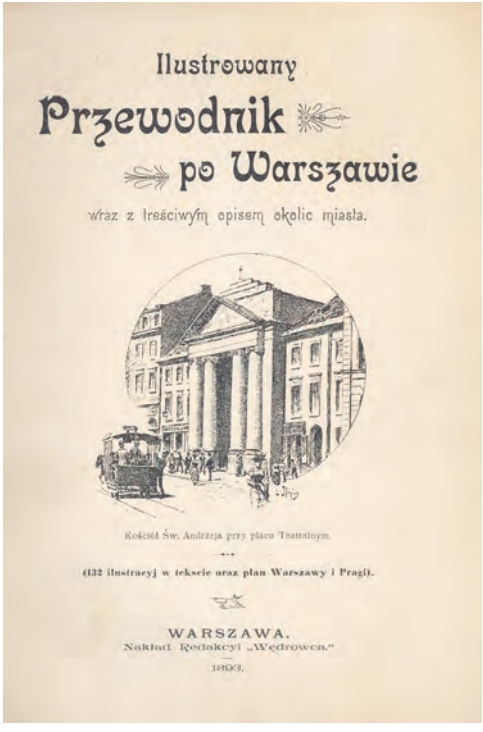

762. Przewodnik po Warszawie. 1893.

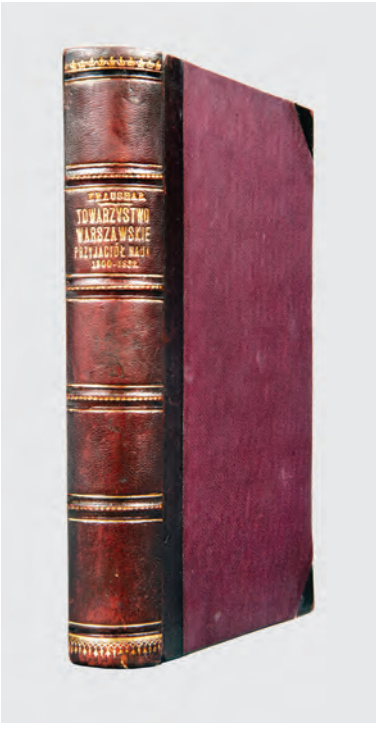

763. Towarzystwo Przyjaciół Nauk. 1900.

Jeden z najlepszych przewodników po Warszawie i jej okolicach, w tym po: Czerniakowie, Woli, Marymoncie, Saskiej Kępie, Wilanowie. Bogato ilustrowany, zawierający szczegółowe opisy zabytków, budynków i ulic oraz ukazujący życie prawie półmilionowego miasta u schyłku XIX w. Oprawa sygnowana: „Introligatornia F. Ksaw. Niedbalskiego w Warszawie". Na pierwszych kilkunastu kartach drobne podkreślenia w tekście niebieską kredką. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

763. Kraushar Aleksander. Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk 1802-1832. Monografia historyczna osnuta na źródłach archiwalnych. Ks. 1, Czasy pruskie: 1800-1807. Kraków-Warszawa 1900. Gebethner i Wolff, s. [10], 407, [1], ilustr., winiety, 24 cm, opr. płsk. z epoki ze złoc., obcięcia k. marm. 150,-

Pierwszy tom monografii poświęconej Towarzystwu Warszawskiemu Przyjaciół Nauk (1800-1832), obejmującej w sumie cztery księgi w dziesięciu woluminach. Było to towarzystwo wszechnauk o utylitarnym programie działania. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

764. Księga pamiątkowa ku uczczeniu potrójnej rocznicy zaczątków, założenia i utrwalenia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (1906-1911-1916-1936). Wydana staraniem Senatu Akademickiego szkoły pod redakcją profesora dra Franciszka Staffa. Warszawa 1937. Tłoczono w Drukarni Technicznej, s. XVI, 732, tabl. ilustr. 113, ilustr. w tekście, 29,5 cm, opr. z epoki płsk. 300,-

Efektownie wydana, bogato ilustrowana, monografia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Zawiera m.in.: Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, jej dzieje i znaczenie; Michał

765. K. Lewocka. Powiastki dla dzieci o Warszawie. 1837.

Oczapowski jako zootechnik; Wojciech Jastrzębowski, jego zasługi naukowe i społeczne; Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie; Życie i dzieło Józefa Mikułowskiego-Pomorskiego; Pamięci zmarłych Profesorów; Lista studentów SGGW poległych na polu chwały; Władze akademickie; Zakłady naukowe; Grono nauczycielskie; Wykaz imienny wychowańców SGGW oraz instytucji poprzedzających jej utworzenie (1906-1937). Na tablicach portrety profesorów, zdjęcia budynków, wnętrz, laboratoriów. Opr: zielony, zamszowy płsk., na licach zielone pł. Stan bardzo dobry.

765. Lewocka Katarzyna. Powiastki dla dzieci z prawdziwych wydarzeń. Warszawa 1837. W Drukarni Józefa Węckiego, s. [2], 178 (w miejsce 181, [3]; brak s. 85-92), **tabl. ryc. 7 (litografie**, w miejsce 11), **tabl. nut 1 (litografia)**, 13x18,5 cm, oryg. okł. kart. 600,-

Banach nie notuje! Wydany anonimowo zbiór powiastek dla dzieci opracowany przez Katarzynę z Lipińskich Lewocką (1799-1890) – związaną z Warszawą pisarkę, autorkę książek dla dzieci, właścicielkę salonu literackiego w Warszawie, współpracowniczkę warszawskiego „Pierwiosnka", przyjaciółkę Klementyny z Tańskich Hoffmanowej i Antoniego Edwarda Odyńca. Zawiera kilkanaście opowiadań, m.in.: Grób dziadunia; Wilanów; Wyjątek z pierwszej podróży Józia do Buska; Dziennik Helenki opisujący: Instytut wód mineralnych; Targ za Żelazną Bramą; Ogród Saski; Spacer omnibusem do Królikarni; Zabawy świętojańskie na Wiśle; Foksal; Grossów; Obserwatorium; Instytut moralnie zaniedbanych dzieci. Książka ozdobiona urokliwymi litografiami przedstawiającymi m.in.: **widok Wilanowa oraz spacer omnibusem do Królikarni**. Okładka po konserwacji z uzupełnieniami na grzbiecie, brak kart ze stronami 85-92, 179-181, dwóch końcowych kart nieliczbowanych oraz czterech litografii, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Zachowana oryginalna okładka wydawnicza. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 1910.
(Patrz ilustracja)

766. Orłowicz Mieczysław. Krótki ilustrowany przewodnik po Warszawie. Z 96 ilustracjami w tekście, planem miasta i mapą okolicy. Warszawa 1922. Nakładem Polskiego Tow. Krajoznawczego w Warszawie, k. [3], s. 206, 17 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

768. F.M. Sobieszczański. Przewodnik po Warszawie. 1857.

I wydanie przewodnika zawierającego opisy zabytków i ciekawych miejsc w Warszawie i jej okolicach. Książka zawiera również informacje praktyczne oraz porady dla zwiedzających stolicę. Wartość tekstu podnoszą liczne uzupełnienia i aktualizacje umieszczone na końcu książki. Bogato ilustrowane wydawnictwo. Książka zawiera dwie mapy. Nota własnościowa na s. tytułowej. Stan dobry.

767. Orłowicz Mieczysław. Ilustrowany przewodnik po Warszawie i okolicy. Wydanie trzecie. Z 50 ilustracjami według fotografij H. Poddębskiego i planem Miasta. Warszawa 1937. Nakładem Instytutu Wydawn. „Biblioteka Polska", k. [1], s. 169, 5 tablic, 15,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Uzupełnione i poprawione wydanie przewodnika po Warszawie autorstwa prawnika, krajoznawcy i popularyzatora turystyki Mieczysława Orłowicza (1881–1959). Przewodnik uwzględnia nie tylko zabytki Warszawy, ale i szeroko rozumianych okolic stolicy. Liczne ilustracje oraz plan miasta. Zamieszczone w tekście reklamy są wspaniałym uzupełnieniem ukazującym życie codzienne Warszawy w międzywojniu. Luźne składki. Stan dobry.

768. Sobieszczański Franciszek Maksymilian. Przewodnik po Warszawie z planem miasta ozdobionym 10cią rycinami na stali. Warszawa [1857]. W Drukarni Gazety Codziennej, s. 54, **tabl. ryc. 1 (staloryt)**, 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 500,-

Podręczny przewodnik po Warszawie ułożony przez Franciszka Maksymiliana Sobieszczańskiego (1813-1878) historyka, historyka sztuki, varsavianistę, edytora źródeł. Zawiera podstawowe informacje o mieście, praktyczne wskazówki dla podróżnych (np. opis formalności paszportowych, polecane hotele i restauracje) oraz opis najważniejszych obiektów i zabytków miasta. Ozdobą wydawnictwa jest **stalorytowy plan Warszawy, wokół którego zmieszczono widoki dziesięciu warszawskich budowli (m.in. zamek, Pałac na Wodzie, katedra, Teatr Wielki, dworzec Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej).** Zachowana oryginalna okł. broszurowa, wzmocniona na grzbiecie zielonym pł. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

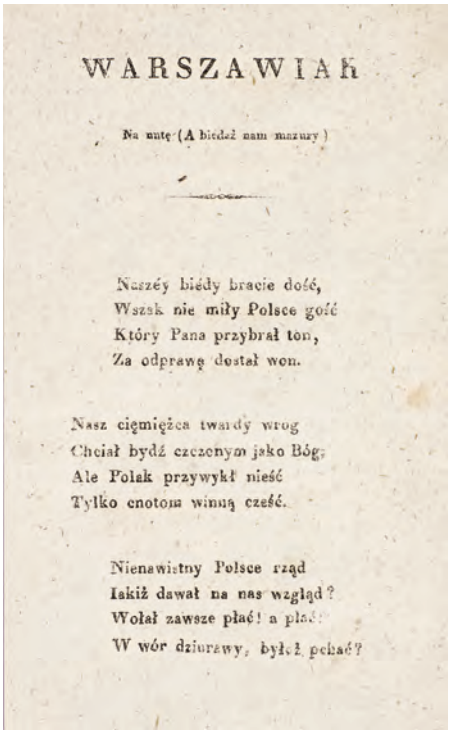

WARSZAWIAK.

Na nutę (A biedaż nam mazury)

Naszéy biédy bracie dość,
Wszak nie miły Polsce gość
Który Pana przybrał ton,
Za odprawę dostał won.

Nasz ciemiężca twardy wrog
Chciał bydź czczonym jako Bóg;
Ale Polak przywykł nieść
Tylko cnotom winną cześć.

Nienawistny Polsce rząd
Iakiż dawał na nas wzgląd?
Wołał zawsze płać! a płać!
W wór dziurawy, byłeż pchać?

769. R. Sumiński. Warszawiak. 1830.

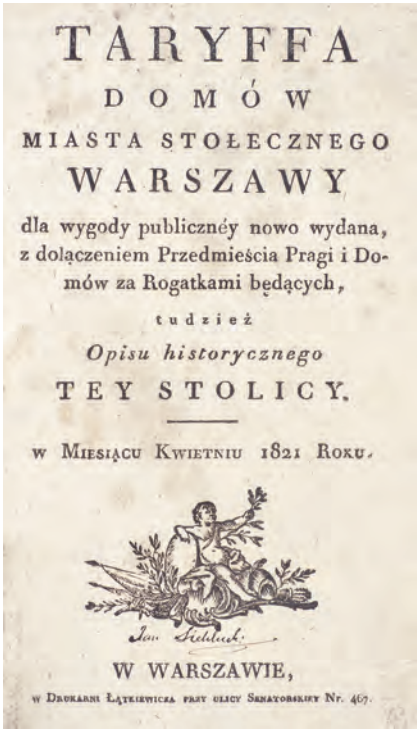

TARYFFA
DOMÓW
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY
dla wygody publicznéy nowo wydana,
z dołączeniem Przedmieścia Pragi i Domów za Rogatkami będących,
tudzież
Opisu historycznego
TEY STOLICY.

W Miesiącu Kwietniu 1821 Roku.

W WARSZAWIE,
W Drukarni Łątkiewicza przy ulicy Senatorskiey Nr. 467.

771. Taryfa domów miasta Warszawy. 1821.

769. Sumiński Rajmund. Warszawiak. Na nutę (A biedaż nam mazury). [Warszawa 1830. B.w.], s. [4], finalik (drzeworyt), 17,5 cm, oryg. arkusz wyd. 240,-

Patriotyczny wiersz Rajmunda Sumińskiego wzywający warszawiaków do walki z zaborcą: „Warszawiaku jeśliś chwat / Jak Kiliński przeszłych lat / Pułkownikiem możesz bydź / Tylko na bój śmiało idź [...] Czyś rzemieślnik, czyli Pan / Warszawiaku z męstwa znan / Na Kościuszki pomny cień / Wszystkich wrogów wyrżnij w pień". Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla. Powstanie listopadowe i Wielka Emigracja. Tom I: Księgozbiór, poz. 2560 (z datą 1831).
(Patrz ilustracja)

770. Taksa placów w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze stosowana przez Towarzystwo Kredytowe Miasta Warszawy przy udzielaniu pożyczek. (Wydanie drugie). Warszawa 1917. Druk „Gazety Rolniczej", s. [2], 71, 21 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Wykaz cen placów stosowany do szacowania wartości gruntu przez Towarzystwo Kredytowe Miasta Warszawy. Prócz Warszawy i Pragi, obejmuje przedmieścia: Mokotów, Czyste, Wolę, Ochotę, Koło, Sielce, Grochów oraz osady Brwinów i Żychlin, a także miasta Mszczonów, Błonie, Grójec, Górę Kalwarię, Kałuszyn. Przebarwienia okł., poza tym stan dobry.

771. Taryffa Domów Miasta Stołecznego Warszawy dla wygody publiczney nowo wydana, z dołączeniem Przedmieścia Pragi i Domów za Rogatkami będących tudzież Opisu historycznego Tey Stolicy. Warszawa 1821. W Drukarni przy

ulicy Staromiejskiey Nr. 467 [Drukarnia Łątkiewicza], k. [2], s. 133, 18 cm, opr. współcz. pł. 750,-

Z księgozbioru Kazimierza Pątka (1922-2012), bibliofila, varsavianisty, Członka Honorowego Towarzystwa Bibliofilów Polskich w Warszawie (ekslibris). Książkę otwiera opis miasta zawierający rys historyczny i geograficzny, oraz spis pałaców, istotnych obiektów, kościołów, wyliczenie fabryk, hoteli, szkół i innych instytucji znajdujących się na terenie miasta. Zasadniczą część dzieła stanowi spis domów w obrębie podzielonego na osiem części miasta. Pod każdym numerem wymieniony właściciel posesji. Wspaniałe źródło do socjotopografii Warszawy. Drobne plamy i charakterystyczne zażółcenia papieru. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

772. [Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności]. Sprawa z rocznych czynności Warszawskiego Dobroczynności Towarzystwa od 1go stycznia do 31 grudnia 1817 roku zdana. Warszawa [1817]. W Drukarni XX. Missyonarzy, s. 38, [2], 22 cm, oryg. arkusz wyd. 140,-

Roczne sprawozdanie z działalności Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, jednej z najstarszych organizacji filantropijnych na ziemiach polskich. Towarzystwo powstało w 1814 r. **z inicjatywy hr. Zofii z Czartoryskich Zamoyskiej** przy współudziale Juliana Ursyna Niemcewicza, Stanisława Staszica i Jana Pawła Woronicza. Celem Towarzystwa była budowa przytułków i opieka medyczna nad ubogimi. W 1818 r. koncert dobroczynny na rzecz Towarzystwa dał ośmioletni wówczas Fryderyk Chopin. Towarzystwo działało nieprzerwanie do wybuchu II wojny światowej, zostało reaktywowane w 1983 r. Zakurzenia pierwszej i ostatniej karty, nieaktualne nalepki własnościowe. **Rzadkie.**

– Monumentalne varsavianum –

773. Wejnert Aleksander. Starożytności warszawskie. Dzieło zbiorowo-zeszytowe wydawane przez... T. I-VI. Warszawa 1848-1858. W Drukarni Józefa Unger. W Drukarni Banku Polskiego, s. 383, [3], **tabl. ryc. 4 (litografie rozkł.), plany 3 (litografie rozkł.)**; 411, [3], **portret 1 (litografia rozkł.), tabl. ryc. 3 (litografie, w tym 2 rozkł.)**; [8], 382, 6, **tabl. ryc. (litografia rozkł.)**; [6], II, III, [1], 462, [2], **plan 1 (litografia rozkł.)**; [6], II, 453, [3], **tabl. ryc. 2 (litografie rozkł.), faksymile 1 (litografia rozkł.)**; [6], II, II, 468, [2], XVIII, **tabl. ryc. 2 (litografie, w tym 1 rozkł.)**, 19 cm, opr. jednolita z epoki płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart marm. 6000,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Jana Siekluckiego (pieczątki) i Henryka Karpińskiego (ekslibrisy). Monumentalne dzieło do historii Warszawy wydawane na przestrzeni 10 lat przez Aleksandra Wejnerta (1809-1879) – historyka, varsavianistę, honorowego konserwatora akt miasta Warszawy. Od tomu trzeciego zmiana tytułu na „Starożytności Warszawy". Zawiera m.in.: Wiadomość historyczna o herbie miasta Warszawy; O głównych podziałach miasta Warszawy; Wiadomość historyczna o pierwszych okopach otaczających Warszawę i Pragę; Opis historyczno-statystyczny szpitali miasta Warszawy; Opis historyczno-topograficzny trzech bram nowomiejskich; Wiadomość historyczna o ratuszu miasteczka Grzybowa pod Warszawą; Wiadomość historyczna o przeniesieniu rezydencji królów z Krakowa do Warszawy; O herbie miasta Warszawy z roku 1589; O najdawniejszych widowiskach teatralnych w Warszawie do r. 1778; Opis historyczny herbu miasta Pragi pod Warszawą; Wiadomość historyczna o pałacu pod Nº 369; Opis historyczny trzech Kęp na Wiśle pod Warszawą z ryciną przedstawiającą Saską Kępę; Wiadomość historyczno-statystyczna o morowym powietrzu w Warszawie w latach 1624 i 1625 panującym; Obchód uroczystości Bożego Ciała w Warszawie w XVII i XVIII wieku; Odkrycie wodociągów dawnych Nowej Warszawy; O zapisach posagowych dla ubogich panien w Warszawie od r. 1481; Najdawniejsza taryfa Warszawy wydana względem okupu szwedzkiego w roku 1655; Wiadomość o kaplicy w Domie Poprawy; Wiadomość o cechu malarskim w Warszawie od roku 1516; O rozwalisku dawnych wałów Warszawy w r. 1853; O przywileju założeniu Warszawy; O zbytku w ubiorach w XVIII wieku w Warszawie; Zbiorki o Kościele Świętokrzyskim czyli Gwardiackim; Szwedzi w Warszawie; Wiadomość o karze aresztu przez odsiedzenie w klatce; O Zgromadzeniu Panien i Wdów Dewotek; Opis szpitali warszawskich w XVIII wieku; Wiadomość o projekcie wystawy sztuk w r. 1851; Lustracje Warszawy; Przywilej założenia Pragi; Opis Kolumny Zygmunta III; Pomnik

773. Starożytności warszawskie. 1848-1858.

WARSZAWA,

JEJ ŻYCIE UMYSŁOWE I RUCH LITERACKI

W CIĄGU LAT TRZYDZIESTU

(od 1800 do 1830 r.).

PRZEZ

K. WŁ. WÓJCICKIEGO.

OSOBITKA Z BIBLIOTEKI WARSZAWSKIEJ Z 1879 R.

WARSZAWA.

NAKŁAD GEBETHNERA I WOLFFA.

1880.

774. K.W. Wójcicki. Warszawa. 1880.

Kopernika; Dowody kapitulacji Warszawy z r. 1794. **Egzemplarz z kompletem litografii** wykonanych w zakładzie litograficznym Józefa Herknera i w litografii Banku Polskiego według rysunków: W. Beyera, A. Dietricha, F. Łozińskiego, A. Majerskiego, A. Misiorowicza, B. Podczaszyńskiego, J. Waroczewskiego. **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek brązowy ze złoconym napisem na grzbiecie, brzegi kart marmurkowane. Do tomu drugiego dołączony drugi, **ręcznie kolorowany**, egzemplarz ryciny **„Herb miasta Pragi pod Warszawą”**. Na skutek pomyłki introligatora karty ze stronami 449-462 tomu czwartego wprawiono na końcu tomu piątego, a karty ze stronami 449-453 tomu piątego na końcu tomu czwartego, na kartach miejscami drobne zaplamienia, zabrudzenia i niewielkie ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie w komplecie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 405.
(Patrz ilustracja)

774. Wójcicki Kazimierz Władysław. Warszawa, jej życie umysłowe i ruch literacki w ciągu lat trzydziestu (od 1800 do 1830 r.) Warszawa 1880. Nakład Gebethnera i Wolffa, k. [2], s. 179, 21,5 cm, opr. z epoki płsk., brzegi k. prósz. 180,-

Szczegółowy opis życia intelektualnego i literackiego Warszawy w pierwszych trzech dekadach XIX wieku opracowany przez Kazimierza Władysława Wójcickiego (1807-1879) historyka, literata, varsavianistę, powstańca listopadowego, aktywnego uczestnika życia towarzyskiego Warszawy, redaktora „Biblioteki Warszawskiej”. Szczególnie cenne w pracy są spostrzeżenia Wójcickiego dotyczące reakcji warszawskiej publiczności na dzieła teatralne, głośne utwory literackie, koncerty etc. Opr. brązowy płsk, na licach pap. marm. Miejscami zaplamienia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

---

775. [Warszawska polisa ubezpieczeniowa]. Warszawskoe Strachowoe ot ognia obszczestwo uczreżdennoe w 1870 godu, k. [1], 33,5 x 27,5 cm, bez opr. 240,-

Polisa ubezpieczeniowa od ognia na lata 1912/13 na oryginalnym blankiecie z powtarzającym się motywem warszawskiej Syrenki. Oferowana polisa została wydana w oddziale w Charkowie **dla kościoła rzymskokatolickiego w Rostowie nad Donem,** dat.: Charków 2 lipca 1912. Blankiet drukowany w języku rosyjskim, wypełniany częściowo ręcznie. Dwa odręczne podpisy w tym jeden z nazwiskiem Dziekoński. W okresie carskim Rostów był ośrodkiem znacznej Polonii, a w okresie po rewolucyjnym działał tam konsulat polski. Stan dobry, po konserwacji.

776. [Warszawa-Praga]. Tableau XV Komisariatu Okręgu Straży Obywatelskiej. Warszawa [1916]. Fot. J. Malarski & K. Taurel. Tableau fotograficzne 28,0x37,5 cm, naklejane na karton z epoki (31,5x41,5 cm). 300,-

Komisariat znajdował się w prawobrzeżnej części Warszawy z siedzibą przy ówczesnej ul. Moskiewskiej 25 (przemianowanej niebawem na Jagiellońską). Z herbami Warszawy, Pragi i Królestwa Polskiego oraz wizerunkami kościoła św. Floriana na Pradze (obecnie katedra praska), mostu Kierbedzia i budynkiem siedziby Okręgu XV Praga Straży Obywatelskiej. Zawiera 39 portretów (podpisanych) członków Straży Obywatelskiej z jej kierownikiem Henrykiem Gostyńskim z odznakami organizacyjnymi komisarza (niepodpisany). Całość z wykorzystaniem elementów roślinnych w charakterze ozdobników. W prawym dolnym rogu winieta zakładu fotograficznego. Stan dobry.

777. [Warszawa – plan]. Witkowski Kalikst. Plan miasta Warszawy i okolic. Warszawa 1856. B.w. Litografia 55,5x72,5 cm (jednobarwna, rozkładana), 19x12 cm. 500,-

Skala 1:16.800. Podziałka w ros. sążniach. Plan autorstwa ówczesnego carskiego pułkownika Sztabu Generalnego Kaliksta Witkowskiego (1818-1877), późniejszego generała i prezydenta Warszawy, wydawany czterokrotnie w latach 1852-1865. Z objaśnieniami oznaczonych na planie numerami (1-112) kościołów i klasztorów; szpitali i przytułków; budowli wojskowych, publicznych, pomników oraz z dodaniem wiadomości statystycznych i wykazem cyrkułów z podaniem liczby ich mieszkańców. W prawym rogu mapa poboczna: Warszawa w 1656 r. za Jana Kazimierza, 15x11 cm (skala ok. 1:20.000), zaś w lewym pod tytułem (Schematyczna komunikacyjna mapa Królestwa Polskiego), 6x7 cm (skala ok. 1:18.000.000). Tekst i tytuł równolegle w jęz. ros. Tyt. rozdzielony herbem Warszawy pod koroną królewską. Pod tyt. mapka Królestwa Polskiego i opis położenia miasta. Plan naklejony na płótno w epoce, w 18 sekcjach. Zbrązowienia, zwłaszcza na odwrocie oraz ślady użytkowania, poza tym stan dobry.

778. [Warszawa - plan]. Stoppelle Feliks. Plan Informacyjny Warszawy. Warszawa 1899. Nakład Warszawskiego Towarzystwa Akcyjnego Artystyczno-Wydawniczego, papier naklejony na pł. 103 x 73 cm (litografia kolorowa), 19 cm, opr. późniejsza, pł., zachowane lico oryg. okł. 450,-

Plan Warszawy z 1899 r. wyrysowany przez geometrę Feliksa Stoppelle i odbity w barwnej litografii u Ottona Flecka. Naniesione wizerunki izometryczne najważniejszych budowli (m.in. Zamek, Teatr Wielki, Dworzec Wiedeński, Katedra). Zaznaczone istniejące w ówczesnej Warszawie linie tramwajowe oraz kolejowe. Drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Spłata długu miasta Warszawy –

779. Lubowidzki Mateusz (1789-1874), vice prezydent Warszawy, list urzędowy do ówczesnego ministra finansów Józefa Aleksego Morawskiego informujący o spłaceniu pożyczki zaciągniętej przez miasto, dat.: Warszawa, 20 sierpnia 1829; bifolium 33 x 20,5 cm. 800,-

Z odręcznym podpisem M. Lubowidzkiego i sekretarza generalnego urzędu miejskiego G.Jachołkowskiego. Język polski. Na papierze firmowym Urzędu Municypalnego Miasta Stołecznego Warszawy.

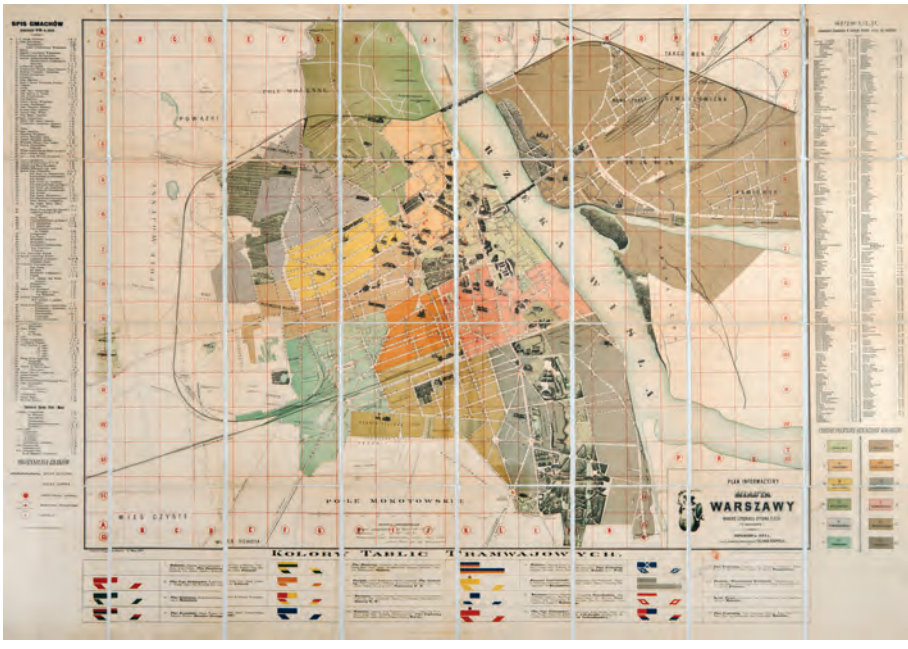

778. F. Stoppelle. Plan informacyjny Warszawy. 1899.

M.Lubowidzki, wieloletni vice prezydent Warszawy, zasłynął jako współzałożyciel Biura Centralnego Policji Królestwa Polskiego, w pracy posługiwał się często tajnymi informatorami. Dokument w formie składanego listu adresowany do **Józefa Aleksego Morawskiego (1791-1855), ministra finansów** zwanego wówczas dyrektorem głównym Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu informujący o całkowitym spłaceniu długów przez miasto Warszawę. Dokument złożony w formie listu, zamknięty pieczęcią lakową miasta Warszawy zachowaną dobrze w dwóch częściach. Stan dobry.

780. Towarzystwo Wsparcia Artystów Muzyki tudzież Pozostałych po nich Wdów i Sierot. Zawiadomienie o przyjęciu w poczet członków Towarzystwa Leona Wernera i o wysokości składki miesięcznej, dat. Warszawa 23 III/4 IV 1857. Blankiet w litografii, ręcznie wypełniany. Autografy wiceprezesa Towarzystwa („Kazimierz Lubomirski"), sekretarza („Teofil Fukier") i 5 członków. Karta 33,5x20 cm. 180,-

Z podpisami Kazimierza ks. Lubomirskiego (1813-1871), kompozytora i ówczesnego wiceprezesa Towarzystwa; **Teofila Fukiera** (1816-1891), kupca warszawskiego, bibliofila i miłośnika muzyki. Zawiadomienie skierowane do Leona Wernera, syna Symeona (patrz poz. 529). Ślady składania i drobne przybrudzenia, poza tym stan dobry.

781. [Komitet Muzyczny Warszawski]. Zaproszenie do udziału w uroczystościach muzycznych Leona Wernera, dat. Warszawa 29 I 1860. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniany. Członkowie Komitetu: Stanisław Moniuszko, Apolinary Kątski i inni. Pieczęć Dyrektora Instytutu (tuszowa). Karta, 33,5x21,5 cm. 150,-

Z adnotacją: „Wolne wejście na próby". Komitet Muzyczny organizujący wolne koncerty działał na rzecz Instytutu Muzycznego w Warszawie, który sygnował pieczęcią niniejsze zaproszenie. Pieczęć nieco słabo odbita. Ślady składania i zagięcia na prawej krawędzi, poza tym stan dobry. Patrz poz. poprzednia oraz 529.

– Wina tokajskie –

782. Rozmanith Stanisław, kupiec i właściciel kamienicy Mikulskiego oraz sklepu kolonialnego przy ul. Nowy Świat 55 w Warszawie. Świadectwo wydane Bogumiłowi Schollowi (1855-1921), subiektowi w firmie Handel Winami, Towarami Kolonialnymi i Delikatesami za lata 1873-1877, dat. Warszawa 1 I 1877. Autograf („Stanisław Rozmanith") i pieczęć tuszowa: S. Rozmanith / Varsovie. Bifolium, 35x22 cm. 240,-

Pismo odręczne Stanisława Rozmanitha. Zawiera pozytywną opinię o subiekcie oraz informację o odbyciu przez niego zagranicznej praktyki w winnicy tokajskiej należącej do St. Rozmanitha. Na papierze stemplowym. Ślady składania i zagięcia oraz przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

REGIONALIA POLSKIE

783. Album Gdańska, Oliwy i Sopotu. [Berlin ok. 1908. Ch. Lehmann. Kunstanstalt], k. [25], 14 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Album leporello (składany w harmonijkę) zawierający 25 fotografii przedstawiających najważniejsze atrakcje turystyczne Gdańska i Sopotu. Kolekcję otwiera zdjęcie oddanego do użytku kilka lat wcześniej dworca głównego. Na osobną uwagę zasługują podobizny wnętrz ratusza oraz Dworu Artusa, które zostały doszczętnie zrujnowane w czasie wojny. Nowy Gdańsk ukazuje zdjęcie Wielkiej Alei we Wrzeszczu oraz gmachu założonej w 1904 r. Politechniki Gdańskiej. Na ostatniej s. dedykacja z r. 1924. Niewielkie ubytki liter na licu oprawy. Stan bardzo dobry.

784. [Bytom]. Plan – Informator miasta Bytomia. Bytom 1945, Agencja Reklamy i Wydawnictw „Express", k. [12], plan, 10,5 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Wydany w 1945 r. informator Bytomia z dołączonym planem miasta. Broszura zawiera liczne reklamy zakładów działających na terenie miasta, spis urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, kościołów, kopalni Bytomia oraz połączeń komunikacyjnych. Opr. oryginalna brosz. Pieczątka własnościowa na k. tytułowej. Stan bardzo dobry.

785. Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów. T. 1-14. Poznań (1930-1939). Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. 2400,-

Jedna z najpiękniejszych polskich serii krajoznawczych. Obejmuje: **1.** Janowski Aleksander. Warszawa, s. 189, [1]. **2.** Kilarski Jan. Gdańsk, s. 252, [3], plany. **3.** Malczewski Rafał. Tatry i Podhale, s. 208, [3], mapki. **4**. Łopalewski Tadeusz. Między Niemnem i Dźwiną, s. 234, mapka. **5**. Morcinek Gustaw. Śląsk, s. XVI, 182, [1]. **6**. Ossendowski Antoni. Huculszczyzna, s. 229, mapka. **7**. Ossendowski Antoni. Karpaty i Podkarpacie, s. 258, mapka. **8**. Ossendowski Antoni. Polesie, s. 206, [1]. **9**. Ossendowski Antoni. Puszcze polskie, s. 235, [2], mapka. **10**. Patkowski Aleksander. Sandomierskie, Góry Świętokrzyskie, s. 238, mapka. **11.** Remer Jerzy. Wilno, s. 212, [2]. **12.** Smoleński Jerzy. Morze i Pomorze, s. 174, [1]. **13.** Smoleński Jerzy. Wielkopolska, s. 157, [2]. **14.** Wasylewski Stanisław. Lwów, s. 174, [2]. Opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. Oryginalne opr. wydawnicze, pł. beżowe i szare, tłocz. na licach i grzbietach wypełniane kolorami. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Miejscami podkreślenia ołówkiem. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.** *(Patrz ilustracja)*

786. Dobrzycki Jerzy. Kościoły drewniane na Górnym Śląsku. Odbicie z „Architekta". Kraków 1926. [właśc. 1927]. Gebethner i Wolff, s. 55, [1], ilustr. w tekście 66, 32 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wydano w nakładzie 800 egzemplarzy. Rozprawa Jerzego Dobrzyckiego (1900-1972) – związanego z Krakowem historyka sztuki, uczestnika powstań śląskich, dyrektora Muzeum Historycznego

785. Cuda Polski (komplet). 1930-1939.

Miasta Krakowa. Praca zawiera charakterystykę i często unikalny już materiał ilustracyjny kilkudziesięciu kościołów drewnianych na terenie Górnego Śląska. Stan bardzo dobry.

787. Dworakowski Stanisław. Zwyczaje rodzinne w powiecie wysoko-mazowieckim. Melodje zapisał Wacław Mikołajczyk (Prace Etnologiczne Instytutu Nauk Antropologicznych i Etnologicznych Towarzystwa Naukowego Warszawskiego). Warszawa 1935. Nakładem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, s. XIV, 191, nuty w tekście, 23 cm, opr. późniejsza ppł., na okładki naklejone oryg. okł. brosz. 120,-

Wydano w nakładzie 1000 egzemplarzy. Rozprawa etnograficzna Stanisława Dworakowskiego (1907-1976), obejmująca zwyczaje rodzinne powiatu wysoko-mazowieckiego leżącego w pasie między Mazowszem i Podlasiem. Opisuje zwyczaje narodzeniowe, weselne i pogrzebowe. W części końcowej zamieszczono dodatek nutowy do pieśni: chrzcinowych i weselnych. Brak mapy, poza tym stan dobry.

788. Dybczyński Tadeusz. Kraina Puszczy Jodłowej (Góry Świętokrzyskie). Lwów [1939]. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, s. 240, liczne ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. wyd., futerał pap. 90,-

Opis Gór Świętokrzyskich obejmujący historię, warunki przyrodnicze, spuściznę materialną i kulturalną oraz najważniejsze zabytki. Wędrówka śladami zasłużonego dla regionu Stefana Żeromskiego, autora poematu „Puszcza Jodłowa", od którego dzieła wzięła nazwę opisywana kraina. Stan bardzo dobry.

789. Feliński Roman. Miasta, wsie, uzdrowiska osiedleńczej organizacji kraju. Z 105 rycinami. Warszawa [1935]. Nasza Księgarnia, k. [2], s. 248, 24,5 cm, opr. współcz. płsk. 180,-

Z księgozbioru Michała Kaczorowskiego (ekslibris). Egzemplarz wydobyty z gruzów Warszawy z odręczną dedykacją autora dla M. Kaczorowskiego (1897-1975), polityka i ekonomisty, ministra odbudowy kraju w latach 1945-1949. Praca poświęcona planowaniu przestrzennemu, urbanistyce oraz architekturze wsi i uzdrowisk autorstwa Romana Felińskiego (1886-1953) architekta i urbanisty, projektanta wielu modernistycznych budynków i fragmentów układu przestrzennego Lwowa, Warszawy (m.in. dolnego Żoliborza) i Gdyni. Książka bogato ilustrowana zdjęciami lotniczymi, schematami, mapami i planami. Na marginesach kart ślady zalania, poza tym stan bardzo dobry.

790. Galicia. Zeitschrift zur Unterhaltung, zur Kunde des Vaterlandes, der Kunst, der Industrie und des Lebens. Zweiter Jahrgang. Nr 1-141 Lemberg (Lwów) 1841. Joseph Edler von Mehoffer. Gedruckt mit Piller'schen Schriften, s. 1-456, 27 cm, opr. z epoki, płsk. brzegi k. barw. 400,-

Galicyjskie pismo wydawane w latach 1840-1841 przez Josepha Edlera von Mehoffera, austriackiego urzędnika, dziennikarza i publicystę, **dziadka polskiego malarza Józefa Mehoffera**. W piśmie prócz najróżniejszych informacji i korespondencji z kraju i świata **zamieszczano m.in. wiadomości historyczne, geograficzne, krajoznawcze i etnograficzne z Galicji** (dział „Bilder aus Galizien"), tłumaczenia literatury polskiej i zagranicznej. Zawarte w oferowanym tomie numery obejmują okres od stycznia do października 1841 r. Opr.: brązowy płsk., na licach pap. marm. Na przednim licu ślad po nalepce, marginesy kilku kart obcięte (bez szkody dla tekstu), miejscami zaplamienia i przebarwienia na kartach, poza tym stan dobry.

791. [Górny Śląsk]. Spis wyrobów Wspólnoty Interesów Górniczo-Hutniczych S. A. Katowice, Kościuszki 30. Kalendarz na rok 1938. [Katowice] 1937/38. Drukarnia Narodowa w Krakowie, s. 256, k. [12] (nienumerowane karty z tytułami sekcji), liczne ilustracje; [kalendarz] s. 78, tabl. reklamowych 16, 15 cm, oryg. opr. pł. 180,-

Prospekt reklamowy wyrobów Wspólnoty Interesów Górniczo-Hutniczych S. A., polskiego koncernu przemysłu ciężkiego powstałego w 1929 r. z połączenia kilku spółek górniczych i hutniczych. Wspólnota skupiała m.in. kilka kopalń, hut, walcowni, elektrowni i koksowni. Katalog jest bogato ilustrowany fotografiami i rysunkami technicznymi oferowanych produktów (m.in. wagony kolejowe i tramwajowe, mosty, maszty, szyny etc.). Oryg. opr. w zielone płótno. W kieszonce opr. mieści się kalendarz oprawiony w ppł. Stan bardzo dobry.

792. Grabowski Ambroży. Historyczny opis miasta Krakowa i iego okolic (z rycinami). Kraków 1822. Nakładem i drukiem Józefa Mateckiego, s. [2], 327, [5], **tabl. ryc. 9 (miedzioryty, w tym 2 rozkł. i 1 ręcznie kolor.)**, 18 cm, opr. z epoki kart. ze złoc. napisami na grzbiecie. 1200,-

Wydanie 1. Pierwsze wydanie wielokrotnie drukowanego pod zmienionymi tytułami klasycznego przewodnika po Krakowie, opracowanego przez Ambrożego Grabowskiego (1782-1868) – wybitnego księgarza, bibliofila, historyka i kolekcjonera. Przewodnik zawiera szczegółowy opis historii miasta, jego zabytków (Akademia Krakowska, kościoły) i okolic (Łobzów, Góra Bronisławy, Bielany, Krzeszowice, Ojców, Grodzisko, Pieskowa Skała, Wieliczka). **Egzemplarz z kompletem rycin** przedstawiających: wkroczenie Wojsk Polskich do Krakowa w 1809 r.; zajęcie odwachu i zawieszenie Orła; trzech cesarzy, medal pamiątkowy; widok Krakowa od południa; bal w Sukiennicach na cześć Wojsk Polskich; widok żup wielickich w trzech piętrach podziemnych; powitanie Wojsk Polskich przez włościan z okolic Krakowa. Na końcu ręcznie kolorowany miedzioryt przedstawiający stroje mieszkańców okolic Krakowa (12 postaci). **Miedzioryty wykonane wg rysunków Michała Stachowicza** (1768-1825). Ubytek dolnego marginesu jednej karty (ze stratą dla tekstu), poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 98.
(Patrz ilustracja)

793. Gryf. Pismo dla spraw kaszubskich. Redaktor odpowiedzialny i naczelny: Dr. Aleksander Majkowski. Rok I. 1908-1909. Z. I-IX (listopad 1908-grudzień 1909). Gdańsk-Toruń 1908. Drukiem H. Fellera. Drukiem S. Buszczyńskiego, s. [4], 287, tabl. ilustr. 1, ilustr. w tekście; adl.:
Gryf. Pismo dla spraw kaszubskich. Redaktor odpowiedzialny i naczelny: Dr. Aleksander Majkowski. Rok II. 1910. Z. I-XII (styczeń-grudzień). Toruń 1910. Drukiem S. Buszczyńskiego, s. 284 [właśc. 384], [2], tabl. ilustr. 1, ilustr. w tekście; **adl.:**

792. A. Grabowski. Kraków i okolice. 1822.

Gryf. Redaktor odpowiedzialny i naczelny: Dr. Majkowski w Kościerzynie. Rok III. 1911. Z. I/II-4/5 (styczeń/luty-kwiecień/maj i dodatki). Toruń 1911. Drukiem S. Buszczyńskiego, s. 208; **adl.:**
Gryf. Redaktor odpowiedzialny i naczelny: Dr. Franciszek Kręcki w Gdańsku. Rok IV. Z. 7 (lipiec). Toruń 1912. Drukiem S. Buszczyńskiego, s. 177-207, [1], 22,5 cm, współopr. opr. z epoki ppł., na lico naklejona okł. brosz. jednego numeru. 450,-

Zbiór 25 zeszytów kaszubskiego czasopisma „Gryf". Czasopismo powstało w 1908 r. z inicjatywy dr Aleksandra Majkowskiego. Zajmowało się wyłącznie sprawami kaszubskimi, ze szczególnym naciskiem na kwestie kultury. Na łamach „Gryfa" prostowano fałszywe sądy o Kaszubach, broniono prawa do ochrony specyfiki kultury ludowej Kaszub i ich narzecza. Periodyk ukazywał się nieregularnie do 1934 r. W treści m.in.: rozprawy o historii, etnografii i kulturze Kaszub; Bajki kaszubskie; Pieśni i poezje; Sprawozdania i krytyki; Rozmaitości. Po nr 4/5 rocznika III rozprawa Friedricha Lorentza „Zarys ogólnej pisowni i składni pomorsko-kaszubskiej" oraz przedruk przemówienia inauguracyjnego wygłoszonego w 1851 r. przez Floriana Ceynowę. Otarcia oprawy, na kartach miejscami zaplamienia i drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ważne pismo broniące polskości Kaszubów. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

794. [Kłodzko – księga adresowa]. Adressbuch für die Grafschaft Glatz enthaltend die Orte Glatz, Altheide, Rückers, Reinerz, Lewin, Kudowa… 1924. Glatz (Kłodzko) Druck Und Verlag von Gebr. Jenkner Buchdruckerei, s. [10], 450, liczne tabl. reklamowe, 23,5 cm, opr. wyd. pł. 240,-

Księga adresowa Kłodzka i okolicznych kilkudziesięciu miejscowości, z wyróżnieniem miejscowości uzdrowiskowych i innych ważniejszych miast (takich jak: Polanica-Zdrój, Duszniki Zdrój, Lewin Kłodzki, Kudowa, Zakrze). Zamieszczono **wykaz mieszkańców wraz z ich adresami, spis ulic i placów wraz z wykazem ich właścicieli, a także** wykaz firm wg zawodów. Dodatkowo w księdze znajduje się krótka historia miasta oraz ogromna ilość reklam kłodzkich firm handlowych i produkcyjnych, hoteli, restauracji itp. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

793. Gryf. Pismo kaszubskie. 1908-1912.

794. Księga adresowa Kłodzka. 1924.

795. Orłowicz Mieczysław. Ilustrowany przewodnik po Galicyi, Bukowinie, Spiszu, Orawie i Śląsku Cieszyńskim. Opracował... Wydał Karol Kwieciński. Z mapą Galicyi i Tatr, planem Lwowa, Krakowa i 262 ilustracyami. Lwów 1919. Skład główny „Książnica Polska", s. 510, [34], mapy 2 (rozkł., w tym 1 kolor.), plany 2 (rozkł.), ilustr. w tekście 262 (w tym całostronicowe), 17 cm, oryg. okł. brosz. 280,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1914 r.) Bogato ilustrowany przewodnik po Galicji, Bukowinie, Spiszu, Orawie i Śląsku Cieszyńskim opracowany przez Mieczysława Orłowicza (1881-1959) prawnika, krajoznawcę, popularyzatora turystyki. Przewodnik podzielony na dwie części: ogólną i szczegółową (tu m.in.: Lwów, Jar Dniestru, Bukowina, Gorgany, Huculszczyzna, Czarnohora, Bieszczady, Kraków, Tatry, Podhale i Pieniny, Spiż, Orawa, Śląsk Cieszyński). Przewodnik wzbogacony rozkładanymi planami Lwowa i Krakowa, mapą Zakopanego i polskich Tatr oraz barwną mapą Galicji. Naddarcia okładki broszurowej, ubytek dolnej części karty przedtytułowej, poza tym stan dobry.

796. Otchłanie wielickie. Wieliczka 1907. Nakład J. Czerneckiego, s. [52], tabl. ilustr. 20, 27,5 cm, opr. z epoki, pł. 300,-

Album z barwnymi reprodukcjami dzieł malarstwa polskiego, na których przedstawiono kopalnię soli w Wieliczce. Wśród reprodukowanych obrazów znalazły się m.in. płótna J. Matejki, E. Kopcińskiego, W. Tetmajera. Tablice opatrzono krótkim komentarzem historycznym. Opr.: brązowe pł., z tłocz. na licu. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

797. Przewodnik gospodarczy województw: Kieleckiego, Krakowskiego i Śląskiego 1938. Sosnowiec [1938]. Nakładem i drukiem Dąbrowsko-Śląskich Zakładów Drukarskich i Wydawn. SP. Z O. O., s. 136, 432, inseraty, 30 cm, oryg. opr. wyd., pł. 200,-

796. Wieliczka w malarstwie polskim. 1907.

798. I. Czartoryska. Puławy. 1828.

Przedwojenny przewodnik gospodarczy dla trzech najbardziej uprzemysłowionych województw II Rzeczypospolitej. W pierwszej części zawarto podstawowe informacje o administracji, instytucjach i formalnościach dotyczących przedsiębiorców. Kolejne stanowi natomiast księga adresowa przedsiębiorstw. **Doskonałe źródło zarówno do badań nad historią gospodarczą, jak i poszukiwań genealogicznych.** Opr.: bordowe pł., z tłocz. wypełnianymi bielą. Stan dobry.

– Puławy –

798. [Puławy]. Czartoryska Izabela Elżbieta. Poczet pamiątek zachowanych w Domu Gotyckim w Puławach. Warszawa 1828. W Drukarni Banku Polskiego, s. 128, **tabl. ryc. 1 (litografia),** 20,5 cm, opr. XIX-wieczna kart. 450,-

Pierwszy drukowany opis (katalog) zbiorów muzeum w Domu Gotyckim w Puławach sporządzony przez jego twórczynię i właścicielkę, księżnę Izabelę Czartoryską. Muzeum powstało w 1809 r., pierwotnie planowano gromadzenie tylko zabytków obcego pochodzenia, gdyż polskie pamiątki narodowe znajdowały się już w Świątyni Sybilli. Z czasem księżna powiększyła je także o zbiory narodowe, które, w dobie niewoli, miały przypominać utraconą ojczyznę i nieść nadzieję na jej odzyskanie: „Daj Boże, aby w przyszłych wiekach wnuki nasze do tych pamiątek Sławy, Waleczności, Patryotyzmu, i tylu, niestety, boleści narodowych, mogły dodać pomniki nierozdzielne Chwały i Szczęścia" (z przedmowy autorki). Opracowanie zawiera opis obiektów znajdujących się w kolejnych pomieszczeniach muzeum – pokojach (z podziałem na poszczególne ściany), przedpokojach, schodach i pomieszczeniach na górze. Dodatkowo wyróżniono rękopisy, książki drukowane i teki graficzne. Na końcu dodatek z listą nowych nabytków, wśród których widnieje kronika Bielskiego (1597), „oprawna w deski i bronzy, łańcuchem przymocowana do ściany". Rycina sygn. „rysował z natury i na kamieniu Richter", **przedstawia widok Domu Gotyckiego wraz z pięknym parkiem puławskim w tle**. Opr. podniszczona, stan wewn. dobry. **Rzadkie**
(Patrz ilustracja)

PUŁAWY.

PRZEZ

AUGUSTA KRETOWICZA.

WE LWOWIE
DRUKIEM PIOTRA PILLERA.
1831.

799. Z.A. Kretowicz. Puławy. 1831.

800. J.P. Woronicz. Sybilla. 1818.

799. [Puławy]. Kretowicz Zygmunt August. Puławy. Lwów 1831. Drukiem Piotra Pillera, s. 56, 15 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Wspomnieniowy opis posiadłości Czartoryskich w Puławach, która po powstaniu listopadowym została skonfiskowana i złupiona przez Rosjan. Autor w epistolarnej formie odmalowuje obraz zespołu pałacowo-parkowego w czasach jego świetności, wspomina zgromadzone przez księżnę Izabelę Czartoryską patriotyczne pamiątki i muzealia oraz księgozbiór księcia Adama Jerzego. Drobne zabrudzenia i przebarwienia okł. i kart, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

800. [Puławy]. Woronicz Jan Paweł. Sybilla. Poema historyczne we czterech pieśniach. Z wizerunkiem Świątyni Sybilli. Lwów [właśc. Warszawa] 1818. U Woyciecha Niebylskiego, s. VIII, 104, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt wg rysunku M. Stachowicza)**, 20,5 cm, opr. ppł. ze złoc. tyt. na grzbiecie, brzegi kart barwione. 450,-

Wydanie 1 przygotowane bez wiedzy autora przez Feliksa Bentkowskiego. Poemat historyczny Jana Pawła Woronicza (1757-1829) poety, kaznodziei, mówcy. Dzieło, nawiązując do znajdującej się w parku puławskim Świątyni Sybilli, przedstawia w wielu obrazach historię naszego państwa, przede wszystkim czasy Kazimierza Wielkiego, Stefana Batorego, Jana Kazimierza i Jana III Sobieskiego. **Miedzioryt według rysunku Michała Stachowicza ukazuje świątynię Sybilli w Puławach.** Kilka końcowych kart przestawionych, niewielkie przybrudzenie ryciny na odwrocie, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 65.
(Patrz ilustracja)

801. Stroynowski Stanisław. Europa w obrazach. Opisy malownicze krajów, ludów i obyczajów; z najcelniejszych autorów ojczystych i cudzoziemskich oraz własnych prac zebrał... (Ziemia i jej mieszkańcy. Tom II. Europa Północno-Wschodnia). Z wielu rycinami. Wydanie trzecie. Warszawa 1883. Nakład Ferdynanda Hösick'a, s. VI, 317, [1], liczne ilustr. w tekście (drzeworyty, w tym całostronicowe), 20 cm, opr. wyd. pł. czerwone ze złoc. i tłocz., brzegi kart marm. 180,-

801. S. Stroynowski. Europa w obrazach. 1883.

Przeznaczony dla młodzieży drugi tom ilustrowanej serii wydawanej przez Stanisława Stroynowskiego (1820-1878), zawierający teksty dotyczące Europy Północno-Wschodniej. W części wstępnej znajdują się informacje ogólne o Europie, następnie zamieszczono charakterystyki m.in. Cesarstwa Rosyjskiego (Petersburg, Moskwa, Wołga, Dniepr, Kijów), **Polesia, powiatu pińskiego, Niemna, Wilna, Trok, Puszczy Białowieskiej, Żmudzi, Białorusi, Karpat, Tatr, Krakowa, Ojcowa, Warszawy, Żuław Wiślanych, Gdańska, Częstochowy, Gniezna, Dniestru, Pokucia**. Oprawa z odbarwieniami na licu, grzbiet oprawy przyklejony, nieaktualne zapiski własnościowe, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3388.
(Patrz ilustracja)

802. Warcholik Stanisław. Niepołomice. Kraków 1911. Nakł. Ill. Tygodnika Krajoznawczego „Ziemia", s. 56, ilustr. w tekście, 20 cm, opr. pł. 70,-

Krajoznawcza monografia Niepołomic, zawierająca krótki opis dziejów i zabytków miasta. Opr.: zielone ppł., na licach pap. marm. Otarcia opr., przebarwienia kart, poza tym stan dobry.

---

803. [Jasna Góra] – „Ważniejsze chwile z dziejów Obrazu Cudownego Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze". XIX/XX w. 300,-

Druk barwny; 34,5 x 23,5 (naklejony na kartę 46,5 x 36,5)
Druk religijny z przełomu XIX i XX w., ukazujący najważniejsze momenty w dziejach Cudownego Obrazu. W centrum przedstawienie Matki Boskiej z Dzieciątkiem (z napisami: „Błogosławioną zwać mnie będą wszystkie narody" oraz „Pod Twoją obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko"). Dookoła w 7 owalnych medalionach sceny z historii obrazu (m.in. św. Łukasz malujący ikonę, dar Władysława Opolczyka dla paulinów, napad Husytów oraz oblężenie szwedzkie 1655 r.). Dekoracyjne,

803. Jasna Góra. Przełom XIX/XX w.

804. Zaślubiny Polski z morzem. 1920.

barwne przedstawienie, naklejone na kartę ze złoconą ramką. Drobne uszkodzenia i zabrudzenia, głównie krawędzi.
(Patrz ilustracja)

804. **[Puck]** – „Akt zaślubin Polski z morzem". Wg proj. **H. Uziembło**. 1920 r. 150,-

Druk barwny; 34,0 x 28,0 (naklejony na planszę 50,0 x 34,5 cm)
Druk z okazji zaślubin Polski z morzem, które miały miejsce 10 lutego 1920 r. w Pucku. W części górnej tarcza herbowa pod koroną królewską, z Orłem oraz Gryfem (herbem Pomorza), na tle morza. W części dolnej tekst: „R.P. MCMXX dnia 10 lutego na wieczną rzeczy pamiątkę odzyskania morza polskiego. Puck nad Bałtykiem" oraz faksymile podpisów uczestników uroczystości (m.in. generał Józef Haller, minister spraw wewnętrznych Stanisław Wojciechowski, kontradmirał Kazimierz Porębski, generał Robert Lamezan de Salins, Stefan Łaszewski, pierwszy wojewoda pomorski). Poniżej naklejony podpis: „Akt zaślubin Polski z morzem". Kartusz sygnowany – zaprojektowany przez Henryka Uziembło (1879-1949), malarza i grafika krakowskiego, w latach I wojny światowej związanego z Legionami. Artysta zaprojektował oprawę plastyczną uroczystości w Pucku. Lewy dolny narożnik podklejony, drobne uszkodzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

805. **[Gra] – Poznaj miasta Polski.** Kraków [po 1921]. Litografia W. Krzepowski. Mapa 55,5x43,5 cm (kolorowa), arkusz 67,5x47,5 cm. 120,-

Gra pod tytułem: „Poznaj miasta Polski". Składa się z mapy Polski w granicach po pokoju ryskim w 1921 r. z pasami sztucznej sieci komunikacyjnej, biegnącej od Warszawy w różnych kierunkach kraju. Zaznaczono na niej kółkami w kwadratach większe i mniejsze miasta (np. Grodno, Łomża, Suwałki czy Zakopane) z przypisaniem każdemu określonej liczby punktów (od 8 do 300). Dolną część arkusza zajmuje prostokąt (15,5x41,5 cm) z kwadratami (3,5x3,5 cm) do wycięcia. Znajdują się na nich kolorowe symbole i nazwy 48 miast Polski do ustawiania w zaznaczonych miejscach na mapie oraz zdobywania określonej liczby punktów. Ślady składania, przetarcia w miejscach złożenia i podklejenia. Barwy nieco wyblakłe, również z powodu gorszej jakości druku w pierwszych latach niepodległości (mapy i plany W. Krzepowskiego sprzed 1914 odznaczały się żywymi barwami). Poza tym stan dobry.

806. E. Dzieduszycka. Podróż do Indii i Himalajów. 1912.

REGIONALIA OBCE. PODRÓŻE

806. Dzieduszycka Ewa hr. Indye i Himalaje. Wrażenia z podróży. Lwów 1912. Skład główny w Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [8], 135, [1], ilustr. w tekście (w tym całostronicowe), 27 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. na grzbiecie i licu. 200,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątka). Wspomnienia z podróży do Indii i podnóży Himalajów spisane przez Ewę hr. Dzieduszycką (1879-1968). **Dzieduszycka była pierwszą kobietą, która zimą zdobyła Gross Venediger**, podróżowała po Indiach, jako pierwsza Polka stanęła u podnóża Himalajów, jako jedna z pierwszych Europejek penetrowała Tybet. Była także autorką kilku powieści i książek opartych na własnych podróżach. Nieznaczne zabrudzenia oprawy, blok lekko poluzowany, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

807. Hoesick Ferdynand. Wędrowiec. Wrażenia z podróży. Warszawa 1925 [właśc. 1924]. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. L, 402, [2], 19 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart złoc., zach. przednia okł. brosz. 150,-

Zbiór felietonów z podróży po Europie odbytych na przełomie XIX/XX wieku. Zawiera m.in.: Osobliwości Londynu; Saragossa; Noc w Sewilli; Noc w Wiedniu; Mont Saint-Michel; Dwa sezony w Ostendzie; Nad jeziora włoskim brzegiem. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

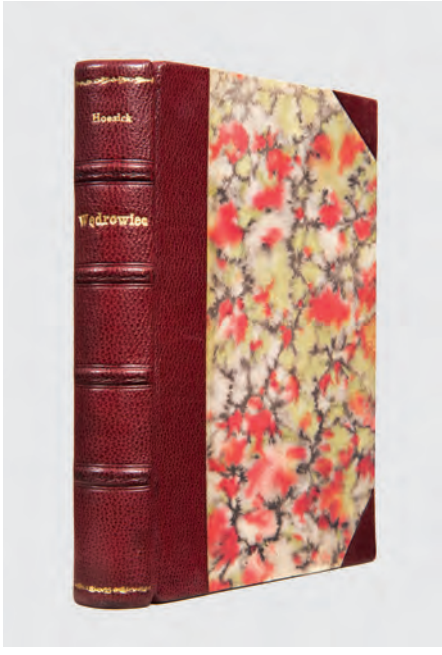

807. F. Hoesick. Podróże po Europie. 1924.

808. I. Hołowiński. Pielgrzymka. 1842-1845.

808. Hołowiński Ignacy. Pielgrzymka do Ziemi Świętej odprawiona przez… T. 1-5 w dwóch wol. Wilno 1842-1845. Nakład i Druk Teofila Glücksberga, s. XIV, [2], 246; 452, [4]; [2], 478, [9]; 369, [5]; 336, [15], **tabl. ryc. 4 (staloryty),** 21 cm, opr. z epoki ze złoc. i tłocz. na grzbiecie. 600,-

Wydanie 1. Opisanie podróży do Palestyny przez Konstantynopol, Cypr i Liban, zawierające liczne wątki historyczne i obyczajowe, autorstwa I. Hołowińskiego (1807–1855) pisarza, teologa, arcybiskupa mohylewskiego. Sześciomiesięczna podróż przebiegała z Odessy przez Morze Czarne do Stambułu, następnie m.in. przez Smyrnę, Rodos, Cypr, Bejrut, Damaszek, Górę Karmel, Nazaret, Jerozolimę, Betanię, Jerycho, Jordan i Betlejem. Największe trudy tej pielgrzymki wg autora przypadły na podróż z Kijowa do Odessy i powrót przez okryte śniegiem stepy Ukrainy. Ryciny przedstawiają **panoramę Betlejem, widok z Góry Karmel** oraz portrety autora. Na końcu długa lista prenumeratorów dzieła, wśród których znajdują się m. in. **J. I. Kraszewski, książę M. Lubomirski, Stanisław Moniuszko oraz Tomasz Zan).** W wol. 2-gim tomy przestawione przez introligatora (t. 4 następuje po t. 5). Nieliczne zbrązowienia papieru, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

809. [Korea]. Vautier Claire. Frandin Hippolyte. En Corée. Paris (Paryż) [1904]. Librairie Ch. Delagrave, s. 188, 26 cm, opr. współcz. płsk. z szyldzikiem, zach. oryg. okł. brosz. 360,-

Egzemplarz z odręcznie wypisaną dedykacją autorki Hippolyte Frandin (po francusku i koreańsku) datowaną 28.11.1904. Opis podróży po Korei, zawierający liczne wiadomości krajoznawcze, historyczne i etnograficzne. W tekście ilustracje. Elegancka opr.: czerwony płsk z płóciennym szyldzikiem, na którym tłocz. i złoc. tytulatura, na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Zażółcenia stron, poza tym stan bardzo dobry.

810. Milewski Ignacy. Une Petite Croisière en Très Haute Compagnie. B.m. [1899]. B.w., k. [2], s. 88, 34,5 cm, oryg. opr. pł., brzegi k. złoc. 450,-

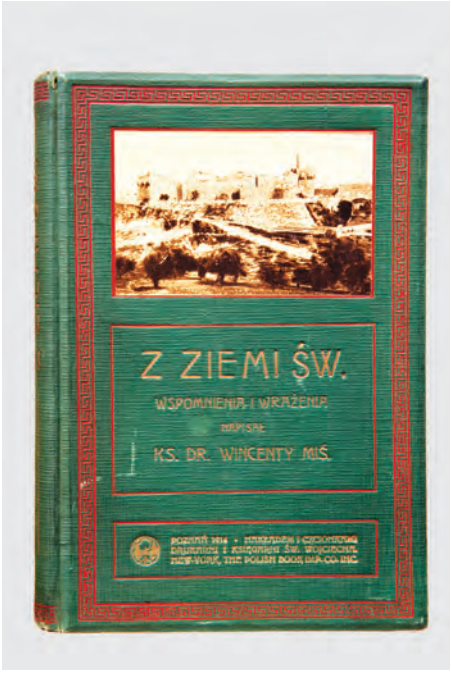

811. Pielgrzymka do Ziemi Świętej. 1914.

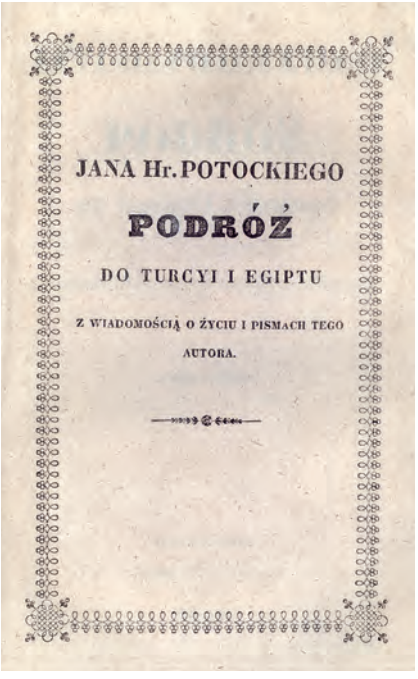

813. J. Potocki. Podróż. 1849.

Druk prywatny sfinansowany przez autora z przeznaczeniem na podarunki. Fragment dziennika z podróży morskiej hrabiego Ignacego Korwin Milewskiego (1846-1926) niezwykle barwnej postaci, **wielkiego kolekcjonera polskiego malarstwa**, który zamawiał obrazy i hojnie opłacał m.in. Aleksandra Gierymskiego, Józefa Chełmońskiego, Leona Wyczółkowskiego. Na jego zamówienie Jan Matejko, choć niechętnie, namalował swój słynny autoportret w fotelu. **Opis rejsu, który Milewski odbył w styczniu 1899 r. po Morzu Adriatyckim z Puli do Raguzy (Dubrownik) w towarzystwie arcyksięcia Karola Stefana Habsburga** (1860-1933) dziedzica dóbr Habsburgów w Żywcu, od którego hrabia odkupił kilka lat później adriatycką wyspę Św. Katarzyny. Opr.: bordowe płótno z tytułem tłocz. złotem na licu, na wyklejkach jedwabna mora. Stan bardzo dobry.

811. Miś Wincenty. Z Ziemi Św[iętej]. Wspomnienia i wrażenia. Z 8miu ilustracyami i planem Jerozolimy. Poznań 1914. Nakładem i czcionkami drukarni i księgarni Św. Wojciecha, s. [4], 260, tabl. ilustr. 8, plan 1, 21 cm, opr. wyd. pł. zielone ze złoc., tłocz. i naklejoną ilustr. na licu. 180,-

Interesująca relacja z drugiej pielgrzymki polskiej do Ziemi Świętej, zorganizowanej przez Ojców Reformatów w 1909 r., spisana przez Wincentego Misia (1865-1937) – teologa, katechetę szkół powszechnych w Stanisławowie. Na tablicach najważniejsze zabytki oraz plan Jerozolimy. **Oprawa wydawnicza**: płótno zielone z tłoczeniami i złoceniami, na lico naklejona ilustracja przedstawiająca widok Jerozolimy od strony zachodniej. Na części kart wyraźny ślad zażółcenia, obca dedykacja, stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

812. Pawiński Adolf. Portugalia. Listy z podróży. Warszawa 1881. Gebethner i Wolff, s. [8], 303, [3], 21,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami i tłocz. 120,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja Adolfa Pawińskiego dla Władysława Holewińskiego. Praca dedykowana członkom Kongresu Antropologicznego odbytego w Lizbonie we wrześniu 1880 r. Opis podróży po Portugalii odbytej przy okazji Kongresu Antropologicznego, spisany przez Adolfa Pawińskiego (1840-1896) – historyka, archiwistę, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. Zawiera

814. Z.M. Skórzewski. Podróż. 1855.

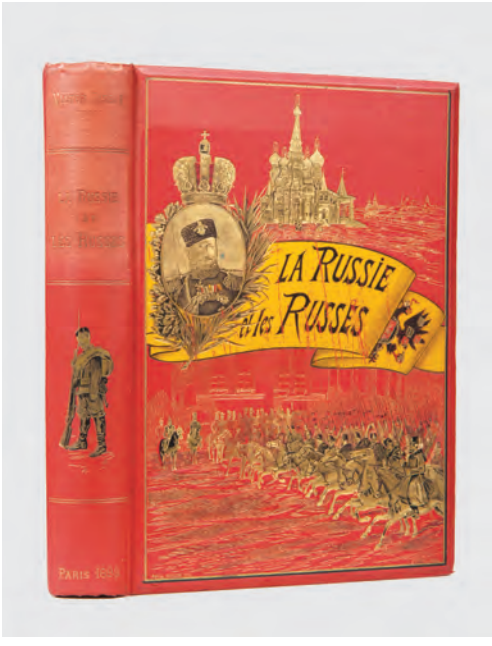

815. V. Tissot. Podróż po Rosji. 1895.

m.in. opis Lizbony, walk z bykami, zbiorów królewskich w pałacu króla Ferdynanda, wycieczek do Penha, Cintry, Bragi, Porto. W. Holewiński (1834-1919) – prawnik, profesor Szkoły Głównej Warszawskiej i Uniwersytetu Warszawskiego. Oprawa podklejona, naddarta górna krawędź grzbietu, wewnątrz stan dobry.

813. Potocki Jan. Podróż do Turcyi i Egiptu. Z wiadomością o życiu i pismach autora. Kraków 1849. W Drukarni D. E. Friedleina, s. XXVI, 83, 16,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wydanie 2. w jęz. polskim, oprac. przez Żegotę Paulego. Dzieło Jana Potockiego (1761-1815) podróżnika, historyka, archeologa, publicysty, działacza politycznego, uczestnika Sejmu Czteroletniego i pisarza, autora słynnej powieści „Rękopis znaleziony w Saragossie". To relacja z pierwszej podróży Potockiego na Bliski Wschód, w czasie której odwiedził Turcję oraz Egipt, bawiąc m.in. kilka tygodni w Konstantynopolu, gdzie stworzył swoje pierwsze teksty literackie – kilka krótkich opowieści. Wrażenia z podróży opisywał w listach adresowanych do matki, które wraz z innymi zapiskami złożyły się na wydany tekst. Szczególnie chętnie notował spostrzeżenia etnograficzne (na przykład o zwyczajach picia kawy i konstantynopolskich kawiarniach), geograficzne i językowe. Egzemplarz nierozcięty. Drobne zagniecenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

814. Skórzewski Zygmunt Michał. Wspomnienia wschodu. Dziennik podróży do Syryi, Egiptu, Palestyny, Turcyi i Grecyi. Lipsk 1855. Księgarnia Zagraniczna, k. [4], s. 261, [1], **tabl. ryc. 6 (staloryty)**, 22,5 cm, opr. współcz. płsk. 240,-

Dziennik podróży po Bliskim Wschodzie i Grecji odbytej w latach 1850-1851 przez Zygmunta Skórzewskiego (1828-1901) drugiego ordynata na Czerniejewie, podróżnika i pamiętnikarza, bibliofila, członka pruskiej Izby Panów, w której starał się bronić interesów ludności polskiej. Trasa wyprawy wiodła przez Smyrnę, Aleksandrię, Kair, Jerozolimę, Nazaret, Bejrut, Damaszek, Stambuł, Maraton i Ateny. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Miejscami drobne przebarwienia kart. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

815. Tissot Victor. La Russie et les Russes. Impressions de voyage. Paris (Paryż) [1895] Librairie Plon. E. Plon, Nourrit et Cie, k. [2], s. 432, [3], portret 1, liczne ilustr. w tekście, 30 cm, oryg. opr. wyd. pł., brzegi k. złoc. 450,-

Opis podróży po zachodnim Imperium Rosyjskim **(w tym dawnych ziemiach polskich)** odbytej przez Victora Tissota (1844-1917) pochodzącego ze Szwajcarii dziennikarza, pisarza i podróżnika. Autor notował spostrzeżenia krajoznawcze i etnograficzne prócz swoich przygód, opisując krajobraz, miasta i wsie, zabytki, życie codzienne i zwyczaje mieszkańców przemierzanych terenów od Lwowa po Moskwę. **Dzieło zdobi około 250 ilustracji.** K. tyt. poprzedza całostronicowy portret cara Aleksandra III. **Opr. wydawnicza została wykonana przez słynny paryski zakład introligatorski Engela** (sygnowana na przednim licu): czerwone pł, z tłocz. i złoc. na licach i grzbiecie. Drobne zabrudzenia opr., miejscami na kartach zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

LITERATURA PIĘKNA. WIEDZA O LITERATURZE

LITERATURA AWANGARDOWA

816. Blok. Czasopismo Awangardy Artystycznej. 1924. R.1. Nr 1 (8 marca). Warszawa 1924. Drukarnia Krajowa, s. 4, ilustr. w tekście, 61x45 cm, oryg. arkusz wyd. 9000,-

Pierwszy numer konstruktywistycznego czasopisma redagowanego przez wybitnych artystów awangardowych tworzących grupę artystyczną „Blok": Henryka Stażewskiego (1894-1988), Teresę Żarnowerównę (1895-1950), Mieczysława Szczukę (1898-1927) i poetę Edmunda Millera. „Szczuka i Żarnower eksperymentowali z elementami składu drukarskiego, tworząc konstruktywistyczne kompozycje doskonale współbrzmiące z szatą graficzną »Bloku«. »Machinistyczną« estetykę wzmacniały drukowane często w tym konstruktywistycznym piśmie reprodukcje maszyn i części urządzeń" (P. Rypson). Łącznie w latach 1924-1926 ukazało się 11 numerów periodyku. Na łamach czasopisma publikowano wypowiedzi programowe, recenzje i reklamy wydawnictw awangardowych, a także tłumaczenia autorów zagranicznych (m.in. van de Rohe, Malewicza, Martinettiego, van Doesburga), część ilustracyjną stanowiły reprodukcje konstruktywistycznych prac (M. Szczuki, H. Stażewskiego, K. Kobro, T. Żarnowerówny, W. Strzemińskiego) oraz fotomontaże Mieczysława Szczuki. Niewielkie naddarcia na śladach złożenia, miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Jedno z najważniejszych polskich czasopism awangardowych dwudziestolecia międzywojennego. Bardzo rzadkie.**
Lit.: P. Rypson, Książki i strony. Polska książka awangardowa i artystyczna w XX wieku, poz. 38.
(Patrz tablica XXXII)

817. Brzękowski Jan. 18 Coplas. Ilustracje Franciszka Prochaski. Aix en Provence 1959. Pracownia M. i F. Prochasków, k. [23], 25,0 cm, oryg. okł brosz., obwoluta pap. 300,-

Wydano w nakładzie 150 egzemplarzy, oferowany nosi nr 41, odbity na papierze czerpanym Arches. Na karcie przedtytułowej **odręczna dedykacja autora ilustracji** i wydawcy: „Pani Adzie Jaworskiej serdecznie przyjazny F. Prochaska Aix en Prov 1959 [...]". Zbiór 18 wierszy awangardowego poety Jana Brzękowskiego (1903-1983), członka krakowskiej grupy poetyckiej Awangarda, współpracownika „Zwrotnicy". Poeta od 1928 r. mieszkał we Francji, gdzie przyjaźnił się z wieloma przedstawicielami europejskiej awangardy. W Paryżu poznał także **Franciszka Prochaskę** (1891-1972), który łączył pracę dla Ministerstwa Spraw Wojskowych z twórczością artystyczną. Związany ze środowiskiem Legionów Polskich, prowadził w Paryżu atelier gromadzące wielu przedstawicieli polskiej kultury. Tu Prochaska zetknął się z Konstantym Brandlem, dzięki któremu zainteresował się grafiką. Po II wojnie światowej założył wraz z żoną własną pracownię typograficzną, od 1957 r. działającą w Aix en Provence. Tomik ilustrowany 18 drzeworytami artysty, jedna z ilustracji powtórzona na obwolucie. Pozycja z księgozbioru **Władysławy Jaworskiej** (1910-2009), wybitnego historyka sztuki, m.in. autorki monografii twórczości Tadeusza Makowskiego i Władysława Ślewińskiego. Stan dobry.

818. Brzękowski Jan, Chwistek Leon, Smolik Przecław, Strzemiński Władysław. O sztuce nowoczesnej. Łódź 1934. Wyd[awnictwo] Tow[arzystwa] Bibljofilów.

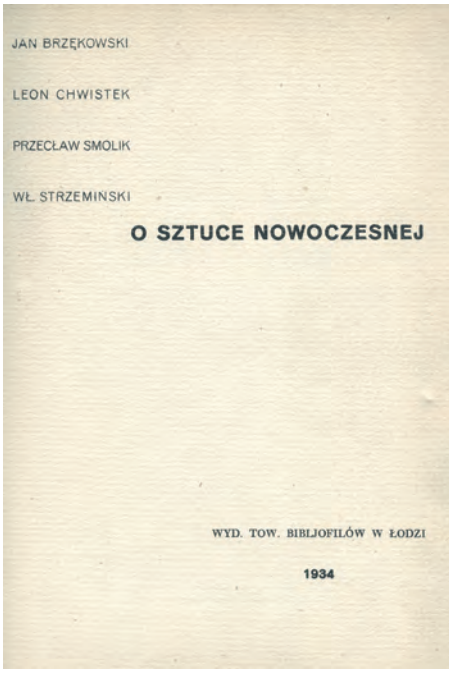

818. O sztuce nowoczesnej. 1934.

820. B. Jasieński. Palę Paryż. 1929.

„Drukarnia Polska" Ludomira Mazurkiewicza, s. [4], 93, [1], 22 cm, oryg. okł. brosz. 2000,-

Jedna z najważniejszych prac teoretycznych awangardy polskiej dwudziestolecia międzywojennego. Wydano w nakładzie 300 egzemplarzy na ręcznie czerpanym papierze z papierni Franciszka Jeziorańskiego w Dąbrowicy. Siódma publikacja Towarzystwa Bibliofilów w Łodzi. Zawiera cztery artykuły: Jana Brzękowskiego „Nowa sztuka na zachodzie", Leona Chwistka „Tragedia naturalizmu", Przecława Smolika „Sztuka a rzeczywistość" i Władysława Strzemińskiego „Sztuka nowoczesna w Polsce". **Okładka i karta tytułowa według projektu Władysława Strzemińskiego.** Okładka zakurzona i zaplamiona, wewnątrz stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

819. Jasieński Bruno. Palę Paryż. Powieść. [Wstęp Juliusz Kaden-Bandrowski]. Warszawa 1929. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 325, [3], 18 cm, opr. z epoki ppł., zach. oryg. okł. pap. 900,-

Kontrowersyjna powieść Brunona Jasieńskiego (1901-1938) – poety, prozaika, powieściopisarza, jednego z pierwszych polskich futurystów. Autor (właśc. Wiktor Bruno Zysman) założył w 1919 r., wraz ze Stanisławem Młodożeńcem i Tytusem Czyżewskim, studencki klub futurystów „Katarynka", współtworzył pierwsze jednodniówki futurystów, uczestniczył w licznych wieczorach poetyckich futurystów. Jasiński we wczesnej twórczości przeciwstawiał się założeniom estetyzującej poezji młodopolskiej, do swych utworów wprowadził nowatorskie eksperymenty formalne: fonetyczną pisownię, neologizmy, eksperymenty wersyfikacyjne, łamanie składni. **Po opublikowaniu jesienią 1928 r. przekładu oferowanej powieści na łamach paryskiej „L'Humanité" Jasieński został wydalony z granic Francji.** W 1930 r. przyjął obywatelstwo rosyjskie i zamieszkał w Moskwie. W lipcu 1937 r. został aresztowany, po rozprawie rozstrzelany 17 września 1938 r. Na grzbiecie opr. superekslibris literowy „A. G. O." Pod przedmową Kaden-Bandrowskiego odręczna, współczesna nota w jęz. francuskim. **Stan bardzo dobry. Rzadkie w takim stanie.**
(Patrz tablica XXXII)

821. Miesięcznik Literacki. 1930.

822. Miesięcznik Literacki. 1930.

820. Jasieński Bruno. Je brûle Paris. Roman. Paris (Paryż) 1929. Ernest Flammarion, s. 284, [2], 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Francuski przekład kontrowersyjnej powieści „Palę Paryż" Brunona Jasieńskiego (1901-1938) – poety, prozaika, powieściopisarza. Nieznaczne otarcia oprawy, poza tym stan dobry, egzemplarz nie obcięty. **Rzadkie.** (patrz poz. poprzednia).
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

821. Miesięcznik Literacki pod redakcją Aleksandra Wata. Rok 1930. Nr 7 (czerwiec). Warszawa 1930. Drukarnia „Stołeczna", s. 329-376, ilustr. w tekście, 25 cm, oryg. okł. brosz. 500,-

Czasopismo społeczno-kulturalne o skrajnie lewicujących poglądach wydawane w Warszawie w latach 1929-1931 pod redakcją Aleksandra Wata. Periodyk stanowił nieoficjalny organ KPP, odegrał istotną rolę w dziejach lewicowej publicystyki w okresie międzywojennym, przedstawiał poglądy na literaturę i sztukę, popularyzował marksizm, na łamach czasopisma publikowano także teksty dotyczące futuryzmu polskiego. We wrześniu 1931 r. władze zamknęły pismo, a zespół redakcyjny został aresztowany. W numerze m.in.: Reportaż jako rodzaj literacki (A.Wat); U Forda w Detroit (E.E. Kisch); Nowy siew; Szturmowcy; Władysław Orkan; Prognozy pana Srokowskiego (A. Stawar). Otarcia i naddarcia okładki, wewnątrz stan dobry (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja)

822. Miesięcznik Literacki pod redakcją Aleksandra Wata. Rok 1930. Nr 13 (październik-listopad). Warszawa 1930. Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, s. 569-616, ilustr. w tekście, 25 cm, oryg. okł. brosz. 500,-

W numerze m.in.: Daktyloskop, Maszt (S. Wygodzki); **Wiersze o wczesnej wiośnie pisane późną jesienią** (W. Broniewski); Plakat (A. Wolica); Materializm dialektyczny w walce o byt; Japońska literatura proletariacka. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

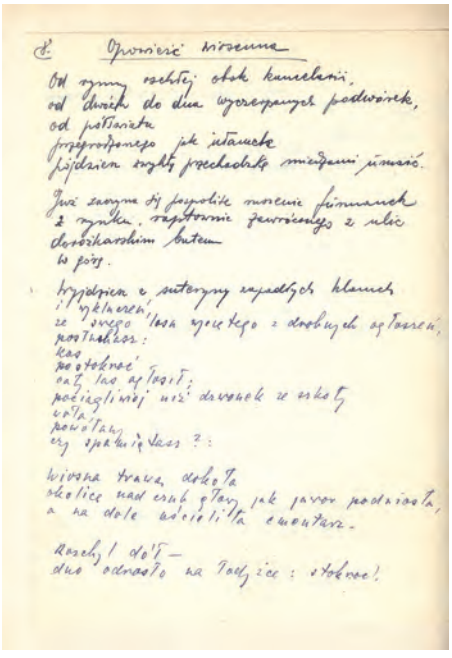

824. J. Przyboś. Równanie serca. 1938.

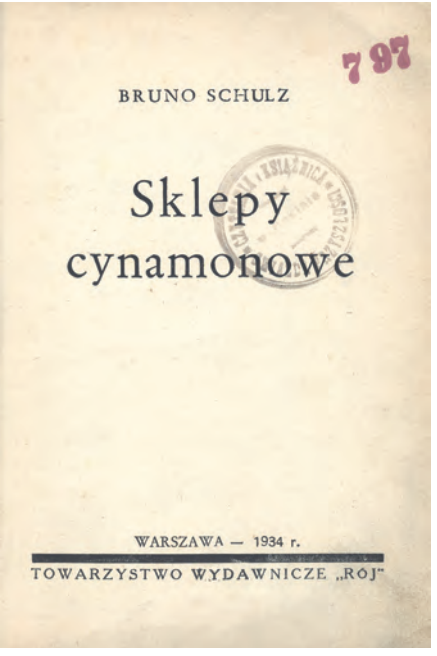

825. B. Schulz. Sklepy cynamonowe. 1933.

823. Peiper Tadeusz. „A". Rysunkami ozdobił [Mojżesz] Kisling. [Kraków] 1924. Wydawnictwo „Zwrotnicy", s. 30, [2], ilustr. w tekście, 22,5 cm, okł. brosz. 1200,-

Wydano w nakładzie 400 egzemplarzy. Debiutancki tom poezji Tadeusza Peipera (1891-1969) – wybitnego poety, teoretyka poezji, założyciela pisma „Zwrotnica", przedstawiciela i jednego z przywódców Awangardy Krakowskiej, której program wyraził w manifeście „Miasto. Masa. Maszyna". Awangarda Krakowska była w zasadzie jedynym nowatorskim ruchem artystycznym, który tak szczegółowo i systematycznie wyłożył swój program. Twórczość Peipera charakteryzowało hasło awangardzistów: „Minimum słów, maksimum treści", z którym wiązało się również łamanie wszelkich obowiązujących norm dotychczasowej poezji. Tom zawiera utwory z lat 1914-1923. Układ typograficzny Kazimierza Podsadeckiego. W tekście cztery całostronicowe ilustracje Mojżesza Kislinga (1891-1953). Przednia okładka we współczesnej kopii. Stan dobry. **Jedno ze sztandarowych dzieł awangardy polskiej. Rzadkie.**

824. Przyboś Julian. Równanie serca. Warszawa 1938. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 113, [7], 25 cm, opr. współcz. ppł. 1500,-

Egzemplarz korektowy Juliana Przybosia z odręcznymi poprawkami poety! Tom poezji Juliana Przybosia (1901-1970) – poety, eseisty, czołowego przedstawiciela awangardy międzywojennej. Oferowany egzemplarz jest egzemplarzem szczególnym, zawiera bowiem liczne odręczne poprawki i uzupełnienia Przybosia wykonane w 1941 r. (adnotacja na karcie tytułowej: „redakcja ostateczna/1941"). W egzemplarzu brakuje karty ze stronami 35/36 – **ich zawartość została uzupełniona odręcznie na dwóch kartkach ręką poety. Dodatkowo po stronie 6 wprawiono dwie kartki z rękopisami dwóch wierszy zamieszczonych w tomie:** „Opowieść wiosenna" oraz „List (do młodego poety w Warszawie)". **Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Przybosia z 1944 r. dla Adama Włodka** (1922-1986) – poety, redaktora, w latach 1948-1954 męża noblistki Wisławy Szymborskiej. Stan dobry. **Unikat.**
(Patrz ilustracja)

825. Schulz Bruno. Sklepy cynamonowe. Warszawa 1934 (właść. 1933). Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 221, [1], 18 cm, opr. współcz. płsk. 6000,-

Wydanie 1. Pierwszy zbiór opowiadań Brunona Schulza (1892-1942) – prozaika, eseisty, grafika, zamordowanego w Drohobyczu w 1942 r. W skład zbioru wchodzą utwory pisane w latach dwudziestych, o których publikację autor bardzo długo zabiegał, uzyskując ostatecznie poparcie Zofii Nałkowskiej. Znalazły się w nim m.in. tytułowe opowiadanie „Sklepy Cynamonowe", „Pan", „Manekiny", „Traktat o manekinach", „Karakony". W 1938 r. po publikacji drugiego zbioru opowiadań zatytułowanego „Sanatorium pod Klepsydrą" Schulz został odznaczony Złotym Wawrzynem Polskiej Akademii Literatury. **Zarówno „Sklepy cynamonowe", jak i „Sanatorium pod Klepsydrą" zaliczane są do najwybitniejszych prac literackich okresu międzywojennego.** Opr.: czarny płsk z szyldzikami, na grzbiecie superekslibris z herbem Pilawa Potockich. Pieczątki, na jednej z ostatnich niezadrukowanych kart notatki długopisem, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

826. Timofiejew Grzegorz. Inny horyzont. Poezje. Łódź 1935. Drukarnia Nakładowa, s. 61, [3], 20 cm, oryg. okł. brosz., obwoluta wg proj. Karola Hillera. 900,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla Józefa Ujejskiego. Drugi tom poetycki w dorobku Grzegorza Timofiejewa (1908-1962) – poety, prozaika, tłumacza, współtwórcy łódzkiej grupy poetyckiej Meteor, założyciela Łódzkiego Klubu Literackiego. **Obwoluta wykonana wg projektu Karola Hillera** (1891-1939) – malarza, grafika, fotografa, czołowego przedstawiciela polskiego konstruktywizmu, twórcy techniki heliografiki. Obwoluta wyobraża wyrastanie ognistych drzew ze skorupy ziemskiej i sięganie żaru aż po horyzont. Jest to jedyny znany przykład wykorzystania techniki heliograficznej w projekcie okładki. Obwoluta lekko zakurzona, stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Karol Hiller 1891-1939. Nowe widzenie. Malarstwo, heliografika, rysunek, grafika. Łódź 2002, poz. V.4.
(Patrz tablica XXXII)

827. Witkiewicz Stanisław Ignacy. Tumor Mózgowicz. Dramat w 3 aktach z prologiem. Kraków 1921. Nakładem Spółki Wydawniczej „Fala", s. 90, 20 cm, oryg. okł. brosz. 800,-

Wydanie 1. Na karcie przedtytułowej odręczna **dedykacja Stanisława Ignacego Witkiewicza dla Jarosława Iwaszkiewicza z 30 czerwca 1921 r.: „Panu Jarosławowi Iwaszkiewiczowi z wyrazami wielkiej wdzięczności, że nie jest moim wrogiem. Witkacy"**. Na karcie z drukowaną dedykacją dla Zofii i Tadeusza Żeleńskich odręczny podpis Jarosława Iwaszkiewicza. Pierwsza sztuka Witkacego wystawiona na scenie. Dramat Stanisława Ignacego Witkiewicza (1885-1939), którego prapremiera miała miejsce w Krakowskim Teatrze Miejskim im. Juliusza Słowackiego. Naddarcia i zaplamienia okładki, na kilku kartach mocne zabrudzenia, na kartach charakterystyczne zażółcenia, drobne marginalia. **Wyjątkowy egzemplarz.**
(Patrz tablica XXXII)

828. Witkiewicz Stanisław Ignacy. Pożegnanie jesieni. Powieść. Warszawa 1927. F. Hoesick, s. 449, [1], 19 cm, oryg. okł. brosz. 700,-

Wydanie 1. Druga powieść w dorobku Stanisława Ignacego Witkiewicza (1885-1939) wybitnego dramatopisarza, powieściopisarza, filozofa, malarza i teoretyka sztuki. Powieść powstała w 1925 r., przed wojną ukazało się tylko jedno wydanie. Z przedmowy autora: „Z góry odpieram zarzut, że powieść ta jest pornograficzna. […] Również odpieram z góry możliwy zarzut niepoważnego stosunku do kwestii religijnych. Tyle jest u nas zakutych łbów, że i to jest możliwe". Po konserwacji, stan dobry.

---

829. Adalberg Samuel. Księga przysłów, przypowieści i wyrażeń przysłowiowych polskich. Zebrał i opracował... Warszawa 1889-1894. Druk Emila Skiwskiego, s. [6], XVIII, 31, [1], 805, [1], II, IV, 28,5 cm, opr. z epoki płsk. 600,-

831. F. Bentkowski. Historia literatury. 1814.

832. J. Bieniasz. Edukacja Józia Barącza.

Fundamentalne dzieło paremiologii polskiej, zawierające dorobek wcześniejszych źródeł, poczynając od XVI i XVII-wiecznej literatury staropolskiej (m.in. Grzegorza Knapskiego i Salomona Rysińskiego), poprzez liczne źródła XVIII-wieczne, aż po prace folklorystyczne z XIX w. Przysłowia zostały zebrane alfabetycznie, po raz pierwszy według haseł istotnych, a nie wyrazów początkowych, jak to robili poprzednicy. Teksty przysłów, w większości opatrzone nazwiskami pisarzy i dzieł, z których pochodzą, otrzymały przypisy tłumaczące ich sens i pochodzenie. Zbiór przysłów Adalberga posiada nieocenioną wartość dla kultury i języka polskiego, tym większą, że olbrzymi, gromadzony przez ponad 40 lat materiał rękopiśmienny autora uległ zniszczeniu. Opr.: ciemnobrązowy płsk., na płaskim grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, w dolnej partii tłocz. złotem superekslibris literowy „E. H.” Opr. po konserwacji (grzbiet wzmacniany skórą), część kart ze wzmocnionymi krawędziami, drobne naddarcia krawędzi nielicznych kart, miejscami podkreślenia w tekście, poza tym stan dobry.

830. Asnyk Adam. Poezye przez El...y [pseud.]. Lwów 1869. Nakładem Karola Wilda, s. [4], 233, [3], 17 cm, opr. współcz. papier marm., brzegi kart złoc. 280,-

Wydanie 1. Pierwszy tomik poetycki w twórczości Adama Asnyka (1838-1897) poety, dramatopisarza, uczestnika powstania styczniowego. Tomik dedykowany rodzicom. Na kartach miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

831. Bentkowski Feliks. Historya literatury polskiey. Wystawiona w spisie dzieł drukiem ogłoszonych. T. 1-2 (2 wol.) Warszawa-Wilno 1814. Nakładem Zawadzkiego i Komp., s. XXIV, 712; XII, 830, 20 cm, jednolita opr. z epoki, płsk. z szyldzikami. 800,-

Główne dzieło Feliksa Bentkowskiego (1781-1852) – historyka, filologa i bibliografa. „Historia”, opracowana na podstawie wykładów licealnych Bentkowskiego przy pomocy wybitnych ówczesnych uczonych (J.S. Bandtkie, J.W. Bandtkie, H. Juszyński, A. Grabowski, J. Lelewel, A. Chodkiewicz), **jest pierwszą próbą bibliografii piśmiennictwa polskiego**. Praca ta zachęciła współczesnych do po-

szukiwań bibliograficznych i do gromadzenia książek, przyczyniła się także do powstania polskiej szkoły bibliograficznej, zwieńczonej monumentalną bibliografią Karola Estreichera. W dowód uznania za dzieło Bentkowski otrzymał tytuł doktora filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Towarzystwo Naukowe Krakowskie mianowało go członkiem korespondentem, a Towarzystwo Naukowe Płockie swym opiekunem. Opr.: płsk, grzbiety pięciopolowe z tłocz. ozdobnikami, w polu 2. szyldziki z tytulaturą, na licach pap. marm. Ekslibris Stanisława Naymana, nieaktualne noty i pieczątki własnościowe. Otarcia i drobne ubytki oprawy, miejscami zaplamienia i przebarwienia kart, w tekście nieliczne notatki ołówkiem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

832. Bieniasz Józef. Edukacja Józia Barącza. Powieść z życia studentów. Kraków-Lwów [1933?]. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki, s. 286, [2], 19,5 cm, opr. oryg. brosz. 150,-

Pierwsze wydanie powieści stanowiącej I część autobiograficznego cyklu Józefa Bieniasza (1892–1961) opowiadającego o perypetiach związanych z edukacją wiejskiego dziecka (dwie pozostałe części: Maturanci i Korporanci ukazały się w 1933 r., informacja o tym, że są w druku znajduje się na ostatniej s. książki). Modernistyczną ilustrację na licu opr. projektował **H. Galantowski**. Lekko zagięta opr., luźne składki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

833. Broniewski Władysław. Drzewo rozpaczające. Warszawa 1950. Książka i Wiedza, s. 95, [1], 18 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Władysława Broniewskiego dla Maryny i Jerzego Mokrzyńskich z 1950 r. Okładkę projektował Stefan Bernaciński. Stan dobry.

834. Broniewski Władysław. Komuna Paryska. Warszawa 1950. Książka i Wiedza, s. 18, [2], portret 1, 30,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Władysława Broniewskiego dla Maryny Mokrzyńskiej z 1950 r.: „Marynie Mokrzyńskiej, miłej, kochanej i ślicznej ofierze borowiny z antyciechocińską przyjaźnią". Opracowanie graficzne Stefana Bernacińskiego. Niewielkie zaplamienia okładki, ślad zacieku na górnym marginesie kart, poza tym stan dobry.

835. Broniewski Władysław. Wiersze wybrane. Warszawa 1951. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, s. X, [2], 96, [4], portret 1, 18 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Władysława Broniewskiego dla Maryny i Jerzego Mokrzyńskich**.** Okładka i przerywniki Ignacego Witza. Załamanie przedniej okładki, poza tym stan dobry.

836. [Broniewski Władysław]. Broniewskij Wladislaw. Izbrannyje stichi 1923-1931. Pierewod s polskogo D. Brodskogo, J. Wierchowskogo, J. Zundelowicza, O. Kolyczewa, I. Postupalskogo, G. Szengeli (Nowinki Inostrannoj Rewolucjonnoj Literatury). Moskva-Leningrad 1932. Gosudarstwiennoje Izdatelstwo Chudożestwiennoj Literatury, s. 83, [1], 14,5 cm, oryg. okł. kart. 300,-

Wybór wierszy Władysława Broniewskiego wydany w serii „Nowości Obcej Literatury Rewolucyjnej". Zawiera wiersze: Robotnicy; Ostatnia wojna; Soldat inconnu; Na śmierć rewolucjonisty; Róża; Pionierom; Poezja; Szpicel; Nike; Zwycięstwo; Łódź; Ustawodawcom; Elegia na śmierć Ludwika Waryńskiego; Komuna Paryska; Paragraf; Bakunin; Rimbaud; 14 kwietnia. Na śmierć Majakowskiego; Zagłębie Dąbrowskie; Lekkoatletyka; Ballada o Placu Teatralnym. Okładka według projektu B.A. Dechterewa. Otarcia i naddarcia okładki, nieaktualna pieczątka własnościowa, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

836. W. Broniewski. Wybór wierszy. 1932.

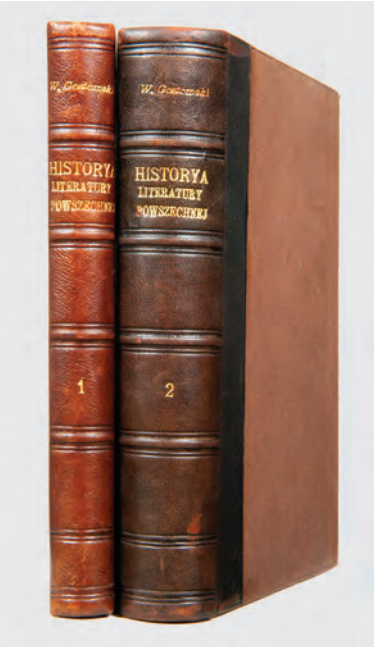

838. A. Brückner. Literatura polska.

837. Brückner Aleksander. Literatura polska. Początki – Rozwój – Czasy Ostatnie. Warszawa 1931. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, k. [2], s. 364, k. [1], 27 cm, opr. wyd. pł. 360,-

Historia literatury polskiej autorstwa jednego z największych badaczy tego tematu. Książka obejmuje dzieje piśmiennictwa na ziemiach polskich od wczesnego średniowiecza aż do okresu międzywojnia. Jej wielką zaletą są liczne, bardzo dobrej jakości ilustracje. Na szczególną uwagę zasługują podobizny rzadko reprodukowanych rękopisów m.in. polskich rękopisów średniowiecznych, autografów M. Reja i Ł. Górnickiego czy wieszczów. Opr. wydawnicza płótno ze złoceniami, kartonowe etui ochronne. **Stan bardzo dobry.**

838. Brückner Aleksander. Dzieje literatury polskiej w zarysie. T. 1–2. Warszawa [1924]. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", k. [3], s. 465, k. [1]; k. [3], s. 514, k. [3], 23,5 cm, opr. płsk. z epoki 300,-

Monumentalna, dwutomowa praca na temat polskiego piśmiennictwa na przestrzeni wieków. Opr. płsk. brązowy, na licach papier marmurkowy, grzbiet sześciopolowy, w jednym polu złocony szyldzik z tytułem, na drugim numer tomu. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

839. Brzozowski Stanisław. Idee. Wstęp do filozofii dojrzałości dziejowej. Lwów 1910. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. XXIII, [1], 503, 20 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie. 120,-

Wydanie 1. Zbiór szkiców filozoficznych Stanisława Brzozowskiego (1878-1911) – krytyka literackiego, filozofa, powieściopisarza. Tom dedykowany Walentynie i Edmundowi Szalitom. Zawiera m.in. rozprawy: Materializm dziejowy jako filozofia kultury; Filozofia czynu; Filozofia czystego doświadczenia; Powstawanie prawa; Przyroda i poznanie; Pragmatyzm i materializm dziejowy; Bergson i Sorel; Etapy sentymentalizmu. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan dobry.

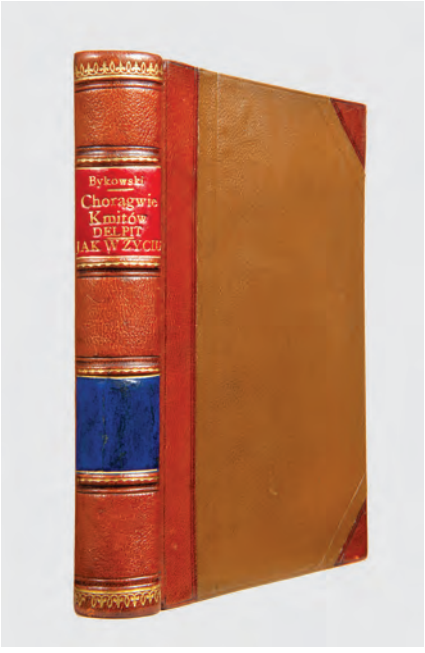

841. Dwie powieści historyczne. 1880-1890.

842. A. Fredro. Sztuka obłapiania. 1926.

840. Brzozowski Stanisław. Kultura i życie. Zagadnienia sztuki i twórczości. W walce o światopogląd. Lwów 1907. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [8], 417, [3], 20 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie. 120,-

Wydanie 1. Zbiór szkiców z dziedziny literatury, sztuki i filozofii autorstwa Stanisława Brzozowskiego (1878-1911). Tom dedykowany Witołdowi Klingerowi. Zawiera m.in. rozprawy: Medyceusze; Miriam; Antoni Czechow; Leopold Staff; Cypryan Norwid; Nad grobem Ibsena; Kant; Etyka Spencera; Drogi i zadania nowoczesnej filozofii. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan dobry.

841. Bykowski Piotr Jaxa. Chorągwie Kmitów. Powieść z XVII wieku na tle prawdziwych zdarzeń osnuta. Warszawa 1880. Nakładem H. Cassiusa, s. [4], 200; **acc.: Delpit Albert.** Jak w życiu. Powieść z illustracjami Emila Bayarda. Przełożył z francuskiego A[rkadiusz] Kleczewski. Lwów 1890. Nakładem Biblioteki Illustrowanych Romansów i Powieści, s. 269, ilustr. w tekście 13 (całostronicowe), 19 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi k. marm. 180,-

Poz. 1. Wydanie 1 książkowe. Powieść historyczna Piotra Jaxy Bykowskiego (1823-1889) – poety, powieściopisarza, związanego z Krzemieńcem, kuratora teatru krzemienieckiego. Pierwotnie powieść drukowana była odcinkami na łamach „Wieku". **Poz. 2.** Ilustrowana powieść Alberta Delpita (1849-1893) – francuskiego pisarza, autora romansów i utworów dramatycznych. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

842. Fredro Aleksander. Sztuka obłapiania. Poemat w IV pieśniach wierszem z r. 1817. Z współczesnemi ilustracjami Edwarda Guérard'a. Poprzedza rzecz o Erosie

844. W. Gostomski. Literatura powszechna.

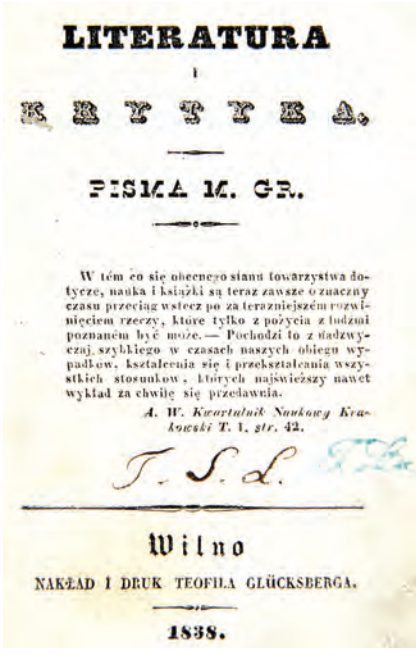
LITERATURA
I
KRYTYKA.
PISMA M. GR.
W tém co się obecnego stanu towarzystwa dotyczę, nauka i książki są teraz zawsze o znaczny czasu przeciąg wstecz po za teraźniejszém rozwinięciem rzeczy, które tylko z pożycia z ludźmi poznaném być może.— Pochodzi to z nadzwyczaj szybkiego w czasach naszych obiegu wypadków, kształcenia się i przekształcania wszystkich stosunków, których najświeższy nawet wykład za chwilę się przelawnia.
A. W. Kwartalnik Naukowy Krakowski T. 1. str. 42.
Wilno
NAKŁAD I DRUK TEOFILA GLÜCKSBERGA.
1838.

845. M. Grabowski. Literatura i krytyka.

w poezji Fredry. Suwałki [właśc. Lwów] 1926. Nakładem Koła Bibliofilów, s. [8], A-M, 49, tabl. ilustr. 4, 24,5 cm, opr. wyd. brosz. z tyt. i rys. na licu. 600,-

Wydanie 1. Odbito jako druk prywatny w nakładzie 300 numerowanych egzemplarzy nieprzeznaczonych do sprzedaży (egz. nr 145). Edycję poprzedza anonimowy esej „O Erosie w poezji Fredry". Wydanie ozdobione czterema reprodukcjami ilustracji Edwarda Guérarda, malarza i rysownika aktywnego we Lwowie w latach 30-tych XIX w., wykonanymi prawdopodobnie na specjalne zamówienie posiadacza jednego z dwóch autografów utworu. Postrzępienie marginesów opr. i ubytek krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

843. Gorczyński Adam. Opowieści i legendy Jadama z Ziemi Zatorskiej [pseud.]. Zbiór I. Wydanie Kajet[ana] Jabłońskiego. Lwów 1842. Nakładem B. Jabłońskiego i Syna, s. 178, [2], winietki (drzeworyty), 18 cm, opr. z epoki płsk. 150,-

Ukazał się tylko zbiór I. Tomik Adama Gorczyńskiego (zm. 1876) – dramaturga, powieściopisarza, malarza, etnografa, współzałożyciela Towarzystwa Sztuk Pięknych w Krakowie, przyjaciela Wincentego Pola. **Autor odbywał liczne podróże po Galicji**, w czasie których rysował i malował pejzaże, a także spisywał ludowe bajki i opowiadania. W zbiorze znajdują się m.in. legendy: Dojutrek; Wiano królowej z XIII wieku; Pogoń Tatarów; Kościół Św. Anny w Zakrzowie; Jan Włodko Sulimczyk. Grzbiet oprawy po konserwacji z uzupełnieniami, brak części obu wyklejek, nieaktualne pieczątki własnościowe.

844. Gostomski Walery. Historya literatury powszechnej w zarysie. T. 1-2 (2 wol.) Warszawa 1898. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 393, [3]; 727, IV, 22,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 360,-

Najważniejsze dzieło w dorobku Walerego Gostomskiego (1854-1915) – polskiego historyka literatury, krytyka literackiego, publicysty, badacza polskiej literatury okresów romantyzmu i pozytywizmu oraz

literatury powszechnej. Oferowana praca to syntetyczna historia literatury powszechnej od starożytności do końca XIX wieku. Opr.: ciemnobrązowy płsk, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach brązowe pł. Drobne otarcia oprawy, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

845. Grabowski Michał. Literatura i krytyka. Pisma M.Gr. [krypt.]. Wilno 1838. Nakład i druk Teofila Glücksberga, s. [2], 366, 16,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

Tom pism literackich Michała Grabowskiego (1804-1863) – pisarza, publicysty, krytyka literackiego. Tom w całości zawiera rozprawę „O nowej literaturze francuskiej nazwanej literaturą szaloną (La littérature extravagante)". Pojedyncze ślady po owadach, nieaktualne pieczątki własnościowe, na kartach miejscami zabrudzenia i marginalia ołówkiem.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

846. Hemar Marian. Marchewka. Pamiętnik satyryczny. London (Londyn) 1943. M.I. Kolin, s. 132, 19 cm, opr. współcz. papier marm., zach. przednia okł. brosz. 300,-

Wydanie 1. Na karcie tytułowej odręczna dedykacja Mariana Hemara dla Eugenii Chrosny z lutego 1946 r.: „Kochanej, drogiej Geni w wielkiej przyjaźni (politycznej, faszystowskiej, osobistej – i pełnej uwielbienia)". Tom poezji Mariana Hemara (1901-1972) – poety, satyryka, autora tekstów piosenek, jednej z najbarwniejszych postaci literackich dwudziestolecia międzywojennego. Na kartach miejscami drobne zażółcenia, poza tym stan dobry.

847. Homer. [F. K. Dmochowski tłum.]. Iljada. T. 1-3 (3 wol.) Warszawa 1827. W Drukarni Gazety Korespondenta Warszawskiego i Zagranicznego, k. [2], s. LXXXIV, k. [1], s. 299; k. [2], s. 276; k. [2], s. 362, k. [1], 19,5 cm, jednolita opr. z epoki, płsk. 600,-

Polski przekład słynnego eposu Homera autorstwa Franciszka Ksawerego Dmochowskiego (1762-1808) – działacza politycznego, publicysty, znawcy literatury klasycznej, poety i tłumacza. Jednolita opr.: zielony płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. Błędy w paginacji, nieliczne przestawione strony, nierówno przycięte karty. Część kart wzmacniana, charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

848. Jeż Teodor Tomasz [właśc. Zygmunt Miłkowski]. Dyplomacya szlachecka. Szkice z poznańskiego. Powieść. Z rysunkami Stanisława Witkiewicza. Warszawa 1885. Nakładem Księgarni A.W. Gruszeckiego, s. [4], 124, ilustr. w tekście 10 (cynkotypie całostronicowe), 28,5 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 600,-

Wydanie 1. Satyra wymierzona przeciwko pozornemu patriotyzmowi szlachty napisana przez Teodora Tomasza Jeża [właśc. Zygmunta Miłkowskiego] (1824-1915) – powieściopisarza, publicystę, działacza politycznego, uczestnika Wiosny Ludów. Praca ozdobiona 10 całostronicowymi rycinami wg rys. Stanisława Witkiewicza. **Oprawa z epoki**: półskórek brązowy, grzbiet pięciopolowy, na dwóch kolorowych szyldzikach złocona tytulatura, brzegi kart marmurkowane. Drobne otarcia oprawy i ubytki szyldzików, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 808.

849. Kaczkowski Zygmunt. Żydowscy. Kronika rodzinna. T. 1-2. Lwów 1872. Nakładem F.H. Richtera, s. X, 252, [2]; [2], 288, [2], 16 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 200,-

Wydanie 1 książkowe (pierwodruk ukazał się w 1860 r. odcinkami na łamach „Kółka Rodzinnego"). Powieść współczesna Zygmunta Kaczkowskiego (1825-1896) – powieściopisarza, publicysty, agenta austriackiego wywiadu, finansisty. Akcja powieści rozgrywa się w latach 1760-1860. **Oprawa z epoki:**

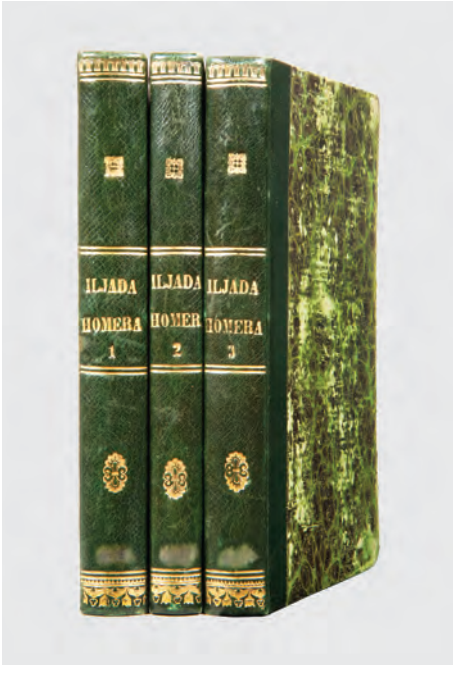

847. Homer. Iliada. 1827.

849. Z. Kaczkowski. Żydowscy. 1872.

półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, brzegi kart marmurkowane. Ubytki dolnego szyldzika, w tomie pierwszym brak karty przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

850. Kasprowicz Jan. Krzak dzikiej róży. Poezye [...] Lwów 1898. Nakładem Towarzystwa Wydawniczego we Lwowie, frontispis (portret), k. [4], s. 263, 17 cm, opr. współcz. płsk. z szyldzikami, górny brzeg kart barwiony 400,-

Wydanie 1. Tom poezji Jana Kasprowicza (1860-1926) – jednego z najwybitniejszych polskich poetów, przedstawiciela Młodej Polski, dramaturga, tłumacza i krytyka literackiego. W zawartych w nim utworach autor skierował się w kierunku symbolizmu i **po raz pierwszy wykorzystał motywy tatrzańskie**. „Krzak dzikiej róży" uznawany jest za jedno z najdoskonalszych osiągnięć w literaturze polskiego modernizmu. Jako frontispis fotografia portretowa autora. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Część kart wzmacniana, drobne zabrudzenia niektórych kart, poza tym stan dobry.

851. Kasprowicz Jan. O bohaterskim koniu i walącym się domu. Lwów, Warszawa 1906. Lwów H. Altenberg, Warszawa E. Wende i Sp., s. 166, [2], 18,5 cm, opr. pł., zach. lico opr. brosz. 150,-

Wydanie 1. Zbiór 25 utworów Jana Kasprowicza. „Książka stanowi w twórczości poety okres zamknięty i odrębny. Zawiera ona rzeczy najprostsze, obok najbardziej wyrafinowanych, łączy największe przeciwieństwa, miesza to, co zazwyczaj wyklucza się wzajemnie. Znajdziemy tam rozpamiętywania dzieciństwa, tchnące modlitewną powagą, obok cynicznych uwag. Najtkliwsze rozrzewnienie, wyrażone z bezpośredniością duszy naiwnej i prostej, i — przerafinowany kunszt zjadliwego satyryka. Tchnie ona naprzemian wiarą i zwątpieniem, obojętnością i pasją, dobrocią i jadem, przepaja ją skarga i wzgardliwe lekceważenie" (S. Kołaczkowski, Twórczość Jana Kasprowicza, Kraków 1924). Zażółcenia papieru, poza tym stan dobry.

853. M. Konopnicka. Wybór pism. 1902.

854. Pierwiosnek. Noworocznik. 1838.

852. Kochanowski Jan. Dzieła polskie. T. 1 (z 2). Edycya Tadeusza Mostowskiego (Wybór Pisarzów Polskich. Poezya). Warszawa 1803. W Drukarni Nº 646 na Nowolipiu, s. [30], 438, [2], **portret 1 (miedzioryt punktowy)**, 20,5 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., u dołu złoc. superekslibris inicjałowy F.B. 240,-

Edycja Tadeusza Mostowskiego. Pierwszy tom dzieł polskich Jana Kochanowskiego. Tom zawiera m.in.: Pieśni, Treny, Satyr, Odprawa posłów greckich, Szachy, Zgoda, Wtargnienie do Moskwy Krzysztofa Radziwiłła, Wykład cnoty. Na początku przedmowa wydawcy oraz szkic biograficzny Franciszka Bohomolca: „Życie Jana Kochanowskiego". **Przed tekstem portret Jana Kochanowskiego w miedziorycie punktowym Jana Ligbera**. Do kompletu brak tomu drugiego. Drobne zaplamienia oprawy, ubytki szyldzika, stan ogólny dobry.

853. Konopnicka Marya. Wybór pism. Jubileuszowe wydanie ludowe ze słowem wstępnem Lucyana Rydla, z rysunkami St[anisława] Wyspiańskiego i ozdobą tytułową Wincentego Wodzinowskiego. [Wydanie drugie]. Kraków 1902. Nakładem „Komitetu Jubileuszu Maryi Konopnickiej", s. 336, portret 1, winietki i finaliki w tekście, 17 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony, zach. przednia okł. brosz. 120,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątka). Tomik poezji i opowiadań Marii Konopnickiej wydany z okazji 25 rocznicy działalności literackiej autorki. Wstęp Lucjana Rydla. **Książka ozdobiona winietkami i finalikami wg rysunków Stanisława Wyspiańskiego.** Przed tekstem portret Marii Konopnickiej. Brak karty przedtytułowej, karta ze stronami 215/216 podklejona, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

855. I. Krasicki. Dzieła (z księgozbioru hr. Tyszkiewiczów). 1829-1833.

854. Krakowowa Paulina. Pierwiosnek, noworocznik na rok 1838, zebrany i ułożony przez Paulinę K*** [pseud.], obejmujący pisma samych dam, z ryciną. Warszawa 1838. W Drukarni Piotra Baryckiego, s. 245, [5], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 15,5 cm, opr. z epoki skóra ze złoc., brzegi kart złoc. 950,-

Pierwszy rocznik literackiego periodyku wydawanego w latach 1838-1843 przez Paulinę Krakowową (1813-1882) – pisarkę, publicystkę, nauczycielkę, założycielkę i przełożoną pensji dla dziewcząt. Na łamach wydawnictwa pisały m.in.: Paulina Krakowowa, Klementyna z Tańskich Hoffmanowa, Kamila Kosowska, Elżbieta Muszalska, Eleonora Ziemięcka, Aleksandra Maciejowska, Ferdynandowa Biesiekierska. **Oprawa z epoki**: skóra czerwona ze złoceniami na grzbiecie i obu okładkach, brzegi kart złocone, w zwierciadle lica odbita złotymi literami dedykacja: „W[ielmożn]ey Maryannie P....skiey w dowód szaconku[!] i poważania offiaruie K.S.”. Drobne zaplamienia oprawy, brak karty przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

– Z księgozbioru Tyszkiewiczów w Łohojsku –

855. Krasicki Ignacy. Dzieła. Edycya nowa i zupełna. T. 1-15, 17-18 (17 wol.) Warszawa 1829-1833. Nakł. N. Glücksberga, k. [2], s. XXIV, 216; k. [3], s. 228, [4]; k. [2], s. 338, [6]; k. [2], s. IV, 294, [10]; k. [2], s. 270, [8]; k. [2], 302, [1]; k. [2], s. 191, [2]; k. [2], s. 295, [1]; k. [2], s. 292; k. [2], s. 254, [1]; k. [5], s. 247; k. [2], s. 276; k. [2], s. 268; k. [2], s. 242; k. [2], s. 272; k. [1], s. 239; s. 298, [1], 17,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk., brzegi k. prósz. 6000,-

Z biblioteki Tyszkiewiczów w Łohojsku (ekslibris). Z księgozbioru Konstantego Tyszkiewicza (pieczątka) i Eustachego Tyszkiewicza (pieczątka). Wielka edycja dzieł biskupa Ignacego Krasickiego (1735-1801) – poety, prozaika, tłumacza i dramatopisarza, czołowej postaci polskiego Oświecenia. Tomy 1-10 powtarzają edycję przygotowaną po śmierci autora przez Franciszka Ksawerego Dmochowskiego (wydawana w latach 1803-1804). Kolejne tomy zawierają pisma wydane z rękopisów, noszą podtytuł „Dopełnienia. W żadnym z dotychczasowych wydań nie zawarte, a po większej części z własnoręcznych po śmierci autora pozostałych rękopismów wyjęte”, mają też dodatkową numerację tomów. W oferowanym zbiorze brak t. 16., w którym znalazło się przede wszystkim wydanie kazań. Opr.: brązowe płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pap. marm. **Na przednich wyklejkach każdego woluminu ekslibris** – herb Leliwa Tyszkiewiczów i napis „Z Biblioteki Łohoyskiey”. Na k. tyt.

857. Z. Krasiński. Pisma. 1904.

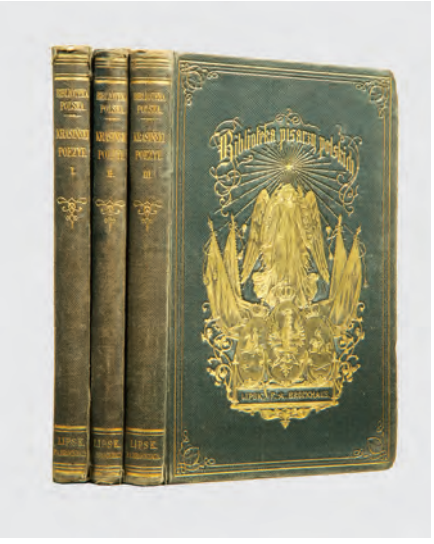

858. Z. Krasiński. Poezje. 1863.

kolejnych tomów pieczątki własnościowe Konstantego Tyszkiewicza (1806-1868) – archeologa i krajoznawcy, badacza pradziejów Litwy i Rusi oraz jego brata Eustachego Tyszkiewicza (1814-1873) – historyka, archeologa, kolekcjonera i badacza starożytności białoruskich i litewskich. Drobne otarcia opraw, na kartach miejscami zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

856. Krasiński Zygmunt. Myśli pobożne. Warszawa 1899. Wydanie Biblioteki Ordynacyi Zamoyskiej, k. [1], s. VII, 69, k. [1], 13,0 cm, opr. pł. 150,-

Wydanie 1. Poetyckie modlitwy jednego z trójki wielkich polskich wieszczów Zygmunta Krasińskiego, wydane z rękopisu przekazanego Bibliotece Ordynacji przez Marię z Potockich Ordynatową Zamoyską. Podobizna okładki i karty rękopisu. Na k. przedtytułowej odręczna dedykacja. Zabrudzenia opr., wewnątrz stan bardzo dobry.

857. Krasiński Zygmunt. Pisma. Za zezwoleniem rodziny poety wydał Tadeusz Pini. Wydanie krytyczne zupełne ze słowem wstępnem prof. dra Józefa Kallenbacha. T. 1-6 (4 wol.) Lwów 1904. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. XI, [1], 383, [3], portret 1, faksymile 5; [6], 628, [1], portret 1, faksymile 4; [4], 287, portret 1, faksymile 3; [6], 447, [3], portret 1, faksymile 4; [6], 326, [2], portret 1; XII, [1], 406, [2], portret 1, 20 cm, jednolita opr. z epoki, płsk. 1500,-

Edycja wszystkich ówcześnie znanych pism Zygmunta Krasińskiego przygotowana przez Tadeusza Piniego (1872-1937) – krytyka i historyka literatury, wydawcę, znawcę literatury polskiego romantyzmu, zwłaszcza twórczości Zygmunta Krasińskiego. Tomy 3. i 4. oraz 5. i 6. oprawione w 2 wol. **Opr. wykonana w warszawskiej introligatorni Drawdzik i Mościcki:** jasnobrązowy płsk, grzbiety pięciopolowe, z tłocz i złoc., w polu 5. pod ozdobnikiem superekslibris literowy „K.M." Z księgozbioru Władysława Kiejstuta Matlakowskiego (1886-1982) syna słynnego warszawskiego lekarza i etnografa Władysława Matlakowskiego (podpis własnościowy). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

858. Krasiński Zygmunt. Poezye. T. 1-3 (Biblioteka Pisarzy Polskich. T. XXIII-XXV). Lipsk 1863. F.A. Brockhaus, s. [6], VI, 7-263, [1]; [6], 234; [6], 323, [1], 18,5 cm, jednolita opr. wyd. pł. szare z bogatymi złoc. na grzbiecie i licu. 600,-

Pierwsze zbiorowe wydanie pism Zygmunta Krasińskiego. Tom pierwszy zawiera: Agaj-Han, Nie-Boska Komedia, Noc letnia, Pokusa; tom drugi: Irydion, Trzy myśli; tom trzeci: Psalmy przyszłości, Przedświt, Dzień dzisiejszy, Ostatni, Resurrecturis, Niedokończony poemat, Ułamek naśladowany z glozy Świętej Teresy. **Jednolita oprawa wydawnicza**: płótno szare ze złoconymi napisami na grzbiecie i bogatą kompozycją patriotyczną na licu przedstawiającą m.in. **polskiego Orła, litewską Pogoń oraz św. Jerzego zabijającego smoka**. Naddarcia krawędzi opraw, na tylnej okładce tomu drugiego ślad zawilgocenia, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

859. [Kraszewski Józef Ignacy]. Złote myśli z dzieł J.I. Kraszewskiego. Zebrał Stanisław Wegner. Krytycznym przeglądem pism Jubilata opatrzył Stefan Buszczyński. Z fotodrukiem rysunku W. Eliasza. Wydanie jubileuszowe na korzyść Jubilata. Poznań 1879. Nakładem i drukiem N. Kamieńskiego i Spółki, s. [6], LXVII, [1], 169, [3], tabl. ilustr. 1 (fotodruk), 19,5 cm, opr. wyd. pł. brązowe z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 120,-

Wybór cytatów z dzieł J.I. Kraszewskiego poprzedzony obszerną rozprawą o życiu i twórczości autora. Złote myśli podzielone na kilkanaście działów, m.in.: Kobieta, Miłość, Książki, Sztuka, Pieniądz, Zbytek, Namiętność, Śmierć, Nieśmiertelność. **Oprawa wydawnicza**: płótno brązowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura oraz bogate złocenia i tłoczenia, brzegi okładek fazowane, brzegi kart złocone, papier wyklejek imitujący opalizującą morę. Zaplamienia i zabrudzenia oprawy, zapiska własnościowa, na kartach miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

860. Kraszewski Józef Ignacy. Bez serca. Obrazy naszych czasów. T. 1-3. Warszawa 1884. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 329; [4], 227; [4], 116, 18 cm, opr. z epoki w 2 wol., płsk. ze złoc., brzegi kart prószone. 300,-

Wydanie 1. Powieść obyczajowa Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek brązowy ze złoceniami na grzbiecie, brzegi kart prószone. Niewielkie otarcia i zaplamienia opraw, nieaktualne znaki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

861. Krechowiecki Adam. Starosta Zygwulski. Powieść historyczna. T. 1-2. Lwów 1887. Nakładem Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. [4], 169, [3]; [4], 181, [3], 20,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 180,-

Wydanie 1 książkowe. Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątka). Pierwsza powieść historyczna w dorobku Adama Krechowieckiego (1850-1919) – powieściopisarza, dramaturga, krytyka literackiego, prezesa Towarzystwa Dziennikarzy Polskich. Akcja powieści rozgrywa się w XVII w., osnuta wokół postaci Stanisława „Diabła" Stadnickiego (1551-1610) – starosty zygwulskiego, awanturnika, jednego z przywódców rokoszu Zebrzydowskiego, nazywanego „Diabłem Łańcuckim". **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, brzegi kart marmurkowane. Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

862. Lechoń Jan. Słonimski Antoni. Facecje republikańskie. Warszawa 1919. Drukarnia L. Bogusławskiego, k. [1], s. 22, 22 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Książka ze zbiorów Tadeusza Strumiłły (1884–1958), pedagoga, instruktora harcerskiego w stopniu harcmistrza Rzeczypospolitej. Zbiór utworów dwóch poetów z grupy Skamander z wczesnego okresu ich twórczości, odnoszących się do aktualnych wydarzeń politycznych. Stanowi on efekt współpracy Lechonia i Słonimskiego z czasopismem „Sowizdrzał". Lekkie przebarwienia, na s. tytułowej nota własnościowa. Opr. oryginalna, broszurowa, lekko naderwana, poza tym stan dobry.

860. J.I. Kraszewski. Bez serca. 1884.

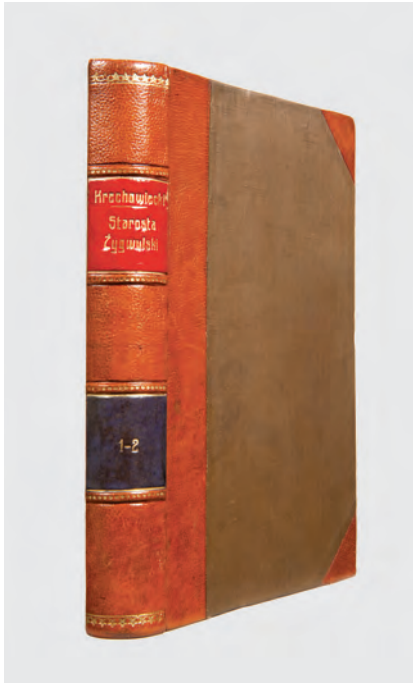

861. A. Krechowiecki. Starosta. 1887.

863. Lichtenberger Andrzej. Ofiara. Przekład z francuskiego M.H. Warszawa 1903. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 176; **acc.:**
Lie Jonasz. Na manowcach. Powieść norweska. Przekład C.N. Warszawa 1904. Nakład Tygodnika Illustrowanego, s. 72, 17,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie. 80,-

Dwa tytuły wydane jako dodatek do „Tygodnika Illustrowanego". **Poz. 1.** Powieść André Lichtenbergera (1870-1940) – francuskiego eseisty, powieściopisarza i historyka specjalizującego się w historii socjalizmu. **Poz. 2.** Powieść Jonasa Lie (1833-1908) – norweskiego poety, nowelisty, uznawanego za jednego z czterech najwybitniejszych twórców norweskich w XIX wieku. Między pozycjami został wprawiony przez introligatora wydany w 1904 r. **„Program Stronnictwa Narodowo-Demokratycznego" utworzonego w 1897 r.** Program ten nie posiada karty tytułowej, w jej miejsce jest wprawiona karta tytułowa kolejnego dodatku do „Tygodnika Illustrowanego" – powieści Berthy von Suttner pt. „High life. Romans tłómaczony z niemieckiego", prawdopodobnie w celu kamuflażu. Otarcia oprawy, pojedyncze ślady po owadach, nieaktualny podpis własnościowy, pierwsza składka luzem, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze).

864. Malczewski Antoni. Marja. Powieść ukraińska. Warszawa 1825. W Drukarni N. Glücksberga, k. tyt., s. II, 3-96, 19,5 cm, opr. z epoki, płsk., brzegi k. barw. 1500,-

Wydanie 1. Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego (1793-1826) – poety i podróżnika. Powieść powstała na początku lat dwudziestych, jej osnową stały się tragiczne losy żony Szczęsnego Potockiego, Gertrudy Komorowskiej. Dopiero po śmierci autora krytycy romantyczni (Michał Grabowski, Maurycy Mochnacki) zwrócili uwagę czytelników na powieść i na stałe określili pozycję „Marii" jako **najwybitniejszego, obok utworów Adama Mickiewicza, dzieła przedpowstaniowego romantyzmu polskiego.** Opr. po współczesnej konserwacji: ciemnobrązowy płsk, na licach pap. marm.

Błędy w paginacji (ciągłość teksu zachowana). K. tyt. wzmacniana, miejscami zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXXIII)

865. Malczewski Antoni. Marya. Powieść ukraińska. Z 8 fotografiami podług rysunku E.M. Andriollego. Warszawa 1878. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 67, [1], tabl. ilustr. 8 (fotodruk), 23 cm, opr. wyd. pł. zielone z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 280,-

Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego (1793-1826) – poety i podróżnika. Powieść powstała na początku lat dwudziestych, jej osnową stały się tragiczne losy żony Szczęsnego Potockiego, Gertrudy Komorowskiej. Dopiero po śmierci autora krytycy romantyczni (Michał Grabowski, Maurycy Mochnacki) zwrócili uwagę czytelników na powieść i na stałe określili pozycję „Marii" jako najwybitniejszego, obok utworów Adama Mickiewicza, dzieła przedpowstaniowego romantyzmu polskiego. Edycja ozdobiona ilustracjami Michała Elwiro Andriollego (1836-1893) – wybitnego rysownika i ilustratora. **Oprawa wydawnicza**: płótno zielone z bogatymi złoceniami i zdobieniami, brzegi kart złocone. Zabrudzenia oprawy, blok poluzowany, papier kruchy, ubytki narożników dwóch tablic i jednej karty, na kartach miejscami niewielkie zabrudzenia.

ADAM MICKIEWICZ

866. Mickiewicz Adam. Poezye. Tom pierwszy. Paryż 1828. U przedsiębiorców Barbezat i Delarue, k. [2], s. VII, 236, 16 cm, opr. z epoki, skórzana, brzegi k. złoc. 4500,-

Wydanie paryskie utworów Adama Mickiewicza uznawane za najpiękniejszą edycję „Poezyi". Zostało przygotowane przez Leonarda Chodźko (1800-1871) – polskiego historyka, archiwistę, kartografa, geografa, działacza emigracyjnego i wydawcę. Wydanie oraz wykonanie specjalnie odlanych na potrzeby druku polskich czcionek (Chodźko zaznaczył, że **„Poezye Mickiewicza rzeczywiście są pierwszem dziełem drukowanem po polsku w Paryżu"**) sfinansowała Klementyna z Sanguszków Ostrowska, która zgodziła się też, by dochód w całości przekazać poecie. Mickiewicz z razu oburzony prezentem od nieznajomej, podziękował jej wreszcie po roku za namową Lelewela. **W 1828 r. ukazały się w nakładzie 1000 egzemplarzy** dwa woluminy zawierające utwory z opublikowanych w Wilnie w 1823 r. tomów „Poezyi". W oferowanym tomie pierwszym Chodźko powtórzył edycję wileńską z utworami zapowiadającymi nową epokę literacką: **Ballady i romanse** („Pierwiosnek"; „Romantyczność"; „Świteź"; „Rybka"; „Powrót taty"; „Kurhanek Maryli"; „To lubię"; „Rękawiczka"; „Pani Twardowska"; „Lilie"; „Dudarz"; „Przypomnienie") oraz **Wiersze różne**, przydając do niej **„Grażynę"** drukowaną pierwotnie w wileńskim t. 2, a opuszczając przemowę „O poezji romantycznej". Tekst opatrzono przedmową, epilogiem i przypisami wydawcy. Opr.: skóra brązowa, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura i numeracja tomu ujęte w ozdobniki, na licach tłocz. i złoc. bordiura, wewnątrz której tłocz. zdobienia z motywów geometrycznych. Nieaktualne pieczątka i wpis własnościowy. Brak portretu. Drobne otarcia opr., zabrudzenia, zaplamienia i charakterystyczne przebarwienia na kartach, lekko naderwana k. ze spisem treści, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł…, s. 47-55; A. Semkowicz, Bibliografia…, poz. 279.
(Patrz tablica XXXIII oraz ilustracja na stronie następnej)

– Z biblioteki puławskiej ks. Czartoryskich –

867. Mickiewicz Adam. Poezye. T. 1-2. Wydanie nowe pomnożone. Petersburg 1829. Nakładem Autora. Drukiem Karola Kraya, s. XXXIV, [6], XXXV-XL, 3-284; VI, 300, 15 cm, opr. jednolita z epoki skóra z bogatymi złoc. i tłocz., górny brzeg kart złoc., współcz. futerał ochronny. 28 000,-

Egzemplarz z biblioteki puławskiej ks. Czartoryskich (pieczątki w obu tomach: „Duplikat / Biblioteka / Puławska"). Wydanie petersburskie poezji Mickiewicza ukazało się drukiem na przełomie lutego i marca 1829 r. w nakładzie 2000 egzemplarzy „na cienkim, a trwałym papierze, dość drobnym, choć wyraźnym i pięknym drukiem" (Semkowicz). Na początku tomu pierwszego poeta umieścił po

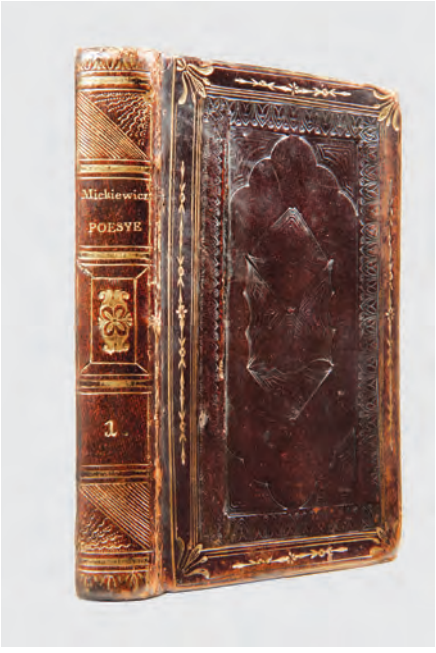

866. A. Mickiewicz. Poezje. 1828.

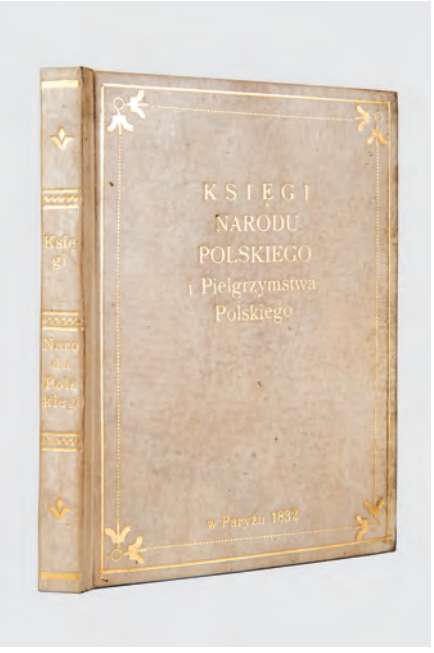

868. A. Mickiewicz. Księgi narodu. 1832.

raz pierwszy słynną polemiczną rozprawę „Do krytyków i recenzentów warszawskich". Wywołała ona duży rozgłos w samej Warszawie, polemizowali z nią m.in. Franciszek Salezy Dmochowski, Maurycy Mochnacki i Kajetan Koźmian. Aby uniknąć dość częstych dotąd pirackich przedruków, na odwrocie karty tytułowej Mickiewicz umieścił ostrzeżenie: „Wydawcy nieupoważnieni od Autora ulegną prawnemu zaskarżeniu". W edycji petersburskiej przedrukowano głównie znane już utwory wieszcza. Najwięcej problemów z cenzurą dostarczył przedruk „Konrada Wallenroda" (drukowanego po raz pierwszy rok wcześniej w Petersburgu). Dla uniknięcia konfliktów z cenzurą na końcu wstępu do poematu Mickiewicz umieścił fragment sławiący wspaniałomyślność cara. W obu tomach znajdują się także liczne pierwodruki drobnych poezji, elegii, ballad i przekładów (m.in. ballady litewskiej „Trzech Budrysów"). Już po zakończeniu druku obu tomów, w zakończeniu tomu pierwszego, na skutek interwencji cenzury, nastąpiła konieczność usunięcia jednego utworu, w miejsce dwóch wyciętych kartek z przedostatniego arkusza wklejono przekład „Podróżnego" z Goethego. „Wydanie petersburskie rozpowszechniło się dość szybko, jako że i sława poety coraz szersze zataczała kręgi. **Dzisiaj należy ono do wydań rzadkich i cennych**" (Semkowicz). **Biblioteka puławska ks. Czartoryskich** powstała na przełomie XVIII/XIX z inicjatywy ks. Adama Kazimierza i ks. Izabelli z Flemmingów Czartoryskich. Działalność kolekcjonerską kontynuował ich syn, ks. Adam Jerzy, który zbiory rodzinne pragnął przekształcić w kolekcję o charakterze narodowym. W 1830 r. księgozbiór Czartoryskich liczył ponad 70000 druków i 3000 rękopisów. Konfiskata majątku Czartoryskich po powstaniu listopadowym spowodowała rozproszenie kolekcji, część trafiła do Sieniawy, część do Kórnika, reszta do Paryża. Scalenia zbiorów dokonał syn ks. Adama Jerzego, ks. Władysław, umiejscowiono je w Krakowie, w budynku dawnego Arsenału Miejskiego. **Efektowna, jednolita oprawa z epoki**: skóra ciemnozielona, grzbiet płaski podzielony liniami na cztery nierówne pola, w jednym polu nazwisko Wieszcza, w drugim numeracja tomu, w pozostałych stylizowane ornamenty roślinne, w zwierciadłach okładek odbita na ślepo plakieta z motywami roślinnymi, okładki zamknięte złoconą ramką ze stylizowanymi ozdobnikami, wewnętrzne strony okładek wykończone złotą bordiurą, brzegi kart złocone. Na wyklejkach miejscami zaplamienia, w tomie pierwszym trzy karty nieliczbowane (karta z dedykacją dla Bonawentury i Joanny Zaleskich, karty z nagłówkami „Powieści historyczne" i „Konrad Wallenrod") wstawione po stronie XXXIV, na kartach miejscami niewielkie zaplamienia i zabrudzenia, nieaktualny podpis własnościowy. **Ze względu na efektowną oprawę, książęcą proweniencję oraz stan zachowania, unikatowy egzemplarz!!!**

Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieła Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 68-73; A. Semkowicz, bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 310; T. Syga, Te księgi proste. Dzieje pierwszych polskich wydań książek Mickiewicza, s. 82-88.
(Patrz tablica III)

868. Mickiewicz Adam. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego. Paryż 1832. W Drukarni A. Pinard, s. 93, 11 cm, nie sygn. opr. A. Semkowicza perg. ze złoc. na okładz. i grzbiecie. 4500,-

Semkowicz s. 100-104. Wydanie drugie. Wydanie pierwsze ukazało się w tym samym roku, cały nakład rozszedł się natychmiast (w ciągu kilkunastu dni), w związku z czym zaistniała potrzeba dodrukowania kolejnych egzemplarzy. Semkowicz pisze: „Obie książeczki zajmują odrębne miejsce wśród wydań za życia poety. Małe, prawie miniaturowe, robią wrażenie modlitewników kieszonkowych, niezbędnych w ciężkich chwilach zwątpienia i smutku. Drukowano je tak umyślnie, żeby ułatwić przemycanie ich do kraju. **Dziełko wydano bezimiennie, aby utorować książeczkom drogę tam, gdzie nazwisko poety było postrachem dla władz, a z każdego dzieła jego wietrzono rewolucję**". Nie sygnowana **oprawa Aleksandra Semkowicza**: pergamin ze złoconą tytulaturą na licu i grzbiecie oraz złoconymi zdobieniami obu okładzin. A. Semkowicz (1885-1954) – jeden z najwybitniejszych introligatorów polskich, bibliofil, bibliograf, senator RP, dyrektor Muzeum im. Adama Mickiewicza w Warszawie. W 1931 r. został wybrany starszym Cechu Introligatorów we Lwowie. Jego oprawy były wielokrotnie prezentowane i nagradzane na wystawach krajowych (Poznań, Warszawa) i zagranicznych (Berlin). Był autorem licznych prac na temat opraw i introligatorstwa, w tym niezastąpionego do dziś podręcznika „Introligatorstwo z krótkim zarysem historii zdobnictwa opraw" (Kraków 1948). Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXIII oraz ilustracja)

869. [Mickiewicz Adam]. Popliński Jan. Nowe wypisy polskie. Część druga zawierająca historyą prozy polskiej z wyimkami. Leszno 1838. Nakład i druk Ernesta Günthera, s. [4], XX, 432, 19,5 cm, opr. z epoki papier marm., brzegi kart prószone. 400,-

Wybór fragmentów najciekawszych utworów literatury polskiej od czasów piastowskich do okresu współczesnego autorowi. Praca podzielona jest na działy: Akademia Krakowska; Wiek Zygmuntowski; Tłumacze Biblii; Dziejopistwo; Upadek nauk od r. 1622 do 1760; Biblioteka Załuskich; Wiek stanisławowski; Romantycy. Poezja narodowa. **Na stronach 410-412 przedrukowano dwa utwory Adama Mickiewicza**: anonimowo „Byron (z przedmowy do tłumaczenia Giaura)" oraz „Wyjątek z wiersza Bajrona sen", podpisany Mick[iewicz]. Otarcia oprawy, uzupełniony górny narożnik karty tytułowej i pierwszej karty przedmowy (z niewielką stratą tekstu), brak części wyklejek, na kartach charakterystyczne zażółcenia, nieaktualna nalepka własnościowa. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 532.

870. Mickiewicz Adam. Konrad Wallenrod. Lipsk 1858. F.A. Brockhaus, s. [6], IV, 5-117, [1], 13 cm, opr. wyd. pł. brązowe ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc. 600,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Pauliny Krakowowej z 1873 r. Pierwsza z trzech książek Adama Mickiewicza wydanych w Lipsku nakładem F.A. Brockhausa (ukazały się tu ponadto „Farys i Grażyna" oraz „Ballady i romanse"). O wydaniach tych Aleksander Semkowicz pisał: „Wszystkie trzy książeczki wypuszczono tylko w oprawach, wykonanych masowo, ozdobionych pięknymi złoceniami na płótnie. Brzegi kartek również złocone, jednym słowem, książeczki salonowe, na kształt roczników damskich lub wytwornych almanachów. Drukowane wzorowo, choć skromnie, bez żadnych ozdób, na dobrym papierze welinowym. **Książeczki Brockhausa cieszyły się wielkim popytem, szczególnie u płci pięknej, dla pięknej formy i wytwornej szaty, której im nie szczędzono**". P. Krakowowa (1813-1882) – pisarka, publicystka, nauczycielka, założycielka i przełożona pensji dla dziewcząt. Plama po atramencie na bocznym marginesie kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 200-203.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

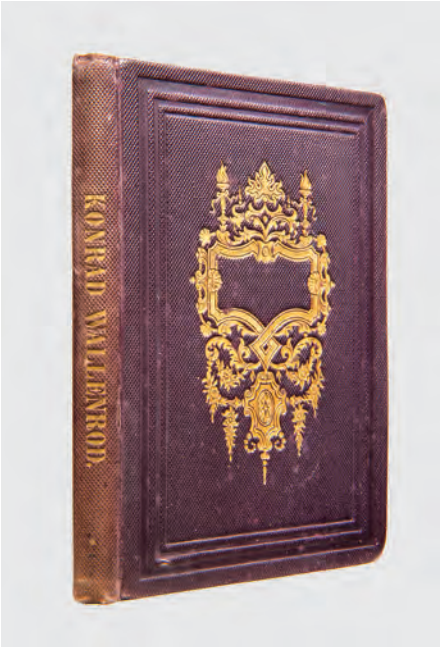

870. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1858.

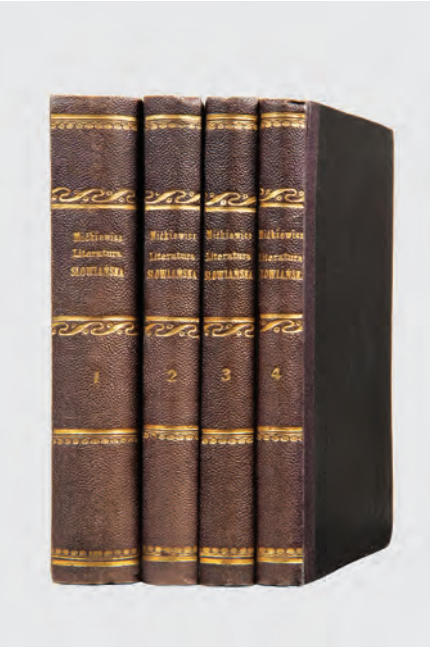

871.Literatura słowiańska. 1865.

871. Mickiewicz Adam. Literatura słowiańska wykładana w Kolegium Francuzkiem. Tłumaczenie Felixa Wrotnowskiego. Wydanie trzecie, nowo poprawione. Tom 1-4. Poznań 1865. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. XLVIII, 533, [3]; XII, 381, [5]; X, 301, [3]; VII, [1], 248, [2], 18 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart marm. 360,-

Wydanie 3. Tekst wykładów dotyczących literatury słowiańskiej wygłoszonych przez Adama Mickiewicza w Collège de France w latach 1840-1844. Na końcu tomu czwartego indeks do całości dzieła. **Oprawa jednolita z epoki**: półpłótno brązowe, na grzbiecie złocona tytulatura i numeracja tomu, brzegi kart marmurkowane. Na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), w tomie czwartym cztery strony wydrukowane odwrotnie, nieaktualny podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja)

– Z ilustracjami E. M. Andriollego –

872. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historya szlachecka z 1811 i 1812 r. Z illustracyami E. M. Andriollego. Lwów [1882]. Nakładem Księgarni H. Altenberga. Drukiem F.A. Brockhausa w Lipsku, s. [6], 294, [2], **tabl. ilustr. 25 (drzeworyty)**, ilustr. w tekście (drzeworyty), 37 cm, opr. wyd., grzbiet płsk. współcz. 1800,-

Jedno z najpiękniejszych wydań arcydzieła poezji polskiej. Wytworna edycja przygotowana przez lwowskiego wydawcę, a zarazem wielbiciela Mickiewicza, Hermana Altenberga. Planując luksusowe wydanie Altenberg zaprosił do współpracy jednego z najwybitniejszych ówczesnych ilustratorów Michała Elwiro Andriollego. Artysta przyjął zaproszenie i od końca 1879 r. wykonywał rysunki. „Pan Tadeusz" ukazywał się w formie zeszytów wydawanych co miesiąc. W 1882 r. zaczęto rozprowadzać edycję książkową oprawioną w okazałą oprawę wydawniczą. **Do edycji Andriolli przygotował łącz-**

872. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1882.

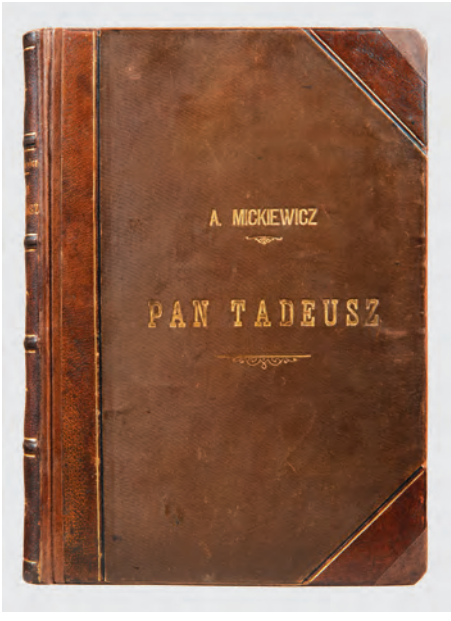

873. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1899.

nie 58 rysunków (w tym 25 całostronicowych ilustracji, ponadto inicjały, przerywniki i winiety). Drzeworyty, z wyjątkiem trzech, rytował Andrzej Zajkowski. **Efektowna oprawa wydawnicza:** płótno niebieskie, na licu złocona i tłoczona tytulatura otoczona bogatymi zdobieniami, brzegi kart złocone. Grzbiet dorabiany z niebieskiej skóry z tłocz. i złoc. Miejscami drobne zażółcenia i przebarwienia kart, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, Kraków 1959, poz. 788; M. Komza, Mickiewicz ilustrowany, Wrocław 1987, s. 28-30.
(Patrz ilustracja)

873. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Z 12 kartonami i 12 rysunkami specjalnie przygotowanemi do tej edycji przez Kazimierza Alchimowicza artystę – malarza. Warszawa 1898 [właśc. 1899]. Redakcja „Przeglądu Tygodniowego", s. IV, 295, tabl. ilustr. 12, ilustr. w tekście, 28,5 cm, opr. płsk. z tyt. i zdob. na licu i grzbiecie. 240,-

Wydanie staraniem Redakcji „Przeglądu Tygodniowego" na pamiątkę setnej rocznicy urodzin wieszcza, z datą 24 grudnia 1898 (data odsłonięcia pomnika A. Mickiewicza w Warszawie). **Edycja ozdobiona ilustracjami K. Alchimowicza (1840-1917)**, znakomitego malarza historycznego, uczestnika powstania styczniowego, wieloletniego zesłańca na Sybir. Ilustracje wykonano w cynkografii, która, jako technika dopiero początkująca w Polsce, daleka była od doskonałości, a odbitki wychodziły w zbyt ciemnej tonacji. (A. Banach błędnie przyjął wydanie Pana Tadeusza z 1906 r. jako pierwsze z reprodukcjami cynkowymi). Niestety, obrazy olejne nie dochowały się do dziś, a jedynym świadectwem, jak wielkiej urody mogły być, są zachowane gwasze, obecnie w posiadaniu Muzeum Literatury w Warszawie. Ślady zalania marginesów, zaplamienia kilku kart, marginesy kilku kart reperowane. Stan ogólny dobry.
Lit.:A. Bajdor, H. Natuniewicz, Pan Tadeusz w ilustracjach, Warszawa 1984, s. 20.
(Patrz ilustracja)

874. [Mickiewicz Adam]. Brzozowski Bronisław. Pamiętnik obchodu odsłonięcia pomnika Adama Mickiewicza w Warszawie w dniu 24 grudnia 1898 r., jako w set-

ną rocznicę urodzin Jego. Warszawa 1900. Nakładem Autora, s. 82, [2], liczne ilustracje w tekście, 22 cm; opr. pł. współcz. z zach. oryg. brosz. okł., z szyldzikiem na licu. 120,-

Okolicznościowy druk związany z odsłonięciem pomnika Adama Mickiewicza wg projektu Cypriana Godebskiego, na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. Zawiera artykuły (m.in. A. Pługa, W. Gostomskiego, F. Hoesicka) i wiersze (m.in. A.E. Odyńca, J. Czeczota, J. Balińskiego, S. Hłasko) oraz zdjęcia z prac nad wykonaniem i ustawieniem na cokole figury poety. Podklejenia brzegów okł. brosz., kilka brązowych plamek, poza tym stan dobry.

875. [Mickiewicz Adam]. Pamiętnik Kielecki. Zbiór prac ku uczczeniu Adama Mickiewicza 1798-1898. Kielce [1901]. Wydanie Bronisława Bieńkowskiego. Druk St. Święckiego, s. [8], 255, portret 1, tabl. ilustr. 10, tabl. nut 1, ilustr. w tekście, 26 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart prószone, zach. przednia okł. brosz. 300,-

Księga pamiątkowa wydana z okazji 100. rocznicy urodzin Adama Mickiewicza. Tom podzielony jest na dwie zasadnicze części. W części pierwszej znajdują się artykuły dotyczące ziemi kieleckiej, m. in.: Opis matematyczny Kielc; Kielce pod względem architektonicznych zabytków; Ruiny zamku w Chęcinach; Kościół św. Wojciecha w Kielcach; Kolegiata NMP w Wiślicy; Opis kościoła w Jurkowie; O płodach kopalnych guberni kieleckiej. W części drugiej znajdują się **artykuły poświęcone Adamowi Mickiewiczowi**, m.in.: Geneza „Ody do młodości"; Mickiewicz w literaturze chorwacko-serbskiej; Ballada Mickiewicza w słowackim przekładzie; Mickiewicz jako lingwista; Kilka słów z powodu myśli przewodniej i architektoniki „Dziadów" Mickiewiczowskich; Adam Mickiewicz w Lozannie; Żywioł liryczny w „Panu Tadeuszu", jego pochodzenie i uzasadnienie. Zaplamienia płótna oprawy, na kartach miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

---

876. Molier. Skąpiec. Komedya w pięciu aktach. Tłumaczona wierszem przez Franciszka Kowalskiego. Warszawa 1822. Nakładem i drukiem N. Glücksberga, s. [6], 166; acc.:
Molier. Mieszczanin szlachcic. Komedyia w czterech aktach, z baletami tłomaczona wierszem i przerobiona przez Franciszka Kowalskiego. Warszawa 1823. W Drukarni N. Glücksberga, s. 125, 18 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 240,-

Dwie słynne komedie Moliera [właśc. Jean Baptiste Poquelin] (1622-1673) – jednego z najwybitniejszych komediopisarzy w historii literatury francuskiej. Tłumaczenia komedii dokonał Franciszek Kowalski (1799-1862) – poeta, pedagog, tłumacz, uczestnik powstania listopadowego, późniejszy archiwista w Tulczynie Potockich. Otarcia oprawy, w poz. 2 brak karty przedtytułowej, karta tytułowa podklejana z niewielkim ubytkiem (z niewielką stratą tekstu), na kartach ślady zawilgocenia i charakterystyczne zażółcenia, nieaktualne pieczątki własnościowe.

877. Niemcewicz Julian Ursyn. Bayki i Powieści. Edycya druga. T. 1-2 (2 wol.) Warszawa 1820. Nakładem i drukiem N. Glücksberga, k. [1], s. 234, [3]; 246, [3], winietki i finaliki (drzeworyty), 20 cm, opr. z epoki, kart. marm. z szyldzikami, brzegi k. prószone. 360,-

Obszerny zbiór bajek i drobnych powieści Juliana Ursyna Niemcewicza. Na początku tomu pierwszego przedrukowana „Rozprawa o bajce" czytana na publicznym posiedzeniu Towarzystwa Przyjaciół Nauk w 1814 r., zawierająca informacje o gatunku, jego historii i najwybitniejszych przedstawicielach. W zbiorze częściowo **przedrukowano także bajki polityczne**. W obu tomach winietki i finaliki m.in. z wizerunkami zwierząt. Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

877. J.U. Niemcewicz. Bajki. 1820.

879. W. Pol. Pieśń o ziemi naszej. 1888.

878. Nowy śpiewnik polski zawierający pieśni narodowe, polonezy, kujawiaki, krakowiaki, mazury, pieśni obyczajowe, miłosne, weselne, towarzyskie, akademickie, żydowskie, myśliwskie, arye, duety, dumki itd. Wydanie z nutami. Oberhausen 1912. Druk. i nakł. Józefa Kawalera, s. 103, [1], 14,5 cm, opr. z epoki pł. 60,-

Śpiewnik zawierający teksty i nuty popularnych polskich pieśni i piosenek. Opr.: brązowe pł., na licu tłoczona lira i tytuł. Stan dobry.

879. Pol Wincenty. Pieśń o ziemi naszej. Z illustracyami Juliusza Kossaka. Wydanie siódme (ilustrowane trzecie). Kraków 1888. Nakład J.K. Żupańskiego i K.J. Heumanna, s. [4], 64, tabl. ilustr. 8 (cynkotypie), 22 cm, opr. wyd. wyk. w zakładzie Marcelego Żenczykowskiego, pł. niebieskie z bogatymi tłocz. i złoc. na licu, brzegi kart złoc. 300,-

Ilustrowane wydanie **najsłynniejszego utworu Wincentego Pola (1807-1872)** – poety, geografa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Praca powstała w czasie pobytu autora w majątku Tadeusza Skrzyńskiego w Zagórzanach koło Gorlic. Fragmenty wydrukowano w „Orędowniku Naukowym" w 1842 r., całość ukazała się w Poznaniu w 1843 r. Dzieło opisuje w formie poetyckiej ziemie polskie zwiedzane przez autora. „Utwór ten zyskał gorącą aprobatę Edwarda Dembowskiego. Rozpowszechniany po wszystkich zaborach, wywarł wielki wpływ na rozbudzenie umiłowania piękna przyrody i krajobrazu ziemi ojczystej" (PSB, t. XXVII, s. 257). Edycja ozdobiona frontispisem i 7 malowniczymi ilustracjami Juliusza Kossaka. Oprawa wydawnicza wykonana **w krakowskim zakładzie introligatorskim Marcelego Żenczykowskiego (sygnowana ślepym tłokiem).** Otarcia i zaplamienia oprawy, na ilustracjach ślady zawilgocenia, obca dedykacja.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 827.
(Patrz ilustracja)

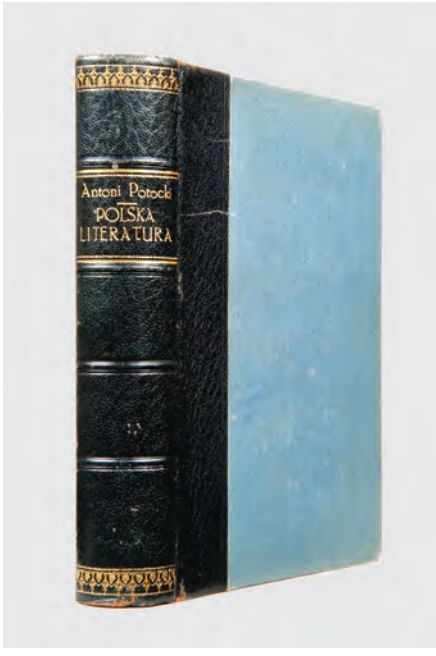

881. A. Potocki. Literatura współczesna. 1911.

882. B. Prus. Pisma. 1897.

880. [Polska]. La Pologne. Journal Slave de Paris. Organe des intérêts fédéraux des Slaves de Pologne, de Bohème, de Hongrie et d'Orient, nr 6: 1 III 1849. Paris 1849. Slave de Paris, s. 21-24, 27 cm, bez opr. 80,-

Pismo wydawane przez slawistę Roberta Cyprien (1807-1860), kontynuatora wykładów literatury słowiańskiej po Adamie Mickiewicza w Collège de France (1845-1857), redaktora „La Pologne" (1848-1851) i czołowego przedstawiciela nurtu słowianofilskiego we Francji. Zawiera m.in. korespondencje z krajów słowiańskich, kurs literatury słowiańskiej, sprawy czeskie i polskie. Układ dwuszpaltowy. Pieczątka bibliofilska. Naturalne zbrązowienia. Stan dobry.

881. Potocki Antoni. Polska literatura współczesna. Cz. 1-2. Warszawa 1911. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 343, [1]; [4], 437, [3], tabele 2 (w tym 1 rozkł.), 22 cm, opr. jednolita z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie, papier wyklejek marm. 360,-

Wydanie 1. Główne dzieło literackie w dorobku Antoniego Potockiego (1867-1939) – krytyka i publicysty. Część pierwsza nosi podtytuł „Kult zbiorowości 1860-1890", część druga „Kult jednostki 1890-1910". W pracy Potocki posłużył się nowatorskimi pojęciami socjologiczno-literackimi, wyjaśnił przełom modernistyczny w literaturze zmianą funkcji społecznej inteligencji, a także przyjął koncepcję podziału literatury na dziesięciolecia odpowiadające dominacji kolejnych pokoleń literackich. Niewielkie otarcia oprawy, karta przedtytułowa tomu drugiego wstawiona na końcu tomu pierwszego, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja)

882. Prus Bolesław. Pisma. Wydanie jubileuszowe. T. 1-4. Warszawa 1897. Nakład Hipolita Wawelberga i Stanisława Rotwanda, s. [4], XXXI, [1], 351, [3], portret 1; [4], 312, [2]; [4], 345, [3]; [4], 383, [3], 20 cm, opr. jednolita z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 450,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). Pierwsze zbiorowe wydanie utworów literackich Bolesława Prusa (1847-1912). Tomy zawierają m.in.: T. 1 – Ogród Saski; Na Saskiej Kępie; Wigilia; Pałac i rudera; Powiastki cmentarne; t. 2 – Dusze w niewoli; Przygoda Stasia; Katarynka; Antek; t. 3 – Anielka; Michałko; Nawrócony; Kamizelka; Grzechy dzieciństwa, Stara bajka; W górach; t. 4 – Placówka; Pan Wesołowski i jego kij; Z legend dawnego Egiptu; Z żywotów Świętych. **Oprawa jednolita z epoki**: półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, brzegi kart marmurkowane. Drobne otarcia oprawy, drobne ubytki szyldzików, poza tym stan dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja)

883. Sienkiewicz Henryk. Krzyżacy. Powieść historyczna z 9 ilustracjami. Olsztyn 1930. Nakładem Wydawnictwa „Mazur". Drukiem S. Pieniężnego, k. [1], s. V, 3-547, tabl. ilustr. 9, 23 cm, oryg. opr. wyd., pł. 240,-

Jedna z najsłynniejszych powieści Henryka Sienkiewicza (1846-1916). Wydanie przygotowane przez polskie wydawnictwo w Prusach Wschodnich. Tekst drukowany czcionką gotycką. **Ilustracje wg rysunków Antoniego Piotrowskiego (1853-1924)**, malarza, rysownika, ilustratora, przyjaciela Henryka Sienkiewicza. Opr.: czerwone płótno, na licach i grzbiecie tytulatura tłocz. i barwiona na biało. Pieczątka Centralnej Biblioteki Polskiej w Niemczech - Oddział: Prusy Wschodnie. Drobne zaplamienia opr., blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry.

884. Sienkiewicz Henryk. Par le fer et par le feu. Roman héroique. Traduction du Comte Wodzinski et de B. Kozakiewicz. Paris (Paryż) 1901. Éditions de la Revue Blanche, k. [4], s. 718, [1], tabl. ilustr. 1, 19,5 cm, opr. późniejsza, płsk., zach. oryg. okł. brosz., górny brzeg k. złoc. 500,-

Luksusowe wydanie bibliofilskie, wydrukowano 50 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 34 i pochodzi z partii odbitej na papierze holenderskim. Francuski przekład „Ogniem i mieczem" pierwszej części „Trylogii" Henryka Sienkiewicza. **Elegancka opr.:** szeroki płsk. ciemnobrązowy, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz rok wydania, na licach i wyklejkach pap. marm. Introligator zachował oryginalną okł. broszurową, wraz z grzbietem. Blok nieobcięty. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

885. Sienkiewicz Henryk. Messire Wolodowski. Roman héroique. Traduction du Comte Wodzinski et de B. Kozakiewicz. Paris (Paryż) 1902. Éditions de la Revue Blanche, k. [2], s. 420, [1], tabl. ilustr. 1, 19,5 cm, opr. późniejsza, płsk., zach. oryg. okł. brosz., górny brzeg k. złoc. 500,-

Luksusowe wydanie bibliofilskie, wydrukowano 50 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 19 i pochodzi z partii odbitej na papierze holenderskim. Francuski przekład „Pana Wołodyjowskiego" trzeciej części „Trylogii" Henryka Sienkiewicza. **Elegancka opr.:** szeroki płsk. ciemnobrązowy, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz rok wydania, na licach i wyklejkach pap. marm. Introligator zachował oryginalną okł. broszurową, wraz z grzbietem. Blok nieobcięty. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

886. Sienkiewicz Henryk. Quo vadis. Roman Néronien. Traductions nouvelle et complète par. E. Halpérine-Kaminsky. T. 1-3 (3 wol.) Paris [1901-1904]. Ernest Flammarion, k. [2], s. 291, tabl. ryc. 17; k. [2], s. 235, tabl. ryc. 14; k. [2], s. 326, tabl. ryc. 20; liczne ilustr. w tekście, 33 cm, oryg. okł. brosz. 1600,-

Jedna z najpiękniej ilustrowanych edycji słynnej powieści Henryka Sienkiewicza osadzonej w realiach starożytnego Rzymu w końcowych latach panowania cesarza Nerona. W 1905 r. m.in. za „Quo vadis" Henryk Sienkiewicz otrzymał Literacką Nagrodę Nobla. **Autorem rysunków, według których wykonano ilustracje, był Jan Styka** (1858-1925) malarz, rysownik, ilustrator książek, współautor „Panoramy Racławickiej". Prócz 51 ilustracji na osobnych tablicach w wydaniu znalazło się wiele mniejszych umieszczonych w tekście. Zachowane oryginalne okładki broszurowe wszystkich trzech tomów. Nieaktualny ekslibris. Część składek luźna, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

886. H. Sienkiewicz. Quo vadis. 1901-1904.

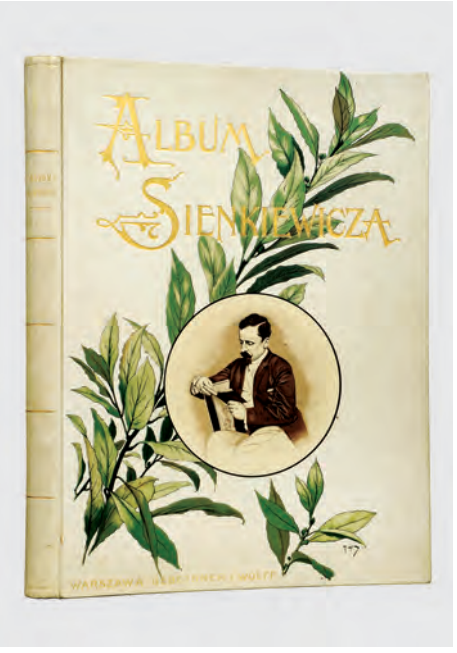

887. Album jubileuszowe. 1898.

887. [Sienkiewicz Henryk]. Album jubileuszowe Henryka Sienkiewicza. Główniejsze sceny i postacie z powieści i nowel Sienkiewicza w dwudziestu illustracyach Józefa Brandta, Józefa Chełmońskiego, Antoniego Kamieńskiego, Juliusza Kossaka, Wilhelma Kotarbińskiego, Kazimierza Pochwalskiego, Jana Rosena, Henryka Siemiradzkiego, Piotra Stachiewicza i Wincentego Wodzinowskiego. Z wstępem krytycznym Stanisława hr. Tarnowskiego. Warszawa 1898. Nakład Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. [4], 103, [3], tabl. ilustr. 20 (heliograwiury), 33 cm, opr. wyd. wyk. w introligatorni Hübel & Denck w Lipsku, pł. kremowe z bogatymi zdob. i złoc., brzegi kart złoc., zach. oryg. okł. brosz. 800,-

Księga jubileuszowa zawierająca 20 ilustracji inspirowanych postaciami z utworów Henryka Sienkiewicza. Do każdej ilustracji dołączony fragment tekstu Henryka Sienkiewicza. **Efektowna oprawa wydawnicza wykonana w introligatorni Hübel & Denck w Lipsku** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce): płótno kremowe, na grzbiecie złocona tytulatura, na przedniej okładce powtórzona złocona tytulatura, barwne motywy roślinne i portret Henryka Sienkiewicza, na tylnej okładce tłoczone na ślepo motywy roślinne, brzegi kart złocone, zachowane oryginalne okładki broszurowe. Nieznaczne zabrudzenia oprawy, ubytek górnego marginesu karty przedtytułowej, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.** Lit.: W. Łysiak, Empireum, t. 1, s. 74.
(Patrz ilustracja)

888. Sierociński Teodozy. Pamiątka po dobrym ojcu z rękopisma bezimiennego drugi raz przerobiona, pomnożona i wydana dla użytku młodzieży przez… professora języka polskiego i literatury w Liceum Warszawskiem. Puławy 1830. W Drukarni Biblioteczney, s. [4], 274, [2], 18 cm, opr. płsk. reperowana. 120,-

Dzieło tłoczone w drukarni Czartoryskich w Puławach. Tytuł nawiązuje do słynnego dzieła „Pamiątka po dobrej matce" Klementyny z Tańskich Hoffmanowej. Zbiór zasad, którymi powinien kierować się młody człowiek wkraczający w dorosłe życie, autorstwa T. Sierocińskiego (1789-1857), pisarza, wykładowcy Liceum Krzemienieckiego. Praca, napisana w formie listu ojca do ukochanego syna,

zawiera m. in.: O szlachetności serca; O guście czyli smaku; O oszczędności; Obraz nieobyczajnego; O wyborze rozrywek; O czytaniu i wyborze książek, O miłości Ojczyzny (która „trwałością swoją i mocą wyższa może od najmocniejszych uczuć wrodzonych, niczem się wydrzeć nie da z serca raz zajętego"). Autor konkluduje: „Czyń największe ofiary, Synu i poświęć nawet, jeżeli zdołasz, wszystko i samego siebie dla Boga, dla ludzkości, dla ojczyzny, dla rodziny lub też dla miłości prawdy i nauki, a nie doznasz później zgryzoty i żalu" (s. 35). Silne zbrązowienie papieru. **Rzadkie.**

– Pierwsze wydania utworów wieszcza –

889. Słowacki Juliusz. Poezye. T. 1-3 (1 wol.) Paryż 1832-1833. U Teofila Barrois Syna, U Hektora Bossange, s. [4], 210; [4], 248; X, 144, [1], 17 cm, współopr., opr. późniejsza, płsk., brzegi k. prósz. 18 000,-

Wydanie 1. Trzy pierwsze tomy poezji **Juliusza Słowackiego**. Tom pierwszy z podtytułem „Poezje poetyczne" zawiera utwory: „Żmija" (pierwodruk); „Jan Bielecki" (pierwodruk); „Hugo, powieść krzyżacka"; „Do Michała Rola Skibickiego" (pierwodruk); „Mnich" (pierwodruk); „Arab" (pierwodruk). Tom drugi z podtytułem „Poezje dramatyczne" zawiera utwory: „Mindowe król litewski" (pierwodruk); „Maria Stuart" (pierwodruk). W tomie trzecim: powieść poetycka „Lambro" (pierwodruk) oraz opatrzone wspólnym tytułem „Poezye ulotne w czasie rewolucji polskiej i po jej upadku pisane": „Hymn", „Kulik", „Pieśń Legijonu litewskiego", „Duma o Wacławie Rzewuskim", „Paryż", „Godzina myśli". **W tomie trzecim przedmowa autorska, w której można znaleźć słowa skargi Słowackiego na polską publiczność w Paryżu, wśród której bez większego echa przeszły dwa pierwsze tomy jego utworów**. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach i wyklejkach pap. marm. Drobne zaplamienia na kartach, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
Lit.: Juliusz Słowacki. Bibliografia Literatury Polskiej „Nowy Korbut", poz. 41.
(Patrz tablica XXXIII oraz ilustracja na stronie następnej)

890. Słowacki Juliusz. Anhelli. Paryż 1838. W Księgarni i Drukarni Polskiej, s. 108, 16 cm, opr. późniejsza, płsk. 2500,-

Wydanie 1. Poemat powstał wiosną 1837 r. w ormiańskim klasztorze Betcheszban w górach Libanu, ostatecznie został ukończony we Florencji. Dedykowany jest spotkanemu na Wschodzie Stefanowi Hołyńskiemu. Inspirowany przeżyciami religijnymi z Ziemi Świętej, stylizowany na prozę biblijną, zawiera surową ocenę ówczesnej emigracji. Słowacki odmówił jej szczególnej misji w dziejach ludzkości i narodu, uznał za niezdolną do czynu wyzwoleńczego i skazał na zagładę. Przewidywał dzień zmartwychwstania i wskrzeszenia narodu polskiego, jednak, jego zdaniem, miało się to stać dopiero w odległej przyszłości. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

891. Słowacki Juliusz. Dzieła. Wydał i wstępem krytycznym poprzedził Tadeusz Pini. T. 1-2 w 1 wol. (Bibljoteka Poetów Polskich t. I i II. Dzieła Juliusza Słowackiego. Wybór dzieł). Warszawa 1937. Nakładem Spółki Wydawniczej „Parnas Polski", s. XLVII, 618, tabl. ilustr. 6, faksymilia autografów 4 (w tym 1 w ramach paginacji stron), 25 cm, opr. wyd. płsk. ze złoc. na licu i grzbiecie. 360,-

Piękna edycja dzieł J. Słowackiego, którego twórczość budziła zachwyt wydawcy, T. Piniego piszącego we wstępie o wieszczu jako o „jednym z najpotężniejszych geniuszów poetyckich świata" oraz jako „legendowym czarodzieju, który zmienia wszystko, czego się dotknie w brylanty najwspanialszej poezji". Tom 1: Drobne utwory poetyczne, wiersze o ojczyźnie i „sprawie", przypowieści i epigramaty, wspomnienia z podróży, utwory młodzieńcze, poematy. T. 2: Utwory dramatyczne (m.in. Maria Stuart, Kordyan, Balladyna, Lilla Weneda, Mazepa), fragmenty pamiętników, listy. Oprawa wydawnicza w półskórek z tytulaturą i nazwą wydawcy na grzbiecie, sygn. na płótnie tylnej okładziny: **„Piotr Grzywa. Introligator, Kraków".** P. Grzywa (1882-1970), ceniony introligator krakowski, nagradzany wielokrotnie za swoje oprawy na wystawach w Polsce i za granicą. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

892. Staff Leopold. Gałąź kwitnąca. Lwów 1908. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, s. [2], 200, [2], 18,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu, górny brzeg kart barwiony. 240,-

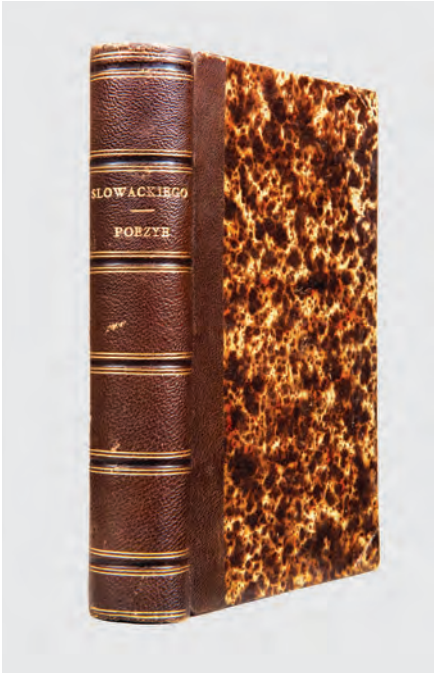

889. J. Słowacki. Poezje. 1832-33. (wyd. 1)

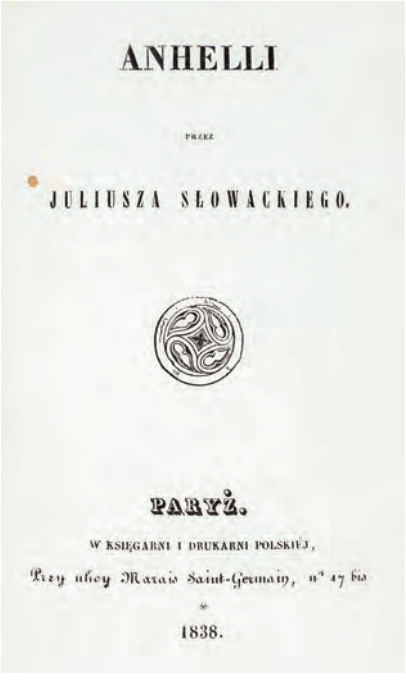
ANHELLI

PRZEZ

JULIUSZA SŁOWACKIEGO.

PARYŻ.

W KSIĘGARNI I DRUKARNI POLSKIEJ,

Przy ulicy Marais Saint-Germain, nº 17 bis

1838.

890. J. Słowacki. Anhelli. 1838. (wyd. 1)

Wydanie 1. Tomik poetycki Leopolda Staffa (1878-1957) – poety, dramatopisarza, czołowego przedstawiciela poezji młodopolskiej, uznawanego za duchowego przywódcę skamandrytów. Tom zawiera cykle: Echa italo-greckie; Przenośnie; Miłość w posągach; Niegdyś; Humoreska; Pokusa; Piosenki; Radość i smutek szczęścia i chwili; Legenda o szczęściu; Radość życia. **Oprawa wydawnicza**: płótno niebieskie ze złoconą tytulaturą i secesyjnymi motywami roślinnymi na grzbiecie i licu, górny brzeg kart barwiony na niebiesko. Niewielkie otarcia płótna na grzbiecie, brak karty przedtytułowej. Stan dobry.

893. Stępowski Janusz. Legenda o masztowej sośnie. Warszawa 1934. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej. Odbito w Drukarni M. Arcta, s. 63, **tabl. ryc. 4 (cynkografie ręcznie kolorowane),** winietki, inicjały, finaliki, ozdobniki (cynkografie ręcznie kolor.), 27 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. i złoc. na licu. 360,-

Poemat Janusza Stępowskiego (1900-1969) – poety, literata, marynisty. Utwór odznaczony nagrodą marynistyczną im. J. Szareckiego w 1935 r. Całkowite opracowanie graficzne (okładka ze złotym inicjałem, układ graficzny, drzeworyty) zaprojektowane przez Atelier Girs-Barcz. Było to założone w 1931 r. przez zaprzyjaźnionych artystów: Anatola Girsa i Bolesława Barcza Atelier, które zajmowało się grafiką użytkową, a zwłaszcza sztuką książki. Projektowane przez nich ilustracje, okładki, oprawy wyróżniały się nowoczesnością i były wielokrotnie nagradzane. Oferowana publikacja nagrodzona została Grand Cap w Londynie w 1934 r. oraz Grand Prix w Paryżu w 1937 r. Nieaktualna pieczątka własnościowa, otarcia oprawy, blok poluzowany, wewnątrz stan dobry.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, s. 112, il. 63, s. 202, poz. 58.
(Patrz ilustracja)

894. Surowiecki Karol. Świstak warszawski wyświstany czyli uwagi krytyczne nad warszawskim romansem tytułowanym: Podróż do Ciemnogrodu. Pod imieniem pisarza nazwanego Świstek przez drukarską pomyłkę. Prawdogród [właśc. Warszawa] 1821. B.w., s. [4], 159, [1], 19 cm, opr. XIX-wieczna płsk. 280,-

893. J. Stępowski. Legenda. 1934.

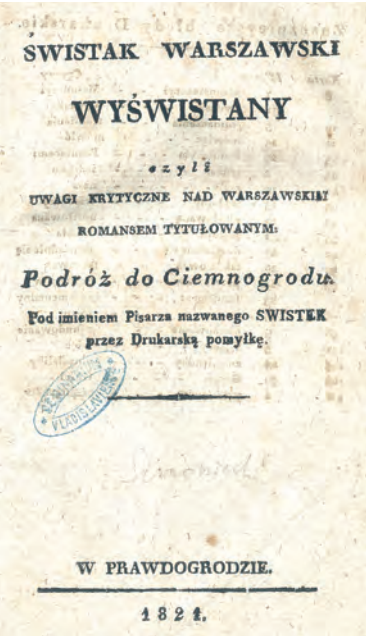

ŚWISTAK WARSZAWSKI

WYŚWISTANY

czyli

UWAGI KRYTYCZNE NAD WARSZAWSKIM

ROMANSEM TYTUŁOWANYM:

Podróż do Ciemnogrodu.

Pod imieniem Pisarza nazwanego SWISTEK przez Drukarską pomyłkę.

W PRAWDOGRODZIE.

1821.

894. K. Surowiecki. Świstak. 1821.

Wydana anonimowo rozprawa polemiczna Karola Surowieckiego (1754-1824) – franciszkanina, pisarza religijnego, polemisty, tłumacza. Polemika dotyczy najgłośniejszej powieści satyrycznej Stanisława Kostki Potockiego (1755-1821) – polityka, pisarza, mecenasa sztuki, masona (Wielkiego Mistrza Wielkiego Polskiego Wschodu), jednego z głównych przedstawicieli warszawskiego klasycyzmu. Potocki początkowo umieszczał swe artykuły w „Świstaku Warszawskim", **w 1820 r. opublikował „Podróż do Ciemnogrodu"**. W powieści zawarł krytykę negatywnych cech Polaków, szczególnie ostro wystąpił przeciwko duchowieństwu i religii katolickiej, Klasztor Jasnogórski nazywał „pagodą", zakonników „bonzami", zaatakował także Surowieckiego przedstawiając go w niekorzystnym świetle jako „mnicha". W odpowiedzi, w oferowanej pozycji, Surowiecki tytułował Potockiego „pierdołą", a jego powieść nazwał „błazeńską gryzmołą". Oprawa podklejona, nieaktualne pieczątki i zapiski własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

895. Szymanowski Józef. Wierszem i prozą pisma rozmaite (Wybór Pisarzów Polskich. Pisma Rozmaite Współczesnych Wierszem i Prozą. T. 1). Warszawa 1803. W Drukarni Nº 646 przy Nowolipiu, s. [4], 277, **portret 1 (miedzioryt punktowy)**, 20 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami, tłocz. i złoc., brzegi kart barwione. 300,-

Egzemplarz z biblioteki Lelewelów w Woli Cygowskiej (podpis). Edycja Tadeusza Mostowskiego. Zbiór utworów literackich Józefa Szymanowskiego (1748-1801) poety, krytyka literackiego, tłumacza, uczestnika obiadów czwartkowych, jednego z pierwszych członków Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Tom zawiera głównie erotyki, małe poematy sielskie, ody i powiastki poetyckie. Na wstępie szkic biograficzny pióra Stanisława Kostki Potockiego. **Przed tekstem portret autora w miedziorycie punktowym Jana Ligbera.** Niewielkie otarcia oprawy, pojedyncze ślady po owadach, nieaktualne zapiski własnościowe, stan dobry.

896. Trembecki Stanisław. Dwa wiersze. Berdyczów [właśc. Kraków] 1922. B.w., k. [8], 18 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Wydrukowano jako rękopis dla przyjaciół. Dwa obsceniczne utwory przypisywane Stanisławowi Trembeckiemu (ok. 1739-1812) – historykowi, poecie, dramatopisarzowi, jednej z najbarwniejszych postaci polskiego Oświecenia. Druczek zawiera utwory: „Oda do Priapa" – przekład swawolnej ody Aleksego Pirona oraz „Przypadek siostry starszej opowiedziany siostrom młodszym" – przeróbkę libertyńskiego poematu francuskiego z połowy XVIII w. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

897. Wierzyński Kazimierz. Siedem podków. New York [1953]. Roy Publishers, s. 92, [1], 22 cm, opr. pł. 120,-

Z autografem Kazimierza Wierzyńskiego (1894-1969), polskiego poety, prozaika, eseisty, współtwórcy Skamandra. Powojenny tomik poezji, w którym znalazły się wiersze pisane na emigracji w Stanach Zjednoczonych. Stan bardzo dobry.

898. Witwicki Stefan. Poezije biblijne. Warszawa 1830. W Drukarni Kommissii Rząd[owej] W[yznań] R[eligijnych] i O[świecenia] Publ[icznego], s. [6], VI, 114, [2], 17,5 cm, opr. XIX-wieczna ppł. 300,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Juliusza Wiktora Gomulickiego (podpis oraz wklejona kartka z odręcznymi życzeniami noworocznymi z 1979 r.). Zbiór wierszy inspirowanych tematyką biblijną napisanych przez Stefana Witwickiego (1801-1847) – poetę, publicystę, żarliwego zwolennika romantyzmu, przyjaciela Adama Mickiewicza, Fryderyka Chopina, Maurycego Mochnackiego, Antoniego Edwarda Odyńca. Tom dedykowany Józefowi Bogdanowi Zaleskiemu. Blady ślad zacieku na kilku początkowych kartach, brak części tylnej wyklejki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

899. Wyspiański Stanisław. Akropolis. Dramat z 4-ech aktach. Kraków 1904. Odbito w Drukarni Uniw[ersytetu] Jag[iellońskiego]. Nakładem Autora, s. 160, [26], tabl. ilustr. 4 (w miejsce 5, w tym 3 rozkł.), 21 cm, opr. współcz. wykonana przez Marka Świdę, płsk. z szyldzikami i złoc., zach. oryg. okł. brosz. 450,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Misterium wawelskie, a zarazem jeden z najgłośniejszych dramatów Wyspiańskiego o zabarwieniu politycznym. Na stronach nie liczbowanych znajduje się część muzyczna dramatu napisana przez Bolesława Raczyńskiego. Dzieło ozdobione tablicami z reprodukcjami fotografii fragmentów katedry na Wawelu i gobelinów katedralnych. Druk ukończono 29 marca 1904. r. Oprawa: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja pracy graficznej Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora, górny brzeg kart złocony, zachowana przednia okładka broszurowa z barwną reprodukcją rysunku Wyspiańskiego przedstawiającego widok wież i zabudowań katedry na Wawelu od strony północnej. Brak jednej tablicy, poza tym stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym.
(Patrz ilustracja)

900. Wyspiański Stanisław. Daniel. (Pisma Pośmiertne. Cz. I). Kraków 1908. Odbito w Drukarni W.L. Anczyca. Nakładem Rodziny, s. 46, [2], 20,5 cm, opr. współcz. wykonana przez Marka Świdę, płsk. z szyldzikami i złoc. 500,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Edycja pośmiertna z objaśnieniami Wilhelma Feldmana. Oprawa: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja portretu Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

901. Wyspiański Stanisław. Lelewel. Dramat w pięciu aktach. Osnuty na tle wypadków sierpniowych w Warszawie 1831-go roku. Kraków 1908. Odbito w Drukarni W. L. Anczyca. Wydanie pozgonne, s. 89, [3], 20,5 cm, opr. współcz. wykonana przez Marka Świdę, płsk. z szyldzikami i złoc. 400,-

Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Jeden z mniej znanych dramatów Wyspiańskiego. Doceniany przez krytyków za kunszt poetycki, lecz rzadko wystawiany ze względu

899. 900. 901. 902. 904. St. Wyspiański. Dramaty. 1901-1908.

na niesceniczność. Oprawa: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja portretu Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora, górny brzeg kart barwiony. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

902. Wyspiański Stanisław. Noc Listopadowa. Sceny dramatyczne. Kraków 1904. Odbito w Drukarni Uniw[ersytetu] Jag[iellońskiego]. Nakładem Autora, s. 201, [5], 21 cm, opr. współcz. wykonana przez Marka Świdę, płsk. z szyldzikami i złoc. 500,-

Wydanie 1 (jedyne wydanie autorskie). Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Druk ukończono 15 czerwca 1904 r. Dramat historyczny, którego akcja rozgrywa się w Warszawie 29 listopada 1830 r. Oprawa: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja portretu Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora. Na kartach miejscami drobne zaplamienia, poza tym stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym.
(Patrz ilustracja)

903. Wyspiański Stanisław. Wesele. Dramat w 3 aktach. Kraków 1901. Odbito w Drukarni Uniw[ersytetu] Jag[iellońskiego]. Nakładem Autora, s. 227, [3], 20,5 cm, opr. współcz. płsk. z tłocz. i złoc. napisami, górny brzeg kart barwiony. 1200,-

Wydanie 1. Najważniejsze dzieło w twórczości literackiej Stanisława Wyspiańskiego. Pomysł na napisanie dramatu autor zaczerpnął z wesela swojego przyjaciela Lucjana Rydla z Jadwigą Mikołajczykówną, pochodzącą z podkrakowskich Bronowic. **„Wesele" uznawane jest za jedno z najwybitniejszych dzieł literackich okresu Młodej Polski. Jego sukces uczynił z mało dostrzeganego dotąd pisarza twórcę porównywanego z wieszczami.** Wydanie książkowe ukazało się półtora miesiąca po premierze teatralnej, na przełomie kwietnia i maja. Na ostatniej karcie wydrukowano obsadę aktorską premiery dramatu, wystawionego w Krakowie 16 marca 1901 r. Oprawa: półskórek brązowy, grzbiet sześciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych tłoczone na ślepo ozdobniki kwiatowe, górny brzeg kart barwiony, papier okładek marmurkowany. Brak karty przedtytułowej, nieaktualne pieczątki własnościowe, miejscami na kartach drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

904. Wyspiański Stanisław. Wesele. Dramat w 3 aktach. Kraków 1901. Odbito w Drukarni Uniw[ersytetu] Jag[iellońskiego]. Nakładem Autora, s. 229, 20,5 cm, opr. współcz., płsk. z szyldzikami i złoc. 800,-

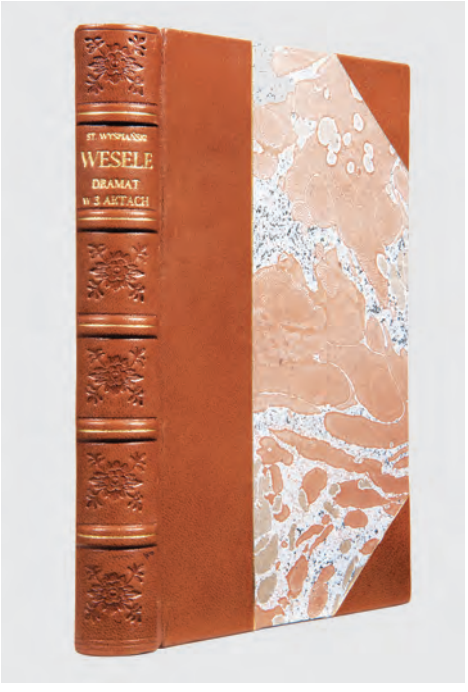

903. St. Wyspiański. Wesele (wyd. 1). 1901.

905. T. Zaborowski. Dumy podolskie. 1830.

Wydanie 2 (w tym samym roku ukazało się wyd. pierwsze). Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Oprawa: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona barwna reprodukcja portretu namalowanego przez Stanisława Wyspiańskiego. Stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym.
(Patrz ilustracja)

905. Zaborowski Tymon. Dumy podolskie za czasów panowania tureckiego. Puławy 1830. Staraniem i nakładem wydawcy [Karola Sienkiewicza], frontispis (litografia), s. VIII, 107, 20 cm, opr. pł., brzegi k. marm. 240,-

Z drukarni Czartoryskich w Puławach. Cykl patriotycznych dum autorstwa Tymona Zaborowskiego (1799-1828), polskiego poety i dramatopisarza, którego twórczość łączyła w sobie cechy klasycyzmu i zbliżającego się romantyzmu. Nieaktualne noty własnościowe. Zaplamienia na kartach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

906. Zachariasiewicz Jan. Dwaj lutniści. Obrazki z naszej przeszłości. Lwów 1857. W Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. [8], 218; acc.:
Suffczyński Kajetan [K.S. Bodzantowicz pseud.]. Rodzina konfederatów. I. Pan starosta warecki. II. Pan marszałek łomżyński. Obrazki historyczne. Lwów 1869. Nakładem Karola Wilda, s. VI, [2], 86, [2], 375, [1], 20 cm, współopr., opr. XIX-wieczna płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 200,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). **Poz. 1.** Powieść Jana Zachariasiewicza (1825-1906) – powieściopisarza, publicysty. Praca zawiera dwa opowiadania: Klemens Janicki i Sebastian Klonowicz. **Poz. 2.** Dwa opowiadania historyczne Kajetana Suffczyńskiego (1807-1873) – powieściopisarza, żołnierza powstania listopadowego, przyjaciela Wincentego Pola. Opowiadania

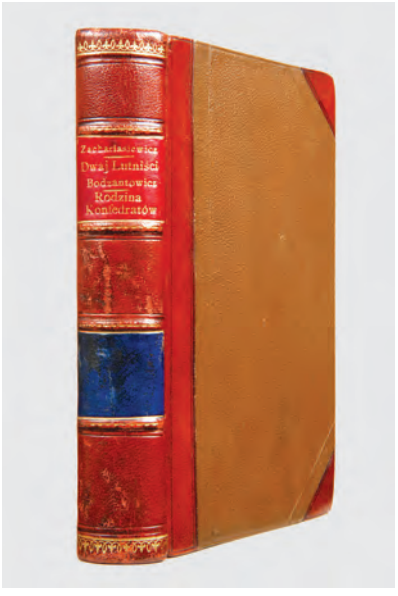

906. J. Zachariasiewicz. Powieści.

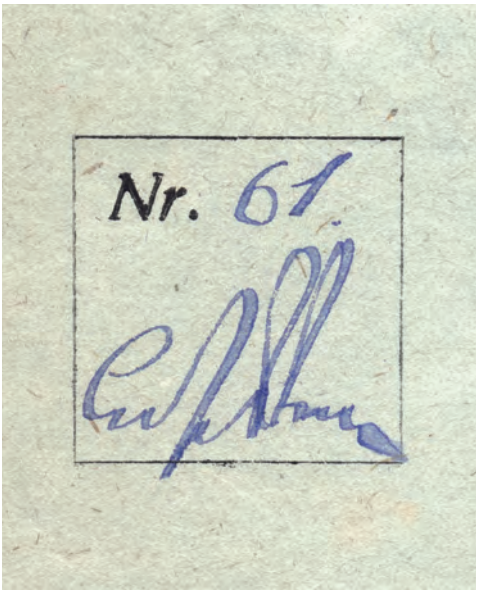

907. E. Zegadłowicz. Ballady. Dziewanny. 1920.

dotyczą Józefa i Kazimierza Pułaskich. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. Otarcia oprawy, w poz. 1 brak ostatniej karty nieliczbowanej, w poz. 2 dwie karty z uzupełnionymi marginesami, na kartach zabrudzenia i charakterystyczne zażółcenia, miejscami intensywniejsze, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

907. Zegadłowicz Emil. Ballady. Dziewanny. Wadowice 1920. Drukarnia F. Foltina, s. 48, [4], 18 cm, oryg. okł. kart. 180,-

Egzemplarz nr 61 z podpisem Zegadłowicza. Wydano w nakładzie 100 egzemplarzy na sinym papierze z fabryki kamienieckiej. Sześć ballad z poematu „Dziewanny": Ballada o wietrze wiosennym, Ballada o zamku Miramar jawiącym się w zawiei, Ballada o wierzbach pośród których przemknął duch matki, Ballada o drzewie wiśniowym rodzącym słońca, Ballada o córce doktora wszechnauk lekarskich Walpurgii, Ballada o poziomie niejakim i dzwonie, którego nikt nie widział. Ekslibris wykonał Ludwik Misky. Naddarcia grzbietu okładki, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

908. Zegadłowicz Emil. Dziewanny. Poemat MCMXIX-MCMXXVI. Warszawa-Kraków 1927. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Nakład T-wa Wydawniczego w Warszawie, s. 485, [17], 22 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie. 360,-

Tom poezji Emila Zegadłowicza, zawiera utwory: Wiatr wiosenny; Zmysły; Noc Świętojańska; Powsinogi beskidzkie; Wielka nowina; Gody pasterskie; Rezurekcje. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

909. Zieliński Władysław Kornel. Anna Orzelska. Powieść na tle historycznem z czasów Augusta II. T. 1-2. Lwów 1881. Nakładem Księgarni K. Łukaszewicza, s. 136; 116; acc.:
Jezierski Michał. Pani podkanclerzyna. Opowiadanie historyczne z czasów panowania Jana Kazimierza. Warszawa 1881. W Drukarni Emila Skiwskiego, s. [6],

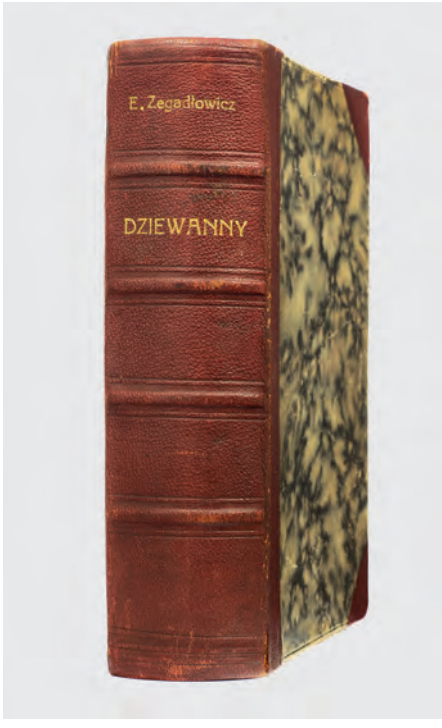

908. E. Zegadłowicz. Dziewanny. 1927.

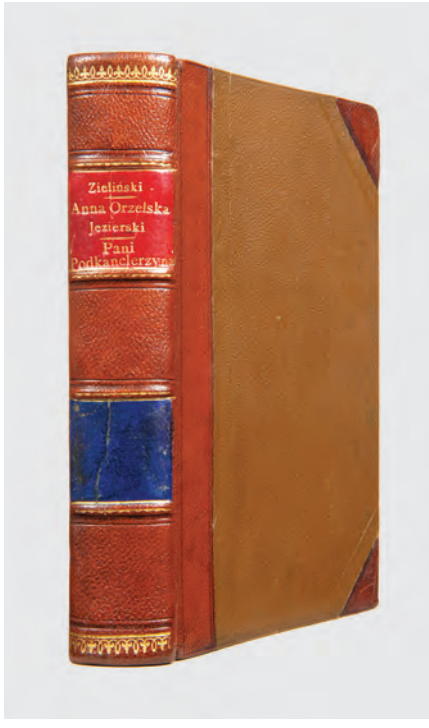

909. W. Zieliński. Powieści. 1881.

IV, [1], 6-207, 19 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 180,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). **Poz. 1. Wydanie 1.** Powieść historyczna z czasów panowania Augusta II napisana przez Władysława Kornela Zielińskiego (1836-1895) – pisarza, profesora w szkole w Lublinie. **Poz. 2. Wydanie 1 książkowe.** Powieść historyczna z czasów panowania Jana Kazimierza napisana przez Michała Jezierskiego (1811-1891) – poetę, dramatopisarza, wychowawcę Stanisława Rzewuskiego. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

LITERATURA RELIGIJNA

910. Frayssinous Dionizy de. Mowy o wychowaniu; o niedowiarstwie młodzieży; o książkach bezbożnych; o zabopolnym związku i pomocy religii i społeczności. Wyięte z dzieła „Obrona chrześciianizmu", napisanego w języku francuzkim. [Przekład Modesta Watta Kosickiego]. Warszawa 1826. W Drukarni K[omisji] R[ządowej] W[yznań] R[eligijnych] i O[świecenia] Publicznego, s. [6], 115, [15], finaliki (drzeworyty), 21,5 cm, brosz. okł. ochronna z epoki. 120,-

Wybór fragmentów „Obrony chrześcijanizmu", głównego dzieła religijnego Dionizego de Frayssinousa (1765-1841) – francuskiego prałata, polityka, mówcy i pisarza. Przekładu dokonał Modest Watt Kosicki. Pierwodruk w języku francuskim ukazał się w 1825 r., pierwsze polskie tłumaczenie całości w latach 1827-1828. Ubytek górnej części grzbietu oprawy, poza tym stan dobry, egzemplarz nie rozcięty.

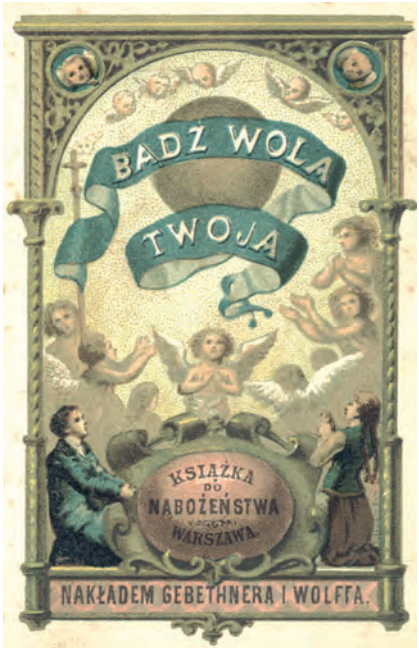

911. J. Kamocka. Modlitewnik dla kobiet.

912. J. Łubieński. Modlitewnik. 1859.

911. Kamocka Józefa. Bądź wola Twoja. Modlitwy i rozmyślania na wszystkie dni tygodnia i miesiąca, na wszystkie uroczystości kościelne i na wszelkie okoliczności życia, ułożone przez Kapłanów i Świętych katolickiego Kościoła ku czci i chwale Ukrzyżowanego Chrystusa. Z różnych źródeł zebrała i własnemi uzupełniła... Egzemplarz dla kobiet. Wydanie siódme, przejrzane, ozdobione ryciną i tytułem chromolitografowanym. Warszawa 1890. Nakład Gebethnera i Wolffa, **frontispis (chromolitografia)**, s. XIII, [1], 712, XI, **tabl. ryc. 1 (chromolitografia)**, 12,5 cm, opr. z epoki skóra ze złoc. i tłocz. superekslibrisem inicjałowym E.O., brzegi kart złoc. 220,-

Na karcie ochronnej odręczna dedykacja autorki z 1891 r. Modlitewnik dla kobiet opracowany przez Józefę Kamocką (1830-1897). Zawiera m.in. modlitwy poranne, wieczorne, przygotowanie do Komunii Świętej, modlitwy na każdy dzień tygodnia, na Święta Matki Boskiej, w różnych potrzebach i przygodach życia, pieśni różne i hymny. Drobne otarcia oprawy. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

912. Łubieński Józef. Katolickie nabożeństwo na wszystkie niedziele, święta uroczyste i kościelne, oraz modlitwy po większej części z Pisma Świętego i Ojców Kościoła wyjęte, na większą chwałę Boga i dla dogodności wiernych zebrał... Wydanie drugie. Cz. 1-2. Warszawa 1859. Henryk Natanson, s. [4], 520; [6], 363, [1], XXIII, 14,5 cm, współopr., opr. wtórna z epoki skóra ze złoc. i mosiężnymi zdob., brzegi kart złoc. 280,-

Dwie współoprawione części modlitewnika opracowanego przez Józefa Łubieńskiego (1797-1885) – radcę ziemskiego w Wielkim Księstwie Poznańskim, działacza gospodarczego, pisarza religijnego. Część pierwsza zawiera modlitwy domowe, część druga modlitwy kościelne. Oprawa wtórna z epoki:

914. P. Skarga. Żywoty Świętych. 1842-1843.

MODLITWY, NAUKI
PRZYKAZANIA, PIEŚNI
I HYMNY
z podania naypierwszych
PATRYARCHÓW LUDU BOŻEGO.
y dawnych Rękopism
krótko zebrane dla użytku
PRAWOWIERNYCH LUDÓW.
Roku od stworzenia świata 7309.
PRZEZ [illegible] WRÓBLEWSKIEGO.
w Warszawie.

915. Modlitwy. 1801.

skóra brązowa ze złoceniami i tłoczeniami, na licu krzyż wykonany z tworzywa imitującego masę perłową, brzegi kart złocone, oprawa zapinana na mosiężną klamerkę. Grzbiet oprawy podklejony i uzupełniony, w części pierwszej brak karty przedtytułowej, przed kartą tytułową części pierwszej wstawiony obcy staloryt, marginesy kilku kart wzmocnione paskami papieru, na kartach miejscami niewielkie zaplamienia i ślady zawilgocenia.
(Patrz ilustracja)

913. Morawski Maryan. Wieczory nad Lemanem. Wydanie drugie. Kraków 1897. Druk W.L. Anczyca i Spółki, s. 269, [3], 21,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart barwione. 140,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora. Wielokrotnie wznawiana, jedna z najgłośniejszych prac Mariana Ignacego Morawskiego (1845-1901) – jezuity, filozofa, wybitnego neoscholastyka, pierwszego redaktora „Przeglądu Powszechnego". Praca zawiera rozważania autora dotyczące kwestii religijnych, zwłaszcza związanych z apologetyką, ujęte w formę dialogu z przyjacielem. Otarcia i naddarcia krawędzi oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, wewnątrz stan dobry.

914. Skarga Piotr. Żywotów Świętych Starego i Nowego Zakonu na każdy dzień przez cały rok, wybranych z poważnych pisarzów i doktorów kościelnych, część pierwsza [i druga] do których przydane są niektóre duchowne obroki i nauki przeciw kacerstwom; przy tem kazania krótkie na te święta, które pewny dzień w miesiącu maią. Przez... zebrane, na język polski przełożone, i za życia autora dziewięć razy, a po zejściu jego powtórnie przedrukowane w Wilnie w drukarni królewskiej

przy akademii, R.P. 1780; a teraz znowu. Cz. 1-2. Wiedeń 1842-1843. U O.O. Mechytarystów, s. [8], 608; [8], 649, [87], 30,5 cm, opr. z epoki skóra na desce z tłocz. i złoc. 3000,-

Tom pierwszy z datą wydania 1843, tom drugi z datą 1842. Opus magnum Piotra Skargi (1536-1612) – jezuity, teologa, kaznodziei i polemisty katolickiego, pierwszego rektora Akademii Wileńskiej. Do dnia dzisiejszego najbogatsze kompendium żywotów świętych w języku staropolskim. Na początku części pierwszej drukowana dedykacja dla Tadeusza i Jadwigi z Załuskich Ogińskich, przemowa Piotra Skargi do czytelnika wszyta na początku części drugiej. **Oprawa z epoki stylizowana na oprawę XVII-wieczną**: skóra na desce, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych złocone ozdobniki, na obu okładkach tłoczone na ślepo liniowe zdobienia. Otarcia oprawy, przednia wyklejka wzmocniona, pojedyncze ślady po owadach, w części pierwszej uzupełniony dolny narożnik karty tytułowej, na kartach charakterystyczne zażółcenia, miejscami drobne marginalia. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

915. Wróblewski Kazimierz. Modlitwy, nauki, przykazania, pieśni i hymny z podania naypierwszych patryarchów ludu bożego y dawnych rękopism krótko zebrane dla użytku prawowiernych ludów: roku od stworzenia świata 7309. Warszawa [1801]. W Drukarni wdowy Tomasza le Brun, k. [1], s. 198, 16,5 cm, opr. późniejsza kart. 360,-

Dzieło będące przykładem literatury religijnej przełomu XVIII i XIX wieku. Obok fragmentów i wypisów zaczerpniętych z Biblii, zwłaszcza ze Starego Testamentu, znalazły się w nim modlitwy i pieśni oraz rozważania religijne i moralne. Opr. kartonowa oklejona czerwonym papierem. Na opr. ślady po owadach. Zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

LITERATURA DZIECIĘCA

916. Atkinson Eleanor. Bobik od Franciszkanów. Przekład autoryzowany dr. Marji Przyborowskiej. Ilustracje Kamila Mackiewicza. Poznań-Warszawa-Wilno-Lublin [1930]. Nakład Księgarni św. Wojciecha, s. [4], 173, [3], tabl. ilustr. 6, 18,5 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

Powieść ozdobiona sześcioma ilustracjami Kamila Mackiewicza (1887-1931) – rysownika, ilustratora, karykaturzysty. Opr: ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie i ilustracją Kamila Mackiewicza na licu. Niewielkie otarcia oprawy, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 222.

917. Baśnie z 1001 nocy z ilustracjami. Wybrał i opracował Marceli Tarnowski. Kraków 1938. Księgarnia Powszechna, s. 394, k. [3], tabl. ilustr. 4 (kolorowe), ilustracje w tekście, 24,5 cm, oryg. opr. ppł. 120,-

Wybór popularny baśni. Zawiera m.in. „Przygody Sindbada Żeglarza", „Alibaba i czterdziestu rozbójników", „Cudowna lampa Aladyna". Tekst zdobią kolorowe ilustracje na tablicach i czarno-białe w tekście. Blok obluzowany, stan dobry.

918. Bonsels Waldemar. Marek w lesie. Przekład autoryzowany Heleny Sroczyńskiej. Ilustrował Kamil Mackiewicz, k. [2], s. 240, [4], tabl. ilustr. 5, 18,5 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

Powieść ozdobiona pięcioma ilustracjami Kamila Mackiewicza (1887-1931) – rysownika, ilustratora, karykaturzysty. Opr: ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie i ilustracją Kamila Mackiewicza na licu. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

KRÓTKI ELEMENTARZ
DO
SAMOUCTWA
W PISANIU, CZYTANIU I LICZBOWANIU
Wydany jako próba elementarza najbardziej celowi swemu odpowiedzić mogącego, a który jeszcze wielce udoskonalonym być może.
Przy bardzo małém zajęciu się wielu ludzi dobrej woli, można, za pomocą środków tu podanych, — bez szkół i nauczycieli, — a więc bez kosztów i zachodów większe znaczenie mających, — doprowadzić, w krótkim czasie, nieograniczoną liczbę nieumiejętnych, do nabycia pierwszych początków wiedzy zasadzającej się na pisaniu, czytaniu i liczbowaniu. Dosyć jest prostej i łatwej pobudki, aby się zawiązał w każdej choćby najmniejszej miejscowości, rodzaj wzajemnego uczenia się wielce pod pewnemi względami udoskonalony, czyli raczej powszechnego Samouctwa, którego skutek bardzo będzie znaczącym. Jeden drugiemu, drugi trzeciemu i t. d. do nieskończoności, mają udzielać potrzebne a najprostsze, tylko skazówki do pracy, która przez każdego uczącego się, na osobności i prawie całkiem samodzielnie, dopełniana będzie. Zależy najbardziej na prędkiem wyuczeniu, w sposób tu ustanowiony, jak największej liczby dziewcząt, gdyż te najzdolniejszemi będą do szerzenia w kole rodzinném nabytych przez siebie początkowych wiadomości: one najwięcej do tego przyczynią się aby każda, choćby najuboższa chata, od razu za szkółkę przygotowawczą stanąć mogła.
SKAZÓWKI DO UŻYCIA TEGO ELEMENTARZA. — Starszy uczeń, lub osoba mająca gdzie nadać popęd Samouctwu, wskazać mają poczynającemu uczniowi, z kolei i z osobna, nazwisko każdej głoski i każdego znaku liczebnego, oraz sposób kreślenia takowych: po czem ten ostatni ma sam wyszukiwać i piórem zaczerniać na wszystkich stronicach czerwonego Elementarzyka, pojedyńczo, tę głoskę literami pisma

919. Krótki elementarz do samouctwa w pisaniu, czytaniu i liczbowaniu. 1864.

919. [Elementarz]. Krótki elementarz do samouctwa w pisaniu, czytaniu i liczbowaniu. Wydany jako próba elementarza najbardziej celowi swemu odpowiedzić mogącego, a który jeszcze wielce udoskonalonym być może. Paryż [1864]. W drukarni L. Martinet, s. 16, podłużny format 13x21 cm, bez opr. 120,-

E. XIX w., t. VI, s. 62. Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w tym samym roku). Elementarz dla samouków, a raczej dla domowego uczenia pisania i czytania, „bez szkółek i nauczycieli, a więc bez kosztów i zachodów". Książka ma propagować powszechne samouctwo „w każdej, choćby najmniejszej miejscowości", polegające na uczeniu dzieci pisania i czytania przez starsze rodzeństwo lub inne osoby już piszące. Pierwsza i ostatnia karta luzem, niewielkie postrzępienie marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

920. Giżycki Kamil. Przez knieje i stepy. Przygody chłopców polskich na Syberji i w Mongolji. Poznań-Warszawa-Wilno-Lwów [1930]. Nakł. Księgarni św. Wojciecha, k. [2], s. 370, [1], tabl. ilustr. 4, 18,5 cm, oryg. opr. wyd. ppł. 60,-

Powieść przygodowa dla młodzieży autorstwa Kamila Giżyckiego (1893-1968), polskiego podróżnika i pisarza. **Ilustracje oraz projekt okładki wykonał Kamil Mackiewicz** (1886-1931), rysownik, karykaturzysta, ilustrator książek oraz prekursor komiksu polskiego. Drobne otarcia opr. i miejscami zaplamienia stron, poza tym stan dobry.

921. Grzeczne dziecię czyli pierwsze zasady obyczajnego zachowania się. Wydanie czwarte. Warszawa 1862. Nakładem S.H. Merzbacha, s. VI, [3], 10-189, [3], **ryc. w tekście 1 (drzeworyt)**, winietka tyt. (drzeworyt), 16 cm, opr. ppł., na lico naklejona oryg. okł. brosz. 180,-

Wydanie 4 (wyd. 1 ukazało się w 1840 r.). Tekst równolegle w języku polskim i francuskim. Podręcznik dobrych manier dla młodzieży zawierający informacje na temat dobrego zachowania się, jedzenia,

921. Podręcznik dobrych manier. 1862.

923. T. Kraszewski. Stach i strach. 1948.

odwiedzin, spacerów, obowiązków względem rodziny, szacunku dla osób starszych. W części końcowej wybór powieści moralnych. Otarcia i zaplamienia okładki, wyklejki nowe, na kartach miejscami zaplamienia, nieaktualny podpis własnościowy. **Rzadkie.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 1064.
(Patrz ilustracja)

922. Kalinowski Kazimierz. Przez raj Palmalu. Pamiętnik Janka Orszy z Borowki. Spisał... Warszawa 1913. Wydawnictwo M. Arcta, s. 95, 18 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie i kolor. ilustr. na licu. 60,-

Powieść Kazimierza Kalinowskiego (1874-1940) napisana w formie pamiętnika, opowiadająca o burzliwych przygodach głównego bohatera w Ameryce Południowej. Otarcia i zabrudzenia oprawy, na kartach miejscami zabrudzenia i zaplamienia.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1901-1917, poz. 1964.

923. Kraszewski Tadeusz. Stach i strach. Sceniczna rewia bajek w trzech odsłonach (Życie i Przygoda. Cz. 7). Poznań 1948. Wydawnictwo Zachodnie, s. 73, [1], tabl. ilustr. 8 (kolor.), 21,5 cm, opr. wyd. ppł. 60,-

Książka dla dzieci Tadeusza Kraszewskiego (1903-1973) – pisarza, dziennikarza, literata. Okładka i osiem kolorowych tablic według rysunków Aleksandra Krakowskiego. Otarcia i zaplamienia okładki, miejscami na kartach niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci 1945-1960, poz. 1887.
(Patrz ilustracja)

924. Krumłowski Konstanty. Mali psotnicy. Opowiedział Wujcio Kostuś [pseud.] (Najpiękniejsze Bajki. Nr 207). Kraków [ok. 1943]. Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich. Druk „Akropol", s. [12], ilustr. w tekście (w tym kolor.), 19,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

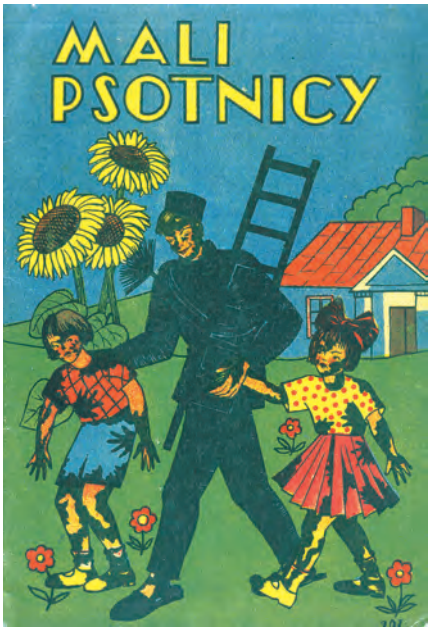

924. K. Krumłowski. Mali psotnicy. 1943.

925. K. Makuszyński. Awantura o Basię. 1938.

Wydana jawnie w czasie okupacji niemieckiej bajeczka o Jasiu i Mani ozdobiona czterema całostronicowymi kolorowymi ilustracjami. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Bibliografia jawnych druków polskojęzycznych Generalnego Gubernatorstwa 1939-1945, poz. 208.
(Patrz ilustracja)

925. Makuszyński Kornel. Awantura o Basię. 8 ilustracji K. Sopoćki. Wydanie drugie. [Warszawa 1938]. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 210, tabl. ilustr. 8, 19,5 cm, opr. wyd., ppł. 100,-

Klasyczna już powieść dla dzieci i młodzieży, ciesząca się niesłabnącą popularnością, wielokrotnie wznawiana i dwa razy ekranizowana. Kornel Makuszyński (1884-1953), prozaik, poeta, felietonista, krytyk teatralny, autor wielu niezapomnianych utworów, takich jak: „Bezgrzeszne lata" (1925), „O dwóch takich co ukradli księżyc" (1928), „Przyjaciel wesołego diabła" (1930), „Panna z mokrą głową" (1933), „Szaleństwa panny Ewy" (1957), „Koziołek Matołek" (cz. 1-4, 1933-1934). **Ilustracje na osobnych tablicach autorstwa Konstantego Sopoćki** (1903-1992). Pieczątki własnościowe. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

926. Mrozowicka Irena. Echo. Powieść dla młodzieży. Ilustrowała Janina Stanisławska-Kiljanowa. Lwów-Warszawa-Kraków-Poznań [1926]. Nakład Tow. Wydawniczego „Ateneum", s. 142, ilustr. w tekście (całostronicowe), 20,5 cm, opr. wyd. ppł. z napisem na grzbiecie i barwną ilustr. na licu. 80,-

Powieść dla młodzieży Ireny Mrozowickiej (zm. 1939) ozdobiona całostronicowymi ilustracjami **Janiny Kilian-Stanisławskiej (1898-1974)** – graficzki, lalkarki, dyrektorki teatru. Otarcia i zaplamienia okładki, na końcu brak ostatniej karty nieliczbowanej, wyklejki nowe, na kartach miejscami zaplamienia i zabrudzenia.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 5191.

927. Niewiadomska Cecylia. Słoneczny światek. Powiastki dla dzieci od lat 7 do 10. Z ilustracjami de Witta. Warszawa 1923. Wydawnictwo M. Arcta, s. 198, [2], ilustr.

930. J. Szczepkowski. Wśród wrogów. 1930.

932. Wesoła zabawa na plaży.

w tekście (w tym całostronicowe), 21,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie i barwną ilustr. na licu. 70,-

Zbiór opowiadań dla dzieci opracowany przez Cecylię Niewiadomską (1855-1925) – nauczycielkę, tłumaczkę, autorkę książek dla dzieci, siostrę Eligiusza Niewiadomskiego. Zawiera opowiadania: W lesie; Księżniczka wrzosu; Jacy dziwni ci ludzie; W pustym mieszkaniu; W kufrze Basi; Co tam jest?; Pawie piórko; Łódka. Otarcia i zaplamienia okładki, wyklejki nowe, na karcie tytułowej obca dedykacja. Stan dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 5364.

928. Siedmiu zuchów oraz inne bajki. Przełożył Fr. Mirandola. Warszawa [ok. 1929] Księgarnia Literacka, s. 78, [1], tabl. ilustr. 1 (kolor.), 17 cm, oryg. opr. wyd. ppł. 80,-

Zbiór bajek i baśni w tłumaczeniu Franciszka Mirandoli, w którym pomieszczono m.in. „Siedmiu zuchów", „Czerwone trzewiczki", „Śnieżkę". Drobne otarcia opr. i przebarwienia na k., miejscami zapiski, poza tym stan dobry.

929. Strażyńska Helena. Sieciech i królewicze. Opowiadanie historyczne dla młodzieży (nagrodzone na konkursie „Małego Światka"). Kraków 1897. W Drukarni „Czasu" Fr. Kluczyckiego i Sp., s. [6], 101, 20,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 80,-

Wydanie 1. Opowiadanie historyczne dla młodzieży napisane przez Helenę Strażyńską (1854-1940). „Szkic ten, w formę powieściową ujęty, może służyć młodzieży jako uzupełniające czytanie przy nauce historii polskiej, a to przy obrabianiu panowania Władysława Hermana i postaci jego wielkiego wojewody Sieciecha" (Z przedmowy). Otarcia i zaplamienia oprawy, wyklejki nowe, na kartach zaplamienia i zabrudzenia.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3379.

930. Szczepkowski Jan. Wśród wrogów. Ilustracje i okładka Mieczysława Szczepkowskiego. Warszawa [1930]. Skład główny: „Dom Książki Polskiej", s. 116, k. [2], 17 cm, opr. ppł. 300,-

Egzemplarz autorski. W tekście odręczne poprawki autora Jana Szczepkowskiego (1875-1963) dziennikarza, pisarza, twórcy literatury podróżniczej i młodzieżowej, mieszkańca i społecznika zasłużonego dla podwarszawskiego Pruszkowa. Zbiór nowel dla młodzieży promujących konieczność ochrony zwierząt, a piętnujących okrucieństwo i myślistwo dla sportu. **Na początku wklejona oryginalna odbitka portretowego zdjęcia autora.** Kilkanaście całostronicowych ilustracji. Na przednim licu opr. naklejona oryginalna okł. wydawnicza. Nieaktualne pieczątka i wpis własnościowy. W tekście odręczne poprawki autora ołówkiem i długopisem. Stan bardzo dobry. **Unikalny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

931. Tetmajer Kazimierz Przerwa. On. Bajka z ilustracjami M. Łuszczkiewicza. Kraków [1917]. Nakład Księgarni J. Czarneckiego, s. 19, [1], ilustracje w tekście, 21,5 cm, opr. wyd., ppł. 40,-

Bajka o niedźwiedziu autorstwa Kazimierza Przerwy Tetmajera. Jednocześnie ukazało się wydanie **z ilustracjami A. Piotrowskiego**. Uszkodzenia okładki, ślady ołówka na części ilustracji, poza tym stan dobry.

932. Wesoła zabawa na plaży. Lwów br. Litografia i druk offsetowy A. Hegedüs, s. [12], ilustr. w tekście (w tym kolor.), 19,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Opowiadanie o zabawach na plaży ozdobione czterema całostronicowymi kolorowymi ilustracjami. Naddarcia okładki, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

WIEDZA O KSIĄŻCE. BIBLIOFILSTWO. SZTUKA

– Katalogi słynnego antykwariatu –

933. **Antykwariat Polski Hieronima Wildera**. Katalog nr 1-26 (w 3 wol.) Warszawa 1906-1930. Czcionkami Drukarni Naukowej. Zakład Graficzny Wierzbicki, k. [2], s. 72; 57; 68; 64; IV, 66, tabl. ilustr. 10; s. 122; II, 36, [2], tabl. ilustr. 16; s. 69; IV, 102; IV, 50, tabl. ilustr. 8; s. 86; 26; IV, IV, 122; 110; 40, tabl. ilustr. 8; s. 19, tabl. ilustr. 4; s. 122; 64; 78; 64; 68, portret 1; s. 64, tabl. ilustr. 1; s. 37, [3]; 46, [2]; 68, tabl. ilustr. 1, kart luźnych z ilustr. 2; s. 69, 22,0 cm, **zachowane oryg. okł.**, **jednolita opr. pperg. Roberta Jahody.** 2400,-

Komplet 26 katalogów wydanych przez Antykwariat Polski Hieronima Wildera w latach 1906-1930. Hieronim Wilder (1876-1941) wybitny antykwariusz, historyk sztuki, bibliofil, kolekcjoner i znawca grafiki prowadził Antykwariat Polski w Warszawie w latach 1903-1932. Uczynił z niego jeden z najważniejszych i najlepszych antykwariatów na ziemiach polskich. Firma specjalizowała się w sprzedaży książek i grafiki, choć okazjonalnie zajmowała się również innymi gałęziami sztuki i rzemiosła. W latach 1906-1930 Wilder wydał 26 katalogów antykwarycznych. Pięć z nich było poświęconych sztuce, jeden autografom i rękopisom, a dwadzieścia książkom, z których dwa były tematyczne – nr 3 dotyczył medycyny (księgozbiór pozostawiony przez Stanisława Krysińskiego) a nr 6 zatytułowano „Nauki prawne i społeczne". W pozostałych tematem dominującym była historia. **Część numerów była ilustrowana – na tablicach i w tekście dawano podobizny sprzedawanych grafik, kart tytułowych książek, facsimilia autografów i fragmentów rękopisów.** W opracowywaniu katalogów i sprzedawanych w antykwariacie książek pomagał Wilderowi Edward Chwalewik (1873-1956) historyk książki, bibliofil i bibliotekarz. Dzięki ich ogromnej wiedzy i nakładowi pracy katalogi Antykwariatu Polskiego były niezwykle starannie przygotowane i stanowiły przewodniki dla bibliofilów i kolekcjonerów nieustępujące wydawnictwom słynnych antykwariatów zagranicznych. Do dziś są bardzo cenne dla miłośników oraz zbieraczy książek i grafiki, także jako zabytek antykwarystyki polskiej. Dołączony artykuł Wacława Olszewicza „Antykwariat Polski H. Wilder i S-ka" i wycinki prasowe dotyczące antykwariatu. **Niesygnowana oprawa Roberta Jahody** (1862-1947) artysty introligatora, a także konserwatora starodruków i rękopisów, od 1887 roku prowadzącego własną pracownię w Krakowie, w latach 1918-1939 należącą do najlepszych introligatorni w Polsce. Opr.: półpergamin naturalny, z tłocz. i złoc. tytulaturą i numeracją tomów, na licach i wyklejkach pap. marm. Początek każdego katalogu zaznaczony skórzanym paskiem. Zaplamienia, zabrudzenia i przebarwienia części kart, poza tym stan niż dobry.
(Patrz ilustracje)

934. **[Berman Mieczysław].** Mieczysław Berman. Cinquant'Anni di Storia nei Fotomontaggi di Berman. Fifty Years of History in Berman's Photomontages. 50 Jahre Geschichte in den Photomontagen Bermans. Milano (Mediolan) 1973. Galeria Schwarz, s. 186, liczne ilustr. w tekście, 28,5 cm, opr. wyd. kart. 200,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja Mieczysława Bermana: „Szanownej Pani Dr W. Jaworskiej z uprzejmą prośbą o łaskawe przejrzenie M. Berman Warszawa 10.I.1974 r." Bogato ilustro-

933. Antykwariat Polski H. Wildera. Komplet katalogów w oprawie R. Jahody.

wany katalog wystawy fotomontaży Mieczysława Bermana, która miała miejsce w 1973 r. w Galerii Schwarz w Mediolanie. Mieczysław Berman (1903-1975) był jednym z najwybitniejszych polskich artystów fotomontażu. Dziedziną tą zajmował się od lat 20. XX w., inspirując się osiągnięciami największych ówcześnie artystów awangardy. Związany ze środowiskami lewicowymi, od lat 30. tworzył ilustracje oraz fotomontaże konstruktywistyczne i polityczne. Po II wojnie światowej zajmował się także projektowaniem plakatów. Katalog zawiera teksty równolegle po włosku, angielsku i niemiecku, poświęcone jego twórczości (w tym m.in. samego artysty oraz wywiad z nim) oraz reprodukcje prac od 1927 r. do 1971 r. Dedykacja dla Władysławy Jaworskiej (1910-2009), wybitnej historyk sztuki. Uszkodzenia oprawy, blok miejscami poluzowany, poza tym stan dobry.

935. [Biblioteki wileńskie]. Brensztejn Michał. Bibljoteka Uniwersytecka w Wilnie do roku 1832. Wydanie II uzupełnione z przemową Dyr. Stefana Rygla (Wydawnictwa Bibljoteki Publicznej i Uniwersyteckiej w Wilnie, nr 2.). Wilno 1925. Biblioteka Publiczna i Uniwersytecka w Wilnie, k. [4], s. 160, [1], tabl. ilustr. 6, 21,5 cm, opr. współcz. pł., zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Monografia wileńskiej Biblioteki Uniwersyteckiej autorstwa Michała Brensztejna (1874-1938), historyka, archeologa, bibliotekarza opisywanej placówki. Jeden z egzemplarzy przeznaczonych dla uczestników III Zjazdu Bibliotekarzy Polskich w Wilnie jako uzupełnienie wydanej z tej okazji publikacji „Bibljoteki wileńskie" (zob. następna poz.) Stan bardzo dobry.

– Z autografami wileńskich bibliotekarzy –

936. [Biblioteki wileńskie]. Łysakowski Adam. Uniwersytecka Bibljoteka Publiczna w Wilnie. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 10, tabl. ilustr. 2, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

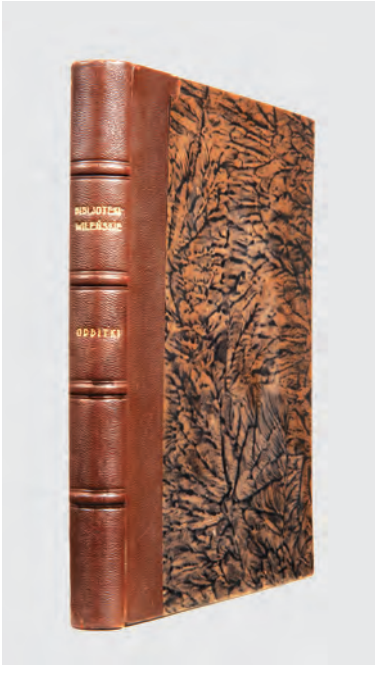

936. Biblioteki wileńskie. 1932-34.

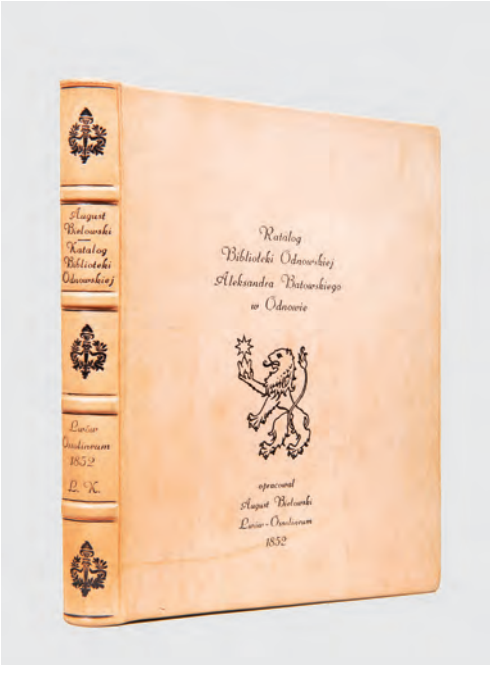

937. Katalog Biblioteki Odnowskiej. 1852.

Lisowski Stanisław. Uniwersytecka Bibljoteka Publiczna w Wilnie za czasów rosyjskich. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 26, tabl. ilustr. 1, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

Lisowski Stanisław. Starodruki Uniwersyteckiej Bibljoteki Publicznej w Wilnie. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 6, tabl. ilustr. 5, adl.:

Brensztejn Michał. Zbiór rękopisów Uniwersyteckiej Bibljoteki Publicznej w Wilnie. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 13, tabl. ilustr. 1, **adl.:**

Dzikowski Mikołaj. Zbiór Kartograficzny Uniwersyteckiej Bibljoteki Publicznej w Wilnie. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 29, tabl. ilustr. 9, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

Brensztejn Michał. Zbiór Rycin i Nut Uniwersyteckiej Bibljoteki Publicznej. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", s. 6**, adl.:**

Ambros Michał. Księgozbiór Lelewela w Uniwersyteckiej Bibljotece Publicznej. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 6, tabl. ilustr. 1, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

Studnicki Wacław Gizbert. Zarys historyczny wileńskiego kośc. ew.-ref. i jego biblioteki. Z dodaniem przedruku prof. H. Merczynga ze „Zwiastuna Ewangelickiego" o czterokrotnem zburzeniu zboru wileńskiego. [Wilno] 1932. Nakładem Towarzystwa Miłośników Historji Reformacji Polskiej im. Jana Łaskiego w Wilnie, s. 31, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

Brensztejn Michał. Bibjoteka Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie 1907-1931. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 20, tabl. ilustr. 1, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**

Rygiel Stefan. Helena Drège. Bibljoteka im. Wróblewskich w Wilnie 1912-1931. Wilno 1934. Skł. gł. Bibljoteka im. Wróblewskich w Wilnie, k. [1], s. 23, tabl. ilustr. 4, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**
Mienicki Ryszard. Bibljoteka Archiwum Państwowego w Wilnie. Wilno 1932. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 5, zach. oryg. okł. brosz**., adl.:**
Ruszczycówna Ludwika. Bibljoteka im. Tomasza Zana w Wilnie. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", s. 15, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**
Wiskonttowa Zofja. Centralna Bibljoteka Pedagogiczna Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego. Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", k. [1], s. 3, zach. oryg. okł. brosz., **adl.:**
Burhardt Stefan. Wileńskie Koło Związku Bibliotekarzy Polskich (1923-1932). Wilno 1932. Zakłady graficzne „Znicz", s. 8, zach. oryg. okł. brosz., 24 cm, opr. z epoki., płsk. 450,-

Z księgozbioru Adama Łysakowskiego (dedykacje). Zbiór oprawionych wspólnie odbitek autorskich artykułów zamieszczonych w okolicznościowej księdze „Biblioteki wileńskie" wydanej w 1932 r. z okazji obywającego się w Wilnie III Zjazdu Bibliotekarzy Polskich. Na kartach tytułowych lub okładkach części pozycji **dedykacje autorów dla Adama Łysakowskiego (1895-1952)** bibliotekarza i bibliotekoznawcy, ówczesnego dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej w Wilnie i Prezesa III Zjazdu Bibliotekarzy Polskich. **Podpisali się: Stanisław Lisowski, Mikołaj Dzikowski, Michał Ambros, Michał Brensztejn, Helena Drège i Ryszard Mielnicki.** Opr.: brązowy płsk., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Katalog zbiorów Aleksandra Batowskiego –

937. Bielowski August. Katalog Biblioteki Odnowskiej Aleksandra Batowskiego w Odnowie. Lwów 1852. Z prasy pośpiesznej Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, k. [2], s. 212, [1], 21,5 cm, opr. współcz. skórzana, zach. oryg. okł. brosz. 900,-

Katalog przeznaczonych na sprzedaż zbiorów Biblioteki Odnowskiej w Odnowie (obecnie Udnów) Aleksandra Batowskiego (1799-1862), działacza politycznego, historyka, publicysty, bibliofila i kolekcjonera, od lat 40-tych XIX w. związanego z Biblioteką hr. Wiktora Baworowskiego. Sporządzony został przez Augusta Bielowskiego (1806-1876), historyka, pisarza, dyrektora Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Większość bogatej kolekcji odnowskiej znalazła się w Bibliotece Baworowskich. W katalogu uwzględniono następujące działy: Rękopisy, Druki, Dzieła klasyczne i z temiż w związku będące, Dzieła obce w różnych językach, Mappy i karty jeograficzne polskie i inne. Opr. wykonana przez Marka Bauera, sygnowana ślepym tłokiem. Zachowana oryginalna okładka broszurowa oraz karta zamówienia pozycji z katalogu. Krawędzie kilku kart wzmacniane, miejscami zagniecenia i zabrudzenia kart, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

938. [Erotyka japońska]. Les Estampes érotiques japonaises. 60 reproductions en fac-similé avec une commentaire et des notes critiques de Marianne Densmore, expert. Paris 1961. Au Cercle du Livre Précieux, s. 47, tabl. 60 (faksymilia, w tym kolorowe), 44,5 cm, oryg. opr. wyd. pł. (teka). 900,-

Monumentalne, kunsztownie przygotowane wydawnictwo prezentujące japońską grafikę erotyczną od XVI do XIX wieku. 60 tablic z faksymilowymi podobiznami z fachowym komentarzem znawczyni sztuki japońskiej Marianne Densmore. Strony z tekstem w luźnych bifoliach o wymiarach karty: 43,5 x 33,5 cm. Każda tablica graficzna w oddzielnym passe-partout. Całość złożona w pudle (44,5 x 33,5 x 9 cm), stanowiącym oryginalną opr. wydawniczą: karton obciągnięty granatowym pł., na wieku tabliczka z tytulaturą wypisaną w języku japońskim. Otarcia opr., stan tablic bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

938. Japońska grafika erotyczna. 1961.

939. Gorczak Bronisław. Katalog pergaminów znajdujących się w archiwum X.X. Sanguszków w Sławucie. Sławuta 1912. Nakł. X. R. Sanguszka, k. [2], s. 184, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Katalog dokumentów pergaminowych przechowywanych w archiwum rodzinnym Sanguszków w pałacu w Sławucie. W 1917 r. bolszewicy podczas ataku na posiadłość zamordowali ks. Romana Sanguszkę i zniszczyli pałac, który spłonął wraz z bezcennymi zbiorami. Stan dobry.

940. Gutkowska-Rychlewska Maria. Historia ubiorów. Z atlasem zawierającym 349 rycin i XI tablic. Lwów-Warszawa 1932. Książnica – Atlas, s. 111, 144 (atlas ilustracji czarno-białych), tabl. ilustr. 13 (wielobarwne), 22,0 cm, opr. ppł. 300,-

Wydanie 1. Aktualne do dziś przekrojowe dzieło poświęcone historii ubiorów od starożytności do końca XIX wieku. Bogato ilustrowane zawiera liczne czarno-białe ilustracje na 144 stronach atlasu oraz ilustracje wielobarwne na osobnych tablicach. Opr.: pł. granatowe, na licach pap. marm. Kilkanaście pierwszych stron z ilustracjami z uzupełnieniami marginesów (bez szkody dla ilustr.), poza tym stan dobry.

941. [Hamann Paul]. Lebend-Abform. Paul Hamann Bildhauer Berlin-Friedenau Atelier Wilhelmstrasse 16. Gleiwitzer Kunstguss. Ratibor (Racibórz) [ok. 1930]. Franz Lindner. Graphische Kunst- u. Verlagsanstalten, s. [8], tabl. ilustr. 6 (dwustronne), 29,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Wydany w Raciborzu katalog odlewów, masek pośmiertnych i rzeźb wykonanych przez niemieckiego rzeźbiarza Paula Hamanna. Na tablicach ilustracje prac przedstawiających artystów, pisarzy, aktorów, m.in.: Francesco von Mendelsohna, Aldousa Huxleya, Hugha Walpole'a, Bertholda Brechta. Niewielkie otarcia i zakurzenia okładki, poza tym stan dobry.

942. Hartleb Kazimierz. Bibljoteka Zygmunta Augusta. Studjum z dziejów kultury królewskiego dworu. Lwów 1928. Towarzystwo Miłośników Książki we Lwowie, k. [3], s. 177, [5], tabl. ilustr. 12, ilustr. w tekście 2 (wklejane), 25 cm, opr. z epoki, płsk., zachowana oryg. okł. brosz. 300,-

Wydano w nakładzie 450 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 106). Druk dedykowany przez Towarzystwo Miłośników Książki we Lwowie uczestnikom III Zjazdu Bibliofilów Polskich we Lwowie, którym rozdano egzemplarze z numerami 1-310. Pierwsze w literaturze polskiej naukowe opracowanie dziejów księgozbioru króla Zygmunta Augusta, uważanego za jeden z największych zbiorów polskich okresu renesansu. Praca zawiera informacje na temat historii i zawartości biblioteki, a także sylwetki bibliotekarzy królewskich. W części końcowej „Spis książek zachowanych z biblioteki Zygmunta Augusta I". Na tablicach m.in. reprodukcje opraw i superekslibrisów królewskich. Opr.: zielony płsk, grzbiet pięciopolowy z tłocz. i złoc. tytulaturą oraz superekslibrisem literowym „A. Ł." Stan bardzo dobry**.**

943. Hirth Georg, Muther Richard. Meister-Holzschnitte aus vier Jahrhunderten. München und Leipzig (Monachium i Lipsk) 1893. G. Hirth's Kunstverlag, k. [3], szpalt XLIV, tabl. ilustr. 219 (w tym 6 rozkł.), 31 cm, oryg. kart. teka wyd. 360,-

Teka reprodukcji ponad 200 drzeworytów najwybitniejszych mistrzów europejskiej sztuki drzeworytniczej od XV do XIX wieku (m.in. Albrechta Dürera, Lucasa Cranacha, Hansa Baldunga Grüna, Hansa Holbeina młodszego, Hieronymusa Boscha, Petera Brueghela starszego, Jana Livensa, Christopha Jeghera). Otarcia i zabrudzenia teki, stan tablic bardzo dobry.

944. Historia sztuki polskiej. Pod red. T. Dobrowolskiego i W. Tatarkiewicza. T. 1-3 (3 wol.). Kraków 1962. Wydawnictwo Literackie, k. [3], s. 504, k. [1]; k. [4], s. 481, k. [1]; k. [4], s. 479, 25 cm, opr. z epoki płsk. 280,-

Trzytomowe dzieło prezentujące rozwój sztuki na ziemiach polskich od wczesnego średniowiecza aż do współczesności, autorstwa najważniejszych polskich historyków sztuki. Wielką zaletą wydawnictwa jest kilkaset bardzo dobrej jakości fotografii ilustrujących omawiane zagadnienia. Brosz. oprawy wydawnicze zachowane. Opr. płsk. wiśniowy, na licach papier marmoryzowany. Grzbiet pięciopolowy ze złoconą tytulaturą i numerem tomu, brzegi kart barwione. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

945. [Katalog samochodów]. De Dion-Bouton. Voitures et moteurs a pétrole. Paris (Paryż) [1907]. J. Barreau, s. [28], tabl. ilustr. 4 (kolor.), ilustr. w tekście, 26 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Pięknie wydany, bogato ilustrowany katalog francuskiej firmy samochodowej De Dion-Bouton. Firma została założona w 1882 r. przez markiza Julesa-Alberta de Dion, Georgesa Boutona i Charlesa Trépardoux. Na przełomie XIX/XX wieku należała do największych fabryk automobilowych na świecie, słynęła z wielu nowatorskich rozwiązań technicznych, m.in. benzynowego silnika jednocylindrowego; budowano w niej również motocykle, lokomotywy, a także słynne sanie motorowe dla francuskiej wyprawy polarnej. Oferowany katalog, przeznaczony dla odbiorców z ziem Monarchii Austriackiej (tekst częściowo w języku niemieckim), prezentuje kilkanaście pojazdów i silników olejowych. Okładka lekko zakurzona, ślad pionowego złożenia kart, nieaktualne pieczątki własnościowe, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

946. [Katalog antykwaryczny]. Patrick et Elisabeth Sourget. Manuscrits enluminés et livre précieux 1480 – 1913. Catalogue No XXVI 2003. Luisant 2003. Durand Impressions, s. [6], 629, [1], 1 karta luzem (cennik), liczne kolor. ilustr. całostr. 30 cm, opr. wyd. pł., obwol. ochr. 400,-

Luksusowe wydanie katalogu antykwarycznego w postaci pięknie ilustrowanego, wielkiego albumu renomowanej francuskiej firmy Librairie Sourget. Zawiera szczegółowe opisy i kolorowe ilustracje oferowanych 222 rzadkich i cennych manuskryptów, starodruków i innych pięknych ksiąg wraz **z dołączonym osobno cennikiem.** Ceny wystawionych książek wynoszą średnio kilkadziesiąt tysięcy euro.

945. Katalog firmy samochodowej De Dion-Bouton. 1907.

Najdroższe dzieło to iluminowany manuskrypt z 1480 r. w cenie 1.600.000 euro. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

947. **Kopera Feliks.** Dzieje malarstwa w Polsce ilustrowane licznemi rycinami w tekście, tablicami barwnemi i rotograwiurami. T. 1-3 (2 wol.) Kraków 1925-1929. Druk i nakład Drukarni Narodowej w Krakowie. Trzaska, Evert i Michalski, s. VII, [1], 250, [2], tabl. ilustr. 24 (w tym 7 kolor.), 211 ilustr. w tekście; [4], 345, tabl. ilustr. 52 (w tym 15 kolor.), 313 ilustr. w tekście; XII, 572, tabl. ilustr. 103 (w tym 32 kolor.), 27 cm, opr. płsk., futerał ochronny. 3600,-

Monumentalne opracowanie historii malarstwa polskiego. Pierwszy wolumin obejmuje dwa tomy: Średniowieczne malarstwo w Polsce, Malarstwo w Polsce od XVI do XVIII wieku (Renesans, Barok, Rokoko). Wolumin drugi w całości poświęcony jest malarstwu polskiemu XIX i XX wieku. Autor dzieła Feliks Kopera (1871-1952) był wybitnym polskim historykiem sztuki, wieloletnim dyrektorem Muzeum Narodowego w Krakowie. Opr. wykonana w introligatorni „Librarium" Dominiki Borysławskiej: szeroki, czerwony półskórek, na grzbietach bogate tłocz. i złoc. wzorowane na oryginalnej oprawie wydawniczej projektowanej przez F.J. Radziszewskiego. Na licach pap. marm., górna krawędź bloku barwiona. Futerał ochronny obciągnięty płótnem, na bokach naklejony pap. marm. Drobne zabrudzenia i przebarwienia na kartach, miejscami marginalia ołówkiem, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz z kompletem tablic.**
(Patrz ilustracja)

948. **Kotula Rudolf.** Bibljografja polskich druków lwowskich XVI-XVIII wieku. Lwów 1928. Nakładem Towarzystwa Miłośników Książki oraz Koła Związku Bibljotekarzy Polskich we Lwowie, s. VII, 146, [2], 19 cm, opr. z epoki kart., zachowane oryg. okł. 150,-

946. Katalog antykwaryczny Librairie Sourget.

947. F. Kopera. Dzieje malarstwa w Polsce.

Bibliografia druków lwowskich od XVI do XVIII wieku opracowana z okazji wystawy książki lwowskiej zorganizowanej na I Zjazd Bibliotekarzy i III Zjazd Bibliofilów Polskich, który odbył się w 1928 roku we Lwowie. Katalog został w przeważającej mierze oparty o Bibliografię Estreichera. Pozycje uporządkowano oficynami drukarskimi. Opr. kartonowa lwowskiego introligatora Aleksandra Semkowicza. Stan bardzo dobry.

949. **Księga pamiątkowa** Stowarzyszeń Drukarzy Krakowskich wydana w roku jubileuszowym 80-lecia Stowarzyszeń Drukarzy i Pokrewnych Zawodów oraz 60-lecia Stow. Emerytalnego „Siła". Kraków 1930. Nakładem Stowarzyszeń Drukarzy i Pokrewnych Zawodów „Ognisko", s. VI, [2], tabl. ilustr. 21, 29 cm, oryg. opr. wyd. pł. 300,-

Jubileuszowe wydawnictwo przygotowane przez Stowarzyszenia Drukarzy Krakowskich i Pokrewnych Zawodów z okazji 80. rocznicy powstania. Prócz zarysu dziejów drukarstwa krakowskiego, znalazły się w nim artykuły poświęcone historii Stowarzyszeń. Tekst zdobią tabl. ilustracyjne z podobiznami przywilejów dla dawnych drukarzy krakowskich, fotografiami prezesów i członków Stowarzyszeń. Opr.: niebieskie pł. z tłocz. i złoc. na licach i grzbiecie. Stan dobry.

950. **Landow Peter.** Das Weib. Natur und Kultur. 120 Aufnahmen ausgewählt von Dr... Berlin [1925]. Buchverlag der Gesellschaft zur Verbreitung Klassischer Kunst, s. X, [2], tabl. ilustr. 120, 31,5 cm, opr. wyd. płsk. ze złoc. na grzbiecie i licu, górny brzeg kart złoc. 400,-

Efektownie wydany album zawierający **120 całostronicowych reprodukcji kobiecych aktów**. Luksusowa oprawa wydawnicza wykonana w berlińskim zakładzie introligatorskim A. Ludwiga według projektu F. Heinricha: półskórek z bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu, górny brzeg kart złocony. Drobne otarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

952. Skarby sztuki włoskiej. 1884.

957. Gazeta Introligatorska. 1928-1930.

951. **Lenart Bonawentura.** Dzisiejsza „oprawa" i dobra oprawa. Odbitka z kwartalnika „Praca Ręczna w Szkole". Nr 1/1928 r. Warszawa 1928. Zakłady Graficzne B. Wierzbicki i S-ka, s. [2], 11, [1], 24 cm, oryg. okł. brosz.; **oraz:**
Lenart Bonawentura. Piękna książka jako zespół czynników materjalnych, papieru, czcionek, ilustracyj światłokowych, druku i oprawy. Wilno 1928. Wytłoczono w Polskiej Drukarni Nakładowej „Lux" w Wilnie, s. 29, ilustr. w tekście 3, 21 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

W obu pracach odręczne dedykacje autora dla Jana Szczepkowskiego. Dwie broszury Bonawentury Lenarta (1881-1973) – wybitnego introligatora, grafika, liternika i konserwatora książek zabytkowych, profesora ASP w Warszawie. J. Szczepkowski (1878-1964) – rzeźbiarz, uczeń Konstantego Laszczki i Jacka Malczewskiego, członek grupy „Rytm", dyrektor Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych. Stan dobry.

952. **Lützow Carl von.** Die Kunstschätze Italiens in geographisch-historischer Übersicht. Geschildert von... Mit Radirungen von F. Böttcher, J. Groh, L.H. Fischer, P. Halm, R. Hoch, W. Krauskopf, L. Kühn, D. Raab, K. von Siegl, W. Unger und W. Wörnle und zahlreichen Textillustrationen nach Zeichnungen von Karl Bender, G. Frank, L.H. Fischer, J. von Grienberger, J. Groh, A. Langhammer, K. Mayreder, A. von Schrötter, K. von Siegl, G. Sturm, W. Unger u.a. Stuttgart [1884]. Verlag von J. Engelhorn, s. XVII, [1], 520, **tabl. ryc. 51 (akwaforty)**, liczne ilustr. w tekście (w tym całostronicowe), 38 cm, opr. wyd. pł. czerwone z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 800,-

Niezwykle efektowne wydawnictwo prezentujące skarby sztuki włoskiej wg geograficzno-historycznego podziału Włoch. Na tablicach i ilustracjach w tekście reprodukcje najpiękniejszych zabytków architektury, malarstwa, grafiki, rzeźby, przedmiotów sztuki użytkowej. **Oprawa wydawnicza**: płótno czerwone z bogatymi złoceniami na grzbiecie i licu, brzegi kart złocone. Otarcia oprawy, odbarwienia tylnej okładki, na tablicach charakterystyczne zażółcenia.
(Patrz ilustracja)

953. [Moore Henry]. Wystawa rzeźb i rysunków Henry Moore'a. Październik 1959. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych. Warszawa 1959, s. [24], tabl. il. 19, 23,0 cm, opr. wyd. kart. 150,-

Na karcie tytułowej autograf artysty: „Moore". Katalog warszawskiej wystawy prac jednego z najwybitniejszych rzeźbiarzy XX w. Henry Moore'a (1893-1986), przedstawiciela abstrakcji organicznej. Zawiera życiorys artysty (z uwzględnieniem jego wizyty w Polsce w 1958 r., kiedy pełnił funkcję **przewodniczącego Jury Międzynarodowego Konkursu na Budowę Pomnika w Oświęcimiu**), wstęp angielskiego krytyka sztuki Herberta Reada, szczegółowy katalog wystawy oraz bibliografię. Na planszach czarno-białe fotografie prac artysty – rzeźb i rysunków. Stan dobry.

954. [Oprawy]. Laucevičius Edmundas. XV-XVIII a. knygų įrišimai Lietuvos bibliotekose. Vilnius (Wilno) 1976. Leidykla „Mokslas", 125, [3], tabl. ilustr. [138], 33 cm, opr. wyd. pł. z szyldzikiem, złoc. i tłocz., zach. skrzydełka obwoluty. 240,-

Tytuł równolegle w języku litewskim, angielskim i rosyjskim. Monografia Edmundasa Laucevičiusa (1906-1973) litewskiego historyka sztuki, pedagoga, kolekcjonera antyków. Efektownie wydana historia introligatorstwa na ziemiach Wielkiego Księstwa Litewskiego od XV do XVIII wieku. Z racji nieodłącznego powiązania tych ziem z Rzeczpospolitą w pracy znajduje się bardzo dużo informacji i odnośników do historii introligatorstwa polskiego tego okresu. Praca ozdobiona 138 tablicami, na których przedstawiono 598 ilustracji: oprawy, odwzorowania superekslibrisów, tłoków, tłoczków, plakiet, radełek, narożników. Na początkowych kartach niewielki ślad zawilgocenia, brak obwoluty, poza tym stan bardzo dobry.

955. [Oprawy]. Wystawa oprawy książki urządzona staraniem Towarzystwa Miłośników Książki w Krakowie w Sali Racławickiej Muzeum Narodowego czerwiec-lipiec MCMXXV. Kraków 1925. Nakładem Towarzystwa Miłośników Książki, s. 21, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Pamiątkowy druk wydany z okazji wystawy opraw książkowych zorganizowanej w Krakowie w 1925 r. przez Towarzystwo Miłośników Książki. Zawiera dwa teksty: Marii Jarosławieckiej „Rzut oka na dzieje oprawy po wieku XIX" oraz Stefana Komornickiego „Przewodnik po wystawie". Stan dobry.

956. Podczaszyński Karol. Nomenklatura architektoniczna czyli słowoimiennik cieśliczych polskich wyrazów. Warszawa 1854. W drukarni J. Jaworskiego, k. [2], VI–VIII, s. 154, II–XXXV, k. [1], 20,5 cm, opr. z epoki płsk. reperowana. 120,-

Z księgozbioru Aleksandra Woyde. Książka jest słownikiem objaśniającym nomenklaturę architektoniczną. Hasła podzielone są według funkcji poszczególnych drewnianych elementów konstrukcyjnych i zdobniczych. W tekście liczne ilustracje. Aleksander Woyde (1860–1925), historyk, archiwista, bibliotekarz. Uporządkował on zbiory parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, był autorem szkiców z dziejów reformacji w Polsce oraz opracował bibliografię dzieł Mikołaja Reja. Nieaktualne pieczątki własnościowe, na s. tytułowej nota. Opr. reperowana, płsk. brązowy, lica pł. Stan dobry.

957. Polska Gazeta Introligatorska. Rocznik I-III (w 3 wol.) 1928-1930. Poznań 1928-1930. Nakładem Polskiej Gazety Introligatorskiej, s. VII, s. 100, tabl. ilustr. 6; s. IV, 168, tabl. ilustr. 24, k. inseratów 6; k. [2], s. 196, tabl. ilustr. 11, k. inseratów 1, 25 cm, opr. płsk. z szyldzikami. 800,-

Trzy pierwsze roczniki Polskiej Gazety Introligatorskiej, specjalistycznego miesięcznika poświęconego sztuce introligatorskiej, wydawanego w latach 1928-1934. Zamieszczano w nim artykuły poświęcone aktualnym wydarzeniom introligatorskim z Polski i świata, felietony i rozprawy o historii oprawiania książek, opisywano techniki i narzędzia rzemieślnicze, prezentowano zabytki polskiego introligatorstwa oraz oprawy współczesnych introligatorów. W gronie autorów współpracujących z gazetą znajdowali się słynni ówcześni introligatorzy, bibliofile, kolekcjonerzy, konserwatorzy i artyści graficy m.in. **Aleksander Semkowicz, Bonawentura Lenart, Tadeusz Pietrykowski.** Prócz ilustracji w tekście i na osobnych tablicach między stronicami numerów miesięcznika znaleźć można reklamy producentów materiałów wykorzystywanych w introligatorstwie i ich próbki (płótna, papieru). Opr. brązowe płsk. z czerwonymi szyldzikami, na licach pap. marm. (różne w każdym wol.), na wyklejkach

959. J. Sas-Zubrzycki. Architektura. 1884-1886.

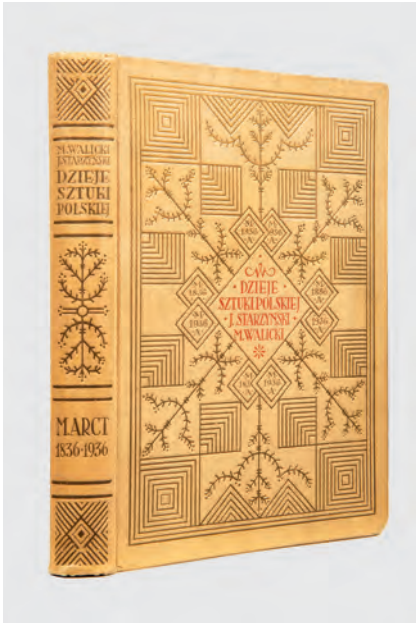

960. Dzieje sztuki polskiej. 1936.

pap. dekoracyjny. Drobne otarcia opr., miejscami przebarwienia kart, podkreślenia w tekście, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

958. **[Man Ray].** Man Ray. Museum Boymans-van Beuningen Rotterdamd 1972. s. 188, liczne ilustracje w tekście, 28,0 cm, opr. wyd. kart. 300,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja długopisem: „A Madame Jaworska Man Ray". Bogato ilustrowany katalog wystawy prac Man Ray'a (1890-1976) fotografa i reżysera, jednego z najważniejszych artystów awangardowych XX w. Pochodzący ze Stanów Zjednoczonych artysta niemal całe życie związany był z Paryżem, gdzie współpracował głównie ze środowiskiem surrealistów i dadaistów. Katalog wystawy, która miała miejsce w 1971 r. w Rotterdamie, zawiera teksty po niderlandzku i francusku oraz liczne ilustracje. Dedykacja dla Władysławy Jaworskiej (1910-2009), wybitnego historyka sztuki. Dołączone luzem dwie fotografie prac artysty, opatrzone na odwrocie stemplem galerii w Hadze oraz zaproszenie na wernisaż wystawy. Stan dobry.

959. **Sas-Zubrzycki Jan.** Styl starochrześcijański, podług dzieł niemieckich i francuskich przez.... Lwów 1884, s. [6], 122, **tabl. ryc. 25** (litografie, rys. J. S. Zubrzycki, L. Skawiński, Adolf Weiss); **adl.:**
Sas-Zubrzycki Jan. Sztuka średniowieczna. Podług dzieł niemieckich, francuskich i angielskich zestawił... Lwów 1886. Nakład własny, s. [2], 161, [1] **tablic ryc. 85 (litografie)**, s. [6], [2], 29 cm; opr. płsk. współcz. grzbiet pięciopolowy z tłocz. nazwiskiem autora. 450,-

Dwa dzieła z dziedziny architektury wraz towarzyszącymi im atlasami z kompletem litografii. Prace wydane w postaci faksymile rękopisu, nakładem autora, Jana Karola Sas-Zubrzyckiego (1860-1935) architekta, konserwatora sztuki, prof. Politechniki Lwowskiej, autora licznych prac o polskim stylu narodowym. Dzieło dedykowane wybitnemu architektowi lwowskiemu Julianowi Zachariewiczowi. Większość litografii została wykonana na podstawie rysunków autora, a także L. Skawińskiego

961. Dyplom Międzynarodowej Wystawy Sztuki Dekoracyjnej i Wzornictwa. 1925.

i A. Weissa. Nieaktualne wpisy własn., w tekście i na tabl. zapiski (uzupełnienia i poprawki) oraz rysunki ołówkiem. Stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

960. Walicki Michał, Starzyński Juliusz. Dzieje sztuki polskiej. Warszawa 1936. M. Arct, s. 299, [3], tabl. ilustr. 27 (w tym 1 kolor.), 380 ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. wyk. w zakładzie Bolesława Zjawińskiego, pł. kremowe z bogatymi złoc. i tłocz. 300,-

Pięknie wydana, bogato ilustrowana historia sztuki polskiej od epoki piastowskiej do dwudziestolecia międzywojennego. Na końcu bibliografia do dziejów sztuki polskiej. **Oprawa wydawnicza wykonana według projektu Szczęsnego Kwarty w warszawskich zakładach introligatorskich Bolesława Zjawińskiego**: płótno kremowe ze złoceniami na grzbiecie i licu. Nieznaczne zabrudzenia oprawy, blok lekko poluzowany, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

961. [Kamiński Zygmunt]. Dyplom Międzynarodowej Wystawy Sztuki Dekoracyjnej i Wzornictwa. Paris (Paryż) 1925; 65,0 x 78,0 cm, litografia wypełniana ręcznie 400,-

Dyplom przyznania srebrnego medalu dla Zygmunta Kamińskiego (1888-1969), cenionego grafika, rysownika, malarza, ilustratora i plakacisty. Międzynarodowa Wystawa Sztuki Dekoracyjnej i Wzornictwa odbywała się w Paryżu od kwietnia do października 1925 r. i stała się wielkim triumfem sztuki współczesnej. Właśnie od francuskiej nazwy wystawy powstało określenie nowego stylu w sztuce użytkowej – art déco. Impreza, na której sukcesy odnosili także artyści polscy, wywarła znaczący wpływ na rozwój sztuki całego XX w. Dyplom z faksymiliami podpisów komisarza generalnego oraz francuskiego Ministra Handlu i Przemysłu, sygnowany – autorem litografii jest Gustave Louis Jaulmes (1873-1959), francuski malarz i projektant sztuki użytkowej. Naderwania i uszkodzenia krawędzi podklejone, po konserwacji.
(Patrz ilustracja)

GOSPODARSTWO WIEJSKIE I DOMOWE. PRZYRODA. MYŚLISTWO

962. **[Baronowa Staffe pseud.]** Zwyczaje Towarzyskie. Wydanie drugie. Przejrzał i opracował Mieczysław Rościszewski. Warszawa-Lwów b.r. (ok. 1905) Nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie. W Warszawie E. Wende i Sp., k. [2], s. 278, 19,5 cm, opr. z epoki pł. 120,-

Dzieło Blanche-Augustine-Angèle Soyer (1843-1911), znanej jako Baronowa Staffe, autorki licznych poradników dobrego wychowania. Zwyczaje towarzyskie (I wyd. 1898) są przewodnikiem zawierającym porady dotyczące odpowiedniego zachowania się podczas uroczystości rodzinnych, odwiedzin, obiadów, rautów, balów, a także wskazówki na temat stosownego do wieku ubioru. Oprawa introligatorska, płócienna, wykonana we Lwowie w zakładzie W. Kwaśniewicza (suchy tłok). Na licu złocony secesyjny ornament. Tytuł w owalnej, złoconej ramie z liści. Stan bardzo dobry.

963. **Bartmański Tomasz.** Ekonomija domowa czyli przepisy tyczące się gospodarstwa wiejskiego i domowego z dodatkiem objaśnień osobliwości artystycznych. Warszawa 1856. Nakład i druk S. Orgelbranda Księgarza i Typografa, s. V, 301, 18 cm, opr. płsk. z epoki ze złoc. tyt. na grzbiecie. 180,-

Urozmaicony i wszechstronny zbiór porad i przepisów niezbędnych w gospodarstwie domowym: budowania, malowania i konserwowania (w tym obrazów olejnych, tkanin, haftów, koronek), wyrobu i zastosowania wódek pachnących i kosmetyków (farbowania włosów, wód na zmarszczki, pomad, balsamów itp.) Duży dział poświęcony **spiżarni, przepisom i poradom kulinarnym,** a także gimnastyce i utrzymaniu higieny. Pęknięcie grzbietu podklejone, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz**.

964. **Bogucki Adolf.** Jedwabnictwo nasze i obce. Regulamin hodowli jedwabników. Dwa odczyty na rzecz Towarzystwa Dobroczynności. Wydanie drugie, przejrzane i powiększone. Warszawa 1890. Skład główny u T. Paprockiego i S-ki, tabl. 1 (rozkł., kolor.), folio, oryg. okł. brosz. 80,-

Zasady hodowli jedwabników ułożone przez Adolfa Boguckiego (1835-1894), wydane w formie rozkładanej tablicy ozdobionej barwnymi ilustracjami. Naddarcia okładki broszurowej, nieaktualne zapiski i pieczątki własnościowe. **Bardzo rzadkie.**

965. **Czaki Anicet.** Wzory budowli wieyskich na 24 tablicach litograficznych z wskazaniem zasad do oznaczenia ich obszerności i obrachowania kosztów oraz z dodaniem nauki stawiania budowli z ubijaney ziemi osobną tablicą litograficzną obiaśnioney. Z polecenia Kom. Rząd. Spraw Wewnętrzn. i Policyi przez … ułożone i przez Radę Budowniczą Królestwa Polskiego przeyrzane. Warszawa 1830. B.w., k. tyt., s. 114, XXII, [2], **tabl. ryc. 25 (litografie)**, finaliki (drzeworyty), 27,5 cm, opr. z epoki płsk. z szyldzikiem. 1600,-

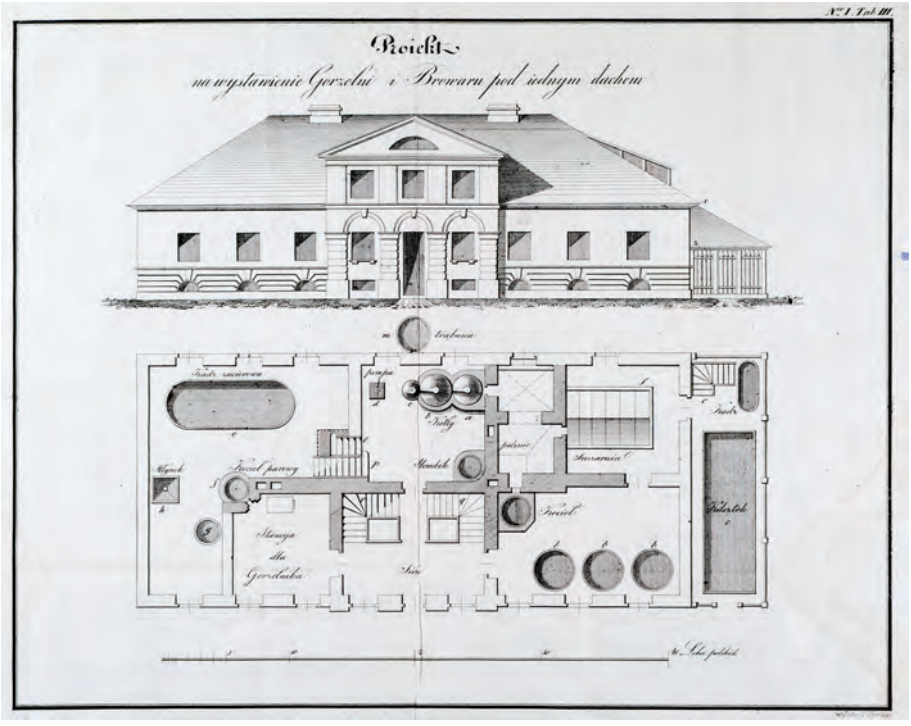

965. A. Czaki. Budownictwo wiejskie. 1830.

W górnym rogu karty tyt. nota autora: „Cena przez urząd ustalona na zł. 11. ACz”. Poradnik budownictwa wiejskiego, prezentujący szczegółowo, **obok chałup włościańskich, wzory gorzelni, browaru, karczmy, kuźni, spichlerza, stodoły, stajni z wozownią,** obór, owczarni, chlewów, kurników i pieców. Tablice w litografii autorstwa Teodora Viviera (1761-1848). Anicet Czaki (1794-1840), architekt Komisji Rządowej Królestwa Polskiego, nauczyciel miernictwa, rysunków i budownictwa w słynnym Instytucie Agronomicznym na podwarszawskim Marymoncie. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie zielony szyldzik oraz tłocz. i złoc., na licach pap. marm. Nieaktualne pieczątki i wpis własnościowy. Opr. po konserwacji, drobne ślady zawilgocenia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Kompletny egzemplarz. Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

966. Fabricius Friedrich Gottfried Andreas von. O kuracyi wodą zimną czyli naynowsze sposoby leczenia prędko i gruntownie wielu nayniebezpiecznieyszych chorób za pomocą wody zimnéy: z dwóma dodatkami, obeymującemi przykłady szczęśliwie dokonanych kuracyy za pomocą teyże wody. Z Drugiey Edycyi [...] na polski język przełożył J. Kulesza M. D. Warszawa 1835. Nakł. Gustawa Sennewald, k. [3], s. 325, 21,5 cm, opr. współcz. płsk. 550,-

Ciekawy traktat medyczny napisany przez niemieckiego lekarza Friedricha Gottfrieda Andreasa von Fabriciusa (1777-1844). Autor, opierając się na swojej praktyce oraz wiadomościach zebranych od lekarzy z całej Europy, opisał metody leczenia chorób z wykorzystaniem zimnej wody (polewanie i kąpiele). Wskazywał na skuteczność takiej kuracji w leczeniu wywołujących wysoką gorączkę chorób (w tamtych czasach często śmiertelnych) m.in. w przypadku tyfusu, odry, ospy, szkarlatyny, rozmaitych febr, cholery, krwotoków. W dodatkach zamieszczono przykłady przypadków skutecznego zastosowania kuracji. Opr.: ciemnobrązowy płsk., na licach pap. marm. Zagniecenia i zabrudzenia kart, miejscami podkreślenia w tekście, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

ZIELNIK
EKONOMICZNO-TECHNICZNY,
CZYLI
Opisanie Drzew, Krzewów i Roślin dziko rosnących w kraju, jako też przyswojonych, z pokazaniem użytku ich w Ekonomice, Rękodziełach, Fabrykach i Medycynie domowéj, z wyszczególnieniem jadowitych i szkodliwych,
ORAZ
mogących służyć ku ozdobie ogrodów i mieszkań wiejskich.
UŁOŻONY
dla
(GOSPODARZY I GOSPODYŃ)
PRZEZ
Józefa Gerald-Wyżyckiego.
Tom I.
Nakładem Autora.
WILNO.
Drukiem Józefa Zawadzkiego.
1845.

968. J. Gerald-Wyżycki. Zielnik. 1845.

970. Ł. Gołębiowski. Obyczaje. 1830-1831.

967. Galli Edward Marian. Trojeść syryjska (Asclepias Syriaca). Roślina włókno dająca. O jej uprawie u nas i użyciu w rękodzielniach. Żytomierz 1860. Nakładem księgarni Jana Hussarowskiego, k. [2], s. 27, k. [1], 18 cm, opr. wyd. kart. 120,-

Praca żytomierskiego lekarza, działacza społecznego, poety, tłumacza i prozaika zafascynowanego magią, spirytyzmem i okultyzmem, poświęcona systematyce i zastosowaniu trojeści syryjskiej jako surowca do produkcji włókienniczej. Stan bardzo dobry.

968. Gerald-Wyżycki Józef. Zielnik ekonomiczno-techniczny, czyli opisanie drzew, krzewów i roślin dziko rosnących w kraju, jako też przyswojonych, z pokazaniem użytku ich w ekonomice, rękodziełach, fabrykach i medycynie domowej, z wyszczególnieniem jadowitych i szkodliwych oraz mogących służyć ku ozdobie ogrodów i mieszkań wiejskich. Ułożony dla gospodarzy i gospodyń. T. 1-2 (w dwóch wol.).Wilno 1845. Nakładem Autora. Drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XII, [1], 407, [3]; [4], 555, [3], **tabl. ryc. 1 (litografia),** 22 cm, opr. płsk., z epoki. 450,-

Obydwa tomy opatrzone **odręcznym podpisem autora** i jego pieczątką z herbem Gierałt na odwrocie k. tyt. T. 1 zawiera charakterystyki drzew i krzewów, roślin zbożowych, pastewnych, oleistych i fabrycznych. T. 2 opisuje rośliny zielne, grzyby i mchy. Skorowidze opisują **zastosowanie omawianych roślin w lecznictwie**, podają uwagi na temat właściwości i wykorzystania drzewa, zbierania nasion i ich przechowywania i zasiewu. Charakterystyczne zażółcenia papieru. Stan ogólny dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

969. Goeschke Franciszek. Ogród wiejski. Popularny przewodnik przy zakładaniu i pielęgnowaniu ogrodów oraz podręcznik do nauki ogrodnictwa. Warszawa 1888.

Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [2], 101, [1], II, liczne drzeworyty w tekście, 18 cm, opr. płsk. z epoki ze złoc. tyt. na grzbiecie. 150,-

Dziełko o zakładaniu ogrodów wiejskich, autorstwa starszego ogrodnika i nauczyciela ogrodnictwa w Instytucie Pomologicznym w Prószkowie (Proskau) na Śląsku. Oferowana publikacja stanowiła pracę konkursową nagrodzoną dyplomem honorowym przez Stowarzyszenie do Podniesienia Ogrodnictwa w Państwie Pruskim. Zawiera: Najważniejsze roboty przy zakładaniu ogrodu; Ogród kwiatowy; Ogród warzywny; Ogród owocowy. Stan dobry.

970. Gołębiowski Łukasz. Gry i zabawy różnych stanów w kraju całym, lub niektórych tylko prowincyach. Umieszczony tu: kulig czyli szlichtada, łowy, maszkary, muzyka, tańce, reduty, zapusty, ognie sztuczne, rusałki, sobótki itp. Warszawa 1831. Nakład autora. Druk N. Glücksberga, s. 332, **tabl. nut 1 (litografia), tabl. ryc. 2 (litografie, w tym 1 rozkł.)**; **adl.:**
Gołębiowski Łukasz. Domy i dwory, przy tem opisanie apteczki, kuchni, stołów, uczt, biesiad, trunków i pijatyki, łaźni i kąpieli... ogrodów, powozów i koni, błaznów, karłów, wszystkich zwyczajów dworskich i różnych obyczajowych szczegółów. Warszawa 1830. Nakł. Autora, s. 296, [2], LXXII, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.),** 19,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc., brzegi kart prószone. 1200,-

Poz. 1. Wydanie 1. Praca poświęcona zwyczajom i obyczajom polskim napisana przez Łukasza Gołębiowskiego (1773-1849) historyka, etnografa i bibliotekarza (m.in. u Czartoryskich w Puławach). Dzieło stanowi pionierską w literaturze polskiej rozprawę na temat dawnych rozrywek, humoru, gier salonowych, karcianych, pisanych, kuligów, polowań, muzyki i tańców. Wiele ciekawych przykładów z historii, m.in. polowanie u Radziwiłła w 1761 r., wesele kanclerza Jana Zamoyskiego i Zygmunta III Wazy, reduty warszawskie („których wielkie panie nie opuszczały nigdy") z wyszczególnieniem dań i cennikiem. **Poz. 2. Wydanie 1.** Prekursorska rozprawa zawierająca opis dworów szlacheckich i siedzib magnackich, a także obyczajów w nich panujących („majętnych teraźniejsze pomieszkanie ma przedpokoje, pokój bilardowy, pokój kompanii większy i mniejszy, gabinet do gry, pokój jadalny, przy nim kredens i salę do tańca" itd.). Opisano szczegółowo wyposażenie dawnych wnętrz, a także apteczki domowe (których „pierwszą zasadę stanowiły wódki różnych gatunków, zaprawianiem których zajmowały się żony, a zaprawiając je i kosztując zbyt często, rozpijały się niekiedy"), sposoby przyrządzania potraw, zastawę stołową, łóżka i pościel, ogrody, powozy i konie, itp. Duże fragmenty dzieła poświęcono także polskim dworom królewskim. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

971. Haacke Wilhelm. Proischożdzienije żywotnago mira. Pieriewod s niemieckago s razrieszenija izdatieliej oryginała d-ra M. E. Liona pod redakcjej J. H. Wagnera. Petersburg 1903. Towariszczestwo „Proswieszczenije", s. XI, 632, [6], **mapa kolor. 1 (rozkł.), tabl. ryc. 11 (chromolitogr.), tabl. ryc. 9 (drzeworyty)**, ilustr. w tekście 469, 25,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. na grzbiecie. 240,-

Dzieło o pochodzeniu świata zwierzęcego, bogato ilustrowane chromolitografiami i drzeworytami. Praca omawiająca kolejne etapy ewolucji zwierząt, a także rejony rozprzestrzeniania się poszczególnych gatunków, jest rosyjskim tłumaczeniem dzieła W. Haackego (1855-1912), niemieckiego zoologa, wykładowcy na Uniwersytecie w Darmstadt, współautora słynnego „Życia zwierząt" A. Brehma. Wśród ilustracji **6 kolorowych litografii ptaków.** Grzbiet naprawiany, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

972. Hess Adolf Franciszek. Nauka usługiwania. Podręcznik dla samokształcenia i wspierania praktycznej i teoretycznej nauki w zawodowych szkołach uzupełniających dla uczniów restauratorów i hotelarzy. Tłómaczył Witołd Ostrowski. Kraków 1909. Nakładem „Towarzystwa bratniej pomocy kelnerów w Krakowie pod przewodnictwem Franciszka Sauera, s.89, [4], XII, tabl. ilustr. 90, tabl. fotogr. 2, 22,5 cm, opr. wyd. ppł. 240,-

972. A.F. Hess. Podręcznik dla kelnerów. 1909.

Podręcznik dla kelnerów zawierający: wskazówki ogólne, porządek potraw, karty potraw i napojów, nakrywanie stołu, usługiwanie przy posiłkach, a także podczas uroczystych spotkań. Tablice przedstawiają przykłady menu i wzory kart stołowych oraz przegląd nakryć stołowych. Okładka nieco przybrudzona, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

973. Jankowski Edmund. Ogród przy dworze wiejskim przez… Wydanie drugie poprawione i dopełnione. Około 300-tu figur w tekście i 4 tablice litografowane. T. 1-2 w jednym woluminie. Warszawa 1900. Nakładem Autora. Druk Józefa Sikorskiego, s. [6], 499, [12], **tabl. ryc. 4. (litografie rozkł.),** liczne ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. z epoki płsk. 400,-

Monumentalna praca dotycząca zasad zakładania ogrodów dworskich autorstwa Edmunda Jankowskiego (1849-1938), pomologa, profesora ogrodnictwa SGGW, współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego oraz wieloletniego redaktora czasopisma „Ogrodnik Polski". T. 1 dotyczy ogrodów użytkowych (warzywnych i owocowych, a także przetwarzania owoców, w tym produkcji win), t. 2 – ogrodów ozdobnych (ogrodów spacerowych, drzew ozdobnych, kwiatów gruntowych i szklarniowych). Tablice rozkładane (sygn. „Lit. W. Główczewskiego, Warszawa") przedstawiają przykłady założeń ogrodowych. Naderwanie jednej tablicy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

974. [Kalendarz]. Nowy kalendarz domowy na rok pański 1829 mający dni 365. R. 2. Warszawa. A. Gałęzowski i Sp., s. 48, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 24 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Jeden z bardziej poczytnych kalendarzy gospodarskich w Królestwie Polskim zamieszczający w każdym roczniku **recepty i porady gospodarskie** (tutaj np. prognostyki zmian powietrza ze zwierząt czy ptaków; przepowiadanie pogody z pająków, domowy wyrób, wina, octu, sosów itp.), informacje natu-

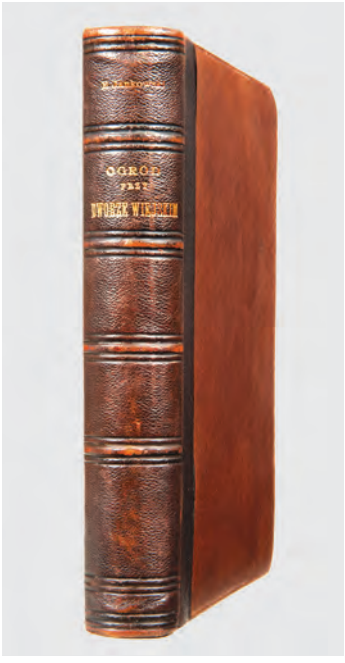

973. Ogród przy dworze. 1900.

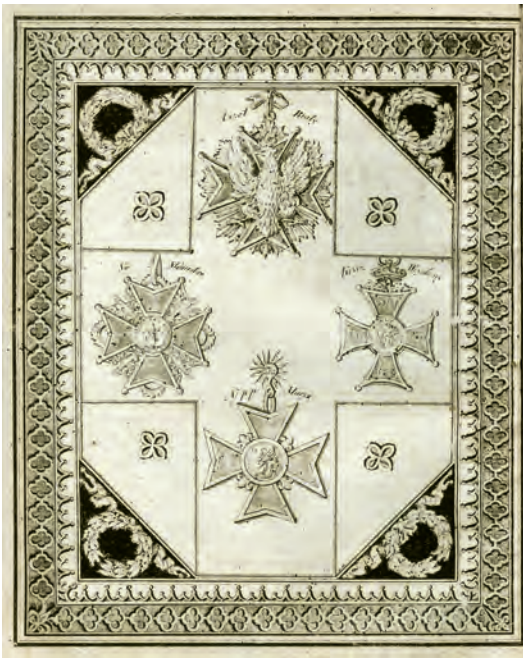

975. Kalendarz domowy. 1831.

ry prawnej czy obyczajowej oraz spisy jarmarków zagranicznych i krajowych. Zawiera również spis imion słowiańskich ułożony alfabetycznie z objaśnieniami historycznymi. **Litografia z wyobrażeniem posągu króla Kazimierza Wielkiego w warszawskich Łazienkach.** Karty części kalendarzowej interfoliowane z zapiskami. Niewielkie ślady po owadach. Stan dobry.

975. Kalendarz domowy na rok zwyczayny 1831 mający dni 365. (R. 4). Warszawa. A. Gałęzowski i Komp., s. 48, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 24 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Artykuł z opisem orderów w Polsce z litografowaną **ryciną przedstawiającą Order Niepokalanego Poczęcia Panny Maryi, Order Orła Białego i Św. Stanisława oraz Krzyż Virtuti Militari**. Ponadto, oprócz stałego działu gospodarczego, zawiera statystykę Królestwa Polskiego podług wyznań, duchowieństwa i zakonów oraz wykaz liczby mieszkańców podług ich sposobu życia, a także opis izby senatorskiej Królestwa Polskiego wraz z planem. Karty części kalendarzowej interfoliowane. Ślady po owadach. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

976. Kalendarz domowy na rok zwyczayny 1833 mający dni 365. (R. 6). Warszawa. A. Gałęzowski i Komp., s. 60, 24 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Zawiera m.in. imiona świętych ułożone alfabetycznie z wyrażeniem dnia i miesiąca, imiona słowiańskie ułożone alfabetycznie z objaśnieniem historycznym, **zbiór kilkunastu przepisów gospodarskich** m.in. „sposoby tworzenia naturalnych i sztucznych oraz zdrowiu służących win". Karty części kalendarzowej interfoliowane gdzieniegdzie z notatkami. Ślady po owadach, niewielkie plamy na licu okładki. Stan ogólny dobry.

977. Kalendarz domowy na rok zwyczayny 1835 mający dni 365. (R. 8). Warszawa. A. Gałęzowski i Komp., s. 82, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

978. S. Sidney. Księga o koniach. 1881.

Zawiera m.in. krótki rys geograficzny i statystyczny **województwa mazowieckiego z mapą w litografii**; wykaz władców Słowiańszczyzny od starożytności do XIX w.; obraz statystyczny Słowiańszczyzny; **rozprawy o gorzelnictwie krajowym** i zagranicznym; o przechowywaniu w lecie lodu wraz z rysunkami; **o kominkach, kuchniach i piecach**; o sposobie robienia octu winnego w ciągu jednego dnia oraz przenoszeniu na drzewo wszelkich rycin i druków, a także zbiór kilkunastu przepisów gospodarskich. Karty części kalendarzowej interfoliowane. Ślady po owadach. Stan dobry.

978. [Konie]. Sidney Samuel. The Book of the Horse: (Thorough-Bred, Half-Bred, Cart-Bred), Saddle and Harness, British and Foreign, with Hints on Horsemanship; the Management of the Stable; Breeding, Breaking and Training for the Road, the Park, and the Field. London, Paris and New York (Londyn, Paryż, Nowy Jork) [1881]. Cassell, Peter Galpin & Co., 2 wol., **frontispis (chromolitografia)**, s. X, 1-314; 315-608, **tabl. ilustr. 24 (chromolitografie)**, liczne ilustracje w tekście (drzeworyty), 27 cm, jednolita opr., późniejsza, płsk. 600,-

Monografia poświęcona koniom, ich rasom, historii, hodowli oraz układaniu do różnych zadań, napisana przez Samuela Sidneya (1813-1883) autora licznych rozpraw dotyczących rolnictwa, hodowli zwierząt, dyrektora British Agriculture Hall Horse Show. Praca bogato ilustrowana wizerunkami poszczególnych końskich ras, schematami anatomicznymi, przedstawieniami elementów końskiego rzędu etc. Opr.: czarny płsk, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Miejscami drobne zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

979. Lampert Kurt. Atlas państwa zwierzęcego. Zwierzęta ssące, ptaki, gady, płazy, ryby, zwierzęta bezkręgowe. 819 wielobarwnych rycin na 96 tablicach, 316 stron

979. K. Lampert. Atlas zwierząt. 1925-1926.

981. S. Majerski. Opis Ziemi. 1901-1908.

tekstu ze 162 drzeworytami. Opracował Bohdan Dyakowski. Warszawa [1925-1926]. Wydawnictwo M. Arcta, s. [12], II, 7-82, V, [1], **tabl. barwnych 32**; s. 86, VI, [2], **tabl. barwnych 32**; s. [6], 128, [2], **tabl. barwnych 32** (16 dwustronnych), liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. pł. 300,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1905 r.). Atlas podzielony na trzy części. Część I – Zwierzęta ssące; część II – Ptaki; część III – Gady, płazy, ryby i zwierzęta bezkręgowe. Każda część ozdobiona 32 barwnymi tablicami i licznymi rysunkami w tekście. **Oprawa wydawnicza Bolesława Zjawińskiego** (sygnowana ślepym tłokiem na tylnej okładce): płótno zielone, na grzbiecie i licu złocona tytulatura i zdobienia. Nieznaczne zabrudzenia oprawy, płótno naderwane przy krawędzi grzbietu, blok poluzowany, na kartach drobne zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

980. Leśniewski Paweł Eustachy. Wychowaniec dziewiętnastego wieku czyli przepisy przystojności i dobrego tonu w pożyciu towarzyskim. Zebrał i według najlepszych wzorów francuskich ułożył [...] Warszawa 1843. Nakładem S. H. Merzbacha, k. [3], s. 254, [3], 18,5 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Podręcznik dobrych manier opracowany przez Pawła Eustachego Leśniewskiego (1794-1855), przyrodnika i pedagoga. Zawiera wskazówki i zasady dotyczące m.in. odpowiedniego stroju, prowadzenia konwersacji, pisania listów, składania wizyt, podróżowania, zabaw (bale, koncerty, widowiska), gier towarzyskich. Opr.: zielony płsk., na grzbiecie tłocz. tytulatura i superekslibris literowy „T. D.” Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

981. Majerski Stanisław. Opis Ziemi. T. 1-4 (4 wol.) Wiedeń [1901-1908]. Nakładca Franciszek Bondy, k. [1], s. 317, [1], tabl. ilustr. 23; k. [2], s. 306, tabl. ilustr.; k. [1], s. 319, [1], tabl. ilustr. 15; k. [1], s. 304, tabl. ilustr. 16; liczne ilustracje w tekście, 25 cm, jednolite, oryg. opr. wyd., pł., brzegi k. barw. 600,-

983. Pamiętnik Warszawski. 1829.

BOTANIKA
POPULARNA
OBEJMUJĄCA
Opisanie drzew, krzewów i roślin zielnych tak krajowych, jak zagranicznych, szczególnych swemi własnościami i historyą, tudzież mających zastosowanie w przemyśle, sztukach, rzemiosłach, w gospodarstwie domowém i wiejskiém,
S. PISULEWSKIEGO
Mag. Filozofii.
WARSZAWA
W DRUKARNI S. ORGELBRANDA
przy ulicy Senatorskiéj Nr. 463.
1845

984. Sz. Pisulewski. Botanika popularna. 1845.

Popularny opis geografii fizycznej i politycznej świata z wieloma elementami etnograficznymi i krajoznawczymi. Autorem był prof. Stanisław Majerski (1852-1926), polski geograf, historyk, wieloletni radny Lwowa, twórca pierwszej mapy hipsometrycznej Galicji. **Zawiera również szczegółowy opis topografii, przyrody i sytuacji społeczno – ekonomicznej ludności na ziemiach polskich.** Dzieło bogato ozdobione kolorowymi tablicami (częściowo chromolitografie) i wieloma czarno-białymi ilustracjami w tekście (**liczne widoki polskich pejzaży i zabytków**). Oryginalna opr. wydawnicza: pł. z tłocz. dekoracją secesyjną z motywami geograficznymi. Nieliczne przebarwienia i zaplamienia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

982. Nakwaska Karolina. Dwór wiejski. Dzieło poświęcone gospodyniom polskim, przydatne i osobom w mieście mieszkającym. [...] Wydanie drugie poprawne i wielu dodatkami powiększone. T. 1 (z 3). Lipsk 1857. Księgarnia Michelsena, s. XV, 343, k. [2], tabl. rozkł. 2, 19 cm, opr. z epoki, pł., brzegi k. marm. 360,-

Wydanie 2. słynnego poradnika prowadzenia dworu wiejskiego napisanego przez Karolinę z Potockich Nakwaską (1798-1875), pisarkę i działaczkę emigracyjną. Książka jest dostosowaną do polskich realiów wersją pracy francuskiej autorki Aglaë Adanson. Tom 1. zawiera porady dotyczące rozplanowania pomieszczeń mieszkalnych i użytkowych, rekrutowania i utrzymywania potrzebnej służby, planowania czasu i robót domowych i gospodarskich, fachowej literatury etc. Opr.: zielone pł. z tłoczeniami na licach i złoc. na grzbiecie, pap. wyklejek marm. Drobne ubytki i otarcia pł. oprawy, kreślenia na wyklejkach, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXXIV)

983. Pamiętnik Warszawski umiejętności czystych i stosowanych. T. 1–3 (3 wol.) Warszawa 1829. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp. Przy ulicy Żabiey N. 472, s. 392, **tabl. ryc. 1 (litogr. rozkł.);** 374, **tabl. ryc. 3 (litogr. rozkł.);** 378, **tabl. ryc. 1 (litogr. rozkł.);** 19 cm, opr. z epoki płsk. z szyldzikami i tytulaturą na grzbiecie. 600,-

Egzemplarz z biblioteki w Dłużewie Erazma A. Dłużewskiego h. Pobóg oraz jego syna Ludwika (pieczęcie). Pierwsze trzy miesięczniki czasopisma poświęconego naukom ścisłym, ukazującego się w Warszawie w latach 1829-1830. Periodyk, redagowany przez Krystyna Lacha Szyrmę, Stanisława Janickiego i Marka Pawłowicza, stanowił kontynuację zamkniętego w 1825 r. Pamiętnika Warszawskiego. **Pamiętnik miał służyć** „**każdemu światłemu ziemianinowi**, a także młodzieży obywatelskiej, która nie wyrzeka się w naukach szukać wytchnienia i uszlachetnienia życia". Tomy zawierają wiele informacji (w tym odkryć i nowinek technicznych, a także nowości literackich) z różnych dziedzin, m.in. astronomii, budownictwa, botaniki i ogrodnictwa, zoologii, nauk ścisłych i humanistycznych. Dzieło ilustrowane 5 rozkładanymi rycinami o tematyce technicznej**,** w tym wizerunkiem kompasu W. Jastrzębowskiego wg jego rysunku. Mały ubytek i pęknięcie jednego grzbietu, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
Lit.: Prasa Polska 1661-1864, Warszawa 1976, s. 88.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

984. Pisulewski Szymon. Botanika popularna, obejmująca opisanie drzew, krzewów i roślin zielnych tak krajowych, jak zagranicznych, szczególnych swemi własnosciami i historyą, tudzież mających zastosowanie w przemyśle, sztukach, rzemiosłach, w gospodarstwie domowém i wiejskiém. Warszawa 1845. Drukarnia S. Orgelbranda, k. [2], s. V, 436, X, 19 cm, opr. późniejsza, płsk. z szyldzikiem. 320,-

Popularnonaukowy przewodnik botaniczny z opisami kilkuset gatunków roślin autorstwa Szymona Pisulewskiego (1808-1859), polskiego przyrodnika, botanika i pedagoga. W opisach prócz informacji biologicznych autor zawarł wiele ciekawostek historycznych. Opr.: brązowy płsk., na licach pap. marm. Miejscami zaplamienia i zabrudzenia na kartach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

985. [Plater Józef]. Rocznik gospodarski. Wilno 1839. Drukiem Józefa Zawadzkiego. k. [2], VI–VII, s. 190, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 16,5 cm opr. z epoki płsk. 300,-

Dzieło J. Platera (1796–1852), agronoma, pisarza i ziemianina. Książka zawiera opis prac gospodarskich podzielony na kolejne miesiące. Ostatnie rozdziały poświęcone ekonomii i budownictwu. Opr.: brązowy płsk., grzbiet naprawiany, brak s. 25–26, przekreślenia kilku stron kredką, ślady zalania i po owadach. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

986. [Polski Związek Ogrodniczy]. Dyplom uznania dla Antoniego Czarneckiego z Łodzi, dat. Warszawa dn. 17 III 1948. Komitet Obchodu Jubileuszu PZO. Druk artystyczny. Autografy członków władz PZO i Komitetu Obchodu. Karton ozdobny, 42x53 cm. 150,-

Z odręcznymi podpisami 11 przedstawicieli władz Polskiego Związku Ogrodniczego (dawniej Centralnego Polskiego Związku Ogrodniczego). Dyplom przyznano wymienionemu za „wytrwałą, owocną, pełną zamiłowania pracę na niwie ogrodnictwa". Ramka z dekoracją roślinną, w części dolnej trzy wizerunki królewskich Łazienek. Stan dobry.

– Zbiór dyplomów Jana Rostafińskiego –

987. Rostafiński Jan (1882-1966), profesor SGGW w Warszawie, agronom, zootechnik oraz autor licznych prac naukowych z zakresu hodowli i żywienia zwierząt. **Dyplom doktora filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego**, dat. Kraków 19 III 1907. Blankiet drukowany. Autografy rektora, prodziekana i promotora („Casimirus Morawski"; „Casimirus Żurawski" i „Emil Godlewski"). Pieczęć lakowa Uniwersytetu w metalowej puszce na ozdobnym sznurze. Pergamin, 60x41 cm w ochronnej metalowej tubie z epoki. 600,-

ROCZNIK

GOSPODARSKI.

WILNO.

DRUKIEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

1839.

985. J. Plater. Rocznik gospodarski. 1839.

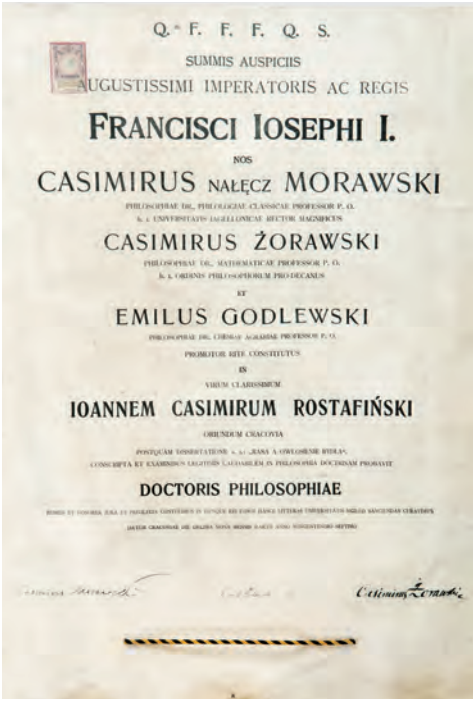
Q. F. F. F. Q. S.

SUMMIS AUSPICIIS

AUGUSTISSIMI IMPERATORIS AC REGIS

FRANCISCI IOSEPHI I.

NOS

CASIMIRUS NAŁĘCZ MORAWSKI

CASIMIRUS ŻORAWSKI

ET

EMILUS GODLEWSKI

IN

IOANNEM CASIMIRUM ROSTAFIŃSKI

DOCTORIS PHILOSOPHIAE

987. J. Rostafiński. Dyplom. 1907.

Z odręcznymi podpisami profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego: Kazimierza Nałęcz Morawskiego (1852-1925), jako rektora UJ; Kazimierza Żórawskiego (1866-1953), jako prodziekana wydziału filozofii UJ oraz Emila Godlewskiego (1847-1930), jako promotora. Język łaciński. Doktorat obroniony na wydziale filozofii UJ (w owym czasie studium rolnictwa wchodziło w skład tego wydziału). U dołu pergaminu przeciągnięty oryg. sznur w barwach cesarstwa austriackiego (czarno-żółty) zakończony metalową puszką zawierającą pieczęć uniwersytecką. Całość w ochronnej metalowej tubie ze śladami niewielkiej korozji. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

988. **[Rostafiński Jan]**. Dyplom zasługi dla uczczenia dziesięciolecia niepodległości Polski. Powszechna Wystawa Krajowa. Poznań 1929. Druk. Artystyczna Sp. Akc. Druk artystyczny barwny. Autografy: Rada Główna („Cyryl Ratajski"); Zarząd („Dr. St. Waschko"; „S. Samulski"). Karton ozdobny, 60x51 cm. 200,-

Z odręcznymi podpisami Cyryla Ratajskiego (1875-1942), ówczesnego prezydenta miasta Poznania i późniejszego Delegata Rządu RP na Kraj; Stanisława Waschko (1895-1984), sekretarza generalnego Zarządu PWK oraz Seweryna Samulskiego (?-1935), prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu. Dyplom zasługi dla prof. Jana Rostafińskiego „za wybitną pomoc udzieloną P.W.K. w jej pracach". Projekt dyplomu Edmunda Johna (1894-1984) z symboliką godła wystawy w tle. Karton podklejony, poza tym stan dobry.

989. **[Rostafiński Jan]**. Dyplom Wystawy Międzynarodowej 1830-1930. Diplome Commémoratif ... Exposition Internationale. Liège 1930. Imp. Benard S.A. Autografy członków władz wystawy (nieczytelne). Druk artystyczny barwny, 64x70 cm. 240,-

Dyplom pamiątkowy dla prof. Jana Rostafińskiego za udział w międzynarodowej wystawie przemysłowo-naukowej i sztuki w belgijskim Leodium z okazji 100-lecia niepodległości Belgii (rocznica ściśle związana z wydarzeniami 1830 r. na ziemiach polskich). Język francuski. Wystawa pod protektoratem najwyższych władz królewskich i rządowych Belgii. Sześć odręcznych podpisów członków zarządu wystawy. W części centralnej alegoryczne wyobrażenie Belgii, jako kobiety; wokół różnorodna symbolika związana z charakterem wystawy. Stan dobry.

990. **[Rostafiński Jan]**. Dwa dyplomy członka honorowego: 1. **Koła Medyków** Weterynaryjnych Studentów Uniwersytetu Warszawskiego, dat. 16 XI 1930. Autografy studentów (15). Karton ozdobny 48x42 cm. 2. **Koła Rolników** Zrzeszenia Słuchaczy Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dat. Warszawa 5 III 1932. Autografy członków Zarządu Koła (6). Karton zdobiony techniką areografu, 39,5x50,5 cm. 200,-

Poz. 1. Z odręcznymi podpisami 15 słuchaczy wydziału weterynarii UW (nieczytelne). Dyplom dla prof. Jana Rostafińskiego „w uznaniu wybitnych zasług położonych dla dobra Nauki Polskiej". **Poz.2.** Z odręcznymi podpisami słuchaczy SGGW: Kazimierza Kosteckiego, W. Wernera, Jana Hattowskiego (1908-1972), Tadeusza Lotha (1911-1986), H. Ciechowicza, Zb. Dobraczyńskiego i Wacława Szymborskiego. Podpisy nieco wyblakłe, poza tym stan dobry.

----

991. **Sakowicz Stanisław.** Węgorz (Anguilla vulagris turt.) Biologja i zarys produkcji („Rybackie monografje gospodarcze i podręczniki, t. 1.) Warszawa 1930. Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, s. 170, 22,5 cm, opr. pł. 80,-

Praca poświęcona węgorzowi i jego hodowli w zbiornikach naturalnych i stawach, autorstwa wybitnego polskiego ichtiologa, profesora Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie i organizatora Instytutu Rybactwa Śródlądowego. Liczne ilustracje w tekście. Opr.: brązowe pł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. Stan bardzo dobry.

992. **Sawaszyński Jerzy.** Zaopatrzenie wodne osiedli oraz zarys robót w zakresie budowy stawów rybnych i drenowania. Na prawach rękopisu. Skrypt według wykładów [...] przeprowadzonych w Państwowej Szkole Mierniczej w W-wie i w Ośrodku Szkoleniowo – Badawczym w Wawrze. B.m. B.r. Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, k. [2], s. 216, [2]; wkładka: s. 3, tabl. 6, 29,5 cm, oryg. okł. pap. 140,-

Maszynopis powielony na prawach rękopisu. Skrypt poświęcony projektowaniu i budowie oraz wykorzystaniu zbiorników, wodociągów, studni, etc., opracowany na podstawie wykładów inżyniera Jerzego Sawaszyńskiego, specjalizującego się zwłaszcza w projektowaniu zbiorników przeciwpożarowych. Druk przygotowany przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych. Dołączono 6 k. tablic ze schematami zbiorników oraz 3 s. tekstu z opisem zbiornika typu „G". Otarcia, zabrudzenia, poza tym stan dobry.

993. **Schleyer August.** Atlas zwierząt. 30 tablic barwnych o 171 wizerunkach. Warszawa [1923]. Wydawnictwo M. Arcta, s. 8, **tabl. 30 (chromolitografie)**, 24 cm, opr. pł. 240,-

Atlas z 30 barwnymi tablicami z wizerunkami ssaków. Tablice poprzedzone skorowidzami nazw łacińskich i polskich. Drobne przebarwienia tablic, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

994. **Vollmer Carl. (**ps. Zimmerman W. F. A.) Dziwy świata pierwotnego czyli kolebka wszech-świata. Historia popularna stworzenia i kształcenia się powierzchni kuli ziemskiej z jej roślinami i mieszkańcami od początku aż do czasów obecnych…

993. A. Schleyer. Atlas zwierząt. 1923.

994. Dziwy świata pierwotnego. 1857.

przełożył T. Dziekoński. Warszawa 1857. Nakładem S. H. Merzbacha, s. [4], 510, [1], **tabl. ryc. 1 (chromolitografia), w tekście 237 drzeworytów,** 23 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. 280,-

Wydanie 1. Jedna z pierwszych przetłumaczonych na język polski popularnonaukowych książek poświęconych geologii i paleontologii, autorstwa C. Vollmera (1797-1864). Tłumaczem był Tomasz Sylwester Dziekoński (1790-1875), literat i wybitny pedagog, m. in. w liceum warszawskim. Napisana przystępnie praca jest właściwie opowieścią o Ziemi, jej powstaniu i rozwoju, z obszernymi opisami poszczególnych rejonów świata wraz z ich historią. Niewielki ubytek kartonu tylnej okł., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

995. Wielopolska z Collona Walewskich Maria. Obyczaje towarzyskie. Lwów 1938. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie, s. [4], 207, [1], 21,5 cm, opr. pł. wspł. z szyldzikiem na grzbiecie z zach. oryg. okładki broszurowej. 140,-

Poradnik dobrych manier **Marii - Jehanne (Joanny) z Colonna–Walewskich,** primo voto **Wielopolskiej** (1882 – 1940) - autorki powieści, opowiadań, dramatów i liryków, publicystki, krytyka literackiego, komentatorki życia literackiego i społecznego. W centralnym miejscu jej mieszkania na Starym Mieście w Warszawie, wisiała informacja: „**W tym domu, w mojej obecności - nie można krytykować Marszałka Piłsudskiego"** (opublikowała takie teksty, jak „Więzienne drogi komendanta" czy „Marszałek w życiu codziennym", jednoznacznie i zgodnie z dewizą wywieszoną na ścianie). Autorka uzasadnia potrzebę wydania poradnika, gdyż „Polska, którą nam dał Józef Piłsudski, jest Polską demokratyczną na wskroś, [gdzie] każde polskie dziecko, wiejskie czy rzemieślnicze, może dojść do zawrotnych, ongiś nieosiągalnych szczytów towarzyskich i politycznych". Podręcznik ma pomóc takiemu młodemu człowiekowi nabrać ogłady towarzyskiej, przygotować do życia i pomóc w osiąganiu sukcesów. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

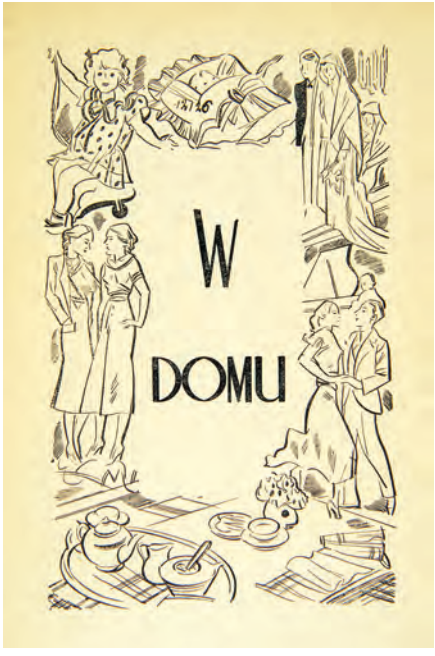

995. Podręcznik dobrych manier. 1938.

997. L. Zejszner. Mineralogia. 1861.

996. **[Woll R. J. – Obóz Szkolny Artylerii]**. Zewnętrzny wygląd konia. Oprac. Roman Woll. Toruń [przed 1932]. Obóz Szkolny Artylerii. Litografia Pomorskiej Druk. Rolniczej. Litografia 87x113 cm (kolorowa, rozkładana), 29 cm, okł. tymczasowe, kartonowe z epoki. 400,-

Tablica w litografii z barwnym wizerunkiem konia oraz 76 objaśnieniami dotyczącymi jego budowy anatomicznej. Oprac. **ppłk dr Roman Jan Woll, ówczesny dyrektor nauk Obozu Szkolnego Artylerii** i dowódca 22 pułku artylerii lekkiej Wojsk Polskich z Rzeszowa. Na okł. pieczęć i podpis: „Szef kompanii Z.K. Sterz, porucznik" [Zygmunt Kazimierz Sterz (1902-?), oficer 64 pułku piechoty z Grudziądza]. Przetarcia w miejscach złożenia (podklejone) i drobne naddarcia. Stan ogólny dobry.

997. **Zejszner Ludwik.** Początki mineralogii według układu Gustawa Rose, na krystalizacyi i składzie chemicznym opartego. Warszawa 1861. Nakładem Rudolfa Friedleina Księgarza, k. [2], VI–XXIII, s. 549, liczne ilustracje (drzeworyty), 21,0 cm, opr. z epoki ppłsk., brzegi k. marmoryzowane. 300,-

Dzieło polskiego geologa, geografa, kartografa, prekursora kartografii geologicznej w Polsce (1805–1871). Zejszner był synem aptekarza króla Stanisława Augusta. Zatrudniony w Królestwie Kongresowym wykonywał mapy geologiczne. Przeciwnik powstania styczniowego, związany ze stronnictwem Wielopolskiego. Zamordowany przez osobę, którą przyjął na służbę. Jest autorem pierwszej mapy geologicznej Tatr oraz prawie 150 prac z zakresu geologii. W Początkach mineralogii ustosunkowuje się do metody niemieckiego mineraloga Gustava Rose, który jako jeden z pierwszych w swoich badaniach posługiwał się goniometrem, pracował nad opisem struktury kwarcu, skalenia i granitu. Jego badania na grunt polski przeniósł w swojej książce Zejszner. Książka zawiera 424 drzeworyty. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

998. M. Disslowa. Książka kucharska. 1938.

999. A. Dunin. Pędzenie spirytusu. 1820.

KULINARIA

998. Disslowa Maria. Jak gotować. Praktyczny podręcznik kucharstwa. Poradnik we wszelkich sprawach odżywiania, zestawiania menu, urządzania przyjęć i dekoracji stołu. Przejrzała i uzupełniła Pani Elżbieta. Wydanie trzecie. Poznań b.r. [1938] Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. XII, 871, liczne ilustracje, 24,5 cm, opr. wydawnicza, pł., oryg. obwoluta. 400,-

Książka kucharska autorstwa Marii Disslowej (1870-1936), publicystki, pedagoga, dyrektorki lwowskiej Szkoły Gospodarstwa Domowego. Oprócz kilkuset stron przepisów znalazły się w niej porady jak ekonomicznie prowadzić kuchnię, jak zdrowo odżywiać się w różnych porach roku, jak organizować różne typy przyjęć, czy jak elegancko nakrywać stół. Książkę zdobi kilkaset kolorowych i czarnobiałych ilustracji. Opr. wydawnicza: niebieskie pł. z barwionymi na różne kolory tłocz. na licu i grzbiecie. Zachowana papierowa obwoluta (jedno skrzydło oderwane). **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

999. Dunin Adam. Wykład teoretyczno-praktyczny sztuki wyrabiania i pędzenia spirytusu, robienia wódek i likierów, oraz opis poprawnych i świeżo wynalezionych aparatów gorzelnych, sposobów urządzania ognisk pod garncami i ozd do suszenia słodu. Warszawa 1820. Nakładem N. Glücksberga, k. [3], s. 668, k. [2], tabl. ryc. 4 (miedzioryty), 17,8 cm, opr. z epoki, płsk. 500,-

Praca poświęcona sposobom otrzymywania i przetwarzania spirytusu. Ostatnie dwa rozdziały poświęcone produkcji wódek smakowych. Ilustracje przedstawiają naczynia do wyrobu alkoholi. Autor był urzędnikiem, autorem pracy na temat kredytu ziemskiego. Oprawa płsk. brązowy, grzbiet czteropolowy z szyldzikiem. Blok przycięty bez szkody dla tekstu. Stan dobry. Rzadkie.
(Patrz tablica XXXIV i ilustracja)

– Kuchnia staropolska –

1000. [Książka kucharska]. Książka kucharska powszechna do użytku w każdem gospodarstwie, wsparta na kilkuletniem doświadczeniu, sporządzenia wszystkich gatunków mięsnych i postnych potraw dla zdrowych, chorych i ozdrowiałych. Zawieraiąca znaczny zbiór niezawodnych jasnych i doznanych przepisów do gotowania, duszenia, czyli dynsto-wania, robienia różnych ciepłych i zimnych napoiów, zdrowych tyzannów, lodów, cukrów, marmeladów, likierów i rossolisów i.t.p. Z dodatkiem naybespiecznieyszego sposobu konserwowania wszystkich żywności przez suszenie, zaprawienie, beycowanie, nasolenie i wędzenie, prócz innych ważnych korzyści. Lwów 1827. Nakładem Franciszka Pillera, s. 451, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, 18,5 cm, opr. płsk. 2200,-

E II, 510. Książka kucharska zawierająca 685 przepisów podzielonych na: zupy mięsne, sosy, przekąski, sztuki mięsa, jarzyny, potrawki, pieczyste, sałaty, ryby, leguminy, ciasta, potrawy z jaj, marmolady, kompoty, lody, kremy, cukry, napoje, likwory, piwa. Na końcu dodatek „O konserwowaniu mięsiwa i roślin". Karta ze stronami 239/240 w starannej współczesnej kopii, na kilku kartach drobne zabrudzenia, stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXXIV)

1001. Niewiarowska Florentyna. Malecka Wanda. Praktyczne przepisy pieczenia ciast świątecznych a mianowicie: bab, placków, mazurków, pierników i tortów oraz strucli, chleba, bułek, rogali i różnych przysmaczków do kawy, herbaty i czekolady zebrane przez Florentynę i Wandę. Czwarte szóste znacznie pomnożone i ulepszone. Lwów b.r. W Drukarni Narodowej W. Manieckiego, k. tyt. s. 270, XV, 16,5 cm, opr. współczesna, płsk. 140,-

Książka kucharska z przepisami na przysmaki do kawy i herbaty, m.in. baba kawalerska, placek królewski, pałeczki kruche, kołaczyki, sucharki, ciasto „florentynki", bułeczki wodne, babeczki, faworki, wafle oraz specjały kuchni warszawskiej (baby, pierniki, pączki, torty) i wskazówki pieczenia chleba. Stan dobry.

1002. Różycki Andrzej. Krakowskie wyroby wędliniarskie. Praktyczne wskazówki o wyrobie wędlin. Kraków 1926. Nakładem autora, k. [2], s. 206, [1], 19 cm, opr. współczesna, skórzana, zachowana oryg. okł. brosz. 150,-

Podręcznik wytwarzania rozmaitych rodzajów wędlin napisany przez Andrzeja Różyckiego, krakowskiego mistrza wędliniarskiego i producenta wędlin. Prócz opisu technik wędliniarskich zawiera wskazówki, jak wybierać najlepsze mięso i jak szacować ceny gotowych produktów. Opr. zielona skóra ze złoc. tytulaturą na grzbiecie. Kilka stron podklejonych, poza tym stan dobry.

1003. Teslar Antoni. Kuchnia polsko-francuska. Kraków 1910. Nakł. Autora, s. X, 324, 20 cm, opr. wyd. pł. 360,-

Autor był kuchmistrzem namiestnika Galicji, Andrzeja hr. Potockiego z Krzeszowic. Książka kucharska stanowiąca zbiór wykwintnych przepisów wraz z przykładami dań z przednich rautów i balów wyższych sfer. Opr.: pł. barwne z tłocz. złotymi medalami dla kuchmistrza. Drobne zaplamienia i otarcia opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

1004. Zawadzka Wincenta. Kucharka litewska. Zawierająca: przepisy gruntowne i jasne, własnem doświadczeniem sprawdzone, sporządzania smacznych, wykwintnych, tanich i prostych rozmaitych rodzajów potraw tak mięsnych, jak i postnych, oraz ciast, legumin, lodów, kremów, galaret, konfitur i innych desserowych przysma-

1003. A. Teslar. Kuchnia polsko-francuska. 1910.

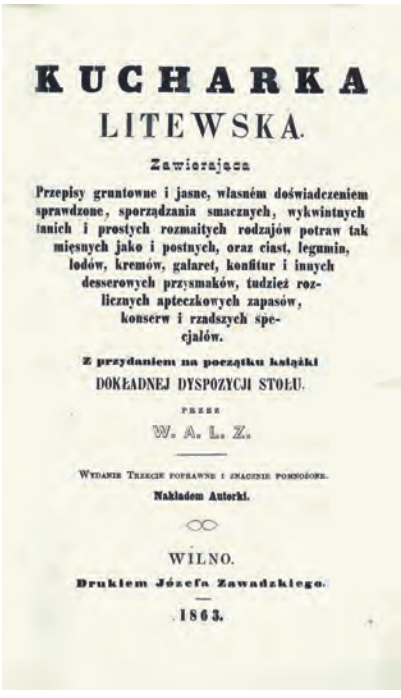
KUCHARKA
LITEWSKA.
Zawierająca
Przepisy gruntowne i jasne, własném doświadczeniem sprawdzone, sporządzania smacznych, wykwintnych tanich i prostych rozmaitych rodzajów potraw tak mięsnych jako i postnych, oraz ciast, legumin, lodów, kremów, galaret, konfitur i innych desserowych przysmaków, tudzież rozlicznych apteczkowych zapasów, konserw i rzadszych specjałów.
Z przydaniem na początku książki
DOKŁADNEJ DYSPOZYCJI STOŁU.
przez
W. A. L. Z.
Wydanie Trzecie poprawne i znacznie pomnożone.
Nakładem Autorki.
WILNO.
Drukiem Józefa Zawadzkiego.
1863.

1004. W. Zawadzka. Kucharka litewska.

ków, tudzież rozlicznych apteczkowych zapasów, konserw i rzadszych specjałów. Z przydaniem na początku książki dokładnej dyspozycji stołu. Wydanie trzecie poprawione i pomnożone. Wilno 1863. Nakł. autorski. Drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XXVIII, 519, 20,5 cm, opr. późniejsza, płsk. 1200,-

Trzecie rozszerzone wydanie słynnej książki kucharskiej autorstwa Wincenty Zawadzkiej (zm. 1894), córki wileńskiego księgarza Aleksandra Żółkowskiego i żony wydawcy i drukarza Józefa Zawadzkiego. Wydana przez nią po raz pierwszy w 1854 r. „Kucharka litewska" zdobyła wielką popularność i była wielokrotnie wznawiana. Znalazły się w niej przepisy tradycyjnej kuchni, jak również wskazówki przygotowania modnych zagranicznych potraw. Książkę otwiera ułożona przez autorkę propozycja menu na każdy dzień roku. Opr.: ciemnobrązowy płsk, grzbiet pięciopolowy, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

MYŚLISTWO. LEŚNICTWO

1005. Badeni Stefan. Szczęśliwe dni. Urywki z pamiętnika myśliwego z 72-ma zdjęciami z natury. Kraków 1930. Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, k. [3], s. 151, k. [1], mapa 1, 29,5 cm, opr. z epoki pł., zach. opr. wyd. brosz. 300,-

Wspomnienia dotyczące polowań autorstwa Stefana Badeniego (1885–1961), potomka jednego z najważniejszych galicyjskich rodów szlacheckich. Jego stryj Kazimierz był namiestnikiem Galicji i premierem Austrii. Stefan Badeni rezydował w Koropcu nad Dniestrem, gdzie prowadził spokojne życie bogatego ziemianina. W jego majątku znajdowała się gorzelnia, wielka uprawa orzechów włoskich i moreli. Badeni miał ponadto hodowlę bydła i koni, posiadał stawy rybne. W swoim pamiętniku opisał ze szczegółami wiele polowań, w których brał udział w okolicach Koropca. Ozdobą wydania są zdjęcia przedstawiające majątek oraz trofea. Opr. pł. z tytułem złoconym na licu. Stan bardzo dobry.

1008. 1007. A. Dygasiński. Nowele. 1887.

1009. Echa Leśne (Puszcza Białowieska). 1937.

1006. Czerniejewski Władysław. W puszczach i stepach. 40 lat myślistwa. (Biblioteka Przygód Myśliwskich). Warszawa [1926]. E. Wende i S-ka, s. 157, [3], 17,5 cm, oryg. okł. brosz., futerał karton. 75,-

Wspomnienia myśliwskie z lat 1880-1918, obejmujące polowania na Podolu, Ukrainie, Kaukazie oraz w Besarabii i Rosji azjatyckiej. Okł. kolorowa wg projektu Kamila Mackiewicza z 1925 r. Stan bardzo dobry.

1007. Dygasiński Adolf. Nowele. Serya pierwsza. Warszawa 1884. Wydawnictwo Przeglądu Tygodniowego, k. [2], 210; **adl.:**
Dygasiński Adolf. Nowele. Serya druga. Warszawa 1885. Wydawnictwo Przeglądu Tygodniowego, k. [2], s.1-70, 75-219, 15 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wydanie 1. Dwa pierwsze zbiory nowel Adolfa Dygasińskiego (1839-1902), powieściopisarza, nowelisty, tłumacza, jednego z głównych przedstawicieli naturalizmu w polskiej literaturze, autora 21 powieści i ponad 130 nowel, z których większość dotyczyła zwierząt i przyrody. Nowele, w których głównymi bohaterami były antropomorfizowane zwierzęta, są najbardziej oryginalnym wkładem Dygasińskiego w rozwój polskiej literatury. Opr.: brązowy płsk, z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach brązowe pł. Dodatkowy kartonowy futerał. W poz. 2. brak s. 71-74. Drobne zabrudzenia opr. i części kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

1008. Dygasiński Adolf. Z siół, pól i lasów. Zbiór nowel. T. 1-2 (1 wol.) Warszawa 1887. Druk Braci Jeżyńskich, k. [2], s. 261, [1]; k. [2], s. 217, [1], 17 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wydanie 1. Dwutomowy zbiór nowel Adolfa Dygasińskiego (zob. wyżej). Opr. wykonana przez J. Czajkowskiego (sygnowana nalepką): brązowy płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach brązowe pł. Dodatkowy futerał kartonowy (naderwany). Miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

1009. Echa Leśne. 1920-1935. Białowieża. W Dniu Lasu 1937. Warszawa 1937. Prasa Leśna, s. [2], 72, liczne ilustr w tekście, 31 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Okolicznościowy nr 16-17 pisma poświęcony w całości Puszczy Białowieskiej i lasom nowogrodzko-poleskim, pozostającym pod bezpośrednim zarządem Dyrekcji Lasów Państwowych. Zawiera m.in.: Przeszłość historyczna Puszczy Białowieskiej, Park Narodowy i ochrona przyrody, Puszcza jako teren reprezentacyjny, Turystyka, Gospodarstwo leśne. Dołączona pocztówka i wycinki z ówczesnej prasy. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

1010. Gacki Władysław. Brzegami wód (włóczęgi rybaka). Opowieść. Warszawa 1926. Nakład i druk R. Olesiński. W. Merkel i S-ka, s. VII, 239, [1], 17,5 cm, opr. późniejsza, ppł. 80,-

Powieść o tematyce wędkarskiej, w której autor literacko odmalowuje piękno dzikiej polskiej przyrody, rozciągających się nad brzegami rzek i jezior: łąk, lasów, rozlewisk, moczarów i trzęsawisk. Stan dobry.

1011. Górecki Adam. Uśmiech św. Huberta. Opowiadania myśliwskie. Warszawa [1939]. Skł. gł. Gebethner i Wolff, s. 182, [3], 21 cm, opr. z epoki, ppł. 100,-

Dziesięć opowiadań myśliwskich (Polesie, Beskid Wschodni, Góry Świętokrzyskie). Opr.: szare ppł., na licach pap. marm. Otarcia i przebarwienia opr., poza tym stan bardzo dobry.

1012. Informacyjny Kalendarz Myśliwski na 1931 rok. Pod redakcją Walentego Włodzimierza Garczyńskiego. Warszawa [1930]. Wydawnictwo i nakład polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich, s. 320, ilustracje w tekście, 22,5 cm, oryg. opr. brosz. 180,-

Zawiera artykuły poświęcone hodowli zwierzyny łownej. Wskazówki dla hodowców i treserów psów myśliwskich oraz informacje o przydatności poszczególnych ras do polowań. W ramach paginacji liczne reklamy. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

1013. Janta-Połczyński Aleksander. O świcie. Z wspomnień i tematów myśliwskich. Z słowem wstępnem Juljana Ejsmonda. Poznań 1928. Fiszer i Majewski, s. X, 107, 19 cm, oryg. okł. brosz., futerał karton. 80,-

Zbiór opowiadań myśliwskich, stanowiący debiut literacki Aleksandra Janty-Połczyńskiego (1908-1974), pisarza, poety, dziennikarza, tłumacza, kolekcjonera i bibliofila. Zachowana oryginalna okładka projektu Tadeusza Lipskiego. Niewielkie zabrudzenia okł., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

1014. Janta-Połczyński Władysław. Ramoty myśliwskie. Warszawa [1933]. Dom Książki Polskiej, s. 131, k. [1], 20,5 cm, oryg. okł. brosz., futerał karton. 120,-

Zbiór rozmaitych tekstów o tematyce myśliwskiej autorstwa Władysława Janty-Połczyńskiego (1854-1946). Zawiera bajki, opowiadania, wspomnienia i artykuły. Drobne spękania krawędzi okł., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

1015. Jordan. [Wieniawski Julian]. Z boru i dworu. Szkice i obrazki. Warszawa 1889. Nakładem Gebethnera i Wolffa, k. [2], s. 393, 20 cm, opr. z epoki płsk. 120,-

Wydanie pięciu tekstów traktujących o myślistwie. Julian Wieniawski (1834–1912), brat słynnych muzyków, był prozaikiem. Po powstaniu styczniowym (był naczelnikiem pow. konińskiego) uciekł do Francji, skąd wrócił w 1865 r. Debiutował w 1872 r. Zazwyczaj publikował pod pseudonimem. Jako ekonomista (studiował w Paryżu i Lipsku) pełnił funkcję dyrektora Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Warszawie. Nikt poza wydawcami nie wiedział o tym, że jest autorem wystawianych w Warszawie komedii i fars. Opr. reperowana. Stan dobry.

1013. Opowiadania myśliwskie. 1928.

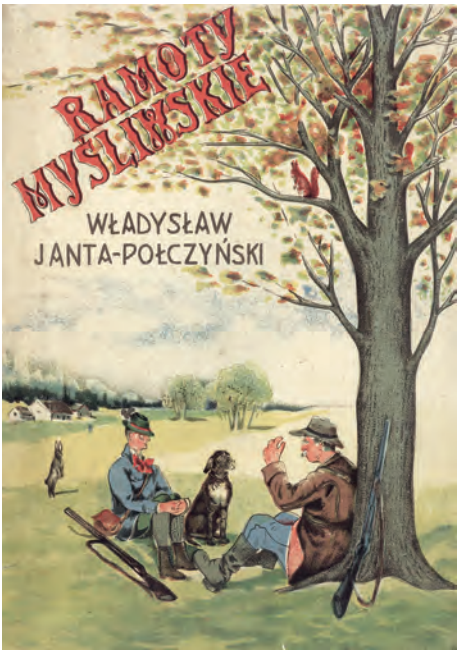

1014. W. Janta-Połczyński. Ramoty myśliwskie.

1016. Kloska Jan (red.) Przewodnik dla leśniczych. Część II. Warszawa 1930. Nakł. Związku Zawodowego Leśników w Rzeczypospolitej, s. 405, [5], liczne ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. współczesna. 100,-

Podręcznik dla leśniczych. W oferowanej części drugiej omówiono działy: Zoologia i Ochrona lasu. Opr.: czerwona skóra z tłocz. i złoc. na grzbiecie i przednim licu, zachowana oryg. okł. wyd**.** Miejscami drobne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

1017. Korsak Włodzimierz. Rok myśliwego. Rzecz dla myśliwych i miłośników przyrody. Z przedmową Józefa Weyssenhoffa. 250 rysunków autora z tych 12 na osobnych tablicach. Poznań 1922. Nakładem Książnicy Narodowej M. Niemierkiewicza i Sp. oraz Wielkopolskiej Księgarni Nakładowej Karola Rzepeckiego, s. 340, [2], IV, [2], tabl. ilustr. 12, liczne ilustr. w tekście, 26 cm, oryg. opr. wyd. 220,-

Klasyczny podręcznik łowiectwa napisany przez Włodzimierza Korsaka (1886-1973), popularyzatora wiedzy, tradycji i języka łowieckiego, autora m.in. „Pieśni Puszczy" czy „Venatora". Oprawa sygn. na licu: „Przesławski i Cierniak. Poznań"; zielone pł. z tłocz. i złoc., na przednim licu naklejona kolorowa ilustr. Dodatkowy futerał kartonowy. Otarcia i zabrudzenia oprawy, uszkodzenia ilustr. naklejonej na opr., miejscami zaplamienia, poza tym stan dobry.

1018. Łowiec. Organ Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego. Rok LI. 1929. Lwów [1929]. Nakł. Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego, k. [2], 386, liczne ilustr. w tekście, 31,0 cm, opr. pł. 900,-

Kompletny rocznik pierwszego polskiego czasopisma łowieckiego wydawanego od 10 stycznia 1878 r. przez Galicyjskie (od 1921 r. Małopolskie) Towarzystwo Łowieckie. Dwutygodnik był obok „Łowca Polskiego" jednym z najważniejszych pism myśliwskich. Drukowano w nim wiadomości my-

śliwskie z kraju i świata, przedruki artykułów z zagranicznych czasopism, opowiadania o tematyce myśliwskiej, korespondencje i dyskusje, sprawozdania z działalności Towarzystwa. Czasopismo było bogato ilustrowane. W oferowanym roczniku znalazły się teksty okolicznościowe pisane z okazji 50 lat ukazywania się czasopisma. Opr.: zielone pł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.

1019. Łowiec Polski. Organ Centralnego Związku Polskich Stowarzyszeń Łowieckich. R. [XIX] 1926, nr 1-24. Warszawa 1926. PZSŁ, s. [4], 468, 33 cm, opr. pł. 800,-

Rocznik najpopularniejszego pisma łowieckiego w Polsce, powstałego w 1899 r. Pismo propagowało idee racjonalnego myślistwa, popularyzowało rasy psów na polowania, kulturę, strzelectwo i tradycję łowiecką. Bogato ilustrowane działy, kronika i praktyczne porady. Opr.: zielone pł. z szyldzikiem. Drobne ślady zagięć, zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

– Ordynacja Ołycka Radziwiłłów –

1020. Miklaszewski Jan. Lasy i leśnictwo w Polsce. Les forêts et la sylviculture en Pologne. T. 1. Warszawa 1928. Nakładem Związku Zawodowego Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej, s. 629, III, map 6 (w tym kolor. i rozkł.), tabl. 32, 25 cm, opr. z epoki, skórzana. 450,-

Egzemplarz Włodzimierzowa Zacherta, inspektora lasów Ordynacji Ołyckiej Radziwiłłów. Przed kartą przedtytułową doklejona karta z dedykacją dla Zacherta z kilkudziesięcioma podpisami urzędników Zarządu Lasów Ordynacji Ołyckiej. Dzieło poświęcone lasom i gospodarce leśnej autorstwa Jana Miklaszewskiego (1874-1944), wybitnego leśnika, profesora i rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Wnikliwy wykład wzbogacają liczne ilustracje, wykresy, schematy, plany oraz mapy. Opr.: zielona skóra, **na przednim licu tłocz. i złoc. napis**: „Na pamiątkę dziesięcioletniej współpracy – urzędnicy Zarządu Lasów Ordynacji Ołyckiej Cumań 1.VII.24-1.VII.34", na grzbiecie **superekslibris literowy „W.Z."** (Włodzimierz Zachert). Cumań na Wołyniu –centrum Ordynacji Ołyckiej. Brzegi nielicznych kart naderwane, poza tym stan bardzo dobry.

1021. Niedbał Ludwik. Hodowla, wychowanie i tresura wyżła dowodnego. (Wydawnictwo „Gleba". T. 4). Poznań-Warszawa 1927. Nakładem Księgarni św. Wojciecha, s. XI, [1], 215, [1], tabel 3 (rozkł.), 38 ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. opr. wyd., tektura, górny brzeg k. barw. 150,-

Podręcznik hodowli wyżłów, zawiera m. in. wskazówki odnośnie przygotowania i używania psa do polowań. Autorem był Ludwik Niedbał (1872-1937), pisarz i zapalony myśliwy, działacz łowiecki i kynologiczny, współzałożyciel Towarzystwa „Łowiec Wielkopolski", odznaczony złotym medalem Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich. Stan dobry.

1022. Niedbał Ludwik. Słownik polsko-niemiecki i niemiecko-polski najczęściej używanych wyrazów i zwrotów gwary myśliwskiej. Poznań 1917. Nakładem autora, s. 183, [1], tabl. rozkł. 3, 22,5 cm, oryg. okł. brosz., futerał karton. 120,-

Słownik terminów myśliwskich opracowany przez Ludwika Niedbała, pisarza i myśliwego. Na rozkładanych tablicach: „Tablica poglądowa na najważniejsze wyrazy myśliwskie, tyczące się części ciała i niektórych objawów życiowych zwierząt łownych." Stan bardzo dobry.

1023. Potocki Henryk. W krainie Massajów z 31 ilustracjami. Warszawa-Kraków-Lublin-Łódź-Paryż-Poznań-Wilno-Zakopane 1928. Nakład Gebethnera i Wolffa, k. [3], s. 135, 23,5 cm, opr. wydawnicza brosz. 180,-

Książka zawiera notatki z podróży po Kenii, którą autor odbył w 1927 r., opisy ludów zamieszkujących sawannę oraz relacje z polowań. Henryk Potocki (1868–1958) był konserwatywnym politykiem, współpracownikiem Romana Dmowskiego i Ignacego Paderewskiego, po 1926 r. popierającym obóz Józe-

1025. Rocznik Korpusu Leśnego. 1828.

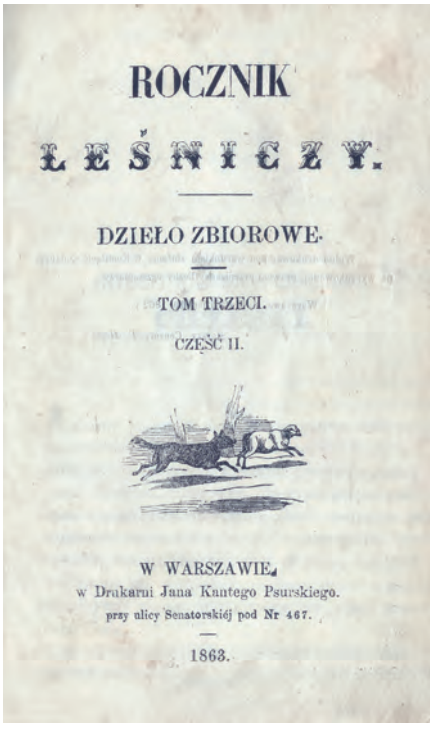

1026. Rocznik Leśniczy. 1863.

fa Piłsudskiego. Aresztowany w związku z aferą żyrardowską, wyszedł z więzienia po wpłaceniu kaucji, która zrujnowała jego przedsiębiorstwa (był właścicielem wielkiej cukrowni oraz zakładów metalurgicznych). W czasie wojny współpracował z AK i NSZ, zmarł na emigracji we Francji. Niewielkie zagięcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

1024. Rewieński Stanisław. Pies. Jego gatunki, rasy, wychów, utrzymanie, użytki, układanie, choroby i ich leczenie. Warszawa 1893. Nakł. Gebethnera i Wolffa, k. [1], s. 271, k. [1], **ilustracje (drzeworyty)**, 18,5 cm, opr. późniejsza, pł. 120,-

Przewodnik kynologiczny napisany przez Stanisława Rewieńskiego, pochodzącego z Mińszczyzny słynnego kynologa, właściciela ziemskiego i hodowcę koni. Autor zawarł podstawowe informacje o najważniejszych rasach psów, dzieląc je na psy stróżujące i obronne, domowe i pokojowe oraz myśliwskie. Charakterystykę ras poprzedził ogólnymi wiadomościami o hodowli psów. Tekst zdobią drzeworytowe ilustracje z wizerunkami przedstawicieli poszczególnych ras, które pozwalają dostrzec, jak zmienił się wygląd niektórych rasowych psów w ciągu ostatniego stulecia. Nieaktualny wpis własnościowy. Miejscami charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

1025. Rocznik Korpusu Leśnego Królestwa Polskiego na rok 1828. R. II. Warszawa 1828. Druk. N. Glücksberga, s. [16] (kalendarz), [3], 4-32, **tabl. ryc. 1 (akwaforta)**, 23 cm, opr. współczesna, pł. 300,-

Wydawany w latach 1827-1834 (z przerwą w r. 1831). Zawiera stan osobowy Królewskiego Korpusu Leśnego z urzędnikami leśnymi i leśniczymi lasów rządowych podług województw. **Akwaforta z wizerunkami oficjalistów korpusu leśnictwa**. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

1028. L. Sapieha. Podróż do Afryki. 1928.

1029. T. Sapieżyna. Wilczyca. 1929.

1026. Rocznik Leśniczy. Dzieło zbiorowe. Tom trzeci. Część II. Warszawa 1863. W Drukarni Jana Kantego Psurskiego, s. 156, [1], 18 cm, opr. współczesna pł. z naklejonymi licami oryg. okł. 150,-

Wydawnictwo poświęcone leśnictwu. Ukazały się tylko cztery roczniki. W oferowanym tomie m.in. Drzewa i krzewy używane w obrzędach religijno-ludowych, Nauka przyrody zastosowana do potrzeb życia praktycznego, Przegląd literatury leśniczej z r. 1862 oraz Rocznik Zarządu leśnego Kr. Pols., w którym spis urzędników służby leśnej Królestwa Polskiego. Drobne zabrudzenia i zaplamienia kart, notatki ołówkiem, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

1027. Rzewuski Adam. Ze strzelbą na ramieniu. Opowiadania myśliwskie. Z przedmową Juljana Ejsmonda. Warszawa 1929. Dom Książki Polskiej Spółka Akcyjna, s. 246, [10], portret 1, 20,5 cm, opr. z epoki, pł., zachowana oryg. okł. wyd., futerał karton. 150,-

Wspomnienia myśliwskie Adama Rzewuskiego (1847-1932), literata i publicysty, autora m.in. „Gawęd myśliwskich". Obejmują sylwetki dawnych myśliwych (Bronisław i Adam Dymnicz, „Kindrad", Antoni Zapolski, „Androń", Nikifor Czerniuk), opisy polowań od rosyjskiej tajgi i Ukrainy, po Wołyń, Polesie, Małopolskę i Pomorze, informacje o śp. Hieronimie Kieniewiczu i Janie Sztolcmanie, o skromnie prezentującym się piśmiennictwie łowieckim w Rosji oraz recenzja „Bajek" Juliana Ejsmonda. Stan dobry.

1028. Sapieha Leon. Lasy Ituri. Wspomnienia z podróży. Kraków 1928. Skł. gł. Gebethner i Wolff, s. 204, [2], map 2 (w tym jedna rozkł.), 108 ilustr. (w tym całostronicowe), 28 cm, opr. ppł., zachowana przednia oryg. okł. brosz., futerał karton. 360,-

Opis wielomiesięcznej wyprawy księcia Leona Sapiehy, odbytej wraz z małżonką w latach 1926-1927, do Afryki celem polowania na słonie. Interesujący opis podróży przez afrykański kontynent, pełnej myśliwskich przygód na trasie od Leopoldsville (Kinszasa), wzdłuż rzeki Kongo, Ituri, brzegami jezior

1032. J. Weyssenhoff. Powieść myśliwska. 1930.

1034. Salonka I. Mościckiego. 1938.

Alberta i Wiktorii do portu Mombassa w Kenii. Opr.: zielone pł. z tłocz. i złoc. tytulaturą na grzbiecie, na przednim licu naklejona oryg. okł brosz. z ilustracją przedstawiającą słonia. Nieaktualne pieczątki własnościowe, miejscami drobne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

1029. Sapieżyna Teresa. Wilczyca czyli zima boru. Warszawa 1929. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 125, tabl. ilustr. 6, ilustr. w tekście, 19 cm, opr. pł. 120,-

Opowiadanie autorstwa księżnej Teresy z Lubomirskich Sapiehy (1888-1964), żony ks. Eustachego Sapiehy, dedykowane jej dzieciom. Ilustracje autorstwa Józefa Świrysz Ryszkiewicza (1888-1942), malarza, specjalizującego się w malarstwie batalistycznym. Miejscami drobne zaplamienia stron, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

1030. Świętorzecki Bolesław. Głuszec. Monografia. (Biblioteczka Myśliwska „Przeglądu Myśliwskiego i Łowiectwa Polskiego". T. 2). Warszawa 1925. Nakładem Myśliwskiej Spółki Wydawniczej, s. 86, [2], 16,5 cm, oryg. okł. wyd. 100,-

Najpopularniejsza monografia głuszca**.** Zawiera m.in.: Gatunek, Rodzaj i odmiany, Rozpowszechnianie, Wielkość, waga, wiek, Opis miejscowości, w której ptak przebywa, Gniazdo, Tokowisko, Choroby głuszców, Polowanie na głuszce, Odstrzał, Głuszec a ustawa łowiecka. Książka ozdobiona ilustracjami znakomitego przyrodnika **Włodzimierza Korsaka**. Okł. wydawnicza, na licu kolorowa reprodukcja rysunku Korsaka przedstawiająca głuszca. Stan dobry.

1031. Ustawa lasowa i ustawy dotyczące polowania; z dodaniem odnośnych ustaw, rozporządzeń i objaśnień. Lwów 1880. Nakładem księgarni Gubrynowicza i Schmidta, k. [2], s. 108, [3], 19 cm, opr. późniejsza, ppł. 120,-

Druk obowiązujących w Galicji aktów prawnych dotyczących lasów, myślistwa (w tym organizacji polowań) i ochrony przyrody, zawiera tekst „Ustawy lasowej z dnia 3. Grudnia 1852". Pieczątki własnościowe. Stan dobry.

1035. Członkowie Koła Łowieckiego w Radziwiłłowie. 1930.

1032. Weyssenhoff Józef. Puszcza. Powieść. Warszawa [1930]. Gebethner i Wolff, s. 261, tabl. ilustr. 10, 22 cm, opr. współczesna, płsk., zachowana oryg. okł. brosz., brzegi k. złoc. 240,-

Powieść myśliwska Józefa Weyssenhoffa (1860-1932), poety, krytyka literackiego. Jej akcja rozgrywa się w ówczesnej guberni mińskiej. Zawiera **10 ilustracji Kamila Mackiewicza** z malowniczymi scenami z lasu i polowań. Opr.: brązowy płsk., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na licach czerwone pł. imitujące skórę. Zachowana oryg. okł. broszurowa. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

1033. Polski Związek Łowiecki. (Zaproszenie dla) Komisarza Rządowego Działu Polskiego Hermana Knothe na rozdanie nagród oraz dyplomów z medalami, zdobytych przez polskie łowiectwo na Międzynarodowej Wystawie Łowieckiej w Berlinie. Warszawa, w grudniu 1937 r. Komitet Organizacyjny Polskiego Działu Międzynarodowej Wystawy Łowieckiej w Berlinie. Karta druk., ręcznie wypełniona, 9,5x15,2 cm. 80,-

Zaproszenie dla Hermana Knothe (1879-1961), generalnego łowczego lasów państwowych na dzień 9 I 1938 r. do lokalu PZŁ przy ul. Nowy Świat w Warszawie. Drobna plama w prawym rogu. Poza tym stan bardzo dobry.

1034. [Białowieża – Warszawa Wileńska]. Rozkład jazdy pociągu nadzwyczajnego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z Białowieży do Warszawy Wileńskiej w dn.

20 XII 1938 r. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie. Lit. Mac i Syn, Wilno. Blankiet ozdobny, wypełniany maszynowo, k. [2], 21x15 cm. 200,-

Blankiet z DOKP w Wilnie z wizerunkiem Góry Zamkowej oraz rozkładem jazdy specjalnego pociągu prezydenta Ignacego Mościckiego, powracającego z pobytu w Białowieży, gdzie uczestniczył w polowaniu. Druga karta rubrykowana z rozpisaniem odjazdów pociągu z poszczególnych stacji (Białowieża Pałac, Hajnówka, Siedlce i Warszawa Wileńska). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

1035. [Radziwiłłów na Wołyniu]. Członkowie Koła Łowieckiego w Radziwiłłowie założonego w 1928 r. Radziwiłłów 1930. Fot. G. Datka. Fotografia gabinetowa 18x24 cm, naklejana na karton z epoki. 240,-

Fotografia 12 osób, w tym 11 członków Kółka Łowieckiego w nadgranicznym miasteczku Radziwiłłów w pow. Dubno w woj. wołyńskim, z myśliwskimi trofeami (m.in. Edward Chodkiewicz, Downarowicz, Mikołaj Dzięciołowski, Edward Machom, Ernest Osass, Stanisław Młynarzewski, Franciszek Polegończyk, Surowiecki, Wenedyktow i Wilczyński). Wymienione osoby to członkowie miejscowej społeczności (aptekarz, felczer, sędzia, dzierżawcy majątków i osadnicy wojskowi). Opis odręczny pod fotografią. Pieczątka miejscowego fotografa. Zagięcie kartonu na linii zdjęcia. Stan fotografii bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

NUTY

1036. Ogiński Michał Kleofas. Douze Polonaises favorites. Pour le Piano-Forte. Vienne [1828-1829]. Tobie Haslinger, s. 27, nuty (litografia), 23,5x32 cm, opr. płsk. współcz. 240,-

Zbiór 12 polonezów na fortepian autorstwa ks. Michała Kleofasa Ogińskiego (1765-1833), kompozytora, ostatniego podskarbiego Wielkiego Księstwa Litewskiego i autora słynnego poloneza „Pożegnanie Ojczyzny. **Na k. tyt. sztychowany portret autora z gwiazdą Orderu Orła Białego z okresu Rzeczypospolitej szlacheckiej.** Zachowane stare wyklejki, z tłocz. pieczęcią warszawskiej księgarni z XIX w. Zbrązowienia i niewielkie zagniecenia, poza tym stan dobry.

1037. [Powstanie listopadowe]. Eugène de Pradel. Victoire aux Polonais, chant patriotique. Lille, po 1831. Partytura i słowa, k. [1], 25,8x21 cm. 400,-

Pismo odręczne z epoki. **„Polskie zwycięstwo", pieśń patriotyczna** w rytmie marsza z wykorzystaniem tematów z polskiej historii, autorstwa Eugène'a de Pradela (1787-1857), poety francuskiego, autora słów popularnej pieśni „Polscy ułani" („Les lanciers polonais). Muzyka **C. Bécu** zwanego Bernon, autora kantaty greckiej. Język francuski. Pieśń wykonana w Lille na koncercie charytatywnym poświęconym Polakom. Dołączono współczesny odpis z partyturą utworu. Drobne zagniecenia i przybrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

1038. Chopin Fryderyk. Cinq mazurkas. Pour le pianoforte. Liv. II. Oeuvre 7; composées et dédiées à Monsieur Johns de la Nouvelle Orléans par … Leipzig (Lipsk) [przed 1846]. Fr. Kistner, s. 10, nuty (litografia), 35 cm. 800,-

Zbiór 5 mazurków Fryderyka Chopina (1810-1849) na fortepian. Obejmuje mazurki op. 7 nr 1-4 i mazurek op. 6 nr 5 dołączony do op. 7. Zbrązowienia i zagniecenia na krawędziach, poza tym stan dobry.

1039. Marsz Sobieskiego wykonany przez Polaków wracających z zwycięzkiej odsieczy pod murami Wiednia 1683 r. Wydany staraniem Ignacego Krzyżanowskiego. Warszawa b.r. Nakład G. Genethnera i R. Wolffa, s. 5, **adl.:**
Krzyżanowska Celina. Wspomnienie Berezówki. Walc na fortepian. Warszawa b.r. A. Dzwonkowski i Sp., s. 5, **adl.:**
Moniuszko Stanisław. Polka wiosenna na fortepian. Warszawa b.r. Nakład i własność Gebethnera i Spółki, s. 3**, adl.:**
Nowakowski Józef. Mazur sielski. Warszawa b.r. Nakładem Gustawa Gebethnera i Spółki, s. 5, **adl.:**
Kurpiński Karol. Mazur. Warszawa b.r. Nakład i własność G. Genethnera i R. Wolffa, s. 3, **adl.:**
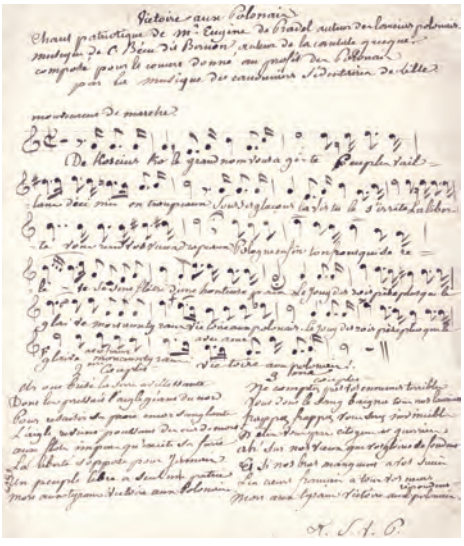
1037. E. de Pradel. Pieśń patriotyczna. Po 1831.

1039. Zbiór pieśni. XIX w.

Bach Emanuel. Dolina Szwajcarska. Kontredanse z ulubionych śpiewów polskich. Nakład i własność G. Genethnera i R. Wolffa, s. 7, **adl.:**
Krug Diedrich. 3 romantische Tonstücke. Leipzig (Lipsk) b.r. C. F. W. Siegel, s. 7, **adl.:**
Łodiwgowski Edward Stefan. Wiosenne siewy. Zbiorek melodyi polskich. Warszawa b.r. Nakład i własność G. Genethnera i R. Wolffa, s. 21, 32 cm, opr. późniejsza, płsk. 180,-

Poszyt nut z utworami na fortepian różnych, przeważnie polskich autorów. Karty tytułowe w litografiach. Opr.: zielony płsk., na licach pap. marm. Na kartach drobne ślady po owadach, zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

INDEKS

(zestawił Jan St. Partyka)

Adalberg Samuel 829
Adam Albert 275
Adam Victor 277
Adanson Aglaë 982
Afenda Feliks 588
Akojomow N. G. 754
Albertrandy Jan 1, 554, 680
Albrecht C. 300
Albrecht Hohenzollern ks. 79
Alchimowicz Kazimierz 873
Aleksander I Romanow, cesarz Rosji 177, 271, 443, 561
Aleksander II Romanow cesarz Rosji 443, 447
Aleksander III Romanow, cesarz Rosji 563-565, 815
Aleksander Jagiellończyk, król Polski 544
Aleksander Sobieski 72, 128
Altenberg Herman 872
Ambros Michał 936
Anczyc Władysław Ludwik 686
Anders Władysław gen. 580
Andersen Hans Christian 396
Andrews Katarzyna 335
Andriolli Michał Elwiro 196, 865, 872
Andriolli Natalia Aniela z Tarnowskich 196
Andrzejowski Zygmunt 555
Anna Austriaczka 8
Anna Iwanowna cesarzowa Rosji 26
Anson George 119
Antoni Alvarez de Toledo, ks. Alby, wicekról Neapolu 122
Apianus Petrus, właśc. Bienewitz, Bennewitz 2
Arnberg Elise 525
Arnhold J. G. 233
Arnim von z Brandenburgii ród 553
Arnout Jean Baptiste 268, 269, 312
Arnout Jules 269
Artaud de Montor Alexis-François 31
Aschenbrenner Henryk 443
Aschkenasy S. E. 453
Askenazy Szymon 556, 662, 665
Asnyk Adam 830
Atkinson Eleanor 916
Audibran Adolphe 377
Auer Karol 254
Auerbach Rachela 679
August II Sas 3, 37, 78, 88-90, 117, 130, 252, 263, 354, 544, 575, 909
August III Sas 1, 11, 26, 64, 115, 132, 139, 172, 252, 325, 326, 416, 607, 608
Axentowicz Teodor 338, 387

Babinowski Sylwester 736
Bacciarelli Marcello 328, 373, 452, 527
Bach Emanuel 1039
Badeni Kazimierz 1005
Badeni Stefan 1005
Bajewski J. 498
Bakunin Michał 574, 836
Balberyszski Mendel 557
Baliński J. 874
Baliński Michał 686
Banach Andrzej 432, 444, 705, 873
Bandtkie J. W. 831
Bandtkie Jerzy Samuel 656, 831
Barabasz Stanisław 690
Barabaś Stefan 702
Barcz Bolesław 645, 893
Baron Paul 243
Baronius Cesare kard. 8
Barreau J. 945
Barrois Teofil Syn 889
Barth Egon 494
Barthe Gerard de la 262
Bartłomiejczyk Edmund 383
Bartmański Tomasz 963
Bartoszewicz Julian 443, 671, 686, 757
Bartoszewski Władysław 679
Barycki Piotr 854
Barylski Bronisława 650
Basset Antoine 303, 346
Bastanier Hans 433
Batowski Aleksander 937
Battiboue Alexandrinus Nicolaus 13
Bauchius Christianus 32
Baudouin de Courtenay Ehrenkreutz Cezaryna 751
Bauer Marek introligator 36, 937
Baworowski Wiktor hr. 937
Baworowskich hr. ród 747
Bayard Emil 841
Bayot Adolphe Jean Baptiste 258, 311, 358
Bayros Franz de 433
Bazewicz Józef Michał 235, 240
Bądzyński Stanisław 485
Beauplan Guillaume Le Vasseur de 640
Bécu zw. Bernon C. 1037
Behr B. 569
Behrend ród 295
Belitski J. L. 291
Bellarmino Roberto SJ św. 111
Bellotto Bernardo patrz: Canaletto
Beltrand Jacques 623
Bem Józef gen. 659
Bender Karl 952

Benezet Piotr 175
Beniowski Maurycy August 4, 17
Bensheimer Johann 75
Bentkowski Feliks 800, 831
Benzelius Ericus Junior 101
Bereza Henryk 201
Berger J. 668
Berlewi Henryk 384
Berman Mieczysław 472, 934
Bernaciński Stefan 833-835
Bernard Waleryn plut. zaw. KOP 191
Bernatowicz Krzysztof Awedyk 125
Berndt 721, 730
Bernhard Lucian, właśc. Kahn Emil 467
Bersohn Mathias 202
Bertling Theodor 280, 296
Bertrand A. 257, 311
Bertrand Elie 328
Berzevica G. 708
Betzel Andreas 16
Beyer Karol 502, 613
Beyer W. 773
Beyzym Aleksandra z Kaczanowskich 337
Beyzym Józef 337
Białkowski Mikołaj 5
Białopiotrowicz Wincenty 152
Biały Jerzy kpt. 183
Bichebois Louis 277
Bielowski August 937
Bielski Marcin 680, 798
Bieniasz Józef 832
Bieńkowski Bronisław 875
Biesiekierska Ferdynandowa 854
Biester Johann Erich 37
Bilińska A. 380
Biliński Leon 558
Bils Friedrich Heinrich 259
Birkowski Fabian 9
Bizański Stanisław 712
Bizot Pierre 10
Blaeu Joan 217
Blaeu Willem Janszoon 217, 222, 223
Blériot Ch. 646
Blocke Abraham van den 282
Blumenthal Kaspar baron 130
Bobiński Remigiusz OP 63
Bobrowicz Jan Nepomucen 640
Bobrowski Tadeusz 150
Bociański Ludwik płk 620
Bock Julius 295
Bodenehr Gabriel 251, 299
Bodio Angelo 20
Bodzantowicz K. S. patrz: Suffczyński Kajetan
Boehme Joannes Gottlob 11
Bogucki Adolf 964
Boguski Mikołaj 170
Bogusławski L. 619, 862
Bogusławski Wojciech 12, 435
Bohomolec Franciszek 92, 852
Boiakowski Wincenty 170
Bojanowicz Adam ppłk. 179
Bojanowskich ród 538
Bolcewicz Witold 548
Bolesław I Chrobry 235
Bolesław II Śmiały 37
Bolland Arnold 461
Bona Sforza d'Aragona 109, 640
Bonde ród baronowski 11
Bondy Franciszek 981
Bondy-Łampicka Zofia de 560
Bonisoli Ognibene 13
Bonkowski J. N. 165-167
Bonsels Waldemar 918
Bontemps Piotr 175
Borchowa Ludwika Anna z Zyberków hr. 140, 141
Borzęckich ród 106
Bossange Hektor 889
Böttcher F. 952
Boucher François 374
Bougainville M. de 117
Bouton Georges 945
Boym Michał SJ 14
Brandel Konrad 502
Brandel Konstanty 817
Brandt Heinrich Carl 381
Brandt Józef 887
Brandus Louis 193
Branicki Jan Klemens hr. 390
Branicki Ksawery hr. 561
Branicki Władysław gen. 634
Branicki Władysław M. hr. 434
Branickich w Suchej Beskidzkiej hr. ród 740
Braun Georg 251, 260, 278, 297
Breański Feliks ppłk. 179
Brecht Berthold 941
Brehm A. 971
Brenna Vincenzo 265
Brensztejn Michał 935, 936
Brenz Johann, Brentius Ioannes 34
Breslauer J. 567
Breslauer Martin 433
Breza Stanisław hr. 172
Brincken Juliusz baron 116
Brincken, kurlandzki ród baronów 116
Brochockich ród 538
Brockhaus F. A. 858, 869, 872
Brodski D. 836
Broel-Plater Włodzimierz hr. 419
Brogiollo Francesco 20
Broniewski Władysław 822, 833-836
Brückner Aleksander 72, 688, 837, 838
Bruder Johann Friedrich hr. 426
Brühl Henryk von, hr. 1, 139, 252, 554
Brühlów hr. ród 416
Brun Tomasz le 915
Brylinger Nicolaus 25
Brzeski Stanisław mjr 174
Brzękowski Jan 817, 818
Brzostowska Konstancja z Krasickich hr. 117
Brzostowski Cyprian Paweł 126
Brzozowski Stanisław 839, 840
Buber Martin 433
Buczyński Józef 133
Budziński Stanisław 616
Bukaty Antoni 562
Bukaty B. A. 240
Bukowski Jan 662
Bulderen Henry van 18
Bułakowski litograf 551
Bułhak Jan 751
Bułhak Piotr 500
Bumpus Edward 436
Bumpus John 436
Bunsch Adam 385
Bünting Heinrich 16
Burbonów dynastia 117, 458, 622, 651
Burbonów sycylijskich dynastia 582
Bure Anders 87
Burhardt Stefan 936
Buszczyński Stefan 793, 859
Bykowski Piotr Jaxa 841
Byron George 402, 641, 869
Bystrzanowskich ród 106

Cambaceres Jean Jacques de, ks. Parmy 173
Camerarius Młodszy Joachim 59
Campe Fryderyk 349-351
Canaletto, Bellotto Bernardo 252
Caravaggio Michelangelo 370

Carmona Antonio gen., prezydent Portugalii 580
Cassagne Armand 447
Cassius H. 841
Caunois François Augustin 532
Cayrol Louis-Nicolas-Jean-Joachim de 634
Cegliński Julian 441, 442, 449
Cellarius Andreas 230
Ceynowa Florian 793
Cezanne Paul 210
Chagall Marc 210
Chanaleilles Charles François Guillaume de 173
Charkiewicz Stanisław 186
Charlemagne A. 267
Chatelain Z. 58
Chedeville Leopold Józef 131
Chełmoński Józef 809, 887
Chereau J. 302, 347
Chevalier Pierre 8
Chifenti Gaspare 566
Chlamtacz Marceli 485
Chlebowski A. 361-364
Chłapowski Dezydery gen. 589
Chłopicki Józef Grzegorz gen. 349
Chmielewski Henryk 214
Chmielnicki Bohdan 42, 68
Chodkiewicz Aleksander hr. 452, 831
Chodkiewicz Edward 1035
Chodkiewicz Grzegorz hetman 319
Chodorowicz Ignacy 760
Chodowiecki Daniel 37, 375
Chodyński Adam 686
Chodźko Ignacy 686
Chodźko Leonard 435, 866
Chojecki Karol Lubicz 17
Cholinus Adam 78
Cholinus Maternus 34
Chołodecki Józef Białynia 647
Chopin Fryderyk 192, 193, 305, 772, 898, 1038
Choroszczo Zenon 650
Chotomska Wanda 391
Chramiec A. 714
Chreptowicz Joachim 67, 152
Chrosny Eugenia 846
Chrystian IX Glücksburg, król Danii 564
Chrzanowskich ród 538
Chudek Józef 208
Chwalewik Edward 432, 933
Chwistek Leon 818
Chytraeus David 79
Ciechowicz H. 990
Ciechowski Wacław 723
Cieciszowska Felicjanna 179
Ciemnołoński 147
Cierniak 1017
Cieślewski Tadeusz syn 386, 431, 432
Clausetti 582
Clemenceau Georges 453
Cleyer Andreas 14
Colbert Jean-Baptiste 18
Conradi 270
Conti Witold patrz: Kozikowski Witold
Conti, Wielki Kondeusz ks. 117
Coquart A. 299
Cotty Jan 361-363, 619
Couplet Philippe 14
Coxe William 19
Cranach Lucas 943
Cristini Bernardino 20
Cukrzyński W. 237, 238
Curicke Reinhold 21
Custos Dominicus 318-321
Cygler Samuel 387
Cyprien Robert 880
Cyraniak Czesław 214
Czacki Tadeusz hr. 452
Czajkowski J. introligator 1008
Czaki Anicet 965
Czapliński S. F 466
Czapskich hr. ród 106
Czapskich von Hutten hr. ród h. Leliwa 537
Czarnecki Antoni 986
Czarnecki J. 931
Czarnecki Zygmunt Stanisław hr. 747
Czarniecki Stefan 390, 599, 615
Czarnowski Jan Nepomucen 567
Czartkowski Adam 734
Czartoryska Izabela Elżbieta z Flemmingów ks. 140, 447, 568, 798, 867
Czartoryski Adam Jerzy ks. 169, 569, 799, 867
Czartoryski Adam Kazimierz ks. 867
Czartoryski Adam ks. 1, 452, 570, 586
Czartoryski August ks. 26
Czartoryski Konstanty ks. 179
Czartoryski Witold Kazimierz ks. 50
Czartoryski Władysław ks. 867
Czartoryskich ks. ród 50, 64, 330, 447, 573, 738
Czartoryskich w Puławach ks. ród 456, 799, 867, 888, 905, 970
Czechow Antoni 840
Czeczot J. 874
Czerkawski Włodzimierz 588
Czernecki J. 796
Czerniejewski Władysław 1006
Czerniuk Nikifor 1027
Czernof B. z Grotenów 447
Czerwiński J. W. 700
Czortek Antoni 214
Czyżewski Tytus 819
Czyżowski Kazimierz Andrzej 572

Dacier André 116
Dahlberg Erik Jönson 251, 298, 299
Dal Trozzo Antonio 357
Danckers Jean introligator 660
Danckerts Dancker 284
DanckertsTheodorus 227
Danilowicz Casimir de 623
Daumont 263
David Lucas 79
Davout Louis Nicolas 524
Dawski Stanisław 388, 392, 393
Daziaro Francesco 266-269, 314, 333, 359
Dąbczańska Helena 173
Dąbrowska Maria 197
Dąbrowski Henryk 389, 390
Dąbrowski Jan Henryk gen. 172, 452
Dąbrowski Jarosław gen. 478
Dąbrowski Ksawery ppłk 174
De Chevigny 58
Debucourt Philibert Louis 348
Dechterew B.A. 836
Deer Wolfgang 107
Dekier 65
Delagrave Ch. 809
Delius bracia 259, 296
Delpech François Séraphin 331
Delpit Albert 841
Demarcenay Antoine 328
Dembiński Henryk 659
Dembowski Edward 879
Dembowski Leon 573
Démidoff Paweł Aleksandrowicz 419
Démidoff ród 419

Demoulin Albert 660
Denck introligator 887
Densmore Marianne 938
Déquevauviller François 381
Des Roches de Parthenay Jean Blaise 575
Desenne 31
Desmaisons Emil 359
Dewerdeck Gottfried 22
Diehl J. M. 326
Dietrich A. 773
Dietrich Fryderyk Krzysztof 309, 357, 439, 455
Dilger Daniel 371
Dion Jules-Albert de 945
Disslowa Maria 998
Długopolski E. 701
Długosz Jan 70, 552
Dłużewski Erazm A. h. Pobóg 983
Dłużewski Ludwik 983
Dmochowski Franciszek Ksawery 847, 855
Dmochowski Franciszek Salezy 867
Dmochowskich w Burcu h. Pobóg ród 443
Dmowski Roman 1023
Dobraczyński Zbigniew 990
Dobrowolski Karol 170
Dobrowolski Tadeusz 944
Dobrzeniecki Jerzy 760
Dobrzycki Jerzy 786
Doesburg van 816
Doetecum Joannes à 225
Dolańskich ród 538
Dolinko J. 512
Dołęga-Mostowicz Tadeusz 195
Domaradzki Antoni 548
Dombeck Philippe 456
Domchardt von ród 79
Dostojewski Fiodor 269
Downarowicz 1035
Drawdzik introligator 857
Drążkiewicz E. 597
Drège Helena 936
Dreier Henryk 124
Drescherieben G. v. Capit. D'Artillerie 286
Dreyfus Alfred 453
Drouart 444
Dubiecki Marian Karol 577
Duclos Charles Pinot 23
Dulacq Joseph 24
Dumas Mathieu 634
Dümler W. 449
Dunin Adam 999
Dürr Carl Christian 53
Duruy Jean-Alexandre 267
Durvand Lucien 458, 459
Dutkiewicz 613
Dworakowski Stanisław 787
Dyakowski Bohdan 979
Dyakowski Kazimierz 145
Dyakowski Mikołaj 640
Dybczyn Mariusz 189
Dybczyński Tadeusz 788
Dygasiński Adolf 1007, 1008
Dymnicz Adam 1027
Dymnicz Bronisław 1027
Działyński Tytus Adam hr. 683
Dzieduszycka Ewa hr. 806
Dzieduszycki Maurycy hr. 207
Dzieduszycki Wojciech hr. 578
Dzieduszyckich hr. ród 441
Dziekoński Tomasz Sylwester 579, 775, 994
Dzierzwa, kronikarz 600
Dzięciołowski Mikołaj 1035
Dzięddzielewicz J. 700
Dzikowski Mikołaj 936
Dzwonkowski A. 1039

Egenolff Christian 34
Ehrlich Ludwik 669
Eichler G. jun. 216
Ejsmond Julian 1013, 1027
Elert Piotr 42, 43
Elertowicz Adam 403
Elia Enea 582
Eliasz Walery 859
Eljasz-Radzikowski Stanisław 692, 693
Ellenberg Zygmunt 637
Elsner Heinrich 666
Elzewirów ród 76, 87, 118
Elżbieta Habsburska 378
Elżbieta Romanowa, cesarzowa Rosji 327
Endter Wolfgang Moritz 14
Eneasz Sylwiusz 640
Engel, introligator 622, 815
Engelhorn J. 952
Engelmann 256
Erazm z Rotterdamu 25
Erckert Roderich von 231
Estreicher Karol 686, 831
Euitz Oskar 243
Eulenberg Herbert 745
Eysymontów ród 538

Fabricius Friedrich Gottfried Andreas von 966
Fajans Maksymilian 315, 316, 449, 575
Fajans Roman 580
Falck Jeremiasz 282, 317, 368-372
Falkenstein Karol 581
Falkowski Jakub 736
Fałat Julian 380
Fassmann David 107
Fau J. 458
Feldman Wilhelm 900
Feliński Roman 789
Felkerzamb Adam 149
Feller H. 793
Fénelon François de Salignac de la Mothe 112
Fenzo 220
Fer Nicolas de 299
Ferdynand Habsburg, cesarz 59
Ferdynand I Burbon 582
Ferdynand II Burbon 582
Ferdynand Kastylijski, król Hiszpanii 65
Ferdynand, król Portugalii 812
Fersen Iwan gen. por. 344
Fibiger Michael Joseph 32
Fietta Dominicus 287
Filip Orleański 459
Filip V, król Hiszpanii 26
Filipowicz 239
Filipowicz Jerzy 689
Firmin-Didot Ambroise 677
Fischer L. H. 952
Fiszer Stanisław, gen. brygady 179
Fiszkiewicz Nosym 142
Flammarion Ernest 820, 886
Flatt Oskar 315, 316
Fleck Otton 778
Flemming Carl 241
Flemming Jakub Henryk 130
Flemming Tekla z Radziwiłłów ks. 130
Flisak Jerzy 391
Flörke J. H. 53
Floury Henri 453
Fogiel Daniel 124
Folkem Jacob 373
Foltin F. 907
Fontana Giambattista 318-321
Foppens François 60
Forget A. C. 31
Förster Georg 40, 68, 317
Fowler John 27
Foxius Jan 77
Fraget Józef 759

Franciszek Józef Habsburg 378
Frandin Hippolyte 809
Frank G. 952
Frankowska Leontyna 583
Fransone Giacomo Filippo kard. 127
Frayssinous Dionizy de 910
Fredro Aleksander hr. 842
Fredro Maksymilian hr. 103, 104
Freytag G. 721, 730
Friedensburg F. 22
Friedlein D. E. 813
Friedlein Rudolf 997
Friedrich W. W. 494
Frizon Pierre 8
Fryderyk August, król saski i książę warszawski 172, 343, 443, 584
Fryderyk I Heski, król Szwecji 3
Fryderyk I, król Prus 123
Fryderyk II Wielki 44, 45, 73, 103, 104, 342, 375
Fryderyk III, król Danii 372
Fryderyk III, ks. saski na Gotha 139
Fryderyk Wilhelm 566
Fryderyk Wilhelm III, król Prus 585
Fryderyk Wilhelm, elektor brandenburski 123
Fryze Feliks 760
Fuhrman Jan 507
Fukier Teofil 780

Gabler Ambrosius 356
Gacki Władysław 1010
Gadon Lubomir 586
Gagaryn SJ 561
Gajewski – Ostoja (Mir) Mirosław 403
Galantowski H. 832
Gall Marcin 70
Galli Edward Marian 967
Gałecki Kazimierz Junosza 212
Gałeckich h. Junosza ród 212
Gałęzowski A. 974-977, 983
Garczyński Walenty Włodzimierz 1012
Garrel Jean 50
Garsault François-Alexandre de 28
Gaszyński, szambelan królewski 134
Gaultier Leonard 8
Gawroński Rawita Franciszek 724
Gąsiorowski Bogumił 589
Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus) 587
Gedda Petter 226
Gembarzewski Bronisław 648, 662
Genée Rudolph 280
Gentil-Tippenhauer Wanda 699
Georgin François 332
Gerald-Wyżycki Józef 968
Geret Christoph Heinrich Andreas 49
Gersdorff A. 291
Gerson Wojciech 314, 359-361, 508, 657
Gerstenzweig Aleksandr 477
Gesner Konrad 59
Gide Karol 588
Giedroyć Franciszek Dowmont 761
Giedyminowiczów ród 552
Gielniak Józef 392, 393
Gierymski Aleksander 809
Gieysztor Jakub Kazimierz 179
Giraud Charles 358
Girs Anatol 645, 893
Gizbert-Studnicki Wacław 751
Giżycki Jan Marek 742
Giżycki Kamil 920
Gliński Kazimierz 679
Glisczyński Michał 603
Glockenheller Gaspar 282
Glücksberg Natan 439, 855, 864, 876, 877, 970, 999, 1025
Glücksberg Teofil 727, 845
Głogowski Jan płk dypl. 539
Głowacki Jan Nepomucen 256
Główczewski W. 973
Gnoiński Roch 177
Gocel Ludwik 349
Gockheller J. M. 75
Goczałkowski Wojciech 589
Godebski Cyprian 874
Godlewski Emil 987
Goeschke Franciszek 969
Goethe Johann Wolfgang von 867
Golczewski Paweł Józef 63
Goldschmidt Albert 694
Golicyn 67
Goliński S. 239
Gołecki Kazimierz 65
Gołębiowski Łukasz 590, 601, 970
Gołębiowski Seweryn 590
Gołyńskich ród 538
Gomoliński z Gomolina Jan 135
Gomulicki Juliusz Wiktor 208, 898
Goncourt Edmund 672
Goncourt Juliusz 672
Gorczak Bronisław 939
Gorczyński Adam 254, 843
Gorzeński Augustyn 65
Gostomski Walery 844, 874
Gostyński Henryk 776
Gottheil Julius 280, 293
Gottlieb Maurycy 380
Górecki Adam 1011
Górecki Roman gen. 213
Górnicki Łukasz 837
Górowski Artur 618
Górski Stanisław 640
Grabianka Tadeusz Leszczyc 166
Grabiański Janusz 394-397
Grabikowski Marcin 725
Grabowska Elżbieta z Szydłowskich 527
Grabowski Ambroży 504, 641, 792, 831
Grabowski Jan Jerzy gen. 527
Grabowski Michał 742, 845, 864, 865
Grain Jean le, patrz: Ziarnko Jan
Grassi Józef 330, 527
Graurok Piotr 124
Grąbczewski Bronisław gen. 462
Grefing Lorentz Ludwig 108
Grendyszyński K. 573
Greth Julius 280
Grevedon Henri 331
Grienberger J. von 952
Grimm Wilhelm 396
Grimm Jacob Ludwig Karl 396
Grocholski Mikołaj 736
Grodzka Zofia z Sierakowa 136
Grodzki Aleksander 136
Groh J. 952
Gröll (Grel) Michał 1, 51, 81, 82, 92
Grollmann Karl von 259
Gronowski Tadeusz 237
Gros A. J. 569
Gros Ludwik 203
Grosez Jean-Etienne 29
Grottger Artur 639
Grubiński Florian 198
Grund C. 666
Gruszecki A.W. 848
Grzesicki Wiktor płk. 180
Grzybek A. 586
Grzybowski księgarz 570

Grzywa Piotr introligator 891
Gualter B. 7
Gualther Bernardus 111
Guarguante Oratio 20
Guépin Alfons 591
Guérard Edward 842
Guevara Antonio de 30
Gumowski Marian 335, 544
Günther Ernest 869
Gurzański 169
Gustaw Adolf, król Szwecji 9, 27
Gustaw II Adolf, król Szwecji 87
Gustaw III, król Szwecji 19, 31
Guthmann J. 510
Gutkowska-Rychlewska Maria 940
Guttenberg Heinrich 262
Guzman Dominik zakonnik 63
Gwagnin Aleksander 76, 374

Haacke Wilhelm 971
Habsburg Karol Stefan arcyks. 809
Habsburgów dynastia 228
Habsburgów w Żywcu, arcyks. ród 809
Hafftka Aleksander 685
Hahn J. B. 45
Halicka Alicja 203
Haller Józef gen. 187, 596, 804
Halpérine-Kaminsky E. 886
Hamann Paul 941
Hannay James 436
Harrach Ferdynand von hr. 654
Hartknoch Johann Friedrich 38
Hartleb Kazimierz 942
Hartmann M. P. 45
Hartung J. H. 57
Hartwig Edward 516-518
Haslinger Tobie 1036
Hattowski Jan 990
Haug Johann Jacob 49
Hauke Bosak Józef gen. 337
Hauke Bosak Maria z Kaczanowskich 337
Hauke Maurycy gen. 177, 652
Hausner Artur 485
Haye Charles de la 75
Hegedüs A. 932
Heidenstein Reinhold 683
Heinrich F. 950
Helcel Antoni Zygmunt 594
Helmold z Bosau 70
Hemar Marian 846
Henel von Hennenfeld Nicolaus 32
Henneberg Gaspar 223
Henryk III Walezy, król Polski i Francji 317, 616
Henryk IV Burbon, król Francji 622
Henryk VIII, król Anglii 373
Herburt Tadeusz 575
Herkner Józef 310, 313, 773
Hermelin Olof 33
Heroux Bruno 433
Hervagius 109
Hess Adolf Franciszek 972
Heumann K. J. 879
Heurne Jan van 113
Heyking von, ród baronowski 81, 82
Hieronim ze Strydonu św. 7
Hiller Karol 826
Himburg, wydawca w Berlinie 375
Hirth Georg 943
Hlond August, Prymas Polski 199
Hłasko S. 874
Hoefnagel Jacob 297
Hoene-Wroński Józef 562
Hoffmanowa Klementyna z Tańskich 765, 854, 888
Hogarth William 436
Hogenberg Franz 251, 260, 278, 297
Holbein Hans Młodszy 373, 445, 943
Holewiński Władysław 812
Hołowiński Ignacy abp 808
Hołówko Tadeusz 596
Hołyński Stefan 890
Homann Johann Baptysta 261
Homer 847
Hondius Wilhelm 68, 229, 323
Hooghe Roomeyn de 341
Hornot Antoine 52
Horwart Ludwik 456
Hösick, Hoesick Ferdynand 558, 595, 700, 801, 807, 824, 828, 874, 1029
Houdek Ivan 695
Houyvet H. 458
Hozjusz Stanisław, kardynał 34
Hübel introligator 887
Hubert Michael 47, 48
Hulka-Laskowski Paweł 635
Hussarowski Jan 967
Hussarski Romanb 605
HuxleyAldous 941
Ibsen Henryk 840
Idzikowski Leon 723
Igiel, antykwariusz 419
Ilnicka Maria 597
Ilnicka Maria 597
Iłłakowiczówna Kazimiera 200
Iłowskich ród 538
Innocenty X, papież 14
Iwaszkiewicz Jarosław 201, 827
Izabela Kastylijska, królowa Hiszpanii 65

Jabłczyński Feliks 398-400
Jabłonowskich ks. ród 112
Jabłoński Adam 401
Jabłoński B. 843
Jabłoński Kajetan 843
Jabłoński Mieszko (Mieczysław) 401
Jachołkowski G. 779
Jackowski Aleksander 650
Jacottet Jean Louis 267
Jadwiga Andegaweńska, królowa Polski św. 657
Jadwiga Elżbieta Neuburska 129
Jagiellonów dynastia 79, 235, 552, 567, 630, 680
Jahl Władysław 203
Jahoda Robert 461, 933
Jakub Ludwik Sobieski 129
Jakub Sobieski 72, 129
Jakub Stuart, pretendent do tronu Anglii i Szkocji 129
Jakubowicz Paschalis 521
Jakubowski Franciszek 581
Jakubowski K. S. 962
Jałosiński Aleksander 519
James John Thomas 437
Jan III Sobieski, król Polski 21, 35-37, 72, 75, 86, 117, 127, 129, 323, 324, 341, 354, 435, 444, 502, 800, 1039
Jan Kazimierz Waza , król Polski 27, 42, 43, 68, 123-126, 161, 162, 171, 305, 323, 378, 444, 503, 641, 644, 777, 800, 909
Jan Paweł II, św. 657
Janicki Klemens 906
Janicki Stanisław 983
Janiszewski Jerzy 472
Jankowski Czesław 751
Jankowski Edmund 973
Janowski Aleksander 785
Janson von Waesberge Gillis 21
Janson von Waesberge Johann 21

Janssonius Joannes 224
Janta-Połczyński Aleksander 1013
Janta-Połczyński Władysław 1014
Jarochowski Kazimierz 598
Jarosławiecka Maria 955
Jasieński Bruno, właśc. Zysman Wiktor Bruno 819, 820
Jasieński Feliks Manggha 202
Jasiński I. 452
Jasiński Józef 151, 153
Jasnoch Kazimierz 474
Jastrzębiec – Zalewski Władysław 403
Jastrzębowski Wojciech 185, 406, 764
Jaulmes Gustave Louis 961
Jaworska Władysława 203, 209, 210, 817, 934, 958
Jaworski J. 956
Jaworski Jan 442
Jean 290, 446
Jegher Christoph 943
Jelski Aleksander 726
Jenkner 794
Jerlicz Joachim 599
Jerzy I król Grecji, 564
Jettmar Rudolf 402
Jezierski Jacek 95
Jezierski Michał 909
Jeziorański Franciszek 818
Jeż Teodor Tomasz, właśc. Zygmunt Miłkowski 848
Jędrzejowicz Janusz 213
John Edmund 988
Jombert Charles-Antoine 24
Jordanów ród 106
Jouy 312
Józef II cesarz Austrii 342, 375
Józefowicz Michał 379
Józewski Henryk 213
Jucewicz Ludwik Adam 727
Julian Apostata, cesarz rzymski 463
Juliusz Cezar 13
Juriewicz Anna 138
Juriewicz Jerzy [Ościk], wojewodzic trocki 138
Juszyński H. 831

Kacprzak Marian 239
Kaczanowska Elżbieta z domu Bohomolec 337
Kaczanowski Józef Morycz, h. Ostoja 337
Kaczanowski Mikołaj 337
Kaczkowski Zygmunt 849
Kaczorowski Michał 789
Kaczurba Adam 607
Kaden Czesław 403
Kaden-Bandrowski Juliusz 197, 819
Kadłubek Wincenty bp, bł. 552, 600
Kaiser Anton 433
Kajnar R. 214
Kalinka Kazimierz 686
Kalinka Walerian ks. 591, 602
Kalinowski Kazimierz 922
Kalinowski Leon 352
Kaliński Paulin ks. 168
Kallenbach Józef 742, 857
Kallimach Filip, właśc. Buonaccorsi Filippo 603
Kalwin Jan 105, 215
Kamieński Antoni 887
Kamieński N. 859
Kamiński Aleksander, Górecki J. pseud. 604, 605
Kamiński Zygmunt 209, 961
Kamocka Józefa 911
Kant Emmanuel 38, 840
Kantor Adolf 443
Kański Mikołaj 610
Karbowski Władysław 728
Karłowicz Mieczysław 700
Karnath Bronisław (Brunon) 214
Karnkowski Stanisław 103, 104
Karol Emanuel III król Sardynii 26
Karol I, król Anglii 27
Karol IV Hiszpański 566
Karol IX Sudermański, król Szwecji 27, 108
Karol V Lotaryński, ks. Lotaryngii i Baru 50
Karol V, cesarz 30, 34, 46
Karol VI Habsburg cesarz 98
Karol X Gustaw, król Szwecji 27, 298
Karol X, król Francji 115
Karol XII król Szwecji 33, 88-90, 301, 575
Karoli Aleksander 506
Karp Jozafat Michał 138
Karpiński Franciszek 452
Karpiński Henryk 773
Karpiów ród 138
Karska Jolanta 539
Karwacki Wacław 213
Kasprowicz Jan 338, 850, 851
Kasprzycki Tadeusz gen. 559
Kasprzycki Wincenty 310
Katarzyna Habsburżanka 109
Katarzyna II Wielka, cesarzowa Rosji 19, 103, 104, 267, 271, 342, 375, 634
Katarzyna Leszczyńska z Opalińskich, królowa Polski 89
Kawaler Józef 878
Kawecki Zygmunt 403
Kazanowskich ród 346
Kazimierz III Wielki 235, 441, 561, 594, 800, 974
Kazimierz IV Jagiellończyk 378
Kazimierz Sprawiedliwy 600
Kątski Apolinary 781
Kern J. U. 707
Kettler Julius I. 241
Keyl M. 1
Kędzierski Józef 655
Kędzior Andrzej 729
Kępski Józef kpt. 179
Kiciński Pius 680
Kiedrzyński Stefan 650
Kielbassa Ludwik Wiktor 432
Kieniewicz Hieronim 1027
Kierbedź Stanisław 315, 502, 776
Kierzkowski Jakub Filip 606
Kiliński Jan 333, 785
Kiliński Jan 769
Kirchmayer W. 682
Kirchner Ambrosius 16
Kirkor Adam 686
Kisch E. E. 821
Kisling Mojżesz 203, 210, 823
Kistner Fr. 1038
Kitchin Thomas 19
Kitowicz Jędrzej 64, 607, 608
Klański Ambroży 124
Kleczewski Arkadiusz 841
Klein Johann Adam 356
Klein von Ehrenwalten August 543
Klemens VIII, papież 7, 8
Kling Kazimierz 461
Kling Melchior 34
Klinger Witołd 840
Klodt Peter 270
Klonowicz Sebastian 906
Kloska Jan 1016
Kluczewski M. 438
Kluczycki Fr. 577, 929
Kluk Jan Krzysztof 39
Kłociński Marcin ks. 77
Kłos Juliusz 750

Kmita Michał patrz: Rutkowski Jerzy 605
Kmitów ród 841
Knapski Grzegorz 828
Kniaziewicz Karol 643
Knieczon Placyd 62
Knight George Douglas 27
Knobloch Johann 157
Knothe Herman 1033
Kobierzycki Stanisław 40
Kobro Katarzyna 816
Kobylański Jan Teodor 175
Koc Adam 185
Kochanowski Jan 852
Kochowski Wespazjan 103, 104
Kojałowicz Albert 68
Kolberg Krzysztof Juliusz 232, 233
Kolberg Oskar 232, 233, 686
Kolin M. I. 846
Kolpakoff Iwan 265
Kolyczew O. 836
Kołaczkowski Julian 610
Kołaczkowski S. 851
Kołłątaj Hugo 452
Komornicki Stefan 955
Konarska Janina 698
Konarski Stanisław 452
Konarski Szymon 213
Kondratowicz Ludwik 421
Koneczny Feliks 611
Koniecpolski Jan 137
Koniecpolskich ród 725
Konopnicka Maria 205, 853
Konstanty Pawłowicz Romanow, wielki książę 174-177, 561, 652
Konstanty Sobieski 72
Konstantyn Michałowić z Ostrowicy 612
Kopciński E. 796
Kopczyński B. 449
Kopera Feliks 947
Kopernik Mikołaj 2, 37, 230, 435, 613, 773
Korab-Kucharski Henryk 650
Korczak Janusz 637
Kordian-Zamorski Józef 180
Korfanty Wojciech 495
Korn Wilhelm Bogumił 581
Korn Wilhelm Teofil 11
Kornhaus J. 306
Korsak Władysław 213
Korsak Włodzimierz 1017, 1030
Korwell Karol 641
Korzeniowski Apollon 742
Korzon Tadeusz 614
Kosacki Franciszek 170
Kosko Jan 170
Kosowska Kamila 854
Kossak Juliusz 639, 879, 887
Kossak Tadeusz 539
Kossak Wojciech 539, 660
Kosskowa Halina 208
Kostecki Kazimierz 990
Kostrzewski Franciszek 438
Kościuszko Tadeusz 37, 175, 334, 335, 344, 435, 452, 468, 581, 643, 769
Kotarbiński Janusz 696
Kotarbiński Wilhelm 887
Kotowicz Jan Stefan ppłk 509
Kotula Rudolf 948
Kowalczewski Ludwik 249
Kowalewski Karol 684, 761
Kowalkowski Kazimierz 137
Kowalski Franciszek 876
Kowalski L. 657
Kowalski M. 187
Kozakiewicz B. 884, 885
Koziej 238
Kozietulski Jan 347
Kozikowski Witold 460
Kozłowieckich ród 538
Kozłowski Karol 657
Kozłowski Klemens 133
Koźmian Kajetan 867
Koźmian St. 451
Krajewski Juliusz 438, 472
Krajewski Michał Dymitr 615
Krakowowa Paulina 854, 869
Krakowski Aleksander 923
Kramsztyk Roman 203
Kranikowski Karol 353
Krasicki Ignacy bp 117, 452, 855
Krasicki Ignacy hr. , bratanek bpa 117, 452
Krasińska Maria Urszula z Radziwiłłów hr. 420
Krasiński Izydor hr. 174
Krasiński Jan Andrzej hr. 616
Krasiński Józef Wawrzyniec hr. 439
Krasiński Wincenty, gen. dywizji hr. 179, 420
Krasiński Zygmunt hr. 420, 856-858
Krasińskich hr. ród 15, 116, 265, 314, 420, 612
Kraszewski J., pułk gen. 15
Kraszewski Józef Ignacy 451, 673, 686, 742, 859, 860, 808
Kraszewski Tadeusz 923
Kraushar Aleksander 37, 763
Krauskopf W. 952
Kray Karol 867
Krebs Julius 707
Krechowiecki Adam 861
Kremer Józef 686
Kretowicz Zygmunt August 799
Kręcki Franciszek 793
Krippendorf Kazimierz 617
Kromer Marcin 76, 79, 552
Kronbach Emmanuel Ritter von 272
Kronenberg Leopold 502
Krug Diedrich 1039
Krumłowski Konstanty 924
Krupa-Krupiński Emil 433
Krupski 539, 541
Kruszewski Jan gen. KOP 191
Krysiński Stanisław 933
Krystyna, królowa Szwecji 27
Krzepowski Wacław 714, 720, 805
Krzeptowski Jan 697
Krzucki Ignacy 94
Krzystanowic Stanisław 76
Krzyżanowska Celina 1039
Krzyżanowski Ignacy 1039
Kubicki Jakub 311
Kubkowski L. J. 648
Kuczabiński W. intoligator lwowski 578
Kukiel Marian gen. 620
Kulczyński senior Władysław 701
Kulesza J. 966
Kulżenko S. 723
Kuncewicz Jozafat 591
Kundmann Johann Christian 22, 46-48
Kunstetter Stanisław 604, 605
Kuropatnicka Katarzyna 83
Kuropatnicki Ewaryst Andrzej 83, 84
Kuropatnicki Józef 83
Kurpiński Karol 1039
Küster Heinrich Bernhard 49
Kuźniar W. 701
Kwarta Szczęsny 960
Kwaśniewicz W. introligator we Lwowie 962
Kwaśniewski K. 706
Kwiatkowski Edward 501
Kwiatkowski M. 468
Kwiatkowski Władysław 705
Kwieciński Karol 95

La Croix Jean-François de 52
La Place Pierre Antoine de 52
Labrune Jean de 50
Lach Szyrma Krystyn 983
Lacroix Paul 622
Lafond Joseph-Aignan Sigaud de 114
Lalande Joseph Jérôme Lefrançois de 51
Lambert Karl 475, 476
Lamezan de Salins Robert gen. 804
Lamothe Alexandre de 646
Lampert Kurt 979
Lampi Jan Chrzciciel 526, 527
Landau Szymon 637
Landow Peter 950
LangieJ. B. 613
Lapina Ilya 660
Lasalle 305
Lasne Michel 8
Lasockich ród 106
Laszczka Konstanty 572, 951
Latalskich ród 538
Latour Józef gen. dywizji 189
Laucevičius Edmundas 954
Lauvergne Barthélémy 257, 258, 311, 358
Le Beau P. A. 346
Le Bon Gustave 691
Le Prince Jean Baptiste 354-356, 374
Lechoń Jan 862
Ledieu 524
Ledóchowscy I. L. hr. 423
Ledóchowski Józef Halka hr. 422
Ledóchowskich hr. ród 423
Lefèbvre François Joseph 287
Léger Fernand 210
Legutko Zbigniew 210
Lehmann Ch. 783
Lelewel Jan Paweł 627
Lelewel Joachim 435, 440, 586, 624-630, 668, 752, 831, 866, 901, 936, 968
Lelewelów w Woli Cygowskiej ród 895
Lemercier 257, 266-272, 277, 311, 314, 333, 358, 359
Lenart Bonawentura 951, 957
Lenartowicz Teofil 673
Lenczowski A. 700
Lengnich Gotfryd 79
Lengnich Karl Benjamin 53
Leopold I Habsburg, cesarz Austrii 37, 324
Leopolita Jan 6
Lerue Adam 441, 442
Lesser Aleksander 443, 503, 686
Lesserowa Helena z Teichmannów baronowa 508
Leszczyński Jan Nepomucen 643
Leszczyński Rafał 37
Leszczyńskich ród 458
Leszek Czarny 160
Leszner Tadeusz 431, 432
Leśniewski Franciszek Michał SJ 71
Leśniewski Paweł Eustachy 980
Leth Hendrik de 285
Lewental S. 438
Lewestam Fryderyk 686
Lewicki Jan Nepomucen 444
Lewiński Aleksander 627
Lewocka Katarzyna z Lipińskich 765
Libiszowskich ród 116
Lichtenberger André 863
Lie Jonasz 863
Liebing Alfred 433
Ligber Jan 852, 895
Likerman M. 398
Lilien Efraim Moses 433
Lille Ludwik 203
Limanowski M. 700
Limiers Henri Philippe de 58
Linde Samuel Bogumił 305, 452
Linowskich ród 106
Lion M. E. 971
Lipski Andrzej 121
Lipski Jan 26
Lipski Tadeusz 1013
Lis Johannes 369
Lisiecki 440
Lisowski Stanisław 936
Lobeck Tobias 216
Loeschenkohl Johann Hieronimus 343
Lonvay hr. 378
Lorentz Friedrich 793
Loth Tadeusz 990
Lotter Matthäus Albrecht 216
Lotter Tobias Conrad 216
Loyola Ignacy SJ 56
Lubelski Alfred 403
Lubomirska Izabela z Czartoryskich ks. 119
Lubomirski Aleksander Michał ks. 136
Lubomirski Kazimierz ks. 780
Lubomirski Konstanty ks. 124
Lubomirski M. ks. 808
Lubomirski Teodor ks. 26
Lubomirskich ks. ród 119, 301, 456
Lubowidzki Mateusz 779
Ludwig A. 950
Ludwig Carl 44
Ludwig Emil 631
Ludwik Ferdynand, delfin Francji 115
Ludwik I Parmeński 566
Ludwik Węgierski, król Polski 657
Ludwik XIII Burbon, król Francji 8, 622
Ludwik XIV Burbon, król Francji 18, 459, 622, 644
Ludwik XV Burbon, król Francji 115, 458, 459
Ludwik XVI Burbon, król Francji 115, 651
Ludwik XVIII Burbon, król Francji 115, 173
Ludwika Maria Gonzaga, królowa Polski 123, 644
Lukan, Lucanus Marcus Annaeus 13, 84
Lukrecjusz 117
Lulewicz H. 74
Luter Marcin 6, 105
Lützow Carl von 952

Łabęckich ród 538
Łakocińska Zofia 577
Łasicki Jan 76
Łaski Jan 108, 936
Łaskich ród 538
Łaskow 471
Łaszcz 456
Łaszczów ród 538
Łaszewski Stefan 804
Łątkiewicz 771
Łepkowski Józef 204, 207
Łęczycki Mikołaj SJ 56
Łodiwgowski Edward Stefan 1039
Łopalewski Tadeusz 785
Łopieński Ignacy 340, 380
Łoziński F. 773
Łoziński Władysław 731, 732
Łubieński Henryk 253
Łubieński historyk 108
Łubieński Józef 912
Łubieńskich ród 253

Łuczak Andrzej Krzysztof 6, 86
Łukaszewicz K. 909
Łuszczkiewicz M. 931
Łysakowski Adam 936

Machalski Tadeusz 559
Machom Edward 1035
Maciejowska Aleksandra 854
Maciejowski A.W. 641
Maciejowski Wacław Aleksander 632
Mackiewicz Borgiasz Machwicz bp 736
Mackiewicz Kamil 744, 916, 918, 920, 1006, 1032
Maczek Józef gen. 408
Madai David Samuel 57
Madaliński Antoni 452
Madżarski Jan 726
Madżarski Leon 726
Maeterlinck Maurice 623
Majakowski Włodzimierz 836
Majerski Aleksander 313, 773
Majerski Stanisław 981
Majewska Pelagia 466
Majkowski Aleksander 793
Majnert Józef 551
Makowski Tadeusz 817
Makowski Tomasz 222, 320
Maksymilian II Habsburg, cesarz 59
Makuszyński Kornel 408, 925
Malarski J. 776
Malczewski Antoni 864, 865
Malczewski Jacek 338, 401, 572, 951
Malczewski Rafał 715, 785
Malecka Wanda 1001
Malicki Atanazy ks. 168
Malkiewicz Irena 517
Mallet P.H. 19
Małachowska Antonina z Rzewuskich hr. 66
Małachowski hr. 343
Małachowski Jacek hr. 51, 66
Małachowski Stanisław hr. 452
Małkowski Konstanty 633
Mander III Karel van 372
Manfre Joannes 83, 84
Maniecki W. 1001
Manteuffel E. Ch. 130
Mańkowski Henryk 545
Mar Jan St. 403
Marcoussis Ludwik 203
Marczak Michał 733
Maria Józefa Wettyn królewna polska, delfina Francji 115
Maria Kazimiera d'Arquien, królowa Polski 35, 127, 128
Maria Klementyna z Sobieskich Stuart 129
Maria Leszczyńska, królowa Francji 458
Maria Ludwika de Bourbon, królowa Etrurii 566
Maria Ludwika Gonzaga 644
Maria Stuart 889, 891
Maria Teresa Habsburg, cesarzowa Austrii 55
Maria Waleria Habsburg, arcyks. 378
Marski Zdzisław 838
Marstaller G. J. 416, 417
Martin Jan Fryderyk 334
Martinet L. 919
Marzyński Stanisław Leon 199
Masłowski M. 588
Massillon Jean-Baptiste 115
Masson Charles-François-Philibert 634
Massuet Pierre 58
Maszkiewicz Bogusław 640
Matczyński Marek 137
Matecki Józef 792
Matejko Jan 378-380, 508, 639, 657, 796, 809
Matkiewicz Józef 147
Matkiewiczów ród 147
Matlakowski Władysław 697
Matlakowski Władysław 857
Matlakowski Władysław Kiejstut 857
Mattioli (Matthioli) Pietro Andrea 59
Matulewicz 539, 541
Matuszkiewicz Alfons 442
Maurin Antoine 336
Maurin Nicolas 336
Mayreder K. 952
Mazepa Iwan 891
Mazurkiewicz Ludomir 818
Medici Lorenzo 434
Medyceuszów ród 840
Mehoffer Joseph Edler von 790
Mehoffer Józef 385, 790
Meibom Heinrich 16
Meissner J. 408
Melanchton Filip 105
Meleniewicz Wasyl 171
Meleniewski Juliusz Mateusz 169, 170
Meleniewski Mateusz 168
Meleniewski Michał 167
Meleniewski Tomasz 165, 166
Meleniewskich ród h. Topacz 165, 170, 171
Melich Georg 20
Mellan Clement 8
Mełnicki J. 509
Mendelsohn Francesco von 941
Merczyng H. 936
Mereżkowski Dymitr Siergiejewicz 635
Merian Matthäus 251, 264, 283, 284, 300
Merkel W. 1010
Merzbach S. H. 551, 579, 921, 980, 994
Messager Jean 8
Meurs Jan van 40
Meyer Jerzy 211
Meyer Johann 271, 272
Meyer Karol 211
Meyerheim Friedrich Eduard 281
Meysel Alfred 717
Mękicki Rudolf 639
Miaskowski Andrzej 68
Michaelis E. 596
Michalski J. 636
Michał Korybut Wiśniowiecki 26, 323, 444
Mickiewicz Adam 623, 752, 864-875, 880, 898, 968
Mieszko I 235, 251, 443, 454
Mieleniak Stefan 403
Mielnicki Ryszard 936
Mienicki Ryszard 751, 936
Mierczyński Stanisław 698
Mierów ród 106
Mieszkowski Jan Kwiryn, marszałek polny 146
Mieszkowski T. 759
Miklaszewski Jan 189, 1020
Miklaszewski Józef 638
Mikołaj I Romanow, cesarz Rosji i król Polski 176, 270, 336, 443, 529, 565, 609, 675
Mikołaj II Romanow, cesarz Rosji 267, 660
Mikołajczyk Wacław 787
Mikułowski-Pomorski Józef 764
Milberg Henryk gen. 179
Milewski Ignacy Korwin 809
Milikowski J. 636
Miller Edmund 816
Miller S. 708
Milton John 402

Miniewski Józef 647
Minster litograf 308
Mirandola Franciszek 928
Misiorowicz A. 773
Misky Ludwik 702, 907
Miś Wincenty 811
Mitarski Wilhelm 338
Młockich ród 538
Młodożeniec Stanisław 819
Młodzianowski Tomasz 62
Młodziejowski Andrzej Stanisław bp 161
Młodziejowskich ród 538
Młynarzewski Stanisław 1035
Mniszchów hr. ród 419
Mniszech Franciszek hr. 125
Mniszech Jerzy August hr. 416, 417
Mniszech Józef hr. 26
Mniszech Maria Amalia Frydery-ka z Brühlów hr. 416
Mniszech Michał hr. 5
Mniszech Michał Jerzy Wandalin hr. 418
Mochnacki Maurycy 864, 865, 867, 898
Modigliani Amadeo 210
Modliński Eugeniusz 583
Moithey Maurille Antoine 219
Moklal Ignacy ks. 145
Mokronoski Stanisław 452
Mokrzyńska Maryna 833-835
Mokrzyński Jerzy 690, 833-835
Molier 876
Mondhare Louis Joseph 304
Moniuszko Stanisław 597, 781, 808, 1039
Montbrun gen. 347
Montwiłłów ród 538
Moore Henry 953
Moraczewski Stanisław 692
Moraczewskich ród 692
Morawski Ignacy Marian 913
Morawski Józef 667
Morawski Józef Aleksy 779
Morawski Kazimierz 463
Morawski Kazimierz Nałęcz 987
Morawski Stanisław 734
Morawskich ród 538
Morcinek Gustaw 785
Moreau Jean Michel 342
Mortier Pierre 10
Mortkowicz Jakub 462, 908
Möser Antoni 211
Mostowski Tadeusz 452, 852, 895
Moszyński Kazimierz 735
Mościcki Henryk 734
Mościcki Ignacy prezydent RP 213, 340, 461, 474, 539, 645, 1034
Mościcki introligator 857
Mrozińska St. 403
Mrozowicka Irena 926
Mrożewski Stefan 203, 404, 457
Müller C. H. 326
Münzer Adolf Franz Theodor 494
Murawiew Michał Mikołajewicz 639
Murray John 437
Muszalska Elżbieta 854
Muther Richard 943
Mycielska Genowefa OP 63
Mycielska Weronika z Kona-rzewskich 63
Mycielski Maciej h. Dołęga 63
Mycielskich ród 63
Myrka Karol płk dypl. 512

Naake-Nakęski Adolf 686
Nahlik Stanisław 635
Nakwaska Karolina z Potockich hr. 982
Nałkowska Zofia 825
Napoleon I Bonaparte, cesarz Francuzów 172, 173, 221, 275, 289, 346, 437, 579, 631, 635, 660, 682, 684
Narbutt Ludwik 728
Narbutt Tadeusz 5
Naruszewicz Adam 452, 680
Narutowicz Gabriel 464
Narzymskich ród 106
Natanson Henryk 445, 912
Natanson Wojciech 201
Naudet T. Ch. 346
Nayman Stanisław 608, 831
Neider Józef 508
Neron, cesarz rzymski 13, 83, 463, 886
Nerval Gérard de 634
Nestor 70
Netto J. 601
Neubarth Hans 510
Neugebauer Salomon 76
Nicolaus D. 45
Nicolaus Johannes 96
Niczów ród 6
Niebylski Woyciech 800
Niedbalski F. Ksawery 762
Niedbał Ludwik 1021, 1022
Niedenthal Samuel 68
Niedźwiecki Leonard 562
Niemcewicz Julian Ursyn 12, 40, 452, 569, 640, 772, 877
Niemierkiewicz M. 1017
Niewiadomska Cecylia 927
Niewiadomski Eligiusz 464, 927
Niewiarowska Florentyna 1001
Nilson Johannes Esaias 342
Nobel Alfred 339, 506
Noffok Antoni płk 178, 179
Nolhac Pierre de 458
Norblin Jan Piotr 376, 435, 446, 452
Norwid Cyprian 530, 840
Nowaczyński Adolf 403
Nowakowski Józef 1039
Nowolecki Aleksander 597
Nowowiejski Feliks 205
Nuceryn Sebastian 77
Nüssler Bernhard Wilhelm 32

Oczapowski Michał 764
Odyniec Antoni Edward 641, 765, 874, 898
Ogińska Jadwiga z Załuskich ks. 914
Ogiński Andrzej Ignacy ks. 253
Ogiński Franciszek Ksawery ks.144
Ogiński Michał Kleofas ks. 144, 147, 253, 1036
Ogiński Tadeusz ks. 914
Ogińskich ks. ród 253
Ohrynowski Mateusz 170
Okęcki Antoni Onufry bp 99, 165
Olesiński R. 1010
Oleszczyński Antoni 683
Oleśnicki Zbigniew kard. 378
Olszański K. 539
Olszański T. ks. 168
Olszewicz Bolesław 242
Olszewicz Wacław 933
Olszewski Józef 25
Olszyński Marcin 502
Opaliński Krzysztof 365, 366
Opałek Mieczysław 607
Opatowczyk Jan 109
Oporinus Joannes 109
Oppenheim Józef 699, 715
Orgelbrand Maurycy 568
Orgelbrand Samuel 450, 575, 686, 687, 757, 963, 984
Orkan Władysław 821
Orléans Pierre-Joseph de 65
Orlik Emil 433

Orlik-Rückemann Wilhelm por. 180
Orłowicz Mieczysław 766, 767, 795
Orłowski Aleksander 455
Orzelska Anna 909
Orzelski 640
Orzeszków ród 538
Osass Ernest 1035
Osiecki Józef 234
Osiński Józef Herman 66
Ossendowski Antoni 785
Ossolińska Anna z Jabłonowskich, ks. 112
Ossoliński Franciszek Maksymilian ks. 117
Ossoliński Jerzy ks. 365, 434
Ossoliński Józef Maksymilian ks. 83, 452, 656
Ossoliński Józef Salezy ks. 117
Ossoliński Maksymilian Hilary ks. 117
Ossolińskich ks. ród 112, 117, 207, 416, 571, 626
Ossowiecki Stefan 650
Osterwa Juliusz 517
Ostoya George'a d' 650
Ostrogskich hr. ród 64
Ostrowska hr. 23
Ostrowska Klementyna z Sanguszków 866
Ostrowski Witołd 972
Ostrowskich ród 538
Otto Jakub 175
Otto-Weissowa Wiesława 200
Oxenstierna Axel 27

Pac Michał Jan 67, 141
Pac Michał Kazimierz 277
Paczosiński Adam 580, 806, 853, 861, 882, 906, 909
Paderewski Ignacy Jan 206, 474, 558, 1023
Palma Vecchio Jacopo 368
Palthenius 59
Pandolfini Bernardo 122
Pankiewicz Józef 203, 210, 398
Paprocki Bartosz 552
Paprocki L. 641
Paprocki Teodor 614
Parysów ród 538
Pasek Jan Chryzostom 377, 444
Pastorius de Hirtenberg Joachim 68
Paszkowski J. 451
Paszkowski Leon 692
Pathie Konstanty 445
Patkowski Aleksander 785
Pauli Żegota 813
Paulussen R. 712
Paweł Aleksander Romanow, gen. 564
Paweł I Romanow, cesarz Rosji 262, 265, 271, 561, 634
Paweł II, papież 603
Paweł III Romanow, cesarz Rosji 334
Pawiński Adolf 812
Pawlikowski Jan Gwalbert Henryk 704
Pawlikowski Józef 643
Pawlikowski Michał K. 751
Pawłowicz Marek 983
Pecq Adolf 441-443
Peeters Jacob 341
Peiper Tadeusz 823
Pellerin Charles 332
Pellizzaro Antonio 312
Pellizzaro Paolo 312
Perelle Nicolas 298
Perlmutter-Heilperin Adela 505
Perrot Ferdynand 266
Peske Jan Mirosław 203
Peszke Józef 697
Piasecki Paweł bp 108
Piastów dynastia 37, 70, 443, 561
Piatti Girolamo, Platus Hieronymus SJ 110
Pichler Johann Peter 330, 526
Pickeymher Bilibaldus 215
Pieniężny S. 883
Pieńkowski Antoni 145
Pierzchała Jan 197
Pietrykowski Tadeusz 957
Pikiel W. 645
Piliński Adam 435, 683
Pillati Gustaw 361-364
Piller Franciszek 1000
Piller Piotr 799
Pillerów ród 254
Piłat Stanisław 214
Piłsudski Józef 180, 184, 185, 200, 479, 480, 500, 509, 572, 580, 596, 645, 670, 746, 995, 1023
Pinard A. 868
Pingeling Gottfried Christian 301
Pini Tadeusz 857, 891
Piotr I Wielki, Romanow, cesarz Rosji 327, 575
Piotr III Romanow, cesarz Rosji 334
Piotr Mikołajewicz Romanow 565
Piotr z Dusburga 70, 79
Piotrkowczyk Andrzej 9, 41, 77
Piotrowski Antoni 883, 931
Piotrowski C. F. 598
Piramowicz Zofia 203
Piron Aleksy 896
Pisarski Józef 214
Pisulewski Szymon 984
Pius V, papież 82
Pius VI, papież 167
Piwarski Jan Feliks 305, 357
Pizon 13
Plage Karol Henryk 546-550
Plater Izabela z Poniatowskich ks. 140
Plater Józef hr. 985
Plater Kazimierz hr. 140
Plebański Józef Kazimierz 644
Płoński Michał 376, 446
Pług A. 874
Pochwalski Kazimierz 887
Pociej Leonard 141
Pociey 67
Podczaszyński B. 773
Podczaszyński Karol 956
Poddębski Henryk 645, 767
Podkańskich ród 106
Podsadecki Kazimierz 823
Pol Wincenty 207, 293, 703, 843, 879, 906
Polegończyk Franciszek 1035
Polignac Melchior de, kardynał 117
Polkowski Ignacy 613
Polus Aleksander 214
Połubiński Aleksander Hilary 126
Połujański Aleksander 686
Pompejusz Wielki 13
Poniatowska Teresa z hr. Kinskych, ks. 140
Poniatowski Andrzej ks. 140
Poniatowski Józef ks. 140, 158, 178, 179, 330-332, 348, 452, 524, 532, 556, 579, 662, 666
Poniatowski Michał, Prymas Polski 5
Ponińskich ród 106
Pontius Paul 322
Popiel A. 657
Porębski Kazimierz kontradmirał 804
Postupalski I. 836

Potocka Charlotte hr. 899-902, 904
Potocka Gertruda z Komorowskich hr. 864, 865
Potocka Katarzyna hr. 634
Potocka Rozalia z domu Sztange hr. 540
Potocka Tekla z domu Wybult hr. 540
Potocki Stanisław hr., gen. 176
Potocki A. hr. 8
Potocki Adam Józef hr. 634
Potocki Aleksander hr. 310
Potocki Andrzej z Krzeszowic hr. 1003
Potocki Antoni hr. 881
Potocki Artur hr. 523
Potocki Bronisław hr. 540
Potocki Feliks hr. 145
Potocki Henryk hr. 23, 58, 1023
Potocki Ignacy hr. 452
Potocki Jan hr. 17, 70, 813
Potocki Jerzy hr. 505
Potocki Jerzy Michał hr. 31
Potocki Józef hr. 26, 71
Potocki Konstanty hr. 540
Potocki Marek hr. 899-902, 904
Potocki Marian hr. 67
Potocki Paweł hr. 103, 104
Potocki Roman hr. 505
Potocki Stanisław hr. ze Złotego Potoka 5
Potocki Stanisław Kostka hr. 265, 452, 894
Potocki Szczęsny hr. 864, 865
Potocki Teodor hr. 26
Potocki Wacław hr. 72
Potocki Wincenty hr. 381, 540
Potockich hr. ród 5, 58, 71, 103, 104, 330, 441, 669, 825
Potockich w Chrząstowie hr. ród 23, 58
Potockich z Tulczyna hr. ród 876
Pradel Eugène de 1037
Prądzyński Ignacy gen. 648
Prendowska Jadwiga 196
Presser Michael Lorentz 97
Probst Georg Baltazar 279
Procajłowicz Antoni 186
Prochaska Franciszek 817
Proniewicz Wincenty 736
Prozor Karol 577, 738
Prus Bolesław 406, 882
Pruskich ród 538
Prządka Leszek 893
Przeciszewski Antoni 351
Przemysł I 78
Przesławski 1017
Przesmycki Walenty 147
Przeworski J. 587
Przezdziecki Józef 627
Przezdziecki Konstanty hr. 204
Przyborowska Maria 916
Przyborowski Samuel 136
Przyborowski Sebastian 136
Przyboś Julian 824
Przybył Grzegorz 641
Przybyszewski Stanisław 209
Przyłęcki Achacy h. Szreniawa, 118
Przyłuski 91
Przypkowski Tadeusz 432
Psurski Jan Kanty 1026
Ptolemeusz Klaudiusz 215, 230
Puciatycka Helena 203
Pufendorf Samuel 298
Pugaczow Jemielian Wasiliewicz 17, 19
Pułaski Józef 906
Pułaski Kazimierz 416, 435, 452, 906
Pusch Maurycy 506
Putr S.J. 593

Quandt J. J. 45

Raab D. 952
Raczkiewicz Władysław 213
Raczyńska Konstancja hr. 667
Raczyńska Konstancja z Potockich hr. 448
Raczyński Atanazy hr. 448
Raczyński Bolesław hr. 899
Raczyński Edward hr. 448, 608, 667
Raczyński Jan hr. 515
Radlickich ród 538
Radolińska Józefa hr. 667
Radoszownicki Tomasz 135
Radziejowski Hieronim 575
Radziejowski Michał, kard. Prymas Polski 85, 117
Radziszewski Franciszek Joachim 462, 463, 947
Radziwiłł Antoni ks. 585
Radziwiłł Antoni Mikołaj ks. 138
Radziwiłł Janusz ks. 68
Radziwiłł Karol Stanisław zw. „Panie Kochanku" ks. 150, 746, 970
Radziwiłł Krzysztof ks. 852
Radziwiłł Leon ks. 746
Radziwiłł Michał Hieronim ks. 649
Radziwiłł Michał Kazimierz zw. „Rybeńko" ks. 746
Radziwiłł Michał Piotr ks. 649
Radziwiłł Mikołaj Czarny ks. 567, 746
Radziwiłł Mikołaj Krzysztof, zw. „Sierotka" 74, 320, 746
Radziwiłł Mikołaj, zw. „Rudym" ks. 152, 319
Radziwiłł Stanisław Albrycht ks. 124
Radziwiłł Stanisław ks. 746
Radziwiłłowa Helena z Przeździeckich ks. 649
Radziwiłłów ks. ród 67, 138, 141, 150-154, 156, 158, 726, 746
Radziwiłłów z Ołyki ks. ród 1020
Radziwiłłówna Barbara, królowa Polski 319
Rajman Starszy Kasper 110
Ranisch Bartel 75
Raschke Fritz 247
Raspe Gabriel Nicolaus 614
Rasputin Grigorij Jefimowicz 565
Rastawiecki Edward baron 551, 641
Ratajski Cyryl 988
Rautenstrauch Józef gen. 179
Ray Man 958
Read Herbert 953
Réau Louis 623
Rebagli Carlo 566
Redlich Henryk 379
Regis Jan Franciszek SJ, św. 80
Rej Mikołaj 105, 837, 956
Remer Jerzy 785
Remus 463
Repnin Nikołaj 67, 738
Rewieński Stanisław 1024
Reynel Leon 650
Reynst Gerard de 368-370
Reyów ród 106
Reytan Tadeusz 435, 452
Ribbentrop Joachim von 576
Richer Jean 8
Richter Józef 449
Ridinger Johann Elias 325
Rimbaud Artur 836
Ringelblum Emanuel 637
Ringering Peter 282
Rivière 436
Rizzotti Ludovicus 143
Roberts E. F. 436

Rochelines Richard de 651
Rodziński E. 188
Rogalski Leon 686
Rohe van de 816
Rolle Antoni Józef 737-743
Rolle Michał 743
Romarino G. gen. 350
Rome-Ochenkowska Helena 751
Romer Eugeniusz 236
Rose Gustav 997
Rosen Johannes 59, 887
Rosner Johann 44
Rospond Stanisław 242
Rossowski Jan 41
Rossy Charles 265
Rostafiński Jan 987-990
Rostworowskich ród 116
Roszkowski Antoni 30
Rościszewski Mieczysław 962
Rotwand Stanisław 882
Rousseau Jean-Jacques 93
Roycroft Thomas 27
Rozmanith Stanisław 782
Różycki Andrzej 1002
Rubens Peter Paul 322, 369, 445
Rudolf, arcyks. 378, 505
Rudzińskich ród 106
Rumiancew Piotr 255
Rundt Carl Ludwig 294
Rusiecki Kanut 277
Rusinek Michał 201
Russockich ród 106, 538
Ruszczyc Ferdynand 202, 751, 752
Ruszczycówna Ludwika 936
Ruszkowski Jan 170
Rutkowski Jerzy 605
Rybiński 350
Rychter Leon 62
Rydel Jadwiga Mikołajczykówna 903, 904
Rydel Lucjan 657, 853, 903, 904
Rygiel Stefan 935, 936
Rysiński Salomon 828
Rzepecki Karol 556, 1017
Rzepecki Władysław Karol 704
Rzewuska Karolina z Radziwiłłów hr. 159
Rzewuski Adam hr. 1027
Rzewuski Adam Wawrzyniec hr. 149
Rzewuski F. hr. 116
Rzewuski Seweryn hr. 149-159, 161
Rzewuski Stanisław Ferdynand hr. 150
Rzewuski Stanisław hr. 159, 909
Rzewuski Stanisław ks. 161
Rzewuski Wacław hr. 161, 452, 889
Rzewuskich ks./hr. ród 150, 160-164, 725

Sachs L. 294
Sachse V. L. 281
Sahme R. F. de 45
Saint-Geniès de ród 115
Sakowicz Stanisław 991
Samulski Seweryn 988
Sandecki ppłk. 183
Sandrart Jacob 229
Sangorski 436
Sanguszko Janusz Aleksander ks. 64
Sanguszko Roman Damian ks. 939
Sanguszków ks. ród 64
Sanguszków w Gumniskach ks. ród 455, 725
Sanguszków w Sławucie ks. ród 939
Santa Croce Valerio ks. (papieski) di Oliveto 132
Sapieha A. M. ks. hetman 15
Sapieha Adam ks. abp 353
Sapieha Aleksander ks. 149, 150
Sapieha Eustachy ks. 1029
Sapieha Fryderyk ks. 415
Sapieha Jan Fryderyk ks. 78
Sapieha Kazimierz ks. 5, 452
Sapieha Krystyna z Pociejów ks. 415
Sapieha Leon ks. 1028
Sapieha Lew ks. 138
Sapiehów ks. ród 106
Sapieżyna Teresa z Lubomirskich ks. 1029
Sarbiewskich ród 538
Sarnicki 103, 104
Sasów dynastia 252, 416
Sas-Zubrzycki Jan Karol 959
Sauer Franciszek 972
Sauer J. 247
Saur F. I. 279
Sawaszyński Jerzy 992
Schack Hans 372
Schedel Gerza 86
Schedel Krzysztof 91
Schedel Mikołaj Adam 72, 86
Schedlów ród 72
Scheible J. 666
Schenk Peter 230
Schiffers Andrzej Bolesław 758
Schiper Ignacy 685
Schlesinger Maurice 192
Schleyer August 993
Schmidt Fryderyk August 1, 554
Schnayder Józef 571
Schnur-Pepłowski Stanisław 659
Scholl Bogumił 782
Schouppé Alfred 449
Schratt Katarzyna 505
Schrenck von Notzing Jakub 318-321
Schroeder Artur 744
Schrötter A. von 952
Schultz C. 270-272
Schultz Christian 333
Schultz Daniel 323
Schultz F. A. 45
Schulz Bruno 825
Schütz Caspar 79
Scotin, sztycharz 414
Scultetus J. 227
Sczaniecki Stefan 80
Sebastiani Giovanni Benedetto 143
Seger H. 22
Ségur Philippe-Paul hr. 660
Selous Henry Courtney 451
Semkowicz Aleksander 868, 869, 948, 957
Sempoliński Ludwik 238
Seneka 50, 83, 84
Sennewald Gustaw 594, 966
Seutter Georg Matthäus 216
Seyler Jerzy Daniel 85
Sharp William 335
Siarczyński Franciszek ks. 661
Sidney Samuel 978
Siebeneycher Mattheus 105
Sieciech, wojewoda 929
Siedlecki Franciszek 441
Siedlecki Władysław 450
Siegel C. F. W. 1039
Siegert David 46
Siegl K. von 952
Sieja Szczepan 593
Sieklucki Jan 773
Siemiątkowski Tomasz Jan 174, 176
Siemieński Lucjan 570
Siemiradzki Henryk 440, 887
Sienicki A. A. 168
Sienieński Stanisław ks. 414

Sieniutów ród 68
Sienkiewicz Henryk 179, 222, 406, 506, 623, 883-887
Sienkiewicz Karol 905
Siennińskich ród h. Dębno 414
Sierociński Teodozy 888
Siestrzyński Jan 452
Sievers Jacob 664
Sikorski Antoni 165
Sikorski Józef 973
Sikorski Władysław gen. 507
Simmler Józef 657
Simmler Josias 118
Sintenis Renée 941
Siwicki Dominik 415
Skałkowski Adam Mieczysław 662
Skarbek Fryderyk hr. 316
Skarga Piotr SJ 6, 914
Skarżyński Stanisław kpt. pilot 663
Skawiński L. 959
Skąpski 142
Skibicki Michał Rola 889
Skibiński Marcin ks. 168
Skimborowicz Hipolit 441, 442
Skiwski Emil 828, 909
Skłodowska – Curie Maria 339, 441
Skoczylas Władysław 404, 405, 457, 704
Skórzewski Zygmunt Michał 814
Skrzynecki Jan gen. 357
Skrzyński Tadeusz 879
Skulski R. 188
Sławek Walery 184, 213
Sławiński Józef 456
Słonimski Antoni 862
Słowacki Juliusz 889-891
Smokowski Wincenty 450, 568
Smoleński Jerzy 785
Smoleński Władysław 664
Smolik Przecław 818
Smuglewicz Franciszek 435, 752
Sobańskich hr. ród 253
Sobieraj Marcin 135
Sobieskich dynastia 725
Sobieszczański Franciszek Maksymilian 450, 686, 768
Sobkowiak Edmund 214
Soes Antonius 143
Sokolnicki Michał gen. 452, 665
Sokolnicki Michał historyk 665
Solier Charles de 373
Solignac Pierre Joseph 54
Solikowski Jan Dymitr abp 317
Solski Stanisław 86
Sołłohubów ród 538
Sołtanowiczow Iwan Andrejewicz 120
Sołtyk Roman 666
Sommer Karol 449, 755
Sommerlatt C. 306
Sopoćko Konstanty 925
Sosnkowski Kazimierz gen. 190
Sosnowski K. 701
Sosnowski Oktawian Kazimierz 126
Soter Henrik 87
Soto Petrus a 34
Sotzmann Daniel Friedrich 221
Sourget Elisabeth 946
Sourget Patrick 946
Sowiński Józef gen. 175, 308
Soyer Blanche-Augustine-Angèle 962
Speed John 227
Spiechowicz Mieczysław Boruta gen. 669
Sroczyńska Helena 918
Sroczyńska K. 378
Sroka Antoni Rościsław 619
Srokowski 821
Stachiewicz Piotr 353, 887
Stachowicz Michał 435, 792, 800
Stadnicki Stanisław zw. „Diabłem łańcuckim” 732, 861
Stadnickich w Rożnowie ród 272
Staff Franciszek 764
Staff Leopold 631, 840, 892
Stamm Feliks 214
Stanisław August Poniatowski, król Polski 1, 5, 19, 37, 39, 53, 65, 66, 103, 104, 133, 134, 149, 150, 152-156, 158, 161, 165, 219, 252, 253, 302, 328, 329, 332, 342, 343, 373, 375, 416, 435, 443, 454, 526, 527, 547, 549, 550, 551, 554, 575, 602, 608, 614, 626, 680, 997
Stanisław Leszczyński, król Polski 33, 37, 52, 54, 85, 88-90, 97, 117, 131, 251, 300, 301, 435, 458, 575, 598, 667
Stanisławska-Kiljanowa Janina 926
Stanisławski Jan 338
Stankiewicz ppor. 183
Starkman Michał 757
Starowolski Szymon 91
Starzyński Juliusz 960
Stassen Franz 433
Staszic Stanisław ks. 92-95, 452, 502, 772
Stawar A. 821
Stażewski Henryk 816
Stecchini Alberto 20
Stefan Batory 41, 110, 160, 171, 297, 317, 318, 321, 552, 683, 800
Stefano della Bella 365-367, 434
Stein Edmund 637
Stelik A. 756
Stelzer Johann Jakob 279
Stern Anatol 195
Sterz Zygmunt Kazimierz 996
Stęczyński Zygmunt Bogusz 194, 589, 705
Stępiński Zygmunt 199
Stęplowski Kazimierz Franciszek 96
Stępowski Janusz 893
Stiernman Anders Anton von 108
Stoll Joannes-Zacharias 35
Stolle Johann Zacharias 75
Stompf Jan 456
Stopka Nazimek Andrzej 706
Stoppelle Feliks 778
Stothard Thomas 335
Straszyńska Sabina 460
Strażyńska Helena 929
Strąbski Stanisław 616
Stridbeck Młodszy Johann 251
Stronczyński Kazimierz 441, 624
Stroynowski Stanisław 801
Struck Hermann 433, 745
Strumiłło Tadeusz 862
Strusiński Andrzej 627
Strusiński Grzegorz 627
Stryjeński Karol 702
Stryjeński Kazimierz 459
Stryjkowski Maciej 70, 91
Strzelecki Jan 212
Strzemboszówna Janina 674
Strzemiński Władysław 816, 818
Stuartów dynastia 27
Studnicki Wacław 752
Studnicki Wacław Gizbert 936
Sturm G. 952
Styka Jan 623, 886
Suchonek Antoni 702
Suffczyński Kajetan 906
Suidas 109
Sułkowski Aleksander Józef hr. 97

Sułkowski August hr. 5
Sułkowski Józef hr. 643
Sułowski Tadeusz 508
Sumiński Rajmund 769
Surmacki Jan 78
Surowiecki Karol 894, 1035
Susemihl Johann Konrad 382
Susemihl Johann Theodor 382
Sutcliffe 436
Suttner Berthy von 863
Suworow Aleksandr Wasiljewicz 345
Swart Olof Hansson 224
Swedenborg Emanuel 166
Swinarski Marian 6
Sykstus V, papież 7, 8
Syrokomla Władysław, patrz: Kondratowicz Ludwik
Sysang Johann Christoph 327
Szaflarski Józef 242
Szajnocha Władysław 700
Szalayowa Henryka z Pruszyńskich 713
Szalit Edmund 839
Szalit Walentyna 839
Szałapski Jan 121
Szarecki J. 893
Szarffenberger Mikołaj 6
Szarlitt L.B. 558
Szchultz-Szulecki Jan 35
Szczawińskich ród 538
Szczepański Olgierd 185
Szczepkowski Jan 572, 930, 951
Szczepkowski Mieczysław 930
Szczuka Mieczysław 816
Szczuka Stanisław Antoni 33
Szczygielski Wacław 67
Szekspir William 380, 451
Szengeli G. 836
Szepeshazy Carl von 708
Szeremietiew płk 483
Szewczenko Taras 530
Szołdorskich ród 106
Szołtonos Ławryn Niekraszewicz 120
Sztolcman Jan 1027
Szubert Awit 504, 712
Szujski Józef 668
Szujski Piotr 319
Szulc Teodor 454
Szuszkowski Andrzej 12
Szwajcer (Jotes) Jerzy 403
Szydłowski Tadeusz 709
Szyfman Arnold 403
Szymanowski Józef 170, 895
Szymanowskich ród 106
Szymańczyk J. 513
Szymborska Wisława 824
Szymborski Wacław 990
Szymkowicz Hieronim Dominic 138

Ścibor-Rylski Witold mjr 180
Ścibor-Rylski Władysław 669
Ślewiński Władysław 203, 210, 817
Śliwicki Walenty 452
Śliwiński Artur 670
Ślizień Aleksander 126
Ślusarczyk Ludwik por. 184
Śmiechowski 647
Śmigielski Adam 575
Śmigły-Rydz Edward gen. 183, 185
Śniadecki Jan 452
Śniadecki Jędrzej 752
Świdzińskich ród 106
Świerz M. 701
Święcickich ród 106
Święcki St. 875
Święcki Tomasz 671
Świętorzecki Bolesław 1030
Świrysz Ryszkiewicz Józef 1029

Talko-Hryncewicz Julian 726
Tapper Ruard 34
Tarbes A. 435
Targa J. I. 645
Tarłów ród 106
Tarnowski Jan hetman 567
Tarnowski Marceli HR. 917
Tarnowski Stanisław hr. 639, 887
Tartakower A. 685
Tatarkiewicz Władysław 944
Taubert Gustav 717
Taurel K. 776
Taurogiński Bolesław 746
Tavernier Melchior 8
Terlecki Władysław 547, 548
Teslar Antoni 1003
Testori Giuseppe 20
Tetmajer Kazimierz Przerwa 931
Tetmajer Włodzimierz 796
Tham Pehr 334
Tharaud Jean 672
Tharaud Jérôme 672
Thou Jacques Auguste de 76
Thullie ród 538
Tichy Karol 406
Timm Wilhelm Georg 308
Timofiejew Grzegorz 826
Tirpenne Jean Louis 257
Tissot Victor 815
Tokarz Wacław 643
Toliński Józef, gen. brygady 175
Tom Konrad 403
Toulouse Lautrec Henri de 453
Trassler Józef Jerzy 621
Trechsel Gaspar 215
Trechsel Melchior 215
Trembecki Stanisław 452, 680, 896
Trentsensky J. 708
Trépardoux Charles 945
Trepiński Antoni 590
Treter Tomasz 74
Trojanowski Zygmunt 403
Troschel Adolf Eugen 296
Trusler John 436
Tscherning Paul 372
Tuchołków ród 106
Turowski Kazimierz Józef 552
Tusk Józef 542
Tuwim Julian 208
Twain Marek 395
Twyfrod Henry 27
Tyszkiewicz Benedykt Henryk hr. 425
Tyszkiewicz Benedykt Jan hr. 425
Tyszkiewicz Eustachy hr. 673, 747, 748, 855
Tyszkiewicz Konstanty hr. 855
Tyszkiewicz Róża z Branickich hr. 425
Tyszkiewicz Samuel hr. 460
Tyszkiewiczów hr. ród 424, 425
Tyszkiewiczów w Łohojsku hr. ród 855

Ujejski Józef 166, 826
Ulanowski Leon OP 749
Ulrich L. 451
Umiński Józef ks. 674
Unger G. 756
Unger Johann Friedrich 37
Unger Józef 443, 673, 773
Unger W. 952
Uniechowski Antoni 406, 407
Unierzyska Heleny z Matejków 378
Unierzyski Józef 378
Urban VIII, papież 434
Uruska Anna hr. 114
Uszak Józef ks. 145
Uziembło Henryk 804

Vastovius Joannes 101

Vautier Claire 809
Vecellio Caseare 677
Verdi Giuseppe 673
Vergerius Petrus Paulus 34
Verhaffelt Martinus 34
Vernet Horace 308, 348, 524
Vetsera Maria 505
Villanovanus (Servetus) Michael 215
Villemanza Jakub Piotr 146
Villeneuve Gabrielle Suzanne Barbot de 457
Villinger Carolus 109
Vivier Teodor 965
Voigt H. L. 259
Vollmer Carl, ps. Zimmerman W. F. A. 994
Vuillier Gaston Charles 691

Wachter Johann Georg 102
Wackerbarth A. Ch. 130
Wacznadze Dawid 238
Wägener S. 371
Waghenaer Lucas Janszoon 225
Wagner J. H. 971
Wagner Józef Bogdan 597
Walentynowicz Marian 408, 409
Walicki Michał 960
Walkiewicz Władysław 441, 443, 449
Wallek-Walewski Bolesław 205
Walpole Hugh 941
Walter Richard 119
Wańkowicz Melchior 678
Warcholik Stanisław 802
Wargocki Andrzej 74
Waroczewski J. 773
Waryński Ludwik 836
Waschko Stanisław 988
Wasylewski Stanisław 785
Waszyngton Jerzy 466
Wat Aleksander 821, 822
Watt Kosicki Modest 910
Wawelberg Hipolit 882
Wazów dynastia 76
Wątorkówna Helena 187
Weber Johann Gottfried 22
Wegner R. 785
Wegner Stanisław 859
Weidmann 26
Weiss Adolf 959
Weiss W. 387
Wejnert Aleksander 313, 773
Wełamyk St. 468
Wende E. 544
Wenedyktow 1035
Werfer Carl 708
Werner Fryderyk Bernard 272
Werner Johannes Henricus 101
Werner Katarzyna z Chawłowskich 528, 529
Werner Leon 188-190, 529, 780, 781
Werner Symeon 528, 529
Werner W. 990
Wettynów, Wettinów dynastia 88, 115, 252, 326, 373, 445
Weyssenhoff Józef 1017, 1032
Węcki Józef 765
Wężyk Jan, Prymas Polski 77
Wieczorek Tadeusz 722
Wielhorski Michał 67
Wielopolska z Collona Walewskich Maria - Jehanne (Joanna) 995
Wielopolski Aleksander hr., margrabia Gonzaga-Myszkowski 997
Wielopolskich h. Starykoń hr. ród 106
Wielowieyska Jadwiga z domu Grabkowska 541
Wielowieyski Stefan 541
Wielowieyskich ród 541
Wienhoeber 599
Wieniawski Julian 1015
Wierchowski J. 836
Wiernik Jankiel 679
Wierzbicki B. 364, 951
Wierzbowski Stefan 126
Wierzyński Kazimierz 897
Więckowski kpt. 598
Wigand z Marburga 79
Wiktor Jan 713
Wiktoria, królowa Anglii 198
Wilczyński 1035
Wilczyński J. K. 277, 377
Wild Karol 830, 906
Wilder Hieronim 933
Wilhelm ks. Prus, następca tronu cesarstwa niemieckiego 250
Wilkoń Józef 410
Willer Peter 21
Williams John 103, 104
Wilskich ród 538
Winkler Marcin 36
Wiskonttowa Zofia 936
Wisłocki Mikołaj 204
Wiślicki Adam 689
Wiśniewski M. 438
Wiśniowieckich ród 419
Wit Frederick de 218
Witkiewicz Stanisław 692, 848
Witkiewicz Stanisław Ignacy „Witkacy" 650, 827, 828
Witkowski Kalikst gen. 777
Witt de hr. 561, 927
Witwicki Stefan 898
Witz Ignacy 835
Władysław Herman 929
Władysław I Łokietek, król Polski 78, 600
Władysław II Jagiełło, król Polski 594, 657
Władysław III, król Polski 603
Władysław IV Waza, król Polski 9, 27, 37, 40, 68, 78, 111, 122, 171, 305, 316, 322, 323, 434, 670
Władysław Opolczyk 803
Władysław Zygmunt Waza 122
Włodek Adam 824
Włodek ród 538
Wodzickich ród 106
Wodzinowski Wincenty 508, 853, 887
Wodzinski hr. 884, 885
Wojciechowski Stanisław 804
Wolańskich ród 538
Wolf Hieronim 109
Wolff Jeremiasz 272, 279
Wolff Zachariasz 301
Wolica A. 822
Woll Roman Jan 996
Wolter 73
Wołnosta Wojnik 160
Wołodyjowskich ród 740
Worcell Stanisław Grzegorz 134
Wörnle W. 952
Woronicz Jan Paweł 452, 772, 800
Wosiński Antoni 74
Woyde Aleksander 956
Woźniakowski Józef 899
Wójcicki Kazimierz Władysław 599, 680, 686, 774
Wroczyński gen. 559
Wrotnowski Feliks 871
Wróblewski Kazimierz 915
Wróblewskich ród 936
Wujek Jakub SJ 6, 105
Wunder Benedykt 349-351
Wyczółkowski Leon 700, 809
Wygodzki S. 822
Wyrwa-Furgalski Tadeusz mjr 180
Wysocki Piotr por. 357

Wysocki Samuel ks. 106
Wyspiański Stanisław 853, 899-904
Wyszyński F. 501

Zabiełło Henryk 448
Zaborowski Tymon 905
Zachariasiewicz Jan 906
Zachariewicz Julian 959
Zachert Włodzimierz 1020
Zagórski Ignacy 551.
Zajączek Józef gen. 345, 452, 456
Zajączkowski Ignacy por. 179
Zajkowski Andrzej 438, 872
Zak Eugeniusz 203
Zakrzewski Ignacy 452
Zakrzewski Marian 650
Zaleska Joanna 867
Zaleski Antoni 377
Zaleski Bonawentura 867
Zaleski Bronisław 530, 531
Zaleski Józef Bogdan 898
Zaleski K. 681
Zaleski St. J. 547
Zaliwski Józef 357
Załuski Andrzej bp 26
Załuski Józef gen. 682
Załuskich ród ks. 11, 103, 104, 869
Zamoyska Jadwiga z hr. Działyńskich, jenerałowa 657
Zamoyska Ludwika hr. 529
Zamoyska Maria z Potockich hr. 856
Zamoyska Zofia z Czartoryskich hr. 772
Zamoyski Andrzej hr. 93, 452
Zamoyski August hr. 209, 441
Zamoyski Jan, kanclerz 81, 91-95, 321, 683, 970
Zamoyski Józef hr. 430
Zamoyski Stanisław hr. 426
Zamoyski Stanisław Kostka hr. 113, 426-429
Zamoyskich hr. ród 62, 113, 426-428, 456, 856
Zan Tomasz 530, 808, 936
Zapolski Antoni 1027
Zaruski Mariusz gen. 700, 701, 715
Zarzycki Ferdynand gen. dr 645
Zarzycki Jan 149, 150
Zawadowski (Zawado) Jan Wacław 210
Zawadowski Wacław 203
Zawadzka Wincenta 1004
Zawadzki Józef 1004
Zawadzki Józef 23, 590, 752, 968, 985
Zawadzki Stanisław 684
Zaydler Bernard 455
Zebrzydowski Mikołaj 254, 861
Zegadłowicz Emil 907, 908
Zeise Johan Daniel 57
Zejszner Ludwik 997
Ziarnko Jan 8
Zieliński Franciszek 352
Zieliński Gustaw 686
Zieliński Władysław Kornel 909
Zielony Józef 650
Ziemięcka Eleonora 854
Zienkiewicz J. 568
Zienkowicz Leon 444
Ziołecki Roman 667
Zjawiński Bolesław 960, 979
Złakowski W. 508
Złotnicki Lucjan 663
Zundelowicz J. 836
Zwoliński L. 696, 716, 721
Zwoliński Tadeusz 716, 721
Zwoliński Z. 614
Zygmunt I Stary, król Polski 79, 107, 109, 567, 640
Zygmunt II August, król Polski 6, 34, 37, 109, 120, 171, 297, 551, 567, 590, 626, 640, 683, 942
Zygmunt III Waza, król Polski 27, 40, 41, 101, 108, 110, 111, 121, 122, 171, 317, 525, 640, 661, 773, 970

Żaba Jan 126
Żaboklicki Antoni 508
Żarnowerówna Teresa 816
Żeleńska Zofia 827
Żeleński Tadeusz Boy 403, 827
Żeligowski Lucjan gen. broni 471
Żenczykowski Marceli 879
Żeromski Stefan 406
Żmuda A. J. 701
Żółkiewski Stanisław hetman 599
Żółkowski Aleksander 1004
Żółtowski Andrzej 650
Żuławski J. 715
Żupański Jan Konstanty 440, 444, 625, 871, 879
Żurawski Kazimierz 987
Żurawski Władysław 411-413
Żymirski Franciszek, gen. dywizji 179

BIBLIOGRAFIA

Adamczyk Z.J. Posłowie do książki S. Żeromskiego „Wierna rzeka". Muzeum Narodowe. Kielce 2013 (wydanej w ramach obchodu 150. rocznicy powstania styczniowego)
Banach A. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959
Benezit E. Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs. T. 1-8. Paris 1966
Block J. C. Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke. Wien 1890
Broecke M. P. R. van den. Ortelius Atlas Maps. Westrenen 1996
Buła J. Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czartoryskich. Kraków 1994
Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Z. 1-5. Wrocław 1982-1983
Chojnacki W. Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. Warszawa 2005
Chwalewik E. Zbiory polskie… T. 1-2. Warszawa-Kraków 1926-1927
Cieślewski T. syn. Władysław Skoczylas. Warszawa 1934
(Czapski). Spis rycin przedstawiających portrety przeważnie osobistości polskich w zbiorze Emeryka hrabiego Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1901
Czarnocka K. Półtora wieku grafiki polskiej. Warszawa 1962
Czerner O. Wrocław na dawnej rycinie. Wrocław 1989
Dworsatschek M. Imago Silesiae z kolekcji T. Niewodniczańskiego. Wrocław 2002
Estreicher K. Bibliografia polska. T. 1-35. Kraków 1870-2008
Gocel L. Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki. Wrocław 1963
Grońska M. Grafika w książce, tece i albumie. Wrocław 1994
Grońska M. Nowoczesny drzeworyt polski. Wrocław 1971
Grzegorczyk P. Index lexicorum poloniae. Bibliografia słowników polskich. Warszawa 1967
[H. C.] – Hain L., Copinger W.A., Repertorium bibliographicum
Hleb-Koszańska H. Kotwiczówna M. Bibliografia utworów Joachima Lelewela. Wrocław 1952
Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. Oprac. K. Kozica, J. Pezda. Warszawa 2002
[I. P.] – Inkunabuły w Bibliotekach Polskich. Pod red. A. Kaweckiej-Gryczowej. t. 1-2, Wrocław 1970-1993
Iwanoyko E. Jeremiasz Falck Polonus. Poznań 1952
Jäger E. Prussia-Karten 1542-1810. Weissenhorn 1982
Jan Feliks Piwarski. Rysunki – grafika. Warszawa 1961
Katalog polskiego plakatu wojskowego (Poland first to fight). Warszawa 2002
Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Warszawa 1990-1998
Katalog zbiorów Ludwika Gocla. T. 1-3. Warszawa 1975-1987
Kieniewiczowa G. Pamiątki powstań narodowych. Warszawa 1988
Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-4. Amsterdam 1970
Kozica K., Pezda J. Dantiscum emporium totius Europae celeberrimum. Gdańsk i Bałtyk na mapach, widokach oraz dokumentach ze zbiorów Tomasza Niewodniczańskiego. Gdańsk 2005
Kozłowski E. Bibliografia powstania styczniowego. Warszawa 1964
Krassowska B., Grefkowicz A. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939. Warszawa 1995
Krogt P. van der. Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-3. Westrenen 1997-2003
Łomnicka-Żakowska E. Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów. Warszawa 1997
Łysiak W. Patriotyczne Empireum Bibliofilstwa czyli Przewodnik po terenach łowieckich Bibliofilandii tudzież sąsiednich mocarstw. T. 1-2. Warszawa 2004
Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy 2006

Mojski P. Cartographia Rappersviliana Polonorum. Rapperswil 1995
Nowy Korbut. Bibliografia Literatury Polskiej. T. 1-17
Opałek M. Litografia lwowska. Wrocław 1958
Pietrzak A. „Czarodziej rylca". Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975. Bibl. Narodowa styczeń – marzec 2004. Warszawa 2004
Plakat polski (pod red. J. Waśniewskiego). Warszawa 1972
Polski Słownik Biograficzny. 1935-2009
Portret królewski w grafice. Warszawa 1925
Rastawiecki E. Słownik rytowników polskich. Poznań 1886
Rylska I. Grafika polska w latach 1901-1939. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego. Wrocław 1983
Semkowicz A. Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia. O wydaniach ogłoszonych za życia poety 1822-1855. Gawęda bibliofilska. Lwów 1926
Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Wrocław 1971-2007
Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog wystawy]. Warszawa 2009
Szaniawska L. Mapy ziem polskich wydane przez Karola Fleminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. 1998
Szeliga J. Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993
Tessaro-Kosimowa I. Warszawa w starych albumach. Warszawa 1978
Thieme U., Becker F. Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart. Leipzig 1907-1950
Tooley R. V. English books with coloured plates 1790 to 1860. Folkestone (England) 1973
Tooley's dictionary of mapmakers. Nowy Jork 1979
Wardzińska K. Dawne widoki Warszawy. Warszawa 1958
Widacka H. Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987
Zakrzewska-Śnieżko Z. Gdańsk w dawnych rycinach. Wrocław 1985
Żeromska M. Wspomnień ciąg dalszy. Czytelnik Warszawa 2007

WYKAZ SKRÓTÓW

acc. = accessit (współwydane/y)
adl. = adligat (współoprawne/y)
akw. = akwaforta
b.a. = bez autora
b.m. = bez miejsca wydania
b.r. = bez roku wydania
b.w. = bez wydawcy
bibl. = bibliografia
bp = biskup
brosz. = broszura
ded. = dedykacja
drzew. = drzeworyt/ów
E. = Estreicher
egz. = egzemplarz
faksym. = faksymile, faksymilia
fot. = fotografie
ilustr. = ilustracje
j.w. = jak wyżej
k. = kart/a
k.tyt. = karta tytułowa
kart. = kartonowa/e
kolor. = kolorowany/a/e
litogr. = litografia
łac. = łaciński/a/e
marm. = marmoryzowany/a/e
miedz. = miedzioryt/y
m.in. = między innymi
nakł. = nakładca
nlb. = nieliczbowane
obcięty/a = rycina obcięta do odcisku płyty, bez marginesów
opr. = oprawa
pap. = papier
perg. = pergamin
pl. = plansza, karta
pł. = płótno
p.-p. = passe-partout
piecz. = pieczęć
płsk. = półskórek
portr. = portret
ppł. = półpłótno
pperg. = półpergamin
prow. = proweniencja
reper. = reperowany/a
ryc. = ryciny/a
rys. = rysował
ryt. = rytował
s. = strony/a
supereksl. = superekslibris/y
sygn. = sygnował/sygnatura
szp. = szpalta
t. = tom
tabl. = tablica/e
tłocz. = tłoczenia
wol. = wolumin/y
współcz. = współczesna
współpr. = współoprawny
wyd. = wydanie/wydał
wyk. = wykonał
złoc. = złocenia

Największe aukcje w Polsce

Antykwariaty Warszawskie LAMUS

ul. Nowomiejska 7 ul. Sandomierska 23

www.lamus.pl (22) 848 16 39 info@lamus.pl

LAMUS

Szanowni Państwo,

- Zapraszamy na nasze jesienne aukcje w październiku oraz w listopadzie.
- Zachęcamy również do odwiedzenia naszych siedzib w Warszawie: tuż przy Rynku Starego Miasta, przy ul. Nowomiejskiej 7 oraz na Mokotowie, przy ul. Sandomierskiej 23 (róg ul. Rakowieckiej).

Oferujemy:

- widoki miast polskich i obcych, mapy Rzeczpospolitej od XVI do XVIII wieku, grafikę artystyczną oraz dekoracyjną;
- starodruki, książki XIX wieczne, książki ilustrowane oraz oprawy artystyczne;
- rękopisy, pamiątki patriotyczne i historyczne, plakaty, fotografie.

Hanna i Andrzej Osełko.

artinfo.pl

notowania aukcyjne
relacje z wystaw i targów
indeks galerii i artystów
oferty galerii
aukcje internetowe

portal rynku sztuki

www.artinfo.pl